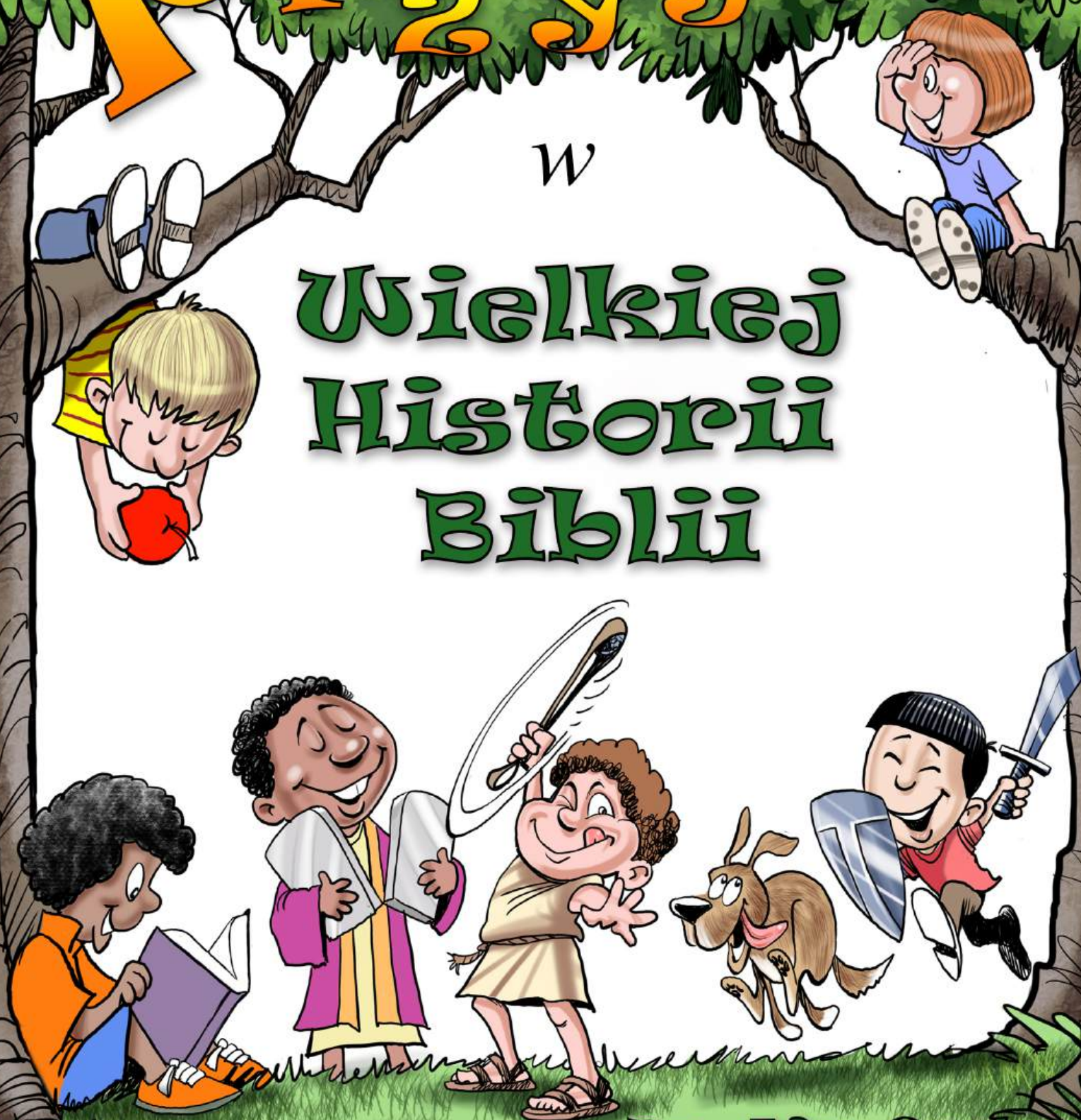

Przygód

w

Wielkiej Historii Biblij

Dr. Jim Cook

99 Przygód

Przez lata stosowano w praktyce różne metody ewangelizacji.

Jeśli biblijna historia odkupienia nauczana jest chronologicznie, umożliwia to zarówno osobom wierzącym jak i niewierzącym uzyskanie pełnego obrazu, czyli metanarracji Biblii. Z pewnością pozostałe rodzaje prezentacji Ewangelii też mają swoje miejsce. Jeśli jednak celem dzielenia się Chrystusem z niewierzącymi jest trzymanie się Ewangelii, to należy przyjąć chronologiczne nauczanie Biblii jako drogę ewangelizacji. Niewierzący zrozumieją, kim jest biblijny Bóg i co uczynił, dopiero gdy ujrzą pełen obraz. Tak właśnie postąpił Jezus z dwoma uczniami w drodze do Emaus: wyjaśniał im rozmaite kwestie o sobie na podstawie Prawa i proroków. Niech Bóg błogosławi cię w chronologicznym nauczaniu biblijnym, w miarę jak odkrywasz wielką prawdę o Bożym odkupieniu.

Dr Jim Cook

Spis treści

Linia czasu	Przygody	Strona
Początki	1–16	3–84
Początki narodu	17–35	85–179
Objęcie ziemi w posiadanie	36–38	180–194
Zjednoczone królestwo	39–42	195–214
Podzielone królestwo	43–45	215–229
Zabrany z domu	46–48	230–244
Powrót do domu	49–50	245–254
Początki życia Jezusa Chrystusa	51–54	255–274
Służba Jezusa Chrystusa	55–67	275–339
Zdrada i śmierć	68–74	340–374
Zwycięstwo i życie	75–78	375–394
Kościół	79–90	395–454
Wydarzenia przyszłe	91–99	455–499

Wskazówki dla nauczyciela

Przewodnik nauczyciela podzielony jest na pięć kluczowych segmentów. Każdy element procesu nauczania jest ważny i dlatego, by uczyć skutecznie, należy przestrzegać wszystkich pięciu. Chronologiczne nauczanie Biblii to wspierający sposób na ewangelizację i prowadzenie dzieci do uczniostwa. W miarę jak uczniowie poznają historie biblijne, poznają też biblijnego Boga i zaczynają rozumieć, w jaki sposób mogą Mu odpowiedzieć poprzez wiarę.

Każdy z pięciu kroków, z których składa się lekcja, stanowi jej istotną część. Przygotowanie do lekcji jest niezwykle ważne i odbywa się w dniach poprzedzających zajęcia. Gdy lekcja już się rozpocznie, przedstaw ją z pomocą pomysłów i metod, które zachęcą uczniów do zaangażowania się w proces uczenia się. Nauczanie historii biblijnej może przybierać kilka form: od opowiadania, śpiewania, przez zapamiętywanie fragmentów Pisma i aktywności. Pamiętaj, aby powtarzać materiał z bieżącej oraz poprzednich lekcji. I wreszcie prawdopodobnie najważniejsza wskazówka: znajdź dla swojej grupy coś praktycznego, coś, co mogłaby zastosować lub doświadczyć w związku z tematem przewodnim.

Przygoda numer 1

Rdz 1:1

Motyw opowieści: Bóg jest bardzo mocny.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Bóg – imię Istoty Najwyższej; słowo, które w języku hebrajskim oznacza: „Mocny”, „Potężny”. Wyraża wszechpotężną moc, a przez użycie go w tym wersecie w liczbie mnogiej Biblia już od samego początku, choć w niezbyt jeszcze wyraźny sposób, wprowadza doktrynę dokładniej objawioną w pozostałych jej częściach, a mianowicie: że chociaż Bóg jest jeden, występują w nim osoby Ojca, Syna i Ducha, które były zaangażowane w dzieło stworzenia.
- Biblia nie stara się udowadniać, że Bóg istnieje. Uznaje ten fakt za oczywisty.
- Trzydzieści dwa razy w trzydziestu jeden wersetach pierwszego rozdziału Księgi Rodzaju Bóg został wymieniony z imienia. Jedenaście razy jest On określany za pomocą zaimków osobowych.
- Niebo i ziemia nie istniały od wieków, ale miały swój początek; nie powstały z materii, ale zostały stworzone przez Boga z niczego.
- To nie przypadek, że Bóg stanowi podmiot pierwszego zdania w Biblii. Słowo to dominuje w całym rozdziale i przykuwa wzrok w każdym miejscu strony.
- Bóg stworzył – a zatem nie uformował z wcześniej istniejących materiałów – wszystko z niczego.
- Niebo i Ziemia – cały wszechświat. Pierwszy werset stanowi ogólne wprowadzenie do Biblii, ogłaszając wielką i ważną prawdę: wszystko miało swój początek.

2) Rozpocznij lekcję

„**Bóg jest prawdziwy, chociaż nie można Go zobaczyć**”. (Podnieś kawałek materiału i poproś kilkoro dzieci żeby razem dmuchnęły w jego stronę tak, aby się poruszył). Zapytaj: „**Co wprawiło tkaninę w ruch?**” (Powietrze, które wydmuchaliśmy). „**Czy można zobaczyć powietrze?**” (Nie). „**Skąd wiadomo, że powietrze zostało dmuchnięte?**” (Widzieliśmy, jak materiał się porusza, to znaczy, że widzieliśmy efekt działania powietrza). Powiedz: „**To samo dotyczy Boga. Nie możemy go zobaczyć, ponieważ jest Duchem, ale możemy widzieć, co czyni; i wiemy, że istnieje naprawdę**”. Inny sposób: Użyj kawałka papieru, liścia lub czegokolwiek, co można łatwo zdmuchnąć.

Wyjaśnij, że nie możemy w pełni zrozumieć wieczności, ale to nie problem, ponieważ nasz Bóg jest tak wielki i potężny; jest ponad wszystko, co możemy pojąć. Częścią tej wielkości jest to, że nie ma On początku ani końca.

Wskazówki dla nauczyciela

Słowa wyróżnione to argumenty, których nauczyciel może użyć jako wprowadzenia do zajęć.

3) Wyłóż lekcję

Opowiedz historię

Bóg istniał, zanim jeszcze pojawiły się ptaki, drzewa, gwiazdy, a nawet mężczyzna i kobieta. Bóg istniał od zawsze. Trudno nam zrozumieć, że Bóg był zawsze i nigdy nie miał początku, ale to właśnie Biblia mówi o Bogu. Bóg jest wieczny, a to oznacza, że nie ma początku ani końca.

Bóg również nie stara się udowodnić, że istnieje. Wielu ludzi chce poznać dowody na Jego istnienie. Biblia nie opisuje Boga, przedstawiając naukowe argumenty. Opisuje Go jako Tego, który jest tu od zawsze.

Bóg nie tylko jest tutaj od zawsze, ale jest również opisywany jako niezmiernie potężny. Słowo użyte w Rdz 1:1 na określenie Boga to „Elohim”: opisuje ono Stwórcę jako potężnego lub bardzo silnego. Bóg jest obecny od zawsze i jest niezmiernie potężny. Już z kilku pierwszych słów Biblii dowiadujemy się naprawdę sporo o Bogu. Teraz powinniśmy zapamiętać, że jest On silny i wieczny.

Wersety mówiące o wiecznym Bogu:

- Ps 19:1-4
- Rz 1:20
- Iz 46:9-10

Pierwsza Księga Mojżeszowa (zwana również Księgą Rodzaju) to księga początków: zawiera opis początku świata, początku ludzi, początku grzechu, początku Bożego planu odkupienia oraz historię innych początków. Biblia stwierdza jednak wyraźnie: Bóg nie miał początku. Od zawsze istniał jako Wszechpotężny. Zasłynął ze swojej ogromnej mocy, jeszcze przed stworzeniem. W dziele stworzenia ujrzemy Jego wielką moc, ale pierwszą rzeczą, jaką musimy wiedzieć o Bogu, jest to, że: Bóg jest niezmiernie potężny!

Z wyjątkiem początkowego wersetu akcja dalszej części Księgi Rodzaju rozgrywa się na ziemi. Pierwszy werset Biblii nie ogranicza się jednak wyłącznie do ziemi. Mówi nam o tym, kim jest Bóg. Bóg Biblii jest potężnym i wiecznym Bogiem. Nie istnieją żadni inni bogowie. Nikt inny nie istniał od zawsze. Jedynie Bóg Biblii jest wieczny.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać zbliżoną pieśń uwielbienia.

Polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

To ćwiczenie pomaga zrozumieć, że Bóg jest wieczny. Wspólnie z grupą sporządźcie dwustronną listę rzeczy, które mają swój początek (przykłady: czas, ludzie, ziemia itp. – po jednej stronie) i rzeczy, które nie mają początku (tylko Bóg – po drugiej stronie kartki).

Werset do zapamiętania

Rdz 1:1 – Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapytaj dzieci: „**Które z rzeczy, jakie uczynił Bóg, wskazują, że jest On prawdziwy?**” (Przykładowe odpowiedzi: stworzenie, uzdrowienie chorych, wysłuchana modlitwa, dowolna historia z Biblii, spełnione prośbectwo).

Zapamiętywanka: Frazy

Wypowiedz Rdz 1:1 w trzech frazach. Wyznacz osoby z grupy, aby zapamiętały tylko jedną frazę. Gdy już ją opanują, zrób zamianę tak, by wszystkie dzieci nauczyły się wszystkich trzech fraz.

1. Na początku
2. Bóg stworzył
3. niebo i ziemię.

4) Analiza lekcji

Gra urodzinowa

Niech dzieci powiedzą, kiedy są ich urodziny, i opowiedzą o tym coś szczególnego.

- Co chcieliby dostać w prezencie na urodziny?
- Co lubią jeść, jeśli mają wybór, w dniu swoich urodzin?
- Jaki jest najlepszy prezent, jaki dotąd otrzymały na urodziny?

5) Zastosowanie lekcji

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd.

1. Bóg. Na początku istniał niezmiennie potężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali się nieposłuszni Bogu. Nie wykonali tego, co im nakazał.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za ich nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii oznacza separację – oddzielenie.
5. Chrystus. Bóg posłał Swego jedyne, wyjątkowego Syna, który żył doskonałym życiem.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Jeśli ktoś uwierzy w Chrystusa, Bóg zaakceptuje go.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą.

Wskazówki dla nauczyciela

Gra urodzinowa:

Jeśli dzieci mają dobre pomysły na to, jak można uczcić Bożą moc, dobrze byłoby wykorzystać lub wdrożyć te, które okazały się najciekawsze.

Powiedz dzieciom, że Bóg nie ma urodzin, ponieważ istnieje od zawsze. Nie tylko istnieje od zawsze, ale jest też niezmiennie potężny. Zapytaj dzieci: „Gdybyście mogli jednak uczcić Bożą moc, w jaki sposób byście to zrobiły?”

Poproś dzieci, żeby po powrocie do domu zapytały kogoś znajomego lub członka rodziny o najpotężniejszą osobę, która jest im znana.

Może to być np. ktoś, kto podnosi ciężary; ktoś, kto naprawdę dużo ćwiczy, lub ktoś, kto jest faktycznie duży.

Dlaczego dzieci wybrały właśnie tę osobę?

Niech dzieci powiedzą temu znajomemu lub członkowi rodziny, że Bóg jest najpotężniejszą Osobą na świecie. Stworzył cały wszechświat: musi być zatem naprawdę potężny.

Powiedz dzieciom, aby narysowały obrazek przedstawiający, jak ich zdaniem wygląda Bóg.

Poproś, żeby opowiedziały o swoim rysunku.

Motyw opowieści: Bóg jest bardzo mocny.

Przygoda numer 2

Kol 1:16 i Hi 38:4-7

Motyw opowieści: Bóg stworzył aniołów.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Bóg stworzył ogromną liczbę aniołów: Mt 26:53.
- Aniołowie są określane w kategoriach męskich, mimo to nie mogą się żenić: Mk 12:25 i Łk 20:34-35.
- Aniołowie posiadają wielką moc, ale nie mogą zostać odkupieni przez Boga: Ps 8:12, Hbr 2:9, 1 P 1:12 oraz Ef 3:10-11.
- Aniołowie mogą się nam ukazywać, jednak my możemy ich nie rozpoznać: Hbr 13:2. Mogą się również pojawić i dokonać rzeczy wielkich: Mt 28:4 i Łk 1:11-13.
- Wśród aniołów istnieje hierarchia. Michał nazwany jest archaniołem w 1 Tes 4:16 i Jud 1:9. *Arche* jest rzeczownikiem oznaczającym porządek lub rangę.
- Z Kol 1:16 dowiadujemy się, że Jezus Chrystus pełni instrumentalną, ostateczną oraz podtrzymującą funkcję w stworzeniu.
- Cherubini to potężni aniołowie, którzy zostali wybrani, by strzec wejścia do ogrodu Eden po Upadku; Rdz 3:24. Są również przedstawiani jako znajdujący się blisko tronu Bożego; Ez 10:5, 12 i 20.
- W Iz 6:2 serafini zostali przedstawieni jako istoty unoszące się ponad tronem, na którym siedzi Syn Boży. Nieustannie powtarzają: „Święty, święty, święty PAN zastępów. Cała ziemia jest pełna Jego chwały”.

2) Rozpocznij lekcję

Trudno sobie wyobrazić, co robią aniołowie. Usadź dzieci w kręgu, przygotuj małą piłkę. Poproś, aby po kolei delikatnie turlały piłkę do siebie. Kiedy któreś dziecko złapie piłkę, niech każde z dzieci wymieni jedną rzecz, którą według nich robią aniołowie. Na tym etapie nie poprawiaj uczniów, jeśli podadzą błędną odpowiedź. Niech każde dziecko, które chce wziąć udział, opíše, co według niego robią aniołowie.

3) Wyłóż lekcję

Bóg stworzył tysiące aniołów. Czy pamiętasz imiona i określenia niektórych z nich? (Michał, Gabriel, Lucyfer, serafin, cherubin, archanioł).

Zapytaj: „**Jak myślisz, czym zajmują się aniołowie przez większość czasu?**”. Wyjaśnij, że z dzisiejszej historii dzieci dowiedzą się, kim są aniołowie i co robią.

Opowiedz historię

Bóg był, zanim zaistniało cokolwiek innego. Imię opisujące Boga to imię mocy. Wiemy, że Bóg istnieje i jest potężny. Nie musiał niczego stwarzać, aby stać się mocnym. Zdecydował się jednak stworzyć niebiosa i ziemię oraz wszystko, co w nich jest. Zanim Bóg stworzył niebo i ziemię, powołał aniołów.

Nie stworzył ich kilku. Stworzył ich naprawdę wielu – miliony aniołów. Aniołowie, których stworzył Bóg, byli bardzo inteligentni i potrafili robić niezwykle rzeczy. Nie byli jednak Bogiem. Nie wiedzieli wszystkiego, tak jak Bóg, choć wiedzieli naprawdę sporo. Byli potężni, ale nie tak mocni jak Bóg.

Aniołowie czcili i wielbili Boga. Wiele aniołów stało wokół Bożego tronu, ogłaszając: „Święty, święty, święty PAN zastępów. Cała ziemia jest pełna Jego chwały”.

Wskazówki dla nauczyciela

Dopilnuj, by dzieci nie rzucały w siebie piłką. Celem gry jest zachęcenie wszystkich do zastanowienia się nad aniołami i tym, co robią.

Wersety na temat aniołów można znaleźć w następujących fragmentach:

- Wj 14:19 – Anioł kroczy przed Izraelem
- Dn 10:13, 21 – Aniołowie strzegą Izraela
- Łk 1:19, 26 – Anioł Gabriel ogłasza Dobrą Nowinę
- Dz 10:3 – Anioł wysłany do Korneliusza
- Hbr 1:13-14 – Aniołowie jako duchy usługujące
- Obj 6:3-7 – Aniołowie ukierunkowujący uwagę Jana

Aniołowie również służyli Bogu. Jeśli Bóg miał zadanie do wykonania, np. przekazać wiadomość Abrahamowi (lub komukolwiek innemu), zajmowali się tym aniołowie.

Aniołowie mieli także możliwość wyboru. Mogli wybrać, czy będą oddawać cześć Bogu i służyć Mu, czy też nie.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści bieżącej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Wiadereczko chwały. Jednym z głównych zadań aniołów jest wychwalanie Boga: zob. Ps 148. Poproś dzieci, aby usiadły w kręgu, postaw na środku małe wiaderko. Rozdaj dzieciom guziki lub monety. Poproś, by każde z nich oddało Bogu chwałę, jednocześnie wrzucając swój guzik lub monetę do wiaderka. W ten sposób dzieci nauczą się, w jaki sposób chwalić Boga, i będą myśleć o różnych rzeczach, za które mogą Mu podziękować. Niech uczestnicy chwalą Boga, dopóki nie skończą im się pomysły.

Rzeczy, za które dzieci mogą chwalić Boga i mu dziękować: rodzina, kościół, przyjaciele, aniołowie, Jezus Chrystus, zbawienie, błogosławieństwa, wysłuchana modlitwa, Biblia, nauczyciel, niebo.

Werset do zapamiętania

Kol 1:16 – Ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy zwierzchności; wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone.

Wskazówki dla nauczyciela

„Wiadereczko chwały” ma na celu aktywne zaangażowanie dzieci w naukę tego, co robią aniołowie. To samo wiaderko może zostać użyte do zobrazowania służenia lub wybierania dobra, które to czynności również wykonują aniołowie.

Werset do zapamiętania: Głuchy telefon

Zapamiętaj poniższy werset, grając w „głuchy telefon”. Niech dzieci usiądą w rzędzie, a następnie szepnij pierwszej osobie fragment wersetu, niech ta osoba powtórzy go następnej. Rób tak, aż wszyscy przekażą sobie pierwszy fragment. Następnie zrób to samo z drugim fragmentem, trzecim i tak dalej, aż dzieci zapamiętają cały werset.

4) Analiza lekcji

Pytania:

1. Ilu aniołów stworzył Bóg? (miliony)
2. Czym zajmują się aniołowie? (Służą Bogu i oddają Mu cześć).
3. Czy aniołowie mogą wybrać czynienie dobra lub zła? (Tak, mogą wybierać).
4. Kiedy zostali stworzeni aniołowie? (przed stworzeniem Ziemi)
5. Temat ostatniej lekcji brzmiał: „Bóg jest bardzo mocny”. Jaki jest temat lub najważniejsza rzecz do zapamiętania z dzisiejszej lekcji? (Bóg stworzył aniołów).

5) Zastosowanie lekcji

Przeczytaj dzieciom Ps 148. Powiedz im, że aniołowie zostali stworzeni, by chwalić Imię Pana. Zapytaj: „**A za co my możemy chwalić Pana?**”. Zapisz pomysły dzieci i zachęć je do chwalenia Boga.

Motyw opowieści: Bóg stworzył aniołów.

Wskazówki dla nauczyciela

Pytania utrwalające pozwalają się skoncentrować na głównych zagadnieniach lekcji. Pozwól dzieciom odpowiedzieć na pytanie, zanim podasz prawidłową odpowiedź.

Moment praktycznego zastosowania lekcji bywa jednym z najtrudniejszych momentów zajęć. Uczestnicy powinni zawsze otrzymać coś do zrobienia w związku z historią lub otrzymać coś, co będą mogli ze sobą zabrać.

Przygoda numer 3

Rdz 1:1-25

Motyw opowieści: Bóg stworzył wszystko.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji

- Biblia nie omawia ewolucji. Wręcz przeciwnie: zaczyna od opisu stworzenia świata przez Boga. Biblijny światopogląd zaczyna się od Stwórcy, nie od stworzenia.
- Ponieważ to Bóg jest Stwórcą, a cały wszechświat Jego dziełem, musi znajdować się pod Jego kontrolą. Bóg był, zanim cokolwiek powstało, zatem nie może mieć sobie równych. Nie mogą istnieć też inni bogowie, ponieważ to On był przed kimkolwiek i czymkolwiek innym.
- Gdy Bóg stwarzał świat, stworzył go „z niczego”. Czasownik „stworzył” przewija się przez całą Biblię. Używany jest jednak tylko wtedy, gdy jego podmiotem jest Bóg.
- Opis zawarty w Rdz 1 objawia, że Bóg jest Bogiem odkupienia. Zaplanował dla człowieka żywą i głęboką więź z Bogiem. Żadna inna część stworzenia nie mogła poszczycić się Bogiem Odkupicielem, jedynie mężczyzna i kobieta.
- Stwierdzenie „ziemia była bezkształtna i pusta” (Rdz 1:2) stanowi tło dla reszty stworzenia. W drugim i trzecim dniu stworzenia Bóg nadał ziemi kształt. Trzeciego, czwartego i piątego dnia stworzenia Bóg nappełnił ziemię.
- Ważność Rdz 1 podkreślona jest przez ciągłe używanie ważnej figury retorycznej, która zawsze objawia się wielokrotnym użyciem tego samego słowa. Policzb, ile razy występuje w Rdz 1 słowo „i” – tych wystąpień w wersji polskiej jest prawie sześćdziesiąt. Zastosowana figura retoryczna ma nas spowolnić i zwrócić uwagę na każde połączone w ten sposób zdanie lub słowo.
- Pod koniec dzieła stworzenia Bóg ofiarował człowiekowi niesamowite błogosławieństwo i możliwość bycia stworzonym na Jego obraz. Żadne inne stworzenie ani stworzona rzecz nie otrzymały tego daru.

2) Rozpocznij lekcję

Zapytaj: „**Jaka była najważniejsza rzecz, której nauczyliśmy się na ostatniej lekcji?**” (Bóg stworzył aniołów). „**Jaki temat omawialiśmy przed dwoma tygodniami?**” (Bóg jest niezmiennie mocny).

Niech dzieci opowiedzą, co pamiętają z ostatnich dwóch lekcji.

3) Wyłóż lekcję

Moc Boga, która powołuje świat do istnienia, musi być niesamowita. Omów to stwierdzenie z dziećmi: ponieważ Bóg stworzył wszystko, po prostu powołując to do istnienia, musi być bardzo mocny i niesamowicie potężny. Zapytaj: „**Czy kiedykolwiek coś stworzyłeś/stworzyłaś? Czy kiedykolwiek stworzyłeś/stworzyłaś coś z niczego?**”

Opowiedz historię

Tak oto powstały niebo i ziemia. Ziemia została uformowana, ale nie miała jeszcze konkretnego kształtu i nie było na niej życia. Była jak wielki pusty basen, a wokół było ciemno. Duch Boży unosił się nad ziemią i widział, jak ona wygląda.

Ponieważ było bardzo ciemno, Bóg przemówił: „Niech stanie się światłość”. Zgadnijcie, co się stało. Natychmiast pojawiło się światło! Nie trwało to wiele lat i nie był to proces. Z niczego Bóg stworzył światło dla ziemi i nie było już ciemności. Miejsce, gdzie była światłość, Bóg nazwał dniem, a to, gdzie panowała ciemność, nocą. Działo się to w pierwszym dniu stworzenia.

Drugi dzień stworzenia był niesamowity! Na ziemi było dużo wody, a Bóg stworzył niebo. A więc woda była nad ziemią i na ziemi. Woda nad ziemią, nasza atmosfera, jest tym, co sprawia, że Ziemia różni się od wszystkich innych znanych nam planet. Pozostałe planety nie posiadają takiego okrycia jak Ziemia. Ta atmosfera jest dla nas bardzo ważna, abyśmy mogli w ogóle

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórz materiał z dwóch ostatnich lekcji. Oto pytania, które można zadać grupie:

- Bóg nie tylko istnieje od zawsze, ale jest niesamowicie potężny. Gdybyście mogli uczcić Bożą moc, jak byście to zrobili?
- Ilu aniołów stworzył Bóg? (miliony)
- Czym zajmują się aniołowie? (Służą Bogu i Go czczą).
- Czy aniołowie mogą wybrać czynienie dobra lub zła? (Tak, mogą wybierać).
- Kiedy zostali stworzeni aniołowie? (przed założeniem ziemi).

Dzień 1: Rdz 1:3-5.
Bóg nazywa światłość dniem, a ciemność nocą.

Dzień 2: Rdz 1:6-8.
Bóg nazywa sklepienie niebem.

żyć. Tak więc w drugim dniu stwarzania Bóg nazwał sklepienie niebem. Po dwóch dniach Bóg nazwał trzy rzeczy: dzień, noc i niebiosy. Ale historia stworzenia dopiero się rozkręca.

Trzeciego dnia stwarzania Bóg wydzielił suchy ląd na ziemi i zebrał wszystkie wody nazywając je oceanem. Suchemu lądowi nakazał, aby wydał wszelkiego rodzaju rośliny rodzące nasiona. Teraz były już dzień i noc, światło i ciemność. Ziemię otaczała atmosfera, pojawiły się też suchy ląd i oceany. Wyrósł wszelkiego rodzaju rośliny. Było to coś pięknego i Bóg widział, że było to dobre.

Czwartego dnia Bóg stworzył wiele światła we wszechświecie. Stworzył też dwa specjalne źródła światła. Słońce, które stało się głównym jego źródłem dla Ziemi w ciągu dnia, i Księżyc: główne źródło światła dla Ziemi w nocy. Stworzył również wszystkie gwiazdy. Kiedy więc spojrzysz w górę i ujrzysz słońce, księżyc i gwiazdy, przypomnij sobie, że Bóg utworzył je wszystkie czwartego dnia. W ten sam sposób Bóg stworzył na ziemi różne pory roku. Światła te pomogły nam poznać dni, tygodnie, miesiące i lata. I znowu Bóg widział, że były dobre.

Piątego dnia stwarzania Bóg stworzył wszystkie ptaki latające w powietrzu, wszystkie ryby morskie oraz inne podwodne istoty. Sprawił, że w powietrzu latały kolorowe i majestatyczne ptaki, małe i zupełnie duże. Nakazał im wszystkim, aby się rozmnażały. Wszystkie gatunki ptaków i wszystkie gatunki ryb zostały ustanowione przez Boga piątego dnia. Wszystkie ptaki i ryby powstały z niczego, nie ewoluowały, jak twierdzą niektórzy ludzie.

Szóstego dnia stworzenia Bóg stworzył zwierzęta, aby wypełniły ziemię, utworzył również mężczyznę i kobietę, aby zaopiekowali się tą planetą. Tak więc szóstego dnia pojawiły się na ziemi owady, gady, bydło i wszelkiego rodzaju dzikie zwierzęta. Byli tam także mężczyzna i kobieta. Bóg powiedział człowiekowi, że daje mu wszystkie rośliny i drzewa na pokarm. Szósty dzień był szczególny dla Boga: stwierdził On, że dzień ten był bardzo dobry.

Siódmego dnia Bóg odpoczął, chociaż nie potrzebował odpoczynku. Wyznaczył specjalny czas, aby świadomie oderwać się od pracy, aby ludzie pamiętali, kim On jest i co uczynił. Bóg odpoczął by dać nam przykład.

Wskazówki dla nauczyciela

Dzień 3: Rdz 1:9-13.
Bóg nazywa ocean i ląd.

Dzień 4: Rdz 1:14-19.
Bóg nazywa słońce, księżyc i gwiazdy.

Dzień 5: Rdz 1:20-23.
Bóg stwarza ptaki powietrzne i ryby morskie, ale nie nadaje im imion.

Dzień 6: Rdz 1:24-31.
Bóg stwarza zwierzęta, aby wypełniły ziemię. Bóg ustanawia również mężczyznę i kobietę, aby nad nią panowali.

Dzień 7: Rdz 2:1-3. Bóg odpoczywa.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Graffiti (napis umieszczony na tablicy). Napisz na kartce lub na tablicy: „Dzień 1”, „Dzień 2”, „Dzień 3”, „Dzień 4”, „Dzień 5”, „Dzień 6” i „Dzień 7”. Następnie na oddzielnych kartkach zapisz wszystkie rzeczy wymienione w opisie stworzenia (dzień, noc, niebo, ocean, ląd, słońce, księżyc, gwiazdy, ptaki, ryby, zwierzęta, ludzie oraz odpoczynek). Następnie dzieci powinny dopasować poszczególne elementy stworzenia do konkretnego dnia.

Werset do zapamiętania

Rdz 2:2 – I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i rozpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które uczynił.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność biblijna: Graffiti

„Graffiti” skłania dzieci do uważnego wsluchiwania się w to, co działo się każdego dnia stworzenia. Dzieci bardziej zaangażują się w proces uczenia się, gdy będą wiedziały, że pojawi się to ćwiczenie. Graffiti może również pomóc dzieciom zapamiętać werset Rdz 2:2. Zapisz każde słowo wersetu na osobnej kartce. Następnie podziel dzieci na grupy dwu-, trzyosobowe oraz poproś o ułożenie słów w werset. Kiedy każda z grup ułoży werset w odpowiedniej kolejności, prawdopodobnie również go zapamięta.

4) Analiza lekcji

Poproś dzieci, aby streściły lekcję, używając w tym celu maksymalnie dziesięciu własnych słów. Jak to zrobiły? Dzieci, upraszczając historię lekcji do dziesięciu lub mniej słów, prawdopodobnie stworzą coś w stylu:

- Bóg stworzył niebo, ziemię i wszystko, co jest w nich.
- Bóg stworzył ludzi, zwierzęta, ziemię, wodę i powietrze.
- Bóg stworzył wszystko.
- Bóg jest tak potężny, że stworzył wszystko.
- Bóg powołał rzeczy do istnienia.
- Bóg jest naprawdę wielkim Bogiem.
- Biblia i ewolucja nie mogą być jednocześnie prawdą.

5) Zastosowanie lekcji

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd. Z tej opowieści o Bogu dowiadujemy się, że jest On wszechmogącym Stwórcą wszystkiego.

Pozwól dzieciom stworzyć własne dzieła. Możesz dać im dowolne materiały, które akurat masz pod ręką lub mogą przynieść własne z domu. Powiedz im, aby stworzyły własne dzieło, nazwały je, a następnie przedstawiły je reszcie grupy. Z dzisiejszej lekcji dowiadujemy się, że Bóg jest potężny i twórczy.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe: Upraszczenie

Upraszczenie może nawet stać się grą rekreacyjną dla dzieci. Nauczyciel może dać każdemu zespołowi złożonemu z dwóch lub trzech dzieci około dwóch minut na zapisanie dziesięciu najważniejszych słów z danej lekcji.

Motyw opowieści: Bóg stworzył wszystko.

Przygoda numer 4

Rdz 1:26-31 i 2:7-25

Motyw opowieści: Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Biblia nie omawia ewolucji. Wręcz przeciwnie: zaczyna od opisu stworzenia świata przez Boga. Biblijny światopogląd zaczyna się od Stwórcy, nie od stworzenia.
- Ponieważ to Bóg jest Stwórcą, a cały wszechświat jest Jego dziełem, musi znajdować się pod Jego kontrolą. Nie mogą istnieć też inni bogowie, ponieważ to On był przed kimkolwiek i czymkolwiek innym.
- Gdy Bóg stwarzał świat, stworzył go „z niczego”. Czasownik „stworzył” przewija się przez całą Biblię. Używany jest jednak tylko wtedy, gdy jego podmiotem jest Bóg.
- Opis zawarty w Rdz 1 objawia, że Bóg jest Bogiem odkupienia. Zaplanował dla człowieka żywą i głęboką więź ze Stworzycielem. Żadna inna część stworzenia nie mogła poszczycić się Bogiem Odkupicielem, jedynie mężczyzna i kobieta.
- Stwierdzenie, że „ziemia była bezkształtna i pusta” (Rdz 1:2) stanowi tło dla reszty stworzenia. W drugim i trzecim dniu stworzenia Bóg nadał ziemi kształt. Trzeciego, czwartego i piątego dnia stworzenia Bóg nappełnił ziemię.
- Pod koniec dzieła stworzenia Bóg ofiarował człowiekowi niesamowite błogosławieństwo i możliwość bycia stworzonym na Jego obraz. Żadne inne stworzenie ani stworzona rzecz nie otrzymały tego daru.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij dzieciom, że uczą się jednej historii biblijnej.

Choć Biblia zawiera opisy wielu historii, są one powiązane z jednym głównym tematem lub historią. Jest to opowieść o nadziei. Aby pomóc twojej grupie poznać tę historię i móc połączyć wszystkie lekcje, powtórzmy materiał z poprzednich zajęć.

- Na podstawie pierwszej lekcji: Jak brzmi imię Boga z Rdz 1:1 i co ono oznacza? (Elohim = Bóg jest niesamowicie potężny).
- Z drugiej lekcji dowiedzieliśmy się, że aniołowie mają pewne zadania do wykonania. Jakie to zadania? (Służą Bogu i Go czczą).
- Z trzeciej lekcji dowiedzieliśmy się o stworzeniu wszechświata. Co Bóg stworzył każdego dnia? (Dzień 1 = dzień i noc; Dzień 2 = niebo lub atmosfera; Dzień 3 = oceany i ziemia; Dzień 4 = słońce, księżyc i gwiazdy; Dzień 5 = ptaki w powietrzu i ryby w morzu; Dzień 6 = zwierzęta lądowe, mężczyzna i kobieta).

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj dzieci: „**Jakie jest najpiękniejsze miejsce, które odwiedziliście? Spróbuj jednym słowem opisać, jaki, twoim zdaniem, jest Raj?**”

Pierwsze miejsce, w którym mieszkali Adam i kobieta, było piękne. Co w opisie zawartym w Rdz 2:8-9 wskazuje, że było ono piękne?

Opowiedz historię

Szóstego dnia tygodnia stworzenia Bóg uczynił człowieka. Człowiek miał na imię Adam. Bóg stworzył go z prochu ziemi, a następnie tchnął w niego życie. Adam stał się duszą żyjącą, znacznie różniącą się od zwierząt, ptaków i ryb, które stworzył Bóg. Jako dusza żyjąca Adam został stworzony, aby nawiązać szczególną więź z Bogiem. Otrzymał życie, a Bóg umieścił go w środku ogrodu, który został przez Niego stworzony. Ten ogród nazywał się

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórka stanowi istotną część nauki. Wiele dzieci zapomina o treści poprzednich lekcji, a część mogła w ogóle w nich nie uczestniczyć.

Podziel klasę na trzy drużyny

- Drużyna 1
Odpowiedzialność = powiedz reszcie klasy, co wydarzyło się w pierwszym dniu.
- Drużyna 2
Odpowiedzialność = powiedz reszcie klasy, co wydarzyło się w drugim dniu.
- Drużyna 3
Odpowiedzialność = powiedz reszcie klasy, co wydarzyło się w trzecim dniu.

Eden. Pośrodku ogrodu rośło bardzo szczególne drzewo. Nazywało się ono drzewem poznania dobra i zła. Po raz pierwszy Bóg nakazał coś Adamowi. To polecenie dotyczyło życia i śmierci, dobra i zła. Nakaz zawierał pozytywne błogosławieństwa od Boga. Adam mógł cieszyć się prawie wszystkim w ogrodzie. Bóg jednak nakazał: „Nie jedzcie z tego jednego drzewa”. Człowiek mógł swobodnie jeść owoce ogrodu, ale z pewnością umarłby, gdyby spróbował owocu z drzewa poznania dobra i zła.

W tym okresie nie padał jeszcze deszcz. Ogród i wszystko, co się w nim znajdowało, było nawadniane z podziemnych źródeł. Adam miał zajmować się ogrodem: był trochę jak rolnik dbający o wszystkie drzewa i krzewy. Przez ogród przepływały cztery duże rzeki, więc musiał to być bardzo duży ogród. W miejscu tym Bóg kazał Adamowi nazwać wszystkie ptaki, bydło i wszystkie zwierzęta. Kiedy Adam to zrobił, zdał sobie sprawę, że nie ma kogoś takiego jak on, aby mógł stać się jego pomocnikiem. Bóg to zauważył i zesłał na Adama głęboki sen. Gdy Adam spał, Bóg wyjął z niego żebro i uczynił mu wyjątkową towarzyszkę. Gdy mężczyzna obudził się ze snu i zobaczył, kogo Bóg stworzył, był bardzo szczęśliwy. Nazwał swoją wyjątkową towarzyszkę „mężatką”, ponieważ została stworzona z mężczyzny.

Tak więc Adam nie miał rodziców, braci, sióstr ani innych przyjaciół. Ale miał teraz niezwykłą towarzyszkę. Na pewno odbył wiele rozmów ze swoją wyjątkową przyjaciółką – kobietą. Na pewno opowiedział jej o ogrodzie i o tym, czym się zajmował. Wspomnił też na pewno, że Bóg zabronił im jeść z drzewa poznania dobra i zła. Pierwsi ludzie nie odczuwali wstydu, winy ani strachu.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści przeprowadzanej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Wskazówki dla nauczyciela

Psalm 8:7-9

7. Dałeś mu panowanie nad dziełami rąk swoich, Wszystko złożyłeś pod stopy jego:

8. Owce i wszelkie bydło, Nadto zwierzęta polne,

9. Ptactwo niebieskie i ryby morskie, Cokolwiek ciągnie szlakami mórz.

Aktywność biblijna

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Daj każdemu dziecku do zabawy kawałek ciastoliny wielkości kurzego jajka. Powiedz dzieciom, aby wykonały z niej figurkę przedstawiającą zwierzę. Daj im około cztery lub pięć minut na pracę nad swoim projektem, a następnie pozwól kilkorgu dzieciom opowiedzieć o tym, co zrobiły. Zapytaj: „Czy ta figurka żyje?” (Dzieci zaśmieją się i odpowiedzą: „Oczywiście, że nie!”) Zapytaj: „Czy kiedykolwiek widzieliście rzeźbę lub posąg, które wyglądały BAR-DZO realistycznie?” (Większość dzieci odpowie zapewne twierdząco). „Niektórzy artyści są tak utalentowani, że potrafią stworzyć rzeźbę, która wygląda DOKŁADNIE jak dana osoba lub zwierzę. Jednak tylko Bóg może stworzyć życie. Co więcej, kiedy ludzie tworzą rzeźby lub inne dzieła sztuki, muszą zacząć od zebrania wszystkich potrzebnych materiałów. Kiedy Bóg tworzył niebiosa i ziemię, wystarczyło, że PRZEMÓWIŁ i wszystko się stało. Jest tak wielki i potężny, że Jego SŁOWA sprawiają, że dzieją się wielkie rzeczy. Kiedy Bóg stworzył Adama, użył do tego tylko prochu ziemi”.

Przepis na niebrudzącą ciastolinę

- 1 szklanka zimnej wody
- 1 szklanka soli
- 2 łyżeczki oleju roślinnego
- 2 szklanki mąki
- 2 łyżki skrobi kukurydzianej
- barwnik spożywczy (opcjonalnie)

W dużej misce wymieszaj ze sobą wodę, sól, olej i kilka kropli barwnika spożywczego. Połącz mąkę i skrobię kukurydzianą i dodawaj po pół szklanki na raz, ciągle mieszając (możesz potrzebować trochę więcej lub trochę mniej niż dwie szklanki mąki, po prostu mieszaj składniki, aż uzyskają odpowiednią konsystencję). Zagniataj przez kilka minut z mąką w dłoniach.

Werset do zapamiętania

Rdz 1:27 – Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boga go stworzył; stworzył ich mężczyzną i kobietą.

Zapamiętywanie wersetu biblijnego: Rozsypanka

Zapisz każde słowo na oddzielnej kartce papieru i pomieszaj słowa. Pozwól dzieciom wyjść do przodu, aby je uporządkować. Możesz zmierzyć stoperem, kto najszybciej ułoży wyrazy w odpowiedniej kolejności.

4) Analiza lekcji

Niech dzieci włożą rękę lub stopę w coś, co pozostawia ślad, np. w ciastolinę lub piasek. Kiedy dzieci odcisną już swój ślad w ciastolinie, piasku lub podobnym materiale, zapytaj: „Co sprawia, że Twój odcisk dłoni lub stopy jest wyjątkowy?”.

Zapytaj dzieci, w jaki sposób Bóg umieścił w nich swój niepowtarzalny wizerunek. **„W jaki sposób Bóg umieścił w Tobie swój własny obraz?”**

5) Zastosowanie lekcji

Bóg dał nam zdolność do utrzymywania osobistych, trwających nieraz całe życie, relacji lub przyjaźni z innymi osobami oraz z Bogiem. Dlatego ludzie posiadają nieskończoną osobistą wartość. Bóg kocha nas tak bardzo, że stworzył nas, abyśmy stali się Jego osobistymi i wyjątkowymi przyjaciółmi, których bardzo kocha. Czy wiesz, że możesz mieć osobistą relację z Bogiem?

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd. Z tej historii dowiadujemy się, że Bóg jest Bogiem osobowym, który chce mieć relację z każdym człowiekiem.

Motyw opowieści: Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapytaj dzieci:

„Co Bóg stworzył szóstego dnia?” (zwierzęta i ludzi)

„Czy zwierzęta też są specjalnymi przyjaciółmi Boga?” (Nie. Zwierzęta są szczególnie dla Boga, ale nie są Jego wyjątkowymi przyjaciółmi).

„Dlaczego nie?” (Ponieważ zwierzęta nie zostały stworzone na Boże podobieństwo).

Zadanie na kolejny tydzień: dzieci powinny przynieść jakąś ozdobę do „pokoju zabawy”. Pokój zabawy to miejsce, w którym w kolejnym tygodniu będziemy uczyć się ważnej lekcji. Zajrzyj do kolejnej lekcji, aby znaleźć podpowiedzi, które można przekazać uczniom.

Przygoda numer 5

Rdz 2:8-15

Motyw opowieści: Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Nazwa drzewa poznania dobra i zła sugeruje, że zło musiało już istnieć.
- Przepiękny ogród, rzeki i drogocenne kamienie – wszystko to świadczyło o tym, że Eden był pięknym miejscem.
- Drzewo poznania dobra i zła w środku ogrodu prawdopodobnie świadczy o tym, że upadek Szatana już nastąpił.
- „Dobro i zło” to meryzm (figura retoryczna określająca parę kontrastujących ze sobą słów). Dobro i zło odnoszą się do rzeczy, które przynoszą odpowiednio życie lub dobro oraz rzeczy, które przynoszą śmierć lub zło.
- Z Rdz 3:22 dowiadujemy się, że inne drzewo wydało owoce, które miały odżywiać ciało i pozwalać mu żyć wiecznie.
- Ze względu na położenie rzek ogród znajdował się prawdopodobnie w pobliżu Mezopotamii (Asyria i Babilon).
- W Obj 22 drzewo życia powraca i jest obrazem ludzi cieszących się życiem wiecznym z Bogiem.
- Bóg dał Adamowi możliwość pracy lub opieki nad ogrodem Eden. Człowiek znalazł się w środku ogrodu i otrzymał odpowiedzialność. Jego praca została nazwana służbą Bogu.
- Wybór, by jeść z właściwych drzew i omijać drzewo poznania dobra i zła, to wybór, przed którym stanął Adam. My również możemy wybrać, czy będziemy Bogu posłuszni.

2) Rozpocznij lekcję

Księga Rodzaju jest księgą początków.

Przeczytaj Rdz 1 i sprawdź, ile z tych początków potrafisz nazwać.

Niech dzieci kolejno wymieniają przykłady początków Rdz 1.

- Pierwszego dnia Bóg stworzył światło (Rdz 1:3).
- Drugiego dnia Bóg stworzył niebo (1:6).
- Trzeciego dnia Bóg stworzył ziemię i roślinność (1:9).
- Czwartego dnia Bóg stworzył słońce, księżyc i gwiazdy (1:14-18).
- Piątego dnia Bóg stworzył ryby i ptaki (1:20-22).
- Szóstego dnia Bóg stworzył zwierzęta (1:24) i ludzi (1:26).
- Przed tygodniem stworzenia Bóg stworzył anioły.
- Bóg nigdy nie miał początku i nigdy nie został stworzony.

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj dzieci: „Czy mieszkaliście w jakimś wyjątkowym miejscu? Co sprawiło, że było ono takie wyjątkowe?”. Następnie powiedz dzieciom, że miejsce, o którym dzisiaj będziemy się uczyć, jest bardzo szczególnym miejscem, w którym panowało tylko i wyłącznie szczęście.

Opowiedz historię

Życie w ogrodzie było dla Adama cudowne. Było tam wyjątkowo pięknie z powodu czterech rzek, które Bóg umieścił na tym obszarze. Rzeki te prawdopodobnie służyły utrzymaniu zieleni i wspieraniu wzrostu drzew i krzewów. Co najmniej dwie z tych rzek były bardzo duże.

Były tam jednak nie tylko cztery piękne rzeki, ale także mnóstwo drzew i krzewów, które dostarczały Adamowi wszelkiego rodzaju pożywienia. Adam miał

Wskazówki dla nauczyciela

Zanim dzieci opowiedzą o czymś z Rdz 1, niech spróbują pokazać to, co chciałyby powiedzieć. Na przykład, jeśli dziecko chciałoby powiedzieć, że jest tam mowa o początkach ryb, może zademonstrować pływającą rybę, a pozostałe dzieci powinny spróbować odgadnąć, co takiego dziecko pokazuje.

Może on również rozdawać kartki z nazwami rzeczy, które zostały stworzone i opisane w Rdz 1, a dzieci mogą wybrać po jednej i sprawdzić, czy inni zgadną, co mają zapisać na kartce.

Celem nauczyciela jest, aby każde dziecko poczuło, że Eden był szczególnym miejscem.

Nauczyciel może opowiedzieć o bardzo interesującym lub szczęśliwym miejscu, w którym mieszkał lub odwiedził.

wybór i mógł jeść wszelkiego rodzaju owoce i warzywa. Jeśli chciał zjeść swój ulubiony owoc, on już tam na niego czekał. Eden musiał być dość sporym ogrodem i było w nim dużo jedzenia. Na cokolwiek przyszła Adamowi ochota, miał to w nieograniczonej ilości na śniadanie, obiad, kolację, a nawet między posiłkami.

Nie dość, że ogród był piękny i obfitował w dobre jedzenie, to jeszcze znajdowały się tam wyjątkowe kamienie, takie jak (żółte) złoto, (białe) perły i onyks, a być może (niebieski) lapis lazuli. Te kamienie stanowiły prawdziwe cuda dla oczu. Bóg umieścił Adama w bujnym i bogatym ogrodzie.

Zwierzęta żyły ze sobą w przyjaźni. Ogród był więc spokojnym miejscem do życia. Chociaż Adam był odpowiedzialny za pracę w ogrodzie, nie była ona ciężka. Trudno nam sobie wyobrazić, że praca może nie być ciężka, ale dla Adama opieka nad ogrodem stanowiła przyjemność. Wyobraź sobie to w ten sposób, że możesz wybrać, co chcesz wykonywać jako swoją pracę, a potem możesz to robić. Tak właśnie było z Adamem. Jedyne, czego nie wolno mu było zrobić, to skosztować owocu z drzewa poznania dobra i zła.

Ogród, w którym Bóg umieścił Adama, był cudownym miejscem pełnym przyjemności. Pokochalibyście to miejsce, gdybyście mieli szansę tam zamieszkać. Było spokojnie i zacieśnienie. Bogato i dostojnie. Obficie i owocnie. Było też bujnie i zielono. Jakże wspaniałe miejsce przygotował Bóg dla Adama, aby ten mógł żyć w bliskiej społeczności z Nim.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Pokój zabaw. Przydziel każdemu dziecku zadanie do wykonania w ramach projektu. Postaraj się, aby pomieszczenie stało się jak najpiękniejsze, korzystając z pomocy dzieci i być może rodziców. Każde dziecko powinno otrzymać jedno z następujących zadań:

1. W tym tygodniu znajdź i przynieś na zajęcia coś, co wszystkim smakuje.
2. Wykonaj dekoracje, które upiększą salę.
3. W tym tygodniu na zajęcia można przynieść cenne minerały lub wartościowe rzeczy.
4. Każdy, kto przychodzi na spotkanie, ma być przyjazny i życzliwy. W pomieszczeniu nie ma miejsca na niemiłe komentarze ani postępowanie.

Kiedy dzieci upiększą klasę, nauczyciel powinien wyjaśnić, że ogród Eden był jeszcze lepszy. Było to idealne miejsce, w którym było dużo dobrego jedzenia, cennych klejnotów oraz skał, wiele pięknych drzew, a co najważniejsze, było tam spokojnie i przyjemnie.

Werset do zapamiętania

Rdz 2:8 – PAN Bóg zasadził też ogród w Edenie, na wschodzie, i umieścił tam człowieka, którego ukształtował.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność biblijna: Pokój zabaw

Dzieci dekorują pomieszczenie i przynoszą do niego różne rzeczy, aby stało się najlepszym miejscem. Pozwól dzieciom uczestniczyć w tworzeniu „pokoju zabaw” w pomieszczeniu. Zadania można wykonać tydzień wcześniej, aby lekcja nabrała wyjątkowego znaczenia, ponieważ dzieci wezmą udział w zmienianiu pomieszczenia we wspiane miejsce.

Aktywność biblijna: Zapamiętaj za pomocą obrazków

Dzieci uczą się wersetu na pamięć, używając ilustracji do każdego słowa w wersecie.

Na przykład nauczyciel może użyć symbolu trójkąta dla „PAN Bóg” lub liścia dla przedstawienia słowa „ogród”. Nauczyciel może użyć skrótu „W”, by określić „wschód”, lub narysować sylwetkę człowieka oznaczającą „mężczyznę”.

4) Analiza lekcji

„Nudny pokój”. Gdy dzieci już ustroją pomieszczenie w taki sposób, że ich sala stanie się pięknym miejscem, zdejmijcie wspólnie dekoracje, usuńcie pyszne potrawy, które zostały przyniesione, i przywróćcie pomieszczenie do stanu, w jakim się wcześniej znajdowało. Można nawet zrobić bałagan w pokoju i przynieść jedzenie, które nie jest smaczne.

Przypomnij dzieciom, że pomieszczenie Adama – ogród – było piękne, ale w kolejnym tygodniu dowiemy się, jak Adam to wszystko zepsuł.

5) Zastosowanie lekcji

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd. Dowiadujemy się, że Bóg jest Bogiem osobowym, który chce zapewnić nam przytulne miejsce do życia. Jest Bogiem hojnym i kochającym.

Największymi przyjemnościami w życiu są te, które przynosi Bóg. Bóg może ci sprawiać przyjemność poprzez przyrodę, przedmioty materialne, które ci daje, spokój w twoim domu i na wiele innych sposobów. Jednak najlepszym sposobem, by cieszyć się życiem, jest pozwolić Bogu, by nim pokierował. Zapytaj dzieci: „**W jaki sposób możemy pozwolić Bogu kierować naszym życiem?**”

Motyw opowieści: Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność biblijna: Nudny pokój

Zdejmij wszystkie dekoracje, usuń jedzenie, niech wszystko, co zostało przyniesione, by upiększyć pomieszczenie, zniknie z waszego widoku. Celem nauczyciela jest, by dzieci mogły w niewielkim stopniu doświadczyć tego, jak wyglądał ogród oraz jak wkrótce będzie wyglądało życie Adama.

Przykładowe sposoby, jak pozwolić Bogu kontrolować nasze życie:

- Wybór przyjaciół.
- Kierowanie się miłością.
- Dobieranie w rozmowie miłych słów.

Przygoda numer 6

Ez 28:11-17 i Iz 14:12-15

**Motyw opowieści: Szatan jest wrogiem Boga.
Szatan był dumny. Bóg strącił go z nieba.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Ezechiel rzadko używał słowa „król”. Poza królem Jojakinem (Ez 1:2) nie stosował tytułu „króla” w odniesieniu do żadnego z izraelskich monarchów.
- W Ez 28:11-19 prorok opisał króla słowami, które nie mogą odnosić się do człowieka. Ten „król” pojawił się w ogrodzie Eden (w. 13), był cherubinem stróżem (w. 14) ze swobodnym dostępem do świętej góry Boga (w. 14) i był bezgrzeszny od chwili stworzenia (w. 15).
- Bóg namaścił Lucyfera na cheruba stróża (Ez. 28:14). Cherubini stanowili „wewnętrzny krąg” aniołów, mających najbliższy dostęp do Boga i strzegących Jego świętości (por. 10:1-14). Lucyfer miał również swobodny dostęp do świętej góry Bożej (28:14), nieba, i przechadzał się wśród ognistych kamieni (por. w. 16).
- Ezechiel opisał też pierwotne piękno Lucyfera; to, jakim stworzył go Bóg w wersach 12-15. Dziewięć z dwunastu drogocennych kamieni na napierśniku noszonych przez kapłanów zostało użytych przez Ezechiela do opisanego samego Lucyfera.
- Gdy Lucyfer został stworzony przez Boga, był nienaganny, dopóki nie odkryto w nim niegodziwości (w. 14-15).
- Z Iz 14 dowiadujemy się, że imię Lucyfer oznacza „gwiazdę jasną”, co sugeruje, że Szatan próbuje naśladować Jezusa Chrystusa, który jest „jasną gwiazdą poranną”.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda 1

1. Jaką jedną rzecz wiemy o Bogu?
2. Przeczytaj Rdz 1:1.
3. Bóg jest niezmiernie potężny.
4. Chwal Boga za Jego moc.

Przygoda 2

1. Co najczęściej robią aniołowie?
2. Przeczytaj Hi 38:4-7.
3. Aniołowie czczą Boga i Mu służą.
4. Módlmy się, abyśmy także umieli czcić Boga i Mu służyć.

Przygoda 3

1. Jak doszło do stworzenia wszechświata?
2. Podsumuj Rdz 1:1-25. Bóg powołał rzeczy do istnienia.
3. Zdolność Boga do powoływania rzeczy do istnienia jest niezmierzona.
4. Chwal Boga za Jego stworzenie.

Przygoda 4

1. Skąd wiemy, że Bóg chce, abyśmy stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi?
2. Przeczytaj Rdz 1:26-27.
3. Ludzie zostali stworzeni na obraz Boga.
4. Chwała Bogu, że możemy być Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.

Przygoda 5

1. Jak wyglądało życie w ogrodzie Eden?
2. Przeczytaj Rdz 2:8-15.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie

powtórzeniowe: Pytaj, czytaj, mów, rozmawiaj

Dobra strategia powtórzenia pierwszych pięciu zajęć skupia się na czterech głównych elementach.

1. Zadaj pytanie.
2. Czytaj Biblię.
3. Mów o tym.
4. Rozmawiaj z Bogiem.

3. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.
4. Dziękuj Bogu za wszystkie dobre rzeczy, które zapewnił.

3) Wyłóż lekcję

Poproś dzieci, aby narysowały, jak wyobrażają sobie Szatana. Jeśli nie macie papieru, niech dzieci opowiedzą, jak można by go przedstawić. Kiedy dzieci narysują swoje rysunki, niech opiszą, w jaki sposób wyobrażają sobie Szatana i dlaczego.

Powiedz: „Dzisiaj dowiemy się czegoś o Lucyferze i o tym, jaki był”.

Opowiedz historię

Wszyscy aniołowie, których stworzył Bóg, byli piękni. Bóg stworzył miliony aniołów i wszystkie one czciły Boga. Niektórzy aniołowie byli wyżsi rangą. Jednak najpiękniejszym z nich wszystkich był Lucyfer. Był on również aniołem bardzo wysokiej rangi. Bóg nawet powiedział o Lucyferze:

*Byłeś doskonały w mądrości, doskonały w pięknie,
Przechadzając się po mojej górze, pełniąc swoje obowiązki,
Anioł tak wyjątkowy, lśniący jak złoto i srebro,
Kamienie szlachetne o nieopisanym pięknie.*

Wiemy zatem, że Lucyfer był jednym z najbardziej wyjątkowych aniołów w niebie, być może nawet najbardziej wyjątkowym ze wszystkich.

Pewnego dnia, dawno temu, ogarnęła go jednak pycha. Lucyfer stwierdził, że wstąpi do nieba, aby uczynić swój tron wyższym niż wszystkie gwiazdy Boże i tylko on zasiądzie na tym tronie!

*Władając wszystkimi bogami w miejscach najwyższych,
Stanę się najjaśniejszym ze światła, widokiem nad widokami.
Wzniosę się ponad chmury – ich szczyty.
Upodobnię się do Najwyższego i nigdy więcej nie będę się kłaniać!*

Bóg sprzeciwia się pysznym i dlatego musiał ukarać Lucyfera za jego grzech. Sprawił, że Lucyfer, czyli Szatan, musiał na stałe opuścić niebo z powodu

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Idź za przywódcą

Poproś dzieci, aby zagrały w „Idź za przywódcą” (złym przywódcą). Gdy zły przywódca mówi coś wrednego, grupa powinna powiedzieć coś wrednego. Gdy zły przywódca każe źle się zachowywać, grupa powinna także źle się zachowywać.

Gdy zły przywódca mówi, żeby kwestionować Boga, wszyscy w grupie powinni zapytać: „Czy Bóg rzeczywiście to powiedział?”

Zapytaj dzieci, czy kiedykolwiek coś takiego zrobiły. Dlaczego? Tak właśnie postąpiła jedna trzecia aniołów.

swej pychy. Niestety, jedna trzecia wszystkich aniołów stworzonych przez Boga poszła za Szatanem. Bóg również i ich ukarał i wyrzucił z nieba. Szatan i aniołowie, którzy za nim poszli, doświadczą wiecznej kary. Opowiemy o tym później.

Szatan jest teraz wrogiem Boga. Próbuje wpływać na ludzi, aby sprzeciwiali się Bogu. Jest zwodzicielem przepełnionym pychą. Wie, że jego wiecznym domem będzie piekło. Nawet za miliardy lat Szatan nadal będzie cierpiał z powodu swojej pychy. Wciąż jednak przewodzi buntowi przeciwko Bogu. Inni aniołowie poszli za nim w tym buncie. Także wielu ludzi poszło za Szatanem w buncie przeciw Bogu. Ponieważ Bóg jest Bogiem świętym, nie pozwoli, aby ten bunt nie został ukarany. Jeśli najpiękniejszy i najpotężniejszy anioł, jaki został kiedykolwiek stworzony, będzie cierpiał wieczną karę za swoją pychę, podobnie stanie się z każdym, kto pójdzie jego śladem.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Wykonaj plakat ukazujący wyższość Boga nad Szatanem. Dzieci mogą odczytywać podane wersety.

1. Bóg jest _____.
On nigdy nie grzeszy (Kpł 19:2).	1. święty/zły	1. Szatan jest _____ i kocha grzech (Ez 28:15).
2. W Obj 22:16 Bóg nazwany jest _____.	2. jasną gwiazdą poranną / gwiazdą poranną	2. Izajasz podaje jako jedno z określeń Lucyfera _____, gdyż stara się on naśladować Bożą moc, ale mu to nie wychodzi (Iz 14:12).
3. Bóg stworzył _____ wszystkich aniołów (Rdz 1:31).	3. dobrymi / zbuntowanymi	3. Lucyfer wraz z wieloma innymi aniołami stali się istotami _____ przeciwko swojemu Stwórcy i zostali wyrzuceni z nieba.
4. Bóg jest _____ cały czas.	4. wszędzie / w jednym miejscu	4. Szatan może być _____ w danym momencie (Hi 1:6-7).
5. Bóg istnieje od zawsze, nawet przed stworzeniem. On jest _____.	5. wieczny / jezioro ogniste	5. Szatan został stworzony przez Boga i zostanie pewnego dnia wrzucony w _____ (Obj 20:10).

Werset do zapamiętania

Iz 14:12 – O jakże spadłeś z nieba, Lucyferze, synu jutrzeńki! Powalony jesteś aż na ziemię, ty, który osłabiałeś narody!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie z plakatem

Skorzystaj z plakatów, jeśli są dostępne. Jeśli nie, użyj tablicy. Jeśli brak jakichkolwiek pomocy naukowych, po prostu zadaj dzieciom pytania i poproś, aby odpowiedziały na stwierdzenia dotyczące nadrzędnej mocy Boga.

Zapamiętaj werset:

Pękanie baloników

Jeśli masz balony, zapisz każde słowo wersetu do zapamiętania na balonie. Naucz dzieci wersetu z Iz 14:12 i pozwól im kolejno przebijać balony, gdy już nauczą się poszczególnych słów z wersetu na pamięć.

4) Analiza lekcji

Zaproś dzieci do klubu. Przygotuj zaproszenia dla każdego dziecka i wręcz je osobiście. Możesz nazwać swój klub np. Klubem Posłuszeństwa. W Klubie Posłuszeństwa obowiązuje tylko jedna zasada: trzeba robić dokładnie to, o co prosi nauczyciel. Ci, którzy odzywają się, gdy nie powinni mówić, lub zachowują się w niewłaściwy sposób, nie mogą do niego należeć. Możesz przygotować smakołyki z okazji zaproszenia dla tych, którzy zechcą wstąpić do klubu.

A teraz najtrudniejsze. Bez upokarzania nieposłusznego dziecka niech każde, które nie przestrzega zasad Klubu Posłuszeństwa, musi przesiąść się do innej części sali i nie może się bawić ani delektować smakołykami z resztą grupy.

Powiedz dzieciom, że coś takiego przydarzyło się Lucyferowi. Tyle tylko, że nie został przeniesiony do innej części sali, a jego kara była i jest bardzo realna.

5) Zastosowanie lekcji

Daj dzieciom minutę na zbudowanie najwyższej wieży z tego, co znajdują pod ręką. Ten, kto stworzy najwyższą wieżę, powinien położyć na niej swoją Biblię.

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd. Z tej biblijnej opowieści dowiadujemy się, że Bóg wydaje wyroki. Osądza tych, którzy są zarozumiali.

Motyw opowieści: Szatan jest wrogiem Boga. Szatan był dumny. Bóg strącił go z nieba.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie:

Klub Posłuszeństwa

Bardzo ważne jest, aby nie upokarzać ani nie zawstydzать żadnego dziecka. To tylko taki klub „na niby”, który ma zademonstrować pewne spojrzenie, a nie sprawiać, by któreś dziecko poczuło się samotne lub odrzucone.

Ćwiczenie:

Najwyższa wieża

Zapytaj dzieci, jak by się czuły, gdyby znalazły się na szczycie najwyższej wieży? (duma, zachwyt) A jak by się czuły, gdyby nagle z niej spadły? (rozczarowanie) Wyjaśnij, że Szatan został strącony z bardzo wysokiego miejsca z powodu swojej pychy.

Przygoda numer 7

Rdz 3:1-6

**Motyw opowieści: Szatan skusił Adama i kobietę.
Pierwsi ludzie okazali się nieposłuszni Bogu.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Kusicielem był Szatan w postaci węża. Pokusa Adama i Ewy przyszła w przebraniu i była dla nich zaskoczeniem.
- Szatan nazywany jest „prastarym wężem” w niektórych częściach Pisma Świętego oraz „złym” w innych fragmentach: J 8:44; Rdz 16:20; 2 Kor 11:3; 1 Tm 2:14; Obj 12:9; Obj 20:2.
- Kobieta nie знаła dobrze polecenia Bożego lub nie chciała go pamiętać. Plan ataku Szatana w ogrodzie Eden był subtelny. Bożym zamiarem było powierzenie zwierzchnictwa w związku Adamowi. Kobieta została stworzona jako druga, a nie pierwsza. Nie została stworzona, by przewodzić: z natury kierowała się bardziej sercem. Adam natomiast został powołany, by rządzić: kierował się przede wszystkim intelektem. Szatan odwrócił Boży porządek.
- Spójrz na wybór kobiety: spojrzała, zerwała, jadła i podała owoc mężowi.
- Kusiciel podał w wątpliwość charakter Boga, sugerując, że jest On zazdrosny i coś ukrywa przed Adamem i kobietą (Rdz 3:5).
- W porównaniu z pierwotnymi Bożymi nakazami (Rdz 2:16-17) Ewa osłabiła, zmieniła i dodała coś do Bożych słów (Rdz 3:3).
- Szatan był kłamcą od początku (J 8:44). Oto jego kłamstwo: można grzeszyć i uchodzi nam to na sucho. Karą za grzech jest jednak śmierć (Rdz 2:17).

2) Rozpocznij lekcję

Powtórzmy pierwsze sześć lekcji przy pomocy gry. Niech dzieci powiedzą, której lekcji dotyczyło podane niżej stwierdzenie.

- Szatan jest wrogiem Boga (Lekcja 6). Zapytaj: „Dlaczego Lucyfer stał się wrogiem Boga?” (pycha)
- Życie w ogrodzie było pełne przyjemności (Lekcja 5). Zapytaj: „Co sprawiło, że Eden był pełen przyjemności?” (dużo dobrego jedzenia, piękne kamienie i rzeki, drzewa, wszystko było spokojne)
- Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi (Lekcja 4). Zapytaj: „Co sprawiło, że mężczyzna i kobieta stali się wyjątkowymi przyjaciółmi Boga?” (Zostali stworzeni na Jego obraz).
- Bóg stworzył wszystko (Lekcja 3). Zapytaj: „Kiedy Bóg stwarzał świat, stworzył wszystko z niczego. Co to oznacza?” (Oznacza to, że powołał do istnienia całe stworzenie).
- Bóg stworzył aniołów (Lekcja 2). Zapytaj: „Jakie są główne zadania aniołów?” (Wielbić i służyć Bogu).
- Bóg jest niezmiernie potężny (Lekcja 1). Zapytaj: „Skąd wiemy, że Bóg jest niezmiernie potężny?” (Ponieważ to właśnie oznacza Jego Imię oraz z powodu tego, czego dokonał w dziele stworzenia).

Wskazówki dla nauczyciela

Możesz wprowadzić punktację i pozwolić dzieciom odpowiadać zespołowo. Każda prawidłowa odpowiedź to jeden punkt dla zespołu. Zawsze chwal odpowiedź dziecka, nawet jeśli nie jest poprawna. Nigdy nie poniżaj dziecka, ale zachęcaj je.

3) Wyłóż lekcję

1. Pokusa stanowi zaproszenie Szatana do poddania się jego stylowi życia i rezygnacji z życia Bożego. Dlaczego Szatan chce nas kusić?
2. Grzech oznacza „chybienie celu”. Cel to doskonały standard świętego Boga.
3. Szatan skusił Adama i kobietę do grzechu i mu się to udało. Jak to zrobił?

Jakiś czas po wygnaniu Lucyfera z nieba za grzech buntu, zszedł on na ziemię w postaci węża. Normalnie zwierzęta nie mówią, ale ten wąż posiadał wyjątkowe umiejętności. Rozmawiał z kobietą, którą stworzył Bóg, aby była pomocą dla mężczyzny. Lucyfer, zwany teraz Szatanem, chciał, aby mężczyzna i kobieta zgrzeszyli przeciwko Bogu. Szatan chciał, żeby zbuntowali się przeciwko Bogu tak samo jak on. Oto pragnienie Szatana: zdobycie jak największej liczby wyznawców. Chciał, aby mężczyzna i kobieta zbuntowali się przeciwko Bogu, i chce, abyśmy i my zbuntowali się przeciwko Niemu.

Szatan nie przyszedł tak po prostu i nie powiedział: „Zbuntujcie się przeciwko Bogu”. Sprawił, że kobieta zakwestionowała to, co powiedział Bóg. Zapytał: „Czy Bóg naprawdę powiedział, że nie wolno wam jeść z żadnego drzewa w tym ogrodzie?” Wąż – Szatan był naprawdę sprytny i przebiegły. W rzeczywistości perfekcyjnie odciągał kobietę od tego, co powiedział Bóg.

Kobieta odpowiedziała wężowi: „Możemy jeść owoce z drzew w ogrodzie, ale Bóg nakazał: «Nie wolno wam jeść owoców z drzewa, które znajduje się w środku ogrodu, ani go nawet dotykać, aby nie umrzeć». Kobieta zmieniła to, co powiedział Bóg. Bóg powiedział im, że nie mogą jeść z tego jednego drzewa – z drzewa poznania dobra i zła. Nie mówił nic o tym, że nie wolno go dotykać.

Szatan skłonił kobietę, by zastanowiła się, czy Bóg naprawdę ukarze grzech. Stwierdził: „Na pewno nie umrzecie”. Próbował ją przekonać, że Bóg nie ukarze nieposłuszeństwa tak, jak obiecał. Szatan wiedział, że Bóg karze za grzech. Właśnie dlatego nie był już w niebie z powodu swojego samolubnego wyboru.

Zaraz po tym Szatan zasugerował, że Bóg powiedział to tylko dlatego, że jest samolubny lub zazdrosny. Stwierdził: „Bóg wie, że kiedy zjecie ten owoc, otworzą się wasze oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło”. Tak więc Szatan dokonał samolubnych wyborów i próbował przekonać kobietę, aby zrobiła to samo. W końcu zresztą przekonał ją, że Bóg jest samolubny i byłby zazdrosny, gdyby Ewa stała się taka jak On.

Ostatecznie Szatan chciał, aby mężczyzna i kobieta zwątpili w to, co Bóg powiedział, zaprzeczyli Jego obietnicom i uwierzyli, że Bóg jest samolubny. Szatan przekonał kobietę, by uwierzyła w te kłamstwa. Zjadła owoc z drzewa poznania dobra i zła. Następnie podała również mężowi i on także jadł.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Narrator: „Adam i kobieta otrzymali do zamieszkania cudowny ogród z pięknymi drzewami i kwiatami, wszelkiego rodzaju zwierzętami i mnóstwem dobrego jedzenia. To wszystko były dobre dary od kochającego ich Stwórcy, Boga. Bóg ogłosił, że mogą jeść owoce z każdego drzewa ogrodu oprócz jednego. Bóg ostrzegł ich, że jeśli zjedzą z zakazanego drzewa, na pewno umrą”.

Scena zaczyna się, gdy Adam i kobieta spacerują po ogrodzie, rozmawiając o wszystkich wspaniałych rzeczach, które stworzył Bóg, zwłaszcza o cudownych drzewach owocowych. (Zachęć dzieci, by były kreatywne i zwracały uwagę na różne rzeczy na spacerze, dzieci uwielbiają korzystać ze swojej wyobraźni!)

Narrator: „Pewnego dnia, gdy spacerowali po ogrodzie, pojawił się piękny wąż i zaczął rozmawiać z kobietą. Nie wiedziała ona jednak, że to Szatan, wróg Boga, w rzeczywistości przemawia w postaci węża. Zamierzał skłonić ją i Adama do nieposłuszeństwa wobec Boga”.

Na scenę wkracza wąż, a tuż za nim Szatan. Diabeł pochyla się nad wężem (aby pokazać, że to tak naprawdę on przemawia przez węża) i pyta: „Czy Bóg naprawdę powiedział, że w ogrodzie nie można jeść żadnych owoców?”.

Kobieta (niewinnie): „O nie, przecież możemy jeść z każdego drzewa w ogrodzie, z wyjątkiem tego w środku. Bóg powiedział, żeby z niego nie jeść ani nawet go nie dotykać, bo umrzemy”.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność biblijna:

Aby powtórzyć lekcję, dzieci „odgrywają” historię w zaangażowany, emocjonalny sposób. Nauczyciel powinien towarzyszyć dzieciom w tym procesie i przećwiczyć wszystko kilka razy. Narrator może odczytywać swoją rolę, jeśli jest wystarczająco dorosły, może być też grany przez osobę dorosłą.

Postacie scenki:

- Adam
- Kobieta
- Wąż
- Szatan
- Narrator

Szatan (bardzo przekonującym głosem): „Nie umrzesz! Bóg wie, że w dniu, w którym skosztujesz owocu, otworzą się twoje oczy i będziesz jak On: znająca dobro i zło”.

Narrator: „Kobieta spojrzała na owoc i się uśmiechnęła. Myślała o tym, co powiedział Szatan. Oczywiście nie wiedziała, że to Szatan. Sądziła, że wąż jest jej przyjacielem. Uwierzyła jego kłamstwom i zwątpiła w słowa Boga. Wyciągnęła rękę i zerwała owoc”. (Jeśli to możliwe, przynieś prawdziwy owoc jako rekwizyt. Biblia nie mówi, co to był za owoc, więc użyj tego, co jest dostępne). Po odgryzieniu kęsa podaje owoc Adamowi. Adam uśmiecha się i też próbuje owoc. Nagle oboje zaczynają się czegoś bardzo bać. Gdy narrator opisuje dalszy rozwój wydarzeń, bohaterowie powinni wykonać opisane czynności.

Kobieta: „O, Adamie, co zrobiliśmy?! Tak mi wstyd!”

Adam: „Czuję to samo, kobieto! Jak mogliśmy zwątpić w to, co Bóg nam powiedział? Nie możemy pozwolić, żeby Bóg nas takich zobaczył!” (Adam i kobieta uciekają ze sceny, wyglądają na przestraszonych).

Werset do zapamiętania

Rdz 3:6 – Wzięła z drzewa owoc i zjadła; dała też swemu mężowi, który był z nią; i on zjadł.

4) Analiza lekcji

Lekcja opiera się na trzech głównych faktach:

1. Szatan przybrał postać węża i przemówił do kobiety w ogrodzie Eden.
2. Szatan przeinaczył Boże słowa i sprawił, że kobieta zwątpiła, że Bóg naprawdę ją ukarze. Szatan zasugerował również, że Bóg jest samolubny i zazdrosny.
3. Kobieta zjadła zakazany owoc i nakłoniła swojego męża, żeby zrobił to samo. To był początek ludzkiego grzechu, który nazywamy „upadkiem”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Biblijna zapamiętywanka

Wypowiedzcie werset do zapamiętania kilka razy. Jeśli masz większą grupę, przygotuj dodatkowe wędki, wiadra i zestawy z fragmentami wersetu. Zrób wędkę z małej tyczki lub kijka, około 40 cm długości. Przywiąż do niej linkę lub sznurek, a do końca linki przymocuj magnes. Przynieś wiadro do napełnienia wodą. Trzymaj w pogotowiu ręcznik, gdyby coś się rozlało. Podziel wiersz na fragmenty (przykładowo: Wzięła/z drzewa owoc/i zjadła/dała też/swemu mężowi/ który był z nią/i on zjadł) dając to siedem fragmentów do wyłowienia. Przygotuj tyle magnesów i ponumeruj je permanentnym markerem. Umieść ponumerowane magnesy w wiaderku z wodą. Dzieci wyławiają magnesy, a wraz z nimi odpowiednie części wersetu. Po podaniu wszystkich części wersetu dzieci powinny go ułożyć.

Ćwiczenie powtórkowe

Poproś dzieci, aby zapisały jedną główną rzecz, której nauczyły się podczas dzisiejszej lekcji. Następnie niech podzielą się nią z jedną osobą.

5) Zastosowanie lekcji

Kluczowe pojęcie. Zapytaj: „Czy myślicie, że w naszej grupie jest chociaż jedna osoba, która nigdy nie zgrzeszyła albo nigdy nie była nieposłuszna Bogu?”

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd. Z dzisiejszej historii dowiedzieliśmy się, że Bóg osądza grzech.

1. Bóg. Na początku istniał niezmiernie potężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali się nieposłuszni Bogu. Nie wykonali tego, co im kazał.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za ich nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii oznacza separację – oddzielenie.
5. Chrystus. Bóg posłał Swego jedyne, wyjątkowe Syna, który żył doskonałym życiem.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Jeśli ktoś uwierzy w Chrystusa, Bóg go zaakceptuje.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą.

**Motyw opowieści: Szatan skusił Adama i kobietę.
Pierwsi ludzie okazali się nieposłuszni Bogu.**

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe (ciąg dalszy z poprzedniej strony)

Dzieci powinny zapisywać każdą nową rzecz, którą dodają do tego, czego ktoś nauczył się na zajęciach. Powtórz ten proces kilka razy. Następnie utwórz główną listę rzeczy, których dzieci nauczyły się podczas zajęć.

Kluczowe pojęcie

Nie musisz pytać o szczegóły dotyczące grzechu. Wystarczy, że pomoże dzieciom zrozumieć, że powie-działy lub zrobiły coś, co Bóg osądzi.

Przygoda numer 8

Rdz 3:7-13 i Rdz 5:5

Motyw opowieści: Grzech oddzielił Adama i kobietę od Boga.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Gdy Bóg mówi o śmierci, tak naprawdę ma na myśli oddzielenie. Grzech skutkuje trzema rodzajami śmierci: duchową, fizyczną i wieczną.
- Rdz 3:7 zmusza czytelnika do zbadania znaczenia śmierci. Obietnica węża, że oczy się otworzą, spełniła się na swój sposób.
- Wstyd, którego doświadczyli pierwsi ludzie, był bezpośrednim skutkiem ich grzechu.
- Adam i kobieta próbowali zakryć się listkami figowymi, które razem zszyli, ale Bóg miał dla nich inny, lepszy plan.
- Wieczorem Bóg przemówił do Adama i kobiety. Ukrywali się przed Nim, prawdopodobnie z powodu ogromnego poczucia winy, jakie odczuwali.
- Adam i kobieta zachowali się bardzo niemądrze, myśląc, że mogą uciec od Boga. Bóg i Adam odbyli rozmowę, podczas której Bóg zapytał, kto powiedział Adamowi, że ten nie ma ubrania. Zapytał też, czy jedli z zakazanego drzewa. Bóg nie był nieświadomy tych faktów, doskonale wiedział, że zjedli owoc i że byli nadzy.
- Adam obwinał Boga. Ponieważ kobieta została mu dana jako towarzyszka i wsparcie, zjadł owoc z miłości do niej; widząc jednak, że jest skończona, był gotowy cierpieć wraz z nią.
- Kiedy Adam i kobieta zgrzeszyli, nie tylko zjedli owoc. Ich samolubna miłość i brak szacunku do Boga sprowadziły na nich hańbę.
- Wybór rzeczy stworzonej zamiast Stwórcy doprowadził do grzechu.

2) Rozpocznij lekcję

- Omawiając to, co dzieje się w Piśmie Świętym, mówimy o pewnych okresach lub epokach. Pomaga to nam się dowiedzieć, co się działo i w jakich ramach czasowych miało miejsce. Trudno jest przyporządkować daty do wydarzeń biblijnych, dlatego tego nie robiliśmy. Będziemy się jednak wszystkiego z podziałem na okresy.
- Jak nazywały się początki, o których się uczyliśmy? (stworzenie)
- Jakie tematy omówiliśmy w okresie, który nazywamy stworzeniem? (Bóg jest mocny. Bóg stworzył wszystko. Bóg stworzył ludzi, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi).
- O jakim innym czasie rozmawialiśmy? (upadek)
- Czego nauczyliśmy się o okresie, który nazywamy upadkiem? (Szatan został wyrzucony z nieba. Szatan kusił Adama i Ewę. Adam i Ewa zgrzeszyli).

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj dzieci: „Jeśli Szatan was kusi, czy potraficie oprzeć się jego pokusom? Jaki jest najlepszy sposób unikania pokus?”. Poproś dzieci, aby uzasadniły swoje odpowiedzi.

Zapytaj: „W jaki sposób Szatan was kusi?”. Pomóż dzieciom zrozumieć, że wszyscy jesteśmy kuszeni przez Szatana, by nie być posłusznymi Bogu.

Wskazówki dla nauczyciela

Chronologia Biblii

Spis treści, znajdujący się na początku programu nauczania zawiera pełną listę wszystkich okresów lub epok w Biblii. Aby uzyskać pełną listę, przejdź do spisu treści. Aby zapoznać się z bieżącym okresem lub epoką, spójrz na dół dowolnej strony, by się upewnić, gdzie ta przygoda znajduje się na osi czasu wydarzeń. W tej lekcji oś czasu to „Początki”.

W miarę opowiadania wielkiej historii oś czasu lub chronologia wydarzeń staje się bardzo ważna. Nauczyciel i uczeń zobaczą wyraźniej wielką Historię Biblii.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Szatan to zrobił. Przekonał Adama i Ewę do nieposłuszeństwa wobec Boga. Kiedy powiedział im: „Nie umrzecie”, wiedział, że ich okłamuje. Wiedział, że mężczyzna i kobieta umrą, ale przekonał ich, że to się nie stanie. Przekonał także Adama i kobietę, że Bóg tak naprawdę nie powiedział im, aby nie jedli owocu z drzewa poznania dobra i zła.

Adam i kobieta od razu wiedzieli, że źle postąpili. Czuli się winni i próbowali się ukryć przed Bogiem. Próbowali nawet zrobić sobie ubrania z figowych liści. To było naprawdę głupie! Byli jedynymi ludźmi w ogrodzie Eden, ale próbowali się ubrać w figowe liście! Wszystko na nic. Wydawało się im, że zdołają ukryć się przed Bogiem. Było tak, ponieważ czuli się winni nieposłuszeństwa, którego się dopuścili. Bóg zawołał ich i zapytał, gdzie są. Doskonale wiedział, gdzie byli, ale chciał usłyszeć ich odpowiedź. Mógł pójść prosto do nich i porozmawiać z nimi, ale chciał, aby to oni podeszli do Niego, porozmawiali z Nim bezpośrednio i wyznali swój grzech.

Bóg zadał Adamowi kolejne pytanie: „Kto ci powiedział, że jesteś nagi?”. Bóg znał odpowiedź i na to pytanie, ale chciał, aby Adam i jego żona podeszli i porozmawiali z Nim bezpośrednio. Wiedział, że Szatan lub wąż kusił ich do zła. Bóg nigdy nikogo nie kusi do złego. Robi to tylko Szatan.

Następnie Bóg zadał kobiecie pytanie: „Co takiego zrobiłaś?”. Bóg znów znał odpowiedź i na to pytanie, ale chciał, aby kobieta podeszła i porozmawiała z Nim bezpośrednio. Tym razem kobieta ujęła to odpowiednio: powiedziała Bogu, że wąż ją skusił i zjadła owoc. Ale to nie była cała historia. To prawda, że wąż ją skusił, ale kobieta winiła węża za swój grzech. To było złe. Bóg chciał, aby przyznała się przed Nim do błędu. Zamiast tego obwiniła węża. Miała nadzieję, że Bóg przyjmie jej wyjaśnienie. Jednak, podobnie jak z figowymi liśćmi, Bóg go nie przyjął.

Tak więc mężczyzna i kobieta żyli jeszcze przez jakiś czas, a później umarli. Zmarli z powodu swoich grzechów. Nie było woli Bożej, aby którekolwiek z nich umarło. Mieli żyć wiecznie. Jednak ich nieposłuszeństwo w ogrodzie Eden spotkało się z karą, a karą tą była śmierć. Śmierć w Biblii oznacza separację – oddzielenie od Boga. Ci, którzy umierają w grzechu, już nigdy nie będą mogli żyć z Bogiem w doskonałym pokoju w niebie. Śmierć stanowiła karę za ich nieposłuszeństwo. Karą było oddzielenie od Boga.

Przeczytaj na głos dzisiejszy fragment Biblii: Rdz 3:7-13 i 5:5. Poproś dzieci, aby zgłosiły się na ochotnika do wyłapania w tekście wszelkich wzmianek o Bogu, mężczyźnie, kobiecie i wężu. Gdy usłyszysz odpowiednią informację, niech podniosą rękę. Zapytaj: „Co się teraz dzieje?”.

Uwielbienie

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak samodzielnie dobrać zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Omów z dziećmi stwierdzenia typu prawda/fałsz. Niech zareagują na każde zdanie i określą, czy jest ono prawdziwe, czy fałszywe.

Jeśli ich odpowiedzią jest fałsz, niech wyjaśnią dlaczego.

1. Kusiciel, Szatan, podaje w wątpliwość charakter Boga. Sugeruje, że Bóg odmawia nam czegoś dobrego.
2. Kusiciel, Szatan, nie powie nam o konsekwencjach naszego nieposłuszeństwa.
3. Kusiciel, Szatan, będzie starał się umniejszyć to, kim jest Bóg i czego od nas oczekuje.
4. Kusiciel, Szatan, zwiedzie nas, abyśmy myśleli, że możemy stać się podobni do Boga.
5. Obietnice Szatana zawsze się spełniają.
6. Bóg będzie zawsze karał za grzech lub nieposłuszeństwo.
7. Szatan chce, byśmy wątpili w Boże Słowo i Bożą dobroć.

Aktywność biblijna

Niech dzieci zareagują na stwierdzenia prawda/fałsz. Niech uzasadnią swoją odpowiedź, jeśli czas na to pozwoli. Oto prawidłowe odpowiedzi:

1 P, 2 P,

3 P, 4 P,

5 F, 6 P,

7 P

Werset do zapamiętania

Rdz 5:12 – Dlatego, jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech – śmierć, tak też na wszystkich ludzi przeszła śmierć, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.

4) Analiza lekcji

Odegrajmy krótką scenkę, aby powtórzyć dzisiejszą lekcję. Niech jedno dziecko będzie głosem Boga zadającym te trzy pytania:

- 1) Gdzie jesteś?
- 2) Kto ci powiedział, że jesteś nagi? oraz
- 3) Co takiego zrobiłeś?
 - Niech jedno dziecko pokaże, w jaki sposób Szatan kusił Adama i kobietę.
 - Niech jeden chłopiec będzie Adamem i udzieli odpowiedzi, którą dał Adam.
 - Niech jedna dziewczynka będzie kobietą i udzieli odpowiedzi, którą dała Ewa.
 - Możesz przeczytać historię z Biblii i pozwolić dzieciom odegrać tę scenkę lub zrobić to w formie dramy.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapisz słowa wersetu na kartce papieru dużymi literami. Podziel werset na pojedyncze frazy lub słowa. Ukryj paski w pomieszczeniu, poza zasięgiem wzroku. Powtórz werset kilka razy. Pozwól dzieciom odnaleźć w pomieszczeniu jego fragmenty. Gdy już je odnajdą, niech zbiorą się przed salą i ustawią we właściwej kolejności. Przeczytaj głośno werset.

Scenka powtórkowa

Pozwól dzieciom zgłosić się na ochotnika do ról w scenie: głos Boga, wąż, Adam i kobieta. Niech dzieci ćwiczą tak, aby ich scenka wyglądała realistycznie lub wiarygodnie w oczach innych widzów.

5) Zastosowanie lekcji

Zapytaj dzieci: „W zeszłym tygodniu rozmawialiśmy o ośmiu podstawowych prawdach z biblijnej Historii Nadziei. Czy pamiętacie te osiem prawd?”

1. Bóg. Na początku istniał niezmiernie potężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali się nieposłuszni Bogu. Nie wykonali tego, co im kazał.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za ich nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii oznacza separację – oddzielenie.
5. Chrystus. Bóg posłał Swego jedyne, wyjątkowe Syna, który żył doskonałym życiem.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Jeśli ktoś uwierzy w Chrystusa, Bóg go zaakceptuje.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą.

Śmierć, czyli oddzielenie od Boga, to podstawowa prawda, o której przypomina nam dzisiejsza lekcja. Bóg nie chce, abyś był od Niego oddzielony/oddzielona. Jednak Szatan będzie cię kusił do czynienia zła. Będzie cię kusił, abyś nie był/a posłuszny/posłuszna Bogu. Kiedy Szatan kusi cię do złego, zignoruj jego złe rady i słuchaj Boga. Bóg jest zawsze prawdomówny, a Szatan nigdy nie powie ci całej prawdy. Praktykuj słu-chanie Boga w Jego Słowie i poddawanie się Jemu w posłuszeństwie.

Motyw opowieści: Grzech oddzielił Adama i kobietę od Boga.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Zastosuj lekcję

Podziel dzieci na dwie drużyny. Niech każda z nich dopasuje prawdę do definicji prawdy. Na przykład „Bóg” pasuje do: „Na początku był bardzo potężny Bóg”. „Człowiek” pasuje do: „Bóg stworzył ludzi, aby stali się Jego specjalnymi przyjaciółmi”.

Zmierz czas. Zwycięska drużyna otrzymuje nagrodę. Ćwiczenie można przeprowadzić dwa lub trzy razy. Wyznacz wystarczająco dużo czasu, aby wszyscy mogli wziąć w nim udział.

Przygoda numer 9

Rdz 3:14-15

Motyw opowieści: Bóg obiecał zesłać wyjątkową Osobę, która zmiążdży Szatana.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Bóg wymierzył trzy kary. Pierwszą dla węża. Drugą dla kobiety. Trzecią dla Adama.
- Przekleństwo spadło na węża za to, że kusił kobietę.
- Wąż rani piętę, która go miażdży; w ten sposób pozwolono Szatanowi trapić człowieczeństwo Chrystusa i sprowadzać cierpienia oraz prześladowania na Jego lud.
- Trucizna węża znajduje się w jego głowie; zatem zranienie tej jego części byłoby śmiertelne. Cios Chrystusa zadany Szatanowi byłby śmiertelny.
- Wyrażenie „ukąsi cię w piętę” odnosi się do powtarzających się prób Szatana pokonania Chrystusa w okresie jego życia na ziemi. „On zmiążdży ci w głowę” zapowiada klęskę Szatana, gdy Chrystus powstanie z martwych. Ugodzenie w piętę nie jest śmiertelne, ale zmiążdżenie głowy już tak.
- Bóg opowiedział Adamowi i Ewie o nieustannej walce między siłami Szatana a ludźmi. „Potomstwo” węża obejmuje demony i każdego, kto służy królestwu ciemności. Potomstwem kobiety będzie ktoś zrodzony z jej potomków.
- Kary Adama i kobiety pokazują, jak poważnie Bóg traktuje wszelki grzech.
- Księga Rodzaju zawiera wiele historii o życiu zrujnowanym przez węża.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnijmy sobie ostatnie osiem lekcji i zobaczmy, czy potrafimy je uporządkować.

Oto tematy pierwszych ośmiu lekcji:

1. Bóg jest bardzo mocny.
2. Bóg stworzył aniołów.
3. Bóg stworzył wszystko.
4. Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
5. Życie w ogrodzie Eden było pełne przyjemności.
6. Szatan jest wrogiem Boga. Szatan był wyniosły. Bóg strącił go z nieba.
7. Szatan kusił Adama i Ewę. Adam i Ewa byli nieposłuszni Bogu.
8. Grzech oddzielił Adama i Ewę od Boga.

3) Wyłóż lekcję

Zwycięstwo i wygrana to wyjątkowe chwile. Każdy lubi wygrywać i prawie nikt nie lubi przegrywać. Zapytaj dzieci: „Czy pamiętacie jakieś szczególne momenty, gdy wasza drużyna wygrała? Jak to wtedy było? A czy zdarzyło się, że twoja drużyna przegrała? Jak się wtedy czuliście?”

Dzisiejsza lekcja jest lekcją o cudownym zwycięstwie. Jest to zwycięstwo naprawdę wyjątkowej Osoby, która zada miażdżący cios kusicielowi, czyli samemu Szatanowi

Wskazówki dla nauczyciela

Zapisz tych osiem stwierdzeń na kartkach, a następnie je przemierzaj. Podziel dzieci na dwa lub trzy zespoły, w zależności od wielkości grupy. Policzb, ile czasu zajmuje każdej drużynie ułożenie ośmiu stwierdzeń we właściwej kolejności. Nie numeruj pasków papieru.

Wiele dzieci już wie, kim jest ta wyjątkowa osoba: to oczywiście Jezus Chrystus. Ta lekcja jest bardzo ważna, gdyż pomaga zrozumieć ciągłość w Biblii. Od teraz zaczniemy zauważać Boży plan wybawienia od śmierci Jego wyjątkowych przyjaciół.

Wyobraź sobie, jak by to było mieszkać w idealnym domu. Wszystko zawsze doskonale się układa i wszyscy są zadowoleni. Byłoby to fantastyczne miejsce pełne wspaniałych chwil; nigdy nie wydarzałyby się w nim złe rzeczy. Tak wyglądało życie Adama i jego żony. Bóg dał im jednak kilka wskazówek. Wszystkie Jego instrukcje były łatwe do wykonania.

Jednak gdy kusiciel namówił Adama i kobietę, oboje zgrzeszyli i Bóg musiał ich ukarać za ten grzech. Musieli zrezygnować z wielu spraw, kiedy zrobili tę okropną rzecz. Gdy Bóg osądził ich za grzech, osądził również tego, który wszystko rozpoczął, czyli Szatana.

Pierwszy wyrok dotyczył Szatana. Bóg nie zadawał mu żadnych pytań i nie pobił kusicielowi. W rzeczywistości ogłosił wojnę z Szatanem. Jego sąd polegał na tym, że pewnego dnia Szatan zostanie zmiotony i na zawsze przegra bitwę nieposłuszeństwa przeciwko Bogu i zmuszania innych do czynienia tego samego. Bóg nie tylko wypowiedział wojnę samemu Szatanowi, ale i obłożył go klątwą. Bóg, gdy kogoś przeklina, nigdy nie zmienia zdania. Kiedy Bóg ogłaszał wyrok Szatana, Adam i kobieta słuchali, i dawało im to nadzieję. Usłyszeli kilka naprawdę dobrych wiadomości. Bóg ześle kogoś, kto zmiotnie Szatana. Będzie to jeden z ich potomków. Czuli się okropnie z powodu grzechu, jednak teraz Bóg dawał im dużo nadziei. To był początek wielkiej biblijnej Historii Nadziei. Po raz pierwszy w całej Biblii Bóg ogłosił proroctwo i było to niesamowite!

Kiedy Bóg skończył rozprawiać się z Szatanem, zwrócił się do kobiety i powiedział jej, jaka będzie jej kara – nie tak surowa, ale jednak kara. Rodzenie dzieci stanie się trudne. To, co powinno być jej największą radością, czyli posiadanie dzieci, będzie przynosić jej ból. Poza tym od teraz to mężczyzna będzie nad nią panował i czasami nie będzie to dla niej przyjemne.

Na koniec Bóg wymierzył karę również Adamowi. Obejmowała ona dużo niewdzięcznej pracy. W przeszłości praca była ciężka, ale zawsze bardzo satysfakcjonująca; można nawet powiedzieć, że sprawiała przyjemność. Jednak od teraz miało się to zmienić. Bóg powiedział również Adamowi, że ten umrze i powróci do prochu ziemi. Otrzymał życie z ziemi i teraz to życie zostanie mu odebrane. Była to zapowiedź śmierci. Nie tak to miało wyglądać. Adam i Ewa mieli żyć wiecznie i być szczęśliwi.

Od teraz praca stała się ciężka, a pewnego dnia czekała ich śmierć.

Ćwiczenie: Tron i trzy wyroki

Ustaw jedno z krzeseł jako „tron”. Możesz przynieść kawałek materiału, żeby okryć to krzesło. Zaproś specjalnego mówcę, aby wszedł i odegrał głos Boga. Ten ktoś powinien być ukryty. Osoba ta ma wydać trzy wyroki:

1. Wężowi
2. Kobięcie
3. Mężczyźnie

Znajdź ochotników do odegrania ról węża, kobiety i mężczyzny. Powinni oni zareagować strachem, gdy będzie ogłaszany ich wyrok.

Werset do zapamiętania

Rdz 3:15 – I wprowadzę nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem. Ono zrani ci głowę, a ty zranisz mu piętę.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *You Are God Alone* autorstwa Christ for the Nations Music.

Aktywność biblijna

Łowienie węży

Wypełnij torbę różnymi przedmiotami. Każdy przedmiot powinien mieć dołączony spinacz do papieru lub coś, co przyciąga magnes. Jedną z rzeczy, które powinny znaleźć się w torbie, jest wąż. Wąż powinien być narysowany, nie prawdziwy. Zrób wędkę ze sznurkiem na kijku. Na końcu sznurka umieść magnes lub coś, co pozwoli schwytać węża. Zaczynaj łowić i wyciągaj różne rzeczy, które włożyłeś do torby. Kiedy wyciągniesz węża, niech ktoś odegra węża kuszącego Adama i Ewę do grzechu. Teraz powiedz dzieciom, że Szatan próbuje nakłonić wszystkich, by go złowili i postępowali zgodnie z tym, co mówi. Bóg chce, abyśmy opierali się pokusom i nie ulegali Szatanowi. Adamowi i kobiecie niestety to się nie udało.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętywanka biblijna

Powtórz werset kilka razy, a następnie podziel dzieci na dwie lub więcej drużyn. Poproś drużyny, aby stanęły w rzędach naprzeciw tablicy lub kartki papieru położonej na krześle. Umieść coś do pisania na tablicy przed każdą drużyną. Niech pierwsze dziecko z każdej drużyny podbiegnie do niej i napisze pierwsze słowo wersetu, a następnie pobiegnie z powrotem do swojego rzędu. Następne dziecko z zespołu pisze kolejne słowo i sytuacja się powtarza aż do zakończenia wersetu. Przed wznowieniem gry pozwól wszystkim zespołom zakończyć grę.

Aktywność biblijna: Łowienie węży

Nauczyciel może włożyć do torby kilka węży-zabawek i pozwolić, aby każdy wąż dawał dzieciom inną pokusę do złego. Można wykorzystać przykładowe pokusy, takie jak: kłamstwo, kradzież lub oszustwo.

4) Analiza lekcji

Zdania typu Zgadzam się/nie zgadzam się (Jeśli się nie zgadzasz, wyjaśnij, dlaczego się nie zgadzasz).

1. Ukarał węża. (Zgadzam się)
2. Bóg powiedział, że między potomstwem kobiety a potomstwem Szatana będzie wojna. (Zgadzam się)
3. Szatan zmiążdży głowę potomka kobiety, a potomek kobiety zmiążdży jego piętę. (Nie zgadzam się. Szatan zmiążdży piętę potomka kobiety, a potomek kobiety zmiążdży głowę Szatana).
4. Potomkiem tej kobiety będzie mężczyzna. (Zgadzam się)
5. Mężczyzna i kobieta natychmiast zrozumieli, jak straszne były konsekwencje ich grzechu. (Nie zgadzam się. Zajęło im to wiele lat, a nawet wtedy nie do końca wszystko zrozumieli).
6. Bóg powiedział, że kobieta doświadczy bólu i cierpienia podczas rodzenia dzieci. (Zgadzam się)
7. Człowiek nie będzie musiał ciężko pracować, żeby ziemia wydała plon. (Nie zgadzam się. Musi bardzo ciężko pracować).

5) Zastosowanie lekcji

Grzech oddziela nas od Boga. Zły będzie próbował nas przekonać, że jego droga jest lepsza lub inna niż droga Boża. Bóg zaplanował Tego, który „zmiążdży Szatana”. Tą osobą jest Jezus Chrystus, który pokonał śmierć. Jeśli ktoś zaufa Jezusowi Chrystusowi, „Pogromcy Szatana”, Jezus Chrystus przyjmie go i pokocha. Możesz uwierzyć i zaufać wielkiemu „Pogromcy Szatana”.

Motyw opowieści: Bóg obiecał zesłać wyjątkową Osobę, która zmiążdży Szatana.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie: Zgadzam się/ nie zgadzam się – zdania

Dzieci będą się dobrze bawić, zgadzając się lub nie zgadzając z tymi siedmioma stwierdzeniami. Możesz wymyślić kilka dodatkowych, własnych stwierdzeń, względem których będą miały się ustosunkować.

Zastosowanie

Nauczyciel może podać więcej przykładów z Nowego Testamentu, że to Jezus jest „Pogromcą Szatana”.

Wersety do zapamiętania

- 1 Kor 15:57
- Rz 5:12-21
- J 11:25

Przygoda numer 10

Rdz 3:16-19

Motyw opowieści: Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Adam i kobieta nauczyli się na własnej skórze, że Bóg jest święty i nienawidzi grzechu.
- Pozostała część Biblii zawiera relacje z doświadczeń ludzi skażonych grzechem.
- Poród mógłby wiązać się z bólem, nawet gdyby Ewa nie zgrzeszyła w Edenie. Teraz, z powodu grzechu, ból rodzenia jednak znacząco się zwiększył.
- Częścią kary dla kobiety jest frustracja w jej związku z mężem. Chciałaby go zdominować i wynikają stąd problemy. Przed upadkiem Adama i kobiety nie miało to miejsca.
- Bóg nie każe Adamowi dominować nad swoją żoną. Jednak z powodu grzechu w ich związku małżeńskim pojawił się konflikt.
- Bóg nie wydaje wyroku na Adama za to, że posłuchał żony. Pismo Święte jest pełne rad dla mężczyzny, aby słuchał swojej żony (Rdz 21:12; Sdz 13:23; 2 Krl 4:9-10).
- Adam miał się utrzymywać z uprawy ziemi; ale to, co robił przed upadkiem, wykonywał z łatwością i przyjemnością. Po upadku była to jednak bolesna i ciężka praca.
- Lepiej jest tłumaczyć werset jako: „Pragnienie będzie cię pociągać do męża”. Przekroczywszy swoje granice, teraz zostanie przez niego zdominowana.

2) Rozpocznij lekcję

Podczas tej lekcji dowiemy się, co ludzie stracili w Edenie z powodu grzechu. Przypomnijmy sobie, jak wyglądało życie Adama i Ewy, zanim zgrzeszyli.

1. Raj.
2. Bliska, osobista relacja z Bogiem.
3. Miejsce bezpieczne.
4. Radość, przyjemność i obfitość.
5. Brak grzechu.
6. Pokój i harmonia.
7. Dużo wolności.
8. Praca, która nie sprawiała większych trudności.

3) Wyłóż lekcję

Przygotuj tarczę z zaznaczonym środkiem. Stwórz z dzieci zespoły liczące od pięciu do siedmiu osób. Poproś je, aby rzucały czymś miękkim w środek tarczy. Niech każda drużyna stanie tuż przed celem, zanim rzuci w niego czymś miękkim. Następnie powtórz to samo ćwiczenie z odległości około 2,5 m. Następnie powtórz to samo z odległości około 5 m. Kto nie trafi w cel, musi usiąść. Na tym etapie cała grupa raczej już siedzi.

Wyjaśnij klasie, że grzech to takie właśnie nietrafienie do celu. Nikt z nas nie jest w stanie trafić w dziesiątkę za każdym razem. Każdy z nas czasem pudłuje. W taki sposób Biblia definiuje grzech: chybia on celu Bożej doskonałości lub świętości.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność:

Życie w ogrodzie

Dzieci mogą wspólnie z nauczycielem powtórzyć to, co pamiętają o ogrodzie Eden. Ta lista zawiera kilka rzeczy, które tam się wydarzyły. Możesz poprosić dzieci, aby opowiadały własnymi słowami lub opisały, jak wyglądało życie w Edenie przed upadkiem Adama i Ewy.

Powtórz lekcję numer 5.

Możesz użyć tarczy takiej jak na rysunku, aby zilustrować „chybienie celu”.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Konflikt małżeński

Na tym etapie lekcji przyprowadź dorosłą parę, która zacznie się kłócić w obecności dzieci. Niech kłócą się tak ze sobą przez kilka minut. Następnie zwróć uwagę grupie, że jest to jeden z negatywnych skutków grzechu. Tak nie powinno być. W małżeństwie, zgodnie z zamysłem Bożym, mąż i żona powinni być dla siebie kochający i życzliwi.

Wyobraź sobie, że to się wydarzyło naprawdę! Bóg właśnie skończył rozmawiać z Szatanem o jego przyszłości. Pewnego dnia pojawi się Osoba, która zada śmiertelny cios kusicielowi, samemu Szatanowi. Szatan musiał wiedzieć, że pewnego dnia Bóg go pokona i zmiążdży.

Jednak chwilę później Bóg przemówił do Adama i Ewy. Szatan ich skusił i ostatecznie miał zostać ukarany śmiercią. Jednak Adam i Ewa również musieli ponieść konsekwencje swojego grzechu. Bóg przewidział kary także i dla nich. Najpierw porozmawiał z kobietą o jej karze. Następnie przemówił bezpośrednio do mężczyzny i poinformował go o karze względem niego. Tak więc Bóg nie bał się powiedzieć Szatanowi, kobiecie czy mężczyźnie, że ukarze ich grzech. Każda kara była inna, ale każda na pewno została wymierzona. Bóg zawsze karze grzech.

Przyjrzyjmy się najpierw karze kobiety. Bóg skarcił Ewę na dwa różne sposoby. Najpierw oznajmił jej, że będzie cierpieć, gdy będzie rodzić dzieci. Pierwotnym zamierzeniem było, aby kobiety rodziły dzieci bez bólu. Dzieci są zawsze darem od Boga, a ich posiadanie nie było karą. Karą był ból przy porodzie. Druga kara była zupełnie inna. Dotyczyła ona relacji kobiety z mężem. Bolesną konsekwencją grzechu było to, że od teraz musiała uszanować przywództwo mężczyzny w domu. Przed upadkiem istniało wspólne przywództwo w domu między mężczyzną a kobietą, ale teraz się to zmieniło.

Dla mężczyzny jego praca stanie się od teraz żmudna i ciężka. Przed upadkiem Adama była ona łatwa, jak granie w ulubioną grę, ale nie teraz. Bóg objawił Adamowi również, że wróci z powrotem do ziemi – czyli że umrze. Gdyby Adam nie zgrzeszył, nie umarłby i żyłby wiecznie, ale to się zmieniło. Bolesną konsekwencją grzechu było to, że on i wszyscy, którzy żyli po nim, powrócili do ziemi lub zginęli w ramach kary za grzech. Kiedy Bóg mówi, że powrócimy do ziemi lub umrzemy, nie oznacza to, że po śmierci zapadniemy się pod ziemię, jak na cmentarzu. Oznacza to, że wszyscy, którzy zgrzeszą, zostaną ukarani wiecznym oddzieleniem od Boga.

Będziemy jeszcze mówić o grzechu i Bożej karze za grzech. Na razie powinniśmy jedynie zapamiętać, że Bóg zawsze karze grzech. To my decydujemy, kiedy lub czy w ogóle będziemy grzeszyć, a Bóg określa konsekwencje naszego grzechu, którym jest wieczne oddzielenie od Niego w bardzo złym miejscu.

Werset do zapamiętania

Rdz 8:20 – Gdyż stworzenie jest poddane marności, nie dobrowolnie, ale z powodu tego, który je poddał, w nadziei.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Jedno zepsute jabłko

Potrzebne będą piłeczka do ping-ponga, kartki papieru, ołówek i sznurek lub taśma maskująca. Napisz „A” lub „B” na kartce dla każdego z dzieci. Złóż kartki i umieść je w szklance lub innym pojemniku. Użyj sznurka lub taśmy maskującej, aby wyznaczyć dwa równe koła na podłodze. Powinny być one mniej więcej wielkości talerza obiadowego. Celem gry jest wdmuchnięcie piłki do koła odpowiadającego literze, którą właśnie narysowałeś. Należy współpracować z kolegą/koleżanką, aby wdmuchnąć piłkę w swoje koło. Dzieci pracują w parach, próbując za każdym razem trafić w cel. Nauczyciel powinien dać dwuosobowemu zespołowi około minuty na wdmuchnięcie piłki do koła.

Przypomnij, że grzech to nietrafienie w cel, zupełnie tak jak wtedy, gdy nie trafiamy naszą piłeczką do ping-ponga w koło.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy maskującej wyznacz na podłodze duży kwadrat o boku około 90 cm. Połącz przeciwległe rogi wewnątrz kwadratu za pomocą taśmy, aby powstał znak „X”. Jeśli masz miejsce i wielu uczestników, wyznacz drugi kwadrat. Nadaj każdej z części kwadratu wartość liczbową (1, 2, 3, 4). Kawałek dalej przyklej linię z taśmy, aby zaznaczyć miejsce, z którego dziecko będzie rzucać. Podziel grupę na dwie drużyny. Każde dziecko po kolei rzuca worek fasoli do jednej z części kwadratu. (Worek fasoli można zrobić, wkładając fasolę do skarpety i przewiązując ją gumką recepturką. Weź dłuższą część skarpety i zawiń ją nad częścią fasoli). Jeśli dzieciom uda się poprawnie powtórzyć werset, ich zespół zdobywa tyle punktów, ile wynosi wartość pola, na którym wylądował worek z fasolą.

4) Analiza lekcji

W ciągu minuty wymień jak najwięcej złych rzeczy na temat świata i życia w nim.

Następnie niech dzieci wykreślą złe rzeczy, których nie było w Bożym raję przed upadkiem Adama i kobiety.

Wskazówki dla nauczyciela

**Ćwiczenie powtórzeniowe:
Jednominutowa lista**

Nauczyciel powinien zapisywać listę na tablicy, aby każde dziecko mogło ją zobaczyć. Jeśli to możliwe, niech każde dziecko coś zasugeruje.

5) Zastosowanie lekcji

Celem dzisiejszej lekcji jest zrozumienie konsekwencji. Nie ty wybierasz konsekwencje grzechu, robi to Bóg. Dokonujesz wyboru, aby być Mu posłusznym lub nie. Jako sprawiedliwy Sędzia właściwie oceni konsekwencje twoich czynów; oprócz, oczywiście, sądu, który może sprowadzić.

Jakie konsekwencje spotykają cię w twoim domu ze strony rodziców, gdy dokonujesz właściwego wyboru?

A jakie konsekwencje spotykają cię ze strony rodziców, gdy dokonujesz złego wyboru?

Kiedy ktoś grzeszy, wiąże się z tym złe konsekwencje tego konkretnego wyboru.

Motyw opowieści: Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.

Przygoda numer 11

Rdz 3:7-21

**Motyw opowieści: Bóg zabił niewinne zwierzę,
aby zapewnić ubranie Adamowi i Ewie.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Gdy Adam i kobieta zbuntowali się przeciwko Bogu, poczuli się winni i zawstydzeni.
- Poczucie winy sprawiło, że próbowali się przed Nim ukryć.
- Próbowali też zasłonić się figowymi listkami. Byli pewni, że Bóg wie wszystko, ale mimo to starali się ukryć swoją winę.
- Kiedy Adam i kobieta próbowali okryć się listkami figowymi, błędnie założyli, że złagodzi to ich poczucie winy.
- Wąż obiecał, że otworzą się ich oczy, ale co wtedy ujrzeli? Na pewno nie to, co obiecał wąż.
- Obietnica boskiego oświecenia, którą mamił ich wąż, się nie spełniła.
- Mądrości nigdy nie osiąga się poprzez nieposłuszeństwo Bogu.
- Kiedy Bóg stworzył ubrania dla Adama i kobiety, okazał im, że nadal ich kocha i troszczy się o nich, mimo że zbuntowali się przeciwko temu, czego od nich oczekiwał.
- Narracje biblijne rzadko sugerują, jakie powinniśmy z nich wyciągnąć wnioski, pozostawiają nam tę możliwość na podstawie tego, jak przedstawiane są myśli. Rozsądny wydaje się wniosek, że Bożą odpowiedź na wiarę Adama było celowe zakrycie jego hańby w sposób, który bardziej Mu się podobał, niż starania Adama, by ukryć swą nagość.
- Fragment stanowi doskonałe studium przypadku kuszenia. Za grzech nie można obwiniać swojego środowiska ani przodków.

2) Rozpocznij lekcję

Niech dzieci spiszą wszystkie złe wiadomości, które właśnie usłyszeli Adam i kobieta.

- Ból przy porodzie.
- Konflikty w małżeństwie.
- Ciężka praca dla Adama przy uprawie ziemi.
- Adam i kobieta umrą fizycznie.
- Idealna równowaga Ziemi została zachwiana.

Jak zareagowałoby na tak złe wieści wielu ludzi?

- Niedowierzanie
- Złość
- Rozpacz
- Bunt

Nauczyciel powinien powiedzieć grupie: „**Dziś się dowiemy, jak Adam i kobieta zareagowali na tak złe wieści**”.

3) Wyłóż lekcję

Jak myślisz, dlaczego Bóg nie zaakceptował liści figowych, które Adam i kobieta zerwali, aby się przyodziać? Jak myślisz, co stałoby się z tymi liśćmi po kilku dniach?

Opisz, co powiesz Bogu, kiedy będzie chciał, abyś zdał(a) sprawę ze swojego życia.

Cóż za ogromny „sukces” odniósł SZATAN! Skusił Adama i kobietę do grzechu, a oni zgrzeszyli. Wszyscy wyznawcy Szatana zapewne klaskali i cieszyli się, że ktoś inny został skuszony. Sukces Szatana był nawet większy. Adam i kobieta próbowali okryć się figowymi liśćmi. Czy kiedykolwiek próbowaliście zakładać liście jako ubrania? Cóż, nie jest to ani zabawne, ani wygodne. Te liście musiały drapać i kaleczyć, było to jednak wszystko, na co Adam i kobieta mogli sobie pozwolić. Naśladowcy Szatana musieli mieć niezły ubaw. Na pewno pomyśleli sobie, że Adam i Ewa robią coś naprawdę niedorzecznego.

Następnie Bóg wydał wyrok na Szatana, kobietę i Adama. Wtedy nikt się już nie śmiał. Nie było w tym nic śmiesznego. Szatan na pewno poczuł, że został skazany na zagładę. Jego zwolennicy również musieli poczuć się pokonani. Nawet Adam i kobieta zapewne czuli się okropnie. Gdy Bóg wypowiadał wyrok na Szatana, ten wiedział, że zabawa z kuszeniem ludzi i unikaniem za to odpowiedzialności pewnego dnia się skończy.

Bóg uczynił coś więcej, aby pomóc mężczyźnie i jego żonie. Przygotował dla nich wygodne ubrania. Nigdy więcej liści figowych, które drapią i kaleczą! Boże ubrania były najlepszymi z najlepszych. Aby tak mogło się stać, musiało jednak umrzeć jakieś zwierzę. Po raz pierwszy zginęło zwierzę, a Adam i Ewa byli bardzo szczęśliwi, że mają dopasowane i wygodne ubrania.

Nauczyli się też czegoś bardzo ważnego o Bogu, ważniejszego niż wygodne ubranie. Dowiedzieli się, że Bóg jest miłosierny i przebacza. Wiedzieli, że nawet jeśli zostaną ukarani za swój grzech, Bóg nadal ich kocha i zatroszczy się o nich. To dało im ogromną nadzieję! Bóg próbował im pokazać, że Szatan jest skazany na zagładę i że zostanie zmiażdżony. Jednak ich przeznaczenie było inne. Bóg ich kochał i troszczył się o nich.

Mniej więcej w tym samym czasie Adam nadał swojej żonie imię. Nazwał ją Ewą. Imię to oznacza „dawczynię życia”. Adam wiedział, że Ewa będzie matką wszystkich żyjących. Mężczyzna nadał wcześniej imiona wszystkim zwierzętom, ale nie dał imienia swojej żonie. Miał nadzieję w Bogu, i to tak wielką, że nadał swojej żonie wyjątkowe imię. Na pewno dużo kłócili się po upadku. Pewnie wypominali sobie, kto ponosi winę za grzech; w pewnym momencie Adam pożałował, że to kobieta, którą mu dał, doprowadziła go do grzechu. Teraz już nie oskarżał Ewy ani nawet jej nie obwinał. Błogosławił ją i byli szczęśliwi.

Wędrowka wiary Adama

Adam nadał swojej żonie imię Ewa. Do tej pory była po prostu „kobietą”. Imię „Ewa” oznacza „dającą życie”. Był to akt wiary ze strony Adama. Gdyby zareagował rozpaczą albo zwątpieniem, mógłby nadać kobiecie jedno z następujących imion:

- Beznadziejna
- Zgorzkniała
- Porażka
- Ból
- Problem

Jednak tego nie zrobił. Nazwał ją „dającą życie”.

Werset do zapamiętania

Rdz 3:21 – I PAN Bóg sporządził dla Adama i jego żony odzienie ze skór i przydział ich.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

1. Przynieś dwa rodzaje liści: ładne i świeże, zielone, a także stare, brudne, wysuszone i pokruszone.
2. Pokaż dzieciom kawałek skóry lub futerka.

Zapytaj: „Czy ten materiał nadałby się lepiej na spodnie niż liście? (sukienkę lub koszulę, w zależności od tego, co jest bardziej odpowiednie w twojej grupie) Dlaczego? Skąd on się wziął?”. Porozmawiajcie o tym, że trzeba było poświęcić zwierzę, aby zapewnić Adamowi i Ewie odpowiednie okrycie. Takie poświęcenie to inaczej ofiara. Przez cały Stary Testament Bóg wymagał zabicia zwierzęcia jako ofiary za ludzkie grzechy. Gdyby Adam i Ewa nie zgrzeszyli, zwierzę by nie zginęło. Grzech ma zawsze złe konsekwencje.

Brakujące słowa

Na tablicy napisz werset, którego chcesz nauczyć dzieci, pozostawiając puste miejsce na słowa, które zostały pominięte. Gdzieś z boku wypisz wszystkie słowa pominięte w wersecie, aby dać dzieciom możliwość wyboru. Zwracaj się kolejno do poszczególnych dzieci, aby wpisywały słowo w odpowiednią lukę. Powtarzaj tę czynność, aż do ukończenia wersetu. Powtórz ćwiczenie kilka razy, aż wszystkie dzieci nauczą się wersetu na pamięć.

Wskazówki dla nauczyciela

Biblijna pamięciówka: Rozsypanka słowna

Umieść poszczególne słowa na kartkach papieru i wymieszaj wszystkie słowa lub karteczki. Poproś dzieci, aby rozszyfrowały werset, układając słowa we właściwej kolejności.

4) Analiza lekcji

Po raz pierwszy czytamy w Biblii, że zwierzę musiało zginąć, aby zapewnić ludziom zaopatrzenie. Na przyszłych lekcjach będziemy rozmawiać o innych zwierzętach, które musiały ginąć za ludzi.

Kierowani wstydem i poczuciem winy Adam i Ewa próbowali okryć się figowymi liśćmi, ale Bóg zapewnił lepsze ubrania – ubrania wykonane ze skór zwierząt.

5) Zastosowanie lekcji

Ponieważ Bóg wspaniale zaopatruje, wymień dwa lub trzy przykłady tego, w jaki sposób zaopatrzył ciebie lub kogoś, kogo znasz.

Wybierz jedną z tych historii i opowiedz przyjacielowi lub członkowi rodziny, jak Bóg zatroszczył się o ciebie. Przecwicz to, opowiadając komuś w klasie lub swojemu nauczycielowi, w jaki sposób Bóg cię zaopatrzył.

Kiedy zbierzecie się następnym razem, opowiedz pozostałym, jaka była reakcja twoich przyjaciół lub członków rodziny, kiedy opowiedziałeś/opowiedziałaś im, w jaki sposób Bóg cię zaopatruje.

Motyw opowieści: Bóg zabił niewinne zwierzę, aby zapewnić ubranie Adamowi i Ewie.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie porównawcze

Poproś dzieci, aby porównały to, co potrafią robić naprawdę dobrze, z tym, co Bóg potrafi robić naprawdę dobrze. Sporządź dwie listy. Wniosek, który nauczyciel chce tu przedstawić, jest taki, że Bóg jest w stanie zapewnić ludziom opatrność znacznie lepiej, niż mogliby to zrobić ludzie. Podobnie jak Adam musimy zaufać Bogu.

Przygoda numer 12

Rdz 3:22-24

**Motyw opowieści: Bóg nienawidzi grzechu.
Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu z powodu grzechu.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- W ogrodzie Eden żyło się jak w raju. Było to idealne miejsce. Gdyby Adam i Ewa nie byli nieposłuszni, mogliby dalej tam żyć. Wygnanie z ogrodu było karą za ich grzech.
- Aby się upewnić, że pierwsi ludzie trzymają się z dala od ogrodu, Bóg umieścił uzbrojonych strażników przy bramie wejściowej do Edenu.
- Powodem, dla którego Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu, był grzech.
- Adam i Ewa zostali przeniesieni do miejsca żmudnej pracy, a nie do miejsca cierpienia i mąk.
- Ewa niedokładnie albo błędnie zacytowała to, co Bóg jej powiedział. Jezus cytował słowa Pisma Świętego dokładnie (Mt 4:4, 7, 10).
- Kara w rzeczywistości miała na celu dobro człowieka. Chociaż był on narażony na doczesną śmierć, niekoniecznie musiał żyć wiecznie w swoim grzechu.
- Bóg był niezadowolony z Adama, ale się nad nim zlitował.
- Skóra, którą Bóg dał Adamowi i Ewie, zawsze przypominała im o Bożym zaopatrzeniu.
- Wszystko, co kiedyś było tak dobre, nagle się skończyło. Czytając dalej Księgę Rodzaju, dowiadujemy się, że kolejnymi skutkami grzechu Adama i Ewy były morderstwo, gwałt, choroby, pijaństwo i śmierć.

2) Rozpocznij lekcję

Rozłóż planszę do gry, która powinna wyglądać mniej więcej tak:

Oś czasu	Motyw opowieści	Piosenki	Wersety do zapamiętania
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Cofnij się do każdej z poprzednich jedenastu lekcji i pozwól dzieciom wymienić oś czasu każdej lekcji (100 punktów), jej motyw przewodni (200 punktów), piosenkę (300 punktów) oraz werset do zapamiętania (400 punktów).

Zwycięska drużyna powinna otrzymać nagrodę. Rywalizacja to zazwyczaj świetna zabawa dla dzieci. Staraj się, aby wszyscy się angażowali. W zależności od wielkości grupy możesz ograniczyć aktywność każdego uczestnika do jednej lub dwóch odpowiedzi. W przeciwnym razie kilkoro dzieci odpowie na wszystkie pytania, jeśli im tylko na to pozwolisz.

Można łącznie zebrać 11 000 punktów, po 1000 punktów za każdą lekcję.

3) Wyłóż lekcję

Czy zrobiliście coś, co zasługiwało na karę? Kochający ojciec i matka ukarzą dziecko za zrobienie czegoś złego, ale nie wyrzucą go z rodziny. Dokładnie to samo uczynił Bóg. Za karę usunął swoje dzieci z ogrodu, ale nie odebrał im swojej miłości.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Rozpocznij zajęcia: Biblijna gra Jeopardy

Podziel grupę po równo na dwa zespoły. Zespoły mogą tworzyć, przykładowo:

- osoby o większych dłoniach,
- osoby o mniejszych dłoniach.

Gra będzie kontynuowana w ramach powtórek na koniec lekcji.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Adam właśnie nazwał swoją żonę. Otrzymała imię Ewa, ponieważ miała być matką wszystkich żyjących ludzi. To był akt wiary ze strony Adama. Dotąd Ewa nie miała imienia: nazywano ją po prostu kobietą. Teraz, zaopatrzony przez Boga w ubrania, Adam przez wiarę nadał imię swojej żonie. Pamiętajmy, że w tym czasie jeszcze nie mieli dzieci.

Nasza dzisiejsza historia rozgrywa się w trzech różnych scenach. Pierwsza scena odbywa się w niebie, gdzie Bóg mówi o tym, jak ukarać grzech. Druga opisuje, jak Bóg karze grzech. A trzecia ukazuje nam niesamowity miecz, którego używali aniołowie Boży, cherubowie.

Przyjrzyjmy się pierwszej scenie w niebie. Bóg musiał ukarać grzech. W niebie Bóg dyskutował o tym, co teraz stanie się z Adamem i Ewą. Wniosek: nie było możliwe, aby ludzie nadal grzeszyli w ogrodzie Eden. Musieli zostać wydalen. Ta dyskusja musiała być wyjątkowa, ponieważ widzimy, że Bóg chciał, aby Adam i Ewa żyli wiecznie, ale musiał ich też ukarać za nieposłuszeństwo.

Następnie spójrzmy na scenę rozgrywającą się na ziemi, poza ogrodem. Pan Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu Eden. Zostali wygnani z ziemi, którą mieli się zajmować i uprawiać. Był to piękny ogród, w którym panowały pokój, radość i dobrobyt. Teraz jednak nie pozwolono im już tam mieszkać. Wyobraź sobie piękny dom, w którym panuje miłość, radość i pokój. W pewnym momencie trzeba go jednak opuścić na zawsze. To nie byłoby przyjemne, prawda? Tak zapewne czuli się Adam i Ewa. Ogród był czymś w rodzaju ich sanktuarium. To tam czcili Boga i służyli Mu. Nadal mogli to zrobić, jednak nie tak, jak to robili w przeszłości.

Spójrzmy wreszcie na scenę rozgrywającą się przed ogrodem, przy samym wejściu. Pod koniec tej historii szczególnie posłańcy Boga, cherubowie, strzegli wejścia do ogrodu z płonącymi mieczami. Adam i Ewa nie mogliby ponownie dostać się do ogrodu. Cherubini ze swymi płonącymi mieczami nie pozwoliliby na to – wykonywali Boży nakaz.

Bóg przebaczył Adamowi i Ewie, ale ukarał ich za nieposłuszeństwo, usuwając ich z ogrodu.

Ćwiczenie: Trzy sceny

Ta historia ma trzy różne lokalizacje. Aby przedstawić ją swojej grupie, stwórz trzy różne przestrzenie w swoim pomieszczeniu, a następnie przenieś grupę do każdej z nich.

Jeśli dysponujesz dużym pomieszczeniem, możesz się w nim przemieszczać, odwiedzając trzy różne lokalizacje zamiast przechodzić z grupą do innych pomieszczeń.

Werset do zapamiętania

Kpł 19:2b – Bądźcie święci, bo ja, PAN, wasz Bóg, jestem święty.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak samodzielnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji polecamy utwór *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Zapytaj: „Czy widzieliście kiedyś taką żabę? Jej trucizna przenika przez skórę, podobnie jak pot u człowieka. Jeśli dotkniesz tej żaby, UMRZESZ! Ilość trucizny potrzebna do zabicia osoby ważącej około 70 kg odpowiada dwóm lub trzem ziarenkom soli. To naprawdę niewiele!”. Pokaż sól i szklankę wody. Wyjaśnij: „Ta sól nie jest trucizną, ale potrzeba tylko tyle trucizny, aby zabić osobę dorosłą, a w przypadku dziecka nawet jeszcze mniej. Gdybym wsypał tę sól do szklanki i zamieszał, czy w ogóle byście ją zauważyli?” (nie). Zademonstruj. „Możesz nawet nie bylibyście w stanie jej wyczuć, ponieważ to naprawdę mała ilość. Czy ktoś mógłby was okłamać, twierdząc, że ta woda jest doskonale czysta?” (tak). Jeśli znajdziesz chętnego, pozwól mu upić trochę wody; jeśli nie, zrób to sam.

Przesłanie zajęć: dokładnie taki jest grzech, wygląda nieszkodliwie, a nawet pięknie, zupełnie jak ta żabka. Jednak za tym, co widać, kryje się śmiertelna trucizna! Trucizna, która może i nie zabije cię fizycznie, ale oddzieli od Boga, twojego kochającego Stwórcy. Diabeł jest jak osoba, która cię okłamuje, wmawiając, że zrobienie czegoś złego jest całkowicie w porządku: bo przecież wszyscy to robią! TO KŁAMSTWO! Nie słuchaj wroga swojej duszy! Uwierz w to, czego Słowo Boże naucza o grzechu. Grzech zawsze przynosi złe konsekwencje!

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętywanka biblijna:

Wstawmy całą grupą

Po powtórzeniu wersetu wyznacz grupy, które będą wstawać i wspólnie wypowiadać werset. Powiedz:

- Wszyscy, którzy mają na sobie coś zielonego, wstają i wypowiadają werset.
- Wszyscy, którzy grają w piłkę nożną, wstają i wypowiadają werset.
- Wszyscy starsi niż...

Można uwzględnić też zdania przeczące, np.: „Wszyscy, którzy nie mają na sobie nic zielonego” itp.

Aktywność biblijna

Jeśli masz taką możliwość, pokaż dzieciom zdjęcie żaby o nazwie *Phyllobates terribilis*, której jadu używa się do zatruwania strzał. Ta bardzo trująca żaba występuje w Kolumbii (Ameryka Południowa).

4) Analiza lekcji

Kontynuuj grę powtórkową z początku lekcji na punkty.

- Pytanie za 100 punktów: Gdzie rozgrywa się pierwsza scena? (niebo)
- Pytanie za 200 punktów: Gdzie rozgrywa się druga scena? (poza ogrodem)
- Pytanie za 300 punktów: Gdzie rozgrywa się trzecia scena? (przy wejściu do ogrodu, na zewnątrz)
- Pytanie za 400 punktów: Jak nazywali się aniołowie, którzy strzegli ogrodu Eden? (cherubini)
- Dodatkowe pytanie za 500 punktów: Jaki jest temat dzisiejszej lekcji? (Bóg nienawidzi grzechu. Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu z powodu grzechu).

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórz lekcję
Ćwiczenie: Zagadki biblijne

To ćwiczenie powtórkowe jest kontynuacją gry z początku lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Z biblijnej Historii Nadziei wyłania się osiem podstawowych prawd. Z dzisiejszej opowieści biblijnej dowiadujemy się, że Adam i Ewa zerwali więź z Bogiem i dlatego On wypędził ich z ogrodu Eden.

Jeśli w jakikolwiek sposób doszło do zerwania twojej więzi z Bogiem, powinieneś/powinnaś zacząć ją odnawiać, uznając swoje nieposłuszeństwo wobec Niego.

Motyw opowieści: Bóg nienawidzi grzechu. Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu z powodu grzechu.

Przygoda numer 13

Rdz 4:1-12

Motyw opowieści: Kain i Abel odpowiedzieli Bogu na dwa bardzo różne sposoby.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji

- Ewa stała się pierwszą ludzką matką całego stworzenia.
- Rozdział 4 Księgi Rodzaju to historia społeczeństwa bez Boga.
- W Rdz 3:15 Adamowi i Ewie obiecano Osobę, która zmiażdży Szatana.
- W Rdz 4:1 Ewa, rodząc swojego pierwszego syna Kaina, wyznaje, że otrzymała mężczyznę od Pana. Ewa prawdopodobnie myślała, że to Kain zmiażdży Szatana. Jej oczekiwania były prawidłowe, jednak identyfikacja pogromcy Szatana była błędna.
- Ten rozdział opisuje wydarzenie, które porównuje Abła, który złożył Bogu miłą ofiarę, z Kainem, którego ofiara została odrzucona.
- Kain był rolnikiem, który ciężko pracował i składał ofiary ze swoich plonów. Abel był pasterzem, który przyniósł Panu ofiarę ze swojej trzody. Obie ofiary wydawały się do zaakceptowania.
- Pasterz Abel złożył Bogu najlepszą ofiarę, jaką mógł złożyć Bogu: pierworodne zwierzę.
- Biblia milczy w sprawie jakości ofiary Kaina. Najwyraźniej nie przyniósł tego, co najlepsze. Przyniósł po prostu jakąś ofiarę.

2) Rozpocznij lekcję

Biblijne TOP 10

Niech dzieci trzymają się wyłącznie historii biblijnych, które poznały do tej pory. Możliwe sugestie:

10. Ewa była matką wszystkich żyjących ludzi.
9. Bóg obiecał zesłać Osobę, która zmiążdży Szatana.
8. Imię Boga (Elohim) oznacza, że jest on naprawdę potężny.
7. Adam i Ewa próbowali zakryć się listkami figowymi po tym, jak zgrzeszyli. Bóg jednak przyodział ich w skórę zwierzęcia. To zwierzę musiało zginąć.
6. Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu. Przy wschodnim wejściu do ogrodu umieścił cherubów, aby strzegli ogrodu, a pośrodku ogrodu miecz.
5. Aniołowie zostali stworzeni, aby czcić Boga i Mu służyć.
4. Szatan rozpoczął bunt w niebie i kontynuuje go na ziemi.
3. Jedna trzecia aniołów poszła za Szatanem w jego buncie.
2. Życie w ogrodzie Eden było pełne pokoju i przyjemności.
1. Bóg stworzył wszystko.

3) Wyłóż lekcję

Wprowadzenie: Kain i Abel

Zapytaj dzieci, czy kiedykolwiek czuły się nieakceptowane przez swoich przyjaciół. Poproś kilkoro z nich, aby opowiedziały o sytuacji, w której czuły się nieakceptowane przez swoje otoczenie.

Zapytaj dzieci, czy kiedykolwiek czuły się nieakceptowani przez Boga. Zapytaj: „Co trzeba zrobić, aby zostać zaakceptowanym przez Boga?”

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Rozpoczęcie lekcji: Biblijne Top 10

W tym ćwiczeniu poproś dzieci o powtórzenie ważnych elementów z poprzednich lekcji. Nie ma tu dobrych i złych odpowiedzi. Powinieneś zacząć: „Wymieńcie dziesięć najważniejszych rzeczy, które jak dotąd zapamiętaliście z Biblii?”

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

To był cudowny dzień. Ewa miała zostać pierwszą mamą w historii ludzkości. Bóg nakazał Adamowi mieć dzieci, a teraz zbliżał się dzień, w którym Adamowi i Ewie urodzi się pierwsze z nich. Musieli czuć się bardzo podekscytowani. Kiedy nadszedł czas, Ewa urodziła swoje pierwsze dziecko. Był to chłopiec, któremu nadała imię Kain, co oznacza „z pomocą Pana urodziłam mężczyznę”.

Zaledwie chwilę wcześniej Adam i Ewa otrzymali obietnicę Osoby, która przyjdzie, by zmiążyć Szatana. Ze względu na imię, jakie nadali swemu pierwszemu synowi, może się wydawać, że wierzyli, że to właśnie Kain zmiąży Szatana. Jak się później okazało, wcale tak nie było. Później Adam i Ewa mieli kolejnego syna, któremu dali na imię Abel. Nie wiemy, dlaczego tak go nazwali.

Chłopcy dorastali razem. Na pewno lubili się razem śmiać i bawić. Każdy z nich miał swoje zainteresowania i mocne strony. Zaletą Kaina było to, że był dobrym rolnikiem. Umiał uprawiać ziemię i zapewniać dorodne warzywa oraz żywność dla całej rodziny. Abel dorastał jako pasterz i był dobrym obserwatorem zwierząt, takich jak owce. Bóg pozwolił każdemu z nich mieć swoje zalety, tak jak pozwolił tobie mieć mocne strony.

Nadszedł dzień, w którym Kain i Abel przynieśli Bogu ofiarę. Była jednak ogromna różnica między ofiarą, którą przyniósł Kain, a ofiarą, którą przyniósł Abel. Kain przyniósł trochę swoich warzyw. Nie było to jednak najlepsze, co mógł złożyć. Abel przyprowadził najlepsze ze swoich zwierząt, aby je ofiarować Panu. Był to pierwotny z trzody, którego zawsze uważano za coś najlepszego i najważniejszego.

Bóg był zadowolony z Abela, ponieważ złożył on ofiarę z tego, co najlepsze. Nie był natomiast zadowolony z Kaina, ponieważ jego ofiara nie była z tego, co najlepsze. Ponieważ Bóg nie przyjął ofiary Kaina, ten rozgniewał się i zabił swojego brata. To bardzo zasmuciło Boga. Bóg nigdy nie lubi, kiedy raniemy innych ludzi. Zatem Bóg musiał ukarać Kaina za to morderstwo. Ukarał go wygnaniem. Nie mógł być już rolnikiem, choć był w tym tak dobry. Bóg mu to odebrał. Kainowi nie spodobała się ta kara, uważał, że Bóg jest zbyt surowy. Resztę życia spędził, wędrując po okolicy. Musiało mu być ogromnie przykro, że skrzywdził brata, i miał wyrzuty sumienia.

Ćwiczenie: Porównanie dwóch ofiar

Przynieś na dzisiejsze zajęcia dwie rzeczy:

1. Jedną, która jest dla ciebie bardzo cenna.
2. Przynieś również inną rzecz, która nie jest zbyt cenna.

Po opisanii każdego przedmiotu niech grupa uzasadni, która z nich byłaby lepszą ofiarą dla Boga.

Werset do zapamiętania

Rdz 4:7 – Jeśli będziesz dobrze czynił, czy nie zostaniesz wywyższony? A jeśli nie będziesz dobrze czynił, grzech leży u drzwi, a przecież ty masz nad nim panować.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak samodzielnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Dwa serca

Abel miał dobre serce i chciał złożyć Bogu najlepszą ofiarę. Kain nie miał dobrego serca i był gotów złożyć Bogu cokolwiek. To ćwiczenie pokaże dzieciom, że Kain i Abel mieli dwa różne serca.

1. Przygotuj dwie szklanki. Napełnij jedną z nich do połowy wodą, a drugą do połowy octem spirytusowym. Powiedz dzieciom, że te dwie szklanki reprezentują serca Kaina i Abela.
2. Umieść dwie lub trzy krople zielonego barwnika spożywczego w occie i zamieszaj. Szklanka przedstawia Kaina, który był zazdrosny o swojego brata i nie złożył Bogu najlepszej ofiary.
3. Do szklanki wypełnionej do połowy wodą wsyp łyżeczkę sody oczyszczonej. Nic się nie wydarzy.
4. Umieść łyżeczkę sody oczyszczonej w szklance z octem. Obserwuj bulgoczącą wodę. Serce Kaina zrobiło to samo, tylko z zazdrości, ponieważ nie przyniósł Bogu tego, co najlepsze na ofiarę.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania

Podziel dzieci na grupy cztero-, pięcioosobowe pracujące nad zapamiętaniem wersetu. Możesz dobrać drużyny według koloru (osoby, które mają na sobie coś zielonego, czerwonego lub innego koloru). Nie więcej niż pięć osób w drużynie.

Ćwiczenie biblijne: Dwa serca

Będziesz potrzebował przynieść artykuły do sprzątania, aby zająć się potencjalnym bałaganem.

4) Analiza lekcji

Sporządź dwie listy.

- Nagłówek pierwszej listy to: „Dobre rzeczy do zrobienia”.
- Nagłówek drugiej listy to: „Najlepsze rzeczy do zrobienia”.

Niech dzieci zaproponują, jakie dobre rzeczy możemy zrobić. Kain złożył ofiarę Panu, ale jego serce nie było szczere wobec Boga.

Pozwól dzieciom przedyskutować najlepsze rzeczy, jakie możemy zrobić. Abel przyniósł ofiarę Panu; była to najlepsza ofiara, jaką był w stanie złożyć.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Dobre rzeczy do zrobienia (przykłady)

- Chodź do kościoła
- Nie oszukuj w szkole
- Nie okłamuj rodziców
- Opowiadaj o Bogu

5) Zastosowanie lekcji

- Z listy „Najlepsze rzeczy do zrobienia” wybierz dwie lub trzy i powiedz dzieciom, że zapytasz je w przyszłym tygodniu, czy to zrobiły.
- „Najlepsze rzeczy do zrobienia” powinny być konkretne i wykonalne.
- Odpowiedzialność za to, czego się uczymy, jest kluczowa dla każdej lekcji. Jeśli grupa wie, że następnym razem poprosisz o odpowiedź na zajęciach, jest bardziej prawdopodobne, że podejmie działania.

Ćwiczenie: Najlepsze rzeczy do zrobienia (przykłady)

- Czcij Boga w niedzielę (i w dni powszednie)
- Bądź oddanym przyjacielem w szkole
- Zawsze szanuj swoich rodziców
- Bądź Bożym świadectwem

Motyw opowieści: Kain i Abel odpowiedzieli Bogu na dwa bardzo różne sposoby.

Przygoda numer 14

Rdz 4:25–5:8

Motyw opowieści:
Set został głową bardzo pobożnej rodziny.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Zgodnie z tym, co powiedziała Ewa, Set był darem Bożym. Innymi słowy, Bóg dał Adamowi i Ewie syna, osobą którego chciał się posłużyć.
- Później także i Set miał syna, który miał na imię Enosz. W tym czasie ludzie zaczęli wzywać imienia Pana.
- Krytycy twierdzą, że Biblia to jedynie zbiór mitycznych opowieści. Jednak genealogia z Rdz 5 oraz pozostałe genealogie w Biblii świadczą, że mówimy tu o prawdziwych ludziach żyjących w rzeczywistym czasie i w rzeczywistych miejscach. Nie są to postaci wymyślone ani fikcyjne.
- Niektórzy zastanawiają się, dlaczego ludzie żyli tak długo w tamtych czasach. Prawdopodobne skutki grzechu skróciły przeciętną długość życia człowieka. Ponieważ grzech i jego skutki uwidaczniały się dopiero po pewnym czasie, ludzie żyli dłużej.
- Imię „Set” oznacza „zastępcę, zamiennika”. Pobożna linia Seta stała się zamiennikiem dla pobożności Abla, jego starszego brata.
- Księga Rodzaju zawiera dwa rodzaje genealogii: pionową (liniową) oraz poziomą (rozgałęzioną). Opisywana tutaj genealogia jest pionowa, wskazuje, że ostatnie pokolenie jest spokrewnione z pierwszym.
- W Rdz 3 Bóg skazał Adama na śmierć. W Rdz 5 czytamy, że Adam i jego potomkowie pomarli. Bogu można zaufać: grzech przyniósł osąd.
- W obliczu sądu objawiła się jednak i łaska. Henoch, siódmy mężczyzna w genealogii, nie umarł.

2) Rozpocznij lekcję

Przyjrzyjmy się motywom przewodnim z poprzednich przygód.

<u>Przygoda</u>	<u>Motyw przewodni</u>
1.	Bóg jest bardzo mocny.
2.	Bóg stworzył aniołów.
3.	Bóg stworzył wszystko.
4.	Bóg uczynił mężczyznę i kobietę aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
5.	Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.
6.	Szatan jest wrogiem Boga. Szatan był pełen pychy. Bóg zrzucił Szatana z nieba.
7.	Szatan skusił Adama i kobietę. Adam i jego żona byli nieposłuszni Bogu.
8.	Grzech oddzielił Adama i kobietę od Boga.
9.	Bóg obiecał wysłać specjalną Osobę, która zmiążdży Szatana.
10.	Grzech wpłynął na Boże stworzenie w negatywny sposób.
11.	Bóg zabił niewinne zwierzę, aby zapewnić ubranie Adamowi i jego żonie.
12.	Bóg nienawidzi grzechu. Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu z powodu grzechu.
13.	Kain i Abel odpowiedzieli Bogu na dwa zupełnie różne sposoby.

3) Wyłóż lekcję

Set założył rodzinę, która była pobożna i żyła dla Pana. Czy jest ktoś taki w twojej rodzinie?

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie wcześniejszych tematów

W tym ćwiczeniu sprawdzisz, jak dobrze dzieci pamiętają poprzednie zajęcia, podając numer i tytuł lekcji. Niech dzieci odgadną, jaki był temat każdej lekcji. Bądź elastyczny. Dzieci nie muszą dokładnie pamiętać tematów.

Celem tego ćwiczenia jest, aby wszystkie dzieci zrozumiały jedną wielką historię biblijną. Kiedy zapamiętają tematy, prawdopodobnie szybciej zauważą, jak cała Biblia łączy się w jedno.

Ćwiczenie dodatkowe:
Zapisz tematy na tablicy, aby uczniowie mogli wybierać spośród nich.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Adam i Ewa musieli czuć się okropnie. Abel, którego ofiara spodobała się Panu, nie żył. Kain, ich syn, który zabił Abła, został wygnańcem. Widywali go prawdopodobnie rzadko, jeśli w ogóle. Tak więc Adam i Ewa stracili dwóch synów; nie tylko Abła, ale także Kaina. Większość rodziców przejmuję się, gdy ich dzieciom dzieje się krzywda. Poza tym większość rodziców bardzo nie lubi, gdy długo nie widują swoich dzieci.

Bóg był jednak miłosierny dla Adama i Ewy. Ewa urodziła kolejne dziecko. Chłopiec otrzymał imię Set. Ewa wiedziała, że Set będzie prowadził pobożne życie. Na świecie już wtedy było dużo zła. Lamek kogoś zabił i prawdopodobnie nawet się tym przechwalał. Tak więc świat stawał się coraz gorszy, mimo że ludzi było jeszcze niewiele.

Set stał się zamiennikiem Abła. Abel był bogobojnym człowiekiem, podobnie jak Set. W rzeczywistości w tej rodzinie urodziło się wielu pobożnych ludzi. Set miał synów, a jeden z nich miał na imię Enosz. Za życia Enosza ludzie zaczęli wzywać imienia Pana. Być może to dzięki jego bogobojnemu wpływowi ludzie zaczęli oddawać Bogu cześć, modlić się, głosić i opowiadać o Nim. Później z tej rodziny wyszło jeszcze dwóch wyjątkowych mężów: Henoch i Noe.

O Henochu opowiadano, że „mieszkał z Bogiem”. Przez 300 lat przyjaźnił się z Bogiem. Henoch szukał Boga i żył dla Niego przez długi czas. Żył w sumie 365 lat i większość z nich spędził w bliskiej społeczności z Bogiem. Pewnego dnia Bóg postanowił po prostu zabrać Henocha do domu, do nieba. Henoch nigdy nie umarł!

Kolejną nabożną osobą z tej rodziny był Noe. Więcej o Noem dowiemy się później, wystarczy, że na razie zapamiętamy fakt, że został nazwany przez Boga „sprawiedliwym”. Set, Enosz, Henoch i Noe, wszyscy żyli dla Boga. Henoch żył w bliskiej społeczności z Bogiem, Noe był sprawiedliwy, a Enosz prowadził ludzi do wzywania imienia Pana. Pomimo niegodziwości tamtych czasów Bóg wzbudzał ludzi, którzy Go kochali i Mu służyli.

W miarę jak wzmagala się ludzka niegodziwość, a ludzie zapominali o Bogu, Pan wzbudził ku sobie kilka osób, które starały się być blisko Niego, głosić Jego imię, czcić Go, modlić się do Niego i wieść prawe życie. Był to czas, w którym powstali pobożni ludzie, aby stanąć po stronie Pana. Gdyby Adam i Ewa mogli to zobaczyć, byłiby bardzo szczęśliwi. Teraz także i inni ludzie kochali tego samego Boga, którego pokochali Adam i Ewa.

Ćwiczenie:
**Kto chce się
znaleźć „w rodzinie
wyznających Boga?”**

Poproś dzieci, aby
ustawiły się w jednym
z dwóch rzędów:

1. Rząd „wyznających Boga”.
2. Rząd „żyjących dla siebie”.

Zapytaj: „**Jak myślisz,
co każda grupa musi
robić, aby znaleźć się
w wybranym przez
siebie rządzie?**”

Werset do zapamiętania

Rdz 5:1 – W dniu, w którym Bóg stworzył człowieka, uczynił go na podobieństwo Boga.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór takich pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Dziennik powtórek

W tym ćwiczeniu pokaż dzieciom, jak prowadzić dziennik lub kalendarz powtórek zapamiętywanych wersetów. Każdego dnia dziecko powinno zapisywać, kiedy i jak długo powtarzało dany werset w ciągu tygodnia. Kluczem do zapamiętywania jest powtarzanie. Jeśli nauczyciel podkreśla wagę powtarzania aktualnego oraz wcześniejszych wersetów, uczeń zachowa je w pamięci przez znacznie dłuższy czas.

Aktywność biblijna: Dwa drzewa

Narysuj dwa kontrastujące ze sobą drzewa: piękne i brzydkie, lub poszukaj ich zdjęć. A teraz niech dzieci narysują piękne i brzydkie drzewo. Na czym polega różnica między nimi? Co sprawiło, że jedno drzewo rośnie, a drugie nie?

4) Analiza lekcji

Poproś dzieci, aby streściły lekcję w maksymalnie dziesięciu wyrazach, używając własnych słów. Jakie są ich propozycje? Dzieci, upraszczając historię lekcji do dziesięciu lub mniej słów, prawdopodobnie będą mówiły coś takiego:

- Set stał się bogobojnym przywódcą.
- Set był zmiennikiem.
- W rodzinie Seta było wielu ludzi, którzy czcili Boga.
- Set zastąpił Abła jako pobożny syn.
- Genealogie rodzin uczą nas ważnych rzeczy.

5) Zastosowanie lekcji

Wymień pięć rzeczy, które możesz zrobić, aby wprowadzić pobożne nawyki w swojej rodzinie. Przykłady:

- Wspólne czytanie Biblii.
- Opowiadanie rodzinie o lekcji biblijnej.
- Codzienne czytanie Biblii i modlitwa.
- Unikanie walczenia z ludźmi i wyrządzania im krzywdy.
- Nieżartowanie sobie z ludźmi.

Wybierz sobie jedną z tych rzeczy i staraj się praktykować codziennie w nadchodzącym tygodniu

Motyw opowieści:
Set został głową bardzo pobożnej rodziny.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie: Upraszczenie

„Upraszczenie” może stać się dla dzieci zabawą. Daj grupkom złożonym z dwóch lub trzech dzieci około dwóch minut na zapisanie dziesięciu najważniejszych słów z danej lekcji.

Zastosowanie lekcji: Pięć rzeczy

„Lista pięciu rzeczy” może pomóc dzieciom skupić się na jednej czynności do zrobienia w danym tygodniu. Czynność ta pomoże im upodobnić się do Seta, który stanowi dla nas bardzo dobry przykład.

Przygoda numer 15

Rdz 6:5–8:22

**Motyw opowieści: Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop.
Noe ufał i był posłuszny Bogu.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Niektórzy ludzie sądzili, że „synowie Boży” byli upadłymi aniołami. Prawdopodobnie jednak nie byli oni aniołami, ponieważ aniołowie nie żenią się ani nie posiadają potomstwa (Mt 22:30; Mk 12:25). Niektórzy badacze uważają, że to zdanie odnosi się do potomków Seta, którzy wiązali się ze złymi potomkami Kaina. Osłabiało to dobry wpływ tych wiernych i zwiększało moralne zepsucie na świecie, doprowadzając do eksplozji zła.
- Biblia mówi, że Noe był „sprawiedliwy” i „nienaganny”, ale to nie znaczy, że nigdy nie zgrzeszył. Jeden z jego grzechów został opisany w Rdz 9:20. Noe był jednak człowiekiem, który kochał Boga i był Mu posłuszny.
- Noe zbudował wielką łódź, której długość była sześć razy większa niż szerokość, dokładnie tak, jak robią to współcześni konstruktorzy statków. Łódź była tak wysoka jak czteropiętrowy budynek.
- Para zwierząt każdego gatunku dołączyła do Noego w łodzi; ze zwierząt przeznaczonych na ofiarę weszło na arkę po siedem par. Niektórzy szacują, że w łodzi mogło zmieścić się ponad 125 000 zwierząt.
- Deszcz padał z nieba na ziemię przez czterdzieści dni, spod ziemi wytrysnęły źródła wody, wywołując potężną, globalną powódź, która pokryła całą ziemię na pięć miesięcy. Wody na ziemi opadały przez kolejne pięć miesięcy.

2) Rozpocznij lekcję

Nauczyciel powinien zebrać wszystkie pieśni, które zostały użyte w poszczególnych przygodach Wielkiej Historii Biblii i odtworzyć kilka z nich.

Grupa powinna umieć zaśpiewać razem z nauczycielem piosenki, których nauczyła się wcześniej w trakcie zajęć.

Po tym, jak nauczyciel odtworzy kilka piosenek, a grupa je odśpiewa, można zagrać w grę „Jaka to melodia?”. Dzieci będą dopasowywały pieśń do biblijnej przygody, która najlepiej do niej pasuje. Celem tego zajęcia jest powiązanie znanej dzieciom muzyki z wydarzeniami z Biblii. Nauczyciel powinien skupić się na tym głównym celu.

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj: „Czy widziałeś kiedyś sytuację, w której spadło tak dużo deszczu, że doszło do powodzi?”. Niech dzieci opowiedzą swoje historie.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórka: Jaka to melodia?

Odtwórz piosenki, których grupa nauczyła się podczas wcześniejszych przygód biblijnych. Dzieci powinny odgadnąć, które przygody z historii biblijnej najlepiej pasują do odtwarzanej lub śpiewanej piosenki. Jeśli czas pozwoli, możesz również zapytać, czy w którejś z piosenek występują zwroty lub słowa, których dzieci nie rozumieją.

Opowiedz historię

Ludzie stali się bardzo źli i destrukcyjni. Podobało im się krzywdzenie i ranie innych. Bogu jednak wcale się to nie podobało i żałował, że w ogóle stworzył ludzi. Bóg nie lubi, gdy ludzie wyrządzają innym krzywdę. A wszyscy tacy właśnie byli – albo prawie wszyscy.

Jedna osoba była jednak inna. Kim ona była? Tak, zgadliście. Był to Noe. Noe był człowiekiem prawym. Oznacza to, że przez większość czasu postępował słusznie. Nie lubił krzywdzić innych, tak jak robili to ludzie wokół. Noe był także nienaganny. Nie można mu było zarzucić, że zrobił coś złego. Bóg zauważył Noego i ocalił ziemię dzięki temu jednemu człowiekowi. Noe był żonaty i miał trzech synów: Sema, Chama i Jafeta.

Gdy Noe miał 600 lat, Bóg powiedział mu, że wszystko na ziemi zginie w potopie, który zakryje całą ziemię. Mężczyzna miał zbudować dużą łódź z drewna i zebrać po parze zwierząt każdego gatunku, aby na nią weszły. Noe miał także zdobyć jedzenie dla swojej rodziny i wszystkich zwierząt. W tym celu Noe zbudował wielką łódź. Miała ona 138 m długości, więcej niż boisko do piłki nożnej. Posiadała cztery poziomy. Mogła pomieścić 40 000 m³ lub co najmniej 525 dzisiejszych wagonów kolejowych. Była ogromna! Gdyby przeciętnym rozmiarem zwierzęcia wsiadającego na łódź była owca, to łódź mogłaby pomieścić ponad 125 000 owiec. Ta duża łódź miała tylko jedno drzwi.

Padło przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy. To była naprawdę obfita ulewa. Gdy deszcz przestał padać cały świat był pokryty wodą. Nawet najwyższa góra znalazła się 7 m pod wodą. Bóg chronił Noego, jego rodzinę i wszystkie zwierzęta w łodzi. Po pięciu miesiącach pobytu na łodzi Noe wypuścił kruką i gołębicę, aby sprawdzić, czy powrócą – i ptaki wróciły do łodzi. Siedem następnych dni później Noe wypuścił gołębicę. Tym razem gołębica wróciła z gałązką oliwną w dziobie. Siedem dni później Noe wypuścił gołębicę, która już jednak nie wróciła. Bóg powiedział Noemu, że nadszedł czas, aby wyjść z łodzi.

Bóg złożył specjalną obietnicę Noemu i wszystkim nam. Obiecał, że nigdy więcej nie zaleje całej ziemi. Aby potwierdzić tę obietnicę, powiedział Noemu, że gdy spadnie deszcz, na niebie pojawi się tęcza. Bóg, jak zwykle, dotrzymał swojej obietnicy i ziemia nigdy nie została ponownie całkowicie zalana. Noe spędził na arce około roku. We wszystkim, co się wydarzyło, Noe był całkowicie posłuszny Bogu. Zbudował nawet ołtarz ofiarny dla Boga po zejściu z łodzi.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Nazwij to!

Opowiadając historię, poproś dzieci, aby podzieliły się na dwie drużyny i niech każda z nich zapisze jak najwięcej faktów na temat Noego i potopu. Ta lista przyda się w dalszej części zajęć. Jeśli dzieci nie potrafią jeszcze pisać, niech spróbują jak najwięcej zapamiętać.

Werset do zapamiętania

Rdz 6:8 – Noe znalazł łaskę w oczach PANA.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

To historia, która świetnie nadaje się do odegrania przez dzieci. Każde dziecko powinno otrzymać swoją rolę. Sposób podziału zależy od wielkości grupy. Postacie, których potrzebujemy:

- Noe
- Żona Noego
- Zrzędy (kilka lub więcej osób w zależności od wielkości klasy)
- Zwierzęta (wybierz liczbę gatunków w zależności od wielkości klasy; po dwa z każdego rodzaju)
- Jeśli masz wystarczająco dużo dzieci, wybierz też trzech synów Noego i ich żony
- Głos Boga – najlepiej grany przez nauczyciela lub asystenta

Przeczytaj historię z Biblii, wskazując dzieciom ich role. Pomóż im wyobrazić sobie, jak Noe budował arkę. Możecie puścić wodze wyobraźni. Zachęć Noego i jego synów, aby podczas „budowania” arki wydawali dźwięki piły i młotka. Nadchodzą zwierzęta! Pozwól dzieciom improwizować, ale czuwaj i włącz się, aby je pokierować, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Przesłanie zajęć: zawsze najlepiej jest zaufać Bogu, nawet jeśli nie widzimy wyjścia z sytuacji.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Naprzemienne drużyny

Podziel grupę na dwie części: nauczcie się wersetu na pamięć. Dzieci po prawej stronie nauczyciela wypowiadają pierwsze, trzecie, piąte i siódme słowo wersetu.

Dzieci z lewej strony: drugie, czwarte i szóste słowo.

Aktywność biblijna: Scenka z arką Noego

Zanim zaczniesz, przeczytaj Rdz 6:5–8:22. Podziel dzieci według ich ról. W odpowiednich przypadkach dzieci mogą czytać przydzielone im fragmenty z Biblii. Zachęć małych aktorów, aby czytali i zachowywali się w taki sposób, jakby naprawdę tam byli.

4) Analiza lekcji

1. Arka miała około 160 m długości.
2. Jej objętość wynosiła 40 000 m³, czyli około 500 standardowych wagonów kolejowych.
3. Arka została wykonana z drzewa żywicznego. Nie wiemy dokładnie, co to było za drewno, ale musiało być bardzo odporne na wodę i gnicie.
4. Arka miała piętra wypełnione pokojami, ale tylko jedne drzwi.
5. Gdyby przeciętne zwierzę było wielkości owcy, oznaczałoby to, że arka mogłaby pomieścić ponad 125 000 zwierząt.
6. Bóg umieścił tęczę na niebie na znak przymierza i obiecał przypominać swemu ludowi, że już nigdy nie zniszczy całej ludzkości wodą.
7. Padało przez czterdzieści dni i czterdzieści nocy.
8. Noe miał trzech synów: Sema, Chama i Jafeta.
9. Miał 600 lat, kiedy wszedł do arki. Budował ją przez 125 lat.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórka: Nazwij fakty

Podziel grupę na dwa lub trzy zespoły. Niech wymienią jak najwięcej faktów na temat Arki Noego. Daj im na to pięć minut. W zależności od wieku grupy nauczyciel może być potrzebny do pomocy w zapisaniu faktów.

Dziewięć faktów o arce Noego znajduje się obok.

5) Zastosowanie lekcji

Noe był prawdopodobnie wyśmiewany i poniżany, ale miał bliską więź z Bogiem. W jaki sposób bliska więź z Bogiem pomoże ci przetrwać, gdy inne dzieci będą tobie dokuczać?

**Motyw opowieści: Ludzie byli źli.
Bóg zesłał potop.
Noe ufał i był posłuszny Bogu.**

Przygoda numer 16

Rdz 11:1-9

Motyw opowieści: Bóg pomieszał języki ludzi.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Babel oznacza „bramę bogów” w dialekcie babilońskim, ale brzmi także jak słowo oznaczające „zamieszanie” w języku hebrajskim.
- W Rdz 11:10-26 znajdujemy genealogię Sema. Budowa wieży Babel odbywała się prawdopodobnie za życia Pelega. Słowo Peleg oznacza „podział”.
- Potomkowie Noego mieli możliwość naśladować uczynki wiary Adama i Ewy, Abła, Seta, Henocha i Noego. Zamiast tego wybrali pogańskie zwyczaje religijne i wymyślili własną „drogę do Boga”.
- Wieża Babel, najprawdopodobniej zikkurat, była budowlą stworzoną jako podparcie schodów sięgających wysoko do nieba. Wierzono, że jej szczyt stanowi bramę do bogów. Drzwi na górze miały stanowić wejście do nieba. Dolne drzwi były wejściem do świątyni, w której czczono „bogów”.
- Pokolenie to zdecydowało się ustanowić własny obraz Boga, zaspokajający ich egocentryczne nawyki. Nie wybrali Boga, któremu był posłuszny Noe.
- Wieża była pomnikiem ludzi, a nie pomnikiem Boga, mimo że miała stanowić „bramę do bogów”.
- „Pan zstąpił, aby zobaczyć miasto i wieżę, które zbudowali synowie ludzcy”. W rezultacie Bóg pomieszał ich języki i rozproszył lud.
- Ludzie mieli się rozprzestrzeniać i zapełniać ziemię, a nie wszyscy zamieszkiwać w jednym miejscu.

2) Rozpocznij lekcję

W całej Biblii przewija się osiem podstawowych pojęć. Studiowaliśmy te prawdy na poprzednich zajęciach. Zapytaj dzieci, czy potrafią je nazwać i opowiedz trochę o każdej z nich.

1. Bóg. Na początku istniał niezmiernie potężny Bóg. (Lekcja 1: Wieczny Bóg)
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata, i 4: Stworzenie ludzi)
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali się nieposłuszni Bogu. Nie wykonali tego, co im kazał. (Lekcja 7: Początek ludzkiego grzechu)
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za ich nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii oznacza separację – oddzielenie. (Lekcja 8: Początek śmierci)
5. Chrystus. Bóg posłał Swego jedyne, wyjątkowe Syna, który żył doskonałym życiem. (Lekcja 9: Obietnica przyjścia Zwycięzcy nad Szatanem)
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Bóg zapewnia okrycie)
7. Wiara. Jeśli ktoś uwierzy w Chrystusa, Bóg go zaakceptuje. (Lekcja 13: Kain i Abel)
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą. (Lekcja 5: Życie w raju)

Zapytaj dzieci, czy są w stanie podać, w jaki sposób podkreślono te osiem zasad Ewangelii w pierwszych piętnastu lekcjach, których się uczyliśmy.

3) Wyłóż lekcję

Powiedz dzieciom, że ludzie szukają Boga na dwa sposoby. Jeden z tych sposobów Bóg akceptuje, drugiego nie. Pierwszy to moja własna droga do Boga, a drugi to Boża droga do Niego. Jak możemy tworzyć własną drogę do Boga? Dlaczego jest to dobre lub złe?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Powtórzenie:
Osiem podstawowych
pojęć Ewangelii –
jedna historia**

Zwróć dzieciom uwagę na tych osiem ewangelicznych pojęć w całym Piśmie Świętym. Stanowią one podstawę do opowiadania dzieciom jedynej historii o odkupieniu, którą można znaleźć w Biblii. Będziemy regularnie podkreślać te osiem prawd.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Wszyscy zebrali się w wielkim mieście. Miało ono wiele do zaoferowania. Najlepsi przyjaciele, najfajniejsze zabawy, jakie tylko można sobie wyobrazić: to wszystko było w wielkim mieście. Duże miasta to idealne miejsce, jeśli chcesz robić naprawdę ekscytujące rzeczy.

W mieście tym niektórzy ludzie postanowili, że chcą zbudować własną wieżę do Boga. Chcieli być zapamiętani i sławni. U podstawy wieży znajdowałoby się wejście do świątyni, a na samym szczycie wyjście do „bogów” w niebie. Ludzie w wielkim mieście myśleli, że mogą sami ustalić, jak dostać się do Boga, nie zwracając uwagi na swoich przodków, takich jak Noe, Set i Adam. Zamiast tego starali się upodobnić Boga do siebie. Chcieli udowodnić bogom, że mają nad wszystkim kontrolę i to oni rządzą. Ludzie z wielkiego miasta pracowali razem, aby stworzyć tę wspaniałą budowlę. Musiała być naprawdę piękna!

Taka była ich wersja historii: wybrali zależność od siebie samych. Postanowili nie słuchać Boga i wypowiadanego przez Niego słowa. Zdecydowali się na nieposłuszeństwo. Nie pamiętali już opowieści o tym, jak Ewa posłuchała kusiciela – Szatana. Nie pamiętali, że ofiarę składa się Bogu przez wiarę, a nie przez budowanie wieży do samego nieba. Postanowili dostać się do nieba na własną rękę, bez Boga.

Boża strona tej historii była zupełnie inna. Gdy Bóg zobaczył, że mieszkańcy wielkiego miasta budują wieżę, zstąpił z nieba, żeby ją obejrzeć. Jak zawsze, musiał ukarać nieposłuszeństwo. Nie martwił się, że ludzie budują wysoką wieżę. Jednak tak jak Kain został ukarany za swoje nieposłuszeństwo, podobnie mieszkańcy tego dużego miasta musieli zostać ukarani. Bóg postanowił pomieszać ich języki, aby nie mogli razem pracować nad budowlą. Gdy pomieszał ich języki, nie byli już w stanie ukończyć wieży. Rozpierzchli się i osiedlili po całej powierzchni ziemi. Tego naprawdę chciał Bóg. Dawno temu powiedział Adamowi i Ewie, aby byli płodni i rozmnażali się na ziemi.

W końcu ludzie nie dostali wieży, której tak pragnęli, i stracili wielu swoich przyjaciół. Nie mówili już tym samym językiem, więc rozproszyli się i podążyli w różne miejsca. Bóg nie pozwolił im zbudować bramy do nieba.

Ćwiczenie: Gadające krzesła

To ćwiczenie przypomina grę w „muzyczne krzesła”, tyle tylko że nauczyciel, zamiast odtwarzać muzykę, opowiada historię. Daj każdemu z dzieci, z wyjątkiem jednego, słowo z historii, które często w niej występuje. Kiedy opowiadasz historię, niech wszystkie dzieci próbują zająć puste krzesło, gdy ktoś usłyszy swoje słowo. Każde dziecko ma na swojej kartce inne słowo.

Słowa, które możesz zapisać, to przykładowo:

- wieża
- miasta
- piękna
- języki
- pomieszać
- Bóg
- historia
- słuchać
- być posłusznym
- Noe
- Kain
- Adam
- Ewa
- wiara

Werset do zapamiętania

Rdz 11:9 – Dlatego nazwano je Babel, bo tam PAN pomieszał język całej ziemi.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Poproś kogoś, kto zna inny język, aby przyszedł do klasy i przekazał dzieciom proste instrukcje, jak coś zrobić (np.: „weźcie ołówki i kartkę i napiszcie swoje imię na kartce” lub „otwórzcie Biblię na 11 rozdziale Księgi Rodzaju”). Porozmawiajcie o tym, jak trudno byłoby zbudować wieżę, gdyby wszyscy mówili różnymi językami.

Ćwiczenie: Budować, czy nie budować, oto jest pytanie!

Podziel klasę na grupy liczące od sześciorga do dziesięciorga dzieci. Daj każdej grupie torbę z materiałami budowlanymi (klocki, kamienie, puszki, jednorazowe kubki lub cokolwiek, co jest pod ręką, pilnując, by grupy miały taką samą liczbę materiałów). Dzieci będą rywalizować o to, która drużyna zbuduje najwyższą wieżę w określonym czasie. Po czterech minutach ogłoś „przerwę” i powiedz: „Przez resztę czasu możecie kontynuować budowanie, ale nie wolno wam w ogóle rozmawiać”. Niech dzieci przekonają się, jak trudno jest zbudować coś razem, jeśli brak jest komunikacji. Lud z okolic wieży Babel myślał, że jest naprawdę wielki, ale Bóg ma swoje sposoby, by poniżyć pysznych. Wiedział dokładnie, czego potrzeba, aby wyleczyć ich serca z pychy. Wie też, czego potrzebujemy, jeśli pozwolimy, by zuchwałość przeszkadzała nam w wielbieniu Boga. Oni zaczęli pragnąć chwały za swoje osiągnięcia, zapominając, że to Bóg obdarowuje każdego umiejętnościami. Cała chwała należy się Bogu, a Bóg nie będzie się nią dzielił z nikim!

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Dookoła sali

Poproś dzieci, aby usiadły w kręgu, i włącz muzykę. Podaj fragment wersetu do zapamiętania. Gdy muzyka ucichnie, osoba, która trzyma fragment wersetu pamięciowego, powinna spróbować go zacytować z pamięci. Rób to, aż wszystkie fragmenty zostaną zapamiętane. Następnie zrób to samo z całym wersetem do zapamiętania.

Aktywność biblijna: Dookoła sali

Wymień rzeczy, które możemy chcieć przypisać sobie, takie jak:

- Bycie mądrym lub silnym.
- Pomaganie kolegom i koleżankom w szkole.
- To, ile dajemy.
- Zdobywanie dobrych ocen.
- Jak dobrzy w czymś jesteśmy.
- Świetne rezultaty w sporcie.

4) Analiza lekcji

Pytania zaczynające się od „Kto? Komu?”

1. Kto zbudował tę wieżę?
2. Komu nie spodobał się ten pomysł?

Pytania zaczynające się od „Co? Z czego?”

1. Z czego była budowana wieża?
2. Co Bóg uczynił na końcu tej historii?

Pytania zaczynające się od „Kiedy?”

1. Kiedy żyli ci ludzie?
2. Kiedy Bóg pomieszał im języki?

Pytania zaczynające się od „Gdzie?”

1. Gdzie żyli ci ludzie?
2. Gdzie był Bóg, gdy ci ludzie budowali wieżę?

Pytania zaczynające się od „Dlaczego?”

1. Dlaczego ludzie budowali opisywaną wieżę?
2. Dlaczego Bóg pomieszał im języki?

5) Zastosowanie lekcji

Bóg nie błogosławi tych, którzy wypracowują sobie własną drogę do Niego. Błogosławi tym, którzy mu wierzą. Spróbuj odkryć w ciągu bieżącego tygodnia choć jeden sposób, by w czymś Bogu zaufać. Przyjdź na następne zajęcia przygotowany, aby opowiedzieć o tym, w czym zaufałeś Bogu.

Motyw opowieści: Bóg pomieszał języki ludzi.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórka: Kostka detektywa

Podziel grupę na dwa zespoły. Wykonaj kostkę z etykietami po obu stronach sześcianu, a na ściankach kostki napisz: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”. Kiedy kostka zostanie rzucona do jednej z drużyn, ta ma odpowiedzieć na wylosowane pytanie, znajdujące się na kostce. Przykładowo: jeśli wylosowane zostało słowo „dlaczego”, wtedy zespół musi odpowiedzieć na jedno z pytań zaczynających się od „dlaczego?”. Możesz wymyślać własne pytania do zajęć, muszą one jednak dotyczyć wieży Babel.

Przygoda numer 17

Rdz 11:31–12:7

Motyw opowieści: Bóg powołał Abrahama, aby stał się ojcem wielkiego narodu i błogosławieństwem dla ludzi.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Minęło ponad 300 lat od globalnego potopu w czasach Noego. Był to ostatni odnotowany przypadek, gdy Bóg przemówił do ludzkości.
- Terach, ojciec Abrahama, opuścił Ur, aby udać się do Kanaanu, ale zamiast tego osiadł w Charanie. Terach był czcicielem księżyca żyjącym w kraju, gdzie wielu ludzi czciło księżyc jako boga. Bóg obiecał błogosławić Abrahamowi, jednak obietnica ta miała jeden warunek: Abraham miał być posłuszny Bogu.
- Abraham był posłuszny przez wiarę i pozostawił wszystko, aby podążać za Bożym planem.
- Trzy obietnice wiązały się z Bożym wezwaniem Abrahama do opuszczenia swojej ziemi. Pierwszą obietnicą daną Abrahamowi była ziemia. Drugą obietnicą daną Abrahamowi było potomstwo, a trzecią daną obietnicą daną było to, że stanie się ono błogosławieństwem.
- Obietnice Boże miały przynieść błogosławieństwo tym, którzy błogosławili Abrahama, a przekleństwo tym, którzy traktowali Abrahama źle lub z pogardą, oraz zapewnić błogosławieństwo wszystkim rodziom na ziemi przez Abrahama.
- Bóg powiedział Abrahamowi, żeby pozostawił dla Niego kilka rzeczy: swój kraj, swój lud i dom swojego ojca, ale nie powiedział mu nic o ziemi, do której miał się udać. Wyjście ze swojego kraju i bycie posłusznym Bogu, nie wiedząc dokąd się idzie, musiało być trudne.
- Dowody posłuszeństwa Abrahama widzimy dwójako: przede wszystkim wyruszył w drogę. Po drugie, stał się błogosławieństwem.
- Potomkowie Abrahama ostatecznie posiadli ziemię Kanaan, ale sam Abraham, gdy umierał, posiadał na własność jedynie jaskinię (Rdz 23:17-20).

2) Rozpocznij lekcję

Niech grupa wymieni główne postacie, które do tej pory omówiliście, i opowie o czymś, co o nich wie.

Oto kilka możliwości:

- Bóg – jest bardzo silny. Stworzył niebo i ziemię.
- Lucyfer – zbuntował się przeciwko Bogu i został wygnany z nieba.
- Adam – był pierwszą osobą, którą stworzył Bóg.
- Ewa – została zwiedziona przez Szatana.
- Kain – złożył Bogu ofiarę, która nie została przyjęta. Zabił swego brata Abła.
- Abel – złożył Bogu miłą ofiarę. Został zabity przez swojego brata Kaina.
- Set – był trzecim synem Adama i Ewy i stał się w pewnym sensie zamiennikiem Abła.
- Noe – posłuchał Boga i zbudował dużą łódź.
- Budowniczości wieży Babel – próbowali zbudować świątynię dla Boga na własnych warunkach, a nie na Bożych zasadach.

3) Wyłóż lekcję

Abram dorastał w domu, w którym oddawano cześć księżycowi. Szatan rozszerzył swój bunt na Teracha, ojca Abrama. Możesz nie czcić księżyca, tak jak rodzina Abrama, ale jakie są rzeczy, poza Bogiem, które czczą ludzie z twojego otoczenia?

Z tej historii dowiemy się również o obietnicach, które Bóg złożył Abramowi, który później zostanie nazwany Abrahamem. Czy twoim zdaniem Bóg jest w stanie dotrzymać swoich obietnic? Jeśli tak, dlaczego? Jeśli nie, to dlaczego nie?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Kim są i co zrobili?

Sporządź dwie listy. Jedna lista to spis „osób”, a druga to lista „czynów”. Niech dzieci dopasują do siebie kartki z obu list. Na przykład: słowo Bóg (z listy „osoby”) można dopasować do: „bardzo silny” (z listy „czyny”).

Podziel dzieci na grupy i poproś, aby razem pracowały nad połączeniem obu list. Zmierz czas.

Zobacz, kto zrobi to najszybciej.

Opowiedz historię

Abram dorastał w Ur wraz z dwoma braćmi, Nachorem i Haranem. Prawdopodobnie robili to, co zwykle robi większość chłopców. Czymś normalnym było wtedy pomagać ojcu robić wszystko, co trzeba było wykonać. Tak więc Abram, Nachor i Haran najprawdopodobniej pomagali swemu ojcu Terachowi. Terach był czcicielem księżycy. Chłopcy dorastali, czcząc księżyc. Był to rodzaj religii popularnej tam, gdzie mieszkali.

Gdy chłopcy dorośli, stali się mężczyznami i znaleźli sobie żony. Abram ożenił się z Saraj, ale nie mogli mieć dzieci. Haran ożenił się i miał syna Lota. Stało się jednak coś bardzo smutnego. Haran zmarł. Reszta rodziny, a zwłaszcza Abram, pomagała opiekować się Lotem.

Pewnego dnia Terach postanowił przenieść się z Ur do Charanu. Była to długa podróż, ale pomimo tego wyruszyła w nią cała rodzina Teracha i zaczęli wędrować na północ. Spakowali cały dobytek i wszystkie swoje zwierzęta. Niczego za sobą nie pozostawili. To musiał być niesamowity widok: wszystkie zwierzęta i cały dobytek udające się w długą podróż. Kiedy rodzina Teracha dotarła do Charanu, Terach mieszkał tam przez jakiś czas, a później zmarł.

Po śmierci ojca Abrama Bóg przemówił do Abrama i powiedział mu, aby zamieszkał w innym miejscu. Złożył mu wyjątkowe obietnice, które stały się bardzo ważne dla Abrama i wielu innych ludzi. Bóg powiedział: „Uczynię z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i rozślawię twoje imię, tak że staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił błogosławiącym tobie, a tego, który cię znieważa, przeklnę, i w tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi”.

W rezultacie Abram, Saraj, Lot i inni przeprowadzili się ponownie. Tym razem udali się na południe – do Sychem. Gdy Abram przybył do Sychem, Bóg ponownie do niego przemówił: „Dam tę ziemię twoim dzieciom”. Po raz drugi Bóg ukazał się Abramowi i złożył mu specjalną obietnicę. Abram pozostał w tej samej okolicy, ale przeniósł się do Betel, gdzie zbudował Bogu ołtarz i oddawał cześć temu, który złożył mu obietnice. Nie był już czcicielem księżycy, czcił Boga, który złożył mu obietnice.

Abram rozpoczął drogę wiary. Członkowie jego rodziny nie byli czcicielami Boga, ale teraz Abram prowadził ją do uwielbienia Tego, który był niewidzialny. Wiemy, że Abram zaczął wierzyć i ufać takiemu Bogu. Kiedy Bóg przemówił, Abram zaufał Mu i był posłuszny temu, co usłyszał.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność biblijna: Kolejna przeprowadzka!

Abram przeprowadzał się co najmniej trzy razy. Pierwszym miejscem, w którym mieszkał, był obszar dzisiejszego południowego Iraku – Ur. Następnie przeniósł się do Charanu czyli w okolicie dzisiejszej Syrii. W końcu Abram przesiedlił się do Izraela, najpierw do Sychem, a następnie do Betel.

Poproś dzieci, aby ustawiły krzesła w wyznaczonych miejscach pomieszczenia, aby mogły poczuć, co się działo w życiu Abrama i gdzie się to wydarzyło

Przypomnij, co wydarzyło się w każdym z miejsc.

- Ur – tutaj Abram dorastał wraz z dwoma braćmi.
- Charan – miejsce, do którego Terach zabrał swoją rodzinę, a następnie tam zmarł.
- Sychem i Betel – miejsca, w których Bóg złożył Abramowi wyjątkowe obietnice.

Werset do zapamiętania

Rdz 12:3 – I będę błogosławił tym, którzy tobie będą błogosławić; a tych, którzy przeklinają ciebie, będę przeklinać. W tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Materiały: kredki, nożyczki, taśma lub klej

Zagraj w grę „Pospiesz się i zaczekaj”. Pokaż dzieciom specjalnie przygotowaną niespodziankę. Może to być przekąska, zabawka, jakiś drobiazg – cokolwiek, ale upewnij się, że będzie to coś, co sprawi dzieciom ogromną radość. Przed opowieścią o niesamowitej obietnicy, jaką Bóg złożył Abrahamowi i Sarze, zapytaj: „Czy kiedykolwiek obiecano wam coś wyjątkowego, a później musieliście na to czekać? Dzisiaj mam dla was _____ (tu powiedz, co to jest, np.: ciasteczka). Kto chciałby ciasteczko?”. Pokaż smakołyk, niech go dokładnie obejrzą, ale nie wolno im go dotykać ani jeść. „Na smakołyk będziecie musieli trochę poczekać”. Zapytaj: „Czy wierzycie, że dotrzymam obietnicy?”.

Przedstaw historię Abrahama i Sary oraz objaśnij szczególną obietnicę Boga dla nich.

Pokazuj smakołyk jeszcze dwa lub trzy razy podczas zajęć, za każdym razem pytając: „Czy wierzycie, że dotrzymam obietnicy?”. Porozmawiaj z dziećmi o zaufaniu do osoby godnej wiary. Na koniec zajęć rozdaj smakołyki. Przypomnij, że Bóg ZAWSZE dotrzymuje swoich zobowiązań, ponieważ jest prawdziwy i wszechmocny. Może obiecać wszystko i zawsze to zrealizować.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Frazy

Podziel werset z Rdz 12:3 na trzy fragmenty. Wyznacz osoby z grupy, aby zapamiętały tylko jedną frazę. Gdy już ją opanują, zrób zmianę tak, by wszystkie dzieci nauczyły się wszystkich trzech fraz.

4) Analiza lekcji

Wybierz trzy miejsca w pomieszczeniu, w których będzie się toczyć historia. Wyznacz każde z miejsc i pozwól ochotnikowi opowiedzieć, co się w nim wydarzyło.

Ur

- Miejsce urodzenia i dzieciństwo Abrama.
- Miejsce, w którym Abram dorastał w rodzinie czcicieli księżycy.

Charan

- Miejsce, do którego Terach zabrał swoją rodzinę.
- Miejsce śmierci Teracha.

Sychem i Betel

- Miejsca, w których Bóg złożył Abramowi wyjątkowe obietnice.
- To tu Abram zbudował ołtarz dla Boga.
- To tu Abram nawiązał szczególną, osobistą więź z Bogiem.

5) Zastosowanie lekcji

Bóg złożył Abrahamowi szczególne obietnice. Jaka jest jedna lub dwie szczególne obietnice, które Bóg dał ci w Swoim Słowie?

- Pewność zbawienia – 1 J 5:13.
- Pewność prowadzenia – Prz 3:5-6.
- Pewność przebaczenia – 1 J 1:9.
- Pewność zwycięstwa nad grzechem – 1 Kor 10:13.
- Pewność wysłuchania modlitw – J 16:24.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie:
Trzy miejsca w pomieszczeniu

Niech chętni z twojej grupy opowiedzą, co wydarzyło się w każdym z miejsc, w których mieszkał Abram. Niech przechodzą do miejsca w klasie, które zostało wskazane, podczas opowiadania historii.

Motyw opowieści: Bóg powołał Abrahama, aby stał się ojcem wielkiego narodu i błogosławieństwem dla ludzi.

Przygoda numer 18

Rdz 13:13; 19:1-26

Motyw opowieści: Bóg zniszczył Sodomę, ponieważ ludzie, którzy tam mieszkali, byli bardzo źli.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Lot pełnił ważną funkcję w Sodomie; być może nawet był sędzią. Siedząc u wejścia do bram miasta, rozmawiał z innymi przywódcami o ważnych dla miasta sprawach.
- Bóg wykonał wyrok na ludziach, którzy żyli w tym samym czasie co Noe. Zostali osądzeni z powodu swojej niegodziwości. Bóg zesłał wtedy globalną powódź, ale też obiecał, że nigdy więcej nie zaleje ziemi. Nie obiecał jednak, że już nigdy więcej nie będzie sądził ludzi na niej żyjących.
- Bóg objawił Abrahamowi, że będzie sądził ludzi za ich niegodziwe życie. Uratuje też sprawiedliwych.
- Bóg pokazał również, że jest Bogiem miłosiernym. Lud Noego miał 120 lat na nawrócenie się i odwrócenie się od przemocy. Adam, Ewa i Henoch także doświadczyli zdumiewającego Bożego miłosierdzia. Żadna z tych osób nie była doskonała ani bezgrzeszna. Jednak wszyscy zrozumieli, że Bóg jest łaskawy.
- Większość uczonych umieszcza bliźniacze miasta Sodomę i Gomerę na południowym krańcu Morza Martwego.
- Jako sędzia, Bóg zstąpił i zbadał zbrodnie niegodziwości. Wydał wyrok i ogłosił sąd. Tak więc Bóg okazał się sprawiedliwym sędzią i takim właśnie jest. Kara dla Sodomy była uzasadniona.
- Istnieją granice cierpliwości i miłosierdzia świętego i sprawiedliwego Boga.

2) Rozpocznij lekcję

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Prosta oś czasu pomoże nam zrozumieć, co i kiedy wydarzyło się w Piśmie Świętym. Bardzo trudno jest przyporządkować daty do wydarzeń biblijnych, dlatego tego nie robiliśmy. Jednak wskazaliśmy pewne okresy.

- Jaki był pierwszy okres, który analizowaliśmy? (Początki; a konkretnie – stworzenie). Czego nauczyliśmy się o okresie, który nazywamy stworzeniem? (Bóg jest mocny. Bóg stworzył wszystko. Bóg stworzył ludzi, aby byli Jego wyjątkowymi przyjaciółmi).
- O jakim jeszcze innym okresie rozmawialiśmy? (upadek) Jakie lekcje wyciągnęliśmy z okresu, który nazywamy upadkiem? (Szatan został strącony z nieba z powodu swojego grzechu, Adam i Ewa zgrzeszyli, ale to Szatan kusił Adama i Ewę).
- O jakim jeszcze innym okresie rozmawialiśmy? (potop) Czego nauczyliśmy się o okresie, który nazywamy potopem? (Bóg osądza grzech).
- O jakim innym okresie też rozmawialiśmy? (Babel) Czego nauczyliśmy się o tym czasie? (Człowiek nie może ustanowić własnego sposobu uwielbiania Boga. Boga należy uwielbiać w ustanowiony przez Niego sposób.)

3) Wyłóż lekcję

Przeciąganie ręcznika. Niech dzieci przeciągają ręcznik, tak jak dzieje się to podczas przeciągania liny. Podczas tej zabawy jedna strona reprezentuje boską linię Abrahama, a druga strona bezbożną stronę Sodomy. Lot stoczył prawdziwą walkę, zanim zdecydował, którą stronę wybrać. Chociaż był wierzący, musiał naprawdę się przemóc, aby pokazać, że rzeczywiście jest naśladowcą Boga.

Wewnątrz każdego z nas toczy się walka. Dwie przeciwne strony próbują nas przeciągnąć do siebie i każda z nich chce, żebyśmy za nią podążyli. Która strona wygra?

Ćwiczenie: Przeciąganie ręcznika

Ustaw dwoje dzieci o podobnej sile po obu stronach ręcznika i zaznacz linię na podłodze pośrodku. Niech dzieci ciągną, aż jedno zostanie przeciągnięte za linię. Powtarzaj to kilka razy z różnymi dziećmi.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Z powodu głodu rodziny Lota i Abrahama udały się do Egiptu, gdzie obu rodzinom bardzo się powodziło. Bóg przydał każdemu z nich wiele zwierząt. Kiedy nadszedł czas opuszczenia Egiptu, wszyscy przenieśli się do południowego Izraela. Ale tam pasterze Abrahama i pasterze Lota zaczęli się jednak kłócić. Był to na tyle poważny spór, że Abraham i Lot zdecydowali, że nadszedł czas, aby ich drogi się rozeszły.

Abraham dał swemu bratankowi Lotowi wybór: ziemia, która wyda mu się lepsza, będzie należała do niego. Tak więc Lot udał się na Wschód z całą swoją rodziną, wszystkimi pracownikami, całym dobytkiem i zwierzętami. Abraham poszedł w drugą stronę. Lot osiedlił się na południe od Morza Martwego. Miejsce wyglądało na lepsze, ale w rzeczywistości takie nie było. Lotowi spodobało się to, co zobaczył, ale nie wziął pod uwagę ludzi, którzy tam mieszkali. Abraham natomiast mógł wrócić do Betel, gdzie kiedyś zbudował ołtarz.

Lot przeniósł się z rodziną do Sodomy. Był bardzo bogaty i został jednym z przywódców w mieście. Zasiadał u bram miasta i decydował o ważnych dla miasta sprawach. Być może był nawet sędzią. Jednak mieszkańcy Sodomy byli bardzo niegodziwi, a ostateczny Sędzia, Bóg, oskarżył ich o nieprawość. Bóg postanowił zniszczyć całe miasto z powodu wielkiego grzechu. Jednak ostateczny Sędzia jest także ostatecznym Dawcą łaski. Zanim zniszczył Sodomę, pozwolił Lotowi i jego rodzinie opuścić miasto. Lot, jego żona i ich dwie córki opuścili miasto, a zaraz potem Bóg spuścił na nie ogień z nieba. Zwykle myślimy o deszczu jako czymś chłodnym i wilgotnym. Tym razem, to co spadło z nieba, było gorące i palące. Bóg sprawił, że całe miasto spłonęło wraz z jego mieszkańcami. Przyszło całkowite zniszczenie.

Lotowi powiedziano, aby udał się z rodziną w góry i nie oglądał się za siebie. Niestety żona Lota nie posłuchała, choć Bóg ostrzegł rodzinę. Zamieniła się więc w słup soli i również zginęła. Lot i jego dwie córki odbyli resztę podróży już bez żony Lota.

Abraham obudził się następnego ranka i zobaczył dym unoszący się nad okolicą. Wyglądało to jak płonący piec. Prawdopodobnie czuł nawet żar tego niesamowitego ognia. Bóg okazał swoją sprawiedliwość, niszcząc niegodziwość, ale okazał także swoje miłosierdzie, oszczędzając Lota i jego córki.

Ćwiczenie: Linia sprawiedliwości i linia miłosierdzia

- W pomieszczeniu, w którym prowadzisz zajęcia, rozłóż kilka kawałków sznurka na podłodze. Zrób tak, aby sznurek wyglądał jak linie na boisku piłkarskim.
- Na jednym końcu umieść kartę z napisem „Linia sprawiedliwości”, a na drugim „Linia miłosierdzia”.
- Zapytaj dzieci, co myślą o Bogu. Czy jest bardziej Sędzią, czy Miłosierdziem? A może znajduje się gdzieś pomiędzy? Niech dzieci znajdą swoje miejsce na wyznaczonym polu i spróbują uzasadnić, dlaczego stoją tam, gdzie właśnie stoją.

Werset do zapamiętania

Rdz 19:29 – A gdy Bóg zniszczył miasta tej równiny, pamiętał Bóg o Abrahamie.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak samodzielnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Zwykle dzieci mogą wybierać dowolne kolory do pokolorowania, ale tym razem poproś, żeby spróbowały pokolorować stronę dokładnie tak, jak zrobił to nauczyciel.

A oto „haczyk”: pokaż im swoją pracę przez pięć sekund, a następnie sprawdź, ile grupa zapamiętała, aby maksymalnie upodobnić swoje obrazki do obrazka nauczyciela. Kiedy skończą, pokaż raz jeszcze oryginalny obrazek i porównaj ich dzieła ze swoim.

Pytanie: „Co ułatwiłoby pokolorowanie twojego obrazka dokładnie tak jak mego?”. Odpowiedź: „Powinniśmy mieć możliwość obejrzenia i dokładnego poznania oryginału”. Oto wniosek: podążanie za Bogiem i zadowalanie Go jest bardzo podobne do tego, co właśnie zrobiliśmy. Jeśli chcemy, aby nasze życie „odpowiadało” temu, czego oczekuje Bóg, musimy porównywać się z tym, co Bóg pokazał nam w swoim Słowie. Problemem Sodomy i Gomory, podobnie jak _____ (tu wymień swoje miasto lub kraj) jest to, że zarówno oni, jak i my porównujemy się do niewłaściwego standardu. Patrzymy na to, co robią nasi przyjaciele i myślimy: „Tak jest chyba w porządku: wszyscy to robią”. Czasem patrzymy na sławnych ludzi, gwiazdy filmów lub telewizji i podejmujemy decyzję, biorąc z nich przykład. To bardzo niebezpieczne! Pomyśl o ludziach w Biblii, którzy podobali się Bogu, o ludziach takich jak Abraham, Noe, Set, Abel. Nie byli idealni, ale mieli jedną wspólną cechę: po wskazówki zwracali się do Boga, a nie do otaczającego ich świata. Nie będzie łatwo podążać Bożymi drogami, jeśli nie poświęcisz czasu na przyglądanie się Jemu poprzez Jego Słowo, Biblię. Niech nasze życie stanie się dobrą kopią naszego Boga!

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętywanka: Szatafeta

Stwórz dwa zespoły. Umieść werset do zapamiętania zapisany dużymi literami w odległości około dziesięciu metrów od drużyn. Niech dzieci na zmianę podbiegają do wersetu i czytają na głos kolejne słowo wersetu, tak aby wszyscy mogli je usłyszeć. Kiedy każde dziecko przeczyta swoje słowo, niech wróci do zespołu, dotknie następnej osoby w kolejce, a ta powtarza proces, aż wszystkie słowa wersetu zostaną przeczytane. Powtarzaj to, aż uczestnicy zapamiętają werset.

Ćwiczenie:

Pokoloruj i porównaj

„Porównajmy”. Wydrukuj biblijną kolorówkę dla każdego dziecka w klasie. Z wyprzedzeniem pokoloruj swój obrazek jako „przykładowy”. Zanim rozdasz dzieciom kolorowanki, ogłoś: „Dzisiaj pobawimy się kolorowanymi”.

4) Analiza lekcji

Scenariusze:

- Abraham i Lot udali się do Włoch ponieważ w ich kraju panował głód. (fałsz)
- Po klęsce głodu Abraham i Lot przenieśli się do południowego Izraela. (prawda)
- Abraham chciał wyjechać na wakacje do Włoch. (brak informacji w historii)
- Lot był bratankiem Abrahama. (prawda)
- Lot miał trzy córki. (fałsz)
- Lot i Abraham byli bardzo bogatymi ludźmi. (prawda)
- Lot być może był sędzią. (prawda)
- Lot był bardzo dobrym piłkarzem. (brak informacji w historii)
- Abraham chciał lepszej ziemi i nie pozwolił Lotowi wybrać. (fałsz)
- Żona Lota zamieniła się w kamienny słup. (fałsz)
- Żona Lota lubiła piec ciasteczka. (brak informacji w historii)
- Lot musiał umieć szybko biegać. (brak informacji w historii)
- Pasterze Abrahama i pasterze Lota się pokłócili. (prawda)
- Bóg zawsze osądza grzech. (prawda)
- Bóg lubi niszczyć ludzi. (fałsz)

5) Zastosowanie lekcji

Sodoma była okropnym, wstrętnym, bardzo złym miejscem. Jeśli kiedykolwiek byliście w takim miejscu, opiszcie, jak się tam czuliście.

Opowiedz, w jaki sposób możesz się oprzeć pokusie, gdy znajdziesz się w okropnym i złym miejscu. Bądź konkretny.

Motyw opowieści: Bóg zniszczył Sodomę, ponieważ ludzie, którzy tam mieszkali, byli bardzo źli.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie:

Prawda, fałsz lub brak informacji w historii

Niech dzieci pozostaną w swoich drużynach „sztafetowych”. Przeczytaj poniższe scenariusze i poproś, aby odpowiedziały: prawda, fałsz lub brak informacji w historii. Dużymi literami napisz na kartkach: „prawda”, „fałsz” lub „brak informacji w historii” i umieść je około dziesięciu metrów od drużyn. Po odczytaniu scenariusza osoba stojąca na czele zespołu „sztafety” musi podbiec i dotknąć poprawnej odpowiedzi.

Przygoda numer 19

Rdz 15:1-4; 16:1-16; i 17:20

Motyw opowieści: Saraj nie odpowiedziała wiarą na Bożą obietnicę, zaś Abram tak.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Król Sodomy zaproponował Abramowi łupy z miasta. Abram odrzucił jego ofertę, mógł jednak obawiać się odwetu ze strony tego króla. Pomimo tego Bóg złożył Abramowi specjalną obietnicę: „Nie bój się, Abramie. Ja jestem twoją tarczą i twoją niezmiernie obfitą nagrodą” (Rdz 15,1).
- Abram natychmiast zmienił temat. Miał pewien problem: nie miał dzieci, choć liczył już siedemdziesiąt pięć lat. Z ludzkiego punktu widzenia było bardzo prawdopodobne, że nie będzie już miał dzieci, ponieważ Saraj była w bardzo podeszłym wieku.
- Bóg przypomniał Abramowi o swojej obietnicy: „Ten, który wyjdzie z twego wnętrza, będzie twoim dziedzicem” (Rdz 15:4). Aby to jeszcze bardziej podkreślić, Bóg kazał Abramowi wyjść na zewnątrz i spróbować policzyć gwiazdy. Gdyby był w stanie to zrobić, wiedziałby, ilu będzie miał potomków. Była to niesamowita obietnica i przypomnienie, że Abram będzie miał dzieci oraz wielu potomków. Abram uwierzył Bogu i jego prosta i bezpośrednia wiara została mu uznana za sprawiedliwość.
- Reakcja Saraj była inna. Prawdopodobnie Abram i Saraj byli małżeństwem od ponad pięćdziesięciu lat. Saraj uważała, że skoro nie mogła mieć dzieci przez pierwsze pięćdziesiąt lat, ona i Abram nie będą mogli począć ich teraz. Obmyśliła zatem plan, jak pomóc Bogu. Abram miał sypiać z Hagar, służebnicą Saraj. Ze związku Abrama i Hagar urodził się Izmael.
- Bóg jednak nie uznał Izmaela za syna obietnicy. Abram jednak kochał swego syna i Bóg obiecał, że się nim zaopiekuje. Bóg dotrzyma swojej drugiej obietnicy i da mu syna zgodnie ze swoim pierwotnym przyrzeczeniem.

2) Rozpocznij lekcję

- Rdz 1:1 – Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.
- Kol 1:16 – Przez niego bowiem wszystko zostało stworzone; to, co w niebie i to, co na ziemi; to, co widzialne i co niewidzialne; czy trony, czy panowania; czy zwierzchności, czy władze. Wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone.
- Rdz 2:2 – W siódmym dniu Bóg ukończył swe dzieło, które uczynił; i odpoczął siódmego dnia od wszelkiego swego dzieła, które stworzył.
- Rdz 2:8 – PAN Bóg zasadził też ogród w Edenie, na wschodzie, i umieścił tam człowieka, którego ukształtował.
- Iz 14:12 – O jakże spadłeś z nieba, Lucyferze, synu jutrzeńki! Powalony jesteś aż na ziemię, ty, który osłabiałeś narody!
- Rdz 3:6 – Wzięła z niego owoc i zjadła; dała też swemu mężowi, który był z nią; i on zjadł.
- Rdz 3:15 – I wprowadzę nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem. Ono zrani ci głowę, a ty zranisz mu piętę.
- Rz 8:20 – Gdyż stworzenie jest poddane marności, nie dobrowolnie, ale z powodu tego, który je poddał, w nadziei.
- Rdz 12:3 – I będę błogosławił tym, którzy tobie będą błogosławić; a tych, którzy przeklinają ciebie, będę przeklinał. W tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi.

3) Wyłóż lekcję

- Anioł (posłaniec) do Abrama: „Kiedy Bóg powiedział ci, że będzie twoją tarczą i nagrodą, co wtedy sobie pomyślałeś?”
- Anioł (posłaniec) do Saraj: „Dlaczego zaśmiałaś się, gdy Bóg powiedział ci, że będziesz mieć dziecko?”
- Anioł (posłaniec) do Abrama: „Dorastałeś w domu czcicieli księżyca. Jak się czułeś, gdy przestałeś oddawać cześć księżycowi i zacząłeś oddawać cześć Bogu?”

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie wersetów przewodnich

Poproś dzieci, aby przypomniały sobie poprzednie wersety, które były do zapamiętania. Nie wszystkie zostały wymienione na tej stronie, ale możesz poprosić o wyrecytowanie wszystkich osiemnastu wersetów do zapamiętania, jeśli czas na to pozwoli. Poproś o ochotników i udziel im kilku wskazówek. Podziel grupę na zespoły i pochwal zespół, który zapamiętał więcej wersetów.

Ćwiczenie:

Wywiad z aniołem

Niech jedno dziecko odegra rolę anioła, inne Abrama, a jeszcze inne Saraj. Anioł powinien zadać podane pytania Abramowi i Saraj. Niech dzieci odpowiadają tak, jakby odpowiadali Abram i Saraj. Możesz wymyślić więcej pytań.

Opowiedz historię

Król Sodomy chciał zawrzeć pakt z Abramem. Bera chciał mieć Abrama po swojej stronie jako sojusznika. Ponieważ Abram był potężnym człowiekiem i miał ogromne wpływy, Bera pomyślał, że powinni zostać przyjaciółmi i współnikami. Abram nie był królem, ale miał ogromną władzę i był prawnym człowiekiem.

Nie chciał jednak mieć nic wspólnego z królem Berą pochodzącym z Sodomy. Całkowicie odrzucił pakt, który chciał zawrzeć Bera. Abram znał historię Sodomy... Byli to ludzie niegodziwi, dlatego Abram trzymał się od nich z daleka. Jego bratanek, Lot, wybrał to miasto, ale nie Abram. Abram musiał być zaniepokojony, kiedy odrzucił pakt z królem Berą. Bóg jednak przemówił do niego i powiedział mu, że będzie jego tarczą i wielką nagrodą. Dla Abrama oznaczało to, że Bóg będzie go chronił pod każdym względem. Musiało to wiele dla niego znaczyć, ponieważ ufał Bogu. Kiedy Bóg przemawiał, Abram słuchał i był posłuszny. Taki miał zwyczaj.

Pewnego dnia Bóg przypomniał Abramowi o swojej obietnicy dotyczącej syna, który stanie się dziedzicem wszystkiego. Bóg nawet wyprowadził go na zewnątrz i kazał policzyć gwiazdy; gdyby Abram mógł to zrobić, tylu właśnie miałby potomków. Abram uwierzył Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, chociaż minie jeszcze dziesięć lat, zanim narodzi się ten wyjątkowy syn. Saraj miała inny pomysł. Z braku wiary wymyśliła, że pomoże Bogu w realizacji planu, nakłaniając Abrama i Hagar, swoją służącą, żeby mieli razem dziecko. Zrobili to i nadali dziecku imię Izmael. Problem polegał na tym, że Izmael nie był dzieckiem obietnicy. Hagar uczyniła życie Saraj nieszczęśliwym. Oboje z mężem mieli do siebie żal, a Saraj obwiniała nawet Abrama za ten problem. Brak wiary Saraj stanowił dla Abrama kłopot. Teraz musiał zdecydować, co zrobić z Izmaelem. Był on też niewygodny dla Hagar. Przestała być jej przyjaciółką. Brak wiary Saraj był ostatecznie problemem dla niej samej. Brak wiary Saraj był też utrudnieniem dla Izmaela. Byłby kochany, a teraz musiał opuścić dom Abrama.

Bóg dotrzymał obietnicy i zaopiekował się Izmaelem. Później dowiadujemy się, że Izmael miał sprzeczkę ze swoim bratem, nie ma wzmianki o innych problemach między nimi. Bóg czuwał nad Izmaelem w dobrych i złych chwilach. Abram wiedział, że Bóg dotrzyma słowa, dlatego Mu ufał.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Z mojego punktu widzenia

Zapytaj dzieci, jak brak wiary Saraj wpłynął na następujące osoby:

- Abrama
- Saraj
- Hagar
- Izmaela

Jak z punktu widzenia tych czterech osób wpłynął na nie czyjs brak wiary?

Możliwe odpowiedzi:

- Abram: z żalem patrzył, jak odchodzi jego własny syn.
- Saraj: gorycz wobec Hagar.
- Hagar: gorycz wobec Saraj.
- Izmael: brak ojca, który by go wychował.

Werset do zapamiętania

Rdz 15:6 – I uwierzył [Abraham] PANU, i poczytano mu to za sprawiedliwość.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści przerabianej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *He Is Good* Steve'a Greena.

Aktywność biblijna

Stwierdzenia będą pochodzić z dzisiejszej historii biblijnej dotyczącej Abrahama, Saraj, Hagar i Izmaela. Kiedy dzieci odpowiedzą „wiem to na pewno”, poproś jedno z nich, aby powiedziało, dlaczego wiedzą, że na pewno to właśnie Bóg powiedział o danej obietnicy

1. Abram i Sara będą mieli dziecko (wiem to na pewno); Rdz 18:10.
2. Kiedy dokładnie miało się urodzić dziecko? (przez wiarę)
3. Abraham miał zostać ojcem wielu narodów (wiem to na pewno); Rdz 15:5.
4. „Syn obietnicy” miał przyjść na świat przez Saraj i Abrahama (wiem to na pewno); Rdz 18:14.
5. Co Bóg mógłby zrobić z dwojgiem bardzo starych ludzi, którzy byli za starzy, żeby mieć dzieci? (przez wiarę)
6. Mimo że Izmael nie był synem obietnicy, Bóg nadal go kochał (wiem to na pewno).
7. Jak Bóg zatroszczyłby się o Hagar i Izmaela, skoro nie mieli oparcia w rodzinie? (przez wiarę)

Przyjrzelśmy się historii biblijnej, w której ludzie zostali wezwani do zaufania Bogu przez wiarę w pewnych dziedzinach. Jest to również coś, co i my powinniśmy obecnie czynić.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania

Powtórz werset kilka razy, a następnie podziel dzieci na dwie lub więcej drużyn. Poproś drużynę, aby utworzyły rzędy naprzeciwko tablicy albo kartki papieru położonej na krześle. Umieść coś do pisania na tablicy przed każdą drużyną. Niech pierwsze dziecko z każdej grupy podbiegnie do tablicy i napisze pierwsze słowo wersetu, a następnie wróci do swojego rzędu. Następne dziecko z zespołu pisze kolejne słowo i sytuacja powtarza się aż do zapisania całego wersetu. Pozwól wszystkim zespołom skończyć przed ponowną rozgrywką.

Aktywność biblijna

Z wyprzedzeniem przygotuj dwa zestawy kart lub kartek dla każdego dziecka w grupie. Na części kart napisz: „Wiem to na pewno”, a na innych: „Przez wiarę”.

Porozmawiajmy o rzeczach w naszym życiu, których jesteśmy pewni, oraz o rzeczach, w których musimy zaufać Bogu przez wiarę. Ta sekcja powinna być przygotowana z uwzględnieniem potrzeb i sytuacji, z jakimi stykają się dzieci z twojej grupy.

Oto kilka możliwych przykładów:

1. Bóg mnie kocha i bardzo troszczy się o moje życie (wiem to na pewno); Mt 10:29-31.
2. Jak Bóg zaspokoi moje potrzeby? (przez wiarę)
3. Bóg oczekuje, że będę żyć w posłuszeństwie wobec Niego (wiem to na pewno); 1 Sm 15:22.
4. W jaki sposób Bóg wynagrodzi mnie za to, że stoję samotnie w obronie dobra? (przez wiarę)

4) Analiza lekcji

Bieżąca lekcja skupia się wokół dwóch głównych kwestii:

1. Abram odpowiedział wiarą.
2. Saraj nie odpowiedziała wiarą.

5) Zastosowanie lekcji

Odpowiedź wiary stanowi klucz do zrozumienia historii Biblii. Osoba odpowiada wiarą na to, co Bóg powiedział. To jest właśnie odpowiedź wiary. Odpowiedź ta przychodzi od osoby (mężczyzny, kobiety, chłopca lub dziewczynki) w reakcji na to, co powiedział Bóg. Czy odpowiesz wiarą na to, co powiedział Bóg? Jak wyglądałoby to w twoim życiu w tym tygodniu?

Motyw opowieści: Saraj nie odpowiedziała wiarą na Bożą obietnicę, zaś Abram tak.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność biblijna (ciąg dalszy)

Przekaż dzieciom następujące instrukcje:

Przeczytam pewne stwierdzenie, a wy zdecydujecie, która to kategoria: czy jest to coś, „co wiemy na pewno”, czy coś, czego dana osoba potrzebuje, aby zaufać Bogu „przez wiarę”. Kiedy już zdecydujecie, którą kartę wybrać, podnieście ją i wypowiedzcie słowa zapisane na karcie. Po zakończeniu każdego stwierdzenia karty „wiem to na pewno” ułożycie z jednej, a karty „przez wiarę” z drugiej strony, w osobnych stosikach.

Ćwiczenie powtórkowe

Powiedz dzieciom, aby zapisały jedną główną rzecz, której nauczyły się podczas dzisiejszej lekcji. Następnie poproś, aby podzieliły się nią z jedną osobą w grupie. Dzieci powinny zapisywać każdą nową rzecz, dodając ją do listy tego, czego ktoś nauczył się w klasie. Powtórz to ćwiczenie kilka razy. Następnie utwórz główną listę rzeczy, których dzieci nauczyły się podczas zajęć.

Przygoda numer 20

Rdz 22:1-18

Motyw opowieści: Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Bóg nadał Abramowi nowe imię: Abraham. Bóg wypróbował Abrahama, aby zobaczyć, czy jego wiara jest prawdziwa. Abraham z ufnością oczekiwał, że jego syn będzie żył.
- Moria oznacza „przewidziany przez Jahwe”. Bóg nie był zaskoczony upadkiem Adama ani długą tragedią ludzkiego grzechu. On wszystko przewidywał.
- Polecenie Boga dla Abrahama, aby złożyć syna w ofierze, wydawało się bardzo nierozsądne. Jednak Abraham wykazał się natychmiastowym posłuszeństwem Bogu.
- Nawet przez chwilę nie wierzył, że Bóg zabierze mu syna. Gdyby Izaak umarł, Bóg wskrzesiłby go ponownie. Abraham bez wątplenia wiedział o tym i był pewien, że Bóg ochroni Izaaka przed niebezpieczeństwem lub trwałą krzywdą.
- Odpowiedź Abrahama na pytanie Izaaka, gdzie jest baranek, wskazuje, że Abraham miał pewność, że Bóg zatroszczy się o Izaaka. Abraham odpowiedział: „Bóg znajdzie baranka” (Rdz 22:8, 14). „Na górze Pana jest zaopatrzenie” (Jehovah-jireh, w. 14) oznacza, że Bóg przygotował ofiarę w postaci baranka, a nie dziecka. Bóg nie krzywdzi dzieci.
- Abraham był posłusznym sługą, który uwielbił Boga, składając wielką ofiarę. Przez całą trzydniową wyprawę, a zwłaszcza pod koniec podróży, Bóg troszczył się i zaopatrywał Abrahama.
- Odległość z Beer-Szeby do góry Moria wynosiła około 80 km, czyli wymagała trzydniowej wyprawy.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 17: Obietnice dane Abrahamowi

1. Gdzie Bóg złożył Abramowi wyjątkowe obietnice?
2. Przeczytaj Rdz 12:3.
3. Chwal Boga za Jego obietnice.

Przygoda numer 18: Sodoma i Gomora

1. Dlaczego Bóg skazał na śmierć tak wielu ludzi w Sodomie i Gomorze?
2. Przeczytaj Rdz 19:29.
3. Ludzie byli straszni.
4. Módl się, abyśmy byli gotowi odwrócić się od niegodziwości.

Przygoda numer 19: Izmael – syn Abrama

1. Jak Abram zareagował z wiarą na słowa Boga?
2. Przeczytaj Rdz 15:6.
3. Abram zaufał Bożym obietnicom.
4. Chwała Bogu, że możemy ufać temu, co On mówi.

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj grupę: „Czy kiedykolwiek odbyliście jakąś długą podróż?”. Jeśli tak, zapytaj, co dzieci zabrałyby w taką długą podróż. Jeśli nie odbyły długiej podróży, zapytaj, co mogą ze sobą zabrać i co mogą robić podczas bardzo długiej wyprawy. Abram wybiera się w długą podróż z bardzo ważnego powodu.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie:

**Zapytaj, przeczytaj,
mów, rozmawiaj**

Dobra strategia powtórki z poprzednich lekcji powinna obejmować cztery główne elementy.

1. Zadaj pytanie.
2. Czytaj Biblię.
3. Mów o tym.
4. Rozmawiaj z Bogiem.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Abraham kochał obu swoich synów: Izaaka i Izmaela, ale Izaaka kochał ogromnie. Bóg obiecał Izaakowi wielkie rzeczy. Naprawdę zamierzał go użyć i Abraham o tym wiedział. Abraham był również bardzo stary, więc prawdopodobnie chciał chronić Izaaka, tak jak robiłby to dobry ojciec.

Pewnego dnia Bóg powiedział Abrahamowi, aby wziął Izaaka i zabrał go na górę Moria, aby go złożyć w ofierze. Ofiary nie były czymś nowym, ale poświęcenie własnego syna zdecydowanie tak. Bóg nigdy nie chciałby, aby dobry ojciec fizycznie skrzywdził swojego syna, ale chciał też sprawdzić wiarę Abrahama.

Następnego ranka wcześniej rano Abraham zebrał drewno na ofiarę, powiedział służącym, aby przygotowali się do podróży, naszykowali osły i oczywiście uprzedził Izaaka, że wybierają się w długą podróż, by złożyć ofiarę. Wszyscy byli gotowi do drogi, a miała to być długa podróż trwająca całe trzy dni. Podróżowali przez cały dzień; później kolejny, a trzeciego dnia Abraham zobaczył miejsce, w którym mieli się modlić. Była to góra Moria, niedaleko Jerozolimy. Abraham kazał dwóm sługom zostać, podczas gdy on z Izaakiem poszli oddawać Bogu cześć.

Gdy Abraham i Izaak dotarli na miejsce, Abraham związał syna i położył go na ołtarzu. Izaak chciał wiedzieć, gdzie jest baranek na ofiarę, ponieważ tego się właśnie spodziewał. Izaak wiedział, że na ofiary przeznacza się baranki, a nie dzieci. Kiedy Abraham wznosił nóż, aby zabić Izaaka, anioł kazał mu przestać. Abraham na pewno poczuł ogromną ulgę, słysząc te słowa anioła. Gdy podniósł wzrok, ujrzał baranka zaplątanego w krzakach. Rozwiązał syna i poszedł po baranka. Następnie związał baranka i złożył go w ofierze Bogu. Wspólnie uczcili Boga, jak Abraham zapowiedział to swoim sługom tego dnia. Mieli oddać Bogu cześć i to właśnie czynili.

Abraham postanowił nadać temu miejscu szczególną nazwę. Nazwał je: „Pan zaopatruje”. To miejsce musiało wiele znaczyć dla Abrahama i Izaaka, ponieważ Pan zapewnił zwierzę na ofiarę zamiast syna. Później dowiemy się o innej przyjętej przez Boga ofierze – tym razem to Bóg ofiaruje Swojego własnego Syna. Opowiemy o tym później. Póki co góra Moria otrzymała nową nazwę, ponieważ Bóg zapewnił Abrahamowi konkretnie to, czego potrzebował, dokładnie wtedy, kiedy tego potrzebował.

Ćwiczenie: Drama

To będzie świetna lekcja do odegrania z dziećmi. Takie „odgrywanie” nazywamy dramą. Kiedy opowiadasz historię, pozwól dzieciom odtwarzać rzeczywiste wydarzenia. Będziesz potrzebować aktorów do odegrania następujących ról:

- Abraham
- Izaak
- dwoje sług
- kilka osłów
- baranek

Abraham powinien załadować drewno w postaci, np. kilku patyków na grzbiet osłów. Cała grupa powinna chodzić po sali każdego dnia podróży i być zmęczona pod koniec.

Abraham powinien udawać, że wiąże Izaaka i kładzie go na ołtarzu ofiarnym.

Werset do zapamiętania

Rdz 22:14 – I Abraham nadał temu miejscu nazwę: PAN upatrzy. Dlatego po dziś dzień mówią: Na górze PANA będzie upatrzony.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Wyjaśnij, że idziecie na spacer, ale nie jest to zwykły spacer, ale „spacer zaufania”. Każda osoba będzie miała towarzysza, a jedno z was będzie miało zasłonięte oczy, więc nie będzie widzieć, dokąd idziecie. Towarzysz tej osoby będzie ją prowadził, pilnując, by na nic nie wpadła i się nie zraniła. Bardzo ważne, byś okazał się godnym zaufania przyjacielem/przyjaciółką swojego towarzysza. Jeśli masz opaskę na oczach, musisz zaufać przyjacielowi. Po kilku minutach założymy opaskę drugiej osobie i pójdziemy na kolejny krótki spacer. Niech dzieci dobiorą się w pary. Daj każdej parze opaskę i pomóż im ją założyć na oczy przyjaciela. Zachęć dzieci, aby były towarzyszami godnymi zaufania.

Po ćwiczeniu porozmawiaj o tym, jakie to uczucie zaufać komuś innemu, gdy nie widzisz, co cię czeka. Porozmawiajcie o tym, jak Abraham i Izaak musieli zaufać Bogu w tej trudnej sytuacji. Bóg jest zawsze dobry, zawsze prawdziwy, zawsze ma rację, nawet jeśli w danej chwili tego nie widzimy. Ufamy przyjacielowi, że nas poprowadzi, kiedy nic nie widzimy – o ileż bardziej powinniśmy ufać Bogu, że nas poprowadzi przez życie. Jest naszym Stwórcą i Panem wszechświata. Zawsze można mu zaufać!

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętywanka: Żabki

Na kartkach papieru napisz dużymi literami fragmenty wersetu. Przyklej je do podłogi taśmą w przypadkowej kolejności, ale na tyle blisko, aby kolejne słowo było dostępne w zasięgu jednego kroku. Dzieci powinny przydeptywać kartki słowo po słowie we właściwej kolejności, aby otrzymać prawidłowy werset. Niech każde dziecko ma możliwość „poskakania” po karteczkach.

Aktywność biblijna: Spacer zaufania

Potrzebne materiały: liczba opasek na oczy dla połowy przewidywanej liczby dzieci w klasie (przynies kilka dodatkowych na wszelki wypadek).

4) Analiza lekcji

Zdania typu: zgadzam się/nie zgadzam się (Jeśli się nie zgadzasz, wyjaśnij dlaczego)

1. Abraham i Izaak wędrowali przez trzy dni do góry Moria. (Zgadzam się)
2. Abraham nie miał pewności, czy Bóg oszczędzi jego syna Izaaka. (Nie zgadzam się. Ufał Bogu).
3. Abraham nazwał tę górę „Moria”. (Nie zgadzam się. Nazwał ją: „Pan zaopatruje”).
4. Sara uważała, że to nie był dobry pomysł. (Nie zgadzam się. Biblia nie mówi nam, czy Sara w ogóle wiedziała o tej wyprawie).
5. W tym fragmencie po raz pierwszy w Biblii czytamy, że zwierzę zostało złożone jako ofiara. (Nie zgadzam się. Bóg uczynił ubrania ze skóry zwierzęcej dla Adama i Ewy).

5) Zastosowanie lekcji

W opowieści biblijnej występuje osiem podstawowych pojęć: 1. Bóg, 2. Człowiek, 3. Grzech, 4. Śmierć, 5. Chrystus, 6. Krzyż, 7. Wiara oraz 8. Życie.

Abraham ufał Bogu od wielu lat. Teraz, w obliczu kryzysu zaufał Mu ponownie. Wymień jeden lub dwa sposoby, które pomogą ci zaufać Bogu odnośnie do tego, co On może zrobić i co zapewnić. Ta lekcja koncentruje się na zaufaniu lub wierze.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Zgadzam się/nie zgadzam się

Dzieci będą się świetnie bawić, zgadzając się lub nie zgadzając się z tymi stwierdzeniami. Możesz wymyślić kilka własnych stwierdzeń, z którymi będą mogły się zgodzić lub nie. Wybierając odpowiedzi, mogą przechodzić na jedną lub drugą stronę sali.

Motyw opowieści: Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.

Przygoda numer 21

Rdz 32:24-29

Motyw opowieści: Jakub otrzymał nowe imię po zmaganiach z aniołem.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Po doświadczeniach Izaaka na górze Moria młodzieniec dorastał w południowym Kanaanie. Bóg dał mu żonę z Mezopotamii, prawdopodobnie z okolic współczesnego Iraku. Miała na imię Rebeka. Rebeka, podobnie jak Sara, nie mogła mieć dzieci, ale w przeciwieństwie do swojego ojca Izaak modlił się, a Bóg dał jemu i Rebecce bliźnięta: Jakuba i Ezawa.
- Bóg wybrał drugiego syna, Jakuba, aby ten odziedziczył Jego błogosławieństwo. Jakub znany był jako zwodziciel, a jego imię oznacza „chwytający za piętę”.
- Ezaw został przez Jakuba odarty z pierworództwa i błogosławieństwa. Jakub musiał uciekać przed Ezawem, który bardzo się zezłościł, gdy wydarzyły się to wszystko.
- Z Rdz 28:4 dowiadujemy się, że Izaak ponownie pobłogosławił Jakuba. Tym razem jego wybór był oczywisty. Starszy miał służyć młodszemu. Ezaw miał służyć Jakubowi, tak jak Izmael służył Izaakowi.
- Jakub przeniósł się do Mezopotamii, gdzie poślubił dwie córki Labana: Leę i Rachelę. Kochał Rachelę o wiele bardziej niż Leę. Sytuacja między Jakubem a jego teściem Labanem stawiała się bardzo napięta. Jakub musiał ponownie się przeprowadzić, tym razem z powrotem do swojej ojczyzny. Gdy Ezaw usłyszał, że Jakub wraca, wyszedł mu na spotkanie.
- Dochodzimy teraz do duchowego kryzysu w życiu Jakuba. W Betel Jakub ujrzał drabinę, w Jabboku ujrzał Pana; w Betel stał się człowiekiem wierzącym, tutaj stał się człowiekiem złamanym; w Betel stał się synem Bożym, a tutaj został świętym Bożym.

2) Rozpocznij lekcję

Reporterzy złych wiadomości

- Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu.
- Lucyfer namówił Adama i Ewę do grzechu przeciw Bogu.
- Kain zabił Abła.
- Ludzie w czasach Noego byli bardzo niegodziwi.
- Niektórzy ludzie próbowali zbudować wieżę do „bogów”.
- Sara początkowo nie uwierzyła Bogu.

Reporterzy dobrych wiadomości

- Bóg jest bardzo mocny.
- Bóg stworzył Ziemię.
- Bóg zapewnił Adamowi i Ewie ubrania.
- Set był Bożym zamiennikiem Abła.
- Noe był człowiekiem prawym.
- Abraham uwierzył Bogu.

Poproś dzieci, aby w swoich sprawozdaniach podały jak najwięcej szczegółów. Nie dziel dzieci na dobre lub złe. Niech po prostu przekazują dobre lub złe wieści.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Reporterzy dobrych i złych wiadomości

Niech jedna grupa dzieci wymieni jak najwięcej złych rzeczy, które do tej pory zapamiętały z opowieści biblijnych. Ta grupa to reporterzy złych wiadomości. Niech inna grupa dzieci wymieni jak najwięcej dobrych rzeczy, które miały miejsce w opowieściach biblijnych. Ta grupa to reporterzy dobrych wiadomości.

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj dzieci, czy kiedykolwiek zostały okłamane lub oszukane. Główny bohater dzisiejszej historii, Jakub, uciekał się do oszustw i manipulacji. Nawet jego imię oznacza „oszust, zwodzielec”. Niech dzieci opowiedzą o swoich doświadczeniach, gdy zostały wprowadzone w błąd lub okłamane.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Izaak – jego imię oznacza dosłownie: „śmiech”. Być może Abraham i Sara śmiali się na samą myśl posiadania dziecka na starość. Izaak właśnie został tatą, ponieważ jego żona Rebeka urodziła bliźnięta: Ezawa i Jakuba. Ezaw urodził się jako pierwszy, co zwykle oznaczało, że należało mu się specjalne błogosławieństwo i dziedzictwo. Jakub urodził się jako drugi, a rodzice nazwali go „oszustem”.

To było coś niezwykłego, ale okazało się prawdą: Jakub oszukał nawet własną rodzinę, własnego ojca i brata. Gdy chłopcy dorastali, Ezaw został myśliwym, a Jakub częściej przebywał w domu. Ezaw był ulubionym synem Izaaka, podczas gdy Jakub był ulubieńcem Rebeki. Kiedy Izaak był bardzo stary, chciał zjeść swoje ulubione danie, ale trzeba było, by Ezaw zapolował i je przygotował. Gdy Ezaw był na polowaniu, Rebeka i Jakub obmyślili plan oszukania Izaaka, który już bardzo słabo widział. Przed powrotem Ezawa Jakub oszukał własnego ojca, twierdząc, że jest Ezawem, który przygotował dla niego ulubioną potrawę. Plan zadziałał i Izaak udzielił synowi specjalnego błogosławieństwa, a Ezaw przybył za późno. Brat był wściekły. Innym razem Ezaw wrócił z polowania i był bardzo głodny. Jakub przekonał go, by wymienić swoje pierworództwo na dobry obiad. W ten sposób dokonano się kolejne oszustwo Jakuba. Ezaw był tak wściekły, że chciał odebrać życie własnemu bratu.

Jakub musiał wyruszyć 600 kilometrów na północ do swego wuja Labana w Charanie. Tam poznał i poślubił dwie córki wuja Labana: Leę i Rachelę. Co ciekawe, Laban oszukał „oszusta” Jakuba, nakłaniając go do poślubienia najpierw Lei. Następnie Jakub oszukał Labana w historii z kozłami i owcami. Jakub musiał opuścić Charan i tym razem postanowił wrócić do domu. Miał jednak pewien problem: Ezawa. Co Ezaw mógł sobie pomyśleć, a nawet zrobić?

W noc poprzedzającą ponowne spotkanie dwóch braci pojawił się anioł Pański i walczył z Jakubem, oszustem. Jakub stanął twarzą w twarz z własną grzesznością i prosił anioła, aby mu pobłogosławił. Anioł nadał mu nowe imię. Jakub nie był już „zwodzicielem”, otrzymał imię: Izrael, czyli: „walczący z Bogiem”. Teraz Bóg będzie walczył za Jakuba, ponieważ Jakub zmierzył się z własną śmiertelnością. Musiał być bardzo przerażony tym, co Ezaw mógł zrobić jemu i jego rodzinie. Kiedy Bóg mu się ukazał, a nawet zmagał z nim, Jakub (lub Izrael) wiedział teraz, że Bogiem nie można manipulować tak jak członkami rodziny. Jakub będzie musiał postąpić zgodnie z prawdą, a Bóg o niego zawalczy.

Gdy doszło do ponownego spotkania Jakuba i Ezawa, był to wspaniały widok. Wszyscy byli bardzo szczęśliwi. Bóg dał Ezawowi siłę, by przebaczyć bratu. Bóg umożliwił także Jakubowi skorzystanie z obiecanego przez Boga rodzinnego błogosławieństwa.

Aktywność biblijna: Oszustwo Jakuba i Boża interwencja

Podczas słuchania historii niech dzieci liczą, ile razy Jakub kogoś oszukał. Powiedz: „To są przypadki, o których wiemy; prawdopodobnie były też inne”. Poproś również dzieci o wypisanie osób, które Jakub oszukał. Było ich wiele. Boża interwencja: Jakub nie będzie już prowadził życia oszusta. Co takiego się stało, że jego życie się odmieniło?

Werset do zapamiętania

Rdz 32:30 – Jakub nadał więc temu miejscu nazwę Penuel, mówiąc:
Widziałem bowiem Boga twarzą w twarz, a moja dusza została zachowana.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Napisz pionowo słowo „prawdomówny” dużymi literami po lewej stronie tablicy lub dużej kartki papieru, tak aby wszystkie dzieci na sali mogły je zobaczyć. Jakub był od zawsze znany jako „zwodziciel” zarówno wśród swojej rodziny, jak i wobec Boga. Teraz, gdy jego imię zostało zmienione na „Izrael”, zmienił się też jego charakter. Zobaczmy, ile pozytywnych cech możemy dopisać do pierwszych liter słowa „prawdomówny”.

Przygotowuj wcześniej kilka przykładowych słów, aby pomóc dzieciom.

Przykłady:

- P – Prawdziwy, Pozytywny, Porywający, Poruszający, Przyjacielski, Promienny, Przejrzysty
- R – Radosny, Rozpromieniony, Rozmowny, Rozważny
- A – Autentyczny, Altruistyczny, Ambitny
- W – Wierny, Wdzięczny, Wszechstronny, Wyjątkowy, Wyróżniający, Wolny, Wesoły
- D – Dobry, Delikatny, Doskonały, Duchowy, Dyskretny, Dzielnny, Dowcipny
- O – Odnowiony, Odświeżony, Oryginalny, Ożywiony, Optymistyczny, Odważny
- M – Mądry, Miłujący, Motywujący, Mocny, Mile Widziany
- Ó ---
- W – Wybaczenie, Wybaczący
- N – Najlepszy, Natchniony, Niebiański, Niesamowity, Nieustraszony, Niewzruszony, Niezachwiany, Niezawodny, Niezwykły
- Y ---

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pamięciówka słowna

Umieść każde słowo na kartce papieru i wymieszaj wszystkie karteczki. Poproś dzieci, aby rozszyfrowały werset, układając słowa we właściwej kolejności.

4) Analiza lekcji

Oszustwa w życiu Jakuba:

1. Jakub oszukał Ezawa, aby przejąć jego błogosławieństwo.
2. Jakub oszukał Ezawa i Izaaka, aby otrzymać dziedzictwo.
3. Jakub oszukał Labana.
4. Laban oszukał Jakuba.

5) Zastosowanie lekcji

- Oszustwo: Wymień dwa lub trzy sposoby, jak można kogoś oszukać.
- Prawdomówność: Opowiedz, co można zrobić w każdej z tych sytuacji, aby być prawdomównym.
- Wybór: Jakub wybrał prawdomówność po tym, jak spotkał Boga (anioła Bożego). Po życiu pełnym kłamstw i oszustw wszystko się zmieniło. Biblia daje nadzieję, że Bóg może zmienić każdego. Czy pozwolisz Mu się zmienić?

Motyw opowieści: Jakub otrzymał nowe imię po zmaganiach z aniołem.

Wskazówki dla nauczyciela

**Aktywność
z powtórzeniem:
Kalambury**

Dzieci mają zgadywać, które oszustwo Jakuba odtwarzasz. Nie używaj żadnych słów.

Przygoda numer 22

Rdz 37:3-4; 23-28; 39:1-4; 45:4-13; 47:5-6

Motyw opowieści: Dobro może się wydarzyć nawet wtedy, gdy ludzie robią złe rzeczy.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Jedna czwarta Księgi Rodzaju poświęcona jest życiu Józefa. Z jednej strony Bóg odniósł się do stworzenia wszechświata w trzech słowach: „Uczył też gwiazdy”. Z drugiej – Pan poświęca kilka rozdziałów historii człowieka, który nie był nawet z mesjańskiej linii.
- Jakub miał dwunastu synów z czterech różnych żon. Bóg obiecał Abrahamowi i jego potomkom, że staną się błogosławieństwem dla wszystkich narodów. Jednak wydawało się, że synowie Jakuba nie będą mieć w tym udziału.
- Jakub miał ulubionego syna z dwunastu, swojego jedenastego, Józefa, pierworodnego syna ulubionej żony Racheli. Jakub faworyzował Józefa na wiele sposobów. Przede wszystkim dał mu specjalną szatę, którą powinien nosić pierworodny.
- Dziesięciu starszych braci było zazdrosnych o Józefa. Pod przewodnictwem Judy postanowili go sprzedać. Część braci chciała go nawet zabić. Bóg jednak posłużył się Judą, by oszczędzić życie Józefa. W końcu sprzedali go handlarzom niewolników, którzy zabrali go do Egiptu.
- W Egipcie Józef został przywódcą. Jednak żona Potifara – jednego z wysokich urzędników faraona – starała się go uwieść. Oskarżyła go nawet o gwałt. W związku z tym oskarżeniem Potifar wtrącił Józefa do więzienia. W więzieniu Józef także został przywódcą i wykładał sny. Został nadzorcą nad pozostałymi więźniami.
- Nastął głód w kraju i rodzina Jakuba usłyszała, że w Egipcie jest jedzenie. Synowie Jakuba udali się po żywność, którą ostatecznie otrzymali od samego Józefa. Ten nie chował urazy i przebaczył swoim braciom.
- Rodzina Jakuba przebywała w Egipcie około 400 lat po tym wydarzeniu.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij grupie, że uczymy się o jednej opowieści biblijnej. Choć Biblia zawiera wiele historii, są one powiązane jednym głównym tematem w Biblii. Jest to opowieść o nadziei. Tak więc, aby pomóc twojej grupie poznać tę historię i połączyć wszystkie lekcje, powtórzmy materiał z poprzednich zajęć. Zapytaj: „O jakich głównych wydarzeniach biblijnych się uczyliśmy?”

- Bóg istnieje od zawsze i jest niezmiernie potężny.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co się na niej znajduje.
- Bóg stworzył ludzi, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
- Lucyfer wywołał bunt przeciwko Bogu i jedna trzecia aniołów poszła za nim.
- Lucyfer, czyli Szatan, zwiódł Ewę. Pierwsi ludzie zgrzeszyli i byli nieposłuszni Bogu.
- Bóg przyodział Adama i Ewę w skórę zwierzęcia.
- Kain zabił Abela.
- Bóg zesłał ogólnoswiatowy potop, który zabił prawie wszystkich na ziemi. Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, ponieważ Noe był prawym człowiekiem.
- Bóg pomieszał języki ludzi z powodu ich nieposłuszeństwa i kultu fałszywych bogów.
- Bóg złożył Abrahamowi wyjątkowe obietnice.
- Abraham ofiarował baranka na górze Moria zamiast swojego syna Izaaka.
- Jakub walczył z aniołem Bożym i otrzymał nowe imię Izrael.

3) Wyłóż lekcję

Życie w obcym kraju bywa trudne. Tego właśnie doświadczyli Izraelici. Mieszkali w Egipcie przez ponad 400 lat. Jak myślisz, z jakimi trudnościami borykali się Izraelici żyjący przez długi czas w odmiennej kulturze?

Wskazówki dla nauczyciela

Rozpoczęcie lekcji: Główne wydarzenia

Powtórka stanowi istotną część nauki. Poniżej wymieniono dwanaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na kartce papieru lub tablicy i poproś dzieci, aby ułożyły je w porządku chronologicznym. Pozwól im pracować w małych zespołach (dwu- lub trzyosobowych). Policz, ile czasu zajmuje każdej drużynie prawidłowe uporządkowanie wydarzeń. Zwycięzca otrzymuje nagrodę.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Opowiadanie: Historia Józefa

Zaproś na zajęcia gościa, który opowie historię Józefa. Najlepiej, gdyby gość mógł ubrać się w strój z epoki i przedstawić się jako ktoś, kto żył w dawnych czasach i ma dla nas bardzo ważne przesłanie.

Historia dotyczy Józefa i jego najbliższych. Przedstawia jednak element wielkiej historii Biblii.

Nazywam się Józef i chcę wam opowiedzieć swoją historię. Dorastałem w Kanaanie wraz z jedenastoma braćmi. Młodszy ode mnie był tylko jeden brat. Moja matka miała na imię Rachela, a ja byłem jej ulubionym synem. Czasami rodzice traktowali mnie w sposób szczególny, inny niż pozostałych braci. Moi bracia byli o mnie bardzo zazdrośni. Niektórzy z nich nawet mnie nienawidzili. Pewnego dnia zdecydowali się na podstęp, aby się mnie pozbyć. Ich zazdrość była tak silna, że gdy byliśmy na polu, wrzucili mnie do głębokiego dołu i zabrali płaszcz. Uzgodnili, że powiedzą ojcu, że zostałem zaatakowany i pożarty przez dzikie zwierzę. To było kłamstwo, ale wszyscy się na nie zgodzili. Wtedy bracia zobaczyli handlarzy niewolników i sprzedali mnie w niewolę. Pomyśleli, że już nigdy mnie nie zobaczą.

W końcu trafiłem do Egiptu i zostałem niewolnikiem szefa straży pałacowej. Bóg uzdolnił mnie, bym dobrze wykonywał swoją pracę. W rzeczywistości umożliwił mi wykonywanie pracy tak dobrze, nawet jako niewolnikowi, że Potifar powierzył mi wszystko. Naprawdę mi zaufał. Jednak jego żona była dość dziwna i próbowała mnie wykorzystać. Opierałem się jej, ale ona krzyczała twierdząc, że zrobiłem jej coś złego. Z jakiegoś powodu Potifar w to uwierzył i tak trafiłem do więzienia. W więzieniu Bóg obdarzył mnie łaską u wszystkich i zostałem nadzorcą. Bóg posłużył się snami i umiejętnością wyjaśniania snów.

Pewnej nocy król Egiptu miał dwa sny, które oznaczały to samo. Byłem jedyną znaną królowi osobą, która potrafiła je zinterpretować. Te sny pochodziły od Boga i wskazywały, że przez siedem lat będzie panował straszny głód. Król posłuchał mojego wykładu, a następnie uczynił mnie odpowiedzialnym za wszystko, co mu podlegało. Gromadziłem zboże przez siedem lat urodzaju. A kiedy nadeszło siedem lat głodu, wszyscy przyszli do mnie, łącznie z moimi braćmi. Chcieli jedzenia, ale mnie nie poznali.

Kiedy moi bracia zorientowali się, kim jestem, bali się, że będę się mścił. Wiedzieli, że posiadam ogromną władzę. Jednak chociaż moi bracia kiedyś mnie nienawidzili, nadal ich kochałem i pragnąłem im pomóc. To było coś niesamowitego, gdy z wszystkimi braćmi i ojcem spotkaliśmy się w Egipcie. Ojciec żył siedemnaście lat w Egipcie, a potem zmarł. Wszystkie nasze rodziny zostały w Egipcie. Nasi potomkowie przebywali w tym kraju przez kolejne 400 lat.

Bóg używał mnie, aby błogosławić inne narody. Taka była obietnica Boga dla Abrahama i jego rodziny, której jestem częścią. Bóg użył mnie, abym stał się błogosławieństwem dla moich braci, rodziny, rodaków i wszystkich narodów.

Werset do zapamiętania

Rdz 39:2 – PAN był z Józefem, tak że stał się człowiekiem, któremu się dobrze powodziło, i mieszkał w domu swego pana Egipcjanina.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Podziel grupę na dwie drużyny. Jedna wymieni wszystkie osoby lub okoliczności, które rozczarowały lub zraniły Józefa. Druga ma za zadanie reagować przy pomocy słów: „Jednak Bóg był wierny Józefowi”.

Zapisz na kartkach sytuacje lub osoby, które zraniły Józefa lub zapomniały o nim:

- Jego bracia.
- Bycie niewolnikiem.
- Samotne życie w obcym kraju.
- Żona Potifara.
- Potifar.
- Wtrącenie do więzienia, mimo że Józef nie zrobił nic złego.

Wybierz dziecko lub grupę dzieci do odczytania każdej karty. Po jej odczytaniu druga grupa mówi: „Jednak Bóg był wierny Józefowi”. A oto element zabawy: Za każdym razem, gdy wypowiadają to zdanie, muszą to robić trochę głośniej. Po odczytaniu ostatniej karty poproś całą grupę, aby powtórzyła wspólnie: „Jednak Bóg był wierny Józefowi”. Podkreśl, że Bóg zawsze będzie wierny także nam, nawet jeśli nie wyobrażamy sobie, jak mogłoby się to stać. Naszym zadaniem jest wpatrywanie się w Boga i bycie Mu wiernym, bez względu na okoliczności. Józef jest doskonałym tego przykładem!

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy maskującej wyznacz na podłodze duży kwadrat o boku około 90 cm. Połącz przeciwległe rogi wewnątrz kwadratu za pomocą taśmy tak, aby utworzyć „X”. Jeśli masz miejsce i wielu uczestników, możesz stworzyć drugi kwadrat. Przydziel każdej części wartość liczbową (1, 2, 3, 4). Kawałek dalej przyklej linię z taśmy, aby zaznaczyć miejsce, z którego dziecko będzie rzucać. Podziel grupę na dwie drużyny. Każde dziecko kolejno rzuca woreczkiem fasoli do jednej z sekcji. (Worek fasoli można zrobić, wkładając fasolę do skarpety i zawiązując ją gumką recepturką. Możesz też zawinąć dłuższą część skarpety nad fasolą). Jeśli dzieciom uda się poprawnie powtórzyć werset, ich zespół zdobywa punkty zgodne z sekcją, na której wylądował worek z fasolą.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwa zespoły. Daj im minutę na zapisanie jak największej liczby stwierdzeń na temat Józefa, jego rodziny i czasu spędzonego w Egipcie.

- Jedenastu braci.
- 400 lat w Egipcie.
- Siedem lat urodzaju i siedem lat głodu.
- Pan był z Józefem.
- Ojciec Józefa mieszkał w Egipcie siedemnaście lat.

5) Zastosowanie lekcji

Zapisz na kartce imiona wszystkich ludzi, którzy zranili cię słowami lub czynami. Z drugiej strony zapisz imiona osób, których ty zraniłeś/zraniłaś słowami lub czynami.

Czy chcesz im przebaczyć tak jak Józef? Jeśli kogoś skrzywdziłeś, powinienś pójść do niego i prosić o przebaczenie. Możesz wybrać: zgorzknienie lub przebaczenie. Przebaczenie jest aktem miłości, którego Bóg dokonuje przez cały czas.

Gorycz jest działaniem pozbawionym miłości. Szatan chce, abyśmy byli zgorzkniali i nie przebaczały tym, którzy nas skrzywdzili.

Motyw opowieści: Dobro może się wydarzyć nawet wtedy, gdy ludzie robią złe rzeczy.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie: Jednominutowa lista

Daj dwóm zespołom minutę, by wymienili jak największą liczbę faktów dotyczących lekcji.

Po upływie minuty porównaj listy i zobacz, komu udało się zebrać więcej faktów. Upewnij się, że dzieci pamiętają, że chodzi o fakty.

Przygoda numer 23

Wj 1:1-14

**Motyw opowieści: Pomimo wielkiego ucisku
Bóg obficie błogosławił Izraelitów.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Kiedy Józef przywitał swojego ojca i rodzinę w Egipcie około 1876 roku przed Chrystusem, grupa obejmowała siedemdziesięciu mężczyzn. Od czasów Józefa do początku Księgi Wyjścia minęło około 100 lat. Populacja mężczyzn w Izraelu wzrosła w tym okresie z siedemdziesięciu do 600 000.
- Izraelici opuścili Egipt około 430 lat po przybyciu do Egiptu.
- W tym czasie w ziemi Goszen w Egipcie mieszkało około 2 milionów Izraelitów. Bóg dotrzymał obietnicy danej Abrahamowi (Rdz 12:1-3). Jednak Izraelici nadal nie posiadali własnej ziemi.
- Kultury Izraela i Egiptu bardzo się różniły. Izrael czcił jednego Boga (monoteizm). Egipt czcił wielu bogów (politeizm). Izraelici byli ludem koczowniczym i przemieszczali się, Egipcjanie byli mocno związani ze swoim krajem. Izraelici byli pasterzami, a Egipcjanie budowniczymi.
- Kultura starożytnego Egiptu była politeistyczna i obejmowała oddawanie czci aż 1500 bogom lub boginiom. Najważniejszymi z nich byli Re, Amon i Ptah.
- Biblia utrzymuje, że istnieje tylko jeden Bóg i jest On wieczny. Bóstwa egipskie nie były wieczne i mogły umrzeć.
- W kulturze egipskiej ważną rolę w religii odgrywała również magia. Teoretycznie egipscy bogowie reagowali na klątwy i intonowanie słów posiadających magiczną moc.
- Aż do tego momentu biblijny Bóg nie utrzymywał, że nie ma innych bogów oprócz Niego. Nie zamierzał jednak dłużej milczeć w tej kwestii.

2) Rozpocznij lekcję

Rozłóż planszę do gry, która powinna wyglądać mniej więcej tak:

Oś czasu	Motyw opowieści	Piosenki	Wersety do zapamiętania
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Cofnij się do każdej z poprzednich dziesięciu lekcji i pozwól dzieciom wymienić oś czasu każdej lekcji (100 punktów), jej motyw przewodni (200 punktów), piosenkę (300 punktów) oraz werset do zapamiętania (400 punktów).

Zwycięska drużyna powinna otrzymać nagrodę. Rywalizacja to zazwyczaj świetna zabawa dla jej uczestników. Staraj się, aby wszyscy się angażowali. W zależności od wielkości grupy możesz ograniczyć aktywność każdego uczestnika do jednej lub dwóch odpowiedzi. W przeciwnym razie kilkoro dzieci odpowie na wszystkie pytania, jeśli im tylko na to pozwolisz.

3) Wyłóż lekcję

Pewien chłopiec, który miał zamieszkać w innej kulturze, stwierdził, że nie chce uczyć się nowego języka, nie chce nawiązywać nowych znajomości, nie chce chodzić do nowej szkoły, nie chce próbować nowych dań i tak dalej.

A teraz wyobraźcie sobie życie w nowej kulturze z ludźmi, którzy was nie lubią i traktują, jakbyście byli nikim. Jak byście się czuli? Jak byście zareagowali? Co powiedzielibyście swoim rodzicom?

Wskazówki dla nauczyciela

Początek zajęć: Biblijna gra Jeopardy

Podziel grupę po równo na dwa zespoły. Zespoły mogą tworzyć:

- osoby mające urodziny od stycznia do czerwca,
- osoby mające urodziny od lipca do grudnia.

Ta gra będzie kontynuowana wraz z powtórzeniem na końcu lekcji.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Gdy Jakub przybył do Egiptu, przyprowadził ze sobą zaledwie siedemdziesięciu innych izraelskich mężczyzn. Mniej więcej sto lat później było ich już 600 000. Większość rodzin izraelskich zamieszkiwała północno-wschodnią część Egiptu. Bóg obiecał Abrahamowi, że jego potomstwo będzie tak liczne, jak ziarnka piasku na brzegu morza. Izraelitów było naprawdę wielu, być może nawet 2 miliony.

To zaniepokoiło nowego króla Egiptu, który nie znał Józefa. Józef nie żył już od pewnego czasu. Chociaż za życia był kimś potężnym w Egipcie, było to dawno temu. Król Egiptu nie tylko zaniepokoił się Izraelitami, ale chciał zmusić ich do ciężkiej pracy, aby nie rozrastali się tak szybko. Król nie zdawał sobie jednak sprawy z tego, że Bóg obiecał, iż potomstwo Abrahama będzie tak liczne jak piasek na brzegu morza. Był całkowicie nieświadomy Bożej obietnicy. Gdyby zwracał większą uwagę na to, co Bóg obiecał, sprawy mogłyby potoczyć się inaczej.

Coś ciekawego wydarzyło się, gdy król dołożył Izraelitom jeszcze więcej pracy. Im bardziej król starał się ich zamęczyć, tym więcej dzieci rodzili. Stali się jeszcze liczniejsi. To musiało naprawdę zdenerwować króla. Co zamierzał zrobić? Uprzykrzał życie Izraelitom tak bardzo, jak to możliwe, aby już nie rodzili kolejnych dzieci. Działo się jednak dokładnie odwrotnie niż planował. Izraelici byli teraz traktowani jak niewolnicy. A jeszcze sto lat wcześniej zostali przyjęci po królewsku. Obecnie nie tylko nie byli traktowani jak członkowie rodziny królewskiej, ale Egipcjanie się ich bali, nienawidzili ich i gardzili nimi. To, co król Egiptu robił Izraelitom, było okrutne.

Bóg widział to, co działo się z Jego ludem: bardzo się smuci, gdy ludzie traktują innych surowo. I tak jak Bóg wejrzał na Saraj, gdy ta nie mogła mieć dzieci, tak Bóg wejrzał na lud Izraela, kiedy był źle traktowany. Bóg zobaczył to wszystko i chciał zrobić dla nich coś naprawdę wyjątkowego. Nie będzie milczeć, gdy jego lud znosi ból i cierpienie. Wysłucha ich prośb i odpowie. Boże obietnice się spełniały: w bardzo krótkim czasie przybyło wielu Izraelitów. Nadal jednak potrzebowali ziemi i w tym momencie nie było jasne, w jaki sposób staną się błogosławieństwem dla narodów. Izraelici ciężko pracowali dla Egipcjan. Harowali jak niewolnicy i pomimo ciężkiej pracy rodzili coraz więcej dzieci. A Bóg im błogosławił nawet w tych trudnościach.

Ćwiczenie: Kibicowanie Izraelitom

Niech dzieci wysłuchają tej historii. W miarę opowiadania niech dzieci klaszczą lub wiwatują, słysząc słowa: „Izraelici”, „Bóg” i „błogosławieństwo”.

Niech skupiają się na wiwatowaniu w reakcji na te trzy słowa: Bóg zamierzał błogosławić Izraelitów nawet w ich trudnościach.

Werset do zapamiętania

Wj 1:12 – Ale im bardziej ich gnębili, tym bardziej się rozmnażali i rośli, tak że zatrwożyli się z powodu synów Izraela.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Klejąc łańcuchy, porozmawiaj o trudach związanych z byciem niewolnikiem. Czy Bóg chciał, aby Jego lud znalazł się w niewoli? NIE! Miał plan ich wybawienia, ale w tym czasie ich życie było dla nich bardzo trudne. Przypomnij dzieciom lekcję z ostatniego tygodnia i to, jak Bóg był wierny Józefowi, mimo że ten nie wiedział, jak wszystko się skończy.

Powiedz dzieciom: „Zawsze będą w naszym życiu rzeczy, których nie będziemy rozumieć, ale są też inne rzeczy, które wiemy NA PEWNO! Są to rzeczy, których dowiadujemy się o Bogu z Biblii. Zobaczmy, ile rzeczy możemy wymienić o Bogu, co do których mamy pewność:

- PEŁEN MIŁOŚCI,
- WIERNY,
- SPRAWIEDLIWY,
- DOBRY,
- ŚWIĘTY,
- PRAWY”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Głuchy telefon

Zapamiętaj poniższy werset. Niech grupa stanie w rzędzie, a następnie szepnij pierwszej osobie fragment wersetu, a ta niech powtórzy następnej. Rób to, aż wszyscy powtórzą sobie pierwszy fragment. Następnie zrób to samo z drugim fragmentem, trzecim i tak dalej, aż wszyscy nauczą się wersetu na pamięć.

4) Analiza lekcji

Kontynuuj grę powtórkową na punkty, którą zaczęliście na początku zajęć.

- Pytanie za 100 punktów: Ile lat Izraelici przebywali w Egipcie? (430)
- Pytanie za 200 punktów: Ilu mężczyzn pierwotnie wyjechało z Jakubem do Egiptu? (70)
- Pytanie za 300 punktów: Od ilu lat Józef już nie żył, gdy działa się ta historia? (od około 100)
- Pytanie za 400 punktów: Egipcjanie wierzyli w jednego Boga czy w wielu? (w wielu bogów)
- Dodatkowe pytanie za 500 punktów: Jaki jest temat dzisiejszej lekcji? (Pomimo wielkiego ucisku Bóg ogromnie błogosławił Izraelitom).

5) Zastosowanie lekcji

Bóg obdarzył uciskanych Izraelitów wieloma dziećmi, wbrew wszelkim przeciwnościom. Było to spełnienie obietnicy danej Abrahamowi w Rdz 12:1-3.

Wymień dwie lub trzy biblijne obietnice, o których wiesz, że są prawdziwe i za które możesz podziękować Bogu?

- Pewność przebaczenia – 1 J 1:9.
- Pewność wysłuchania modlitw – J 16:24.
- Pewność przewodnictwa – Prz 3:5-6.

Motyw opowieści: Pomimo wielkiego ucisku Bóg obficie błogosławił Izraelitów.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe: Biblijna gra Jeopardy

Ćwiczenie powtórkowe stanowi kontynuację gry powtórkowej z początku zajęć.

Przygoda numer 24

Wj 1:1-14 i Wj 3:1-17

Motyw opowieści: Bóg powołał Mojżesza w szczególny sposób. Mojżesz był Mu posłuszny.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Mojżesz był pasterzem na pustyni midianickiej przez czterdzieści lat, ale teraz Bóg powołał go, aby wyprowadził potomków Abrahama z Egiptu.
- Jako pasterz Mojżesz nauczył się samodzielności. Teraz będzie musiał mocno polegać na Bogu.
- Bóg po raz pierwszy przemówił do Mojżesza na górze Synaj, kiedy odezwał się do niego z płonącego krzewu. Na tej samej górze Bóg dał Mojżeszowi Dziesięć przykazań (Wj 19:1–20:21).
- Bóg przemówił do Mojżesza z nieoczekiwanego miejsca, a Mojżesz słuchał.
- Zdjęcie butów przez Mojżesza stanowiło wyraz czci. Było okazaniem Bogu szacunku. Mojżesz pokazał w ten sposób, że sam jest niegodny i jedynie Bóg jest godzien czci i szacunku.
- Mojżesz usprawiedliwiał się przed Bogiem, ponieważ czuł, że nie jest w stanie wykonać zadania, które Bóg dla niego przygotował. Przewidywał, że będzie musiał pracować sam, ale Bóg miał wiele innych dostępnych środków, aby wesprzeć Mojżesza, takich jak cuda i brat Mojżesza, Aaron. Gdy Mojżesz korzystał z Bożych zasobów, okazywał się całkiem skutecznym przywódcą. Kiedy zaś z nich nie korzystał, okazywało się, że zupełnie sobie nie radzi.
- Mojżesz natychmiast sprzeciwił się nakazowi Bożemu z powodu własnego braku zdolności (Wj 3:11) i autorytetu (Wj 3:13). Bóg odpowiedział dwiema obietnicami: obietnicą swojej obecności (Wj 3:14) i obietnicą powrotu na górę Horeb.
- Bitwa między bogami Egiptu a Jahwe miała się rozpocząć. To historia, o której opowiada się nieprzerwanie od ostatnich 3000 lat.

2) Rozpocznij lekcję

Jednym z celów powtórki jest, aby dzieci ujrzały wielką historię biblijną. Dziś chcemy poprosić je, aby opowiedziały o kilku powtarzających się motywach, które napotkaliśmy do tej pory. Niech dzieci zgłaszają się dobrowolnie do odpowiedzi, możesz też użyć następujących przykładów:

Niesamowita moc Boga:

- Stworzenie
- Światowa powódź

Ofiara zastępcza ze zwierząt:

- Adam i Ewa
- Abel
- Abraham i Izaak na górze Moria

Wiara, która podoba się Bogu:

- Abel
- Noe
- Abraham

Bóg karze za grzech:

- Adam i Ewa
- Kain
- Sodom i Gomora
- Babel

3) Wyłóż lekcję

Nieczęsto zdarza się, że krzak płonie i zaczyna przemawiać. Gdyby jednak przydarzyło się to wam, czego chcielibyście się dowiedzieć od takiego krzaka, który do was przemawia? (Przykładowo: „Kim jesteś? Dlaczego do mnie mówisz?”).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Jedna Wielka Historia

Nauczyciel może zaproponować grupie następujące tematy: Zdumiewająca moc Boża, ofiara zastępcza ze zwierząt; wiara, która podoba się Bogu i Bóg, który karze za grzech. Niech dzieci podadzą biblijne przykłady z opowiadań, które zostały wcześniej omówione.

Celem tego ćwiczenia jest, by dzieci widziały powtarzające się motywy w Biblii jako jeden ciąg wydarzeń.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Izraelici nadal byli traktowani jak niewolnicy i nadal nie mieli ziemi, którą mogliby nazwać własnym krajem. Było to dla nich bardzo zniechęcające. Nie mieli gdzie się podziać, a w jedynym miejscu, w którym mogli mieszkać, traktowano ich bardzo surowo.

Co gorsza, król Egiptu nakazał wrzucać do Nilu wszystkich nowo narodzonych, izraelskich chłopców. Jochebed, matka Mojżesza, umieściła małego Mojżesza w specjalnie przygotowanym koszu w odpowiednim miejscu Nilu. Znała miejsce, w którym kąpała się córka faraona. Córka faraona oczywiście znalazła dziecko i wyciągnęła je z wody. Nazwała je Mojżesz: było to dość popularne egipskie imię. Córka faraona pozwoliła Jochebed opiekować się Mojżeszem przez jakiś czas. Następnie wychowała go w pałacu. Mojżesz nigdy nie zapomniał o swoim prawdziwym dziedzictwie. Jakies czterdzieści lat później Mojżesz zobaczył, jak Egipcjanin bije Izraelitę, i zabił go. Następnego dnia Mojżesz dowiedział się, że ktoś jeszcze widział to zdarzenie i był zmuszony uciekać na pustynię. Tam poznał i poślubił pewną młodą kobietę i żył na pustyni przez kolejne czterdzieści lat.

Gdy Mojżesz mieszkał na pustyni, znalazł się blisko krzewu, który płonął, ale się nie spalał. Kiedy to zauważył, odezwał się do niego z krzewu głos. Musiało to być dla niego naprawdę dziwne uczucie. Mojżesz rozmawiał z głosem, który był aniołem posłanym od Boga. Anioł wyraźnie powiedział Mojżeszowi, że posłał go „JA JESTEM”. Mojżesz w to wierzył. Następnie anioł przekazał Mojżeszowi, że ten wyprowadzi Izraela z Egiptu. Mojżesz jednak cofnął się... zawahał. Uważał, że nie jest odpowiednią osobą do tego zadania. Musiał pomyśleć, że ktoś inny zrobi to lepiej; może jego brat Aaron; a może ktoś inny.

Mojżesz obawiał się, że Izraelici nie uwierzą, że Bóg zlecił mu wyprowadzenie ich z Egiptu. Bóg rozumiał jego obawy i okazał mu cierpliwość. Aby potwierdzić jego przywództwo, Bóg zapytał Mojżesza, co trzyma w ręku... Była to laska. Kiedy rzucił ją na ziemię, zamieniła się w węża. Kiedy chwycił go za ogon, zmienił się on znowu w laskę. Bóg kazał Mojżeszowi schować rękę w zanadrze, co też uczynił. Kiedy wyciągnął rękę, była biała jak śnieg: cała pokryta trądem. Izraelici uwierzyli Mojżeszowi i oddali cześć żywemu Bogu. Uzbrojony w Bożą obecność, świadomy Bożej misji i wspierany przez Aarona, Mojżesz postanowił wyprowadzić lud Izraela z Egiptu. Bóg Abrahama miał w ten sposób stoczyć wojnę z bogami Egiptu.

Ćwiczenie: Wymówki

Gdyby Bóg poprosił was o realizację wielkiego zadania, jakich wymówek byście szukali?

- zbyt młody/młoda
- nic nie wiem
- nikogo nie znam
- nie wiem, co robić
- nie dość mądry/mądra
- niewystarczająco silny/silna
- nie jestem dobrym przywódcą/przywódczynią

Pozwól dzieciom zgłaszać się do udzielenia odpowiedzi i przedyskutować z nimi wskazane powody lub wymówki. Czy któraś z ich wymówek przypomina wymówkę Mojżesza?

Werset do zapamiętania

Wj 3:14 – Wtedy Bóg odrzekł do Mojżesza: JESTEM, KTÓRY JESTEM. I dodał: Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Przeczytaj dwukrotnie Wj 3:1-17. Mojżesz spiera się z Bogiem o specjalne zadanie, które otrzymał od Boga. Co powiedział Mojżesz? Co na to odpowiedział Bóg?

1. (Wskazówka: spójrz na werset 11) – Mojżesz zaprotestował i powiedział: „Kim jestem?” Jaka była Boża odpowiedź? (Podpowiedź – werset 12) – „Będę z Tobą”.

2. (werset 13) – Mojżesz: Jeśli powiem, że posłał mnie Bóg moich

ojców, oni zapytają „Jakie On ma na imię?” Boża odpowiedź: (werset 14) „Powiedz im, że posłał cię JESTEM”.

Czego możemy się nauczyć z tej rozmowy odnośnie do tego, jak Bóg postępuje ze swoimi dziećmi? (Bóg jest cierpliwy, stanowczy, zachęcający). Jakie wymówki możemy w niej znaleźć? Sporządź listę powodów, które wskazała grupa. Co Bóg myśli o wymówkach i spieraniu się z Nim?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie wersetu do zapamiętania: Graffiti

Aby pomóc dzieciom zapamiętać ten werset, można skorzystać z graffiti. Zapisz każde słowo na osobnej kartce. Następnie podziel dzieci na grupy dwu- lub trzyosobowe i poproś o ułożenie słów w werset. Kiedy każda grupa ułoży werset w odpowiedniej kolejności, prawdopodobnie również go zapamięta.

Aktywność biblijna: Rozmowa z Bogiem

Zadanie dodatkowe (dla starszych dzieci). Przeczytaj w domu Wj 4:1-17 i znajdź jeszcze trzy przypadki, gdy Mojżesz spiera się z Bogiem o zadanie, a także znajdź Boże odpowiedzi udzielone Mojżeszowi. Będziecie mogli o tym opowiedzieć w grupie w przyszłym tygodniu. Jeśli chcesz, możesz zaoferować nagrodę jako zachętę.

4) Analiza lekcji

Lekcja skupia się na trzech głównych faktach:

1. Bóg widział, że Izraelici byli traktowani jak niewolnicy. Zlitował się nad nimi.
2. Bóg przemówił do Mojżesza. Powiedział mu, kim jest i czego od niego oczekuje.
3. Mojżesz początkowo wahał się, czy ma być posłuszny Bogu. W końcu jednak był mu posłuszny i wyprowadził Izraelitów z Egiptu.

5) Zastosowanie lekcji

Przyłącz się do Klubu Posłusznych. Abraham już w nim jest. Podobnie Abel i Noe. Dlaczego nie ty? Wszystko, co musisz zrobić, to słuchać Boga i wykonywać, co mówi. Wtedy znajdziesz się w Klubie Posłusznych.

Wstąp do naszego klubu już dzisiaj!

- Posłuszeństwo w byciu dobrym człowiekiem.
- Posłuszeństwo w mówieniu prawdy.
- Posłuszeństwo w stawianiu innych na pierwszym miejscu.
- Posłuszeństwo w słuchaniu Boga.
- Posłuszeństwo w słuchaniu rodziców.

Motyw opowieści: Bóg powołał Mojżesza w szczególny sposób. Mojżesz był Mu posłuszny.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie ćwiczenia: Trzy główne fakty

Powiedz dzieciom, żeby napisały jedną najważniejszą rzecz, której nauczyły się z dzisiejszej lekcji. Następnie poproś, aby podzieliły się tym z jedną osobą z grupy. Powinny dopisać do swojej listy każdą nową rzecz, której ktoś inny nauczył się w trakcie zajęć. Niech powtórzą tę czynność kilka razy. Następnie stwórzcie główną listę tego, czego dzieci nauczyły się podczas lekcji.

Przygoda numer 25

Wj 7:20–9:22

**Motyw opowieści: Bóg zesłał plagi na Egipt,
aby uwolnić Izraelitów.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Bóg chciał uwolnić swój lud z niewoli, więc zesłał dziesięć plag, aby pokazać, kim i jaki jest. Żaden z bogów Egiptu nie był w stanie przeciwstawić się Bogu Biblii.
- Plaga numer 1: Woda w Nilu zamienia się w krew (Wj 7). Pokonany egipski bóg Chnum, który był bogiem Nilu.
- Plaga numer 2: Żaby (Wj 8). Pokonana żona Chnuma, Heket, która symbolizowała zmartwychwstanie i pomagała kobietom przy porodzie.
- Plaga numer 3: Komary (Wj 8). Upokarzająca porażka Geba, egipskiego boga ziemi.
- Plaga numer 4: Muchy (Wj 8). Pokonany Kheper: egipski bóg much.
- Plaga numer 5: Śmierć bydła (Wj 9). W Egipcie popularny był kult cielca. Plaga to dotkliwa porażka Hathor, bogini miłości reprezentowanej przez krowę.
- Plaga numer 6: Wrzody (Wj 9). Bogowie egipscy (Serapis, Izyda i Imhotep) rozłożyli ręce, bo byli bezradni wobec tej plagi.
- Plaga numer 7: Grad (Wj 9). Ozyrys, egipski bóg roślinności, nie był w stanie nic zrobić.
- Plaga numer 8: Szarańcza (Wj 10). Kolejny cios dla Ozyrysa.
- Plaga numer 9: Ciemność (Wj 10). Re, egipski bóg słońca, pokonany.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci, aby pomogły ci w powtórce wcześniejszych wersetów do zapamiętania. Możesz przykładowo zapytać: „**Kto pamięta, co mówi werset?**”

- Przygoda 1: Rdz 1:1
- Przygoda 2: Kol 1:16
- Przygoda 3: Rdz 2:2
- Przygoda 4: Rdz 1:27
- Przygoda 5: Rdz 2:8
- Przygoda 6: Iz 14:12
- Przygoda 7: Rdz 3:6
- Przygoda 8: Rz 5:12
- Przygoda 9: Rdz 3:15
- Przygoda 10: Rz 8:20
- Przygoda 11: Rdz 3:21
- Przygoda 12: Kpł 19:2
- Przygoda 13: Rdz 4:7
- Przygoda 14: Rdz 5:1
- Przygoda 15: Rdz 16:8
- Przygoda 16: Rdz 11:9
- Przygoda 17: Rdz 12:3
- Przygoda 18: Rdz 19:29
- Przygoda 19: Rdz 15:6
- Przygoda 20: Rdz 22:14
- Przygoda 21: Rdz 32:30
- Przygoda 22: Rdz 39:2
- Przygoda 23: Wj 1:12
- Przygoda 24: Wj 3:14

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Powtórzenie

Prawdopodobnie większość dzieci będzie potrzebowała pomocy przynajmniej z częścią tych wersetów. Jeśli dziecko potrzebuje wsparcia, podaj mu pierwsze trzy słowa wersetu, aby pomóc mu zacząć. Powiedz, że jeśli uda im się przypomnieć pierwsze trzy słowa wersetu, będzie to dobry początek, a reszta będzie łatwiejsza do zapamiętania.

3) Wyłóż lekcję

Centrum Zwalczenia i Zapobiegania Chorobom (Center for Disease Control, w skrócie CDC) to ogólnosiwiatowa organizacja zajmująca się monitorowaniem chorób i epidemii. CDC definiuje „zarazę” jako „chorobę dotykającą ludzi i inne ssaki”. Centrum to nie istniało, gdy miała miejsce nasza historia biblijna, ale wyobraź sobie, jak by to było, gdyby CDC zaczął nagle odbierać telefony z Egiptu w sprawie dziesięciu różnych plag. Jak myślisz, jak by zareagowali?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ostatnia historia zakończyła się w ten sposób: „Bóg Abrahama będzie walczył z bogami Egiptu”. Wojna miała się rozpocząć. Czy bogowie Egiptu pokonają Boga Biblii? A może nie wygra żadna ze stron? Co będzie, gdy każda ze stron wygra po kilka bitew? Cóż, linie frontu zostały wytyczone. Egipt ze swoimi licznymi bogami stanął twarzą w twarz z Bogiem Biblii, gdyż Ten chciał wyzwolić swój lud z niewoli.

Pierwsza bitwa stanowiła porażkę egipskiego boga Chnuma, który strzegł Nilu. Gdy Nil zamienił się w krew, nasz Bóg pokonał Chnuma.

Druga potyczka to starcie Heket kontra Bóg. Heket była egipską boginią zmartwychwstania. Kiedy jednak żaby otoczyły Nil, Heket poniosła klęskę. Wynik: Bóg – 2, egipscy bogowie – 0.

Trzecia bitwa rozegrała się między Gebem – bogiem ziemi, a naszym Bogiem. Geb został całkowicie upokorzony, gdy chmury komarów oblepiły ludzi i zwierzęta. Znowu kolejne zwycięstwo Boga i kolejna porażka egipskich bogów.

Czwarta bitwa pogrążyła Khepera: egipskiego boga much.

W piątej bitwie zginęło całe egipskie bydło. Ponownie Bóg Biblii zatriumfował nad egipskimi bogami.

Podczas szóstej potyczki na ludziach i zwierzętach pojawiły się złośliwe wrzody. Egipscy bogowie nie mogli nic zrobić, gdy Bóg Biblii ukarał ludzi wrzodami. Wynik: Bóg – 6, egipscy bogowie – 0.

Plagi: siódma (grad), ósma (szarańcza) i dziewiąta (ciemność) dały taki sam wynik: Bóg Mojżesza odniósł całkowite zwycięstwo nad bogami Egiptu. Pomimo tych wszystkich dokuczliwych plag faraon nie pozwolił ludowi Izraela wyjść i złożyć ofiar.

Egipcjanie musieli już być bardzo zmęczeni tym, co przeszli. Ale Bóg chciał, aby Jego lud był wolny, a przywódca narodu egipskiego nie pozwalał uwolnić Bożego ludu. Dla niektórych może to wyglądać na wojnę między Mojżeszem a faraonem. Ale tak naprawdę była to bitwa między biblijnym Bogiem a głównymi bogami Egiptu. Moc Boża zatriumfowała nad bogami Egipcjan. Przed nami jeszcze jedna plaga do omówienia, ale porozmawiamy o niej na następnym spotkaniu.

Ćwiczenie: Tablica wyników

Przygotuj tablicę wyników podobną do tej, którą można zobaczyć podczas meczu piłki nożnej. Po jednej stronie umieść słowo: „Bóg” i pozostaw puste miejsce na bieżący wynik. Z drugiej wpisz: „Egipcscy bogowie” i pozostaw puste miejsce na bieżący wynik.

W miarę opowiadania historii dziewięciu plag omówionych na tych zajęciach pozwól dzieciom zmieniać wyniki. Gdy dojdzie jakiś punkt, niech kolejne dziecko podejdzie i zmieni punktację.

Sprawdź, czy uczniowie wiedzą, kim są uczestnicy rywalizacji: Bóg i egipscy bogowie, a nie Mojżesz i Faraon.

Werset do zapamiętania

Wj 12:12 – Nad wszystkimi bogami Egiptu dokonam sądu, ja, PAN.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Przygotuj karty z nazwą każdej plagi. Przygotuj drugi zestaw kart z imieniem egipskiego boga, który pasował do każdej z plag. Jeśli to możliwe, użyj innego koloru papieru dla fałszywych bogów. Niech dzieci dopasują plagę do fałszywego boga i zobaczą, kto zrobi to najszybciej. Możesz pozwolić im pracować w zespołach lub indywidualnie, w zależności od wielkości grupy. Podkreśl, że jedyny prawdziwy Bóg jest potężniejszy niż jakakolwiek inna moc na świecie.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie wersetu do zapamiętania: Obrazki

Dzieci uczą się wersetu na pamięć, używając ilustracji do każdego słowa w tym wersecie. Możesz przykładowo pokazać mapę Egiptu, która ma symbolizować Egipt. Słowo „sąd” może być reprezentowane przez krzesło lub młotek sędziego.

4) Analiza lekcji

Poproś dzieci, aby streściły lekcję w maksymalnie dziesięciu wyrazach, używając do tego własnych słów. W jaki sposób to zrobiły? Dzieci, upraszczając historię lekcji do dziesięciu lub mniej słów, prawdopodobnie stworzą coś w rodzaju następujących możliwości:

- Bóg Biblii pokonał bogów Egipcjan.
- Bóg chciał, aby Jego lud został wypuszczony z niewoli.
- Bóg objawił swoją moc w plagach.
- Faraon był bardzo uparty.
- Bóg jest niezmiernie mocny.

5) Zastosowanie lekcji

Dołącz do Klubu Mocarzy. W zeszłym tygodniu stworzyliśmy Klub Posłuszeństwa. Dzisiaj Klub Mocarzy, czyli tych, którzy pozwalają Bogu działać, a oni mu się podporządkowują. Nie opieraj Mu się tak, jak to robił faraon. Poddaj Mu się tak, jak to zrobił Mojżesz.

Wstąp do naszego klubu już dzisiaj!

- Moc do codziennego, chrześcijańskiego życia.
- Moc, by oprzeć się pokusom Szatana.
- Moc dzielenia się Dobrą Nowiną.
- Moc posłuszeństwa Bogu.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórka zajęć: Upraszczenie

Upraszczenie to bardzo przydatne ćwiczenie. Daj każdemu zespołowi złożonemu z dwóch lub trzech osób jedną, dwie minuty na zapisanie dziesięciu najważniejszych słów danej lekcji.

Motyw opowieści: Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.

Przygoda numer 26

Wj 12:1-32

Motyw opowieści: Bóg chronił ludzi, którzy Mu uwierzyli.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Bóg zesłał dziesięć plag, gdy Izraelici mieszkali w Egipcie, ale faraon nie pozwolił im opuścić kraju, by mogli złożyć ofiary swojemu Bogu.
- Bóg jest tym, który wybawił swój lud z beznadziejnej niewoli.
- Ostatnia plaga wiązała się ze śmiercią pierworodnych dzieci i zwierząt.
- Ponieważ faraon był uważany za boga, jego syn był „synem boga”.
- Wspólnota wierzących miała o zmroku zabić baranka i krwią zabitego zwierzęcia pomazać odrzwia domu.
- Bóg chciał, aby poświęcony Mu został każdy pierworodny, ponieważ w tamtych czasach pierworodny był dla każdej rodziny kimś najcenniejszym i najdroższym. Poświęcając Mu pierworodnego, oddawali Mu to, co najlepsze.
- Baranek był ofiarą. Została przelana jego niewinna krew.
- Lud Boży wiedział, że jeśli ma być oszczędzony od śmierci, w jego miejsce trzeba poświęcić niewinne życie.
- Zabijając baranka, Izraelici przelali niewinną krew. Baranek był ofiarą złożoną w miejsce osoby, która musiałaby umrzeć w wyniku plagi. Od tego momentu naród hebrajski wyraźnie zrozumiał, że aby uniknąć śmierci, trzeba było poświęcać niewinne życie.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnijmy sobie ostatnie dwadzieścia pięć przygód, które analizowaliśmy i zobaczmy, czy uda nam się je uporządkować. Oto ich tematy:

1. Bóg jest niezmiernie mocny.
2. Bóg stworzył anioły.
3. Bóg stworzył wszystko.
4. Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi.
5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.
6. Szatan jest wrogiem Boga. Szatan był pełen pychy. Bóg zrzucił Szatana z nieba.
7. Szatan kusił Adama i jego żonę. Adam i Ewa byli nieposłuszni Bogu.
8. Grzech oddzielił Adama i kobietę od Boga.
9. Bóg obiecał wysłać specjalną Osobę, która zmiażdży Szatana.
10. Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele negatywnych sposobów.
11. Bóg zabił niewinne zwierzę, aby zapewnić ubranie Adamowi i jego żonie.
12. Bóg nienawidzi grzechu. Bóg wypędził Adama i Ewę z ogrodu z jego powodu.

13. Kain i Abel odpowiedzieli Bogu na dwa zupełnie różne sposoby.

14. Set stał się przywódcą bardzo pobożnej rodziny.

15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był mu posłuszny.

16. Bóg pomieszał języki ludzi.

17. Bóg powołał Abrahama, aby stał się ojcem wielkiego narodu i błogosławieństwem dla wszystkich ludzi.

18. Bóg zniszczył Sodomę, ponieważ ludzie, którzy tam mieszkali, byli bardzo źli.

19. Sara nie odpowiedziała wiarą na Bożą obietnicę. A Abraham tak.

20. Bóg kazał Abrahamowi złożyć w ofierze Izaaka. Bóg zapewnił baranka.

21. Jakub otrzymał nowe imię po zmaganiach z aniołem.

22. Dobro może się zdarzyć nawet wtedy, gdy ludzie robią złe rzeczy.

23. Mimo wielkiego ucisku Bóg ogromnie błogosławił Izraelitom.

24. Bóg powołał Mojżesza w szczególny sposób. Mojżesz był Mu posłuszny.

25. Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie tematów

Zapisz te zdania na karteczkach, a następnie je przemieszczaj. Nie umieszczaj numeru lekcji na karteczce. Podziel dzieci na dwa lub trzy zespoły w zależności od wielkości grupy. Policz, ile czasu zajmuje każdej drużynie ułożenie zdań we właściwej kolejności. Pamiętaj, aby nie numerować kartek, aby dzieci zastanowiły się nad porządkiem chronologicznym.

3) Wyłóż lekcję

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Co łączy te trzy wydarzenia?

- Bóg zapewnił Adamowi i Ewie ubrania.
- Bóg zapewnił Abrahamowi zastępczą ofiarę za Izaaka.
- Bóg zapewnił ochronę, by pierworodni synowie Izraelitów mogli zostać oszczędzeni.

Odpowiedź: Bóg zatroszczył się o ludzi w każdym z tych przypadków.

Opowiedz historię

Po przejściu dziewięciu plag faraon był bardzo zdenerwowany. Po dziewiątej pladze wygnał nawet Mojżesza i Aarona sprzed swojego oblicza. Nie wiedział, że dziesiąta klęska będzie dla niego jeszcze gorsza niż pierwsze dwie.

Ostatnią plagą była śmierć pierworodnego syna, osoby lub zwierzęcia. Wszyscy pierworodni mieli umrzeć. Bóg powiedział Izraelitom i Egipcjanom, którzy bali się Pana, aby wzięli krew baranka i pomazali nią wejście do domu. Bóg dał obietnicę każdemu, kto się Go bał. Obietnica była następująca: anioł śmierci ominie każdy dom, którego wejście będzie pomazane krwią baranka. Nikt nie umarłby, gdyby słuchał i był posłuszny Bogu, który to ogłosił. Bóg już wszystkim udowodnił, jak jest potężny. Teraz od nich zależało, czy będą posłuszni Jego wskazówkom.

Wszystko wydarzyło się w nocy. Anioł śmierci przechadzał się po ziemi egipskiej, zaglądając do każdego domu. Ci, którzy wierzyli w Jahwe, wyrazili swoją wiarę, mażąc krwią baranka odrzwia swoich domów. Ci, którzy postępowali zgodnie z instrukcjami Jahwe, mieli pozostać w swoim domu, aby nie zostać obwinionymi za śmierć pierworodnych. Poza tym Bóg nie chciał, by świętowali śmierć boskich stworzeń. Czekali w swoich domach do rana. Kiedy zdali sobie sprawę, że nawet syn faraona zginął z rąk anioła śmierci, wiedzieli, że Bóg dotrzyma swojej obietnicy i zapewni im wybawienie. Faraon natychmiast nakazał Mojżeszowi i Aaronowi opuścić kraj. Mieli zabrać wszystkich swoich ludzi i wszystkie zwierzęta. Mogli tam modlić się do Jahwe i Mu służyć.

Ćwiczenie:

Znaczenie Baranka

Nauczyciel powinien poprosić dzieci, aby wysłuchały historii Paschy i przypomniały sobie wcześniejsze historie mówiące o tym, że Baranek musiał zostać zabity dla czyjegoś dobra. Jakie przykłady pamięta grupa?

Możliwe odpowiedzi:

- Adam i Ewa
- Kain i Abel
- Abraham i Izaak
- Pascha

Wielka historia biblijna przypomina nam o znaczeniu Baranka.

Werset do zapamiętania

Wj 12:13 – A ta krew będzie dla was znakiem na domach, w których będziecie. Gdy bowiem ujrzę krew, ominę was i nie dotknie was plaga zniszczenia, gdy będę zabijał w ziemi Egiptu.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak samodzielnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna:

Plagi i Pascha

Jeśli to możliwe, zrób na zajęcia przaśny chleb (macę) jako przekąskę.

Przepis: 1 szklanka mąki, 3 łyżki cukru, $\frac{1}{3}$ łyżeczki soli, $\frac{1}{3}$ szklanki tłuszczu piekarskiego, 2 $\frac{1}{2}$ łyżki mleka.

Mąkę, cukier i sól przesiać. Składniki połączyć. Dodawać stopniowo mleka, ale tylko tyle, aby uformować ciasto. Delikatnie ugniatać, aż ciasto stanie się elastyczne. Za pomocą oprószonego mąką wałka rozwałkować ciasto na prostokąt o grubości 0,5 cm. Pokroić ciasto na kwadraty o wielkości około 1,5 cm. Całe ciasto ponakłuwać widelcem. Piec w temperaturze 200 stopni Celsjusza 15–20 minut, do lekkiego zarumienienia.

Wyjaśnij dzieciom, że chleb miał być przaśny z dwóch powodów:

1. Izraelici nie mieli czasu na dodanie drożdży i pozostawienie chleba do wyrośnięcia, ponieważ musieli opuścić Egipt w pośpiechu.
2. Drożdże lub „kwas” oznaczają w Biblii grzech w życiu człowieka. Boży lud nie miał być splamiony grzechem, ale pozostawać we właściwej relacji z Bogiem.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Dookoła sali

Poproś dzieci, aby usiadły w kręgu, włącz muzykę. Podaj karteczkę z fragmentem wersetu do zapamiętania. Gdy muzyka ucichnie, osoba, która trzyma karteczkę, powinna spróbować zacytować fragment z pamięci. Rób to do czasu, gdy wszystkie fragmenty zostaną zapamiętane. Następnie zrób to samo z całym wersem.

4) Analiza lekcji

Z biblijnej Historii Nadziei wyłaniają się dwa główne wątki. Są to: „bożskie zaopatrzenie” i „wymagana od człowieka odpowiedź wiary”. W historii Paschy bardzo wyraźnie widać obie kwestie. W jakich innych historiach biblijnych dostrzegasz również te dwa główne tematy?

- Boże zaopatrzenie potrzeb człowieka (Adam i Ewa).
- Ewa stała się matką całej ludzkości.
- Noe i arka, którą zbudował.
- Abraham i Izaak.
- Ostatnia plaga.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Dwa główne wątki

Niech dzieci wymienią i opiszą jak najwięcej wydarzeń biblijnych ukazujących te dwa tematy: Boże zaopatrzenie i wymagana od ludzi odpowiedź wiary.

5) Zastosowanie lekcji

Odpowiadanie wiarą na Boże zaopatrzenie przewija się przez całą Biblię. Zobaczmy to lepiej na kolejnych zajęciach.

Jak Bóg zaopatrywał ciebie i jakiej odpowiedzi wiary oczekuje?

- Zapewnił zbawienie poprzez to, czego Jezus Chrystus dokonał na krzyżu, i oczekuje od ciebie odpowiedzi wiary.
- Czy odpowiesz wiarą na to, co Jezus Chrystus zrobił dla ciebie na krzyżu?

Motyw opowieści: Bóg chronił ludzi, którzy Mu uwierzyli.

Przygoda numer 27

Wj 14:1-31

**Motyw opowieści: Bóg jest potężnym Zbawicielem.
To On rozdzielił Morze Czerwone.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- 600 rydwanów ścigało Izraelitów. Każdy rydwan mieścił w sobie dwóch żołnierzy: jednego do prowadzenia, a drugiego do walki.
- Izraelici się załamali, ponieważ pomyśleli, że znaleźli się w pułapce. Przed nimi było Morze Czerwone, a za nimi ścigająca ich armia egipska. Skarżyli się Mojżeszowi i Panu na swoją rozpaczliwą sytuację.
- Po raz pierwszy słyszymy o narzekaniach Izraelitów w drodze do ziemi obiecanej. To był problem, którego niestety nie porzucili.
- Wśród Izraelitów było co najmniej 600 000 mężczyzn. Faraon sprowadził 600 rydwanów, woźniców i żołnierzy. Przewaga militarna Egipcjan skłoniła Izraelitów do narzekań.
- Pan powiedział Mojżeszowi, aby przestał wołać do Niego i zaczął działać. Ważne były modlitwa i odpowiednie postępowanie.
- Ponieważ Izraelici nie mieli żadnego innego miejsca, do którego mogliby uciec, Bóg osuszył Morze Czerwone, aby Izraelici mogli przejść.
- Kiedy Izraelici przekroczyli Morze Czerwone, rydwany egipskie również próbowały się przeprawić w ten sam sposób. Gdy słońce zaczęło wschodzić, Mojżesz podniósł rękę i wody Morza Czerwonego zatopiły egipskie rydwany i ich jeźdźców.
- Kiedy Izraelici zobaczyli ogromną klęskę armii egipskiej, ogarnął ich lęk i wielbili Boga. Złożyli także ufność w Bogu i Jego słudze Mojżeszu

2) Rozpocznij lekcję

Ćwiczenie „Nazwij oś czasu” ma za zadanie umieścić każde z poprzednich wydarzeń na osi czasu. Jeśli dostępna jest tablica, możesz jej użyć. Najlepiej byłoby, gdybyś umieścił wydarzenia z osi czasu na ścianie, tak aby były widoczne dla wszystkich.

Wydarzenia i ludzie na osi czasu:

- Początek Aniołów
- Początek świata
- Początek ludzi
- Początek upadku Szatana
- Początek grzechu ludzi
- Obietnica Tego, który zmiażdży Szatana
- Wypnani z Ogrodu
- Kain i Abel
- Set
- Noe i potop
- Sodom i Gomora
- Abraham
- Izaak
- Jakub

3) Wyłóż lekcję

Jakie są trzy najważniejsze wydarzenia z historii twojego narodu?

- 1.
- 2.
- 3.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie:

Nazwij to wydarzenie

Zbierz wszystkie wydarzenia oraz osoby i poproś ochotników o ich uporządkowanie. Zespoły można tworzyć, pozwalając grupom złożonym z dwóch lub trzech osób pracować razem, aby ustalić prawidłową kolejność wydarzeń na osi czasu.

Aktywność biblijna: Trzy najważniejsze wydarzenia

W dziejach narodu izraelskiego wyjście z Egiptu to jedno z najważniejszych wydarzeń.

Izraelici znajdowali się teraz w drodze do ziemi, którą obiecał im Bóg. Cóż, to musiał być za ekscytujący czas... Mieć własny kraj oraz skończyć z niewolnictwem. A jeszcze lepsze było to, że Bóg był teraz wyraźnie po ich stronie. Widzieli Jego potężne dzieła i sąd nad egipskimi bogami i zdali sobie sprawę, jak potężny był ich Bóg.

Po wyruszeniu w drogę pojawiły się jednak pewne problemy. Najpierw król Egiptu zdał sobie sprawę, że popełnił błąd. Pozwolił odejść swoim niewolnikom bez zapłaty i bez jakiegokolwiek gwarancji powrotu. Zdecydował zatem, że wraz ze swoją armią wyruszy w pogoń za bezbronnymi Izraelitami. To miało być łatwe zwycięstwo. 600 najlepszych egipskich woźniców rydwanów, które były niczym współczesne czołgi, wysłanych przeciwko bezradnym Izraelitom. Nie trzeba dodawać, że Egipt miał wtedy najlepszych piechurów. To miało być łatwe zwycięstwo Egipcjan.

I dokładnie tak myśleli Izraelici. Kiedy zobaczyli, że nadciąga w ich kierunku potężna armia, zaczęli się żalić Mojżeszowi. Powiedzieli mu, że lepiej byłoby dla nich umrzeć jako niewolnicy w Egipcie niż umrzeć na pustyni. Najwyraźniej zapomnieli o potężnym Bogu, który właśnie odniósł dziesięć wielkich zwycięstw, zsyłając plagi na egipskich bożków.

Bóg kazał Mojżeszowi przestać się modlić i zacząć działać. Był czas na modlitwę, ale teraz nadszedł czas na przeprawę. Bóg prowadził Izraelitów słupem ognia z przodu i osłaniał ich tyły przed Egipcjanami z pomocą obłoku. Bóg miał wszystko całkowicie pod kontrolą. Była już noc i żadna ze stron nie poruszyła się nawet o krok. Bóg dopilnował, by Egipcjanie nie zaatakowali. Rano, po silnym wietrze ze wschodu, Mojżesz podniósł swoją laskę; morze się rozstąpiło i miliony Izraelitów przeprawiły się przez Morze Czerwone suchą stopą. Bóg ponownie okazał Izraelitom swoją potężną moc.

Armia egipska pomyślała, że może także przejechać na drugą stronę po suchym dnie. Jednak popełnili wielki błąd! Zakładali, że ściany wody po obu stronach Morza Czerwonego, które chroniły Izraelitów, będą chronić również ich. Nie zdawali sobie sprawy, że to Bóg rozdzielił tę wodę i cała armia egipska utonęła, gdy Bóg zamknął wody Morza Czerwonego. Żaden z Egipcjan nie przeżył. To był niesamowity widok!

Mojżesz napisał pieśń o tym wybawieniu (Kantyk Mojżesza), a Izraelici chwalili Boga. Nauczyli się ufać Mojżeszowi i Bogu Mojżesza, przynajmniej na jakiś czas.

Ćwiczenie: Narzekanie czy uwielbianie?

Po raz pierwszy dowiadujemy się, że Izraelici narzekali. Po tak niedawnych spektakularnych zwycięstwach ich Boga można by pomyśleć, że narzekanie było czymś nieprawdopodobnym. Jednak narzekanie stało się stałym elementem ich codziennego życia.

Po opowiedzeniu historii podziel grupę na dwa zespoły: narzekaczy i uwielbiaczy. Poproś, aby dzieci przyłożyły się do zadania, aby przekonać drugą grupę, że warto do niej dołączyć.

Podsumuj tę część lekcji, zachęcając dzieci, aby szukały tego, co robi Bóg, i chwaliły Go za to. Zachęć je również, by opierały się pokusie przyłączenia się do tych narzekających.

Werset do zapamiętania

Wj 14:29 – Lecz synowie Izraela szli po suchej ziemi środkiem morza, a wody były dla nich murem, po prawej i po lewej stronie.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak samodzielnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Powiedz do uczestników: „Na dzisiejszej lekcji biblijnej dowiedzieliśmy się, że ludzie przeprawili się przez Morze Czerwone. Będziemy udawać, że my także przechodzimy przez to Morze Czerwone”.

- Ustaw dzieci na jednym końcu sali.
- Będziesz potrzebować czworga dzieci lub czterech nauczycieli, aby trzymali końce linek.
- Rozciągnij linki w odstępach około 30 cm.
- Niech dzieci skaczą przez obie linki.
- Gdy wszystkie dzieci przeskoczyły już przez linki, zwiększ między nimi odległość. Niech skaczą raz jeszcze.
- Nadal przesuwaj linki coraz dalej od siebie, aż odległość będzie zbyt duża, by którekolwiek z dzieci mogło je przeskoczyć.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania: Frazy

Odczytaj Wj 14:29 w trzech fragmentach. Wyznacz osoby z grupy, aby zapamiętały tylko jedną frazę. Gdy już ją opanują, zrób zmianę w taki sposób, by dzieci nauczyły się wszystkich trzech fraz.

Aktywność biblijna: Przejście przez Morze Czerwone

Do tego ćwiczenia będziesz potrzebować dwóch skakanek/sznurków.

Ćwiczenie składa się z dwóch części. W pierwszej części sznurki są wystarczająco blisko siebie i każdy może „przeprowadzić się przez Morze Czerwone”.

Druga rozpoczyna się wtedy, gdy sznurki są bardzo daleko od siebie, tak że nikt (armia egipska) nie jest w stanie pomyślnie „przeprowadzić się przez Morze Czerwone”.

4) Analiza lekcji

Pytania zaczynające się od „Kto?”

1. Kto wyciągnął łaskę Bożą i morze się rozstało?
2. Kto zmienił zdanie?

Pytania zaczynające się od „Co?”

1. Co kierowało Izraelitami?
2. Co działo się za Izraelitami?

Pytania zaczynające się od „Kiedy?”

1. Kiedy Izraelici przeszli przez Morze Czerwone?
2. Kiedy faraon zaczął ścigać Izraelitów?

Pytania zaczynające się od „Gdzie?”

1. Gdzie znajduje się Morze Czerwone?
2. Gdzie chcieli się udać Izraelici?

Pytania zaczynające się od „Jak?”

1. Jak Izraelici okazali swoją wiarę w Boga?
2. Jak Bóg osuszył dno morskie?

Pytania zaczynające się od „Dlaczego?”

1. Dlaczego Izraelici narzekali?
2. Dlaczego Izraelici chwalili Boga?

5) Zastosowanie lekcji

Wymień trzy rzeczy, na które powinienś przestać narzekać.

Wymień trzy rzeczy, za które powinienś chwalić Boga.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie: Kostka detektywa

Podziel grupę na dwa zespoły. Wykonaj kostkę, na jej ściankach napisz: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „jak”, „dlaczego”. Kiedy kostka zostanie rzucona w kierunku jednej z drużyn, jej członkowie powinni odpowiedzieć na wylosowane pytanie, którego początek znajduje się na kostce. Na przykład jeśli wylosowane zostało słowo „dlaczego”, wtedy drużyna musi odpowiedzieć na pytanie „dlaczego”. Możesz wymyślać własne pytania do zajęć.

Motyw opowieści: Bóg jest potężnym Zbawicielem. To On rozdzielił Morze Czerwone.

Przygoda numer 28

Wj 20:1-17

**Motyw opowieści: Bóg jest święty. Bóg dał Dziesięć przykazań.
Nieposłuszeństwo Bożym przykazaniom to grzech.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Bóg dał Mojżeszowi Dziesięć przykazań na dwóch kamiennych tablicach na górze Synaj, która znajduje się na Półwyspie Synaj, po drugiej stronie Zatoki Sueskiej od strony Egiptu.
- Izraelici właśnie przybyli z Egiptu, w którym żyli przez 430 lat i w którym Egipcjanie czcili wielu bogów.
- Bóg jest godzien najwyższej czci, a oddawanie czci innym przedmiotom zostało zabronione. Bez względu na to, jak bardzo byliby twórczy, jakiegokolwiek ich dzieło nie zasługiwałoby, by oddawać mu cześć tak jak Jahwe. Izraelici żyli wśród ludu, który miał wielu bożków. Teraz mieli już ich nie mieć. Bóg tego zabronił.
- Bóg powiedział Izraelitom, że nie powinni używać imienia Bożego w sposób pozbawiony szacunku. On jest święty i Jego imię jest święte.
- Bóg spodziewał się, że Izraelici będą czcić Boga i odpoczywać w określonym dniu. Dzień ten nazywano szabatem.
- Od izraelskich dzieci oczekiwano, że będą szanować swoich rodziców. To było pierwsze przykazanie, które wiązało się z obietnicą.
- Izraelici mieli nie odbierać życia innej niewinnej istocie ludzkiej; nie mordować.
- Izraelici mieli nie cudzołożyć. Oznacza to, że mężczyzna może mieć tylko jedną żonę, z którą może mieszkać i sypiać.
- Nie wolno im było kraść ani zabierać niczego, co do nich nie należało.
- Mieli nie dawać fałszywego świadectwa. To znaczy, że jeśli szli do sądu i zeznawali, mieli mówić całą prawdę.

2) Rozpocznij lekcję

**Wskazówki dla
nauczyciela**

- Jaka była pierwsza przygoda, o której się uczyliśmy? (stworzenie) Czego nauczyliśmy się o czasie, który nazywamy stworzeniem? (Bóg jest mocny. Bóg stworzył wszystko. Bóg stworzył ludzi, aby byli Jego wyjątkowymi przyjaciółmi).
- O jakich innych przygodach rozmawialiśmy? (upadek) Jakie wnioski wyciągnęliśmy z okresu, który nazywamy upadkiem? (Szatan został strącony z nieba z powodu swojego grzechu, Adam i Ewa zgrzeszyli, a Szatan ich kusił).
- Jaka kolejną przygodę omówiliśmy? (potop) Czego nauczyliśmy się o okresie, który nazywamy potopem? (Bóg osądza grzech).
- Jaką kolejną przygodę omówiliśmy? (Babel) Czego nauczyliśmy się o tym okresie? (Człowiek nie może ustanowić własnej metody oddawania czci Bogu. Musi być ona oddawana w Boży sposób).
- Jaka kolejną przygodę omówiliśmy? (początki narodu) Czego nauczyliśmy się o tym okresie? (Bóg powołał Abrahama, aby stał się wielkim narodem i błogosławieństwem dla wszystkich ludzi).
- Jaką kolejną przygodę omówiliśmy? (Mojżesz) Czego nauczyliśmy się o tym okresie? (Bóg powołał Mojżesza w szczególny sposób i Mojżesz był Mu posłuszny).

3) Wyłóż lekcję

Jakie prawa obowiązują w miejscu twojego zamieszkania?

Aż do tego momentu naród izraelski nie miał zbioru praw, których musiałby przestrzegać. Bóg zamierzał dać narodowi konkretny kodeks moralny, który nazywamy Dziesięcioma przykazaniami. Naród miał ściśle przestrzegać przykazań i być posłusznym temu, co Bóg nakazał robić, a także temu, czego zabronił.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Izraelici wędrowali już od dwóch miesięcy. Opuścili Egipt i znajdowali się w drodze do ziemi obiecanej. Przybyli na górę Synaj, miejsce, które było znane Mojżeszowi. To tutaj Mojżesz usłyszał Boga przemawiającego z płonącego krzewu. To tutaj dowiedział się, że Bóg wzywa go do wyprowadzenia ludu Izraela z Egiptu. Było to święte miejsce Mojżesza, a teraz stanie się także świętym miejscem dla reszty Izraela.

Izrael żył bez moralnego kodeksu posłuszeństwa swojemu Bogu. Życie wśród Egipcjan mających wielu bogów nie ułatwiało sprawy. Z pewnością przejęli część religii Egipcjan. Teraz Bóg chciał oddzielenia i zawarcia nowego przymierza z narodem izraelskim. Przymierza nie były dla tych ludzi czymś nowym. Wiedzieli o przymierzu z Noem. Wiedzieli o przymierzu z Abrahamem. Teraz przez Mojżesza mieli otrzymać własne przymierze z Bogiem.

Lud izraelski czekał na Mojżesza, który wszedł na szczyt góry, aby spotkać się z Bogiem i odebrać od Niego moralny kodeks posłuszeństwa. Kodeks ten nazywamy Dziesięcioma przykazaniami. Oto, co one mówią i co w skrócie, oznaczają.

1. „Nie wolno wam mieć żadnego innego boga oprócz mnie”. Bóg oczekiwał od swojego ludu lojalności.
2. „Nie wolno wam robić sobie bożków”. Żaden, nawet najbardziej twórczy obraz nie zbliżyłby się nawet do przedstawienia chwały Jahwe.
3. „Nie wolno nadużywać imienia Pana, Boga twego”. Imię Pana miało być traktowane z najwyższą czcią i szacunkiem.
4. „Pamiętaj, aby zachowywać dzień szabatu, świętując go”. Lud Boga miał Go czcić. Ich Stwórca odpoczął i oni też powinni.
5. „Czcij ojca swego i matkę swoją”. Dzieci i dorośli mieli okazywać szczególne wsparcie i szacunek swoim rodzicom.
6. „Nie zabijaj”. Odbieranie życia niewinnym było zabronione.
7. „Nie cudzołóż”. Związek małżeński miał być wyjątkowym przymierzem jednego mężczyzny i jednej kobiety.

Ćwiczenie: Przykazania najbardziej i najmniej akceptowane

Powiedz dzieciom, aby wysłuchały wszystkich Dziesięciu przykazań. Możesz im wręczyć ich wydruk.

Odczytując Dekalog, poproś dzieci, aby zaznaczyły przykazanie, które jest najbardziej akceptowane w miejscu ich zamieszkania. Niech postawią też znak „X” przy przykazaniu, które jest najmniej akceptowane w miejscu ich zamieszkania.

Kiedy skończysz opowiadać im tę historię, zapytaj, które przykazania są ich zdaniem najbardziej i najmniej akceptowane w ich kulturze/otoczeniu.

8. „Nie kradnij” Zachowaj lub oddaj to, co jest twoją własnością, ale nie zabieraj rzeczy, które należą do kogoś innego.
9. „Nie wolno ci fałszywie zeznawać przeciw bliźniemu swemu”. Nie kłam.
10. „Nie pożądaj”. Izraelici nie tylko nie mieli zabierać tego, co należało do kogoś innego, ale mieli zadowolić się tym, co mają, i nie pragnąć tego, co posiadał ktoś inny.

Werset do zapamiętania

Wj 20:3 – Nie będziesz miał innych bogów przede mną.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Stwórz duży plakat. Z lewej strony zapisz każde z Dziesięciu przykazań. Po prawej stronie napisz, co każde przykazanie mówi nam o Bogu.

1. Bóg jest wyłączny – tylko Bóg.
2. Bóg nie będzie się dzielił swoją chwałą – należy ona wyłącznie do Niego.
3. Imię Boga jest szczególne – szanuj je.
4. Dzień Boży jest wyjątkowy.
5. Bóg ustanowił rodzinę – uszanuj to.
6. Bóg szanuje życie, my też powinniśmy.
7. Bóg jest czysty i powściągliwy.
8. Bóg jest sprawiedliwy.
9. Bóg jest prawdą.
10. Bóg jest usatysfakcjonowany, nie chce więcej.

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania:

Zbuduj swój werset

Podziel dzieci na dwie grupy. Powtórz werset w następujący sposób, dodając po jednym słowie z każdej strony do tego, co powiedziała druga grupa.

Grupa 1: Księga Wyjścia

Grupa 2: Księga Wyjścia 20

Grupa 1: Księga Wyjścia 20:3

Grupa 2: Księga Wyjścia 20:3, „Nie będziesz...”

Grupa 1: Księga Wyjścia 20:3, „Nie będziesz miał...”

Aktywność biblijna: Przykazania na pergaminie

Oto kilka przykładów stwierdzeń, które można umieścić po prawej stronie plakatu. Prawa Boże nie zostały wymyślone po to, by odebrać nam całą radość życia. Odzwierciedlają one naturę i charakter Boga. Prawa Boże chronią nas przed nieszczęściami na wiele sposobów. Zastanów się razem z dziećmi, w jaki sposób każde przykazanie nas chroni.

4) Analiza lekcji

Wybierz trzy przykłady, które zdobyły najwięcej głosów na „najbardziej akceptowane” przykazanie, o którym mówiłeś na początku lekcji.

Zastanówcie się wraz z grupą:

- Dlaczego te przykazania nie są akceptowane w naszej kulturze?
- Czego oczekuje od nas Bóg, kiedy daje nam przykazania, które nie stanowią części kodeksu moralnego miejsca, w którym żyjemy?
- Czy ważniejsze jest posłuszeństwo Bogu, czy też naśladowanie tego, co robią wszyscy inni? Dlaczego?
- Czy Bóg oczekuje, że zawsze będziemy Mu posłuszni? Czy oczekuje, że będziemy Mu posłuszni, nawet jeśli wielu innych wokół nas nie jest?

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie: Pytanie i odpowiedź

Tych czterech pytań należy używać w połączeniu z częścią lekcji: „Opowiedz historię”.

Nauczyciel powinien zwrócić uwagę na „najmniej akceptowane” przykazania w miejscu zamieszkania dzieci i zachęcić uczniów do tego, by żyły w kulturze Boga i w posłuszeństwie Jemu.

5) Zastosowanie lekcji

1. <u>Bóg</u>. Na początku istniał niezmiennie potężny Bóg. 2. <u>Człowiek</u>. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, aby stali się Jego wyjątkowymi przyjaciółmi. 3. <u>Grzech</u>. Mężczyzna i kobieta okazali się nieposłuszni Bogu. Nie wykonali tego, co im kazał. 4. <u>Śmierć</u>. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za ich nieposłuszeństwo.	5. <u>Chrystus</u>. Bóg posłał Swego jedyne, wyjątkowego Syna, który żył doskonałym życiem. 6. <u>Krzyż</u>. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. 7. <u>Wiara</u>. Jeśli ktoś uwierzy w Chrystusa, Bóg go zaakceptuje. 8. <u>Życie</u>. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą.

Ćwiczenie: Zastosowanie

Osiem podstawowych prawd wielkiej historii biblijnej jest bardzo ważnych. Którą prawdę podkreśla Dekalog i co zrobisz, aby postępować zgodnie z kodeksem moralnym, który dał nam Bóg?

Motyw opowieści: Bóg jest święty. Bóg dał Dziesięć przykazań. Nieposłuszeństwo Bożym przykazaniom to grzech.

Przygoda numer 29

Wj 32:1-35

Motyw opowieści: Izraelici zbuntowali się przeciwko Bogu.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Izraelici obawiali się, że Mojżesz może nie wrócić z wyprawy na szczyt góry i spotkania z Bogiem. Kazali Aaronowi sporządzić dla nich „bogów”, którzy poprowadziliby ich w dalszą wędrówkę. Aaron zebrał więc złoto i stworzył dla nich złotego cielca.
- Dwoje popularnych egipskich bogów, Hapi i Hathor, było przedstawianych jako byk i jałówka. Kananecy czcili Baala, którego przedstawiano jako byka. Stwarzając cielca, Izraelici przyjmowali otaczające ich religie i ignorowali drugie przykazanie, które właśnie dał im Bóg. Mieli nie czynić sobie żadnych bożków ani podobizn jakiegokolwiek rodzaju.
- Mojżesz potłukł tablice, które dał mu Bóg, gdy ujrzał bałwochwalstwo Izraelitów.
- Kompromis Aarona polegający na próbie zadowolenia ludzi, a jednocześnie podążaniu za Bogiem lub bożkami, zakończył się całkowitą porażką. Jednak pomimo tego kompromisu Jahwe wyznaczył Aarona i jego synów na kapłanów Boga Najwyższego.
- Jahwe oznajmił Mojżeszowi, co działo się w obozie. Rozgniewany Mojżesz zszedł z góry, by zgromić Izraelitów. Kiedy doszło do konfrontacji z Aaronem, ten zrzucił całą winę na lud.
- Mojżesz wrócił na górę, gdzie szukał przebaczenia u Boga. Zaoferował nawet samego siebie jako ofiarę za grzechy ludu. Jednak, jak się później dowiemy, Bóg nie lubi ofiar z ludzi.

2) Rozpocznij lekcję

- Rdz 1:1 – Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię.
- Kol 1:16 – Przez niego bowiem wszystko zostało stworzone, to, co w niebie i to, co na ziemi, to, co widzialne i co niewidzialne, czy trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze. Wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone.
- Rdz 2:2 – W siódmym dniu Bóg ukończył swe dzieło, które uczynił; i odpoczął siódmego dnia od wszelkiego swego dzieła, które stworzył.
- Rdz 2:8 – PAN Bóg zasadził ogród w Edenie, na wschodzie, i umieścił tam człowieka, którego ukształtował.
- Rdz 3:15 – I wprowadzę nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem. Ono zrani ci głowę, a ty zranisz mu piętę.
- Rz 8:20 – Gdyż stworzenie jest poddane marności, nie dobrowolnie, ale z powodu tego, który je poddał, w nadziei.
- Rdz 12:3 – I będę błogosławił tym, którzy tobie będą błogosławić; a tych, którzy przeklinają ciebie, będę przeklinać. W tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi.
- Wj 12:13 – A ta krew będzie dla was znakiem na domach, w których będziecie. Gdy bowiem ujrzę krew, ominę was i nie dotknie was plaga zniszczenia, gdy będę zabijał w ziemi Egiptu.
- Wj 14:29 – Lecz synowie Izraela szli po suchej ziemi środkiem morza, a wody były dla nich murem, po ich prawej i lewej stronie.
- Wj 20:3 – Nie będziesz miał innych bogów przede mną.

3) Wyłóż lekcję

Kiedy ostatnio widziałeś kogoś naprawdę zdenerwowanego? Być może nawet ta osoba się wściekła? Jakie okoliczności sprawiły, że tak bardzo się czymś zdenerwowała?

Dzisiejsza lekcja dotyczy Mojżesza, który był bardzo zły na Izraelitów z powodu czegoś, co zrobili. Problem ten dotyczył jego własnego brata i siostry.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie: Wcześniejsze wersety

Poproś dzieci, aby przypomniały poprzednie wersety do zapamiętania. Nie wszystkie wersety zostały wymienione na tej stronie. Wybierz ochotników i udziel im kilku wskazówek lub podpowiedzi.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Mojżesz i Jozue wyruszyli w długą podróż, lecz tylko sam Mojżesz mógł wejść na szczyt góry. Wszedł tam, aby porozmawiać z Bogiem, podczas gdy Jozue siedł z nim tylko do pewnego momentu. Jozue cierpliwie czekał na Mojżesza. Izraelici postąpili odwrotnie.

Myśleli, że Mojżesz już nie wróci, i zaczęli się czuć niepewnie. Wpadli na pomysł, że Aaron jest kolejnym najlepszym kandydatem na przywódcę, i kazali mu po prostu coś zrobić. Nieważne co, po prostu coś!

Co pomyślał Aaron? Powiedział ludziom, aby przynieśli mu swoje złoto, a on wykona byka ze złotych klejnotów. Następnie oddawali cześć złotemu cielcowi i urządzili wielkie przyjęcie. Ogłosili złotego cielca swoim wybawicielem z Egiptu.

Bóg się naprawdę zdenerwował! Właśnie im zapowiedział, żeby nie robili sobie Jego wizerunku, ale oni mimo wszystko go zrobili. Aaron został ich przywódcą! Bóg widział wszystko i powiedział Mojżeszowi, co się dzieje w obozie. Był tak zdenerwowany, że zagroził zniszczeniem wszystkich ludzi. Mojżesz zszedł z góry, dołączył do niego Jozue. Jozue usłyszał hałas dobiegający od Izraelitów i pomyślał, że to chyba wojna, ale Mojżesz wiedział lepiej. Wiedział, ponieważ Bóg powiedział mu, że Izraelici urządzają wielkie przyjęcie, jednak nie takie, które oddawałoby cześć Bogu. Kiedy Mojżesz zobaczył, co się dzieje, rzucił dwie tablice z Dziesięcioma przykazaniami i potłukł je. Mojżesz był również bardzo zdenerwowany, zwłaszcza na swojego brata Aarona.

Napomniął ludzi. Powiedział im, że zgrzeszyli i że będzie się za nich modlił. Miał wrócić do Boga na górę i dokonać zadośćuczynienia za ich grzechy. Wszyscy mieli teraz spore kłopoty z powodu złotego cielca, oddawania mu czci i świętowania.

Bóg jednak przebaczył ludziom tak złą rzecz. Powiedział Mojżeszowi, że nikt, kto pragnie przebaczenia, nie zostanie wymazany z Bożej księgi. Dał Mojżeszowi to zapewnienie, a także nowy komplet tablic z Dziesięcioma przykazaniami. Boża łaska była bardzo widoczna, gdy przebaczał ludziom. Zesłał jednak na nich plagę za robienie tak niegodziwych rzeczy, podobnie jak wtedy, kiedy Adam i Ewa zgrzeszyli. Bóg im przebaczył i dał im nowe ubrania. Jednak również ich ukarał, wypędzając ich z ogrodu. Tak właśnie działa Bóg. Jest łaskawy zawsze, ale za grzech karze.

Ćwiczenie: Słuchanie o miejscach

Poproś dzieci, aby wysłuchały opowieści z różnych miejsc.

1. Posłuchajcie jej ze szczytu góry, na której znajdował się Mojżesz. Co zobaczył? Co usłyszał?

2. Posłuchajcie jej ze stoku góry, na którym znajdował się Jozue. Co zobaczył? Co usłyszał? Co poczuł?

3. Posłuchajcie jej z podnóża góry, gdzie przebywali Aaron i Izraelici. Co zobaczyli? Co usłyszeli? Co poczuli?

Porównaj te miejsca. Jak wyglądała opowiadana historia w tych trzech lokalizacjach?

Werset do zapamiętania

Wj 20:4 – Nie będziesz miał innych bogów przede mną.

Uwielbienie

Style uwielbienia znacznie różnią się na całym świecie. Założeniem naszego programu jest wybór pieśni uwielbienia, które najlepiej pasują do treści danej lekcji. Podajemy zalecenia dotyczące uwielbienia, a muzykę można zwykle znaleźć w serwisie: www.itunes.com. Nauczyciel może jednak swobodnie dobrać sobie zbliżoną pieśń uwielbienia.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, O Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Celem tego ćwiczenia jest uświadomienie dzieciom rzeczy, które mogą być bożkami w naszym życiu. Zadaj dzieciom pytanie: „Gdyby w naszym pomieszczeniu znajdowała się dziś złota krowa, czy zdecydowalibyście się jej pokłonić i oddać jej cześć?” (NIE! To byłoby złe, tak nauczyliśmy się na dzisiejszej lekcji). OK, powiedzmy to razem: «ŻADNYCH BOŻKÓW!». Pomyślmy teraz o rzeczach, które dzisiaj traktujemy jako bożki. Być może myślisz: «Przecież nie czczę żadnych złotych krów, nie mam żadnych bożków». Ale czym jest bożek? Może być to dowolna rzecz, która zajmuje miejsce Boga w naszym życiu. Czy jest coś, czemu poświęcasz więcej czasu i uwagi niż Bogu? (Przygotuj się i przynieś zdjęcia rzeczy lub przedmioty, które mogą być współczesnymi bożkami). Co z gramy komputerowymi? Telewizją? Smartfonem? (Przynieś zdjęcie lub rzeczywisty przedmiot reprezentujący każdego idola, odpowiednio do twojej grupy). Czy jesteście gotowi spojrzeć na _____ i powiedzieć «ŻADNYCH BOŻKÓW!»? Wypowiedzmy to! Tym razem podniosę przedmioty, który mógłby stać się dla nas dzisiaj bożkiem. Módlmy się i prosimy Boga, aby strzegł nas od bożków!”

Wskazówki dla nauczyciela

Werset do zapamiętania

Powtórz werset kilka razy, a następnie podziel dzieci na dwie lub więcej grup. Poproś grupy, aby utworzyły linie naprzeciwko tablicy lub kartki papieru położonej na krześle. Umieść coś do pisania na tablicy przed każdą drużyną. Niech pierwsze dziecko z każdej drużyny podbiegnie do tablicy i napisze pierwsze słowo wersetu, a następnie pobiegnie z powrotem do swojego rzędu. Kolejne dziecko z zespołu napisze kolejne słowo. Ćwiczenie trwa aż do uzupełnienia całego wersetu. Pozwól wszystkim zespołom skończyć przed ponowną rozgrywką.

4) Analiza lekcji

Lekcja ta skupia się na dwóch faktach:

1. Mojżesz oddawał cześć Bogu na szczycie góry.
2. Izraelici oddawali cześć złotemu cielcowi u stóp góry.

5) Zastosowanie lekcji

Wybór, kogo lub co czcisz, stanowi praktyczne zastosowanie dzisiejszej lekcji. Izrael wybrał czczenie fałszywego boga i świętowanie w jego towarzystwie.

Bóg osądził lud i zesłał plagę. Jako sprawiedliwy Sędzia wybierze konsekwencje dostosowane do czynów.

Jakich dobrych wyborów możesz dokonać, aby uczcić Boga?
(Módl się, czytaj Biblię, chodź do kościoła i bądź Bogu posłuszny).

Co możesz zrobić, aby Boga NIE uczcić?

Kiedy ktoś decyduje się nie uczcić Boga, wiązą się z tym złe konsekwencje tego wyboru.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórzeniowe

Powiedz dzieciom, aby zapisały jedną główną rzecz, której nauczyły się podczas tej lekcji. Następnie poproś, aby podzieliły się z jedną osobą w grupie tym, czego się nauczyły. Dzieci powinny zapisywać każdą nową rzecz, którą ktoś im udostępnił. Powtórz ćwiczenie kilkakrotnie. Następnie utwórz główną listę tego, czego dzieci nauczyły się podczas zajęć.

Motyw opowieści: Izraelici zbuntowali się przeciwko Bogu.

Przygoda numer 30

Wj 40:17-35

Motyw opowieści: Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Przybytek został początkowo zbudowany pod górą Synaj, na rok po wyjściu Izraelitów z Egiptu.
- Izraelici pozostali w tym miejscu przez około ośmiu i pół miesiąca. Mojżesz przebywał na górze Synaj przez co najmniej osiemdziesiąt dni. Oznacza to, że Izrael gromadził materiały na przybytek przez około sześciu miesięcy.
- Czterdziesty rozdział Księgi Wyjścia siedem razy wspomina o tym, że Mojżesz wykonał przybytek dokładnie tak, jak rozkazał mu Pan.
- Dwie kamienne tablice z Dziesięcioma przykazaniami, które Mojżesz otrzymał od Boga, zostały umieszczone w Arce Przymierza.
- Kiedy przybytek napełnił się chwałą Bożą (Wj 40:34), wypełniła się Boża obietnica: „Będę mieszkał pośród synów Izraela, i będę ich Bogiem” (Wj 29:45).
- Przybytek był mieszkaniem Boga na ziemi. Było to miejsce, w którym objawiał On swoją chwałę, gdzie składano Mu ofiary i gdzie przebaczał grzechy.
- Kiedy świecznik był gotowy, zapalono lampy, aby w miejscu, w którym oddawano cześć Bogu, nie panowała ciemność (w. 25).
- Budowa przybytku jest wzorem do naśladowania. Po pierwsze, wierzący muszą jasno zrozumieć Boże nakazy, a po drugie dokładnie je wypełnić.
- Przybytek ukazywał dwie zasadnicze prawdy. Po pierwsze, Bóg mieszkał wśród swojego ludu. Po drugie, był dla niego niedostępny ze względu na Jego świętość i ich grzeszność.

2) Rozpocznij lekcję

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Przygoda numer 27: Exodus

1. Jak Bóg prowadził Izraelitów do Morza Czerwonego?
2. Przeczytajcie Wj 14:19-20.
3. W słupie obłoku i słupie ognia.
4. Chwalcie Boga za Jego jasne prowadzenie

Przygoda numer 28: Dziesięć przykazań

1. Ile z Dziesięciu przykazań potraficie wymienić?
2. Przeczytajcie Wj 20:1-17.
3. Boży kodeks moralny dla naszego życia.
4. Pomódlcie się, żebyśmy byli posłuszni Bożym przykazaniom.

Przygoda numer 29: Bunt złotego cielca

1. Jak Aaron mógł doprowadzić do takiego buntu przeciwko Bogu?
2. Przeczytajcie Wj 32:1-6.
3. Podążanie za Bogiem całym sercem nie jest łatwe.
4. Pomódlcie się, żeby żadne z was nie pobudzało innych do buntu przeciwko Bogu.

Ćwiczenie:

**Pytanie, czytanie,
omówienie, modlitwa**

Dobłą strategią powtórzenia poprzednich przygód jest skupienie się na czterech głównych elementach:

1. Zadaj pytanie.
2. Przeczytaj fragment.
3. Omów go.
4. Pomódl się.

3) Wyłóż lekcję

Jakie miejsca kultu mieliście okazję odwiedzić? Jakie przedmioty widzieliście w świątyniach różnych religii?

Jakie rzeczy spodziewalibyście się zobaczyć w miejscu, gdzie odbywają się chrześcijańskie nabożeństwa?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Jesteśmy na południu ziemi izraelskiej. Zapraszam na zwiedzanie przybytku. Chcę wam pokazać przybytek, czyli namiot, w którym Bóg mieszkał wśród swojego ludu. Cieszę się, że jest was dzisiaj tak dużo. Można zadawać pytania.

Stoimy przed przybytkiem. Popatrzcie na ciężkie zasłony otaczające cały jego teren. Cały przybytek ma ponad 2 m wysokości, prawie 46 m długości i 23 m szerokości. Jak widzicie, to nie jest murowany budynek. To dlatego, że Bóg chciał mieszkać wśród swojego ludu podczas jego wędrówek. Składanie i rozkładanie części i sprzętów przybytku wymagało pracy wielu ludzi.

Pierwsze, co widzimy, wchodząc do przybytku, to ołtarz z miedzi. Na ołtarzu składano za lud ofiary ze zwierząt i pokarmów. Zabijano tu wiele zwierząt, dlatego kapłani musieli dbać o czystość tego miejsca.

Wchodząc dalej w głąb, widzimy miedzianą kadź. Kapłani obmywali w niej ręce i stopy. Bóg chciał, żeby oczyścili się, zanim wejdą dalej. Przy ołtarzu oczyszczali się z grzechu, a przy kadzi z zewnętrznego brudu. Patrząc na przybytek z przodu, widzimy dwa pomieszczenia. Pierwsze z nich nazywane było Miejszem Świętym i stały w nim trzy sprzęty. Z prawej strony widzicie niski stół. Leży na nim dwanaście chlebów. Symbolizują one wspólnotę pomiędzy dwunastoma plemionami Izraela. Naprzeciwko stołu znajduje się złoty świecznik. Wygląda jak stylizowane drzewo i przypomina nam o drzewie życia z ogrodu Eden. Ostatnim sprzętem stojącym w tym pomieszczeniu jest pokryty złotem ołtarz z drewna akacjowego, na którym składano w ofierze kadzidło. Spalanie kadzidła było formą oddawania czci Bogu; mogli to robić tylko kapłani.

Drugie pomieszczenie to Miejsce Najświętsze. W tym wyjątkowym miejscu stała Arka Przymierza – pokryta złotem skrzynia z drewna akacjowego. W środku znajdowała się kopia Prawa, które Bóg dał Mojżeszowi. Popatrzcie na złote cherubiny, czyli anioły, na pokrywie Arki. Arka Przymierza była najważniejszym symbolem Bożej obecności. Nie każdy mógł wejść do Miejsca Najświętszego. Mógł do niego wejść tylko Arcykapłan – i to tylko raz w roku. Przybytek pokazuje nam, że Bóg mieszkał ze swoim ludem, że jest święty i że zapewnił sposób, dzięki któremu grzechy mogą zostać przebaczone

Ćwiczenie: Wycieczka

Aby opowiedzieć tę historię, wciel się w rolę przewodnika. Oprowadzając uczniów po przybytku lub namiocie, opisz to, co widzisz, wyjaśniając funkcje poszczególnych elementów.

Pod koniec zwiedzania uczniowie mogą zadawać pytania. Możesz wydrukować dla wszystkich bilety na „zwiedzanie przybytku” albo przynieść replikę przybytku lub jego sprzętów. Prowadząc wycieczkę, pokazuj uczniom przedmioty podobne do tych umieszczonych w przybytku. Pozwól im zadawać pytania.

Werset do zapamiętania

Wj 40:34 – Wtedy obłok okrył Namiot Zgromadzenia, a chwała PANA nappełniła przybytek.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści omawianej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można: na www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Speak, o Lord* autorstwa Keitha i Kristyn Gettych.

Aktywność biblijna

Rozdaj dzieciom po kawałku kartonu i wersecie z Biblii oraz drewniane patyczki oraz klej. Niech każdy przyklei swój werset do kartonu. W trakcie tej czynności podejdź do każdego i podpisz jego pracę jego imieniem. Pokaż dzieciom, jak przykleić patyczki do kartonu tak, aby uzyskać kształt budynku (każda budowla będzie wyglądała inaczej – zachęć je do kreatywności). Następnie zademonstruj, jak oderwać kawałki kartonu i przykleić do stworzonej budowli.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w klasy

Zapisz poszczególne słowa wersetu dużymi literami na osobnych kartkach. Przyklej kartki taśmą do podłogi – tak, by były rozrzucone, ale na tyle blisko, żeby dało się jednym skokiem dotrzeć do kolejnego słowa wersetu. Zadaniem uczniów jest przeskoczyć po słowach w odpowiedniej kolejności, aby ułożyły się w werset. Niech każde dziecko po kolei wykona to zadanie.

Aktywność biblijna

W dzisiejszej historii biblijnej lud izraelski zbudował przybytek (miejsce spotkania z Bogiem), aby czcić w nim Boga. Zbudujcie własny przybytek.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz (jeśli fałsz, to dlaczego?)

1. Wysokość przybytku wynosiła ponad 20 m (Fałsz. Miał ponad 2 m).
2. Kadz przybytku była zrobiona ze złota. (Fałsz. Była miedziana).
3. Przybytek znajdował się w środku obozu izraelskiego, bo Bóg chciał mieszkać wśród swojego ludu. (Prawda)
4. Dwanaście bochenków symbolizowało dwanaście drużyn piłkarskich. (Fałsz. Dwanaście chlebów symbolizuje wspólnotę pomiędzy dwunastoma plemionami Izraela).
5. Pierwszą rzeczą widoczną po wejściu do przybytku jest Miejsce Najświętsze (Fałsz. Pierwszą rzeczą widoczną po wejściu jest ołtarz z miedzi).
6. W przybytku było wiele pomieszczeń. (Fałsz. W przybytku były tylko dwa pomieszczenia: Miejsce Święte i Miejsce Najświętsze).

5) Zastosowanie lekcji

Przybytek oznaczał Bożą obecność. Nie można było jednak wejść do przybytku (czyli przebywać w Bożej obecności) bez ofiary.

Jeśli ktoś naprawdę chciał przebywać w Bożej obecności, jaką ofiarę mógł przynieść, aby Bóg ją przyjął? Jakie ofiary, które ludzie przynoszą Bogu, na pewno Mu się nie podobają?

Nie przynos Bogu w ofierze tego, co ci się najbardziej podoba albo co sam uważasz. Ofiaruj mu tylko to, co będzie Mu miłe. Co to może być?

Motyw opowieści: Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:
Prawda czy fałsz

Dzieci będą zgadywać, które zdania są prawdziwe, a które fałszywe. Możesz wymyślić więcej prawdziwych i fałszywych zdań.

Przygoda numer 31

Kpł 1:1-9

Motyw opowieści: Aby oddać chwałę świętemu Bogu, potrzebna była ofiara.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Księga Kapłańska pokazuje ludowi Bożemu, jak żyć w obecności świętego Boga. Rozdziały 1–7 opisują pięć rodzajów ofiar, jakie Izraelici mają składać Bogu.
- Izrael posiada już przybytek, aby wielbić w nim Boga. Teraz Izraelici muszą się nauczyć, jak czcić świętego Boga, który przebywa wśród nich.
- Pierwszą z nich jest ofiara całopalenia. Opisuje ją rozdział 1. Oznacza ona zarówno oddanie Jahwe, jak i oczyszczenie z grzechu. Żeby święty lud mógł wielbić świętego Boga, potrzebne było i jedno, i drugie.
- Na ofiarę całopalenia można było złożyć byka, barana, kozła, synogarlicę lub gołębia. Synogarlice i gołębie ofiarować mogli ludzie, których nie było stać na większe zwierzęta.
- Ten, kto składał ofiarę, kładł rękę na głowie zwierzęcia. Oznaczało to, że składa je na ofiarę. Kapłani upewniali się, że na ołtarzu płonie ogień, a drewno ułożone jest tak, jak powinno. Części zwierzęcia były spalane w ogniu na ołtarzu.
- Złożenie ofiary całopalenia symbolizowało całkowite oddanie się Jahwe.
- W odróżnieniu od pozostałych ofiar na miłą woń dla Pana na ołtarzu spalano wszystkie części zwierzęcia.
- Abraham składał ofiarę dla wyrażenia tego, że Bóg jest Najwyższy. Mojżesz składał ją, aby oddać cześć Bogu.

2) Rozpocznij lekcję

Powtórzmy sobie epoki i okresy dziejów, o których uczyliśmy się przez ostatnich kilka miesięcy.

- Ułóżcie je we właściwej kolejności. (Początki i Początki narodu)
- Jakich ludzi żyjących w tych czasach spotkaliście?
 1. Początki: Adam i Ewa.
 2. Początki: Lucyfer, Kain i Abel.
 3. Początki: Noe.
 4. Początki: czciciele fałszywych bogów.
 5. Początki narodu: Abraham, Sara, Izaak, Rebeka, Jakub i Józef.
 6. Początki narodu: Mojżesz i faraon.
- Co miały ze sobą wspólnego te osoby?
 1. Adam, Abel, Noe, Abraham i Mojżesz na pewnych etapach swojego życia zupełnie polegali na Bogu.
 2. Składali ofiary. (Adam, Abel, Abraham i Mojżesz).
 3. Atakował i kusił ich Szatan. (Adam, Ewa, Kain, ludzie w czasach Noego, czciciele fałszywych bogów, Abraham, Sara, Mojżesz i faraon).
- Jak Bóg się nimi opiekował? (Bóg dał Adamowi i Ewie ubrania; wyposażył Noego w łódź, żeby uratował się przed potopem; dał Abrahamowi barana, aby złożył go w ofierze na górze Moria; obronił Mojżesza i lud izraelski przed wojskiem faraona).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w piłkę

Ustaw dzieci w kręgu. Potrzebna będzie mała piłka. Niech dzieci tur-lają piłkę między sobą. Kiedy jedno złapie piłkę, niech odpowie na część pytania. Na tym etapie nie poprawiaj ich, jeśli udzielą błędnej odpowiedzi. Niech dziecko, które odpowiedziało, poturla piłkę do kolejnej osoby, która odpowie na następne pytanie.

3) Wyłóż lekcję

Wyobraźcie sobie, że popełniliście przestępstwo: ukradliście coś. Za to przestępstwo jest kara. Musielibyście siedzieć w więzieniu do końca życia. A teraz wyobraźcie sobie, że ktoś przychodzi i mówi, że pójdzie do więzienia za was, a wy wychodzicie na wolność. Jak byście się czuli? Dlaczego?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Moja rodzina była biedna. Nie mieliśmy wiele. Nie wiedziałem, że jesteśmy biedni. Lubiłem bawić się z kolegami z sąsiedztwa. Na pustyni byliśmy ciągle w drodze. Było gorąco i musieliśmy pomagać rodzicom wszystko pakować. Musieliśmy nieść część bagaży do następnego miejsca. Nie wiedzieliśmy, gdzie idziemy. Szliśmy po prostu tam, gdzie rodzice.

Po wyjściu z Egiptu dowiedziałem się, że Bóg chce mieszkać wśród nas. Są miliony różnych ludzi, a Bóg postanowił zamieszkać w środku naszego obozu. Ludzie zbudowali miejsce, w którym mieliśmy czcić Boga. Nazwali je przybytkiem. Nie mogłem tam wejść, ale rodzice tak. A właściwie mogli wejść tylko na dziedziniec, nie mogli wejść do Miejsca Najświętszego. Tylko kapłan mógł wejść do Miejsca Najświętszego, i to tylko raz w roku.

Niektórzy składali w ofierze byki, ale my byliśmy biedni, byki są bardzo drogie i nie było nas stać na byka. Nie przejmowałem się, że nie stać nas na rzeczy, na które było stać rodziców innych dzieci. Ale dowiedziałem się czegoś wspaniałego: nasza rodzina mogła złożyć ofiarę.

Bóg powiedział, że każdy może złożyć Mu w ofierze synogarlicę albo gołębia. Ofiara nie musi być droga, jak byk, baran czy kozioł. Bóg chce po prostu, żeby ofiarować Mu to, co najlepsze. Jeżeli kogoś nie stać na coś droższego, może przynieść mniejszą ofiarę. Ważne, żeby to było to, co najlepsze. Bóg nie wymaga więcej.

Taki jest Bóg. Tak bardzo mnie kocha, że nie muszę być sławny ani bogaty, żeby z Nim być. Lubi mnie takiego, jaki jestem. Wymaga tylko jednego: przynieść najlepszą ofiarę, jaką możesz. Tak zrobili rodzice... Przynieśli Mu najlepszą ofiarę, jaką byli w stanie.

Dzisiaj będę dobrze spał, bo wiem, że Bóg naprawdę lubi moją rodzinę. Wiem, że jest święty, i dlatego chce, żeby przynosić Mu ofiary. Ale wiem też, że jest dobry. Czy jesteś bogaty, jak niektórzy moi koledzy, i możesz przynieść na ofiarę byka, barana albo kozła, czy biedny jak my, i stać cię tylko na gołębia, Bóg chce, żebyśmy oddawali Mu cześć, przynosząc Mu ofiary. Przybytek pokazuje, że Bóg kocha wszystkich i chce przebaczać nam grzechy, kiedy prosimy o przebaczenie.

Ćwiczenie: Dziecko pustyni

Tę historię należy opowiedzieć z perspektywy dziecka będącego wśród wędrującego przez pustynię ludu. Możesz ją opowiedzieć ty lub jedno z dzieci – wcielając się w rolę postaci na pustyni.

Werset do zapamiętania

Kpł 17:11 – Życie wszelkiego ciała bowiem jest we krwi. Ja dałem ją wam na ołtarz dla dokonywania przebłagania za wasze dusze, gdyż to krew dokonuje przebłagania za duszę.

Uwielbienie

Różne części świata mają inne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Powiedz: „Zobaczmy, ile przykładów tej decyzji damy radę znaleźć”. Daj pierwszej grupie kartkę z wypisanymi imionami: Kain i Abel, Adam i Ewa, Lucyfer. Drugiej grupie daj kartkę z imionami: Noe, Abraham, Mojżesz. Zadaniem dzieci jest podać dwie decyzje, które musiała podjąć każda postać lub para postaci. Przykład: i Kain, i Abel złożyli ofiarę. Kain ofiarował warzywa (to, co podobało się jemu), a Abel baranka (to, co podobało się Bogu). Niech dzieci podadzą po dwie decyzje dla każdej postaci lub pary. Kiedy skończą, przedstawiciel grupy 1 czyta kolejno swoje przykłady. Zadaniem grupy 2 jest ocenić, czy każda kolejna decyzja była podjęta „po ludzku”, czy „po Bożemu”. Na przykład: przedstawiciel grupy 1 mówi: „Adam i Ewa jedli owoce z każdego drzewa, z którego chcieli”. Grupa 2 odpowiada: „Po ludzku!”. Przedstawiciel grupy 1 mówi: „Jedzcie owoce z każdego drzewa ogrodu poza drzewem poznania dobra i zła”. Grupa 2 odpowiada: „Po Bożemu!”. Podkreśl, że ludzie z historii biblijnych nie zawsze rozumieli Boże nakazy, ale Bóg nadal oczekiwał, że ich posłuchają i zrobią „po Bożemu”. Albo postanawiali, że będą ufać Bogu i Go słuchać, albo decydowali się robić po swojemu – nawet jeżeli oznaczało to, że będą nieposłuszni Bogu. Bogu zawsze można ufać. Jest kochający i dobry. Jego przykazania są po to, żeby nas chronić, i przynoszą błogosławieństwo.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Rozrzucone słowa

Zapisz każde słowo wersetu na oddzielnym kawałku papieru i pomieszaj kartki. Zadaniem uczniów jest ułożenie ich we właściwej kolejności.

Aktywność biblijna

Podziel grupę na dwie drużyny. Wyznacz przedstawiciela każdej grupy. Dzisiaj zagramy w grę „Po Bożemu czy po ludzku?”. Powiedz: „Poznaliśmy w Biblii różnych ludzi, którzy musieli wybierać, czy postąpią po Bożemu, czy po ludzku”.

4) Analiza lekcji

Dzisiejsza lekcja mówi o tym, że aby oddać chwałę Bogu, potrzebna była ofiara. Ponieważ przyglądamy się głównym wątkom Biblii, jakie inne pozostałe historie mówią o ofierze zastępczej?

1. Adam i Ewa. Aby Adam i Ewa mieli ubrania, którymi mogli okryć swój wstyd, musiało umrzeć zwierzę.
2. Kain i Abel. Żeby Abel mógł złożyć miłą Bogu ofiarę, musiało umrzeć zwierzę.
3. Abraham i Izaak. Aby Izaak nie został zabity na górze Moria, musiało umrzeć zwierzę.
4. Przybytek na pustyni. Aby ludzie otrzymali od Boga przebaczenie, musiało umrzeć zwierzę.

5) Zastosowanie lekcji

Aby czcić Boga, musimy być w porządku wobec Niego i wobec innych. Czy coś, co zrobiłeś, wymaga przebaczenia przez Boga albo innych ludzi? Aby prawdziwie czcić Boga, trzeba uznać Jego świętość i naszą grzeszność. Grzeszni ludzie potrzebują przebaczenia. Co robisz, kiedy potrzebujesz Bożego przebaczenia? Co robisz, kiedy potrzebujesz przebaczenia ze strony innych? Prawdziwi czciciele Boga proszą o wybaczenie.

Motyw opowieści: Aby oddać chwałę świętemu Bogu, potrzebna była ofiara.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Główne wątki

Do tej pory spotkał się w Biblii co najmniej cztery przykłady ofiary zastępczej. Czy potraficie je wymienić?

Po wymienieniu wszystkich czterech przykładów niech dzieci opowiedzą, co się stało w każdej z tych historii, że złożono ofiarę zastępczą.

Przygoda numer 32

Kpł 16:6-34

Motyw opowieści: Lud Boży mógł być uwolniony od swoich grzechów.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Grzeszenie jest dla ludzi czymś naturalnym i częstym. Potrzebują przebaczenia i oczyszczenia z grzechów. Do tego konieczne były ofiary z przelaniem krwi.
- Pierwszych siedem rozdziałów Księgi Kapłańskiej przedstawia szczegóły związane z prześlaniem, przebaczeniem, wspólnotą, odnowieniem, oddaniem i kultem.
- Rozdziały 8–10 opisują poświęcenie kapłanów.
- Rozdziały 11–15 wymieniają sytuacje powodujące nieczystość.
- Rozdział 16 opisuje coroczny Dzień Prześlania służący oczyszczeniu i przebaczeniu grzechów.
- Rozdział 17 wyjaśnia, dlaczego dla prześlania i przebaczenia grzechów potrzebna była krew.
- Dzień Prześlania obchodzony jest corocznie pod koniec września lub na początku października i znany jest jako Jom Kipur.
- Dzień Prześlania był jedynym dniem w roku, w którym najwyższy kapłan mógł wejść do Miejsca Najświętszego. Nikt inny nie mógł tam wchodzić.
- Najpierw najwyższy kapłan ofiarowywał byka za swoje własne grzechy. Następnie wносił część krwi i kadzidło z gorącymi węglami do przybytku. Umieszczał węgle na złotym ołtarzu kadzielnym i nasypywał na nie kadzidła, aby między nim a Arką Przymierza uniosła się chmura dymu. Kiedy dym unosił się z ołtarza, wchodził do Miejsca Najświętszego i kropił krwią byka pokrywę, zwaną też prześlalnią. Następnie dokonywał oczyszczenia z grzechu za swoją rodzinę.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij, że poznajecie główne wątki Biblii. Chociaż Biblia zawiera wiele historii, wszystkie wiążą się z jednym wiodącym tematem lub opowieścią. To historia nadziei. Żeby ją sobie utrwalić i zobaczyć we wszystkich lekcjach, powtórzymy sobie poprzednie lekcje. Zapytaj: „**Jakie najważniejsze biblijne wydarzenia poznaliśmy do tej pory?**”.

- Bóg istniał zawsze i ma wielką moc.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co na niej jest.
- Bóg stworzył ludzi, żeby byli Jego szczególnymi przyjaciółmi.
- Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i podążyła za nim jedna trzecia aniołów.
- Lucyfer, albo Szatan, zwiódł Ewę. Razem z Adamem zgrzeszyli, okazując nieposłuszeństwo Bogu.
- Bóg zesłał na cały świat potop, który zabił wszystkich na ziemi. Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, bo Noe był prawym człowiekiem.
- Bóg złożył Abrahamowi wyjątkowe obietnice.
- Na górze Moria Abraham ofiarował barana zamiast swojego syna, Izaaka.
- Jakub walczył z aniołem Pana i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Izraelici mieszkali w Egipcie przez 430 lat.
- Zysłając na Egipt plagi Bóg uwolnił Izraelitów i wyprowadził ich stamtąd.
- Bóg ustanowił kodeks moralny nazwany Dziesięcioma przykazaniami, którego Izraelici mieli przestrzegać.

3) Wyłóż lekcję

Zanieczyszczenie sprawia, że rzeczy stają się szkodliwe lub niezdatne do użytku. Dzieje się tak często. Kiedy do jedzenia dostaną się zarazki, stają się niejadalne. Kiedy źródło wody zostanie zanieczyszczone chemikaliami, stają się trujące.

Bóg nie chce, żebyśmy żyli wśród zanieczyszczeń. Grzeszne życie jest zanieczyszczone. Co Bóg zrobił, żeby temu zapobiec?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie:

Główne wydarzenia

Powtarzanie wiadomości jest ważną częścią nauki. Wypisano tu dwanaście wydarzeń. Zapisz każde na oddzielnym kawałku papieru lub kartonu. Niech dzieci ułożą je w porządku chronologicznym. Podziel grupę na małe, dwu- lub trzyosobowe drużyny. Mierz czas, w którym każdej z nich uda się ułożyć wydarzenia we właściwym porządku. Zwycięzcy otrzymują upominek.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

To był wyjątkowy dzień. Jedyny taki w całym roku. W kolejnych latach ten dzień miał być obchodzony w wielu rodzinach. Był to Dzień Przebłagania. Żeby wam powiedzieć, co było w nim niezwykłego, muszę opowiedzieć wam coś jeszcze.

Izraelici właśnie otrzymali specjalny kodeks moralny, według którego mieli żyć – Dziesięć przykazań. Mieli już miejsce, w którym mogli wielbić Boga – przybytek. Bóg pokazał w ten sposób, że On jest święty, a ludzie „nieświęci” – albo inaczej grzeszni. Bóg pokazał, że jest Osobą, bezpośrednio przekazując Mojżeszowi Dziesięć przykazań i zamieszkując wśród Izraelitów. Nie był bezosobowym Bogiem, jak myśleli niektórzy. Objawił się Izraelitom jako Osoba.

Ponieważ Bóg był bliski i był Osobą, wymagał przebłagania za grzechy wszystkich – łącznie z kapłanami. Nie wystarczyło tylko mieć świątynię. Nie wystarczyły same zasady postępowania. Lud potrzebował przebaczenia i oczyszczenia z grzechów. Zasady postępowania, Dziesięć przykazań, pokazywały, co wymaga przebaczenia, kiedy jedno z nich zostało złamane. Przybytek pokazywał, gdzie i kiedy miały nastąpić pokuta i przebaczenie.

Raz w roku, pod koniec września lub na początku października, lud czcił Boga w inny sposób. Tego wyjątkowego dnia kapłan wchodził do Miejsca Najświętszego. Był to jedyny dzień, kiedy mógł tam wejść. Tego dnia kapłan ofiarowywał byka, dokonując przebłagania za grzechy jego i jego rodziny. Kapłan i Izraelici otrzymywali Boże przebaczenie, kiedy przynosili właściwą ofiarę we właściwe miejsce z właściwych powodów – bo naruszyli Boży kodeks moralny.

W tym szczególnym dniu Izraelici wyrażali żal za grzechy i wdzięczność za to, że Bóg jest miłosierny i przebaczący. Dzień Przebłagania pokazywał ludowi izraelskiemu Boży charakter. Dzięki niemu dowiadywali się, że jest dobry, kochający i że chce przebaczać wszystkim, którzy wzywają Jego imienia składając właściwą ofiarę. Ci, którzy naruszyli Jego kodeks moralny, nie byli zabijani ani niszczeni. Otrzymywali przebaczenie, jeśli chcieli je otrzymać. W Dniu Przebłagania grzechy były usuwane. Było to tymczasowe – aż do kolejnego roku. Ale i tak grzechy były przebaczone i Izraelici byli za to wdzięczni.

Ćwiczenie: Wyjątkowy dzień

Po opowiedzeniu historii zadaj dzieciom pytania o Dzień Przebłagania:

- Gdzie? (przybytek)
- Kto? (arcykapłan mógł wejść do Miejsca Najświętszego)
- Co? (przebaczenie i oczyszczenie)
- Kiedy? (pod koniec września lub na początku października)
- Dlaczego? (ludzie byli grzeszni i potrzebowali Bożego przebaczenia)
- Jak? (kapłan składał ofiarę)

Werset do zapamiętania

Kpł 16:30 – Bo w tym dniu kapłan dokona za was przebłagania, aby was oczyścić od wszystkich waszych grzechów, abyście byli oczyszczeni przed PANEM.

Uwielbienie

Różne części świata mają odmienne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Celem tego ćwiczenia jest uświadomienie dzieciom, czym jest całkowite przebaczenie grzechów. Jeśli możesz, przynieś na tę lekcję globus. Jeśli nie masz globusa, możesz posłużyć się piłką. Wyobraźmy sobie, że chcemy dotrzeć jak najdalej na północ od miejsca, gdzie jesteśmy. Pokaż na globusie, gdzie się znajdujecie, i jedź palcem na północ – aż do bieguna północnego. A teraz jak najdalej na południe (pojedź palcem w dół aż do bieguna południowego).

Czy da się dotrzeć dalej na północ? (Nie). Czy da się dotrzeć dalej na południe? (Nie). Kiedy Bóg przebacza nasze grzechy, przestaje o nich pamiętać. Trudno to zrozumieć, bo nam bardzo trudno zapomnieć, kiedy ktoś zrobi nam krzywdę. Możemy bardzo się starać przebaczyć komuś takiemu, a na zawsze o tym zapomnieć byłoby jeszcze trudniej. Poproś kogoś o przeczytanie Psalmu 103:12: „Jak daleko jest wschód od zachodu, tak daleko oddalił od nas nasze występki”. Sprawdźmy, jak daleko na wschód możemy dotrzeć z naszego kościoła! Przesuwaj palec na wschód – a kiedy dotrzesz do punktu wyjścia, możesz przesuwać dalej... Bóg nie powiedział, że oddala od nas grzechy tak daleko jak północ od południa, bo wtedy byłaby to ograniczona odległość. A nie da się dotrzeć tak daleko na wschód, żeby zacząć wracać na zachód, ani tak daleko na zachód, żeby zacząć wracać na wschód. Boże przebaczenie jest nieskończone!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy maskującej wyznacz na podłodze duży kwadrat o boku około metra. Połącz taśmą przeciwległe rogi kwadratu, tworząc wewnątrz znak „X”. Jeśli grupa jest liczna i jest na to dość miejsca, wyznacz drugi kwadrat. Nadaj numer każdemu z pól wewnątrz kwadratu (1, 2, 3, 4). Kawalek dalej wyznacz taśmą linię rzutu. Utwórz dwie drużyny. Dzieci kolejno rzucają woreczkiem, starając się trafić w jedno z pól. (Żeby zrobić woreczek, wsymp suchą fasolę lub groch do skarpetki i zwiąż mocno gumką recepturką, a następnie wywiń). Po rzucie dziecko recytuje werset – jeśli zrobi to prawidłowo, jego drużyna otrzymuje tyle punktów, ile wskazuje cyfra danego pola.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny. Niech w ciągu minuty każda drużyna zapisze jak najwięcej faktów na temat Dnia Przełagania.

- Do Miejsca Najświętszego można było wejść tylko raz w roku.
- Do Miejsca Najświętszego mógł wejść tylko kapłan.
- Każdy potrzebował przebaczenia grzechów – nawet kapłan.
- Dzień Przełagania przypadał na koniec września lub początek października.
- Jedyną miłą Bogu ofiarą zastępczą była krew byka.
- Czynności związane z Dniem Przełagania odbywały się w Miejscu Najświętszym.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Jednominutowa lista

Niech w ciągu minuty każda drużyna wypisze jak najwięcej informacji zdobytych w trakcie tej lekcji.

Kiedy czas minie, porównajcie listy i zdecydujcie, kto wypisał więcej faktów.

5) Zastosowanie lekcji

Bóg może przebaczyć i przebacza każdy grzech, nieważne jak straszny. Być może ktoś z twojej grupy potrzebuje Bożego przebaczenia. Ofiara Jezusa Chrystusa na krzyżu jest naszą jedyną nadzieją na przebaczenie. Bez rozlania Jego krwi nie ma odpuszczenia grzechów. Ten wyjątkowy dzień przypomina nam, że nie jesteśmy święci i że Bóg ma rozwiązanie problemu naszego braku świętości: krew Jezusa Chrystusa, która oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.

Motyw opowieści: Lud Boży mógł być uwolniony od swoich grzechów.

Przygoda numer 33

Lb 13:26–14:4

**Motyw opowieści: Lud Boży zwątpił,
że Bóg da mu Ziemię Obiecaną.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Izraelici spędzili pod górą Synaj prawie rok. Otrzymali tam Prawo. Z Egiptu wyszli około dwóch lat wcześniej. Teraz udawali się na północny wschód – do Ziemi Obiecanej. Wszystko wydawało się układać. Na pewno nie mogli się doczekać przybycia do ziemi, którą Bóg obiecał Abrahamowi 650 lat wcześniej.
- Ziemia Obiecana była rzeczywiście żyzna. Biblia często nazywa ją krajem płynącym mlekiem i miodem. Choć jej teren był względnie niewielki – 241 km długości i 97 km szerokości – żyzne wzgórza tej ziemi porastały drzewa figowe, daktylowe i orzechowe. Była to ziemia, którą Bóg obiecał Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.
- Wysłano dwunastu zwiadowców, by ocenić liczebność mieszkańców kraju i ich siłę oraz stwierdzić, czy jest to ziemia bogata, czy uboga. Bóg dostarczył ludowi informacji, które mogły przemawiać przeciwko ich zaufaniu do Niego.
- Niektóre z warownych miast otoczone były ponad osiemnastometrowymi murami. Ziemię tę zamieszkiwały trzy główne grupy ludów: Amoryci, Jebusyci i Chetyci. Zwiadowcy (poza Jozuem i Kalebem) przejęli lud swoim strachem, co wywołało ogólnonarodowy bunt.
- Tylko tych dwóch wierzyło Jahwe. Reszta Izraela poszła za pozostałą dziesiątką. Narzekali na Jahwe, zapomnieli o swojej nędzy w Egipcie i wieszczyli, że ich żony i dzieci będą uciskane.
- Skutkiem tej niewiary było kolejnych trzydzieści osiem lat na pustyni.

2) Rozpocznij lekcję

Aby powtórzyć wiadomości z poprzednich lekcji, wydrukuj następującą planszę:

Okres dziejów	Motyw opowieści	Pieśni	Wersety
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Przypomnijcie sobie ostatnich dziesięć lekcji. Dla każdej lekcji niech dzieci podadzą okres dziejów (100 punktów), motyw opowieści (200 punktów), pieśń (300 punktów) i werset do zapamiętania (400 punktów).

Zwycięska drużyna otrzymuje nagrodę. Zazwyczaj rywalizacja to dla dzieci świetna zabawa. Zaangażuj w nią całą grupę. W zależności od liczebności grupy możesz ustalić, że każde dziecko może odpowiedzieć tylko jeden albo dwa razy.

Łącznie można będzie zdobyć 11 000 punktów – 1000 punktów za każdą lekcję (100 za okres dziejów, 200 za motyw opowieści, 300 za piosenkę i 400 za werset).

3) Wyłóż lekcję

Każdy komputer ma swój podstawowy system operacyjny. Taki system operacyjny to język, w którym „mówi” komputer, żeby działać prawidłowo.

Bóg ma też system operacyjny dla ludzi. Naszym systemem operacyjnym jest zaufanie i wiara, że Bóg zrobi to, co zapowiedział. W tej lekcji mowa jest o ludziach, którzy za swój „system operacyjny” przyjęli swój strach, a nie Boże obietnice.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

Utwórz dwie grupy liczące po tyle samo osób. Klucz może być następujący:

1. Dzieci, które mają urodziny od stycznia do czerwca.
2. Dzieci, które mają urodziny od lipca do grudnia.

Wróćcie jeszcze do tej gry pod koniec lekcji.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Dzięki cudownej Bożej interwencji dwa lata temu wyszliśmy z Egiptu. Prawie rok spędziliśmy pod górą Synaj, gdzie Bóg dał Mojżeszowi Dziesięć przykazań. W końcu byliśmy gotowi wejść do Ziemi Obiecanej, którą Bóg obiecał Abrahamowi ponad 600 lat temu. Wybrano dwunastu zwiadowców, którzy mieli zbadać nową ziemię.

Nazywam się Jozue i byłem jednym ze szpiegów wybranych, żeby pójść do ziemi Kanaan. Wszystko szło naprawdę dobrze. Wszyscy byliśmy przy cudownym przejściu przez Morze Czerwone. Sam Bóg dał nam kodeks moralny, który nazwano Dziesięcioma przykazaniami. Pokazywał nam, jak mamy żyć. Po raz pierwszy mieliśmy spisany zestaw wierzeń i zachowań. Nie mogliśmy się doczekać wejścia do Ziemi Obiecanej.

Dwunastu z nas – po jednym z każdego plemienia – wyruszyło zbadać kraj. Spędziliśmy w ziemi Kanaan czterdzieści dni. Kaleb i ja mieliśmy inne obserwacje niż pozostałych dziesięciu zwiadowców.

Wszyscy widzieliśmy, że ziemia jest bardzo żyzna i urodzajna, że rosnące w Kanaanie winogrona są ogromne. Przebywaliśmy na pustyni, więc widząc, że ziemia świetnie nadaje się do uprawy zbiorów, wszyscy byliśmy zachwyceni.

Ale co do jednego się nie zgodziliśmy. Kaleb i ja też zauważyliśmy ten problem, ale wierzyliśmy, że Bóg może przezwyciężyć to, czego się boimy. Mieszkańcy kraju mieszkali bezpiecznie w warownych miastach i niektórzy z nich byli bardzo silni. Pozostałych dziesięciu zwiadowców było zdania, że to powinno nas zatrzymać. Myśleli, że zdobycie dobrze umocnionych miast jest niemożliwe. Nie zgodziliśmy się z nimi. Wiedzieliśmy, że Bóg pomoże nam zwyciężyć mieszkańców Ziemi Obiecanej – tak, jak pomógł nam wygrać z Egipcjanami. Wiedzieliśmy, że Bóg da nam tę ziemię. Zwiadowcy przekonali resztę Izraelitów, że zdobycie tej ziemi jest niemożliwe. Skutkiem ich słów był wielki bunt przeciwko Bogu i przeciw Mojżeszowi.

Nasza niewiara w Kadesz-Barnea kosztowała kolejne trzydzieści osiem lat wędrówki po pustyni. Gdybyśmy zaufali Bogu, weszlibyśmy do Ziemi Obiecanej dużo wcześniej. Tylko Kaleb i ja, i wszyscy, którzy mieli wtedy mniej niż dwadzieścia lat, zobaczyliśmy Ziemię Obiecaną. Gdyby inni tylko uwierzyli Bogu, zobaczyliby Ziemię Obiecaną i w niej zamieszkali.

Ćwiczenie: Jozue mówi o wierze i konsekwencjach

Opowiedz historię w sposób, jak byś był Jozuem. Możesz się za niego przebrać. Słuchając historii Jozuego, dzieci szukają odpowiedzi na pytania:

1. Jaka jest prawda o tym, co Bóg obiecał Abrahamowi?
2. Jakie są konsekwencje niewiary w tę prawdę?

Werset do zapamiętania

Lb 13:31 – Lecz mężczyźni, którzy z nim poszli, powiedzieli: Nie możemy wyruszyć przeciw tamtemu ludowi, bo jest silniejszy od nas.

Aktywność biblijna

Naucz dzieci piosenki/rymowanki *12 men went to spy on Canaan*. Tekst jest kolorem czarnym, a gesty – czerwonym. Melodia jest na niebiesko, tonacja G-dur.

G G G G G D B D E E D D E F# G

12 men went to spy on Canaan, 10 were bad and 2 were good.
(12 mężczyzn wyruszyło, by zbadać Kanaan, 10 złych i 2 dobrych)

Osłoń oczy i rozejrzyj się. Unieś 10 palców, skieruj kciuki w dół; unieś 2 palce wskazujące, skieruj kciuki w górę.

G G G G G G G D B D E E D D E F# G

What do you think they saw in Canaan, 10 were bad and 2 were good.
(Co zobaczyli w Kanaanie, 10 złych i 2 dobrych)

Unieś otwarte dłonie i zrób pytającą minę. Unieś dziesięć palców, skieruj kciuki w dół; unieś dwa palce wskazujące, skieruj kciuki w górę.

G G G D E E D A A G F# E D

Some saw giants big and strong. Some saw grapes on clusters long.
(Jedni widzieli silnych olbrzymów, drudzy widzieli ogromne winogrona)

Zaprezentuj mięśnie ramion, unieś niewidzialną kiść winogron.

G G G D E E D E E D D E F# G

Some saw God was in it all, 10 were bad and 2 were good.
(Inni widzieli w tym Boga, 10 złych i 2 dobrych)

Unieś dziesięć palców, skieruj kciuki w dół; unieś dwa palce wskazujące, skieruj kciuki w górę.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Głuchy telefon

Zapamiętajcie ten werset, grając w głuchy telefon. Ustawcie się w jednej linii. Wyszepcz do ucha pierwszej osoby fragment wersetu, a ona powtórzy go kolejnej, a ta kolejnej – aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Tak samo zrób z drugim i trzecim fragmentem, aż opanujecie cały werset.

4) Analiza lekcji

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Wróćcie do punktowanego teleturnieju biblijnego z początku lekcji.

- Za 100 punktów: Ilu zwiadowców wysłano? (dwunastu)
- Za 200 punktów: Przez ile dni badali kraj? (czterdzieści)
- Za 300 punktów: Skąd wyszli i dokąd wrócili? (Kadesz-Barnea)
- Za 400 punktów: Kim było dwóch zwiadowców, którzy przynieśli pomyślne wieści? (Jozue i Kaleb)
- Pytanie bonusowe za 500 punktów: Jaki jest temat tej lekcji? (Lud Boży zwątpił, że Bóg da mu Ziemię Obiecaną)

Ćwiczenie:

Biblijny teleturniej

To ćwiczenie jest kontynuacją powtórzenia wiadomości z początku lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Brak wiary w Boga wpłynął na cały naród. Jak możesz być wiernym, a nie tchórzliwym zwiadowcą?

- Narzekać na wszystko dookoła czy chwalić Boga za to, co jest?
- Pamiętać o tym, co Bóg nakazał, i przestrzegać tego, czy ignorować Jego słowa?
- Mówić innym, czego Bóg może dokonać, czy mówić im, że nie da rady?

**Motyw opowieści: Lud Boży zwątpił,
że Bóg da mu Ziemię Obiecaną.**

Przygoda numer 34

Lb 21:4-9

Motyw opowieści: Ci, którzy uwierzyli Bogu i spojrzeli na miedzianego węża, zostali uzdrowieni.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Z Psalmu 78 dowiadujemy się, że Izrael narzekał dlatego, że nie był wierny Bogu, nie był Mu posłuszny i zapomniał o wielkich cudach, które Bóg dla niego uczynił.
- Dwudziesty pierwszy rozdział Księgi Liczb rozpoczyna nowy rozdział w historii zbawienia.
- Lud miał wystarczająco dużo chleba do jedzenia, ale narzekał, że nie ma chleba. Wzgardził chlebem, który dawał mu Bóg.
- Pustynny region, w którym znajdowali się teraz Izraelici, w pobliżu zatoki Akaba, roi się od jadowitych gadów – szczególnie jaszczurek, które wyskakują w powietrze i zwisają z gałęzi, a także skorpionów, chowających się często w wysokiej trawie, przez co są szczególnie niebezpieczne dla bosonogich i noszących sandały ludzi Wschodu.
- Mojżesz otrzymał polecenie umieszczenia miedzianego węża na drzewcu. Bóg powiedział Izraelitom, że jeżeli tylko na niego spojrzą, będą uzdrowieni.
- To nie miedziany wąż ich uzdrawiał, tylko spojrzenie na niego, będące wyrazem wiary w to, co powiedział Bóg.
- Jeśli odmówili spojrzenia na węża, umierali od ukąszeń jadowitych gadów.
- Izrael uświadomił sobie swój grzech i wyznał go Bogu.
- Ci, którzy kłócili się z Bogiem, nie chcieli, żeby był ich najlepszym przyjacielem.
- Bóg zapewnił ludowi wyjście, żeby mógł uniknąć Jego sądu.

2) Rozpocznij lekcję

Jednym z celów powtarzania wiadomości jest to, aby dzieci dostrzegały główne wątki całej opowieści biblijnej. Dzisiaj zadaniem grupy będzie podanie powtarzających się wątków, które do tej pory poznały. Dzieci mogą odpowiadać na ochotnika. Możesz też użyć poniższych przykładów wątków przewijających się przez całą biblijną opowieść:

Niesamowita Boża moc:

- Stworzenie
- Światowy potop
- Przejście Morza Czerwonego

Zastępcza ofiara ze zwierzęcia:

- Adam i Ewa
- Abraham i Izaak na górze Moria

Wiara, która podoba się Bogu:

- Noe
- Abraham
- Pascha

Bóg karze za grzech:

- Adam i Ewa
- Niewiara w Kadesz-Barnea

3) Wyłóż lekcję

Narzekanie i klócenie się to dwie rzeczy, które w ogóle nie podobają się Bogu. Wielu ludzi ma skłonność do tego, żeby narzekać na swoją sytuację. Kiedy tylko coś pójdzie nie tak, jak chcieli, zaczynają narzekać.

Ta lekcja jest o ludziach, którzy narzekali. Nie podobały im się trzy rzeczy. Na co wy najczęściej narzekacie?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Główne wątki

Możesz dać grupie tematy takie jak: „Niesamowita Boża moc”, „Zastępcza ofiara ze zwierzęcia”, „Wiara, która podoba się Bogu” i „Bóg karze za grzech”. Następnie niech dzieci podają przykłady tych tematów spośród historii, które już poznały.

Celem tego ćwiczenia jest to, aby dzieci dostrzegały powracające tematy w całej opowieści biblijnej.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Kolejna zmiana planów. Mojżesz postanowił wejść do Ziemi Obiecanej od wschodu, a nie od południa. Izraelici byli zdenerwowani wszystkimi opóźnieniami, przez które nie weszli jeszcze do swojej nowej ojczyzny. Kiedy Mojżesz po raz kolejny zmienił plany, zaczęli narzekać, szemrać i się kłócić. Zamiast pójść za swoim przywódcą, który szedł za Bogiem, wzbudzili kolejny ogólnonarodowy bunt. Tym razem bunt wyglądał tak: nie podobała im się woda... nie podobało im się jedzenie... i nie podobało im się wędrowanie po pustyni. Narzekanie się rozprzestrzeniało i szybko prawie wszyscy przyjęli mentalność „nie to jedzenie, nie ta woda, nie ta ziemia”.

Nadszedł czas, by Bóg po raz kolejny ukarał grzech. Tym razem wysłał jadowite węże. Ich ukąszenia były śmiertelne. Wielu ludzi umarło wskutek ukąszeń. Kiedy ludzie zaczęli umierać, ci, którzy pozostali przy życiu, poczuli, że zrobili źle – zgrzeszyli. Poszli więc do Mojżesza i poprosili go, żeby się za nich modlił – i tak zrobił. Mojżesz modlił się za nich i Bóg posłał szczególną odpowiedź na nękający ich problem.

Lekarstwem na ich grzech narzekania było coś, czego nikt się nie spodziewał. Pan powiedział Mojżeszowi, żeby wykonał miedzianego węża i umieścił go na wysokim drągu. Każdy, kto spojrzy na miedzianego węża na drzewcu, będzie uzdrowiony ze śmiertelnego ukąszenia węża. Wymagało to tylko wiary. Oczywiście Mojżesz posłuchał Boga. Umieścił miedzianego węża na drągu. Kto jeszcze posłucha Boga? Czy usłyszysz, co kazał im zrobić i zrobić to?

Nie wiemy, ilu ludzi usłuchało Bożego głosu, ale wiemy, że Mojżesz to zrobił. To było przypomnienie, że Bóg chce, żebyśmy Mu wierzyli nawet wtedy, kiedy okoliczności nie wyglądają tak obiecująco, jak byśmy czasem chcieli. Izraelici krążyli wokół Kadesz przez trzydzieści osiem lat. Mieli dość pustyni, dość jedzenia, które mieli, i dość braku wody. Kiedy Mojżesz po raz kolejny zmienił plany dotyczące wejścia do nowej ojczyzny, zaczęli narzekać. To nie był dobry pomysł i Bóg rzecz jasna ukarał ich postępowanie.

Być może wielu ludzi nauczyło się wtedy czegoś bardzo ważnego. Nauczyli się, że Bogu nie podoba się narzekanie. Nauczyli się, że Bogu podoba się wiara – ale nie byle jaka. Podoba Mu się wiara, która mówi: „On zrobi to, co powiedział”. Bóg zawsze dotrzymuje słowa i oczekiwał od Izraelitów tego samego.

Ćwiczenie: Narzekalscy

Zanim opowiesz historię, niech grupa znajdzie jak najwięcej rzeczy, na które można narzekać. Następnie niech dzieci mówią sobie nawzajem, na co narzekać.

Jeśli to możliwe, przynieś długi kij i podobiznę węża. Pokaż go w momencie historii, w którym Mojżesz podnosi drąg z miedzianym wężem.

Werset do zapamiętania

J 3:14 – A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Daj każdemu dziecku po kartce papieru. Niech napiszą na niej jak najwięcej rzeczy, za które można być wdzięcznym. Daj im na to zadanie około pięciu minut. Kiedy czas minie, niech każdy podzieli się kilkoma rzeczami ze swojej listy. Zapytaj: „Czy jest na świecie coś, co chciałbyś mieć, ale tego nie masz? Oczywiście! Zawsze są rzeczy, które chcielibyśmy mieć, ale możemy postanowić, że będziemy zadowoleni, myśląc o błogosławieństwach, które dał nam Bóg, dziękując mu za nie”.

Izraelitom brakowało zadowolenia i wdzięczności! Za co mogli być wdzięczni? (woda ze skały, ratunek z rąk Egipcjan, manna z nieba)

Jak się czuli, kiedy narzekali Mojżeszowi? (zmierzli, wściekli) Jak się czuli, kiedy węże zaczęły kąsać i zabijać ludzi? (przerażenie, żal)

Czy Bóg dał im wszystkim to, na co zasłużyli? (Nie, dał drogę wyjścia, dzięki której nie musieli ponieść konsekwencji swojego grzechu).

Czy Bóg wybaczył wszystkim? (Nie, tylko tym, którzy odwrócili się od swojego grzechu i posłuchali Boga, spoglądając na miedzianego węża).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Graffiti

Aby pomóc dzieciom nauczyć się na pamięć tego wersetu, można posłużyć się graffiti. Zapisz każde słowo wersetu na osobnej kartce papieru. Następnie w dwu-, trzyosobowych grupach niech dzieci ułożą je we właściwej kolejności. Kiedy grupie uda się ułożyć werset w dobrej kolejności, najprawdopodobniej dzieci będą już go pamiętały.

Ćwiczenie: Wdzięczność

Ćwiczenie się we wdzięczności – zacznij od pytania: „Czy spotkaliście kiedyś kogoś, kto cały czas narzekał? Czy lubiliście spędzać czas z kimś takim? Czy przeważnie tacy ludzie narzekają, bo nie mają nic, za co mogliby być wdzięczni? NIE! Zobaczmy, ile błogosławieństw uda nam się dzisiaj wymienić”.

4) Analiza lekcji

Podsumujmy lekcję i zobaczmy, czy uda nam się znaleźć przykłady:

- Grzechu niewiary i buntu.
- Bożego sądu.
- Wyznania grzechu.
- Modlitwy o ratunek.
- Bożego zaopatrzenia.
- Wiary.
- Życia.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Znajdź w Biblii

Podziel grupę na mniejsze zespoły po dwie lub trzy osoby. Ich zadaniem jest odnalezienie każdego z siedmiu głównych wątków lekcji, wymienionych po lewej stronie. W młodszych grupach lub jeśli dzieci nie potrafią czytać, pomóż im wyszukiwać wersety.

5) Zastosowanie lekcji

Narzekaj albo dziękuj – wybór należy do ciebie! Bóg chce, żebyśmy byli wdzięczni. Nie chce też, żebyśmy narzekali. Co wybierzesz w tych dziedzinach? To decyzja, którą musisz podjąć. Czy wybierzesz wdzięczność, czy narzekanie?

- Szkoła.
- Rodzice.
- Przyjaciele.
- Rodzeństwo.

Motyw opowieści: Ci, którzy uwierzyli Bogu i spojrzeli na miedzianego węża, zostali uzdrowieni.

Przygoda numer 35

Pwt 6:1-10

Motyw opowieści: Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Po prawie czterdziestoletniej wędrówce Izraelici byli gotowi, by wejść do ziemi, którą Bóg obiecał Abrahamowi. Wszyscy, którzy mieli dwadzieścia lat lub więcej podczas pobytu w Kadesz, już umarli – za wyjątkiem Mojżesza, Kaleba i Jozuego.
- Przed śmiercią Mojżesz chciał przygotować kolejne pokolenie do wejścia do wyjątkowego miejsca. Ponieważ nikt z nich nie pamiętał wydarzeń pod górą Synaj, Mojżesz na nowo pouczył ich, jak mają iść za Panem, ich Bogiem.
- Księga Powtórzonego Prawa jest zbiorem kazań wygłoszonych przez Mojżesza do nowego pokolenia Izraelitów. Mojżesz zaczął od przypomnienia historii tego, czego dokonał Jahwe (Pwt 1–4). Następnie powtórzył Dziesięć przykazań nadanych prawie czterdzieści lat temu na górze Synaj (Pwt 5). Później podkreślił wpływ Dekalogu na Izraelitów (Pwt 6–11).
- Izraelici są gotowi wejść do ziemi opływającej mlekiem i miodem. Nie skorzystali z tej okazji czterdzieści lat wcześniej. Teraz Mojżesz uprzedza ich, jak mają się przygotować do wejścia. Lb 13 i 14 wyjaśnia, co zrobili źle.
- Powinni też wiedzieć, że On jest jedynym Bogiem na świecie i nie zdoła tego podważyć żadne inne bóstwo.
- Reakcja każdego Izraelity na tę prawdę była prosta: kochaj Pana, swego Boga, wszystkim, co masz i całym sobą. Jahwe oczekiwał całkowitej lojalności.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci o pomoc w przypomnieniu sobie poprzednich wersetów do zapamiętania. Możesz zapytać: „**Kto pamięta, co mówi (werset)?**”

- Przygoda 5: Księga Rodzaju 2:8
- Przygoda 6: Księga Izajasza 14:12
- Przygoda 7: Księga Rodzaju 3:6
- Przygoda 8: List św. Pawła do Rzymian 5:12
- Przygoda 9: Księga Rodzaju 3:15
- Przygoda 10: List św. Pawła do Rzymian 8:20
- Przygoda 11: Księga Rodzaju 3:21
- Przygoda 12: Księga Kapłańska 19:2
- Przygoda 13: Księga Rodzaju 4:7
- Przygoda 14: Księga Rodzaju 5:1
- Przygoda 15: Księga Rodzaju 16:8
- Przygoda 16: Księga Rodzaju 11:9
- Przygoda 17: Księga Rodzaju 12:3
- Przygoda 18: Księga Rodzaju 19:29
- Przygoda 21: Księga Rodzaju 32:30
- Przygoda 22: Księga Rodzaju 39:2
- Przygoda 23: Księga Wyjścia 1:12
- Przygoda 24: Księga Wyjścia 3:14
- Przygoda 25: Księga Wyjścia 12:12
- Przygoda 26: Księga Wyjścia 12:13
- Przygoda 27: Księga Wyjścia 14:29
- Przygoda 28: Księga Wyjścia 20:3
- Przygoda 29: Księga Wyjścia 20:4
- Przygoda 30: Księga Wyjścia 40:34
- Przygoda 31: Księga Kapłańska 17:11
- Przygoda 32: Księga Kapłańska 16:30
- Przygoda 33: Księga Liczb 13:31
- Przygoda 34: Ewangelia wg św. Jana 3:14

3) Wyłóż lekcję

Jaka jest najważniejsza rzecz, którą powiedzieli wam:

- Wasza mama.
- Wasz tata.

- Nauczyciel.
- Ktoś z rodziny.

Dzisiejsza lekcja podsumowuje najważniejszą rzecz, którą powiedział nam Bóg.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie wersetów

Oto trzydzieści ostatnich wersetów do zapamiętania. Podziel grupę na dwie drużyny, których zadaniem będzie podanie jak największej liczby wersetów z listy. Daj im na to pięć minut i zachęć do współpracy w ramach drużyn. Możesz trochę pomagać.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Podróż dobiegała końca. Izraelici wędrowali po pustyni przez prawie czterdzieści lat. Większość ludzi, którzy wyruszyli z Egiptu, już nie żyła. Ich ciała zostały pochowane po drodze, na pustyni. Mojżesz był coraz starszy, ale nadal miał sporo sił. Żeby przygotować Izraelitów do wejścia do nowej ziemi, Mojżesz wygłosił do nich serię przemówień. Było to pomocne, bo chciał, żeby kolejne pokolenie było lepiej przygotowane do poznawania Boga i posłuszeństwa Mu. Poprzednie pokolenie zawiodło na całej linii.

Mojżesz wiedział, że naród znajduje się na rozdrożu. Poprzednie pokolenie było bandą marud, która bardziej niż na Jahwe skupiała się na okolicznościach. Bóg musiał za to ukarać dorosłych od dwudziestego roku życia. Ci ludzie nie weszli do ziemi, którą Bóg obiecał Abrahamowi. Najbardziej zaszkodziła im ich własna decyzja, żeby narzekać. Teraz nowe pokolenie było gotowe do wejścia do Ziemi Obiecanej. Ale oni nie widzieli wielkich cudów, które działy się w przeszłości, takich jak plagi egipskie, przejście Morza Czerwonego czy cudowne Boże zaopatrzenie dla narodu na pustyni. Nawet ich buty nie były znoszone. Wyobraźcie to sobie... Wędrowali po pustyni przez czterdzieści lat w jednych i tych samych butach!

Nowe pokolenie musiało się o tym wszystkim dowiedzieć. Jego członkowie potrzebowali wiedzy o tym, kim jest Bóg – i jaki On jest. Chociaż powinno tak być, nie dowiedzieli się tego od swoich rodziców. Dlatego Mojżesz wygłosił do Izraela serię kazań, które miały pomóc ludowi oddawać cześć Jahwe. Byli otoczeni narodami, które wierzyły w wielu bogów, ale nie w jedynego prawdziwego Boga. Wyszli z Egiptu, gdzie było wielu fałszywych bogów. Udawali się do ziemi Kanaan, gdzie sytuacja wyglądała tak samo. Ponieważ rodzice nie uczyli ich o jedynym prawdziwym Bogu, musiał uczynić to Mojżesz.

To było jak nowy rozkaz wymarszu dla nowego pokolenia. Rozkazy dotyczyły wszystkich – dzieci i dorosłych. Dorośli mieli nakaz opowiadania swoim dzieciom o Bożej wielkości. Mieli mówić o Nim przez cały czas: przy obiedzie, w podróży, rano i wieczorem... Mieli wykorzystywać do tego prawie każdą chwilę. Bóg chciał, żeby dorośli i dzieci wiedzieli, kim jest i czego dokonał, żeby wchodząc do nowej ziemi, Izraelici wiedzieli, kto ich do niej wprowadził i co mają robić, kiedy już się tam znajdą. Co więcej, Bóg ustanowił kolejnego wielkiego przywódcę. Nazywał się Jozue i miał wprowadzić naród do nowej ziemi zgodnie z nowymi rozkazami dla kolejnego pokolenia.

Ćwiczenie: Ostatnie słowa Mojżesza

„Czas Mojżesza jako przywódcy wielkiego narodu izraelskiego dobiegł końca. Oto jego ostatnie słowa. Które ze słów Mojżesza z jego ostatniego przemówienia do Izraela są dla was najważniejsze? Zapiszcie je i podzielcie się nimi z kimś pod koniec lekcji”.

Werset do zapamiętania

Pwt 6:5 – Będiesz miłował PANA, swego Boga, całym swym sercem, całą swą duszą i z całej swej siły.

Uwielbienie

Różne części świata mają rozmaite style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Potnij papier na paski o długości około 30 cm i szerokości około 3 cm. Dla każdego dziecka potrzebne są trzy lub cztery paski. Możesz użyć kolorowego lub wzorzystego papieru, ale nie jest to konieczne. Jeśli używasz białego papieru, dzieci mogą pokolorować swoje paski z jednej strony.

Po drugiej stronie niech zapiszą wersety biblijne: dzisiejszy werset do zapamiętania i dowolne inne. Kilka sugestii: Joz 1:8 (werset do zapamiętania z następnej lekcji) i dwa inne wersety z poprzednich lekcji. Kiedy dzieci zapiszą już wersety na paskach papieru, owińcie każdy pasek wokół ołówka, żeby powstał rulonik. Niech skleją koniec, żeby się nie rozwijał, a następnie nawleką swoje ruloniki na sznurek – tak, żeby powstał naszyjnik. Powiedz grupie, że Bóg nakazał Izraelitom, żeby zawsze mieli słowo Boże blisko siebie. Nosili specjalną biżuterię z wersetami biblijnymi, żeby pamiętać o Bożych przykazaniach. Mieli przez cały czas rozmawiać o Bogu! Bóg szczególnie chciał, żeby uczyli swoje dzieci Jego dróg. Nie jest łatwo żyć tak, żeby podobać się Bogu. Musimy przez cały czas mieć w pamięci słowo Boże.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pismo obrazkowe

Niech dzieci zapamiętają ten werset, zastępując każde jego słowo obrazkiem. Na przykład trójkąt może oznaczać „Pana, swego Boga”, a serduszko – „miłował”. Figurka może oznaczać „duszę”, a ramię – „z całej swej siły”.

Zrób to sam: Filakterie

Dla każdego dziecka potrzebne będą:

- cztery paski papieru
- ołówek
- jeden kawałek sznurka o długości 60 cm
- taśma klejąca

4) Analiza lekcji

Niech dzieci uproszczą dzisiejszą lekcję do maksymalnie dziesięciu wyrazów, streszczając ją własnymi słowami. Jakie są ich odpowiedzi? Najprawdopodobniej upraszczając do maksymalnie dziesięciu słów, powiedzą np.:

- Pan, nasz Bóg, jest jedynym Panem.
- Kochaj Boga całym swoim sercem.
- Bóg chce, żebyśmy byli Mu całkowicie posłuszni.
- Uczcie dzieci o Bogu.
- Cały czas rozmawiajcie o Bogu.
- Nie czcicie innych bogów.

5) Zastosowanie lekcji

Bóg chce, żebyśmy mieli z nim bliską, osobistą relację i byli Mu posłuszni. Księga Powtórzonego Prawa często mówi o posłuszeństwie.

Zachęć dzieci do codziennego posłuszeństwa. Porozmawiajcie o tym, na jakie praktyczne sposoby mogą być Mu miłe.

- Z całego serca (to, czego pragniesz).
- Z całej duszy (to, o czym myślisz).
- Z całych sił (to, co robisz).

Motyw opowieści: Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Uproszczenie

Uproszczenie może być przydatną grą dla dzieci. Możesz dać każdej dwu- lub trzyosobowej drużynie około dwóch minut na wybranie dziesięciu najważniejszych słów z tych zajęć.

Przygoda numer 36

Joz 1:1-7 i 2:8-11

**Motyw opowieści:
Z Bożą pomocą lud wszedł do Ziemi Obiecanej.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Jahwe obiecał Abrahamowi ziemię Kanaan, kiedy ten miał siedemdziesiąt pięć lat. Teraz, 700 lat później, Pan nakazał Jozuemu, żeby wprowadził do niej Izraelitów.
- W drugim rozdziale Księgi Jozuego czytamy, że mieszkańcy Jerycha bardzo bali się ludu izraelskiego. Ludzie z Jerycha wiedzieli, że Jahwe dał Izraelowi tę ziemię.
- Jahwe wzywał Jozuego, żeby był odważny. Nie chodziło Mu o czekające go bitwy, tylko o to, by Jozue dbał, by być posłusznym Jahwe. Zwycięstwo w walce zależało od Boga. Zadaniem Jozuego było ufać i być posłusznym.
- Jozue wysłał dwóch zwiadowców, żeby zbadali kraj. Ci zwiadowcy spotkali Rachab, która nawróciła się z politeizmu do Jahwe. To, co powiedziała zwiadowcom, pokazuje, w czym pomylili się trzydzieści osiem lat temu. Jeśli Kananejczycy nadal bali się Jahwe czterdzieści lat po wyjściu Izraelitów z Egiptu, bez wątpienia bali się Go dwa lata po ich exodusie (masowej emigracji).
- Pierwsze pięć rozdziałów Księgi Jozuego opisuje wejście Izraelitów do ziemi Kanaan. Jahwe był z nimi i dał im tę ziemię. Rozdziały 6–12 relacjonują podbój Ziemi Obiecanej. Bóg był z nimi w walce. Dlatego udało im się podbić tę ziemię.
- Księga Jozuego kończy się dwoma ogłoszonymi przez niego mowami. Aby zachęcić lud Izraela do wierności Jahwe, Jozue opowiedział mu o jego historii i najwybitniejszym przywódcy, Abrahamie, który kiedyś oddawał cześć bożkom. W swojej łasce Bóg Stwórca objawił się Abrahamowi. Jozue opowiedział ludziom o plagach egipskich, wybawieniu z niewoli, Morzu Czerwonym i innych dziełach dokonanych przez Boga. Jahwe oczekiwał od nich lojalności i posłuszeństwa.

Oś czasu:

2) Rozpocznij lekcję

Wróćmy do poprzednich lekcji i zobaczmy, czy damy radę ułożyć je w kolejności. Mamy tu główne tematy niektórych z pierwszych trzydziestu pięciu lekcji.

1. Bóg jest bardzo potężny.
3. Bóg stworzył wszystko.
5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.
7. Szatan kusił Adama i Ewę. Adam i Ewa okazali nieposłuszeństwo Bogu.
9. Bóg obiecał wysłać kogoś wyjątkowego, kto zniszczy Szatana.
11. Bóg zabił niewinne zwierzę, żeby dać ubrania Adamowi i Ewie.
13. Kain i Abel odpowiedzieli Bogu na dwa zupełnie różne sposoby.
15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.
17. Bóg powołał Abrahama, by stał się wielkim narodem i błogosławieństwem dla wszystkich.
19. Sara nie uwierzyła Bożej obietnicy. Abraham uwierzył.
21. Jakub zyskał nowe imię podczas walki z aniołem.
23. Pomimo wielkich przeciwności Bóg bardzo błogosławił Izraelitom.
25. Bóg zesłał na Egipt plagi, żeby wyzwolić Izraelitów.
27. Bóg zbawia. Bóg rozdzielił Morze Czerwone. Bóg utopił swoich wrogów.
29. Izraelici zbuntowali się przeciwko Bogu.
31. Aby oddać chwałę świętemu Bogu, potrzebna była ofiara.
33. Lud Boży zwątpił, że Bóg da mu Ziemię Obiecaną.
35. Ludzie, którzy szli za Bogiem, mieli być wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie motywów opowieści

Napisz poniższe zdania na oddzielnych kartkach i pomieszaj je. Nie umieszczaj na nich numerów lekcji. W zależności od liczby dzieci podziel grupę na dwie lub trzy drużyny. Mierz czas, w którym uda im się ułożyć zdania we właściwym porządku. Nie numeruj zdań.

3) Wyłóż lekcję

Czego nowego spróbowaliście przez ostatni rok? Jak było? Kto wam pomógł? Wiedzieliście, że dacie radę? Na dzisiejszej lekcji opowiemy o kompletnie nowym przeżyciu – pod nowymi rozkazami i z nowym przywódcą. Jak sobie poradzą?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Zaczął się nowy rozdział: nowy lud wchodził do nowej ziemi z nowym przywódcą i pod nowymi rozkazami. Dzień wejścia do ziemi, którą Bóg obiecał 700 lat wcześniej jego cenionemu przywódcy, Abrahamowi, był dla ludu pełen wrażeń. To właśnie oni mieli spełnić wielką obietnicę daną przez Jahwe tyle pokoleń wcześniej.

Mojżesz, poprzedni przywódca, już nie żył. Wszyscy myśleli, że to Mojżesz wprowadzi lud do Ziemi Obiecanej. Ale z powodu gniewu Mojżesza Bóg pozwolił mu zobaczyć kraj, ale nie mógł do niego wejść. Naród opłakiwał śmierć Mojżesza.

Jahwe miał konkretne polecenia dla nowego przywódcy – Jozuego. Jozue musiał bardzo uważać, żeby być posłusznym Bogu i utrzymywać w posłuszeństwie ludzi. Bóg miał dać im ziemię – to należało do Niego. Zadaniem przywódcy i ludu było posłuszeństwo... A konkretnie posłuszeństwo Słowu Bożemu. Więc kiedy lud wejdzie do Ziemi Obiecanej i napotka wysokie mury i wysokich ludzi, nie powinien się bać. Jahwe wiele razy powtórzył, że mają być odważni. Jozue pamiętał o tym poleceniu nawet pod koniec swojego życia, kiedy przemawiał do narodu. Miało ono trwały wpływ na niego i wiele innych osób.

Nowy przywódca wysłał dwóch zwiadowców, którzy szybko znaleźli nowo nawróconą osobę. Miała na imię Rachab. Jej życie było ciężkie, ale uwierzyła w Jahwe i bardzo pomogła zwiadowcom. Kiedy Izraelici zaatakowali jej miasto, Jerycho, zachowali ją przy życiu. Później jest wymieniona w Biblii w gronie bohaterów narodu izraelskiego. Była odważna i Bóg wynagrodził jej wiarę.

Dziesięciu zwiadowców sprzed trzydziści osiem lat było w błędzie. Kananejczycy bali się Izraelitów. Izraelici mogli wejść do Ziemi Obiecanej trzydziści osiem lat temu, gdyby tych dziesięciu zwiadowców nie przyniosło złych wieści. Jozue i Kaleb zostali nagrodzeni za wiarę i nie tylko zobaczyli Ziemię Obiecaną, ale do niej weszli. Spełniło się to, co Bóg obiecał Abrahamowi 700 lat wcześniej. Tak, jak zawsze Bóg dotrzymał danego słowa. Bóg był wierny swojemu ludowi i oczekiwał od niego takiej samej lojalności. Dlatego pod koniec życia Jozue mówił Izraelitom o tym, komu mają służyć. Dla Jozuego wybór był prosty: on i jego rodzina nie będą służyć bogom okolicznych narodów. Będą służyć Jahwe.

Ćwiczenie:

Pierwsze i ostatnie słowa Jozuego

„Jozue został przywódcą wielkiego narodu izraelskiego. Oto jego pierwsze słowa. Które ze słów Jozuego z jego pierwszego przemówienia do Izraela są dla was najważniejsze? Zapiszcie je i podzielcie się nimi z kimś pod koniec lekcji”.

Werset do zapamiętania

Joz 1:8 – Niech ta księga Prawa nie oddala się od twoich ust, ale rozmyślaj o niej we dnie i w nocy, abyś pilnował wypełnienia wszystkiego, co w niej jest napisane.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Dzieci Izraela otrzymały nakaz, by iść za Bogiem, poprzez posłuszeństwo przywódcom, których im dał. Jozue powiedział im, co DOKŁADNIE mają robić, kiedy wejdą do Ziemi Obiecanej. Na krótko przed swoją śmiercią, wiele lat później, nakazał im to samo: żeby przez całe życie szli za Bogiem. Dzisiaj też powinniśmy posłuchać tej mądrej rady. Zaczniście od przeczytania Joz 3:3-4 (polecenia dotyczące wejścia do Ziemi Obiecanej) i Joz 23:1-16 (koniec życia Jozuego). Wstańmy i idźmy za naszym przywódcą wszędzie, gdzie nas poprowadzi. Zapamiętajmy te polecenia:

Joz 3:3-4 – „Gdy ujrzycie arkę przymierza PANA, swojego Boga, i niosących ją kapłanów Lewitów, wy także wyruszyście ze swego miejsca i pójdziecie za nią (...), abyście poznali drogę, którą macie iść, gdyż nie szliście tą drogą nigdy dotąd”. Kiedy będziecie szli za swoim przywódcą, będą się do was odzywały złe głosy, próbując was sprowadzić z drogi, którą pokazał wam Bóg. Nie słuchajcie ich! Słuchajcie tylko głosu PRAWDY. Kiedy ktoś będzie domagał się waszej uwagi, powiedzcie wszyscy: „Będziemy szli za Panem, naszym Bogiem!”. Podczas marszu przypomnij grupie o tym, co mówi Biblia: nie zbaczajcie ani na prawo, ani na lewo. Niech dzieci „odegrają” to, co mówisz, wychylając się najpierw na prawo, a potem na lewo. Kiedy wskażesz na jednego z „przeszkadzaczy”, niech przeczyta swoją kartkę. Niech grupa idąca za Arką Przymierza powie razem: „Będziemy szli za Panem, naszym Bogiem!”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Modlitwa

Zachęć dzieci, żeby pomodliły się tym wersem. Może to brzmieć tak: „Panie, pomóż mi myśleć o Twoim Słowie we dnie i w nocy, żebym przestrzegał wszystkiego, co jest w nim napisane”.

Ćwiczenie: Utrzymaj kurs!

Wybierz jedno dziecko, które będzie „przywódcą” niosącym Arkę Przymierza. Wybierz czwórkę dzieci, które będą „przeszkadzaczami” – dwoje po prawej i dwoje po lewej stronie.

Rozdaj „przeszkadzaczom” kartki, które przeczytają na twój znak. Przykładowe pokusy:

1. Chodź obejrzeć ten zakazany film, wszyscy idą.
2. Nie słuchaj rodziców, są zacyofani.
3. Nie idź do kościoła, idziemy wszyscy do parku na piknik.
4. Nie trać czasu na czytanie Biblii, pośpij trochę dłużej.

4) Analiza lekcji

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Twoim celem jest skłonienie dzieci, by pomyślały o najważniejszych wnioskach z dzisiejszej lekcji, które zapamiętają. Niech odliczą od jednego do pięciu. Niech dziecko numer 1 powie, jakiej najważniejszej rzeczy nauczyło się na zajęciach. Daj każdemu szansę, by odpowiedzieć na pytanie. Przykładowe pomysły:

- Posłuszeństwo Słowu Bożemu.
- Uczenie się wersetów.
- Wierność i posłuszeństwo Bogu.
- Służenie Bogu razem z rodziną.

Ćwiczenie: Powtórzenie

Zapytaj dzieci o najważniejszą rzecz, której się dzisiaj nauczyły. Poświęć na to około pięciu minut. Jeśli grupa ma ponad pięć osób, podziel ją i niech dzieci odpowiedzą na to pytanie w mniejszych zespołach.

5) Zastosowanie lekcji

Przygotowujemy się do duchowej walki, dbając o osobistą relację z Bogiem.

Słowo Boże wzmacnia wiarę.
Powinniśmy być mu posłuszni.
W których z tych obszarów musisz być posłuszny Słowu Bożemu?

- Bycie miłym dla tych, którzy źle cię traktują.
- Powiedzenie prawdy, kiedy masz ochotę skłamać.
- Rozważanie Słowa Bożego, żeby móc je wypełniać.

Motyw opowieści: Z Bożą pomocą lud wszedł do Ziemi Obiecanej.

Przygoda numer 37

Sdz 2:1-23

**Motyw opowieści: Izraelici nie byli lojalni wobec Boga.
Zostali za to ukarani.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Pod koniec życia Jozue nie był pewien, czy Izraelici pozostaną wierni Jahwe. Zamiast wypędzić Kanańczyków, Amorytów i innych mieszała się z nimi, a nawet zawierali z nimi małżeństwa.
- Styl życia tych ludów był niemoralny. Im więcej małżeństw zawierali z nimi Izraelici, tym mniejsza była ich lojalność wobec Jahwe.
- Jahwe sprawiał, że okoliczne ludy uciskały Izraelitów, żeby ci wołali do Niego o pomoc. W tych sytuacjach Jahwe wielokrotnie posyłał zbrojnych przywódców zwanych sędziami. Tylko jedna osoba spośród sędziów nie prowadziła wojen – była to Debora. Zajmowała się rozstrzyganiem sporów.
- Kiedy Izraelici odchodzili od Boga, przyjmowali bogów Kanańczyków. Ponieważ była to ziemia „mlekiem i miodem płynąca”, ogólnie zakładano, że zawdzięcza to kanańskim bóstwom. Nawet Izraelici w to uwierzyli.
- Kiedy Izraelici odchodzili od Jahwe, wysyłał On do nich posłańca, który uświadamiał im ich odstępowanie. Ogłaszał też sąd. Izrael zaczynał grzeszyć, wołał do Boga, Bóg zsyłał wybawiciela lub sędziego, do śmierci sędziego panował pokój, a później lud znów odwracał się od Jahwe.
- Łącznie było dziewięciu sędziów – siedmiu głównych i dwóch pomniejszych. Najlepiej znanym sędzią jest Gedeon, który sprawdził się w zadaniu pomimo wątpliwości. Inny słynny sędzia to Samson; nie traktował on jednak poważnie lojalności wobec Jahwe; to też pierwszy sędzia, który nikomu nie przewodził.

Oś czasu:

Objęcie ziemi w posiadanie

2) Rozpocznij lekcję

Wymieńmy epoki lub okresy dziejów, które poznaliśmy, oraz przynależących do nich ludzi i wydarzenia.

1. Stworzenie. Bóg stworzył niebo i ziemię. Bóg stworzył Adama i Ewę, żeby byli Jego szczególnymi przyjaciółmi.
2. Upadek. Lucyfer postanowił, że chce być jak Bóg Najwyższy, i poprowadził bunt aniołów przeciwko Bogu. Został wygnany z nieba. Później skusił Adama i Ewę do nieposłuszeństwa Bogu. Adam i Ewa zgrzeszyli. Bóg wygnał Adama i Ewę z ogrodu Eden. Zaopatrzył ich w ubrania.
3. Potop. Ponieważ ziemia była pełna przemocy, Bóg postanowił, że zniszczy ją potopem. Ale Noe znalazł łaskę w oczach Boga. Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę oraz po dwa z każdego rodzaju zwierząt.
4. Babel. Ludzie chcieli zbudować wieżę sięgającą do Boga, aby zyskać dostęp do bogów. Dlatego Bóg pomieszał im języki i przestali budować wieżę.
5. Patriarchowie. Najsłynniejszym patriarchą jest Abraham. Jahwe złożył Abrahamowi wielkie obietnice. Bóg obiecał Abrahamowi ziemię dla jego potomków. Obiecał mu też, że każdy, kto będzie błogosławieństwem dla jego potomków, otrzyma błogosławieństwo.
6. Mojżesz. Mojżesz otrzymał od Boga szczególne powołanie do wykonania odpowiedzialnego zadania – wyprowadzenia Izraelitów z niewoli. Otrzymał też na górze Synaj Dziesięć przykazań i przez czterdzieści lat prowadził Izraelitów przez pustynię. Z powodu tego, że się rozgniewał, nie mógł wejść do Ziemi Obiecanej.

3) Wyłóż lekcję

Czy zdarzyło wam się ciągle na nowo popełniać ten sam grzech? Chcieliście przestać, ale nie przestaliście. Izraelici mieli ten sam problem. Raz po raz postępowali źle – ciągle odwracali się od Boga. Dzisiaj poznamy mroczny okres w dziejach Izraelitów.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:
Mieszaj i łącz
– **powtórzenie**
kolejności wydarzeń

Zapisz jeden okres dziejów na jednej kartce.

Następnie, także na osobnych kartkach, zapisz imiona odpowiadające poszczególnym epokom. Niektóre imiona, np. Adam i Ewa, mogą pojawić się dwa razy – przy stworzeniu i przy Upadku.

Na kolejnych kartkach zapisz wydarzenia, które miały miejsce w poszczególnych epokach.

Zmieszaj wszystkie kartki. Niech trzy-, czteroosobowe drużyny przyporządkują osoby i wydarzenia do poszczególnych epok.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Bóg dawał ludowi wielu wspaniałych przywódców. Po Mojżeszu był Jozue. Być może wszyscy Izraelici po prostu zakładali, że tak samo jak Mojżesz Jozue będzie miał następcę, który poprowadzi Izraela. Ale tak nie było. Po śmierci Jozuego stało się coś tajemniczego. W Izraelu brakowało przywódców, którzy znali Boga i wiedzieli, czego dokonał.

W czasach Mojżesza rodzice poumierali na pustyni przez swoje narzekanie. Nikt nie uczył swoich dzieci o Bogu, więc pod koniec życia Mojżesza to on przekazywał ludowi ważne lekcje o Bogu. Tak samo robił Jozue. Jego pierwsze i ostatnie słowa zachęcały lud, by słuchali Boga i Mu służyli. Wszechmogący Bóg zasługiwał na ich uwielbienie i służbę. Jozue powiedział ludowi, że cała jego rodzina będzie służyć Bogu. Ale teraz Jozuego już nie było – i nie było też nikogo na jego miejsce.

Naród izraelski objął w posiadanie ziemię, którą Bóg obiecał Abrahamowi. Izrael otrzymał polecenia dane przez Boga Mojżeszowi. Bóg dał narodowi izraelskiemu odważnego przywódcę – Jozuego. Izraelici mieli z czego się cieszyć – cała ziemia należała do nich. Ale coś poszło nie tak.

Po Jozuem zabrakło przywódców, którzy podążaliby za Jahwe, czcili Go i służyli Mu. Każdy robił to, co sam uważał za słuszne. Był to czas duchowej ciemności. Izraelici zaczęli przyjmować bogów kananejskich. Ponieważ Izrael nie wypędził z ziemi innych narodów, żyli z nimi obok siebie. Zaczęli zawierać ze sobą małżeństwa. Mieli tego nie robić. Izraelici przestali kochać Boga i pokochali bogów kananejskich. Raz za razem Bóg karał ich za to, a potem posyłał im cudownych wyzwolicieli. Wyzwolicieli tych zwano sędziami. Było dziewięciu sędziów, którzy wyzwalali Izraela od tych, którzy go uciskali. Większość z nich była zbrojnymi przywódcami i większość była głęboko oddana Jahwe. Kiedy Bóg posyłał sędziego, lud powracał do Boga i ziemia doznawała spokoju. Kiedy sędzia umierał, lud wracał do swojego poprzedniego postępowania. Przyjmował bogów okolicznych narodów. Było tak za każdym razem.

To były bardzo problematyczne czasy dla Izraelitów, bo mieli wszystko, Bóg był z nimi i inne narody się ich bały. Ale oni zrezygnowali z tego wszystkiego i robili to, co sami uważali za słuszne – a nie to, co podobało się Jahwe.

Ćwiczenie: Skecze

Księga Sędziów opowiada o dziewięciu sędziach. Wybierz jednego lub dwóch sędziów i niech uczestnicy przedstawią o nich skecz(e). Pozostali niech zgadują, którego sędziego pokazują.

Możesz zaproponować do odegrania Gedeona lub Samsona. To chyba najbardziej znani sędziowie i najłatwiej przedstawić ich w skeczu.

Werset do zapamiętania

Sdz 21:25 – Każdy czynił to, co było słuszne w jego oczach.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamyślem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Pomyślmy o jednej z Bożych zasad:

- „Nie będziesz fałszywie świadczył przeciw twemu bliźniemu”. Gdzie znajduje się ta zasada? (W Biblii – Dziesięć przykazań). Wiemy, że Bóg jest prawdą i nigdy nie kłamie. Kiedy kłamiemy, możemy uniknąć problematycznej sytuacji, ale postępujemy wbrew Bożej zasadzie. Jakie są złe skutki kłamstwa? (Zostaniemy skarceni przez Boga, kłamanie stanie się dla nas nawykiem, możemy stracić szacunek osoby, którą okłamiemy itp.).
- Kolejna Boża zasada: „Nie będziesz kradł”. Co mamy nadzieję zyskać, kradnąc? (Dostajemy to, czego chcemy, i nie musimy na to zapracować, wzbogacamy się kradnąc pieniądze itp.). Jakie są złe skutki kradzieży? (Ktoś, kogo okradliśmy, będzie nas gonił, zyskamy złą reputację, będziemy mieli wyrzuty sumienia itp.).
- Musimy pamiętać, że Bóg daje w Biblii zasady dla naszego dobra, żeby chronić nas przed złymi rzeczami – jak ten parasol. Nie bądźmy jak lud izraelski w dawnych czasach! Jeśli będziesz posłuszny jednemu prawdziwemu Bogu i będziesz Go czcić, NIGDY tego nie pożałujesz.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Bitwa na karty

Podziel grupę na dwu-, trzyosobowe drużyny. Daj każdej drużynie zestaw kart. Na każdej karcie znajduje się jedno słowo wersetu do zapamiętania. Ich zadaniem jest ułożenie słów we właściwej kolejności.

Ćwiczenie: Parasol

Unieś parasol. Zapytaj: „Kto wie co to jest?” (Wiadomo, parasol). „Do czego służy parasol?” (Chroni przed deszczem albo zasłania przed słońcem w upalny dzień). „Właśnie – ma za zadanie przed czymś cię ochronić. Czy MUSISZ używać parasola, kiedy pada deszcz?” (Nie, ale zmokniesz). „Boże zasady są trochę jak parasol. Bóg nam ich nie narzuca, ale kiedy kierujemy się nimi w życiu, chronią nas przed wieloma złymi konsekwencjami”.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”

1. Kim byli Kananejczycy?
2. Kto należał do sędziów?

Pytania „Co”

1. Co złego zrobili Izraelici?
2. Co się stało po śmierci Jozuego?

Pytania „Kiedy”

1. Kiedy Bóg zsyłał sędziego?
2. Kiedy lud wołał do Boga?

Pytania „Gdzie”

1. Gdzie mieszkali teraz Izraelici?
2. Gdzie mieszkali Kananejczycy?

Pytania „Dlaczego”

1. Dlaczego Izraelici przyjęli bogów innych narodów?
2. Dlaczego Izraelici robili to, co sami uważali za słuszne?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Śledztwo

Podziel grupę na pół. Zrób kostkę i na jej ściankach napisz: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”, „jak”. Grupy na zmianę rzucają kostką i odpowiadają na pytanie z kategorii, która wypadnie. Na przykład jeśli wypadnie „dlaczego”, grupa odpowiada na pytanie z kategorii „dlaczego”. Możesz wymyślić własne pytania do lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Od jakiego grzechu musicie się odwrócić? Wyznajcie go Bogu i powiedzcie Mu, że chcecie przestać popełniać ten grzech. Nie trwajcie w ciemności jak Izraelici.

Motyw opowieści: Izraelici nie byli lojalni wobec Boga. Zostali za to ukarani.

Przygoda numer 38

1 Sm 3:19–4:1 i Rt 1–2

Motyw opowieści: Im ciemniejsza noc, tym jaśniej świecą gwiazdy.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Rut i Samuel byli wspaniałymi osobami żyjącymi w epoce sędziów.
- Rut, pochodząca z Moabu, nie należała do ludu izraelskiego, ale poślubiła Izraelitę. Kiedy mąż Rut zmarł w młodym wieku, ta postanowiła zostać ze swoją teściową Noemi. Jako młoda wdowa Rut mogła wrócić do swojego ludu i ponownie wyjść za mąż. Postanowiła jednak zostać z Noemi.
- Rut nawróciła się do Jahwe i stała się Jego oddaną wyznawczynią. Wyrzekła się swoich ojczyrstych bogów Moabu.
- Rut wyszła ponownie za mąż za człowieka imieniem Boaz. Była znana ze swojej wierności, dobroci, uczciwości i troski o swoją teściową. Bóg błogosławił Rut. Została prababką króla Dawida.
- Wiemy bardzo niewiele o dzieciństwie większości bohaterów biblijnych. Jednym z wyjątków jest Samuel. Samuel został dany Annie i Elkanie wskutek żarliwej modlitwy.
- Bóg kształtował serce młodego Samuela. Anna przyprowadziła swojego syna, by oddać go Bogu – co oznaczało, że miał zamieszkać z kapłanem Helim. Heli nie był jednak wzorem rodzica. Jego synowie, Chofni i Pinchas, byli niegodziwi. Ale Samuel dorastał w bogobojności i stał się jasnym światłem w mrocznych czasach.
- Cały Izrael uznał Samuela za swojego przywódcę – czego nie można powiedzieć o większości sędziów w tych czasach.

Oś czasu:

©Copyright 2017 Jim Cook

Objęcie ziemi w posiadanie

Przygoda numer 38
Strona 190

2) Rozpocznij lekcję

Zbierz wszystkie pieśni, których się nauczyliście, i odtwórz lub zagraj kilka z nich.

Dzieci powinny być w stanie śpiewać poznane pieśni razem z tobą.

Po zaśpiewaniu kilku pieśni zagrajcie w „Jaka to melodia?”. Gra, w czasie której uczniowie będą próbowali połączyć pieśń z biblijną przygodą, która najlepiej do niej pasuje. Kiedy dzieci będą odpowiadać, zachęcaj je i bądź bardzo wyrozumiały.

Celem tego ćwiczenia jest to, aby dzieci łączyły poznane pieśni z biblijnymi wydarzeniami. Nie trać z oczu tego nadrzędnego celu.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Jaka to melodia?

Odtwórz lub zagraj pieśni, których nauczyliście się w czasie poprzednich przygód z Biblią. Niech dzieci zgadują, które biblijne historie najlepiej pasują do danej pieśni.

Jeśli czas pozwoli, możesz zapytać, czy są w tych pieśniach jakieś słowa albo frazy, których nie rozumieją.

3) Wyłóż lekcję

Jak mówi pewne rosyjskie przysłowie, „Im ciemniejsza noc, tym jaśniej świecą gwiazdy”. Zapytaj grupę, jakich (narodowych i międzynarodowych) bohaterów, którzy mieli wpływ na bieg historii, potrafią wymienić.

- 1.
- 2.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Samuel był sędzią narodu izraelskiego. Nie prowadził pamiętnika, ale wiemy dość dużo o jego życiu. Gdyby pisał dziennik, mógłby on wyglądać następująco:

- Dzisiaj rodzice przyprowadzili mnie do pana Helego, który jest kapłanem, żebym z nim zamieszkał. Dawno temu mama nie mogła mieć dzieci i bardzo prosiła Boga o dziecko. Bóg wysłuchał jej żarliwych modlitw i urodziłem się ja. Mama obiecała Bogu, że jeśli da jej dziecko, ona odda je z powrotem Bogu. Będę tęsknić za mamą i tatą. Nauczyli mnie, jak żyć pobożnie.
- Dzisiaj, kiedy położyłem się spać, usłyszałem głos, który wołał mnie po imieniu. Myślałem, że to Heli. Kiedy do niego poszedłem, powiedział, że to nie on. Stało się tak jeszcze dwa razy. Za trzecim razem Heli powiedział mi, że to głos Boga i że mam Mu powiedzieć, że słucham. Tak zrobiłem. Postanowiłem słuchać Bożego głosu i za nim iść. Boże słowa są dla mnie cenne! Chcę przez resztę życia iść za Bogiem.
- Pomagam Helemu w pracy w przybytku. Bardzo to lubię. Myślę, że to jest to, co Bóg chce, żebym robił przez całe życie. Cały naród Izraelski uznaje mnie jako proroka Bożego.
- Heli ma dwóch synów, Chofniego i Pinchasa. Oni też są kapłanami. Ale są źli. Zabierają dla siebie ofiary, które ludzie składają Bogu, i źle traktują kobiety. Nie wiem, jak mogą mówić o Bogu i żyć tak, jak żyją.
- Lud izraelski chce, żeby panował nad nimi król. Powiedziałem o tym Bogu. Bóg powiedział mi, że nie odrzucają mnie, tylko Jego. Polecił mi namaścić Saula na króla Izraela. Teraz on będzie przywódcą narodu.
- Bóg chciał, żebym znalazł synów Jessego i ustanowił jednego z nich następnym królem. Saul zawiódł w roli króla tak bardzo, że Bóg chciał, aby Izrael miał nowego, który ich poprowadzi. Przedstawiono mi po kolei wszystkich synów Jessego, ale Pan nie wybrał żadnego z nich. W końcu spytałem Jessego, czy ma jeszcze jakichś synów. Powiedział mi, że jego najmłodszy jest na polu. To był Dawid, którego Bóg chciał uczynić królem.

Ćwiczenie: Dziennik Samuela

Przedstawiono tu sześć różnych scen lub wpisów z pamiętnika Samuela. Niech uczniowie wysłuchają wszystkich wpisów, wybiorą jeden z nich i opowiedzą grupie, dlaczego właśnie ten wpis zwrócił ich uwagę.

Werset do zapamiętania

1 Sm 3:19 – I Samuel rósł, a PAN był z nim i nie pozwolił upaść na ziemię żadnemu z jego słów.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Pamiętnik Rut. „Poznaliśmy Samuela – człowieka, który trzymał się Boga w mrocznych czasach. Jest jeszcze ktoś, kto był światłem w ciemności. Była to młoda kobieta, Rut. (Przedstaw jej historię – przeczytaj i wyjaśnij fragment Rt 1:1-5). Naszym zadaniem jest stworzenie pamiętnika Rut – tego, co mogłaby napisać, kiedy zostawiła swoją ojczyznę, Moab. Do każdego fragmentu wymyślimy jeden wpis w dzienniku Rut”. Jeśli uczniowie potrafią już samodzielnie czytać, możesz przydzielić każdemu po fragmencie albo podzielić ich na mniejsze zespoły, w których będą pracować. Jeśli dzieci są na to za małe, razem przeczytajcie i podsumujcie podane fragmenty, a następnie niech dzieci proponują, co

napisać, a ty zapisuj. Kiedy skończycie, przeczytajcie wszystkie wpisy na głos.

1. Rt 1:6-18
2. Rt 1:19-22
3. Rt 2:1-23
4. Rt 3:1-18
5. Rt 4:1-12
6. Rt 4:13-22

Kiedy Rut usłyszała o jedynym prawdziwym Bogu, postanowiła pójść za Nim i nie wracać do bogów Moabu. Bóg wynagrodził jej wiarę. Została prababcią króla Dawida, który był przodkiem Jezusa!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Zmiksowane słowa

Zapisz słowa dzisiejszego wersetu u góry kartki. Następnie poniżej zapisz jedna pod drugą kolejne cyfry – tyle, ile słów zawiera werset. Obok cyfr wpisz poszczególne słowa, ale z przedstawianymi literami. Zadaniem grupy jest odczytanie wszystkich słów.

Przykład:

1. I	I
2. maules	Samuel
3. sółr	Rósł
4. A	a
5. npa	Pan
6. łby	był
7. z	z
8. imn	nim

4) Analiza lekcji

Na podstawie życia Samuela i Rut oceńcie, jak wam idzie w poniższych dziedzinach:

• Słuchanie Boga	1	2	3	4	5	6
• Posłuszeństwo rodzicom	1	2	3	4	5	6
• Gorliwość w modlitwie	1	2	3	4	5	6
• Służba Bogu	1	2	3	4	5	6
• Mówienie o Bogu	1	2	3	4	5	6
• Unikanie złych znajomości	1	2	3	4	5	6
• Podążanie za Bożym prowadzeniem	1	2	3	4	5	6
• Ogólne oddanie Bogu	1	2	3	4	5	6

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Tabela postępów

Powiedz dzieciom, że przykłady Samuela i Rut powinny pomagać nam oceniać nasze własne życie.

Niech dzieci wypełnią tabelę (1 = słabo, 6 = świetnie).

5) Zastosowanie lekcji

Wybierzcie jedną z umiejętności z tabelki i w modlitwie zdecydуйте, żeby pracować nad poprawą w tej sferze. Powiedzcie o tym komuś, kto będzie sprawdzał wasze postępy. Codziennie módlcie się o poprawę i pracujcie nad tą umiejętnością, żeby wasze światło świeciło coraz mocniej.

**Motyw opowieści: Im ciemniejsza noc,
tym jaśniej świecą gwiazdy.**

Przygoda numer 39

1 Sm 13 i 15

Motyw opowieści: Izraelici prosili o króla i Bóg dał im Saula.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Bóg nie chciał, żeby Izrael był tak, jak inne narody. Ale Izrael chciał być taki jak one i mieć na czele króla. Do tego czasu Izrael był teokracją – narodem pod Bożym przywództwem. Kiedy Izrael potrzebował zbrojnego przywódcy, Bóg wzbudzał takiego przywódcę – np. Gedeona czy Otniela.
- Inne bunty Izraela, o których się uczyliście: bunt złotego cielca, bunt w Kadesz-Barnea i bunt jadowitych węży. Pragnienie Izraela, by mieć nad sobą króla, także było wyrazem buntu przeciwko Bogu.
- Bóg powiedział Samuelowi, ostatniemu z sędziów, żeby namaścił Saula na pierwszego króla Izraela. Najpierw odbyła się prywatna ceremonia, a później publiczna koronacja.
- Saul z początku polegał na Bogu. Jednak niedługo później naruszył świętość kapłaństwa (1 Sm 13:9-13). Samuel upomniął go. Zamiast okazać skruchę Saul buntował się dalej. Nie usunął wszystkich Amalekitów, chociaż taki był rozkaz Boga. Później Bóg stwierdził, że Saul nie jest już odpowiednią osobą, by przewodzić Izraelowi. Chociaż dalej rządził Izraelem, następnym królem miał zostać Dawid.
- Z początku Saul znany był z odwagi i hojności. Później stał się impulsywny, zazdrosny i zbuntowany przeciwko temu, czego chciał Bóg.
- Bóg szukał kogoś, kto miałby właściwą postawę wobec Niego, by przewodził Izraelowi. Przez dużą część rządów Saula jego nastawienie takie nie było. Chciał po prostu, żeby lud izraelski go szanował.

2) Rozpocznij lekcję

W całej Biblii podkreślanych jest osiem podstawowych koncepcji. Poznawaliśmy te prawdy na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy wiedzą, jakie to prawdy, i opowiedz im trochę o każdej z nich.

1. Bóg. Na początku był potężny Bóg. (Lekcja 1: Wieczny Bóg; Lekcja 27: Exodus)
2. Człowiek. Bóg stworzył świat. Stworzył mężczyznę i kobietę (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój lud).
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali nieposłuszeństwo Bogu. Nie zrobili tego, co im nakazał (Lekcja 7: Początek ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz-Barnea).
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. W Biblii śmierć oznacza oddzielenie (Lekcja 8: Skąd wzięła się śmierć; Lekcja 16: Wieża Babel).
5. Chrystus. Bóg wysłał swojego jedyne, wyjątkowego Syna, który nigdy nie zgrzeszył (Lekcja 9: Obietnica zwycięstwa nad Szatanem).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata (Lekcja 11: Ubrania dla Adama i Ewy; Lekcja 32: Dzień Przebłagania).
7. Wiara. Jeśli ktoś decyduje się uwierzyć w Chrystusa, zostaje przyjęty przez Boga (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Miedziany wąż).
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w mrocznych czasach).

3) Wyłóż lekcję

Niektórzy ludzie patrzą na innych i myślą, że fajnie byłoby być na ich miejscu. Mają wszystkie najlepsze rzeczy. Izrael patrzył na otaczające go narody, które miały królów. Izraelici zdecydowali, że chcą być jak inne narody i nie chcą, żeby ich królem był Bóg. Czy rozumiecie, dlaczego Izrael tak myślał?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Osiem podstawowych prawd Ewangelii – jedna spójna historia

Przedstaw dzieciom tych osiem ewangelicznych koncepcji przewijających się przez całą Biblię. Są one podstawą do poznania biblijnej historii zbawienia. Będziemy regularnie podkreślali tych osiem prawd. Zapytaj grupę, czy potrafi podać przykłady pojawienia się którejs z tych ośmiu prawd w trzydziestu ośmiu poprzednich lekcjach.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Izraelici przyglądali się otaczającym go narodom. Przejmowali ich zwyczaje, żenili się z ich kobietami i podobało im się, jak są rządzeni. Bóg chciał, żeby Izrael był oddzielnym narodem, który oddaje Mu cześć, ale lud raz po raz decydował, że chce być bardziej jak okoliczne narody niż jak Bóg, który ich ocalił.

Tak właśnie było w kwestii przywódcy. Większość okolicznych krajów miała królów. Izraelici to widzieli i stwierdzili, że to byłoby dla nich dobre. Choć mieli wielkiego przywódcę narodu, Samuela, i chociaż ich prawdziwym królem był Bóg, oni chcieli, żeby królował nad nimi jakiś człowiek – tak jak było to u okolicznych ludów.

Zasmuciło to Boga i Samuela. Kiedy Bóg rozmawiał o tym z Samuelem, powiedział mu, że lud Go odrzuca. Samuel miał ustanowić królestwo. Bóg wybrał Saula na pierwszego króla Izraela.

Z początku Saulowi szło dobrze. Był wysoki, przystojny, pokorny i bał się Boga. Ale niedługo później stał się impulsywny i próbował zająć miejsce kapłana, chociaż nim nie był. Samuel upomniął go za to, ale to nie zmieniło zachowania Saula. Nie zawrócił ze złej drogi. Później Saul i jego oddziały mieli zniszczyć Amalekitów, którzy gnębili Izraela przez 300 lat, ale nie był w tym do końca posłuszny. Wtedy Bóg stwierdził, że Saul nie nadaje się na króla nad tym wielkim krajem. Bóg postanowił, że władza królewska Saula nie przejdzie na jego potomków. Na następnego króla wybrał młodego chłopca – Dawida.

Minęło sporo czasu, zanim Dawid został królem. Saul panował w Izraelu przez czterdzieści lat. Przez dużą część tego czasu był zgorzkniałym człowiekiem, który nigdy tak naprawdę nie żałował niczego, co zrobił źle, sprzeciwiając się Bogu. Przynajmniej dwa razy próbował zabić następnego króla – Dawida.

Życie Saula miało smutny koniec – na polu bitwy, z trzema jego synami. Przegrali w walce z Filistynami. W końcu Dawid został królem Izraela. Sercem był przy Bogu i chociaż popełniał błędy, żałował swoich grzechów – w przeciwieństwie do Saula. Kiedy Bóg stawia kogoś na czele swojego ludu, chce, żeby miał pokorne serce i żałował swoich grzechów.

Ćwiczenie: Linia zaopatrzenia i linia dyscypliny

- Rozłóż równolegle na podłodze kilka kawałków sznurka – tak, żeby sięgały od ściany do ściany. Mają przypominać linie na boisku.
- Opisz skrajny lewy sznurek jako „linię zaopatrzenia”, a skrajny prawy jako „linię dyscypliny”.
- Zapytaj dzieci, jak myślą o Bogu. Czy widzą Go bardziej jako tego, kto sędzi (dyscyplina), czy tego, który zaopatrza? A może gdzieś pomiędzy?
- Niech każdy ustawi się w tym punkcie sali, który odpowiada jego odczuciom, i wyjaśni, dlaczego wybrał właśnie to miejsce.
- Teraz opowiedz historię.

Werset do zapamiętania

1 Sm 16:7 – PAN bowiem nie patrzy na to, na co patrzy człowiek, bo człowiek patrzy na to, co jest przed oczami, ale PAN patrzy na serce.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Wybermy drużynę marzeń! Przynieś na zajęcia zdjęcia dziesięciu różnych sportowców, których dzieci będą znały. Powiedz: „**Wyobraźcie sobie, że te osoby przyszły do was do szkoły**”.

Wybierz to, w co twoi uczniowie grają w szkole, np. piłkę nożną albo dwa ognie. Zapytaj: „**Gdybyś był kapitanem drużyny, kogo wybrałbyś najpierw?**”. Niech kilkoro dzieci odpowie. Zapytaj ich, dlaczego wybrały właśnie te osoby. Mogą np. odpowiedzieć, że ta osoba jest najlepszym biegaczem, bramkarzem czy strzelcem. Potem zapytaj: „**Gdyby Bóg wybierał drużynę do wykonania specjalnego zadania, jak by zdecydował, kogo wybrać? Czy szukałby największych, najszybszych albo najlepiej wyglądających osób? Nie, Bogu nie robi różnicy, jak ktoś wygląda ani nawet jakie ma talenty. Zależy mu na sercu – na tym, czy Go kochamy i jesteśmy Mu posłuszni. Bardzo zależy Mu też na tym, żebyśmy byli gotowi przyznać się do winy, kiedy zrobimy coś złego. Kiedy Bóg wybrał Dawida na następnego króla Izraela, nikt inny nie sądził, że to dobry wybór**”.

„To tylko pastuszek!”. Tak powiedział jego własny ojciec. Ale Bóg patrzył poza to, co na zewnątrz, i wiedział, że serce Dawida jest silne i wierne. Pomyślmy teraz o naszych sercach i zobaczmy, czy jesteśmy ludźmi, których Bóg też by wybrał.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Plan ćwiczeń

Przygotuj dla dzieci kartkę, którą zabiorą do domu. W lewej kolumnie zapisz dni tygodnia od poniedziałku do niedzieli, a w górnym wierszu umieść słowa „ćwiczenie” i „powtórka”.

Niech dzieci codziennie powtarzają swój werset do zapamiętania i zaznaczają na planie, kiedy go ćwiczyły i powtarzały. Niech przyniosą ten plan na następne zajęcia.

Takie zadanie zachęci je do uczenia się na pamięć wersetów i posłuszeństwa przez cały tydzień, a nie tylko w czasie lekcji.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny.

- Jedna drużyna będzie czerwona: otrzymuje czerwone kartki. Druga drużyna to „żółci” i dostają żółte kartki.
- Niech każda drużyna zapisze od trzech do pięciu pytań, na które ma odpowiedzieć druga drużyna.
- Pytania muszą dotyczyć dzisiejszej lekcji.
- Po zapisaniu pytań drużyny wymieniają się nimi i zapisują swoje odpowiedzi na otrzymane pytania. Powinno to trwać od pięciu do siedmiu minut. „Żółci” odpowiadają na pytania „czerwonych”, a „czerwoni” na pytania „żółtych”.

5) Zastosowanie lekcji

Królowi Saulowi z początku szło dobrze, ale potem przestał być posłuszny Bogu. Kiedy Saul przestał słuchać Boga, Ten odrzucił go jako króla Izraela.

W jakich dziedzinach kiedyś słuchaliście Boga, ale teraz nie jesteście Mu posłuszni? Pomyślcie o jednej lub dwóch takich dziedzinach.

**Motyw opowieści: Izraelici prosili o króla
i Bóg dał im Saula.**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Dwie drużyny

Kiedy czas minie, zbierz kartki i przyznaj punkty za najlepsze pytania i najlepsze odpowiedzi każdej drużyny.

Sugerujemy, żeby na każdych zajęciach dla dzieci było dwóch dorosłych. Jeśli jest was dwoje, niech każdy dorosły pomaga jednej drużynie.

Przygoda numer 40

2 Sm 7:1-16

Motyw opowieści: Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Dawid wrócił do Jerozolimy i cieszył się czasem pokoju. Miał za sobą wiele wojen. W czasach pokoju pomyślał, że byłoby dobrze zbudować stałe miejsce oddawania czci Bogu. Przenośny namiot już nie wystarczał.
- Wtedy po raz pierwszy pojawia się na scenie prorok Natan. Dawid dowiaduje się od niego, że jego zamiar wybudowania Boga świątyni jest przedwczesny.
- Od kiedy Izraelici wyszli z Egiptu, Bóg mieszkał w przenośnym namiocie i nie było potrzeby tego zmieniać.
- Dawid dowiedział się, że nie wybuduje domu dla Boga, ale za to Bóg wybuduje „dom” dla niego. Ten dom zacznie się od Dawida i nigdy się nie skończy.
- Królestwo i jego tron będą miejscem, nad którym zawsze będzie panował Syn Dawida.
- Dawid wiedział, że po nim przyjdzie Mesjasz, który pewnego dnia zostanie Wiecznym Królem.
- Jeśli chodzi o dosłowną świątynię, Bóg nie pozwolił Dawidowi jej zbudować. Miał to zrobić jego syn, Salomon.
- Dawid odpowiada na Boże słowa uwielbieniem, opisując Jego niezrównany majestat.
- Mówi o sobie jako o słudze – w wersety 19-29 używa tego słowa dziesięć razy.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 37

1. Co robił Bóg, kiedy Izrael przestawał być wobec Niego lojalny?
2. Przeczytajcie Sdz 2:1-23.
3. Bóg zawsze karze nieposłuszeństwo.
4. Módl się o to, żebyś był wierny Bogu, i wyznawaj Mu wszystkie grzechy.

Przygoda numer 38

1. Jakich dwóch wyjątkowych bohaterów z czasów sędziów możesz wymienić?
2. Przeczytajcie 1 Sm 3 i Rt 1.
3. Rut i Samuel.
4. Pomódlcie się, żebyście byli światłem Jezusa w złym świecie.

Przygoda numer 39

1. Z początku Saulowi szło dobrze. Co poszło nie tak?
2. Przeczytajcie 1 Sm 13 i 15.
3. Serce Saula nie było nastawione na posłuszeństwo Bogu.
4. Pomódlcie się, żeby Bóg dał wam serca, które będą Mu posłuszne i lojalne wobec Niego.

3) Wyłóż lekcję

Jest wielu ludzi, którzy myślą, że są nikim, nie mają nic i nic nie mogą zrobić. Mają ograniczone zasoby i możliwości i nie znają nikogo wysoko postawionego.

Tak było z bohaterem naszej dzisiejszej lekcji. Był najmłodszym synem z mało znanej rodziny. Czy daje wam to jakąś nadzieję?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie:
**pytanie, czytanie,
omówienie, modlitwa**

Dobłą strategią powtórzenia trzech poprzednich przygód jest skupienie się na czterech głównych elementach.

1. Zadać pytanie.
2. Przeczytać fragment.
3. Omów go.
4. Pomódl się.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Dawid zyskał sławę w Izraelu już jako nastolatek. Kiedy cała armia izraelska bała się olbrzyma Goliata, Dawid wiedział, że jest w stanie go pokonać na podstawie swoich wcześniejszych doświadczeń jako pasterza. Zabijał lwy i niedźwiedzie. Z Bożą pomocą był też w stanie zabić olbrzyma. Dawid nie tylko stał się sławny wśród ludu izraelskiego. Bóg wybrał go, żeby stanął na jego czele. To było dla Dawida dużo ważniejsze. W czasie prywatnej ceremonii Samuel namaścił Dawida oliwą, przygotowując go do zostania następnym królem Izraela. Dawid spędził jednak wiele lat, ukrywając się przed gniewem Saula. Dawid miał przynajmniej dwie okazje, żeby zabić Saula, ale nie zrobił tego, bo nie chciał zabijać króla namaszczonego przez Boga.

Po śmierci Saula i jego trzech synów na polu bitwy Dawid w końcu został królem Judy, a później całego Izraela. Po tym, jak plemiona izraelskie namaściły Dawida na swojego króla, Dawid udał się do Jerozolimy i pokonał Jebusytów. Później miasto to nazwano miastem Dawida. Jerozolima była dla niego najważniejszym ze wszystkich miast. Tak ważnym, że chciał, sprowadzić do niej Arkę Przymierza. Przygotował więc wszystko, żeby przetransportować ją z domu Abinadaba do Jerozolimy. Kiedy Arka dotarła na miejsce, nastąpiła wielka radość!

W jakiś czas po sprowadzeniu Arki Przymierza Dawid pomyślał, że nie jest dobrze, żeby Arka przebywała w namiocie, podczas gdy on mieszka w pałacu. Postanowił zbudować Bogu wspaniały dom. Ale przyjaciel Dawida, Natan, powiedział mu, że Bóg chce, żeby zbudował go nie Dawid, a ktoś inny. Tym kimś miał być jego syn, Salomon. Dawid przygotował wszystko na świątynię, żeby Salomon miał wszystko, czego potrzeba, żeby ją wybudować.

Ale Bóg był zainteresowany zbudowaniem innego rodzaju domu. Dawid, a później Salomon, chcieli zbudować fizyczny dom dla Arki Przymierza. Bóg chciał zbudować dynastię, albo dziedzictwo, ludzi, którzy będą za Nim iść i Go słuchać. Boga bardziej interesowało to, żeby rodzina Dawida była wobec Niego lojalna, niż wspaniały budynek dla Arki Przymierza. Bóg szukał mężczyzn i kobiet idących za przykładem Dawida i zwróconych do Niego sercem.

Kiedy Bóg zawarł to przymierze z Dawidem, odwołał się do swojej obietnicy dla Abrahama. Około 1000 lat wcześniej Bóg obiecał Abrahamowi ziemię, licznych potomków i błogosławieństwo dla wszystkich ludzi. Obietnice ziemi i potomstwa spełniły się w Dawidzie. Bóg ponownie dotrzymał danego słowa.

Ćwiczenie: Czterdzieści rozdziałów życia Dawida

- Życiu Dawida poświęcono czterdzieści rozdziałów Biblii.
- Powiedz dzieciom, żeby w trakcie twojej opowieści zapisywały albo podsumowywały ważne wydarzenia z życia Dawida. Niektóre z nich opowiedziane będą na tej lekcji, a inne nie.
- Porozmawiajcie o ważnych wydarzeniach w życiu Dawida. Co sprawiło, że był Bożym człowiekiem? Jak to się stało, że Bóg uczynił królem kogoś tak mało ważnego?

Werset do zapamiętania

2 Sm 7:16 – I twój dom, i twoje królestwo będą utwierdzone na wieki przed tobą, a twój tron będzie trwał na wieki.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Zróbcie harfy z kartonu i sznurka i grajcie na nich jak Dawid, śpiewając pieśń *Sing of the King*.

Sing of the King jest uroczystą pieśnią rozpoczynającą się od śpiewu Izraelitów w odpowiedzi na ogłoszenie pierwszego króla przez Samuela. Opowiada o monarchii. Później jej ton staje się smutny, kiedy opowiada o oczekiwaniu na Bożą obietnicę króla z rodu Dawida, który będzie panował na wieki, a następnie wybucha radością na wieść, że tym obiecany królem jest Jezus.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w klasy

Zapisz poszczególne słowa wersetu dużymi literami na osobnych kartkach. Przyklej kartki taśmą do podłogi – tak, by były rozrzucone, ale na tyle blisko, żeby dało się jednym skokiem dotrzeć do kolejnego słowa wersetu. Zadaniem uczniów jest przeskoczyć po słowach w odpowiedniej kolejności, aby ułożyły się w werset. Niech każde dziecko po kolei wykona to zadanie.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz (jeśli fałsz, to dlaczego?)

1. Dawid wiedział, że może zabić Goliata, bo zabijał wcześniej innych olbrzymów. (Fałsz. Zabił lwa i niedźwiedzia).
2. Podczas prywatnej ceremonii Mojżesz ustanowił Dawida następnym królem Izraela. (Fałsz. Samuel ustanowił Dawida królem).
3. Jerozolima jest czasem nazywana miastem Dawida. (Prawda)
4. Natan powiedział Dawidowi, że Absalom wybuduje Bogu świątynię. (Fałsz. Natan powiedział Dawidowi, że ma ją wybudować Salomon).
5. Boże obietnice dla Abrahama częściowo spełniły się poprzez Dawida. (Prawda)

5) Zastosowanie lekcji

Serce króla Dawida było chętne, by słuchać Boga i Mu służyć. Popelniał błędy, ale przez większość życia kochał i czcił Boga.

Kto z ludzi, których znasz, przypomina Dawida?

Jak możesz powiedzieć komuś o tym, że też chcesz być kimś takim?

Motyw opowieści: Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:
Prawda czy fałsz

Dzieci będą zgadywać, które zdania są prawdziwe, a które fałszywe. Możesz wymyślić więcej prawdziwych i fałszywych zdań.

Ćwiczenie:
Zobacz, zrób, opowiedz

Dzieci lepiej zrozumieją serce Dawida, mówiąc innym, kto jest do niego podobny i jak mogą go naśladować.

Przygoda numer 41

Ps 2 i 22

Motyw opowieści: Dawid zapowiedział przyszłego przywódcę, który będzie rządził światem.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Koncepcja przyszłego zwycięzcy nad Szatanem nie była czymś nowym. Adam i Ewa dowiedzieli się o tym przyszłym władcy na tysiące lat przed Dawidem.
- Boża obietnica dla Abrahama głosiła, że wszystkie narody będą błogosławione w jego potomstwie. Później dowiadujemy się, że „nie będzie odjęte berło od Judy” (Rdz 49:10), co oznacza, że spośród potomków Judy wyłoni się władca.
- Zanim objął panowanie nad Izraelem i w trakcie swoich rządów Dawid napisał wiele psalmów, którymi lud Boży uwielbiał Go przez kolejne wieki. Przypisuje się mu ponad siedemdziesiąt psalmów.
- Przynajmniej dwa z nich mówią o przymierzu Pańskim, które będzie związane z cierpieniem.
- Psalmy opisujące to, jak Jahwe wybawiał Dawida od jego nieprzyjaciół, nie są zaskakujące. Podobnie jest z psalmami o tym, co Jahwe zrobił dla Dawida. Znajdujemy w nich jednak coś nowego: wzmiankę o tym, że przyszły potomek Dawida będzie cierpiał i potrzebował pomocy Jahwe.
- Te Psalmy uważane są za mesjańskie, ponieważ mówią o życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i przyszłym panowaniu Chrystusa. Psalm 2 opisuje bunt narodów i przyjście Jezusa Chrystusa, by ustanowić Jego wieczne panowanie. Jest on dość często cytowany w Nowym Testamencie (Dz 4 i 13; Hbr 1; Obj 2:12 i 19).
- Szczegóły Psalmu 22 dotyczą egzekucji. Żadne znane wydarzenie z życia Dawida nie pasuje do tego opisu. Psalm ten opisuje śmierć jednego z przyszłych potomków Dawida – Jezusa Chrystusa.

2) Rozpocznij lekcję

Powtórzmy sobie epoki i okresy dziejów, o których uczyliśmy się przez ostatnich kilka miesięcy.

- Czy potraficie wymienić je w kolejności? (początki świata, początku narodu, wejście do Ziemi Obiecanej i zjednoczone królestwo)
- Jakich ludzi żyjących w tych czasach spotkaliśmy?
 1. Początki świata: Adam i Ewa, Lucyfer, Kain, Noe i poganie.
 2. Początki narodu: Abraham, Sara, Izaak, Rebeka, Jakub, Józef, Mojżesz i faraon.
 3. Wejście do Ziemi Obiecanej: Jozue, Gedeon i Samuel.
 4. Zjednoczone królestwo: Saul i Dawid.
- Jakie główne wątki są widoczne w tych epokach?
 1. Początki świata: Bóg jest potężny. Ludzie mają być Jego szczególnymi przyjaciółmi. Na świecie pojawił się grzech. Bóg ukarał grzech.
 2. Początki narodu: Bóg złożył wyjątkowe obietnice. Bóg wyzwolił swój lud z niewoli.
 3. Wejście do Ziemi Obiecanej: Bóg spełnił swoją obietnicę wejścia do Ziemi Obiecanej.
 4. Zjednoczone królestwo: Bóg dał swojemu ludowi wyjątkowych przywódców.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w piłkę

Ustaw dzieci w kręgu. Potrzebna wam będzie mała piłka. Niech dzieci turlają piłkę między sobą. Kiedy jedno dziecko złapie piłkę, niech odpowie na część pytania. Na tym etapie nie poprawiaj ich, jeśli udzielą błędnej odpowiedzi. Niech dziecko, które odpowiedziało, poturla piłkę do kolejnej osoby, która odpowie na następne pytanie.

3) Wyłóż lekcję

Dawid był wojownikiem, przywódcą, królem i autorem pieśni. Bóg wyposażył go do tego wszystkiego. Dał Dawidowi szczególne umiejętności do szczególnych zadań.

Kiedy myślisz o życiu Dawida – jakie były jego niecodzienne zdolności i szczególne zadania?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Harfa była dla Dawida wyjątkowym instrumentem. Nauczył się grać na niej, kiedy był chłopcem. Jego bracia byli wojownikami i żołnierzami, którzy poszli na wojnę, by bronić Izraela, ale Dawid grał na harfie i pilnował owiec. To nie wydaje się zbyt ważne, prawda? Pasterzy nie uważano za przywódców. To była zwykła praca dla kogoś przeciętnego. Granie na harfie było miłe, ale nie miało żadnej rzeczywistej wartości. Tak przynajmniej wszyscy myśleli, kiedy Dawid był młody.

Gdy Dawid dorósł, otoczenie króla Saula chciało, żeby Dawid grał dla króla na harfie. Może teraz Bóg użyje zdolności muzycznych Dawida? Muzyka Dawida naprawdę zachęcała króla Saula i wydobywała go ze złego humoru. Można powiedzieć, że Bóg namaścił Dawida wyjątkową zdolnością do wykonywania tego szczególnego zadania. Zanim Dawid został królem, zaczął tworzyć muzykę uwielbieniową. Nazywamy te pieśni psalmami. Kiedy został królem, napisał jeszcze więcej psalmów. O ile wiemy, Dawid jest autorem ponad siedemdziesiąt psalmów. Niektóre z nich chwalą Boga za to, kim jest. Inne ubolewają nad tym, że Izrael zawiódł Boga. Niektóre psalmy Dawida opowiadają o jego grzechu i Bożym przebaczeniu. Dawid pisał o wielu rzeczach. Wyrażał swoją miłość do Boga poprzez psalmy.

Jedną z rzeczy, o których pisał w psalmach, był nadchodzący przywódca. Dla Izraelitów mogło być zaskakujące, że ten przyszły przywódca miał cierpieć, ale tak właśnie twierdzi kilka psalmów Dawida. Psalmy mesjańskie mówią o życiu, śmierci, zmartwychwstaniu i przyszłym panowaniu Mesjasza. To prorocтва o Mesjaszu. Lud izraelski oczekiwał Mesjasza – Władcy. Nie spodziewali się cierpiącego Mesjasza. Dwieście lat później Izajasz także pisał o cierpiącym Mesjaszu.

Psalmy mesjańskie są ważne, bo ukazują główny wątek Bożej opowieści. Opowieść ta skupia się wokół osoby Mesjasza. Mesjasz, jak nazywano Go w Starym Testamencie, miał przyjść i cierpieć. Autorzy Nowego Testamentu regularnie odwoływali się do tych psalmów. Mesjasz miał pochodzić z rodziny Judy. Napisana przez Dawida muzyka uwielbieniowa na temat Mesjasza pokazuje nam przyszłego przywódcę, który będzie rządził ziemią.

Ćwiczenie: Ulubione psalmy

- „Dawidowi przypisuje się ponad siedemdziesiąt psalmów. Czy znacie jakieś psalmy Dawida poza Psalmem 23?”
- Niech dzieci opowiedzą o swoich ulubionych wersach z Księgi Psalmów i uzasadnią swój wybór.

Werset do zapamiętania

Ps 22:1 - Boże mój, Boże mój, czemu mnie opuściłeś?

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Wybierz jeden z psalmów Dawida i pomóż grupie wymyślić do niego melodię. Dobrze nadaje się do tego Psalm 23. Przeczytajcie go razem i wypróbujcie różne melodie, na które można go zaśpiewać. Dobrym pomysłem może być użycie jakiejś popularnej melodii, którą dzieci będą znały. Przeglądając Księgę Psalmów w przygotowaniu do tego ćwiczenia, przekonasz się, że powstało już wiele pieśni na podstawie całych psalmów lub ich fragmentów. Zanutuj te, które znasz, i przedstaw je grupie. Przygotuj propozycje melodii, żeby zachęcić dzieci do kreatywności, i doceniaj ich propozycje. Z początku może to być onieśmiałające, ale kiedy się rozkręcicie, będziecie świetnie się bawić.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: W kółko

Usiądźcie w kręgu i włącz muzykę. Podawajcie sobie zapisaną na kartce jedną frazę wersetu do zapamiętania. Kiedy muzyka się zatrzyma, niech osoba trzymająca kartkę spróbuje wyrecytować tę frazę. Powtarzajcie to, aż wszystkie frazy zostaną zapamiętane. Następnie zróbcie tak samo z całym wersetem.

4) Analiza lekcji

Niech ochotnicy wypiszą na tablicy lub na dużym arkuszu papieru pięć najważniejszych rzeczy z tej lekcji.

Na przykład:

1. Dawid jest autorem ponad siedemdziesięciu psalmów.
2. Niektóre z nich zapowiadają cierpiącego Mesjasza.
3. Nowy Testament cytuje te mesjańskie psalmy.
4. Umierając na krzyżu, Jezus zacytował Stary Testament.
5. Dawid był namaszczoney. Bóg dał mu szczególne umiejętności do wielkich zadań.

5) Zastosowanie lekcji

Bóg namaścił króla Dawida szczególnymi umiejętnościami do wykonania szczególnego zadania, które mu powierzył. Jakie szczególne zadania może mieć dla was Bóg?

Jak Bóg przygotował was do wykonania tych zadań?

Motyw opowieści: Dawid zapowiedział przyszłego przywódcę, który będzie rządził światem.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pięciu skrybów

Poproś o pięciu ochotników, którzy wyjdą do przodu i wypiszą pięć najważniejszych rzeczy, których nauczyciel się na tej lekcji. Zapytaj grupę, dlaczego te rzeczy są ważne.

Przygoda numer 42

1 Krl 6

Motyw opowieści: Salomon zbudował świątynię dla Pana.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Salomon był trzecim królem Izraela i najmądrzejszym człowiekiem, który kiedykolwiek żył na ziemi. Chociaż tym, o co poprosił Boga, była mądrość, zaczął robić coś, co później zaprzepaściło jego panowanie nad Izraelem. Zaczął brać sobie za żony cudzoziemki – całe setki! Robiąc to, Salomon postąpił wbrew temu, co nakazał mu jego ojciec w swoich ostatnich słowach. Te żony odwróciły jego serce od Pana, jego Boga.
- O ostatnich dziesięciu latach rządów Salomona nie napisano zbyt wiele. Do samego końca nie odwrócił się od swojego grzechu. Jego życie osobiste zaszkodziło jego publicznej działalności.
- Podobnie jak Dawid, Salomon był wielkim autorem. Napisał około 3000 przysłów zebranych w Księgę Przysłów. Stworzył ponad 1000 pieśni. Napisał też Pieśń nad Pieśniami na początku swoich rządów i Księgę Kaznodziei u schyłku panowania.
- Największym osiągnięciem Salomona było wybudowanie świątyni dla Pana. Rozpoczął budowę świątyni w czwartym roku swoich rządów nad Izraelem. Ukończenie tego wspaniałego gmachu zajęło siedem i pół roku.
- Podobnie jak było to z królem Saulem, oddanie Salomona Bogu zaczęło słabnąć wraz z tym, jak wspierał oddawanie czci fałszywym bogom.
- Bóg obiecał utwierdzić tron Dawida na zawsze przez Salomona – jeśli Salomon pozostanie Mu wierny. Salomon jednak odwrócił się od Pana, przez co Bóg przestał chronić i zapewniać bezpieczeństwo narodowi. Bóg dotrzymał swojej obietnicy, ale Salomon nie.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij, że poznajecie główne wątki Biblii. Chociaż Biblia zawiera wiele historii, wszystkie wiążą się z jednym wiodącym tematem. To historia nadziei. Żeby ją sobie utrwalić i zobaczyć ją we wszystkich lekcjach, powtórzmy sobie poprzednie lekcje. Zapytaj: „**Jakie najważniejsze biblijne wydarzenia poznaliśmy do tej pory?**”

- Bóg istniał zawsze i ma wielką moc.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co na niej jest.
- Bóg stworzył ludzi, żeby byli Jego szczególnymi przyjaciółmi.
- Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i poszła za nim jedna trzecia aniołów.
- Lucyfer, albo Szatan, zwiódł Ewę. Razem z Adamem zgrzeszyli, okazując nieposłuszeństwo Bogu.
- Bóg zesłał na cały świat potop, który zabił wszystkich na ziemi. Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, bo Noe był prawym człowiekiem.
- Bóg złożył Abrahamowi wyjątkowe obietnice.
- Na górze Moria Abraham ofiarował barana zamiast swojego syna, Izaaka.
- Jakub walczył z aniołem Pana i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Izraelici mieszkali w Egipcie przez 430 lat.
- Zsyłając na Egipt plagi, Bóg uwolnił Izraelitów i wyprowadził ich stamtąd.
- Bóg ustanowił kodeks moralny nazwany Dziesięcioma przykazaniami, którego Izraelici mieli przestrzegać.
- Z Bożą pomocą Izrael wszedł do Ziemi Obiecanej.
- Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia ześle nowego Króla.

3) Wyłóż lekcję

Jaka jest wasza lista życzeń? Gdybyście mogli mieć wszystko, co byście zechcieli, co byłoby na tej liście?

A gdybyście mieli prosić o coś Boga, czy prosilibyście Go o rzeczy ze swojej listy życzeń, czy o coś innego? Jeśli byłoby to coś innego, to co?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Główne wydarzenia

Powtarzanie wiadomości jest ważną częścią nauki. Wypisano tu dwanaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na oddzielnym kawałku papieru lub kartonu. Niech dzieci ułożą je w porządku chronologicznym.

Podziel grupę na małe, dwu-, trzyosobowe drużyny. Mierz czas, w którym każdej drużynie uda się ułożyć wydarzenia we właściwym porządku. Zwycięzcy otrzymają nagrodę.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

To był tytuł, którym nie mógł się pochwalić żaden inny człowiek na świecie: najmądrzejszy człowiek na całej ziemi. Miał pozycję, której nie miał nikt inny: był synem największego króla. Miał zadanie, którego nie mógł wykonać nikt inny: zbudować Panu świątynię. Wspaniały początek i wszystko, co potrzebne, by wykonać postawione zadania! Salomon naprawdę zapowiadał się na wielkiego króla. Poza tym wszystkim Bóg pozwolił mu poprosić Go o cokolwiek chciał, a Salomon podjął niesamowicie dobrą decyzję. Poprosił Boga o mądrość. Salomon: mądry król, który miał wspaniałych rodziców i był przygotowany, by dokonać wielkich dzieł. Przed Salomonem i narodem izraelskim stały ważne zadania.

Salomon zaczął budować świątynię Pańską cztery lata po tym, jak został królem. Była to wspaniała budowla. Wzniesienie jej zajęło ponad siedem lat. Bóg udzielił co do niej szczegółowych instrukcji. Użyto najwyższej jakości materiałów. Po ukończeniu budowy świątyni Salomon kazał zbudować podwyższenie z brązu na środku zewnętrznego dziedzińca, na którym w modlitwie poświęcił nową świątynię Jahwe. Salomon wiedział, że zbudowana przez ludzi budowla, nieważne jak piękna, nie może zmieścić Boga wszechświata. Salomon zbudował świątynię, którą chciał zbudować Dawid, jego ojciec. Ukończył ją po prawie dwunastu latach od chwili, gdy został królem.

Być może to wtedy Salomon zboczył z właściwej drogi. Zaczął zawierać z innymi krajami sojusze polityczne, które nie podobały się Jahwe. Ożenił się z wieloma kobietami, które nie czciły Jahwe. Tak naprawdę to te obce kobiety odwróciły jego serce od Boga. Kobiety czciły pogańskich bogów, a nie Jahwe. Ale wydaje się, że dla Salomona nie miało to znaczenia.

Salomon napisał tysiące przysłów i tysiąc pieśni chwalących Jahwe jako jedynego prawdziwego Boga. Napisał księgę o miłości małżeńskiej. Ale pod koniec życia Salomon porzucił to wszystko. Jego serce nie pozostało lojalne przez całe życie tak jak serce jego ojca. Tak – serce Dawida było lojalne wobec Boga przez prawie całe jego życie. Ale pod koniec życia Salomona jego oddanie Bogu bardzo osłabło.

Tak naprawdę pod koniec życia napisał nawet księgę o bezsensie życia. Jego serce oziębło. Nie kochał już Jahwe. Takie wspaniałe perspektywy na początku królowania i taka porażka pod koniec... Boża miłość do Salomona pozostała niezachwiana, ale miłość Salomona do Boga – nie.

Ćwiczenie: Dobry start i smutny koniec

Poproś dzieci, aby zastanowiły się, kto jeszcze w Biblii zaczął dobrze, ale skończył źle. Przykładowe odpowiedzi:

- Kain
- Lot
- Szatan
- Izraelici na pustyni

Dlaczego ci ludzie i Salomon nie kochali Boga przez całe życie?

Werset do zapamiętania

2 Krn 7:14 – I jeśli mój lud, który jest nazywany moim imieniem, ukorzy się, będzie modlić się i szukać mojego oblicza, i odwróci się od swoich złych dróg, wtedy wysłucham go z nieba, przebaczę mu grzech i uzdrowię jego ziemię.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

„Budowanie czy burzenie?”. Zapytaj grupę: „**Co jest łatwiejsze: zbudować coś czy coś zburzyć?**”. (Zburzyć). „Dlaczego?” (Trzeba umieć coś zbudować, mieć plan i cierpliwość, żeby zrobić to dobrze). „Dlaczego tak łatwo jest coś zburzyć?” (Nie trzeba uważać, nic umieć ani być cierpliwym. Wystarczy po prostu siła).

Jeśli jest taka możliwość, przynieś klocki lub inne materiały nadające się do budowy świątyni. Czytaj fragmenty 1 Księgi Królewskiej 6, opisujące budowę świątyni Salomona, podczas gdy dzieci będą tworzyły własną świątynię z klocków. Możesz przynieść kolorowe tkaniny, naszyjnik, który może posłużyć za złote łańcuchy z wersetu 21, przyprawy, które mogą posłużyć za kadzidło itp. Kiedy skończycie budowę, niech ktoś przeczyta werset z Prz 4:23: „Strzeż twego serca z całą pilnością, bo z niego tryska życie”.

Na tym polegał wielki błąd Salomona: nie pilnował swojego serca, przez co zboczył na złą drogę, którą oddalił się od Boga, co zniszczyło naród izraelski. Czy myślicie, że Salomon mógł podjąć lepsze decyzje, gdyby przeczytał ten werset? Wiecie co? Salomon NAPISAŁ ten werset! Tak! To prawda. Nie wystarczy po prostu wiedzieć, co jest dobre. Musimy być POSŁUSZNI Bogu Biblii. Postanówmy teraz, że będziemy posłuszni Bogu przez CAŁE życie! Żeby to robić, musimy codziennie pilnować swoich serc.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Sztafeta

Utwórz dwie drużyny. Zapisz werset do zapamiętania dużymi literami około 9 m od nich. Niech zawodnicy kolejno podbiegają do wersetu i głośno odczytują kolejne słowo, tak żeby wszyscy usłyszeli. Kiedy zawodnik przeczyta swoje słowo, wraca do grupy i klepie w ramię kolejną osobę, która biegnie odczytać następne słowo. Powtarzajcie ten proces, aż wszystkie słowa zostaną odczytane. Grajcie tak długo, aż wszyscy zapamiętają cały werset.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na pół. Daj każdej grupie minutę, żeby zapisali jak najwięcej informacji o życiu Salomona. Oto kilka propozycji:

- Salomon napisał 3000 przysłów.
- Salomon napisał ponad 1000 pieśni.
- Salomon wziął za żony wiele cudzoziemek, które odwróciły jego serce od Boga.
- Salomon zaczął budować świątynię w czwartym roku swojego panowania.
- Budowa świątyni zajęła Salomonowi siedem i pół roku.

5) Zastosowanie lekcji

Niech każde dziecko narysuje dwa obrazki.

- Obrazek 1: Narysuj, w czym chciałbyś być taki jak Salomon.
- Obrazek 2: Narysuj, w czym nie chciałbyś być taki jak Salomon.

Wybierz jeden z tych rysunków i staraj się postępować dobrze przez cały tydzień.

Motyw opowieści: Salomon zbudował świątynię dla Pana.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Jednominutowa lista

Niech w ciągu minuty każda drużyna wypisze jak najwięcej informacji zdobytych w trakcie tej lekcji.

Kiedy czas minie, porównajcie listy i zdecydujcie, kto wypisał więcej faktów. Podkreśl, że szukacie faktów.

Przygoda numer 43

1 Krł 11–14

Motyw opowieści: Grzechy Salomona doprowadziły do podziału królestwa.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Bóg zabronił królowi zwiększać liczbę koni (Pwt 17:16) i brać sobie wiele żon, „aby jego serce się nie odwróciło” (Pwt 17:17). To właśnie przytrafiło się Salomonowi. Salomon nie porzucił Jahwe, ale oddawał też cześć innym bogom. Jego serce nie było zupełnie oddane Panu.
- Jeroboam był uzdolnionym budowniczym i potrafił nadzorować prace budowlane. Prorok imieniem Achiasz przyszedł do Jeroboama, żeby przekazać mu Boże słowo. Achiasz powiedział Jeroboamowi, że dokona podziału narodu izraelskiego. Północne królestwo będzie składało się z dziesięciu plemion mieszkających na ziemiach na północ i zachód od terenów zajmowanych przez plemiona Beniamina i Judy na samym południu.
- Achiasz wziął płaszcz i podarł go na dwanaście części. Dziesięć z nich dał Jeroboamowi na znak, że będzie rządził dziesięcioma plemionami. Roboam, syn Salomona, miał zachować władzę nad pozostałymi dwoma. Achiasz zapewnił Jeroboama, że jeżeli będzie wierny Jahwe, On utwierdzi jego panowanie na wiele pokoleń. Szybko okazało się, że Jeroboama bardziej obchodzi władza polityczna, niż wierność Jahwe. Skutkiem jego niewierności wobec Jahwe było to, że każdy kolejny król północnego królestwa siedł za jego przykładem albo postępował jeszcze gorzej. Większość ludzi szła za ich przykładem.
- W południowym królestwie Roboam przez trzy lata oddawał cześć Jahwe, a później skłonił swoich poddanych do kultu bożków. Pod przywództwem Roboama budowano wyżyny, na których sprawowano kult – czasem dla Jahwe, a czasem dla innych bogów. Roboam panował jedynie przez siedemnaście lat.

2) Rozpocznij lekcję

Aby powtórzyć wiadomości z poprzednich lekcji, wydrukuj następującą planszę:

Okres dziejów	Motyw opowieści	Pieśni	Wersety
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Przypomnijcie sobie ostatnich dziesięć lekcji. Dla każdej lekcji niech dzieci podadzą okres dziejów (100 punktów), motyw opowieści (200 punktów), pieśń (300 punktów) i werset do zapamiętania (400 punktów).

Zwyczajna drużyna otrzymuje nagrodę. Zazwyczaj rywalizacja to dla dzieci świetna zabawa. Zaangażuj w nią całą grupę. W zależności od liczebności grupy możesz ustalić, że każde dziecko może odpowiedzieć tylko jeden albo dwa razy.

Łącznie można będzie zdobyć 11 000 punktów – 1000 punktów za każdą lekcję (100 za okres dziejów, 200 za motyw opowieści, 300 za piosenkę i 400 za werset).

3) Wyłóż lekcję

Kiedy uważasz coś za swoje, a ktoś ci to zabierze, nie jest to przyjemne. To, że ktoś ci to zabrał, nie znaczy, że to straciłeś, tylko że ktoś inny dostał coś, co powinno było należeć do ciebie; a przynajmniej twoim zdaniem...

Dzisiejsza lekcja mówi o czymś, co zostało zabrane. Czy zdarzyło wam się, że ktoś coś wam zabrał i byliście źli? Czy rozumieliście, dlaczego ten ktoś to zabrał? Jak zareagowaliście?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

Utwórz dwie drużyny liczące sobie po tyle samo osób. Możesz podzielić grupę według tego:

1. kto ma najwięcej rodzeństwa,
2. kto najmniej.

Wróćcie jeszcze do tej gry pod koniec lekcji.

Opowiedz historię

Życie Salomona miało smutny koniec. Podsumował je tak, że wszystko pod słońcem jest bez sensu. Karą za to, że Salomon odwrócił się od Boga, był podział Izraela na dwa królestwa.

Jeroboam był synem wdowy i uzdolnionym budowniczym. Prorok Achiasz przekazał Jeroboamowi słowa Pana za pomocą obrazu, który trudno byłoby zapomnieć. Mogłoby się wydawać, że Jeroboam zapamięta go na całe życie. Achiasz pokazał Jeroboamowi dopiero co kupiony płaszcz, a następnie podarł go na dwanaście kawałków i powiedział, że dziesięć z nich będzie należeć do niego. Obraz był jasny: każdy kawałek płaszcza przedstawiał jedno z plemion Izraela. Z powodu niewierności wobec Jahwe i czczenia innych bogów królestwo czekał podział. Dziesięć plemion miało dostać się Jeroboamowi. Achiasz jasno przekazał Jeroboamowi, jakie jest jego zadanie. Wskazówki od Jahwe były bardzo jasne. Jeroboam przewodził północnemu królestwu Izraela w oddawaniu czci Jahwe. Achiasz zapowiedział, że jeżeli tak zrobi, będzie jak Dawid, jego przodek. Kiedy Salomon usłyszał o tym spotkaniu, zagroził, że zabije Jeroboama. Jeroboam uciekł więc do Egiptu i pozostał tam, dopóki Salomon nie umarł. Jeroboam miał dużo czasu, żeby myśleć o nowo kupionym płaszczu podartym przez Achiasza na dwanaście kawałków. Wiedział, co oznacza dziesięć kawałków i co oznaczają dwa. Posłuszeństwo Jahwe wiązało się z wielką nagrodą, ale za odwrócenie się od Niego groziły straszne konsekwencje.

Po śmierci Salomona rządy objął Roboam. Myślał, że będzie panował nad całym narodem. Jego pierwszą decyzją było ustanowienie jeszcze wyższych podatków i cięższych prac przymusowych, niż za ostatnich dni Salomona. W międzyczasie Jeroboam wrócił z Egiptu i dziesięć północnych plemion wybrało go swoim przywódcą. Roboam, król Judy, chciał wyruszyć na wojnę przeciwko Jeroboamowi, przywódcy Izraela. I tak by zrobił, gdyby Bóg wyraźnie go przed tym nie ostrzegł.

Król Izraela, Jeroboam, zaczął dobrze, ale potem zbudował bożki, które zaczął czcić Izrael. Złamał pierwsze i drugie przykazanie dane Mojżeszowi przez Jahwe. Roboam, król Judy, także z początku czynił dobrze, ale potem zaczął budować wyżyny, na których sprawowano kult – czasem dla Jahwe, a czasem dla innych bogów. Złamał pierwsze przykazanie dane Mojżeszowi przez Jahwe.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Dobry start i smutny koniec

- Dodajcie kolejne dwie postacie biblijne, które dobrze zaczęły, ale skończyły źle. Dlaczego Jeroboam i Roboam tak postąpili? Inni:
- Kain (zazdrość)
- Lot (majątek)
- Szatan (pycha)
- Izraelici na pustyni (narzekanie)
- Roboam (bałwochwalstwo)
- Jeroboam (inni bogowie)

Werset do zapamiętania

1 Krl 11:38 – Jeśli więc będziesz słuchał wszystkiego, co ci rozkażę, i będziesz kroczył moimi drogami, i czynił to, co prawe w moich oczach, i przestrzegał moich nakazów i przykazań, jak czynił mój sługa Dawid, wtedy będę z tobą, zbuduję ci dom trwały, jak zbudowałem Dawidowi, i powierzę ci Izraela.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

„Zgadnij, kim jestem” – niech ochotnicy odegrają rolę jednej z postaci biblijnych, które zaczęły dobrze, ale skończyły źle, z listy ze strony „Opowiedz historię”. Niech przedstawia życie tej osoby bez słów, tylko pokazując. Reszta grupy ma zgadnąć, kim są.

Na przykład Kain mógłby chodzić z wyciągniętymi rękami, jakby przynosił ofiarę. Potem wyglądałby na zdenerwowanego, kiedy jego ofiara nie została przyjęta. Mógłby nawet odegrać bicie Abela (Abel może być niewidzialny lub scenkę mogą odegrać dwie osoby). W zależności od czasu możecie wykonać wszystkich sześć przykładów. Możesz urozmaicić zabawę, przyznając niewielką nagrodę temu, kto zgadnie pierwszy. Jeśli się na to zdecydujesz, wprowadź porządek zgadywania! Jeśli dzieci są dość małe, to możesz odgrywać poszczególne osoby, a grupa próbować zgadywać, o kogo chodzi.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Głuchy telefon

Zapamiętajcie ten werset, grając w głuchy telefon. Ustawcie się w jednej linii. Wyszepcz do ucha pierwszej osoby fragment wersetu, a ona niech powtórzy go kolejnej, a ta kolejnej – aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Tak samo zrób z drugimi trzecim fragmentem.

4) Analiza lekcji

Wróćcie do punktowanego teleturnieju biblijnego z początku lekcji.

- Za 100 punktów: Ile było plemion Izraela? (dwanaście)
- Za 200 punktów: Kto rządził północnym królestwem? (Jeroboam)
- Za 300 punktów: Kto rządził południowym królestwem? (Roboam)
- Za 400 punktów: Co nakazał Jeroboamowi prorok Achiasz? (Żeby był posłuszny Panu Bogu)
- Pytanie bonusowe za 500 punktów: Jaki jest temat tej lekcji? (Grzechy Salomona doprowadziły do podziału królestwa)

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

To ćwiczenie jest kontynuacją powtórzenia wiadomości z początku lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Biblia jest pełna osób, które dostały jasne nakazy, żeby coś zrobić, ale tego nie zrobiły. Samolubność, upór i pycha często sprawiały, że ludzie porzucali Boga.

Gdybyś dzisiaj dostał ostrzeżenie, żeby iść za Bogiem, i obietnicę, że będzie za to wielka nagroda, czy słuchałbyś Go z całego serca?

Gdybyś dzisiaj dostał ostrzeżenie, żeby nie iść za fałszywymi bogami, bo skutki tego będą opłakane, czy unikałbyś tych fałszywych bogów?

**Motyw opowieści: Grzechy Salomona
doprowadziły do podziału królestwa.**

Przygoda numer 44

1 Krł 16–18

Motyw opowieści: Eliaz i Elizeusz byli jasnymi światłami w ciemnych czasach.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Eliaz i Elizeusz otrzymali wyjątkowe zadanie. Było to spore wyzwanie, ponieważ mieli sprzeciwić się kultowi Baala.
- Eliaz i Elizeusz dokonali następujących cudów: zatrzymanie deszczu i spowodowanie suszy, modlitwa i powstrzymanie suszy, wielokrotne sprowadzanie z nieba błyskawic, wskrzeszenie umarłego; sprawienie, że małe zapasy jedzenia wystarczyły na kilka lat; rozmnożenie oliwy z dzbanka, rozmnożenie jedzenia, zatrzymanie biegu rzeki i natychmiastowe wysuszenie jej koryta, odejście do Boga bez śmierci, usunięcie trucizny z jedzenia i wody, uzdrowienie nieuleczalnej choroby skóry; oślepienie wrogiej armii aż do jej schwytania; sprawienie, że żelazna siekiera wypłynęła z wody i unosiła się na jej powierzchni; ujawnienie trzymanyh w tajemnicy planów.
- Baal był bogiem deszczu i rosy, władającym pogodą bogiem burzy. Eliaz rzucił Achabowi wyzwanie. Przypominało ono pokonanie bogów Egiptu przez Jahwe 600 lat wcześniej, kiedy Mojżesz sprzeciwił się faraonowi. Oczywiście Baal okazał się bezsilny, a Jahwe pokazał, kto jest Bogiem.
- Jahwe nakazał Eliazowi, żeby był mentorem dla młodego ucznia imieniem Elizeusz. Elizeusz chciał poszerzyć służbę Eliasza i modlił się o podwójną część ducha Eliasza. Co ciekawe, Elizeusz zdziałał dwa razy więcej cudów, niż Eliaz.
- Przez ponad pięćdziesiąt lat, od około 850 roku p.n.e., Elizeusz służył Jahwe i Izraelowi. Jednak naród nadal buntował się przeciwko Jahwe.

2) Rozpocznij lekcję

Jednym z celów powtarzania wiadomości jest to, aby dzieci dostrzegały główne wątki całej opowieści biblijnej. Dzisiaj zadaniem grupy będzie podanie powtarzających się wątków, które do tej pory poznały. Dzieci mogą odpowiadać na ochotnika. Możesz też użyć poniższych przykładów wątków przewijających się przez całą biblijną opowieść.

Niesamowita Boża moc:

- Stworzenie
- Światowy potop
- Przejście Morza Czerwonego
- Wejście do Ziemi Obiecanej

Zastępcza ofiara ze zwierzęcia:

- Adam i Ewa
- Abraham i Izaak na górze Moria

- Bóg zapewnia sposób przebaczenia grzechów
- Dzień prześląganía

Wiara, która podoba się Bogu:

- Noe
- Abraham
- Pascha
- Rut i Samuel
- Król Dawid

Bóg karze za grzech:

- Adam i Ewa
- Niewiara w Kadesz-Barnea
- Saul, pierwszy król Izraela
- Król Salomon
- Podzielone królestwo

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Główne wątki

Możesz dać grupie tematy takie jak: „Niesamowita Boża moc”, „Zastępcza ofiara ze zwierzęcia”, „Wiara, która podoba się Bogu” i „Bóg karze za grzech”. Następnie niech dzieci podadzą przykłady tych tematów spośród historii, które już poznały.

Celem tego ćwiczenia jest to, aby dzieci dostrzegały powracające tematy w całej opowieści biblijnej.

3) Wyłóż lekcję

Jakie jest największe wyzwanie, jakie potraficie sobie wyobrazić?
Kiedy jednej osobie nie daje się szans i wszyscy stawiają na kogoś innego?
Jedna drużyna wydaje się skazana na porażkę, a druga pewna wygranej?

Na dzisiejszej lekcji poznamy historię jednego z największych wyzwań na świecie. Jeden prorok Boga przeciwko 450 przeciwnikom. Czy wiecie, jak się nazywał ten prorok i czego dokonał?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Jeroboam dobrze się zapowiadał. Był zdolnym kierownikiem prac budowlanych prowadzonych przez Salomona. Był tak dobry, że Jahwe posłał proroka Achiasza, żeby ogłosił go władcą północnego królestwa.

Północne królestwo nie miało ani jednego króla, którego Jahwe nazwałby dobrym. Południowe królestwo miało ośmiu „dobrych” królów, ale nie północne. Królowie północnego królestwa nie byli dobrymi duchowymi przywódcami.

Ale to nie znaczy, że Bóg zostawił północne królestwo bez swoich świadków. Jahwe powołał dwóch bardzo wyjątkowych świadków. Najpierw Eliasza, a potem jego następcę Elizeusza. Byli znani z dokonywania niesamowitych cudów.

Jednym z nich było wyzwanie rzucone przez Eliasza – Bożego człowieka. Rzucił wyzwanie prorokom króla Achaba i królowej Jezabel. Achab miał 450 proroków Baala, a Jezabel 400. Łącznie 850 proroków. Z jakiegoś powodu Jezabel nie pozwoliła swoim 400 prorokom wziąć udziału w tym pojedynku. Eliaz przedstawił zasady pojedynku. Najpierw prorocy Achaba i Eliaz zabiją po jednym zwierzęciu i złożą je na osobnych ołtarzach. Potem prorocy Achaba i Eliaz sprowadzą ogień od swoich bogów, żeby spalił ofiarę. Ten bóg, który odpowie ogniem, okaże się prawdziwym Bogiem. Zaczęli prorocy Baala. Kiedy po kilku godzinach nic się nie stało, Eliaz zaczął naśmiewać się z proroków Achaba. Może ich bóg śpi? Albo jest zajęty? Nic się nie wydarzyło. Nadeszła kolej Eliasza. Eliaz zrobił coś niezwykłego: wykopał rów wokół ołtarza i polał ofiarę, ołtarz i drewno wodą! Eliaz upewnił się, żeby nie było żadnej wątpliwości co do tego, kto jest prawdziwym Bogiem. Eliaz krótko się pomodlił. I nagle BUM! Zaraz po tym, gdy Eliaz skończył się modlić, z nieba spadła błyskawica, która pochłonęła ofiarę, ołtarz, drewno, a nawet wodę. Ludzie byli pod takim wrażeniem, że powiedzieli nawet: „PAN jest Bogiem! PAN jest Bogiem!”. To był niesamowity widok. Jakiś czas później Jahwe polecił Eliazowi, żeby był mentorem dla innego, młodszego proroka. Elizeusz chciał kontynuować służbę, którą rozpoczął Eliaz, i modlił się o podwójną część ducha Eliasza. Chciał być dokładnie taki jak swój mentor – Eliaz. Bóg uzdolnił Elizeusza do kontynuowania pracy, którą rozpoczął Eliaz. Przez ponad pięćdziesiąt lat Elizeusz pełnił funkcję proroka w miejscu, gdzie brakowało duchowego przywództwa.

Ćwiczenie: Dwa rodzaje proroków

Przynieś na lekcję
dwa przedmioty:

1. jeden taki, na którym można się oprzeć (może to być solidne krzesło),
2. a drugi chybotliwy (coś, co wygląda na zepsute).

Niech dzieci opiszą te przedmioty i odpowiedzą, na którym mogą bardziej polegać. Dlaczego?

Tak właśnie było, kiedy ludzie mieli wybrać między prorokiem Boga a prorokami Baala.

Werset do zapamiętania

1 Krl 18:39 – Kiedy cały lud to zobaczył, wszyscy upadli na twarz i mówili: PAN jest Bogiem! PAN jest Bogiem!

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Adaptacja. Wyobraźmy sobie, że jesteśmy w miejscu opowieści tego dnia, kiedy Bóg pokazał ludowi izraelskiemu przez proroka Eliasza, że to On jest prawdziwym Bogiem. Ty będziesz „narratorem”, a dzieci otrzymają różne role. Jedna osoba będzie Eliaszem, kilka innych będzie miało za zadanie nasmiewać się z proroków Baala, a reszta dzieci niech woła: „Pan jest Bogiem!”. Wydrukuj wcześniej modlitwę Eliasza z 1 Krl 18:36-37, którą przeczyta „Eliasz”. Daj tym, którzy mają się wyśmiewać, kilka pomysłów na to, co mówić, z 1 Krl 18:27 – „Krzyczcie głośniej!”, „Może się zamyślił!”, „Może musiał iść do łazienki!”, „Może jest na wycieczce!”, „Śpi i trzeba go obudzić!”. Przećwicz chórem z resztą grupy: „Pan jest Bogiem!”.

Jeszcze raz opowiedz historię – tym razem ty jesteś narratorem, a dzieci odgrywają przypisane im role. Odgrywając tę historię pomóż dzieciom poczuć emocje, które towarzyszyły tej scenie. Podkreśl, że Bóg cudownie okazał swoją potężną moc i że użył wiernego proroka Eliasza, by dokonać swojego dzieła.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Graffiti

Aby pomóc dzieciom nauczyć się na pamięć tego wersetu, możesz posłużyć się graffiti. Zapisz każde słowo tego wersetu na osobnej kartce papieru. Następnie w dwu-, trzysobowych grupach niech dzieci ułożą je we właściwej kolejności. Kiedy grupie uda się ułożyć werset w dobrej kolejności, prawdopodobnie dzieci będą już go pamiętały.

4) Analiza lekcji

Podsumujcie lekcję, odpowiadając na pytania:

- Wymieńcie kogoś, kto dobrze się zapowiadał. (Jeroboam)
- Wymieńcie królestwo, w którym nie było ani jednego dobrego króla. (Izrael)
- Wymieńcie królestwo, które miało ośmiu dobrych królów. (Juda)
- Wymieńcie dwóch dobrych proroków Bożych. (Eliasz i Elizeusz)
- Ilu było proroków Baala? (450)
- Ilu proroków miała Jezabel? (400)
- Przez ile lat Elizeusz służył Bogu? (pięćdziesiąt lat)

5) Zastosowanie lekcji

Bóg w bardzo wyjątkowy sposób użył dwóch zwykłych ludzi w bardzo trudnych czasach. Eliasz i Elizeusz starali się oddawać cześć Bogu, kiedy robiło to ludzi. Znajdź przyjaciela, który będzie cię zachęcać do służenia Bogu. Może to być ktoś z twoich rodziców, kolegów ze szkoły albo dziadek czy babcia. Kim jest ta osoba?

Poproś ją, żeby była twoim Bożym przyjacielem i służyła Bogu razem z tobą.

Motyw opowieści: Eliasz i Elizeusz byli jasnymi światłami w ciemnych czasach.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Znajdź w Biblii

Podziel grupę na mniejsze zespoły po dwie lub trzy osoby. Ich zadaniem jest odnalezienie każdego z siedmiu głównych wątków lekcji, wymienionych po lewej stronie. W młodszych grupach lub jeśli dzieci nie potrafią czytać, pomóż im wyszukiwać wersety.

Przygoda numer 45

Iz 7:14; 9:1-7; 53; i Mi 5:2

Motyw opowieści: Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed Jego przyjściem na świat.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Choć Achaz nie chciał znaku, Bóg i tak mu go dał przez proroka Izajasza. Było nim to, że dziewczica urodzi syna (Iz 7:14), że będzie się wychowywał w trudnych czasach (w. 15) i że zanim dorośnie, zostanie złamane przymierze dwóch królów (w. 16).
- Użyte tu hebrajskie słowo oznacza młodą, niezamężną kobietę, ale termin zastosowany w nowotestamentalnej grece i rabinicznym tłumaczeniu Septuaginty odnosi się konkretnie do „dziewicy”.
- Przychodzący Mesjasz będzie panował nad ludem Bożym („Na jego ramieniu spocznie władza”).
- Jego imiona odzwierciedlać będą Jego charakter – to, kim jest. Imiona te brzmią: „Cudowny”, czyli ktoś wybitny; „Doradca”, czyli ktoś obdarzony autorytetem; „Bóg Mocny”, czyli potężny Bóg; „Księżę Pokoju”, czyli ktoś przynoszący pokój.
- W swojej księdze Izajasz mówi nam, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy wszystkich ludzi. Opisuje baranka, który odda się na ofiarę za grzech.
- W Mi 5:2 prorok Micheasz zapowiedział, że miejscem urodzenia Mesjasza będzie Betlejem Efrata. Była to mała miejscowość w pobliżu Jerozolimy i prawdopodobieństwo, że urodzi się tam ktoś ważny, było znikome. Efrata to dawna nazwa Betlejem.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci o pomoc w przypomnieniu sobie poprzednich wersetów do zapamiętania. Możesz zapytać: „Kto pamięta, co mówi (werset)?”.

- Przygoda 31: Księga Kapłańska 17:11
- Przygoda 32: Księga Kapłańska 16:30
- Przygoda 33: Księga Liczb 13:31
- Przygoda 34: Ewangelia wg św. Jana 3:14
- Przygoda 35: Księga Powtórzonego Prawa 6:5
- Przygoda 36: Księga Jozuego 1:8
- Przygoda 37: Księga Sędziów 21:25
- Przygoda 38: 1 Księga Samuela 3:19
- Przygoda 39: 1 Księga Samuela 16:7
- Przygoda 40: 2 Księga Samuela 7:16
- Przygoda 41: Psalm 22:1
- Przygoda 42: 2 Księga Kronik 7:14
- Przygoda 43: 1 Księga Królewska 11:38
- Przygoda 44: 1 Księga Królewska 18:39

3) Wyłóż lekcję

Czy spotkaliście kiedyś kogoś, kto dużo wiedział? A czy spotkaliście kogoś, kto wiedział dużo o tym, co się stanie w przyszłości? Potrafił przewidywać przyszłość? Starotestamentowi prorocy musieli zapowiadać przyszłe wydarzenia z całkowitą ścisłością.

Wszyscy znamy mądrych ludzi, ale nawet oni nie zawsze mają rację. Na tej lekcji dowiemy się, że wielu proroków zapowiadało przyjście Mesjasza i ich proroctwa się spełniły.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie wersetów

Oto czternaście ostatnich wersetów do zapamiętania. Podziel grupę na dwie drużyny, których zadaniem będzie podanie jak największej liczby wersetów z listy.

Daj im na to pięć minut i zachęć do współpracy w ramach drużyn.

Możesz trochę pomagać.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Prorocy Boży mieli specjalną zdolność, by ostrzegać ludzi w czasach, w których żyli. Byli to np. Eliasz i Elizeusz, o których właśnie się uczylimy. Niektórzy prorocy mówili też o przyszłości. Jednymi z pierwszych takich proroków Bożych byli Izajasz i Micheasz. Łącznie proroków zapowiadających przyszłe wydarzenia było szesnastu. Izajasz i Micheasz żyli około 700 lat przed narodzinami Chrystusa, a jednak obaj o Nim mówili. Byli pierwszymi z Bożych proroków, którzy spisywali swoje słowa.

Izajasz pisał o wyjątkowych okolicznościach narodzin Jezusa 700 przed jego narodzeniem. Głosił, że ktoś z potomków Dawida urodzi syna. Będzie to młoda kobieta, która nie spała jeszcze z mężczyzną. Było to bardzo wyjątkowe, ponieważ żeby zajść w ciążę, kobieta musi spać z mężczyzną. Ale Izajasz wspomina o tych wyjątkowych narodzinach, na długo zanim nastąpiły.

Izajasz zapowiada też, że przyszły Mesjasz przyniesie wielkie światło mieszkańcom Galilei, położonej daleko na północ od Jerozolimy. Mieszkańcy Galilei byli przygnębieni, bo obcy kraj, Asyria, podbił te tereny.

Izajasz prorokował, że Mesjasz będzie cierpiał ucisk i prześladowanie. Zostanie zraniony za grzechy ludu i poniesie złość nas wszystkich. Mimo to Pan Bóg da mu powodzenie.

Izajasz pisał też o przyszłym królestwie Mesjasza. Na jego ramieniu spocznie władza i zapanuje pokój, który nigdy się nie skończy. Jego tron będzie ustanowiony na wieki.

Izajasz pisał o narodzinach, życiu, misji, śmierci i przyszłym życiu nadchodzącego Mesjasza.

W mniej więcej podobnym czasie o tym Mesjaszu pisał też Micheasz. Micheasz zapowiedział, gdzie Mesjasz się urodzi. Była to mała wioska obok Jerozolimy, zwana Betlejem.

Zapowiedzi wszystkich tych proroków były zgodne. Mówili o nadchodzącym Mesjaszu – tak, jak pokazywał im Bóg. Wszystko, co powiedzieli o Mesjaszu, później się spełniło.

Ćwiczenie: Gorące krzesła

Daj każdemu dziecku, poza jednym, po słowie, które będzie często występowało w tej historii. Niech usiądą w kręgu. Podczas opowiadania dzieci, które usłyszą „swoje” słowo, muszą wstać i przesiąść się na inne miejsce. Ta zabawa przypomina grę „muzyczne krzesła”, tyle że zamiast muzyki dzieci słuchają opowieści.

Słowa, które możesz dać dzieciom:

- Mesjasz
- 700 lat
- prorocy
- prorostwo
- Micheasz
- Izajasz

Werset do zapamiętania

Iz 53:6 – Wszyscy jak owce zbłądziliśmy, każdy z nas zboczył na swą drogę, a PAN włożył na niego nieprawość nas wszystkich.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

„Dopasuj prorocтва” – wydrukuj poniższe wersety na osobnych kartkach i rozdaj grupie. Każdy werset ze Starego Testamentu (prorocтво) ma swój odpowiednik w Nowym Testamencie (wypełnienie prorocтва).

Starotestamentowe prorocтва

Rdz 12:3

Iz 7:14

Lb 24:17

Mi 5:2

Oz 11:1

Rdz 49:10

Ml 3:1

Jr 23:5

Jr 31:15

Iz 53:10-11

Nowotestamentalne wypełnienie

Mt 1:1

Mt 1:18-23

Mt 1:2

Łk 2:1-7

Mt 2:13-15

Łk 3:33

Łk 2:25-27

Mt 1:6

Mt 2:16

Łk 23:33

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie

Powtórzcie werset kilka razy, a potem podziel grupę na dwie lub więcej drużyn. Niech każda drużyna ustawi się w rzędzie naprzeciwko tablicy lub kartki papieru położonej na krześle. Pierwszej osobie z każdej drużyny daj coś do pisania. Niech pobiegnie do tablicy i zapisze pierwsze słowo wersetu, a następnie wróci na koniec kolejki. Następne dziecko zapisuje kolejne słowo i tak dalej, aż zapisany zostanie cały werset. Niech wszystkie drużyny skończą to zadanie, zanim zaczniecie od nowa.

Ćwiczenie

Dla starszych dzieci możesz wydrukować tylko sigła biblijne, żeby samodzielnie wyszukiwały wersety.

Po przeczytaniu wszystkich wersetów ze ST niech dzieci posiadające kartki z fragmentami z NT staną obok tego wersetu, który ich zdaniem pasuje do ich fragmentu. Niech razem ustalą, które wersety najlepiej do siebie pasują.

4) Analiza lekcji

Niech dzieci uproszczą dzisiejszą lekcję do maksymalnie dziesięciu wyrazów, streszczając własnymi słowami. Jakie są ich odpowiedzi? Najprawdopodobniej upraszczając lekcję do maksymalnie dziesięciu słów, powiedzą np.:

- Dwaj prorocy zapowiadali Mesjasza.
- Izajasz spisał swoje proroctwa 700 lat przed przyjściem Mesjasza.
- Micheasz spisał swoje proroctwa 700 lat przed przyjściem Mesjasza.
- Prorocy zapowiedzieli, gdzie urodzi się Mesjasz.
- Zapowiedzieli, że Mesjasz będzie cierpiał.
- Prorocy zapowiedzieli, że królestwo Mesjasza będzie wieczne.

5) Zastosowanie lekcji

„Poszukiwacze obietnic”. Znajdźcie w poniższych wersetach spisane przez proroków obietnice, które waszym zdaniem się spełniły. Podziękujcie Bogu, że jest wierny w swoich obietnicach.

- Iz 7:14.
- Iz 9:6-7.
- Iz 53:5-6.
- Mi 5:2.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Uproszczenie

Uproszczenie może być przydatną grą dla dzieci. Możesz dać każdej dwu-, trzyosobowej drużynie jedną lub dwie minuty na wybranie dziesięciu najważniejszych słów z tej lekcji.

Ćwiczenie: Poszukiwacze obietnic

Celem ćwiczenia jest odkrywanie danych przez Boga prorokom obietnic na temat nadchodzącego Mesjasza. Grupa może pracować razem lub w trzy-, czteroosobowych drużynach.

Motyw opowieści: Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed Jego przyjściem na świat.

Przygoda numer 46

2 Krł 17 i 25

Motyw opowieści: Bóg ukarał Izraela i Judę za nieposłuszeństwo.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- W połowie VIII wieku p.n.e. imperium asyryjskie było bardzo potężne. W czasie działalności proroka Ozeasza, który służył wśród Izraela – w północnym królestwie – Asyria najechała i podbiła Izrael w 725 roku p.n.e. Większość Izraelitów wysłano do północnej Mezopotamii (dzisiejszy Irak i północny Iran).
- Amos oznajmił, że Izraelici w większej mierze odpowiadali przed Bogiem, ponieważ byli z Nim związani przymierzem; zob. Am 3:2. Od czasów Jeroboama Izrael porzucił wiarę w Jahwe na około 200 lat. Dlatego Bóg usunął naród z jego ziemi za pośrednictwem imperium asyryjskiego.
- Kiedy Izrael został uprowadzony do Mezopotamii, Juda – południowe królestwo – odpowiedziała na słowa Micheasza i Izajasza pod przewodnictwem króla Ezechiasza. Dlatego Bóg pozwolił jej ludowi zostać w ziemi, którą kiedyś obiecał.
- W połowie VII wieku p.n.e. Nahum (w południowym królestwie) prorokował przeciwko Niniwie z powodu panującej w niej przemocy i bałwochwalstwa.
- Również w południowym królestwie Judy Habakuk zapowiedział, że Babilończycy przyjdą, by ukarać Judę. Tak też się stało – w 588 roku p.n.e. po trwającej dwa lata bitwie, Jerozolima i Juda zostały zwyciężone przez imperium babilońskie. Większość mieszkańców Judy została deportowana do Babilonu. W kraju pozwolono zostać tylko najbiedniejszym.
- Nijak nie zagroziło to przymierzu obiecanemu przez Boga Dawidowi.

2) Rozpocznij lekcję

Wróćmy do lekcji, które już przerobiliśmy, i zobaczmy, czy damy radę ułożyć je w kolejności. Oto tematy niektórych lekcji:

1. Bóg jest bardzo potężny.
4. Bóg stworzył Adama i Ewę, żeby byli Jego szczególnymi przyjaciółmi.
7. Szatan kusił Adama i Ewę. Adam i Ewa okazali nieposłuszeństwo Bogu.
12. Bóg nienawidzi grzechu. Bóg wygnał Adama i Ewę z ogrodu Eden z powodu grzechu.
15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.
18. Bóg zniszczył Sodomę, bo jej mieszkańcy byli bardzo źli.
21. Jakub zyskał nowe imię podczas rywalizacji z aniołem.
24. Bóg w szczególny sposób powołał Mojżesza. Mojżesz posłuchał Boga.
27. Bóg zbawia. Bóg rozdzielił Morze Czerwone. Bóg utopił swoich wrogów.
30. Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą mogli się z Nim spotykać i składać ofiary.
33. Lud Boży zwątpił, że Bóg da mu Ziemię Obiecaną.
36. Z Bożą pomocą lud wszedł do Ziemi Obiecanej.
39. Izraelici prosili o króla i Bóg dał im Saula.
42. Salomon zbudował świątynię dla Pana.
45. Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed tym, jak przyszedł na świat.

3) Wyłóż lekcję

Czy Bóg jest fair? Czy Bóg jest sprawiedliwy? Czy Bóg jest święty? Czy Bóg jest miłosierny? Czy Bóg jest cierpliwy? Czy Bóg jest kochający? Czy Bóg jest dobry?

Odpowiedź na wszystkie pytania brzmi „tak”. Ale czasem wcale się tak nie wydaje. Dzisiejsza lekcja mówi o tym, że Bóg ukarał oba narody (Izraela i Judę) za to, że chciały Go opuścić.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:
Powtórzenie
motywów opowieści

Napisz na oddzielnych kartkach poniższe zdania i pomieszaj je. Nie umieszczaj na nich numerów lekcji. W zależności od liczby dzieci podziel grupę na dwie lub trzy drużyny. Mierz czas, w którym uda im się ułożyć zdania we właściwym porządku. Nie numeruj zdań.

Opowiedz historię

Naród izraelski żył w nieposłuszeństwie Bogu przez prawie 200 lat. Bóg okazywał mu cierpliwość i dał mnóstwo czasu, by Izraelici odwrócili się od swojego bałwochwalstwa i kultu pogańskich bożków. Niektórzy czytając te historie, myślą, że Bóg nie jest miłosierny ani kochający. W rzeczywistości jest zupełnie odwrotnie.

Bóg posyłał proroków, żeby ostrzec naród. Prorocy mówili ludziom, żeby nie porzucali Pana, swojego Boga. W południowym królestwie około 700 roku p.n.e. prorocy tacy jak Micheasz i Izajasz mówili ludowi o nadchodzącym Bożym sądzie. W północnym królestwie Amos mówił ludowi izraelskiemu, że jest w większej mierze odpowiedzialny przed Bogiem, ponieważ jest z Nim związany przymierzem.

Ponieważ północne królestwo Izraela nie słuchało posłanych do nich przez Boga proroków, Bóg posłużył się narodem asyryjskim, żeby pokonał Izraela. Większość narodu izraelskiego musiała opuścić swoją ziemię i zamieszkać w obcym kraju. Zostali wygnani do miejsca zwanego Mezopotamią (dziś północny Irak i północny Iran).

Z kolei wielu ludzi w Judzie posłuchało prorostw Micheasza i Izajasza. Bóg uznał ośmiu z królów Judy za „dobrych”. Dwóch z tych królów zaczęło panować jeszcze, kiedy byli dziećmi. Jozasz został królem, kiedy miał tylko osiem lat, a Joasz zasiadł na tronie jako siedmiolatek. Obaj byli dobrymi królami w oczach Wszechmocnego Pana.

Ale oddanie Judy Jahwe zaczęło słabnąć i Bóg postanowił też ją ukarać. Na południu Habakuk ostrzegał Judę, że Bóg zesła Babilończyków, aby ukarać lud za to, że porzucił swoje oddanie i wiarę w Jahwe. W międzyczasie Babilon podbił Asyrię (lub Mezopotamię) i stał się potężnym krajem. Babilon wyruszył na wojnę z Judą i po dwuletniej bitwie królestwo Judy przegrało. Judejczycy stali się poddanymi imperium babilońskiego.

Około 136 lat po wygnaniu Izraela do Mezopotamii większość mieszkańców Judy została zesłana do Babilonu. Nie chcieli tam iść, ale zostali do tego zmuszeni. W kraju pozwolono zostać tylko najbiedniejszym. Mieszkańcy Judy powinni byli wyciągnąć wnioski z tego, co się stało z ich sąsiadem z północy, Izraelem, ale tego nie zrobili.

Bóg obiecał Izraelowi i Judzie wiele dobra, ale z powodu nieposłuszeństwa musiał ich ukarać. Czy nadal ich kochał? Tak. Czy nadal był dobry? Tak. Czy osądza i karze grzechy? Tak.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Oś czasu

Możesz stworzyć własną oś czasu ukazującą historię jednego narodu (Izraela), który podzielił się na dwa (Izraela i Judę). Podane tu daty są szacunkowe.

Zjednoczone królestwo Izraela:

- Saul (1050 p.n.e.)
- Dawid (1000 p.n.e.)
- Salomon (930 p.n.e.)

Podzielone królestwo:

- Izrael (północne)
pod wodzą
Jeroboama
(930 p.n.e.).
Wygnanie do
Mezopotamii
w 722 roku p.n.e.
- Juda (południowe)
pod wodzą
Roboama
(930 p.n.e.).
Wygnanie do
Babilonu
w 586 roku p.n.e.

Przy wzmiance o którymś z proroków możesz umieścić jego imię na osi czasu. Czy działał na północy, czy na południu? W jakich ramach czasowych żył i prorokował?

Werset do zapamiętania

2 Krl 17:19 – Ale również i Juda nie przestrzegał przykazań PANA, swego Boga, lecz postępował według nakazów, które Izrael stworzył.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Krok 1: „Jaki masz wybór?” (wykonaj rękami gest ważenia czegoś na dwóch szalach i poproś dzieci, żeby zrobiły to samo). „Pomyślcie: jaki macie wybór?” (przykład: możecie skłamać i być może uniknąć kary za coś, co zrobiliście, albo być szczerzy i powiedzieć prawdę).

Krok 2: „Jaki jest Bóg?” (spląć ręce na wysokości klatki piersiowej i wskazać w górę; niech dzieci cię naśladują). „Co z tego, co wiesz o Bogu, może pomóc ci zdecydować, jak masz się zachować?” (Bóg jest prawdą; On nigdy nie kłamie).

Krok 3: „Idź Bożą drogą” (gest „kciuk w górę” lub podobny). „Zdecyduj, że kiedy staniesz przed wyborem, zawsze będziesz się starać słuchać Boga i robić to, co Mu się podoba, i że nikt nie będzie dla ciebie ważniejszy niż On”.

Krok 4: „Liczyć na Bożą ochronę i zaopatrzenie” (ułożyć ręce w daszek nad głową – jak parasol chroniący cię przed deszczem). „Kiedy wybierasz posłuszeństwo Bogu, On obiecuje wiele błogosławieństw. To nie znaczy, że to łatwe, ale jeśli Bóg jest z nami, to kto może stanąć przeciwko nam?” (Nikt!)

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Modlitwa

Zachęć dzieci, żeby pomodliły się tym wersem. Możecie pomodlić się np. tak: „Panie, prosimy Cię, żebyśmy przestrzegali Twoich przykazań i byli Ci wierni. Pomóż nam nie robić rzeczy, które Ci się nie podobają”.

Ćwiczenie

Czy lud izraelski podejmował dobre, czy złe decyzje? Niektórzy wybierali dobrze, ale większość nie. Jak zdecydować, co zrobić w danej sytuacji? To trudne – szczególnie jeśli wydaje się, że wszyscy dookoła podejmują złe decyzje. Dzisiaj nauczymy się czterech kroków, które pomogą nam wybierać dobrze.

4) Analiza lekcji

Twoim celem jest skłonienie dzieci do pomyślenia o najważniejszych wnioskach z lekcji, które zabiorą ze sobą do domu. Niech policzą od jednego do pięciu. Dziecko numer 1 powie, jakiej najważniejszej rzeczy nauczyło się na dzisiejszej lekcji. Daj każdemu szansę, by odpowiedzieć na to pytanie. Przykładowe pomysły:

- Oddanie Bogu w codziennych nawykach.
- Słuchanie tego, co mówi Bóg.
- Wierność i posłuszeństwo Bogu.
- Chwalenie Boga za Jego wierność i łaskawość.

5) Zastosowanie lekcji

- Daj dzieciom zadanie domowe. Niech powtórzą wszystkie wersety do zapamiętania z pierwszych czterdziestu sześciu lekcji.
- Niech każde dziecko, które potrafiło wyrecytować przynajmniej połowę wersetów do zapamiętania, otrzyma nagrodę.
- Ci, którzy nauczyli się dwóch trzecich wersetów do zapamiętania, otrzymają większą nagrodę.
- Dzieci, które nauczyły się wszystkich wersetów, zostają pomocnikami nauczyciela.

Motyw opowieści: Bóg ukarał Izraela i Judę za nieposłuszeństwo.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie

Zapytaj dzieci o najważniejszą rzecz, której się dzisiaj nauczyły. Poświęć na to około pięciu minut. Jeśli grupa ma ponad pięć osób, podziel ją i niech dzieci odpowiedzą na to pytanie w mniejszych zespołach.

Ćwiczenie: Zadanie domowe

Możesz poprosić dzieci, aby przyszły wcześniej, żeby wyrecytować zapamiętane wersety.

Możesz też poprosić rodziców, aby przepytali swoje dzieci z wersetów i przesłali do ciebie podpisane kartki z informacją, ile wersetów wyrecytowało dziecko.

Przygoda numer 47

Jr 23, 25, 29 i 31

Motyw opowieści: Bóg ukarał Judę za nieposłuszeństwo.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Jeremiasz mieszkał około 5 km od Jerozolimy w miejscowości Anatot. Około czterdziestu lat prorokował w Judzie. Ostrzegał Judejczyków, żeby poddali się nadchodzącemu najazdowi babilońskiemu. Mówił, że jeśli się poddadzą, mają szansę przeżyć.
- Kiedy Babilończycy najechali Judę i podbili Jerozolimę w 586 roku p.n.e., król Nabuchodonozor pozwolił Jeremiaszowi zostać w Judzie. Ale większość ludności została zmuszona do opuszczenia domów i przeniesienia się na wschód, do Babilonu, gdzie mieli stać się przymusowymi robotnikami.
- Wcześniej Bóg użył Mojżesza (około 1406 p.n.e.), by ostrzec Izraela, żeby nie trwali w buncie, bo inaczej czeka ich wygnanie. Jahwe powtórzył to ostrzeżenie Salomonowi (906 p.n.e.). W 597 roku p.n.e. Jahwe zapowiedział, że niewola potrwa siedemdziesiąt lat (Jr 29:10 i 25:12).
- Lud został wygnany z powodu grzechu i buntu, a nie dlatego, że Bóg przestał go kochać.
- Prorok Habakuk, żyjący w tych samych czasach co Jeremiasz, skarżył się Bogu, że Babilończycy są zbuntowani przeciwko Jahwe. Ale Jahwe wyjaśnił Habakukowi, że Babilończycy zostaną skarceni przez Jahwe – po upływie okresu niewoli. Jahwe karał też inne narody, nie tylko Babilon (Jr 46–51). Także Izajasz pisał o tym, że Bóg ukarze inne narody (Iz 13–23).
- Jeremiasz pisał o nowym przymierzu, które ustanowi Jahwe (Jr 31). Zamiast na kamieniu prawa Jahwe będą wypisane w sercach ludzi. To przymierze nie zastąpi przymierzy z Abrahamem i Dawidem tylko przymierze z Mojżeszem.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnijmy epoki lub okresy dziejów, które poznaliśmy, i przynależących do nich ludzi oraz wydarzenia.

1. Początki świata. Bóg stworzył niebo i ziemię. Bóg stworzył Adama i Ewę.
2. Początki świata. Lucyfer postanowił, że chce być jak Bóg Najwyższy i poprowadził bunt aniołów przeciwko Bogu. Został wygnany z nieba. Później skusił Adama i Ewę do nieposłuszeństwa Bogu. Adam i Ewa zgrzeszyli.
3. Początki świata. Ponieważ ziemia była pełna przemocy, Bóg postanowił, że zniszczy ją potopem. Ale Noe znalazł łaskę w oczach Boga.
4. Początki świata. Ludzie chcieli zbudować wieżę sięgającą do Boga, aby zyskać dostęp do bogów. Dlatego Bóg pomieszał im języki i przestali budować wieżę.
5. Początki narodu. Jahwe złożył Abrahamowi wielkie obietnice.
6. Początki narodu. Mojżesz otrzymał od Boga szczególne powołanie do wykonania wielkiego zadania. Otrzymał też na górze Synaj Dziesięć przykazań.
7. Wejście do Ziemi Obiecanej. Jozue wprowadził lud Izraela do Ziemi Obiecanej.
8. Wejście do Ziemi Obiecanej. Izraelici nie byli lojalni wobec Boga. Zostali za to ukarani.
9. Zjednoczone królestwo. Bóg dał Izraelitom króla. Największym z królów Izraela był Dawid.
10. Podzielone królestwo. Ponieważ Salomon nie był tak lojalny wobec Jahwe jak jego ojciec, Bóg podzielił królestwo Izraela.

3) Wyłóż lekcję

Kiedy słyszymy od naszych przyjaciół złe wiadomości, przeważnie się niepokoiśmy. Jakie złe wieści usłyszeliście od kogoś bliskiego?

Na dzisiejszej lekcji dowiemy się o złych wiadomościach, które ludzie sami na siebie ściągnęli przez swoje nieposłuszeństwo.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Mieszaj i łącz – powtórzenie kolejności wydarzeń

Zapisz poszczególne okresy dziejów na osobnych kartkach.

Następnie, także na osobnych kartkach, zapisz imiona odpowiadające poszczególnym epokom. Niektóre imiona, np. Adam i Ewa, mogą pojawić się dwa razy – przy stworzeniu i przy upadku.

Na kolejnych kartkach zapisz wydarzenia, które miały miejsce w poszczególnych epokach. Wymieszaj wszystkie kartki. Niech trzy-, czteroosobowe drużyny przyporządkują osoby i wydarzenia do poszczególnych epok.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Bóg wiele razy ostrzegał Judejczyków. Uprzedzał ich, że jeśli nadal będą się buntować, pójdą na wygnanie. Nie będą mogli mieszkać w ziemi obiecanej im przez Boga – przynajmniej przez jakiś czas. Mojżesz ostrzegał ich setki lat wcześniej. Pan ostrzegał Salomona, a teraz ostrzegał ich poprzez Micheasza. Ale oni ciągle wypychali Jahwe ze swojego życia.

Ponieważ Bóg zawsze dotrzymuje słowa, ukarał Judę, wysyłając Babilończyków, by podbili kraj i wygnali ludzi na wschód. Północne królestwo Izraela poszło już na wygnanie około 136 lat wcześniej. Judejczycy powinni byli wyciągnąć z tego wnioski, ale tego nie zrobili. Nadal buntowali się przeciwko Bogu. Habakuk i Jeremiasz żyli w mniej więcej tych samych czasach. Kiedy Habakuk dowiedział się o nadchodzącej niewoli babilońskiej, skarżył się Bogu, że Babilończycy też są zbuntowani przeciwko Jahwe. Bóg odpowiedział mu, że Babilończycy też zostaną ukarani – zaraz po Judzie.

Babilończycy przybyli, żeby zdobyć Judę. Zajęło im to dwa lata, ale w końcu podbili kraj. To był bardzo smutny dzień. Większość ludzi musiała zostawić swoje domy i zamieszkać w obcym kraju. Tylko nielicznym pozwolono zostać w Judzie. Jednym z tych, którzy zostali, był prorok Jeremiasz. Jeremiasz płakał nad buntem Judy i jej wygnaniem do Babilonu. Ostrzegał lud, żeby nie trwał w buncie, ale on nie słuchał jego rad.

Jahwe miał też dobre wiadomości. Wygnanie miało potrwać tylko siedemdziesiąt lat. Chociaż bunt trwał kilkaset lat, czas niewoli miał być krótszy. Dobrych wiadomości było więcej: Jahwe wysłał Potomka Dawida, który przyniesie sprawiedliwość. Wcześniej Izajasz mówił o tym Potomku Dawida jako o cierpiącym słudze.

Kiedy Bóg ukarał Adama i Ewę, zaopatrzył ich w ubrania i obdarzył ich nadzieją. Kiedy Bóg ukarał ludzi za czasów Noego, dał im też nadzieję, obiecując za pomocą obrazu tęczy, że nie zaleje już ziemi potopem. Lud Judy będzie mógł wrócić do kraju; to dało im nadzieję. Bóg wysłał wyzwoliciela i to dało im nadzieję.

Ćwiczenie: Wiadomości od Boga

Podczas tej opowieści niech dzieci sygnalizują, które wiadomości od Boga są niepokojące, a które budzą nadzieję. Możecie zrobić „znaki”, które będą podnosić do góry – ze smutną buźką z jednej strony i wesołą z drugiej.

Werset do zapamiętania

Jr 31:33 – Ale takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi PAN: Włożę moje prawo w ich wnętrzu i wypiszę je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

„Dobre wieści, złe wieści” – podziel grupę na pół i wybierz przedstawiciela każdej drużyny. Powinno to być starsze, odpowiedzialne dziecko. Daj jednej grupie znak „Dobre wieści”, a drugiej znak „Złe wieści”. Jeszcze raz opowiedz historię. Za każdym razem, kiedy powiesz coś, co jest dobrą wiadomością, niech grupa „Dobrych wieści” wiwatuje. Kiedy powiesz coś, co jest złą wiadomością, niech grupa „Złych wieści” buczy. Zadaniem przedstawicieli jest uważne słuchanie i unoszenie znaku we właściwych momentach, żeby pokazać swoim drużynom, kiedy nadchodzi ich kolej. W zależności od wieku dzieci mogą potrzebować twojej pomocy.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Bitwa na karty

Podziel grupę na dwu-, trzyosobowe drużyny. Daj każdej grupie zestaw kart. Na każdej karcie znajduje się jedno słowo wersetu do zapamiętania. Ich zadaniem jest ułożenie słów we właściwej kolejności.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”:

1. Kim był Jeremiasz?
2. Który prorok żył wtedy co on?

Pytania „Co”:

1. Co zapowiedział Jeremiasz Judzie?
2. Przed czym ostrzegał Judę?

Pytania „Kiedy”:

1. Kiedy Babilon najechał Judę?
2. Jak długo trwała niewola?

Pytania „Gdzie”:

1. Gdzie jest Babilon?
2. Gdzie jest Juda?

Pytania „Dlaczego”:

1. Dlaczego Bóg wygnał swój lud do Babilonu?
2. Dlaczego Juda ignorowała ostrzeżenia proroków?

Pytania „Jak”:

1. Jak Bóg ostrzegał Judę?
2. Jak Bóg ukarał Judę?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Śledztwo

Podziel grupę na pół. Zrób kostkę i na jej ściankach napisz: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”, „jak”.

Grupy na zmianę rzucają kostką i odpowiadają na pytanie z kategorii, która wypadnie. Na przykład jeśli wypadnie „dlaczego”, grupa odpowiada na pytanie z kategorii „dlaczego”. Możesz wymyślić własne pytania do lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Boże słowa mają być w naszych sercach. Pomyślcie, które Boże historie i wersety biblijne najbardziej wpłynęły na wasze życie.

Niech dzieci opowiedzą o tym, jak słuchanie Bożych historii zmieniło ich życie. Pytaj o konkretne przykłady.

Motyw opowieści:
Bóg ukarał Judę za nieposłuszeństwo.

Przygoda numer 48

Ez 34–36 i Dn 2

**Motyw opowieści:
Daniel i Ezechiel wiernie służyli Bogu w Babilonie.**

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Kiedy w 597 roku p.n.e. król Nabuchodonozor podbił Jerozolimę, wprowadził ze sobą 10 tysięcy osób. Jedną z nich był dwudziestopięcioletni Ezechiel, który pochodził z rodziny kapłanów. Należał do plemienia Lewiego. Ponieważ nie miał jeszcze trzydziestu lat, nie służył jeszcze w świątyni.
- Ezechiel wyjaśnia, że Bóg jest sprawiedliwy w swoim sądzie. Pierwsze dwadzieścia cztery rozdziały jego księgi objaśniają ten sąd. Ezechiel opisuje sąd Boży nad narodami pogańskimi (rozdziały 25–32) i przywrócenie Judy i Jerozolimy (rozdziały 33–48).
- Jeśli chodzi o przywrócenie Judy i Jerozolimy, Ezechiel odnotowuje, że Bóg da im nowe serce i nowego ducha. Ta wewnętrzna przemiana uwrażliwi ich serca na Boga, w przeciwieństwie do twardych serc, które mieli wcześniej. Chodzi tu o to samo co opisywane przez Jeremiasza nowe przymierze (Jr 31:31-34).
- Babilończycy wprowadzili także młodych ludzi, aby ich wykształcić. Było ich wielu, ale my znamy tylko czterech z nich: Daniela, Chananiasa, Miszaela i Azariasza. Pod koniec trzyletniej edukacji Bóg wywyższył tę czwórkę, gdy król miał sen, którego nie zdołał wyjaśnić nikt poza Danielem.
- Daniel wyjaśnił sen królowi: głowa ze złota symbolizowała króla Nabuchodonozora. Po jego królestwie miało nastąpić mniejsze królestwo ze srebra (piersi i ramiona), Persja. Trzecie królestwo symbolizował brąz (brzuch i biodra) i najprawdopodobniej była to Grecja. Czwarte królestwo symbolizowały żelazo (nogi) oraz glina (stopy). Miało ono skruszyć drugie królestwo. Wydaje się, że było to imperium rzymskie. Ostatnie królestwo, symbolizowane przez kamień, przedstawiało królestwo Boże, które nigdy nie ulegnie zniszczeniu.

2) Rozpocznij lekcję

- Jaki był pierwszy okres dziejów, o którym mówiliśmy na naszych lekcjach? (Początki). Jakich lekcji nauczyliśmy się z tego okresu?
- Która epoka była następna? (Początki narodu). Jakich lekcji nauczyliśmy się z tego okresu?
- Która epoka była następna? (Wejście do Ziemi Obiecanej). Jakich lekcji nauczyliśmy się z tych czasów?
- Która epoka była następna? (Zjednoczone królestwo). Jakich lekcji nauczyliśmy się z tego okresu?
- Która epoka była następna? (Podzielone królestwo).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Karty

Na kartkach lub mniejszych kawałkach papieru zapisz okres dziejów z jednej strony i motyw opowieści z drugiej.

Niech z twoją pomocą uczniowie uporządkują motywy opowieści na osi czasu.

3) Wyłóż lekcję

Na dzisiejszej lekcji porozmawiamy o dwóch ludziach, którzy służyli Bogu w obcym kraju. Jeden z nich był nastolatkiem (Daniel), a drugi młodym człowiekiem (Ezechiel).

Jakie są wyzwania, z którymi musicie się mierzyć we współczesnej kulturze, jeśli chcecie iść za Bogiem?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Jeden był wysokim urzędnikiem, a drugi prorokiem – nazywali się Daniel i Ezechiel. Obaj byli młodzi i obaj czcili Boga swoimi słowami, swoim życiem i wiadomościami od Niego, które przekazywali.

Kiedy Ezechiel został zmuszony do opuszczenia Jerozolimy po tym, jak została zdobyta przez Babilończyków. Najprawdopodobniej miał około dwudziestu pięciu lat. Pochodził z rodziny kapłańskiej. Kiedy Ezechiel i tysiące innych zostawili swoje domy i udali się na wschód, do Babilonu, zostawili za sobą wszystko. Jedynym, czego Ezechiel nie zostawił, była wiara w Boga. W Jerozolimie wierzył w Boga. Teraz, w Babilonie, pogłębiał tę wiarę i uczył się polegać tylko na Bogu.

Ezechiel należał do proroków spisujących swoje prorocтва. Pisał wiele o narodach i Bożym sądzie nad nimi. Pisał też o powrocie wygnańców do Jerozolimy i o tym, że Bóg wypisze swoje prawa na sercach swojego ludu. Większość tego, co pisał Ezechiel, dotyczyło sądu Jahwe spowodowanego grzechami Jego ludu. Ale Ezechiel dawał też nadzieję, pisząc o Jahwe umieszczającym swoje prawa w sercach ludzi.

W tym samym czasie w Babilonie przebywał także Daniel. Kiedy przybył do Babilonu, najprawdopodobniej był nastolatkiem. Wysłano go do babilońskiej szkoły, żeby uzyskał tam wykształcenie. Razem ze swoimi trzema pobożnymi przyjaciółmi Daniel postanowił czcić Jahwe i żyć dla Niego w Babilonie.

Pewnej nocy król Babilonu miał sen, którego nikt nie był w stanie wyjaśnić. Król rozgniewał się. Bóg objawił znaczenie snu Danielowi. To był bardzo wyjątkowy sen. Był w nim pomnik postaci złożony z różnych metali. Głowa była ze złota. Reprezentowała króla Babilonu. Piersi i ramiona były zrobione ze srebra, czyli mniej wartościowego materiału niż złoto. Srebrne piersi i ramiona reprezentowały następne imperium po Babilonie, czyli Persję. Następnymi częściami ciała były brzuch i biodra zrobione z brązu. To królestwo z brązu – najprawdopodobniej Grecja – miało panować nad całym światem. Kolejnymi częściami ciała były nogi z żelaza i stopy z żelaza i gliny. Czwarte królestwo miało być silne – tak silne, że mogłoby zgnieść wszystkie inne. Możemy przypuszczać, że było to imperium rzymskie. Później miało się ono podzielić. Ostatnie królestwo miało być królestwem z kamienia. Królestwo z kamienia nie było stworzone przez ludzi. Było to królestwo Boże, które nigdy nie ulegnie zniszczeniu.

Ćwiczenie: Posłańcy od Boga

Podziel grupę na dwa zespoły reporterów. Zadaniem jednego jest zebrać informacje o Danielu, a drugiego – o Ezechielu. Niech reporterzy zadają ci pytania na temat tych dwóch mężczyzn. Powiedz dzieciom, żeby w czasie opowiadania historii każdy zadał jedno pytanie, które przyjdzie mu do głowy. Staraj się odpowiadać na pytania reporterów z biblijnej perspektywy.

Werset do zapamiętania

Ez 36:26 – I dam wam nowe serce, i włożę nowego ducha do waszego wnętrza.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści omawianej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

Przed lekcją wypisz kilka decyzji, które Daniel musiał podjąć w Babilonie. (Postanowił jeść pewne pokarmy i nie jeść innych – takich jak mięso podawane królowi. Codziennie modlił się do jedynego prawdziwego Boga, niezależnie od rozkazu króla).

Wróćmy do ćwiczenia sprzed dwóch lekcji – czterech kroków do podejmowania dobrych decyzji. Zastosujmy te kroki względem Daniela i decyzji, które podejmował. Przypomnij dzieciom, że Daniel mógł wpakować się w kłopoty, postępując tak, jak chce Bóg, a nie tak, jak żąda król. Podejmowanie dobrych decyzji przeważnie jest trudne. Często łatwiej jest wybrać źle, ale ostatecznie wybranie tego, co dobre, zawsze przynosi Bożą ochronę. Teraz pomyślmy o tobie. Pomyśl o jakiejś sytuacji, w której będziesz miał przed sobą trudny wybór. Zachęć dzieci, aby opowiedziały o sytuacjach, z którymi się spotykają, ale przygotuj też odpowiednie dla nich przykłady na wypadek, gdyby nikt nie miał pomysłu. Zastosujcie cztery kroki do tych sytuacji.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Zmiksowane słowa

Zapisz słowa dzisiejszego wersetu u góry kartki. Następnie poniżej zapisz jedna pod drugą kolejne cyfry – tyle, ile słów zawiera werset. Obok cyfr wpisz poszczególne słowa, ale z poprzestawianymi literami. Zadaniem grupy jest odczytanie wszystkich słów.

Przykład:

1. mda	dam
2. maw	wam
3. weon	nowe
4. reesc	serce
5. i	i
6. łewło	włożę
7. wongoe	nowego
8. dahuc	ducha

4) Analiza lekcji

Porównajcie dwa ostatnie wersety do zapamiętania. Jakie mają wspólne elementy? Wymieńcie je.

- Ez 36:26 – I dam wam nowe serce, i włożę nowego ducha do waszego wnętrza.
- Jr 31:33 – Włożę moje prawo w ich wnętrzu i wypisze je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.
- sprawi to Bóg
- nowe serce
- dar
- Jego słowo

Wspólne elementy:

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Porównanie wersetów

Pamiętajcie, że są napisane przez współczesnych sobie autorów z dwóch różnych miejsc, którzy nie wiedzieli, co pisze ten drugi. Jeremiasz pisał w Judzie, a Ezechieli w Babilonie.

Bóg dał każdemu z nich swoje Słowo w drodze natchnienia, a oni zapisali to, co im nakazał.

5) Zastosowanie lekcji

Dwóch odważnych młodych ludzi stanęło po stronie Boga. Czčili Go i byli Mu posłuszni, mieszkając w obcym kraju.

Jak ty możesz czcić Boga jako chłopiec czy dziewczynka? W domu? W szkole? W rodzinie? Wśród przyjaciół?

Motyw opowieści: Daniel i Ezechieli wiernie służyli Bogu w Babilonie.

Przygoda numer 49

Ez 1–4 i Iz 44:28

**Motyw opowieści: Żydzi wrócili do Jerozolimy,
żeby odbudować świątynię.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- W rozdziałach 40–48 Izajasz mówi o cudzoziemskim królu imieniem Cyrus, który wyda zarządzenie o odbudowie Jerozolimy. Cyrus nie będzie wyznawcą Jahwe. To proroctwo wypowiedziano około roku 700 p.n.e. Cyrus urodził się około 100 lat po tym, jak Izajasz zapisał to proroctwo.
- Jeremiasz zapowiedział, że Juda będzie w niewoli babilońskiej przez siedemdziesiąt lat oraz że Izraelici będą się modlić, a Bóg pozwoli im wrócić do ziemi, którą wcześniej im obiecał (Jr 29:10-14).
- Sześćdziesiąt siedem lat po uprowadzeniu do niewoli Daniel przeczytał to proroctwo i uświadomił sobie, że wygnanie dobiega końca. Zrobił więc to, co polecił Jeremiasz: wyznawał grzechy Izraela i błagał Boga o przychyłność (Dn 9:3-19). W 536 roku p.n.e. 50 tysięcy Żydów postanowiło wrócić do Jerozolimy.
- Cyrus zarządził, żeby wszystkie zabrane sprzęty świątyni zostały zwrócone. Trzeci rozdział Księgi Ezdrasza opisuje budowę drugiej świątyni jerozolimskiej. Stało się to około 536 roku p.n.e.
- W czwartym rozdziale Księgi Ezdrasza dowiadujemy się, że Samarytanie chcieli dołączyć do odbudowy świątyni. Samarytanie byli czcicielami Jahwe, ale oddawali też cześć innym bogom. Autor siedemnastego rozdziału 2 Księgi Królewskiej pisze, że Samarytanie bali się Pana, ale służyli też innym bogom. Nie pozwolono im wziąć udziału w budowie.
- W 515 roku p.n.e. budowa się zatrzymała. Wtedy prorocy Aggeusz i Zachariasz przypomnieli Żydom o tym, co powinno być dla nich najważniejsze, i zaczęli budować dalej.

2) Rozpocznij lekcję

W całej Biblii podkreślanych jest osiem podstawowych koncepcji. Poznawaliśmy te prawdy na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy wiedzą, jakie to prawdy, i opowiedz im trochę o każdej z nich. Są to:

1. Bóg. Na początku był potężny Bóg. (Lekcja 1: Wieczny Bóg; Lekcja 27: Exodus; Lekcja 40: Panowanie Dawida).
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, żeby byli Jego przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój lud).
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali nieposłuszeństwo Bogu. Nie zrobili tego, co im polecił. (Lekcja 7: Początek ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz-Barnea; Lekcja 43: Podzielone królestwo).
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. W Biblii śmierć oznacza oddzielenie. (Lekcja 8: Skąd wzięła się śmierć; Lekcja 16: Wieża Babel; Lekcja 46: Wygnańcy z Izraela i Judy).
5. Chrystus. Bóg wysłał swojego jedyne Syna, który nigdy nie zgrzeszył. (Lekcja 9: Obietnica zwycięstwa nad Szatanem; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Ubrania dla Adama i Ewy; Lekcja 32: Dzień Przebłagania).
7. Wiara. Jeśli ktoś decyduje się uwierzyć w Chrystusa, zostaje przyjęty przez Boga. (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Miedziany wąż).
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą. (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w mrocznych czasach).

3) Wyłóż lekcję

Wspaniale jest wrócić do domu. Czy wyjechaliście kiedyś z domu na kilka dni? Czy wyjechaliście kiedyś z domu na dłużej? Jak się czuliście, kiedy wróciliście do domu?

Dzisiejsza lekcja opowiada o 50 tysiącach ludzi, którzy wrócili do domu.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Osiem podstawowych prawd Ewangelii – jedna spójna historia

Przedstaw dzieciom tych osiem ewangelicznych koncepcji przewijających się przez całą Biblię. Są one podstawą do poznania biblijnej historii zbawienia. Będziemy regularnie podkreślali tych osiem prawd.

Zapytaj grupę, czy potrafi podać przykłady pojawienia się którejs z tych ośmiu prawd w czterdziestu ośmiu poprzednich lekcjach.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Zbliżał się koniec mojego życia. Jako nastoletni chłopcy w Babilonie, razem z moimi trzema przyjaciółmi czciliśmy Boga i służyliśmy Mu. Nawet kiedy król zarządził, że nie wolno nam czcić Boga, nadal się modliłem. Prawie przypląciłem to życiem, ale Bóg mnie uratował. Król wrzucił mnie do jaskini głodnych lwów. Bóg uratował mi życie i dlatego tu dzisiaj jestem. Król wrzucił też moich trzech przyjaciół do rozpalonego pieca przez ich wiarę w Jahwe. Bóg ich też uratował. Teraz, pod koniec życia, Bóg pozwolił mi w inny sposób wziąć udział w Jego wielkim dziele.

Czytałem księgę proroka Jeremiasza. Kiedy ją czytałem, uświadomiłem sobie, że niedługo minie siedemdziesiąt lat naszej niewoli. To był sześćdziesiąty siódmy rok niewoli. Jeśli Jeremiasz miał rację – a wiem, że miał – pozostały już tylko trzy lata niewoli w Babilonie! Potem będziemy mogli wrócić do domu, do Jerozolimy. Szczerze wyznałem Bogu grzechy moich rodaków i błagałem Go, żeby okazał nam przychylność. Jahwe w swojej łasce wysłuchał mojej prośby. Trzy lata później król Cyrus wydał zarządzenie, że Żydzi mogą wrócić do Jerozolimy – a nawet że da im wszystkie sprzęty zagrabione ze świątyni! To było 5400 przedmiotów ze złota i srebra, ukradzionych z pierwszej świątyni i oddanych na rzecz odbudowanej świątyni. Izajasz, prorok Jahwe, pisał o tym dekrete Cyrusa 170 lat wcześniej. Wymienił nawet imię „Cyrus”. Mój wielki Bóg objawił to Izajaszowi – i zaczęło się spełniać! Bóg daje obietnice i zawsze ich dotrzymuje.

Moi rodacy zaczęli odbudowę świątyni w 536 roku p.n.e. Z początku szło im dobrze, ale natrafili na opór, przez który budowa spowolniła, a później się zatrzymała. Nie ukończyli zadania odbudowy świątyni. Opór pochodził ze strony sąsiadów, Samarytan. Samarytanie czcili Jahwe i służyli Mu, ale czcili też innych bogów i im służyli. Nie mogliśmy tego tolerować, bo Bóg nie dzieli się swoją chwałą z innymi bogami.

Po długim opóźnieniu zaczęliśmy znowu budować w 515 roku p.n.e. Prorocy Aggeusz i Zachariasz skłonili lud do dalszej odbudowy. W końcu ukończyliśmy świątynię. Świętowaliśmy z tej okazji. Wróciliśmy do ziemi, którą Bóg obiecał Abrahamowi. Zamieszkaliśmy w mieście Dawida, w Jerozolimie. Wszystko to dzięki wiernej miłości Boga do Jego ludu. Chwała niech będzie Jahwe! Niech Jego imię będzie uwielbione!

Ćwiczenie: Monolog Daniela

Opowiedz tę historię, wcielając się w rolę Daniela. Jeśli możesz, przebierz się. Tekst jest napisany w pierwszej osobie – tak, jakby historię opowiadał Daniel.

Wszystkie fakty pochodzą z Biblii – szczególnie z ksiąg Daniela, Izajasza i Jeremiasza.

Werset do zapamiętania

Ezd 6:16 – Wówczas synowie Izraela (...) z radością obchodzili poświęcenie tego domu Bożego.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

„Życie Daniela było pełne wrażeń i przygód – czasem nawet przerażających! Sprawdźmy, ile wydarzeń z życia Daniela zapamiętaliśmy, a potem zagramy w grę”. Zapytaj grupę o wydarzenia z życia Daniela. Zapisuj każde z nich na osobnej karcie. Kilka sugestii:

1. Jako nastoletni chłopiec został zabrany z Judy do Babilonu.
2. Był wrzucony do lwiej jamy za modlenie się do Boga.
3. Jego trzech przyjaciół zostało wrzuconych do rozpalonego pieca.
4. Wyjaśnił sen króla, ryzykując własnym życiem.
5. Prorokował o Bożym sądzie.
6. Wyznał grzechy swoich rodaków.

Po zapisaniu kartek odwróć je pismem do spodu i zmieszaj. Kto najszybciej ułoży je w porządku chronologicznym? Dzieci mogą wykonać to ćwiczenie samodzielnie lub w zespołach.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Plan ćwiczeń

Przygotuj dla dzieci kartkę, którą zabiorą do domu. W lewej kolumnie zapisz dni tygodnia od poniedziałku do niedzieli, a w górnym wierszu umieść słowa „ćwiczenie” i „powtórka”.

Niech dzieci codziennie powtarzają swój werset do zapamiętania i zaznaczają na planie, kiedy go ćwiczyły. Niech przyniosą ten plan na następne zajęcia. Takie zadanie zachęci je do uczenia się na pamięć wersetów i posłuszeństwa przez cały tydzień, a nie tylko w czasie lekcji.

Ćwiczenie: Wierne życie Daniela

Potrzebne materiały:
karty o wymiarach 8x13 cm lub nieco większe, długopis lub marker do zapisania kart.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny.

- Jedna drużyna będzie czerwona: otrzymuje czerwone kartki. Druga drużyna to „żółci” i dostają żółte kartki.
- Niech każda drużyna zapisze od trzech do pięciu pytań, na które ma odpowiedzieć druga drużyna.
- Pytania muszą dotyczyć dzisiejszej lekcji.
- Po zapisaniu pytań drużyny wymieniają się nimi i zapisują swoje odpowiedzi na otrzymane pytania. Powinno to trwać od pięciu do siedmiu minut. „Żółci” odpowiadają na pytania „czerwonych”, a „czerwoni” na pytania „żółtych”.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Dwie drużyny

Kiedy czas minie, zbierz kartki i przyznaj punkty za najlepsze pytania i najlepsze odpowiedzi każdej drużyny.

Sugerujemy, żeby na każdych zajęciach dla dzieci było dwóch dorosłych. Jeśli jest was dwoje, niech każdy dorosły pomaga jednemu zespołowi.

5) Zastosowanie lekcji

Żydzi wrócili do Jerozolimy z dobrymi zamiarami. Mieli odbudować świątynię. Ale ci, którzy przybyli pierwsi i zaczęli budować, porzucili to zadanie.

W jakich dziedzinach rozpoczęliście podróż wiary, ale zwolniliście albo się zatrzymaliście? Co sprawiło, że zwolniliście albo się zatrzymaliście? Co z tym zrobiliście? Co zamierzacie z tym zrobić?

Motyw opowieści: Żydzi wrócili do Jerozolimy, żeby odbudować świątynię.

Przygoda numer 50

Ne 1–8

**Motyw opowieści: Żydzi wrócili do Jerozolimy,
aby odbudować jej mury.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Za panowania Artakserksesa (465–424 p.n.e.) Żydzi zaczęli odbudowywać mury i po raz kolejny natrafili na opór. Po żarliwej modlitwie Nehemiasz stanął przed królem i poprosił go o zgodę na odbudowę murów Jerozolimy. Król spełnił prośbę Nehemiasza.
- Nehemiasz i mała grupa ludzi przybyli do Jerozolimy i zbadali uszkodzenia murów. Z dużym entuzjazmem pozyskiwali robotników – nie tylko z Jerozolimy, ale także z Judy.
- Pomimo przeciwności Nehemiasz i jego przyjaciele pracowali dalej. W ciągu pięćdziesięciu dwóch dni odbudowali mury o grubości ponad 2,5 m.
- Nehemiasz i Ezdrasz nauczali lud Słowa Bożego i wzywali go do wiernego posłuszeństwa. Każdego ranka gromadzili mieszkańców Jerozolimy w bramach miasta na pięć godzin. Słowo Boże było odczytywane po hebrajsku i objaśniane po aramejsku – w języku, którym mówiła wtedy większość ludzi. Nehemiasz wzywał ludzi do tego, by cieszyli się w Panu i żyli jako święty lud w Jego obecności.
- Około osiemdziesięciu lat wcześniej Aggeusz prorokował, że inne narody przyniosą do świątyni cenne dary. Zachariasz, żyjący w tych samych czasach, mówił o królu, który pokornie wejdzie do Jerozolimy.
- Stary Testament kończy się przesłaniem nadziei trzech proroków: Aggeusza, Zachariasza i Malachiasza. Każdy z tych proroków mówił o cudownych obietnicach Jahwe danych Jego ludowi.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 47: Proroctwa z Judy

1. Gdzie Bóg zapowiedział, że wypisze swoje obietnice?
2. Przeczytajcie Jr 31:33.
3. Boże obietnice są godne zaufania.
4. Poproście teraz Boga, żeby wypisał swoje obietnice na waszych sercach.

Przygoda numer 48: Proroctwa w Babilonie

1. Którzy prorocy ogłaszali Boże słowa w Babilonie?
2. Przeczytajcie Ez 34 i Dn 2.
3. Ezechiel i Daniel byli młodymi ludźmi, którzy czcili Boga.
4. Pomódlcie się, żebyście oddawali Bogu cześć w waszym codziennym życiu.

Przygoda numer 49: Żydzi wracają do Jerozolimy

1. Kto sprzeciwiał się odbudowie świątyni?
2. Przeczytajcie Ezd 4.
3. Czasem to nasi przyjaciele sprzeciwiają się temu, żebyśmy żyli dla Boga.
4. Pomódlcie się, żebyście żyli dla Boga, nawet jeśli wasi przyjaciele będą temu przeciwni.

3) Wyłóż lekcję

Być może przeżyliście duchowe przebudzenie. A może nie. Jeśli nie, to dlaczego waszym zdaniem potrzebne jest duchowe przebudzenie? Podczas dzisiejszej lekcji dowiemy się, jak lud Boży doznał przebudzenia.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie:

**Pytanie, czytanie,
omówienie, modlitwa**

Dobłą strategią powtórzenia trzech poprzednich przygód jest skupienie się na czterech głównych elementach.

1. Zadaj pytanie.
2. Przeczytaj fragment.
3. Omów go.
4. Pomódl się.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

To był ostatni rozdział historii Starego Testamentu, zakończony nutą nadziei i optymizmu. Następuje w nim przebudzenie. Lud Boży wrócił do Jerozolimy, żeby odbudować świątynię i mury miasta. Pomimo przeciwności odbudował świątynię, ale mury pozostały zburzone. Stwarzało to duże ryzyko dla świątyni i mieszkańców Jerozolimy. W tamtych czasach mury wokół miast służyły ochronie. Bez murów obronnych miasto mogło zostać zaatakowane z zewnątrz.

Wiele ryzykując, Nehemiasz zwrócił się do perskiego króla Artakserksesa. Dużo się modlił o miasto i jego zburzone mury. Bóg odpowiedział na modlitwy Nehemiasza: król nie tylko pozwolił mu odbudować mury – zaopatrzył go nawet w potrzebne do tego materiały!

Zatem Nehemiasz z kilkoma przyjaciółmi poszli zobaczyć, co trzeba zrobić, żeby odbudować mury. Kiedy zorientowali się w tym, co trzeba zdziałać, z zapalem zaczęli pozyskiwać pomocników do odbudowy murów. Niesamowicie było widzieć, jak Bóg działa i odpowiada na modlitwy.

Ale budowniczy natrafili na opór – i to z nieoczekiwanej strony: ze strony przyjaciół. Sanballat i Tobiasz przyjaźnili się z niektórymi z budujących – a być może nawet byli z nimi spokrewnieni. Pomimo przeciwności budowę murów ukończono w niecałe dwa miesiące. Świątowali i bardzo się cieszyli.

W połowie budowy Nehemiasz i Ezdrasz zaczęli nauczać lud Jerozolimy Słowa Bożego. Co rano przez pięć godzin odczytywali Słowo Pana i objaśniali je. Lud zareagował wiarą i posłuszeństwem. Pracowali przy budowie, ale pracowali również nad sobą. Mury rosły, a ludzie rozwijali się duchowo. Uczyli się o Jahwe i o tym, jak być Mu posłusznym. Nehemiasz zachęcał lud, żeby czerpał siły z radości Pana.

Ten ostatni rozdział Starego Testamentu zawiera też pełne nadziei przesłania Aggeusza, Zachariasza i Malachiasza. Aggeusz pisał o tym, że Pan zapewni pokój temu miejscu. Zachariasz mówił o nadchodzącym królu, który w pokorze wejdzie do Jerozolimy. Malachiasz pisał o nadchodzącym wielkim posłańcu. Obietnice składane w Starym Testamencie miały niedługo się spełnić.

Ćwiczenie: Kibicujemy Izraelitom

Niech grupa wysłucha historii. Podczas opowiadania niech dzieci klaszczą albo wiwatują, kiedy usłyszą słowa „Jerozolima”, „świątynia” lub „mury”. Po co oklaski na dźwięk tych trzech słów? Bóg zamierzał pobłogosławić Izraelitów radością i świętem, kiedy mury i świątynia zostaną odbudowane.

Ag 2:7-9

Za 9:9

Ml 3:1

Ml 4:2-5

Werset do zapamiętania

Ne 8:10 – Dlatego nie smućcie się, gdyż radość PANA jest waszą siłą.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Salvation Belongs to Our God* autorstwa Erica Quirama.

Aktywność biblijna

„Czerwone światło/zielone światło”.

Przygotuj dwa papierowe kółka – jedno całe zielone, a drugie całe czerwone. Powiedz dzieciom: „Będę wymieniać różne czynności, które podobają się Bogu (takie jak pomoc w sprzątaniu, plewienie ogródka, podniesienie kogoś, kto upadł, itp.). Kiedy podniosę zielone światło i powiem «start», niech każdy odgrywa wykonywanie tej czynności. Kiedy podniosę czerwone światło i powiem «stop», wszyscy mają przestać robić to, co robili”.

Po kilku rundach powiedz: „Bóg chce, żebyśmy robili dobre rzeczy, ale czasem ludzie próbują nas powstrzymać. Jakby byli czerwonym światłem. Z tym spotkali się Nehemiasz i lud izraelski. Chcieli robić dobrze i słuchać Boga, ale wrogowie próbowali ich przed tym powstrzymać. Jakie dobre rzeczy próbujecie robić? Jak inni próbują was powstrzymać? Czego możemy się na ten temat nauczyć od Nehemiasza?”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w klasy

Zapisz poszczególne słowa wersetu dużymi literami na osobnych kartkach. Przyklej kartki taśmą do podłogi – tak, by były rozrzucone, ale na tyle blisko, żeby dało się jednym skokiem dotrzeć do kolejnego słowa wersetu. Zadaniem uczniów jest przeskoczyć po słowach w odpowiedniej kolejności, aby ułożyły się w werset. Niech każde dziecko po kolei wykona zadanie.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz (jeśli fałsz, to dlaczego?)

1. Izajasz i Micheasz żyli w tych samych czasach co Nehemiasz. (Fałsz. Żyli około 170 lat przed Nehemiaszem).
2. Nehemiasz i Ezdrasz wspólnie nauczali mieszkańców Jerozolimy Słowa Bożego. (Prawda)
3. Nehemiasz poszedł do króla Artakserksesa z prośbą o pozwolenie na odbudowę murów Jerozolimy. (Prawda)
4. Nehemiasz nie modlił się, zanim poszedł do króla. (Fałsz. Modlił się).
5. Odbudowanie murów Jerozolimy zajęło sześć miesięcy. (Fałsz. Mniej niż dwa miesiące).

5) Zastosowanie lekcji

Ludzie przeżyli przebudzenie, kiedy czytali Biblię i wypełniali jej nakazy. Radość w Bogu stała się ich siłą.

Jak często czytasz Biblię? Czy będziesz ją czytać codziennie? Czy przestrzegasz tego, czego uczy Biblia? Czy przestaniesz robić rzeczy, które nie podobają się Bogu?

Motyw opowieści: Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury.

Wskazówki dla nauczyciela

**Ćwiczenie:
Prawda czy fałsz**

Dzieci będą zgadywać, które zdania są prawdziwe, a które fałszywe. Możesz wymyślić więcej prawdziwych i fałszywych zdań.

Przygoda numer 51

Dn 2

Motyw opowieści: Między Starym a Nowym Testamentem wiele się zmieniło.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- W czasach między Starym a Nowym Testamentem bardzo wzrosła rola miejscowych synagog.
- Zmienił się też wtedy język. Żydzi zaczęli mówić po aramejsku, który był językiem podobnym do ich wcześniejszego języka – hebrajskiego.
- W czasach między Starym a Nowym Testamentem przetłumaczono Stary Testament na grecki. Ta grecka wersja nazywana jest Septuagintą.
- W tych czasach pewne rygorystyczne ugrupowanie Żydów sprzeciwiało się wpływowi kultury greckiej i rzymskiej. Nazywano ich faryzeuszami. Uznawali oni autorytet Pism Starego Testamentu i tradycji ustnych.
- W czasach między Starym a Nowym Testamentem popularność zyskała też inna grupa Żydów. Uznawali tylko autorytet ksiąg Mojżesza i o wiele mniej sprzeciwiali się kulturze greckiej i rzymskiej. Nazywano ich saduceuszami.
- W czasach przejściowych powstała grupa żydowskich entuzjastów, którzy odmawiali płacenia podatków Rzymowi. Nazywano ich zelotami. Wielu z nich stosowało przemoc. Zabijali Żydów, którzy byli lojalni wobec Rzymu.
- W czasach między Starym a Nowym Testamentem władzę nad Żydami – w granicach wyznaczonych przez nieżydowskie władze – sprawowała rada zwana Sanhedrynem.
- W czasach między Starym a Nowym Testamentem ukrzyżowanie jako forma egzekucji zyskało popularność pod rządami rzymskimi. Inne narody także stosowały karę ukrzyżowania, ale w imperium rzymskim stała się ona rozpowszechniona.

2) Rozpocznij lekcję

Powtórzmy kolejność wydarzeń ze Starego Testamentu.

- Czy potraficie wymienić wszystkie kolejne epoki, o których się uczylimy? (Początki, Początki narodu, Objęcie ziemi w posiadanie, Zjednoczone królestwo, Podzielone królestwo, Zabrane z domu, Powrót do domu)
- Jakich ludzi żyjących w tych czasach spotkaliśmy?

1. Początki: Adam i Ewa, Lucyfer, Kain, Abel, Noe i poganie
2. Początki narodu: Abraham, Sara, Izaak, Rebeka, Jakub, Józef, Mojżesz i faraon
3. Objęcie ziemi w posiadanie: Jozue, Gedeon i Samuel
4. Zjednoczone królestwo: Saul i Dawid
5. Podzielone królestwo: Jeroboam, Eliaz i Elizeusz
6. Zabrane z domu: Jeremiasz, Daniel i Ezechiel
7. Powrót do domu: Ezdrasz i Nechemiasz

- Jakie główne watki są widoczne w tych epokach?

1. Początki: Bóg jest potężny. Ludzie mają być Jego szczególnymi przyjaciółmi. Na świecie pojawił się grzech. Bóg ukarał grzech.
2. Początki narodu: Bóg złożył wyjątkowe obietnice. Bóg wyzwolił swój lud z niewoli.
3. Objęcie ziemi w posiadanie: Z Bożą pomocą Żydzi weszli do Ziemi Obiecanej. Izraelici nie byli lojalni wobec Boga. Zostali za to ukarani.
4. Zjednoczone królestwo: Bóg wybrał Dawida na wyjątkowego króla. Pewnego dnia Bóg zesła Człowieka, który będzie Królem na zawsze.
5. Podzielone królestwo: Grzechy Salomona doprowadziły do podziału królestwa.
6. Zabrane z domu: Bóg zesłał Żydów do Asyrii i Babilonu z powodu ich nieposłuszeństwa.
7. Powrót do domu: Żydzi mogli wrócić do Jerozolimy, by odbudować świątynię i mury miasta.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w piłkę

Ustaw dzieci w kręgu. Potrzebna będzie mała piłka. Niech dzieci tur-lają piłkę między sobą. Kiedy jeden gracz złapie piłkę, niech odpowie na część pytania. Na tym etapie nie poprawiaj ich, jeśli udzielą błędnej odpowiedzi. Niech dziecko, które odpowiedziało, potur-la piłkę do kolejnej osoby, która odpowie na następne pytanie.

3) Wyłóż lekcję

Co się zmieniło w waszym kraju przez ostatnie 100 lat?

A co się zmieniło przez ostatnie 400 lat?

Żydzi byli z powrotem w swojej ojczyźnie. Żyli wygodnie we własnych domach. Nie musieli już żyć według zwyczajów innych ludów w obcych krajach. Świątynia została odbudowana, żeby mogli oddawać cześć Wszechmocnemu Bogu. Mury wokół Jerozolimy były naprawione i chroniły ich przed intruzami. Oczekiwano nadejścia obiecanego Króla – Mesjasza. Wielu ludzi spodziewało się, że przyjdzie jako zwycięski król, a nie pokorny sługa.

Ale minęło 400 lat i król się nie pojawił. Wiele się zmieniło, a króla nie było. Z biegiem czasu zmieniały się język, władcy, kult w miejscowych synagogach i władze żydowskie. Pojawiła się nowa kopia Pisma Świętego, przetłumaczonego w Egipcie, aby wielu ludzi mogło czytać je w swoim języku. To nie było tak, że Stary Testament się skończył i od razu zaczął się Nowy, bez żadnych zmian. Zmian było wiele: politycznych, religijnych, a nawet społecznych.

Daniel pisze w swojej księdze o wizji pewnego królestwa. Był to sen, który Bóg zesłał królowi Nabuchodonozorowi, a Daniel mu go wyjaśnił. Pierwsze królestwo, czyli głowa ze złota reprezentowała naród babiloński. Drugie królestwo, czyli piersi i ramiona ze srebra reprezentowały imperium Medów i Persów. Trzecim królestwem było imperium greckie, reprezentowane przez brzuch i biodra z brązu. Ostatnim królestwem było imperium rzymskie, ukazane jako żelazne nogi i gliniane stopy.

Do tego czasu wszystkie te imperia nastały i przeminęły – poza imperium rzymskim. Spełniało się to, co Bóg obiecał Danielowi 600 lat wcześniej:

- Babilon panował od 612 do 539 roku p.n.e.,
- następnie imperium Medów i Persów od 539 do 332 roku p.n.e.
- imperium greckie od 332 roku p.n.e. do 63 roku n.e.
- oraz imperium rzymskie od 63 do 476 roku n.e.

Sen, który Bóg dał królowi Nabuchodonozorowi, był prawdziwy. Bóg dotrzymał danego słowa. Imperium rzymskie panowało na Żydami wypatrującymi swojego króla. Nie czekali na rzymskiego władcę, tylko na żydowskiego króla, który będzie rządził światem. Teraz Bóg miał wysłać tego króla do Izraelitów.

Ćwiczenie: Fakty historyczne

Jeśli masz dostęp do książek historycznych, będą one potwierdzeniem wydarzeń opisywanych w tej historii. Możesz przynieść jedną lub dwie książki historyczne potwierdzające nastąpienie po sobie czterech królestw, o których prorokował Daniel 600 lat przed narodzinami Jezusa Chrystusa.

Werset do zapamiętania

Dn 2:44 – Ale w dniach tych królów Bóg nieba wzbudzi królestwo, które nigdy nie będzie zniszczone.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Give Me Jesus* autorstwa Fernando Ortegi.

Aktywność biblijna

Jak dobrze widzisz?

Przynieś na lekcję duży plakat z obrazkiem, którego dzieci wcześniej nie widziały. Przygotuj też arkusz lub materiał, za pomocą którego będzie się dało całkowicie zasłonić plakat. Pokaż grupie zasłonięty obraz. Zapytaj: „**Kto myśli, że wie, co jest na tym obrazku?**”. Niech dzieci zgadują.

Weź nożyczki i wytnij w zasłonie małą dziurkę o średnicy około 2,5 cm. Znowu zapytaj: „**Kto myśli, że wie, co jest na tym obrazku?**”. Niech dzieci zgadują.

Wytnij kolejną dziurkę w innym miejscu. Znowu zapytaj: „**Kto myśli, że wie, co jest na tym obrazku?**”. Niech dzieci dalej zgadują.

Czy jest łatwo, czy trudno stwierdzić, jak wygląda obraz, kiedy widzimy tylko jego małą część? Oczywiście, nie jest to łatwe. Tak było z ludem Bożym w ciągu tych 400 lat. Nawet pod koniec tego okresu widzieli tylko bardzo mały kawałek większego obrazu. Wtedy warto polegać na tym, co wiemy na pewno. Skąd możemy być pewni, co Bóg chce, żebyśmy robili, i jakie ma dla nas plany?

Powiedział nam o tym w swoim Słowie.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: W kółko

Usiądźcie w kręgu i włącz muzykę. Podawajcie sobie zapisaną na kartce jedną frazę wersetu do zapamiętania. Kiedy muzyka się zatrzyma, niech osoba trzymająca kartkę spróbuje wyrecytować tę frazę. Powtarzajcie to, aż wszystkie frazy zostaną zapamiętane. Następnie zróbcie tak samo z całym wersetem.

4) Analiza lekcji

Poproś ochotników, żeby na tablicy lub widocznym dla wszystkich dużym arkuszu papieru wypisali pięć najważniejszych wniosków z dzisiejszej lekcji.

Na przykład:

1. Daniel wyjaśnił sen króla Nabuchodonozora około 600 lat przed narodzeniem Jezusa Chrystusa.
2. Pomiędzy ostatnim prorokiem Starego Testamentu a narodzinami Jezusa upłynęło 400 lat ciszy.
3. W czasach pomiędzy ukończeniem Starego Testamentu a początkiem Nowego nastąpiło wiele zmian politycznych, religijnych i społecznych.
4. Bóg zawsze dotrzymuje słowa.
5. Żydzi oczekiwali zwycięskiego króla, a nie pokornego sługi.

5) Zastosowanie lekcji

Kiedy czegoś bardzo chcemy, nie możemy się tego doczekać. Ale czasami musimy czekać długo... Żydzi długo oczekiwali i wypatrywali króla. Jakie dwie lub trzy rzeczy powinniśmy robić, kiedy czekamy, aż Bóg zrobi dla nas coś specjalnego?

Motyw opowieści: Między Starym a Nowym Testamentem wiele się zmieniło.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pięciu skrybów

Poproś o pięciu ochotników, którzy wyjdą do przodu i wypiszą pięć najważniejszych rzeczy, których nauczyliście się na tej lekcji. Zapytaj grupę, dlaczego te rzeczy są ważne.

Przygoda numer 52

Łk 2:1-14; Mt 1:1-2 i 18-25

Motyw opowieści: Narodził się Syn Boży. Nazywał się Jezus.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Święty Łukasz podaje dokładny czas narodzin Jezusa. Było to za panowania cesarza Augusta. Cesarzy rzymskich uważano za bogów, więc jest wielka różnica między cesarzem Augustem a Jezusem, który został królem.
- Jezus Chrystus jest główną postacią w opisie św. Mateusza. Początkowy werset łączy Go z dwoma wielkimi przymierzami z historii Izraela: z Dawidem (2 Sm 7) i z Abrahamem (Rdz 12 i 15).
- I Józef, i Maria pochodzili z rodu królewskiego.
- Maria urodziła Jezusa i położyła go w żłobie – miejscu, z którego jadły zwierzęta.
- Ponieważ w gospodzie nie było miejsca dla Marii i Józefa, Jezus najprawdopodobniej urodził się w jaskini lub szopie, w której trzymano zwierzęta.
- Ukazanie się anioła przeraziło pasterzy. Anioł uspokoił ich i powiedział, żeby się nie bali. Przekazał im dobrą wiadomość o wielkiej radości: właśnie urodził się Chrystus, Pan!
- Podanie genealogii Jezusa Chrystusa było jednym z najciekawszych sposobów, z pomocą którego św. Mateusz mógł rozpocząć księgę skierowaną do żydowskich czytelników. Ponieważ to pochodzenie rodziny świadczyło o tym, że należy ona do wybranego Bożego ludu, św. Mateusz zaczął od wykazania, że Jezus jest potomkiem Abrahama, ojca wszystkich Żydów, i bezpośrednim potomkiem Dawida, wypełniając starotestamentalne proroctwa mówiące o pochodzeniu Mesjasza. Jego pochodzenie zostało starannie zachowane. To pierwszy z wielu podanych przez św. Mateusza dowodów na to, że Jezus jest prawdziwym Mesjaszem.

Oś czasu:

Początki życia Jezusa Chrystusa

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij, że poznajecie główne wątki Biblii. Chociaż Biblia zawiera wiele historii, wszystkie wiążą się z jednym wiodącym tematem. To historia nadziei. Aby ją sobie utrwalić i zobaczyć we wszystkich lekcjach, powtórzmy sobie poprzednie. Zapytaj: „**Jakie najważniejsze biblijne wydarzenia poznaliśmy do tej pory?**”

- Bóg istniał zawsze i ma wielką moc.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co na niej jest.
- Lucyfer, albo Szatan, zwiódł Adama i Ewę. Zgrzeszyli, okazując nieposłuszeństwo Bogu.
- Bóg zesłał na cały świat potop, który zabił wszystkich na ziemi. Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, bo Noe był prawym człowiekiem.
- Bóg złożył Abrahamowi wyjątkowe obietnice.
- Jakub walczył z aniołem Pana i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Zyskując na Egipcie plagi, Bóg uwolnił Izraelitów i wyprowadził ich stamtąd.
- Bóg ustanowił kodeks moralny nazwany Dziesięcioma przykazaniami, którego Izraelici mieli przestrzegać.
- Z Bożą pomocą Izrael wszedł do Ziemi Obiecanej.
- Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia ześle nowego Króla.
- Królestwo zostało podzielone na dwa z powodu grzechów Salomona.
- Izrael i Juda zostali uprowadzeni do Asyrii i Babilonu.
- Żydzi wrócili z wygnania, żeby odbudować świątynię i mury.

3) Wyłóż lekcję

Jezus Chrystus narodził się w bardzo wyjątkowy sposób. Co wiecie o Jego narodzinach?

Być może pojawiają się błędne informacje na temat narodzin Jezusa.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Główne wydarzenia

Powtarzanie wiadomości jest częścią nauki. Wypisano tu dwanaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na oddzielnym kawałku papieru lub kartonu. Niech dzieci ułożą je w porządku chronologicznym. Podziel grupę na małe, dwu-, trzypersonowe drużyny. Mierz czas, w którym każdej drużynie uda się ułożyć wydarzenia we właściwym porządku. Zwycięzcy otrzymują nagrodę.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

To historia najcudowniejszych narodzin w historii. Zaczęło się od tego, że kuzynka Marii, Elżbieta, zaszła w ciążę, kiedy była już bardzo stara. Anioł Pana powiedział Marii o Elżbiecie. Anioł powiedział też Marii, że dla Boga nie ma nic niemożliwego. Maria udała się w podróż z Nazaretu na północy do Judy na południu. Droga była długa, a kiedy dotarła na miejsce, okazało się, że jej kuzynka jest w szóstym miesiącu ciąży. Mniej więcej w tym samym czasie anioł Gabriel ukazał się Marii i powiedział jej, że będzie miała syna, któremu ma dać na imię Jezus. Maria i Elżbieta bardzo się cieszyły i chwaliły Boga. Maria została u Elżbiety przez trzy miesiące, a następnie wróciła do domu.

Maria była narzeczoną Józefa. Oboje byli pobożni i nie spali jeszcze ze sobą. Kiedy Józef odkrył, że Maria jest w ciąży, nie chciał, żeby musiała się wstydzić wobec ludzi. Wymyślił plan, żeby ochronić Marię, ale nie chciał się z nią ożenić, bo była w ciąży. Jednak anioł Boży powiedział Józefowi, że Maria jest w ciąży, ale nie spała z żadnym mężczyzną. Maria zaszła w ciążę w bardzo wyjątkowy sposób. Anioł powiedział Józefowi, że stało się to sprawą Ducha Świętego. Powiedział mu, że ma nadać dziecku imię Jezus, bo On zbawi swój lub od grzechów.

Nadszedł czas, żeby Maria urodziła dziecko. Józef i Maria musieli udać się w długą podróż z Nazaretu do Betlejem, żeby wziąć udział w spisie ludności w Betlejem. Kiedy tam dotarli, okazało się, że nie mają gdzie się zatrzymać. Wszystkie domy i gospody były pełne. Tej nocy Maria urodziła Jezusa. To były niezwykle narodziny. Wokół były tylko zwierzęta gospodarskie. Bóg obudził przebywających w pobliżu pasterzy. Powiedział im, że narodził się Zbawiciel i że to dobra wiadomość dla całego świata. Ogromny chór aniołów śpiewał na chwałę Boga. Pasterze byli przerażeni, ale poszli do Betlejem, żeby znaleźć tego Zbawiciela, i rzeczywiście wszystko było tak, jak zapowiedział anioł. Znaleźli dziecko owinięte w pieluszki i leżące w żłobie – takim, z jakiego jadły bydło i konie. Nie mogli usiedzieć na miejscu. Opowiadali wszystkim o tym wyjątkowym dziecku.

Po dłuższym czasie ze Wschodu przybyli mędrcy z darami dla dziecka, które było królem. Gwiazda doprowadziła mędrców z dalekiego wschodu do tego wyjątkowego dziecka. Przynieśli Jezusowi dary jako symbol ich czci. Narodził się Mesjasz. Aniołowie to wiedzieli. Maria i Józef to wiedzieli, a także pasterze i mędrcy. Wkrótce wiele osób dowiedziało się o tym wyjątkowym maleństwie. Dla Boga naprawdę nie ma nic niemożliwego.

Ćwiczenie: Historia według dwóch ewangelistów

- Święci Mateusz i Łukasz opowiadają o narodzeniu Jezusa. Przeczytaj grupie oba fragmenty. Omówcie:
- Jakie są wspólne cechy tych dwóch fragmentów?
- Jakie są wyjątkowe cechy każdego z nich?

Werset do zapamiętania

Łk 2:11 – Dziś bowiem w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Give Me Jesus* autorstwa Fernando Ortegi.

Aktywność biblijna

Bardzo wyjątkowe ogłoszenie

Czy dowiedzieliście się kiedyś o jakiejś naprawdę wielkiej tajemnicy? Takiej faktycznie szczęśliwej? Pamiętam, że kiedyś ktoś powiedział mi, że w naszej rodzinie pojawi się nowe dziecko. Byłem taki przejęty, nie mogłem się doczekać, żeby powiedzieć o tym wszystkim! A co, gdybyście się dowiedzieli, że właśnie urodził się KRÓL? Gdybyście to wy mieli zdecydować, kto pierwszy się o tym dowie, to komu powiedzielibyście najpierw? (poczekaj na odpowiedzi) A jak myślicie, komu Bóg powiedział jako pierwszemu o narodzinach swojego własnego Syna, Jezusa? Innemu królowi? Liderom kościoła? Osobom rządzącym? Nie! Powiedział o tym grupie pasterzy. Czy tych pasterzy uważano za ważnych i wpływowych? Nie w oczach świata. Czasem się zastanawiam, czy mówiąc tę nowinę najpierw pasterzom, Bóg chciał, żebyśmy zrozumieli, że nie trzeba być bogatym ani ważnym w oczach świata, żeby być ważnym dla Niego.

Pomysł: niech dzieci wymyślą ogłoszenia i plakaty oznajmiające narodzenie Jezusa.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Sztafeta

Utwórz dwie drużyny. Zapisz werset do zapamiętania dużymi literami około 9 m od nich. Niech zawodnicy kolejno podbiegają do wersetu i głośno odczytują kolejne słowo, tak żeby wszyscy usłyszeli. Kiedy zawodnik przeczyta swoje słowo, wraca do grupy i klepie w ramię kolejną osobę, która biegnie odczytać następne słowo. Powtarzajcie zawody, aż wszystkie słowa zostaną odczytane.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny. Niech w ciągu minuty każda z nich zapisze jak najwięcej faktów na temat narodzenia Jezusa. Przykłady:

- Jezus urodził się za panowania cesarza Augusta.
- Spośród ewangelistów historię narodzin Jezusa opowiadają tylko św. Mateusz i św. Łukasz.
- Maria i Elżbieta były kuzynkami.
- Józef i Maria byli pobożni.
- Józef i Maria wyruszyli do Betlejem na spis ludności.
- Pierwszym łóżeczkiem Jezusa był żłób (miejsce, z którego jadły bydło lub konie).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Jednominutowa lista

Niech w ciągu minuty każda drużyna wypisze jak najwięcej informacji zdobytych w trakcie tej lekcji.

Kiedy czas minie, porównajcie listy i zdecydujcie, kto wypisał więcej faktów. Podkreśl, że szukacie istotnych faktów.

5) Zastosowanie lekcji

Oczekiwanie wreszcie dobiegło końca. Nadszedł Mesjasz. Kiedy przybyli mędrcy ze Wschodu, przynieśli Panu Jezusowi szczególne dary.

Pomyślcie o jednej albo dwóch rzeczach, które możecie komuś podarować w tym tygodniu.

**Motyw opowieści: Narodził się Syn Boży.
Nazywał się Jezus.**

Przygoda numer 53

Mt 1:1-16 i Łk 3:23-28

Motyw opowieści:
Wśród przodków Jezusa byli Abraham i Dawid.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- W historiach rodzin żydowskich genealogia rodu ukazuje związek pomiędzy daną osobą a którymś jej ważnym przodkiem.
- Otwarta genealogia rodu ukazuje ogólną serię połączeń pokoleniowych, ale pomija niektóre pokolenia. Jeśli przedstawiono wszystkie pokolenia, jest to genealogia zamknięta.
- Słowo „ojciec” może też oznaczać dziadka, pradziadka lub innego potomka rodu. Słowo „syn” oznacza czasem po prostu potomka.
- Genealogia zapisana przez św. Mateusza najprawdopodobniej podaje przodków Jezusa w linii Józefa jako jego prawnego ojca. U św. Łukasza jest to najprawdopodobniej rodowód Jezusa w linii Marii, jego fizycznej matki.
- Bóg złożył swoje obietnice w formie przymierza (kontraktu lub przysięgi). Miały się one wypełnić w jednym Człowieku, który musiał pochodzić od Abrahama. Genealogia w Ewangelii wg św. Mateusza dowodzi, że Jezus pochodzi z rodu, którego dotyczy przymierze. Drugim ważnym elementem genealogii Jezusa jest jego związek z Dawidem. Na późniejszym etapie historii Izraela Bóg obiecał Dawidowi, że Mesjasz będzie pochodził z jego rodu.
- Święty Łukasz jest bardzo uważny. Podaje, że Jezus „był, jak sądzono, synem Józefa” (3:23). W rzeczywistości tak nie było. Był długo oczekiwanym „potomstwem kobiety” (Rdz 3:14-15, pierwsze proroctwo w Biblii). Wydaje się, że Józef, syn Marii, formalnie odnotował fakt adoptowania Jezusa w archiwach świątynnych. Kiedy Józef ożenił się z Marią, królewski ród pochodzący od Salomona połączył się z naturalnym rodem wywodzącym się od Natana.

2) Rozpocznij lekcję

Aby powtórzyć wiadomości z poprzednich lekcji, wydrukuj następującą planszę:

Okres dziejów	Motyw opowieści	Pieśni	Wersety
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Przypomnijcie sobie ostatnich dziesięć lekcji. Dla każdej lekcji niech dzieci podadzą okres dziejów (100 punktów), motyw opowieści (200 punktów), pieśń (300 punktów) i werset do zapamiętania (400 punktów).

Zwycięska drużyna otrzymuje nagrodę. Zazwyczaj rywalizacja to dla dzieci świetna zabawa. Zaangażuj w nią całą grupę. W zależności od liczebności grupy możesz ustalić, że każde dziecko może odpowiedzieć tylko jeden albo dwa razy.

Łącznie można będzie zdobyć 11 000 punktów – 1000 punktów za każdą lekcję (100 za okres dziejów, 200 za motyw opowieści, 300 za piosenkę i 400 za werset).

3) Wyłóż lekcję

Ile osób z genealogii swojej rodziny potrafisz wymienić? Jak daleko wstecz dasz radę sięgnąć?

Co wiesz o tych ludziach?

Posiadamy wiele informacji o historii rodziny Jezusa. Jej zapisy sięgają wstecz około 2000 lat do Abrahama. Na tej lekcji poznaliśmy pewne szczegóły historii rodziny Jezusa i dowiedzieliśmy się, dlaczego to takie ważne.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

Utwórz dwie grupy liczące po tyle samo osób. Możesz podzielić grupę według tego,

1. kto ma najwięcej rodzeństwa,

2. a kto mniej.

Wróćcie jeszcze do tej gry pod koniec lekcji.

Wszystko zaczęło się około 4000 lat przed narodzeniem Jezusa. Bóg stworzył Adama i dał mu obietnicę potomka, który zmiażdży Szatana. To było pierwsze proroctwo w Biblii. Przez następne 4000 lat rodziło się wielu ludzi i następowało po sobie wiele pokoleń. Jest jeden ród, który wyraźnie się wśród nich wyróżnia. To historia rodziny Jezusa, sięgająca aż do Adama. Narodziny Chrystusa były nie tylko cudem – było to najdonioślejsze wydarzenie w całej historii.

Dwóch badaczy prześledziło historię rodziny Jezusa Chrystusa. To św. Mateusz i św. Łukasz. Święty Mateusz prześledził historię rodziny Jezusa od strony prawnej, sięgając aż do Abrahama. Święty Łukasz dotarł natomiast do samych ludzkich początków rodziny Jezusa – do Adama.

Genealogia rodziny Jezusa ukazuje nam Jego wyjątkowość. Śledząc ją, św. Łukasz dotarł, jak wspomniałem, aż do Adama. Jego genealogia obejmuje znane postacie takie jak Abraham czy Dawid. Święty Mateusz zajął się prawem Jezusa do bycia królem. Również Abrahama i Dawida. Jezus w wyjątkowy sposób spełniał wymagania, by być „Bogiem-człowiekiem”. Był w pełni Bogiem, a jednak urodził się z kobiety. Był w pełni człowiekiem, a jednak to Bóg Ojciec był jego prawdziwym ojcem.

Nikt przez całą historię nie mógł tego o sobie powiedzieć. Jezus miał prawo, by być oczekiwanym Mesjaszem, i urodził się jako człowiek, przez co mógł utożsamić się z ludźmi takimi jak my. Dlatego nazwany został „Jednorodzonym Synem”. Był – i jest – wyjątkowym Synem Bożym. Nie było i nigdy nie będzie nikogo takiego jak On. Nie ma nikogo takiego jak On! Dzięki szczegółowym badaniom, które przeprowadzili św. Mateusz i św. Łukasz, wiemy, że Jezus Chrystus jest Jedynym, który mógł być Zbawicielem świata!

Jezus nazwany został „synem Dawida”. Oznaczało to, że był obiecany przez Boga Mesjaszem. Miano „syna Dawida” oznaczało prawo do bycia Mesjaszem – królem żydowskim. Jego królestwo zostało ustanowione przez Boga Ojca. Wielu ludziom nie podobał się ten „Bóg-człowiek”. Był on długo wyczekiwanym zwycięzcą nad Szatanem, obiecany na 4000 lat przed Jego narodzinami. Historia rodziny Jezusa jest ważna, bo mówi nam o Jego wyjątkowych przodkach na przestrzeni lat.

Ćwiczenie: Porównanie

Porównajcie ze sobą wersety Mt 1:16 i Łk 3:23. Co mówią nam o wyjątkowości Jezusa Chrystusa?

- Mt 1:16 „A Jakub spłodził Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem”.
- Łk 3:23 „Jezus miał około trzydziestu lat. Był, jak sądzono, synem Józefa”.

Łukasz bardzo wyraźnie zaznacza, że Jezusa „uważano” za syna Józefa. Mateusz nazywa go Chrystusem.

Werset do zapamiętania

Mt 1:16 – A Jakub spłodził Józefa, męża Marii, z której narodził się Jezus, zwany Chrystusem.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Give Me Jesus* autorstwa Fernando Ortegi.

Aktywność biblijna

Historia rodziny Jezusa

Przygotuj wcześniej trzynaście pasków papieru o długości około 30 cm i szerokości około 3 cm. Zapisz na paskach poniższe imiona (po jednym imieniu na pasek): Adam, Abraham, Izaak, Jakub, Juda, Dawid, Józef. Na kolejnych pięciu paskach zapisz imiona ludzi, których dzieci będą znały – polityków, gwiazd sportu, aktorów, piosenkarzy itp. Na ostatnim pasku napisz „Jezus Chrystus”. Powiedz: „**Stworzymy teraz łańcuch łączący Jezusa z Jego przodkami, którzy żyli około 2000 lat wcześniej niż On**”.

Zadaniem dzieci jest stwierdzenie, które imiona należą do przodków Jezusa, a które nie, i rozdzielenie pasków na te dwie kategorie. Zmieszaj paski i podnoś po jednym. Odczytuj imiona i niech dzieci decydują „tak” lub „nie”. Kiedy wszystkie paski będą rozdzielone, pomóż dzieciom ułożyć je w porządku chronologicznym (patrz powyższa lista). Sklejcie ze sobą wszystkie paski tak, by stworzyły łańcuch. Na koniec wyjmij pasek, na którym napisane jest „Jezus Chrystus”. Jezus jest ostatnim ogniwem łańcucha. Opowiedz grupie o tym, że historia rodziny Jezusa sięga aż do Adama. Bóg od samego początku miał plan, żeby posłać na świat Jezusa, aby zbawić nas od naszych grzechów.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Głuchy telefon

Zapamiętajcie ten werset grając w głuchy telefon. Ustawcie się w jednej linii. Wyszepcz do ucha pierwszej osoby fragment wersetu, ona niech powtórzy go następnej, a ta kolejnej – aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Tak samo zrób z drugim i trzecim fragmentem, aż opanujecie cały werset.

4) Analiza lekcji

Wróćcie do punktowanego teleturnieju biblijnego z początku lekcji.

- Za 100 punktów: Jakie dwie osoby zbadały historię rodziny Jezusa? (św. Mateusz i św. Łukasz)
- Za 200 punktów: Który z nich przeszedł prawo Jezusa do bycia Mesjaszem? (św. Mateusz)
- Za 300 punktów: Który z nich przedstawił ludzki aspekt Jezusa jako Mesjasza? (św. Łukasz)
- Za 400 punktów: Które dwa rozdziały Biblii mówią o historii rodziny Jezusa? (Ewangelia wg św. Mateusza 1 oraz wg św. Łukasza 3)
- Pytanie bonusowe za 500 punktów: Jaki jest temat tej lekcji? (Wśród przodków Jezusa byli Abraham i Dawid)

5) Zastosowanie lekcji

Święci Mateusz i Łukasz byli badaczami. Zbadali historię rodziny Jezusa. Na zadanie domowe niech dzieci przeczytają te wersety. Po przeczytaniu niech zastanowią się, o czym mówią te wersety:

- Księga Micheasza 5:2 (autor: Micheasz);
- Księga Izajasza 53 (autor: Izajasz);
- Psalm 22 (autor: Dawid);
- Księga Rodzaju 3:15 (autor: Mojżesz)

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

To ćwiczenie jest kontynuacją powtórzenia wiadomości z początku lekcji.

Zastosowanie lekcji – ćwiczenie: Zadanie domowe

Zadaj dzieciom zadanie domowe. Będzie to pierwsze, czym się zajmiecie na następnej lekcji.

Motyw opowieści: Wśród przodków Jezusa byli Abraham i Dawid.

Przygoda numer 54

Mt 2:1-15 i Łk 2:22-38

Motyw opowieści: Wydarzenia z pierwszych lat życia Jezusa świadczą o tym, że był kimś bardzo wyjątkowym.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Bóg powiedział Symeonowi, że zobaczy pociechę Izraela. Kiedy Jezus osiągnął odpowiedni wiek, Maria i Józef przynieśli Go do świątyni. Kiedy Symeon ich zobaczył, wziął małego Jezusa w ramiona i pobłogosławił Go. Powiedział, że teraz może umrzeć w spokoju.
- Anna była wdową. Miała osiemdziesiąt cztery lata. Była wdową przez większość życia. Została nazwana prorokinią, co oznacza, że była wyjątkowo blisko Boga. Regularnie przebywała w świątyni, modląc się, poszcząc i chwając Boga. Podobnie jak Symeon Anna wiedziała, że Jezus jest odkupieniem Izraela. To On był obiecany Mesjaszem.
- Ponieważ Anna i Symeon żyli w kulturze, która ceniła starszych ludzi, ich prorocтва były jeszcze bardziej znaczące.
- Prawo nakazywało złożenie na ofiarę młodego cielca lub baranka, jeśli rodziców było na to stać. Biedni mogli przynieść dwa młode ptaki. Józef i Maria złożyli ofiarę ubogich.
- Później, kiedy Jezus miał dwanaście lat, Jego matka i ojciec razem z innymi znów udali się do świątyni, żeby oddać chwałę Bogu. W świątyni Jezus zaczął bardzo zaawansowaną rozmowę z przebywającymi tam uczonymi. Kiedy Jego rodzice wyszli ze świątyni, nie wiedzieli, że nie było Go wśród wielu innych pielgrzymów. Zazwyczaj w dużych grupach kobiety i dzieci szły z przodu, a mężczyźni na końcu. Jako dwunastoletni chłopiec Jezus mógł być albo wśród tych pierwszych, albo drugich.

Oś czasu:

2) Rozpocznij lekcję

Jednym z celów powtarzania wiadomości jest to, żeby dzieci zyskały ogólny ogląd biblijnej historii. Dzisiaj chcemy je poprosić, żeby wymienili niektóre z wątków, które powtarzają się w dotychczasowych lekcjach. Dzieci mogą się zgłaszać do odpowiedzi. Możesz użyć przykładów powracających wątków historii biblijnej:

Niesamowita Boża moc:

- Stworzenie
- Światowy potop
- Przejście Morza Czerwonego
- Wejście do Ziemi Obiecanej

Zastępcza ofiara ze zwierzęcia:

- Adam i Ewa
- Abraham i Izaak na górze Moria
- Boże zapewnienie przebaczenia
- Dzień Prześlągania

Wiara, która podoba się Bogu:

- Noe
- Abraham
- Pascha
- Rut i Samuel
- Król Dawid

Bóg karze za grzech:

- Adam i Ewa
- Niewiara w Kadesz-Barnea
- Saul, pierwszy król Izraela
- Król Salomon
- Podzielone królestwo

Wyjątkowa osoba – Jezus Chrystus:

- Proroctwa o Jezusie
- Narodzenie Jezusa
- Wydarzenia z pierwszych lat życia Jezusa

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Główne wydarzenia

Wypisano tu dwanaście wydarzeń. Zapisz każde z nich na oddzielnym kawałku papieru lub kartonu. Niech dzieci ułożą je w porządku chronologicznym. Podziel grupę na małe, dwu-, trzy-osobowe drużyny.

Mierz czas, w którym każdej drużynie uda się ułożyć wydarzenia we właściwym porządku. Zwycięzcy otrzymują nagrodę.

3) Wyłóż lekcję

Święci Mateusz i Łukasz byli badaczami. Zbadali historię rodziny Jezusa. W ramach powtórzenia wiadomości z ostatniej lekcji zapytaj dzieci, co odkryły na temat tego, o kim pisali Micheasz, Izajasz, Dawid i Mojżesz:

- Księga Micheasza 5:2 (autor: Micheasz);
- Księga Izajasza 53 (autor: Izajasz);
- Psalm 22 (autor: Dawid);
- Księga Rodzaju 3:15 (autor: Mojżesz)

Ćwiczenie: Zadanie domowe

Upewnij się, żeby zapytać dzieci o ich zadanie domowe z zeszłego tygodnia.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Trzydzieści trzy dni po narodzeniu Jezusa wydarzyło się coś niesamowitego. Maria i Józef pokonali krótką drogę z Betlejem do Jerozolimy. W Jerozolimie poszli do świątyni i złożyli ofiarę. Marii i Józefa nie było stać na złożenie w ofierze baranka, więc przynieśli na ofiarę parę gołąbków lub synogarlic.

Kiedy weszli na teren świątyni, niosąc małego Jezusa, podszedł do nich stary człowiek. Nazywał się Symeon. Bóg obiecał mu, że zanim umrze, zobaczy pociechę Izraela. Wszyscy wiedzieli, co to znaczy..., że przed śmiercią zobaczy Mesjasza. Przywódcy religijni w tamtych czasach nie szukali Mesjasza, ale Symeon – tak. Kiedy Maria i Józef weszli do świątyni, zamierzali po prostu złożyć ofiarę – i tyle. Ale kiedy spotkali Symeona, wszystko się zmieniło. Symeon rozpoznał, że to miesięczne dziecko jest Mesjaszem. Musiał wiedzieć to bezpośrednio od Boga. Kiedy Symeon rozpoznał Mesjasza, od razu zaczął wielbić Boga. Napisał Psalm na tę okazję, wyrażający nawet to, że Mesjasz przyjdzie do wszystkich ludzi, nie tylko Żydów. Maria i Józef byli zdumieni. Przyszli do świątyni, żeby złożyć ofiarę, a tu nagle zupełnie obcy im człowiek rozpoznaje w ich nowonarodzonym dziecku oczekiwanego od dawna Mesjasza. Maria i Józef wiedzieli, kim jest Jezus, ale nie spodziewali się, że inni Go rozpoznają.

Ich dzień stał się jeszcze ciekawszy, kiedy starsza pani imieniem Anna także rozpoznała w Jezusie Mesjasza i wielbiła Boga za ten dar. Nadszedł Mesjasz, pociecha Izraela! Po setkach lat oczekiwania nareszcie się zjawił.

W pierwszych latach życia Jezusa Jego rodzina kilka razy się przeprowadzała. Z Betlejem przenieśli się do Egiptu, a potem z powrotem do Nazaretu. Nie wiemy nic więcej o Jezusie aż do momentu, kiedy skończył dwanaście lat. Wtedy Jego rodzice znowu poszli do świątyni. Przybyli tam razem z dużą grupą ludzi. Kiedy przyszedł czas, żeby wracać do domu, Józef i Maria myśleli, że Jezus jest gdzieś wśród nich. W tamtych czasach był zwyczaj, że kiedy ludzie podróżowali w dużych grupach, kobiety szły z przodu, a mężczyźni na końcu. Jako dwunastoletni chłopiec Jezus mógł być albo wśród tych pierwszych, albo drugich. Kiedy Maria i Józef zorientowali się, że Jezusa z nimi nie ma, wrócili do świątyni i znaleźli Go rozmawiającego z uczonymi. Učení byli pod dużym wrażeniem tego dwunastolatka. Maria rozmyślała o czasach, kiedy Jezus był jeszcze dzieckiem.

Ćwiczenie: Historia bez słów

Opowiedz grupie o tym, że Symeon i Anna byli starzy i najprawdopodobniej mieli trudności z poruszaniem się. Opowiadając historię, zamiast mówić „Symeon” lub „Anna” zgarb się (możesz opierać się na lasce) i niech dzieci uzupełnią właściwe imię.

Werset do zapamiętania

Łk 2:52 – A Jezusowi przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Give Me Jesus* autorstwa Fernando Ortegi

Aktywność biblijna

Sprawy mojego ojca

Zacznij ćwiczenie od pytania: „Czym zajmuje się twój tata?”. Wyjaśnij, że chcesz się dowiedzieć, czym zajmują się ojcowie uczniów. Poproś trzech lub czterech ochotników, żeby odegrali zawód swoich ojców. Na przykład dziecko szefa kuchni może udawać, że coś gotuje, a dziecko ojca pracującego w IT, że siedzi przy komputerze i pisze coś na klawiaturze. Kiedy jedno dziecko odgrywa zawód swojego ojca, reszta może zgadywać, o jakie zajęcie chodzi. Kiedy odgadną, możesz zadać temu dziecku kilka pytań na temat pracy jego taty. Podkreśl, że wiedzą więcej o tym, co robią ich ojcowie, bo należą do ich rodziny. Kiedy wszystkie zawody zostaną odgadnięte, zapytaj: „**Kto był Ojcem Jezusa?**”. (Bóg). „Czym zajmuje się Bóg?” (uczenie ludzi Biblii, uzdrawianie, kochanie itd.) „Gdzie byście poszli, żeby zajmować się sprawami Boga?” (Do kościoła albo do ludzi, którzy nie znają prawdy o Bogu). „Kiedy Jezus miał dwanaście lat, poszedł do świątyni, żeby zadawać pytania ludziom, którzy studiowali Biblię. Zawsze interesował się «sprawami» swojego Ojca! Zastanówmy się, co by się podobało naszemu Ojcu w niebie”. Pozwól dzieciom się wypowiedzieć.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Graffiti

Aby pomóc dzieciom nauczyć się na pamięć tego wersetu, możesz posłużyć się graffiti. Zapisz każde słowo wersetu na osobnej kartce papieru. Następnie w dwu-, trzyosobowych grupach niech dzieci ułożą je we właściwej kolejności. Kiedy grupie uda się ułożyć werset we właściwej kolejności, najprawdopodobniej dzieci będą już go pamiętały.

4) Analiza lekcji

Podsumujcie lekcję w mniejszych grupach i wypiszcie jej siedem głównych myśli:

- Józef i Maria przychodzą do świątyni.
- Józef i Maria przynoszą na ofiarę parę gołąbków lub synogarlic.
- Symeon rozpoznaje Mesjasza w małym Jezusie.
- Symeon wielbi Boga Psalmem.
- Anna rozpoznaje w małym Jezusie pociechę Izraela.
- Jezus idzie do świątyni.
- Jezus zostaje w świątyni, żeby porozmawiać z uczonymi.

5) Zastosowanie lekcji

Powiedz dzieciom: „Historia waszej rodziny jest bardzo ważna. Może tak nie myślicie, ale tak jest. Historia rodziny Jezusa sięga ponad 4000 lat wstecz. Co robi na was w tym największe wrażenie?

Opowiedzcie jednej lub dwóm osobom o historii rodziny Jezusa. Możecie zacząć od zapytania kogoś z rodziny lub przyjaciół, ilu swoich krewnych potrafi wymienić. Potem zapytajcie, ilu członków rodziny Jezusa potrafią wymienić”.

Motyw opowieści: Wydarzenia z pierwszych lat życia Jezusa świadczą o tym, że był kimś bardzo wyjątkowym.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Znajdź w Biblii

Podziel grupę na mniejsze zespoły po dwie lub trzy osoby. Ich zadaniem jest odnalezienie każdego z siedmiu głównych wątków lekcji, wymienionych po lewej stronie. W młodszych grupach lub jeśli dzieci nie potrafią czytać, pomóż im wyszukiwać wersety.

Przygoda numer 55

Mt 4:1-11

Motyw opowieści: Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Po tym, jak Jezus przyjął chrzest, Duch zaprowadził Go na pustynię, gdzie pościł przez czterdzieści dni.
- Po czterdziestodniowym poście diabeł trzy razy Go kusił.
- Te trzy próby pokazały, że Jezus był bez grzechu i nie mógł zgrzeszyć.
- Pierwsza próba (w. 3-4) dotyczyła Jego synostwa. Był głodny i diabeł próbował Go przekonać, że jeśli jest Synem Bożym, powinien zamienić kamienie w chleb. To, że Jezus był głodny, było w tamtym czasie Bożą wolą dla Jego życia. Jezus odpowiedział Słowem Bożym, mówiąc, że człowiek powinien żyć każdym słowem wypowiedzianym przez Boga (Pwt 8:3). Cytując Księgę Powtórzonego Prawa, Jezus potwierdził bezbłądność Biblii.
- Podczas drugiej próby (w. 5-7) Szatan kusił Jezusa popularnością. Szatan w niewłaściwy sposób przywołał Ps 91:11-12, mówiący o tym, że Jego aniołowie będą Go chronić. Pomiął zawarte tam słowa „na wszystkich twoich drogach”. Był to rażący błąd Szatana i Jezus po raz kolejny odpowiedział na pokusę Słowem Bożym, cytując z Pwt 6:16 i mówiąc Szatanowi, że nie należy próbować wystawiać Boga na próbę.
- Trzecia próba (w. 8-11) dotyczyła władzy Jezusa. Gdyby Jezus pokłonił się Szatanowi, nie byłby bezgrzeszną ofiarą za grzechy na krzyżu. Oznaczałoby to poddanie się Szatanowi – ale Jezus tego nie zrobił. Po raz kolejny Jezus odpowiedział Słowem Bożym (Pwt 6:13 i 10:20), mówiąc, że tylko Bogu należy się chwała i służba.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci o pomoc w przypomnieniu sobie poprzednich wersetów do zapamiętania. Możesz zapytać: „**Kto pamięta, co mówi (werset)?**”.

- Przygoda 42: 2 Księga Kronik 7:14
- Przygoda 43: 1 Księga Królewska 11:38
- Przygoda 44: 1 Księga Królewska 18:39
- Przygoda 45: Księga Izajasza 53:6
- Przygoda 46: 2 Księga Królewska 17:19
- Przygoda 47: Księga Jeremiasza 31:34
- Przygoda 48: Księga Ezechiela 36:26
- Przygoda 49: Księga Ezdrasza 6:16
- Przygoda 50: Księga Nehemiasza 8:10
- Przygoda 51: Księga Daniela 2:44
- Przygoda 52: Ewangelia wg św. Łukasza 2:11
- Przygoda 53: Ewangelia wg św. Mateusza 1:16
- Przygoda 54: Ewangelia wg św. Łukasza 2:52

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie wersetów

Oto czternaście ostatnich wersetów do zapamiętania. Podziel grupę na dwie drużyny, których zadaniem będzie podanie jak największej liczby wersetów z listy.

Daj im na to pięć minut i zachęć do współpracy w grupach.

3) Wyłóż lekcję

Szatan wie, kiedy jesteśmy słabi. Będzie próbował nas kusić. Jakie są przykłady ludzi, o których się uczyliśmy, którzy byli kuszeni przez Szatana? Ci ludzie ulegli pokusom diabła. Dzisiaj opowiem wam o Kimś, kto nie poddał się pokusom Szatana.

- Adam i Ewa (Rdz 2)
- Kain (Rdz 4)
- Pokolenie Noego (Rdz 6)
- Niewiara w Kadesz-Barnea (Lb 21)

Opowiedz historię

Bóg Ojciec wyraził swoje wielkie zadowolenie z Jezusa Chrystusa po Jego chrzcie. Przy chrzcie Jezusa Bóg Ojciec słyszalnym głosem powiedział wszystkim, że ma w Nim upodobanie. Ta chwila minęła. Po tym publicznym ogłoszeniu Duch Święty wyprowadził Jezusa na pustynię, żeby przeżył bardzo szczególną próbę. Jezus przygotował się do tej próby, modląc się i pościąc przez czterdzieści dni.

Po tym poście Jezus był kuszony przez diabła. Wyobrażacie sobie, że pierwszą pokusą, na jaką Szatan wystawił Jezusa, było jedzenie? Szatan powiedział Jezusowi, żeby zamienił kamienie w chleb. To miało sens. Gdyby Jezus coś zjadł, lepiej by się poczuł. Ale Jezus wiedział lepiej. Nie zamierzał posłuchać głosu Szatana. Wiedział, że to było złe. Zamiast poddać się pokusie zacytował słowa zapisane przez Mojżesza wiele lat wcześniej. Powiedział Szatanowi, że człowiek żyje nie tylko chlebem. Jezus przeszedł pierwszą próbę, nie poddając się pokusie Szatana.

Następną rzeczą, którą zrobił Szatan, było wzięcie Jezusa na szczyt świątyni. Tam zacytował mu coś, co dużo wcześniej napisał król Dawid, i zakwestionował miłość i troskę Boga Ojca. Jezus wiedział, że Szatan próbuje Go zwieść, przekręcając słowa Boże. Jezus znowu zacytował coś, co dużo wcześniej napisał Mojżesz. Powiedział, że nie należy wystawiać Boga na próbę. Jezus odparł kolejną pokusę Szatana. Diabeł zakwestionował Bożą miłość i troskę i próbował wzbudzić w Jezusie wątpliwość, czy Bóg zapewni Mu jedzenie. Szatan atakował Boży charakter i Jezus o tym wiedział. To właśnie zrobił Szatan, kusząc Ewę w ogrodzie. Szatan jest wielkim oszustem i kłamcą. Kusił Ewę, kusił Jezusa, i to właśnie robi przez cały czas... Kusi ludzi.

Ostatnia pokusa mogła być najtrudniejsza. Szatan zabrał Jezusa na szczyt wielkiej góry. Obaj mieli widok na wszystkie strony. Szatan zaoferował Jezusowi wszystkie królestwa świata, jeśli upadnie i mu się pokłoni. Jezus odmówił. Będzie służył Bogu i Go wielbił – tylko Jego. Nikt inny nie jest godny tego, by Go czcić.

Kiedy Jezus przeszedł przez wszystkie próby, zjawili się aniołowie, którzy Mu służyli. Szatan na jakiś czas zostawił Go w spokoju. Ale nie na długo. Czekał na inną okazję, żeby wystawić Jezusa na próbę, z nadzieją, że ulegnie jego pokusom.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Opieranie się pokusom

- Jezus pokazuje nam, jak opierać się pokusom. Wypisz poniższe pytania i rozdaj je ochotnikom. Niech odpowiedzą na nie po tym, jak opowiesz dzisiejszą historię.
- Kto wyprowadził Jezusa na pustynię, żeby był kuszony?
- Dlaczego Szatan kusił Jezusa pod koniec Jego postu?
- Co Szatan zaproponował Jezusowi jako pierwszą pokusę? Dlaczego?
- Co Szatan zaproponował Jezusowi jako drugą pokusę? Gdzie Go kusił?
- Co Szatan zaproponował Jezusowi jako trzecią pokusę?
- Kto troszczył się o Jezusa, kiedy kuszenie się skończyło?
- W jaki sposób Jezus jest dla nas przykładem, jak opierać się pokusom?

Werset do zapamiętania

Mt 4:4 – A on (Jezus) odpowiedział: Jest napisane: Nie samym chlebem będzie żył człowiek, ale każdym słowem pochodzącym z ust Boga.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Give Me Jesus* autorstwa Fernando Ortegi.

Aktywność biblijna

Pokusy Szatana. Zaczynij od pytania: „Czy byliście kiedyś naprawdę głodni?”. Wyjaśnij, że kiedy Szatan przyszedł, żeby kusić Jezusa, Jezus nic nie jadł od czterdziestu dni!

Zachęć dzieci, żeby wyobraziły sobie, jak strasznie Jezus musiał być głodny i słaby. Odegrajcie scenkę, w której Szatan przychodzi do Jezusa i mówi przekonującym tonem: „Jeśli naprawdę jesteś Synem Bożym, zamień te kamienie w chleb”. Wyjmij pierwszy miecz! Jezus był gotowy i uzbrojony w słowa Boże. Niech jedno z dzieci odczyta słowa zapisane na mieczu – albo zrób to ty. Podkreśl, że Jezus walczył z Szatanem słowami Boga zapisanymi w Biblii. Powtórzcie to samo z pozostałymi dwoma pokusami. Potem zapytaj: „A wy co zrobicie, kiedy Szatan przyjdzie was kusić?”.

Przedstaw scenariusz dopasowany do grupy. Na przykład: „Wyobraź sobie, że zgubiłeś ołówek, który będzie ci potrzebny na lekcji. Widzisz na ławce obok ołówek kogoś innego. Nikt nie patrzy, a ty będziesz mieć kłopot, jeżeli nie będziesz mieć ołówka. Kusi cię, żeby go zabrać. Możesz wyjąć miecz i zwalczyć pokusę Słowem Bożym!”. Szybko wyciągnij niezapisany miecz. Zrób zaskoczoną minę na widok tego, że jest niezapisany. „Co?! Nie wiesz, co mówi Biblia? O nie! Nie masz broni do walki z Szatanem! Musisz się dowiedzieć, co mówi Biblia, żeby móc walczyć z Szatanem tak jak Jezus”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie

Powtórzcie werset kilka razy, a potem podziel grupę na dwie lub więcej drużyn. Niech każda drużyna ustawi się w rzędzie naprzeciwko tablicy lub kartki papieru położonej na krześle. Pierwszej osobie z każdej drużyny daj coś do pisania. Niech pierwsza osoba pobiegnie do tablicy i zapisze słowo wersetu, a następnie wróci na koniec kolejki. Następne dziecko zapisuje kolejne słowo i tak dalej, aż zapisany zostanie cały werset. Niech wszystkie drużyny skończą to zadanie, zanim zaczniecie od nowa.

Ćwiczenie

Przygotuj wcześniej cztery „miecze” z grubego papieru lub kartonu. Wytnij kształt miecza, z rękojeścią u dołu i ostrzem u góry.

Na trzech mieczach zapisz wersety biblijne, które Jezus zacytował w rozmowie z Szatanem: Pwt 8:3; 6:16 i 10:20. Cztery miecze pozostaw pusty.

4) Analiza lekcji

Niech dzieci uproszczą dzisiejszą lekcję do maksymalnie dziesięciu wyrazów, streszczając ją własnymi słowami. Jakie są ich odpowiedzi? Najprawdopodobniej upraszczając lekcję do maksymalnie dziesięciu słów, powiedzą np.:

- Szatan trzy razy kusił Jezusa.
- Jezus odparł pokusy Szatana słowami Bożymi.
- Podczas kuszenia Szatan zabierał Jezusa w różne miejsca.
- Szatan jest oszustem, kłamcą i kusicielem.
- Jezus jest dla nas przykładem, jak radzić sobie z pokusami.
- Bóg może nam pomóc w czasie pokusy i po niej.
- Wszyscy powinni rozumieć Biblię i jej używać.

5) Zastosowanie lekcji

Jezus stawiał czoła pokusie i obronił się przed atakiem Szatana. Przedstaw grupie taką sytuację:

- Jesteś w szkole i zaraz będzie sprawdzian, ale mało się na niego uczyłeś. Twój kolega z ławki jest dobry z tego przedmiotu. W czasie sprawdzianu pokazuje ci swoje odpowiedzi. Ty nie wiesz co napisać. Nikt nie patrzy. Tylko wy będziecie o tym wiedzieć. Co zrobisz?

**Motyw opowieści: Szatan kusił Jezusa.
Jezus nie zgrzeszył.**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Uproszczenie

Uproszczenie może być przydatną grą dla dzieci. Możesz dać każdej dwu-, trzyosobowej drużynie jedną lub dwie minuty na wybranie dziesięciu najważniejszych słów z tej lekcji.

Aktywność biblijna z następnej lekcji

Zapoznaj się z następną lekcją. Znajduje się tam ćwiczenie, do którego dzieci mają się przygotować przed kolejną lekcją.

Przygoda numer 56

J 1:29-34 i Hbr 10:10, 14

**Motyw opowieści: Jezus jest Barankiem Bożym,
który usuwa grzechy świata.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Jan zobaczył Jezusa i powiedział, że On usunie grzechy świata. Jan odnosił się do starotestamentalnych ofiar, takich jak te opisane w Kpł 16, gdzie ofiarą za grzech w Dniu Przeżłagania był kozioł.
- Mógł także mieć na myśli baranka paschalnego z Wj 12. Wspomina o tym także Iz 53:7.
- Jan Chrzcziciel zobaczył w Jezusie Chrystusie ofiarę za grzechy świata. Mógł mieć na myśli werset Iz 53:12.
- Niewidzialny Duch Święty zstąpił z nieba w widzialnej postaci gołębicy.
- Bóg powiedział Janowi, że ten znak wskaże Tego, który będzie chrzczył Duchem Świętym. Kiedy Jan znów zobaczył Jezusa po Jego chrzcie, ogłosił: „Oto Baranek Boży”.
- Jan Chrzcziciel, najprawdopodobniej dopiero chrzcząc Jezusa, rozpoznał w Nim Mesjasza zapowiadanego w prorocत्वach Starego Testamentu.
- Łk 1:36 wskazuje na to, że Jezus i Jan byli spokrewnieni. Jednak dopiero w momencie chrztu Jan rozpoznał w Nim Boga.
- Świadećtwo Jana było jasne: to Syn Boży! Nadszedł król zapowiedziany w prorocत्वie z 2 Sm 7:13.
- Mesjański Król jest Synem Bożym; Ps 2:7.

2) Rozpocznij lekcję

Wróćmy do lekcji, które już przerebiliśmy, i zobaczmy, czy damy radę ułożyć je w kolejności. Oto tematy niektórych przerobionych lekcji:

1. Bóg jest bardzo mocny.

5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.

10. Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.

15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.

20. Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.

25. Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.

30. Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.

35. Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

40. Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

45. Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed tym, jak przyszedł na świat.

50. Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury.

55. Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:
Powtórzenie
motywów opowieści

Napisz na oddzielnych kartkach poniższe zdania i pomieszaj je. Nie umieszczaj na nich numerów lekcji. W zależności od liczby dzieci podziel grupę na dwie lub trzy drużyny. Mierz czas, w którym uda im się ułożyć zdania we właściwym porządku. Nie numeruj zdań.

3) Wyłóż lekcję

Niektóre ogłoszenia są bardzo ważne. Na przykład gdyby umarł nasz prezydent, zostałyby to ogłoszone przez kogoś wysoko postawionego. Inne ogłoszenia nie są takie ważne. Opowiedz o jakiejś ważnej informacji, o której słyszałeś.

Dzisiejsza lekcja dotyczy czegoś, co powiedziała najważniejsza osoba, która urodziła się z kobiety, poza Jezusem. Jest to wyjątkowa wypowiedź, łącząca się z wieloma tematami ze Starego Testamentu, o których rozmawialiśmy.

Opowiedz historię

Jan Chrzciciel był znany z tego, że chrzcił ludzi. Grupa religijnych ludzi zwanych faryzeuszami zastanawiała się, dlaczego to robi. Pytali go, czy jest Mesjaszem, Eliaszem albo prorokiem. Jan Chrzciciel odpowiedział, że nie jest żadną z tych osób, ale że po nim nadchodzi ktoś bardzo ważny. Tak ważny, że jak Jan Chrzciciel powiedział faryzeuszom, on nie jest godny, żeby nawet rozwiązać mu sandała. Rozwiązanie czyjegoś sandała było najmniejszym, co można było zrobić dla kogoś bardzo ważnego.

Następnego dnia ten Ktoś przyszedł w miejsce, gdzie Jan chrzczył, i odpowiadał na pytania przywódców religijnych. Był to Jezus Chrystus. Jan ogłosił: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”. Nazywając Jezusa Barankiem Bożym, Jan odmalował przed tymi, którzy to słyszeli, pewien obraz. Nie chodziło o to, żeby dosłownie być jednocześnie zwierzęciem i człowiekiem. Był jak baranki z poprzednich lat, które usuwały grzechy. Jezus był prawdziwą osobą, która złożyła prawdziwą ofiarę za wszystkie grzechy wszystkich ludzi.

Jan miał na myśli to, że krew poprzednich baranków tylko przykrywała grzechy. W Starym Testamencie ofiary ze zwierząt często służyły usuwaniu grzechu. Było to nakazane przez Boga. Teraz zjawił się ktoś, kto miał usunąć te grzechy. Ofiary ze zwierząt przestały być potrzebne. Jezus miał stać się ofiarą za przewinienia.

Było to bardzo doniosłe oświadczenie, bo oznaczało, że Jezus Chrystus jest Mesjaszem i tym, który poniesie grzechy wszystkich ludzi – nawet tych, którzy nie są Żydami. Żeby nie pozostawić żadnej wątpliwości, Jan dodał, że ten „Baranek Boży” jest „Synem Bożym”. Wszyscy musieli zrozumieć coś bardzo ważnego. Jezus był Barankiem Bożym... Czyli tym, który usuwa grzechy. Był też Synem Bożym... Co oznacza, że miał władzę usuwać grzechy, bo był Bogiem. Co za sensacja!

Wkrótce Syn Boży miał stać się Barankiem Bożym, który usunie grzech dzięki swojej ofierze. Oświadczenie Jana ujawniło tożsamość Jezusa Chrystusa. Jezus Chrystus miał wkrótce rozpocząć publiczną działalność, wybrać swoich naśladowców i dokonać wielu wyjątkowych cudów. Jednak Jan Chrzciciel wypowiedział te słowa, jeszcze zanim to wszystko zaczęło się dziać. Było to ogłoszenie, że pojawił się Ten, który poniesie grzechy świata, Baranek Boży.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Baranki w Starym Testamencie

Kiedy Jan Chrzciciel ogłosił Jezusa Chrystusa „Barankiem Bożym”, przywiódł słuchaczom na myśl inne baranki ze Starego Testamentu. Zadaj grupie pytanie: „Jakie inne baranki umarły za kogoś innego w Starym Testamencie?”

- Adam i Ewa
- Abraham i Izaak na górze Moria
- Boże zapewnienie przebaczenia
- Dzień Przebłagania

Werset do zapamiętania

J 1:29 – A nazajutrz Jan zobaczył Jezusa przychodzącego do niego i powiedział: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Worthy Is The Lamb* zespołu Hillsong.

Aktywność biblijna

To ćwiczenie trzeba zaplanować wcześniej. Lekcję wcześniej powiedz dzieciom, że mają się przygotować na następny raz. Niech przyniosą jakąś wyjątkową rzecz, o której krótko (przez około minutę) opowiedzą reszcie grupy. W zależności od liczby dzieci w grupie być może tylko kilka osób będzie mogło coś przynieść i o tym opowiedzieć, żeby nie zajęło to całej lekcji.

Zwróć uwagę na to, z jakim przejęciem dzieci opowiadają grupie o rzeczach, które wiele dla nich znaczą. Pod koniec prezentacji powiedz: „**Dzisiaj porozmawiamy o człowieku, który był bardzo przejęty, bo chciał opowiedzieć wszystkim o kimś wyjątkowym. Był to Jezus Chrystus. Człowiek, który o Nim mówił, nazywał się Jan. Opowiadanie wszystkim o Jezusie było wspaniałym zadaniem. Dlaczego byliście przejęci i chcieliście opowiedzieć innym o tym, co przynieśliście, kiedy była wasza kolej? (Bo ta rzecz wiele dla nich znaczyła). Czy Jezus jest dla was tak samo wyjątkowy? Posłuchajmy, co Jan miał do powiedzenia o tej wyjątkowej osobie**”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Rzut woreczkiem fasoli

Wyznacz na podłodze taśmą malarską duży kwadrat o boku około metra. Połącz taśmą przeciwległe rogi kwadratu, tworząc wewnątrz znak „X”. Jeśli grupa jest liczna i jest na to dość miejsca, wyznacz drugi kwadrat. Nadaj numer każdemu z pól wewnątrz kwadratu (1, 2, 3, 4). Kawałek dalej wyznacz taśmą linię rzutu. Utwórz dwie drużyny. Dzieci kolejno rzucają woreczkiem, starając się trafić w jedno z pól. (Żeby zrobić woreczek, wsyp suchą fasolę lub groch do skarpetki i zwiąż mocno gumką recepturką, a następnie wywiń). Po rzucie dziecko recytuje werset – jeśli zrobi to prawidłowo, jego drużyna otrzymuje tyle punktów, ile wskazuje cyfra danego pola.

4) Analiza lekcji

Twoim celem jest skłonienie dzieci, by pomyślały o najważniejszych wnioskach z dzisiejszej lekcji, które zapamiętają. Niech policzą od jednego do pięciu. Niech dziecko numer 1 powie, jakiej najważniejszej rzeczy nauczyło się na dzisiejszej lekcji. Daj każdemu szansę, by odpowiedzieć na to pytanie.

Przykładowe pomysły:

- Jan Chrzciciel ogłosił, że Jezus jest Barankiem Bożym.
- Jan Chrzciciel powiedział, że Jezus jest Synem Bożym.
- Jan Chrzciciel wiedział, że sam nie jest Mesjaszem.
- Jezus miał stać się ofiarą za grzechy.
- Jan Chrzciciel powiedział te rzeczy o Jezusie, zanim Jezus zaczął swoją publiczną służbę, powołał uczniów i czynił cuda.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie

Zapytaj dzieci o najważniejszą rzecz, której się dzisiaj nauczyły. Poświęć na to około pięciu minut. Jeśli grupa ma ponad pięć osób, podziel ją i niech dzieci odpowiedzą na to pytanie w mniejszych zespołach.

5) Zastosowanie lekcji

Baranek Boży, który usuwa grzechy świata, przyszedł też po to, żeby zabrać wasze grzechy. Może jesteście religijni. Regularnie chodzicie do kościoła. Może jesteście bardzo grzeczni. Pomagacie rodzicom i macie dobre oceny w szkole. Może nawet staracie się pomagać innym.

A czy poprosiliście kiedyś Baranka Bożego, Jezusa Chrystusa, żeby zabrał wasze grzechy? Możecie zrobić to dzisiaj. Tylko On usuwa grzechy.

Ćwiczenie: Zaproszenie

Dzisiejsza lekcja jest dobrym momentem, żeby zaprosić dzieci do tego, aby przyjęły od Jezusa odpuszczenie grzechów. Jeśli dzieci są małe, porozmawiaj o tym wcześniej z ich rodzicami lub opiekunami.

Motyw opowieści: Jezus jest Barankiem Bożym, który usuwa grzechy świata.

Przygoda numer 57

Mt 4:18-22; Łk 6:12-16, 9:1-6

Motyw opowieści: Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, żeby byli Jego oddanymi naśladowcami.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Ewangelista Jan pokazuje nam związek pomiędzy ogłoszeniem Jana Chrzciciela o „Baranku Bożym, który gładzi grzech świata” a tym, jak pewni ludzie zostali Jego naśladowcami. Nadszedł kolejny dzień. Dwóch ludzi usłyszało to, co powiedział Jan Chrzciciel, i poszli za Mesjaszem; J 1:29-42.
- Pierwszymi słowami, które usłyszeli od Jezusa, było pytanie „Czego szukacie?”. Brzmi to, jakby Jezus chciał wiedzieć, czego szukają w życiu. Jezus zaprosił uczniów, żeby poszli i zobaczyli. Oznacza to, że trzeba najpierw przyjść do Chrystusa przez wiarę, żeby zobaczyć i się przekonać.
- Mt 4:18-22 opowiada o innej interakcji między Jezusem a tymi, którzy za Nim szli. Nie było to ich pierwsze spotkanie. Tym razem Jezus wezwał ich, żeby porzucili swój zawód rybaków i podążali za Nim przez cały czas.
- Jezus nie wyrzucał Piotrowi i Andrzejowi tego, że nie zostawili swojego zajęcia, ale teraz nadszedł czas, żeby poszli za Nim całym swoim życiem. Nie potrzebowali, żeby ich namawiać. Wiedzieli, że Jezus jest Mesjaszem.
- Autorzy Ewangelii odnotowują, że zanim Jezus wybrał uczniów, długo się modlił. To nie oni Go wybrali – to On ich wybrał po omówieniu tego z Ojcem (Łk 6:12).
- Ludzie ci zostali nazwani apostołami. Uczniowie byli naśladowcami Jezusa, a apostołowie byli Jego posłańcami, którym udzielił swojej władzy. Ci uczniowie chcieli zostać apostołami. Chcieli poświęcić cały swój czas na to, żeby Jezus posyłał ich do ludzi.
- Misją tych nowych naśladowców, którzy zupełnie oddali się Jezusowi, było przyciąganie innych do Chrystusa – tak, jak rybak wyciąga sieci pełne ryb.

Oś czasu:

Śłużba Jezusa Chrystusa

2) Rozpocznij lekcję

Wymieńmy epoki lub okresy dziejów, które poznaliśmy, i przynależących do nich ludzi i wydarzenia.

1. Początki. Bóg stworzył niebo i ziemię.
2. Początki. Lucyfer został wygnany z nieba. Później skusił Adama i Ewę do nieposłuszeństwa Bogu. Adam i Ewa zgrzeszyli.
3. Początki. Ponieważ ziemia była pełna przemocy, Bóg postanowił, że zniszczy ją potopem.
4. Początki narodu. Jahwe złożył Abrahamowi wielkie obietnice.
5. Początki narodu. Mojżesz otrzymał od Boga szczególne powołanie do wykonania szczególnego zadania. Otrzymał też na górze Synaj Dziesięć przykazań.
6. Objęcie ziemi w posiadanie.

Jozue wprowadził lud Izraela do Ziemi Obiecanej.

7. Objęcie ziemi w posiadanie. Izraelici nie byli lojalni wobec Boga. Zostali za to ukarani.
8. Zjednoczone królestwo. Bóg dał Izraelitom króla. Największym z królów Izraela był Dawid.
9. Podzielone królestwo. Ponieważ Salomon nie był tak lojalny wobec Jahwe, jak jego ojciec, Bóg podzielił królestwo Izraela.
10. Zabrany z domu. Po setkach lat buntu Bóg zesłał Izraelitów do Asyrii i Babilonu.
11. Powrót do domu. Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury i świątynię.
12. Pierwsze lata życia Jezusa. Jezus przyszedł na świat w bardzo wyjątkowy sposób.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Mieszaj i łącz – powtórzenie kolejności wydarzeń

Zapisz jeden okres dziejów na jednej kartce. Następnie, także na osobnych kartkach, zapisz imiona odpowiadające poszczególnym epokom. Niektóre imiona, np. Adam i Ewa mogą pojawić się dwa razy – przy stworzeniu i przy Upadku.

Na kolejnych kartkach zapisz wydarzenia, które miały miejsce w poszczególnych epokach. Zmieszaj wszystkie kartki. Niech trzy-, czteroosobowe drużyny przyporządkują osoby i wydarzenia do poszczególnych epok.

3) Wyłóż lekcję

Niektórzy ludzie są powołani do wykonania szczególnych zadań. Posiadają do tego odpowiednie zdolności.

Jakie umiejętności i zdolności byłyby wam potrzebne, żeby być apostołami?

Opowiedz historię

Ogłoszenie Jana Chrzciciela oznaczało nowy początek. „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”. Długo oczekiwany Mesjasz wreszcie nadszedł. Ten, który miał ponieść grzechy świata, zjawił się wśród nich. Później Jezus zyskał co najmniej dwóch naśladowców. Byli to Andrzej i Piotr. Jeszcze następnego dnia za Jezusem poszli Filip i Natanael.

Jezus zapytał ich, czego szukają. Tak naprawdę zadał im pytanie, czego naprawdę pragną w życiu. Pytał o kierunek, w którym zmierza ich życie. Czy rzeczywiście wierzą w Mesjasza i uznają go za swojego Pana, czy poszli za Nim tylko z ciekawości? Chcieli stać się naśladowcami Chrystusa. Tego dnia zaczęła się ich relacja z Nim. Ale wrócili do swojego zajęcia... Łowienia ryb. Byli dobrymi rybakami i zarabiali na życie, łowiąc ryby w Jeziorze Galilejskim.

Później Jezus znowu ich spotkał. Powiedział im, żeby za Nim poszli, a staną się rybakami ludzi. Byli już Jego naśladowcami, ale Jezus prosił ich o coś więcej. Zapraszał, żeby poszli za Nim i oddali Mu całe swoje życie. Jeśli tak zrobią, będą zajmować się tym samym, tyle że zamiast ryb będą „łowić” ludzi. Ich zajęciem będzie pozyskiwanie ludzi dla królestwa Bożego.

Pewnego razu Jezus poszedł na górę i modlił się tam przez całą noc. Pytał swojego Ojca w Niebie o to, kogo wybrać na apostołów. Apostoł jest posłańcem obdarzonym szczególną władzą. Jezus wiedział, że to bardzo ważne, żeby wybrać do tego odpowiednich ludzi. Dlatego spędził tyle czasu na modlitwie.

Następnego dnia zawołał do siebie uczniów i spośród nich wybrał dwunastu, których nazwał apostołami. Był to ktoś inny niż uczeń. Było to dwunastu mężczyzn, którzy otrzymali niezwykłą misję i szczególną władzę, by być szczególnymi posłańcami Jezusa.

Jezus zebrał dwunastu apostołów i dał im władzę nad demonami i chorobami. Tych dwunastu to: Piotr, Andrzej, Jakub, Jan, Filip, Bartłomiej, Mateusz, Tomasz, Jakub, Szymon Zelota, Juda syn Jakuba i Judasz, który zdradził Jezusa. Tych Jezus powołał na apostołów. To On wybrał ich, a nie oni Jego. Ich zadaniem było ogłaszać królestwo Boże i uzdrawiać chorych. Nie mieli brać za to pieniędzy. Dwunastu apostołów wyruszyło i zaczęło wykonywać te zadania. Ogłaszali wszędzie królestwo Boże i uzdrawiali chorych.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Oś czasu

Możesz stworzyć oś czasu, na której zaznaczysz, kiedy i jak uczniowie zostali apostołami. Może ona być bardzo prosta i wyglądać tak:

- Ogłoszenie Jana Chrzciciela.
- Następny dzień: Jezus spotyka Piotra i Andrzeja. Poznają Mesjasza i postanawiają w Niego uwierzyć.
- Następny dzień: Jezus spotyka Filipa i Natanaela. Oni też idą za Mesjaszem.
- Jakiś czas później: Jezus powołuje Piotra i Andrzeja, żeby poszli za Nim i byli rybakami ludzi.
- Później: Jezus spędza noc na modlitwie na górze.
- Następny dzień: Jezus powołuje dwunastu apostołów na swoich posłańców.

Werset do zapamiętania

Mt 4:19 – I powiedział im: Chodźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Worthy Is The Lamb* zespołu Hillsong.

Aktywność biblijna

Oto kilka przykładów:

- Mateusz: „Nie będę już poborcą podatków”.
- Piotr i Andrzej: „Od teraz będę łowić ludzi”.
- Jakub i Jan: „Zostawię dom, żeby pójść za Jezusem”.
- Pozostali: „Pójdę za Jezusem i będę ogłaszać Jego królestwo” albo „Przez całe życie będę opowiadać innym o Jezusie”. (Możesz użyć tego samego zdania dla więcej niż jednego ucznia).

Każde dziecko po kolei będzie odwracać jedną kartę, a potem drugą, szukając dopasowania. Kiedy znajdą pasującą parę, niech powiedzą: „Piotrze, powołuję cię na ucznia!”. Dziecko, które zgłosiło się, żeby być Piotrem, odpowie zdaniem zapisanym na jego karcie i dołączy do osoby, która je powołała. Porozmawiajcie o tym, jak by to było zostać powołanym przez Jezusa. Jakie obawy mogłyby się pojawić? Co byłoby ekscytujące? Co byłoby trudne? Co byście z tego mieli?

Poproś dwunastu ochotników, którzy będą tymi dwunastu „powołani”, i rozdaj im karty z imionami uczniów i zdaniami, które mają powiedzieć. Zaczynajcie od tego, żeby czworo dzieci, które nie są uczniami, zagrało w dopasowywanie dwudziestu czterech kart ułożonych na stole zapisaną stroną do dołu.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Bitwa na karty

Podziel grupę na dwu-, trzyosobowe drużyny. Daj każdej grupie zestaw kart. Na każdej karcie znajduje się jedno słowo wersetu do zapamiętania. Ich zadaniem jest ułożenie słów we właściwej kolejności.

Ćwiczenie:

Powołanie uczniów

Gra w powołanie uczniów: przygotuj wcześniej dwadzieścia cztery kartki lub karty. Na każdej z nich zapisz imię jednego z dwunastu apostołów, tak aby imię każdego znalazło się na dwóch kartach. Te dwadzieścia cztery karty posłużą do gry w dopasowywanie. Przygotuj też po jeszcze jednej karcie dla każdego apostoła. Na każdej z nich zapisz imię jednego apostoła i jedno zdanie na jego temat.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”:

1. Ilu apostołów potraficie wymienić?
2. Za kim mieli iść?

Pytania „Co”:

1. Do czego Jezus powołał apostołów?
2. Co zrobił Jezus, zanim powołał dwunastu apostołów?

Pytania „Kiedy”:

1. Kiedy Jezus powołał apostołów?
2. Kiedy uczniowie porzucili sieci rybackie?

Pytania „Gdzie”:

1. Gdzie Piotr zazwyczaj łowił ryby?
2. Gdzie jest Jezioro Galilejskie?

Pytania „Dlaczego”:

1. Dlaczego Jan Chrzciciel powiedział o Jezusie to, co powiedział?
2. Dlaczego rybacy poszli za Jezusem?

Pytania „Jak”:

1. Jak rybacy dowiedzieli się, że Jezus jest Barankiem Bożym?
2. Jak Jezus przyjął tych, którzy za Nim poszli?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Kostka pytań

Podziel grupę na pół. Zrób kostkę i na jej ściankach napisz: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”, „jak”. Grupy na zmianę rzucają kostką i odpowiadają na pytanie z kategorii, która wypadnie. Na przykład jeśli wypadnie „dlaczego”, grupa odpowiada na pytanie z kategorii „dlaczego”. Możesz wymyślić własne pytania do lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Jezus może powołać cię do jakiegoś wyjątkowego zadania. Jeśli chce, żebyś mówił o Bogu innym ludziom, to czy może na ciebie liczyć? Jeśli tak, to jak możesz to robić?

Motyw opowieści: Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, żeby byli Jego oddanymi naśladowcami.

Przygoda numer 58

J 3:1-18

**Motyw opowieści:
Religijni ludzie potrzebują przebaczenia grzechów.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Nikodem należał do najbardziej szanowanych ludzi w Izraelu. Był nauczycielem, faryzeuszem i członkiem Sanhedrynu (żydowskiej rady sprawującej władzę). Sanhedryn był odpowiedzialny za decyzje dotyczące religii. Musiał też stosować się do prawa rzymskiego.
- Dwoma innymi członkami Sanhedrynu wrażliwymi na sprawy duchowe byli Józef z Arymatei (J 19:38) i nauczyciel Gamaliel (Dz 5:34-39; 22:3).
- Sanhedryn postawił Jezusa przed sądem (Łk 22:66). Później Nikodem zarzucił faryzeuszom, że skazali Jezusa bez wysłuchania Go (J 7:50-51). Pomógł też Józefowi z Arymatei pogrzebać Jezusa (J 19:39-40).
- Święty Jan nie mówi nam, dlaczego Nikodem przyszedł do Jezusa w nocy, ale możemy się domyślać, że nie chciał, żeby przeszkadzał im tłum, który zawsze otaczał Jezusa. Możliwe też, że przyszedł do Jezusa w nocy, bo nie chciał, aby inni dowiedzieli się o tym, że interesuje się poglądami religijnymi Jezusa.
- Wielu ludzi uwierzyło w Jezusa ze względu na Jego cuda, ale często ich reakcje były powierzchowne i Jezus nie uważał ich za prawdziwe.
- Jezus powiedział Nikodemowi, że aby wejść do królestwa Bożego, musi się nawrócić, żeby ponownie się narodzić. Nawrócenie odwołuje się do tego, że Jan Chrzciciel chrzczył ludzi w wodzie, co wyrażało odwrócenie się od grzechów.
- Nikodem chciał wiedzieć, jak następuje taka zmiana. W odpowiedzi Jezus opowiedział Nikodemowi historię o wężu na drzewcu z Lb 21:4-9. Działo się to przez wiarę – i wtedy, i dzisiaj.

Oś czasu:

Śłużba Jezusa Chrystusa

©Copyright 2017 Jim Cook

Przygoda numer 58
Strona 290

2) Rozpocznij lekcję

- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki początków?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki początków narodu?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki wejścia do Ziemi Obiecanej?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki zjednoczonego królestwa?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki podzielonego królestwa?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki uprowadzenia do niewoli?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z epoki powrotu z wygnania?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z okresu wczesnych lat życia Jezusa?
- Jakich lekcji nauczyliśmy się z okresu służby Jezusa Chrystusa?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Karty

Na kartkach zapisz okres dziejów z jednej strony i motyw opowieści z drugiej.

Niech z twoją pomocą uczniowie uporządkują motywy opowieści na osi czasu.

3) Wyłóż lekcję

Co jest dla was bardzo trudne? Pomyślcie o najtrudniejszej rzeczy, jaką zrobiliście w życiu. Co to jest? Opowiedzcie o tym grupie.

Na dzisiejszej lekcji porozmawiamy o przywódcy religijnym, który przyszedł do Jezusa w nocy.

Opowiedz historię

Ogłoszenie Jana Chrzciciela było jasne: Jezus jest Mesjaszem i Barankiem Bożym, który usuwa grzechy świata.

Zadanie apostołów było jasne: zanieść wiadomość o królestwie Bożym całemu światu. Mieli zadanie do wykonania i potrzebną do tego szczególną władzę. Mogli nawet uzdrawiać chorych.

To był nowy rozdział dla Izraela. Nadszedł Mesjasz. Nadchodziło królestwo Boże. Apostołowie wykonywali swoje zadanie. A co najważniejsze, wielu ludzi zaczynało wierzyć w Jezusa. To wszystko nie podobało się radzie sprawującej władzę w Izraelu – Sanhedrynowi. Zanim przyszedł Jezus, mieli całkowitą kontrolę nad wszystkim, co dotyczyło religii. Teraz wszystko się zmieniło. Wpływali nawet na wiele decyzji politycznych. W czasach Jezusa Sanhedryn był grupą, która posiadała dużą władzę w Izraelu. Większość członków Sanhedrynu była przeciwna Jezusowi. Z kilkoma wyjątkami. Jednym z tych, którzy nie byli przeciwni Jezusowi, był człowiek imieniem Nikodem.

Nikodem miał pytania, które chciał zadać Jezusowi. Być może z powodu tłumów, a być może dlatego, że się bał, przyszedł do Jezusa w nocy. Tak naprawdę nie wiemy, dlaczego przyszedł w nocy. Nikodem mógł wysłać do Jezusa posłańca, ale tego nie zrobił.

Nikodem podszedł do Jezusa z szacunkiem. Wiedział, że nikt nie mógłby dokonywać cudów, które czynił Jezus, gdyby nie był posłany przez Boga. Jezus natychmiast zmienił bieg rozmowy. Zmienił temat z szacunku na nawrócenie. Nikodem musiał narodzić się na nowo, a nie tylko szanować Mesjasza. Ten, przywódca religijny był przyzwyczajony, że władzom religijnym należy się szacunek. Nie był przyzwyczajony, żeby ktoś mówił mu, że musi się na nowo narodzić. Zapytał Jezusa, co to znaczy „na nowo się narodzić”. Jak ktokolwiek mógłby urodzić się dwa razy?

Jezus odpowiedział mu zdecydowanie, cytując ze Starego Testamentu, że Syn Człowieczy musi być wywyższony – tak, jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni. Mesjasz kierował uwagę religijnego Nikodema na jedną główną myśl: aby narodzić się na nowo, potrzebna jest wiara. To Nikodemowi – i tylko jemu – Jezus powiedział: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. Chociaż usłyszała to tylko jedna osoba, jest to wiadomość dla całego świata. Rodzimy się na nowo przez wiarę... Wiarę w Mesjasza, Syna Bożego, Pana Jezusa Chrystusa.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Dwa trójkąty

Żeby zilustrować ten najpopularniejszy ze wszystkich wersetów biblijnych, możesz użyć dwóch trójkątów.

- Pierwszy trójkąt to ▲ „Kto”. Trzy wierzchołki tego trójkąta to: Bóg, świat i Jezus Chrystus.
- Drugi trójkąt to ▲ „Co”. Trzy wierzchołki tego trójkąta to: wierzyć, nie zginąć i życie wieczne.

Pokaż grupie te trójkąty na samym końcu opowiadania o wersecie J 3:16.

Werset do zapamiętania

J 3:16 – Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Worthy Is The Lamb* zespołu Hillsong.

Aktywność biblijna

Co by było, gdyby do naszego kraju przyjechali jacyś ludzie i domagali się, żeby zostać jego obywatelami, ale na ich zasadach? Co, gdyby chodzili z naszą flagą na ramionach? Czy staliby się obywatelami dlatego, że noszą flagę? Jasne, że nie! Muszą dostosować się do panujących tu zasad albo nigdy nie zostaną obywatelami.

Nikodem chciał stać się częścią Bożej rodziny – obywatelem królestwa Bożego. Jak myślicie: kto ustala zasady co do tego, co trzeba zrobić, żeby być częścią królestwa Bożego? Oczywiście, jest to Bóg. A jednak tak wielu ludzi sądzi, że mogą sami wymyślić, jak należeć do królestwa Bożego! Myślę, że jeżeli będą jakoś wyglądać z zewnątrz albo przestrzegać zasad ustalonych przez ludzi, będą podobać się Bogu – ale tak nie jest! Nikodem dowiedział się, że musi narodzić się na nowo; musi uwierzyć w Jezusa.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Zmiksowane słowa

Zapisz słowa dzisiejszego wersetu u góry kartki. Następnie poniżej zapisz jedną pod drugą kolejne cyfry – tyle, ile słów zawiera werset. Obok cyfr wpisz poszczególne słowa, ale z przedstawianymi literami. Zadaniem grupy jest odczytanie wszystkich słów.

Przykład:

1 kta	Tak
2 miwoeb	bowiem
3 ogb	Bóg

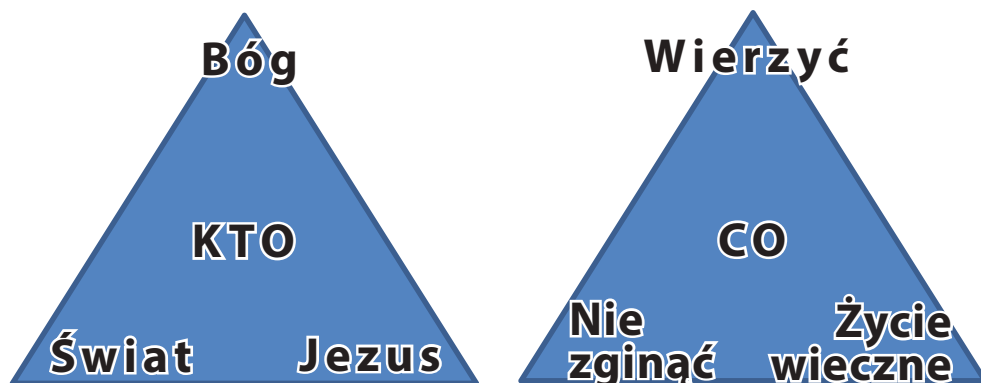
Ćwiczenie:

Obywatelstwo

Przynies na lekcję flagę waszego kraju albo jej zdjęcie. Zapytaj: „Co trzeba zrobić, żeby zostać obywatelem kraju? Kto ustala te wymagania? Władze czy obcokrajowcy, którzy chcą tu mieszkać?”

4) Analiza lekcji

5) Zastosowanie lekcji

Nikodem przyszedł do Jezusa. Dowiedział się, że Bóg tak „umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. Później Nikodem stał się odważnym świadkiem Jezusa.

Czy uwierzyłeś w swoim sercu, że Jezus jest Synem Bożym? A może jesteś religijny, jak Nikodem? Jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, to dobry czas, żeby powierzyć się Synowi Bożemu i uwierzyć, że tylko On daje życie wieczne.

Motyw opowieści: Religijni ludzie potrzebują przebaczenia grzechów.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Dwa trójkąty

Żeby zilustrować ten najpopularniejszy z wersetów biblijnych, możesz użyć dwóch trójkątów.

- Pierwszy ▲ „Kto”. Trzy wierzchołki to: Bóg, świat i Jezus Chrystus.
- Drugi ▲ „Co”. Trzy wierzchołki to: wierzyć, nie zginąć i życie wieczne.

Te dwa trójkąty są dobrym podsumowaniem ważnej rozmowy pomiędzy Jezusem a przywódcą religijnym.

Przygoda numer 59

J 4:1-24

Motyw opowieści: Niereligijna kobieta potrzebuje przebaczenia grzechów.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Kiedy Jezus rozpoczął swoją publiczną działalność, Jego nauka spotykała się z pewnym sprzeciwem. Nie był to jednak czas na konfrontację z tymi, którzy się z Nim nie zgadzali. Jezus wyruszył więc z Jerozolimy do Galilei. Szedł przez Samarię. Była to najkrótsza, choć nie jedyna droga.
- Samaria była odrębnym tworem politycznym pod rządami imperium rzymskiego. Jej mieszkańcy byli mieszkanką kilku narodów, a ich religia obejmowała wiele różnych praktyk.
- Jezus przyszedł do wioski Sychar, położonej między górami Ebal i Gerizim. Samarytanie sprawowali kult na górze Gerizim.
- Spotkanie, o którym będzie mowa, miało miejsce o szóstej godzinie dnia, czyli w południe.
- Podczas gdy uczniowie poszli do wioski, żeby kupić żywność, Jezus zrobił coś zaskakującego. Zaczął rozmowę z Samarytanką. Bardzo się zdziwiła, że Żyd prosi ją, żeby dała mu się napić. W tamtych czasach większość Żydów wolałaby być spragniona niż z nią rozmawiać albo coś od niej przyjąć.
- Kiedy zaczęli rozmawiać, Jezus wzbudził w niej ciekawość, mówiąc o „żywej wodzie”.
- Ziemię, na której się znajdowali, wiele lat wcześniej kupił Jakub i dał Józefowi. Teraz Samarytanka pyta Jezusa, czy jest większy od Jakuba. Uważała Jakuba za ojca jej religii, mimo że sama żyła w grzechu.
- Jezus powiedział jej, jak może zacząć naprawdę czcić Boga.
- Ogłosił, że jest większy od Jakuba – że jest żywą wodą, którą może otrzymać każdy, kto w Niego uwierzy.

Oś czasu:

Śłużba Jezusa Chrystusa

©Copyright 2017 Jim Cook

Przygoda numer 59
Strona 295

2) Rozpocznij lekcję

W całej Biblii podkreślanych jest osiem podstawowych koncepcji. Poznawaliśmy te prawdy na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy wiedzą, jakie to prawdy, i opowiedz im trochę o każdej z nich.

1. Bóg. Na początku był potężny Bóg. (Lekcja 1: Wieczny Bóg; Lekcja 27: Exodus; Lekcja 40: Panowanie Dawida).
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył mężczyznę i kobietę, żeby byli Jego szczególnymi przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój lud).
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta okazali nieposłuszeństwo Bogu. Nie zrobili tego, co im nakazał. (Lekcja 7: Początek ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz-Barnea; Lekcja 43: Podzielone królestwo).
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. W Biblii śmierć oznacza oddzielenie. (Lekcja 8: Skąd wzięła się śmierć; Lekcja 16: Wieża Babel; Lekcja 46: Wygnańcy z Izraela i Judy).
5. Chrystus. Bóg wysłał swojego jedyne, wyjątkowego Syna, który nigdy nie zgrzeszył. (Lekcja 9: Obietnica zwycięstwa nad Szatanem; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 52: Narodziny Jezusa Chrystusa).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Ubrania dla Adama i Ewy; Lekcja 32: Dzień Przebłagania; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu).
7. Wiara. Jeśli ktoś decyduje się uwierzyć w Chrystusa, zostaje przyjęty przez Boga. (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Miedziany wąż; Lekcja 58: Przywódca religijny).
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą. (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w mrocznych czasach; Lekcja 56: Ogłoszenie Jana Chrzciciela).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Osiem prawd Ewangelii – jedna spójna historia

Przedstaw dzieciom tych osiem ewangelicznych koncepcji rozwijających się przez Biblię. Są one podstawą dla poznania biblijnej historii zbawienia. Będziemy regularnie podkreślać tych osiem prawd. Zapytaj grupę, czy potrafi podać przykłady pojawienia się którejs z tych ośmiu prawd w pięćdziesięciu ośmiu poprzednich lekcjach.

3) Wyłóż lekcję

Religijni ludzie potrzebują Jezusa. Ludzie, którzy nie są religijni, także potrzebują Jezusa. Kobieta, o której opowiada dzisiejsza lekcja, nie była religijna.

Byli ludzie, którzy liczyli, kto ochrzcił więcej osób – Jan Chrzciciel czy uczniowie Jezusa. Ani Jezus, ani Jan Chrzciciel wcale ich o to nie prosili. Nie chodziło o to, kto będzie miał więcej naśladowców.

Jezus postanowił odejść stamtąd i wrócić na północ, do Galilei. Uczniowie poszli z Nim. Żeby dostać się z Judei do Galilei, musieli przejść przez Samarię. Było to problematyczne. Chodziło o to, że większość Żydów nienawidziła Samarytan i patrzyła na nich z góry ze względu na ich historię. Nie było to dobre, ale podróżując na północ do Galilei, Żydzi za wszelką cenę starali się unikać wejścia do Samarii. Ale nie Jezus. Bóg powierzył Jezusowi misję.

Przechodząc przez Samarię, Jezus i uczniowie dotarli do pewnej samarytańskiej wioski i zatrzymali się przy pewnej studni. Pamiętajmy, że uczniowie dopiero uczyli się rozgłaszania wiadomości o królestwie Bożym. Zmęczeni podróżą, około południa zatrzymali się przy studni. Uczniowie weszli do wioski, żeby znaleźć coś do jedzenia, a Jezus został sam. Wtedy stało się coś bardzo ciekawego. Do studni przyszła Samarytanka, aby naczepać wody. W normalnych okolicznościach Żyd nigdy nie zacząłby rozmowy z Samarytanką. Teraz było inaczej. Jezus poprosił ją o wodę. Wydawała się zaskoczona; zapytała Go nawet, dlaczego prosi ją o wodę.

Jezus, wypełniając Bożą misję, zmienił temat rozmowy. Opowiedział jej o Bożej wspaniałomyślności. Stwierdził, że gdyby ją знаła, to ona prosiłaby Jego o wodę. Była zdumiona. Jak Jezus może mówić do niej o wodzie, skoro nie ma nawet wiadra ani niczego, czym mógłby zaczerpnąć jej ze studni? Jezus poszedł o krok dalej i powiedział jej, że każdy, kto napije się tej wody, którą On ma na myśli, już nigdy nie będzie spragniony. Jej reakcja była naturalna: chciała takiej wody!

Wtedy zrobiło się jeszcze ciekawiej. Jezus powiedział jej, żeby poszła po swojego męża i przyprowadziła go, żeby dostać tę wodę. Zgodnie z prawdą odpowiedziała, że nie ma męża. Ponieważ Jezus wiedział wszystko, powiedział jej, że miała pięciu mężów, a teraz mieszka z kimś zupełnie innym. Jezus wyjaśnił jej, że jest Mesjaszem. Mniej więcej w tym samym czasie uczniowie wrócili z jedzeniem. Byli bardzo zaskoczeni, że Jezus rozmawia z Samarytanką.

Kobieta zauważyła to i odeszła. Wróciła do wioski, gdzie opowiedziała wszystkim, że przy studni jest Ktoś, kto powiedział jej wszystko, co robiła. Teraz to mieszkańcy wioski się zdziwili. Zapytali ją, czy ten Ktoś może być Mesjaszem, i sami poszli do studni, żeby się przekonać.

Ćwiczenie: Na obraz Boży

Ludzie zostali stworzeni na obraz Boży. Zapytaj grupę: „Czy dobrze jest patrzeć na kogoś z góry z powodu koloru skóry, religii albo jeszcze czegoś innego?”

Jasne, że nie. Wszyscy jesteśmy stworzeni na obraz Boży. Ta lekcja jest dobrą okazją do przekazania dzieciom, że misją, na którą posyła nas Bóg, jest ogłaszanie Dobrej Nowiny o Królestwie. Nie możemy osądzać innych, to Bóg jest sędzią.

Werset do zapamiętania

J 4:24 – Bóg jest duchem, więc ci, którzy go czczą, powinni go czcić w duchu i w prawdzie.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Worthy Is The Lamb* zespołu Hillsong.

Aktywność biblijna

Przebój rap

- „Daj” (wyciągnij rękę) – „Pić” (zbliz dłoń do ust, jakbyś pił ze szklanki).
- „My” (wskaż na siebie) – „Oni” (spójrz w dół, wskaż palcem w dół).
- „Mesjasz?” (gest wyrażający pytanie) – „To ja!” (wskaż na siebie).
- „Powróciła” (biegnij w miejscu) – „Przemówiła” (zbliz złożone dłonie do ust w geście wołania).

Pokazując dzieciom kolejne wersy piosenki, opowiadaj jeszcze raz poszczególne części historii. Dzieci będą świetnie się bawić!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Plan ćwiczeń

Przygotuj dla dzieci kartkę, którą zabiorą do domu. W lewej kolumnie zapisz dni tygodnia od poniedziałku do niedzieli, a w górnym wierszu umieść słowa „ćwiczenie” i „powtórka”.

Niech dzieci codziennie powtarzają swój werset do zapamiętania i zaznaczają na planie, kiedy go powtarzały. Niech przyniosą ten plan na następne zajęcia.

Takie zadanie zachęci je do uczenia się na pamięć wersetów i posłuszeństwa przez cały tydzień, a nie tylko w czasie lekcji.

Ćwiczenie: Rap

Podziel uczniów na cztery grupy. Każda grupa nauczy się „rapować” jedną frazę piosenki. Ucz dzieci po 1 frazie na raz, mocno podkreślając rytm na dwa Akcent powinien padać na podkreśloną sylabę. Kiedy wszystkie grupy opanują swoje części, niech grupa 1 zacznie rapować. Potem niech wejdzie grupa 2, grupa 3, a następnie grupa 4 – aż wszystkie cztery grupy będą jednocześnie rapować swoje teksty i wykonywać gesty.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny

- Jedna drużyna będzie czerwona i otrzymuje czerwone kartki. Druga drużyna to „żółci” i dostaje żółte kartki.
- Niech każda drużyna zapisze od trzech do pięciu pytań, na które ma odpowiedzieć drużyna przeciwna.
- Pytania muszą być na temat dzisiejszej lekcji.
- Po zapisaniu pytań drużyny wymieniają się nimi i zapisują swoje odpowiedzi. Powinno to trwać od pięciu do siedmiu minut. „Żółci” odpowiadają na pytania „czerwonych”, a „czerwoni” na pytania „żółtych”.

5) Zastosowanie lekcji

Nikodem przyszedł do Jezusa. Jezus powiedział mu: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. Samarytanka NIE USŁYSZAŁA tych słów, tylko ZOBACZYŁA tę prawdę w praktyce.

Pomyślcie o jednej albo dwóch osobach, którym możecie POKAZAĆ Bożą miłość, i zróbcie to w tym tygodniu.

Motyw opowieści: Niereligijna kobieta potrzebuje przebaczenia grzechów.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Dwie drużyny

Kiedy czas minie, zbierz kartki i przyznaj punkty za najlepsze pytania i najlepsze odpowiedzi każdej drużyny.

Sugerujemy, żeby na każdych zajęciach dla dzieci było dwóch dorosłych. Jeśli jest was dwoje, każdy dorosły pomaga jednemu zespołowi.

Przygoda numer 60

Mt 4:23-25 i Łk 4:16-30

Motyw opowieści: Wielu ludzi zaczęło chodzić za Jezusem ze względu na Jego nauczanie i cuda.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Służba głoszenia, nauczania i uzdrawiania potwierdzała, że Jezus jest Bożym prorokiem. Wszystkie te działania przekonywały Żydów, że widzą Boże działanie.
- Jezus „obchodził całą Galileę”. Galilea miała długość 101 km z północy na południe i szerokość 53 km ze wschodu na zachód. Żydowski historyk Józef Flawiusz pisał, że region ten zamieszkiwało około 3 milionów osób.
- Ewangelie opisują trzydzieści pięć cudów. Wiele z nich wydarzyło się właśnie w Galilei.
- Za Jezusem poszło wielu ludzi. Jego sława rosła – i w kraju, i za jego granicami. Za Jezusem zaczęły chodzić tłumy złożone z różnych nacji. Ludzie przybywali z daleka – Jerozolimy i Judei na południu, z Jordanii na wschodzie i Syrii na północy.
- Jezus wrócił do swojego ojczystego miasta – Nazaretu. Będąc tam, poszedł do synagogi i tam nauczał – jak to miał w zwyczaju. Czwarty rozdział Ewangelii wg św. Łukasza odnotowuje, że Jezus zacytował fragment Iz 61:1-2, będący mesjańskim proroctwem. Jezus skończył czytać w środku tekstu, nie docierając do Bożej zemsty. Wymowa tego była dla tłumu jasna: Jezus jest Mesjaszem i Jego pierwsze przyjscie nie niesie z sobą sądu.
- Tłum był zdumiony Jego nauką. Usłyszeli, że jeśli się nawrócą, nastanie dla nich rok zmiłowania od Pana.

Oś czasu:

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 57: Wybór uczniów Jezusa

1. Do czego Jezus powołał apostołów?
2. Przeczytaj Mt 4:18-22.
3. Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, żeby byli Jego oddanymi naśladowcami.
4. Pomódlcie się, żeby Bóg prowadził was w naśladowaniu Go.

Przygoda numer 58: Jezus spotyka przywódcę religijnego

1. Dlaczego Nikodem przyszedł do Jezusa?
2. Przeczytaj J 3:14-16.
3. Religijni ludzie potrzebują przebaczenia grzechów.
4. Pomódlcie się, żebyście przychodzili do Jezusa z otwartym sercem.

Przygoda numer 59: Jezus spotyka niereligijną kobietę

1. Co było niezwykłego w tym, że Jezus rozmawiał z Samarytanką?
2. Przeczytaj J 4:24.
3. Niereligijni ludzie potrzebują przebaczenia grzechów.
4. Pomódlcie się, żebyście przychodzili do Jezusa z otwartym sercem.

3) Wyłóż lekcję

Służba Jezusa była z początku bardzo odosobniona. Nikodem przyszedł do Niego w nocy. Rozmawiał z Samarytanką przy studni w Sychar. Teraz Jego działalność zyskała ogromną popularność.

Jakie radykalne zmiany wprowadzili Jezus, apostołowie i Jego naśladowcy?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Pytanie, czytanie, omówienie, modlitwa

Dobłą strategią powtórzenia trzech poprzednich przygód jest skupienie się na czterech głównych elementach.

1. Zadaj pytanie.
2. Przeczytaj fragment.
3. Omów go.
4. Pomódl się.

Opowiedz historię

Jezus wrócił w okolice Galilei. Miał w zwyczaju głosić Słowo Boże i nauczać w żydowskich synagogach. Ze względu na Jego nauczanie i to, że potrafił uzdrawiać chorych, wielu ludzi za Nim poszło. Był znany w całej Galilei, a także w Syrii na północy, Dekapolu na wschodzie i Judei na południu. Tłumy wszędzie za Nim chodziły.

Pewnego razu Jezus wszedł do synagogi w Nazarecie i przeczytał fragment prorocstwa z Księgi Izajasza. Te wersety Starego Testamentu zawierały prorocstwa o Mesjaszu. W Łk 4:18 Jezus powiedział: „Duch Pana nade mną, ponieważ namaścił mnie, abym głosił Ewangelię ubogim, posłał mnie, abym uzdrawiał skruszonych w sercu, abym uwięzionym zwiastował wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność”. Tu przerwał. Wszyscy wiedzieli, co ma na myśli, bo przerwał czytanie przed początkiem fragmentu, w którym Izajasz pisał o sądzie. Tym razem Jezus przyszedł, żeby odkupić ludzi, a nie ich sądzić. Wszyscy, którzy byli tego dnia w synagodze, zrozumieli, co miał do powiedzenia: że jest Mesjaszem.

Nauczając w synagodze, Jezus opowiedział ludziom dwie historie o Eliaszu i Elizeuszu. Ci prorocy żyli w północnej części Izraela i przemawiali w Bożym imieniu. Czynili też wiele cudów. Jezus wspomniał o wdowie z Sarepty Sydońskiej i Naamanie Syryjczyku, którzy doświadczyli Bożych cudów. Oboje byli poganami – nie należeli do ludu żydowskiego. Jezus wspomniał o nich, bo odkupienie, które przynosił, rozciągało się też na nie-Żydów. Wiele osób rozgniewało się wtedy na Jezusa. Myślały, że kiedy przyjdzie Mesjasz, przyjdzie tylko do Żydów. A Jezus opowiedział im o dwóch Bożych cudach, które wydarzyły się za sprawą proroków Eliasza i Elizeusza. Ludzie byli tak wściekli, że chcieli skrzywdzić Jezusa, ale nie udało im się to – Jezus przeszedł między nimi i odszedł.

Wszyscy byli zadziwieni Jego nauczaniem. To było niesamowite! Innego razu Jezus nauczał w synagodze w Kafarnaum. Był tam człowiek, który zaczął na Niego krzyczeć. Jezus skarcił go i wtedy ten wrócił do zdrowych zmysłów. Wszyscy widzieli, że nauczanie Jezusa ma autorytet. Jego sława roznosiła się po całym kraju – nie tylko po Kafarnaum i Nazarecie. Jezus miał odwagę poruszać trudne tematy i skarcić człowieka, który na Niego krzyczał. Jego nauczanie było wyjątkowe i podążało za Nim coraz więcej ludzi. Wieść się rozniosła. Nikt wcześniej tak nie nauczał! Uzdrawiał tych, którzy do Niego przychodzili. Mówił o odkupieniu dostępnym dla wszystkich – nie tylko dla Żydów.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Eliasza i Elizeusza

Wróćcie do Lekcji 44: Boży prorocy: Eliasza i Elizeusza.

- Jakich cudów dokonali ci prorocy?
- Gdzie mieszkali?
- Co jeszcze zrobili?

Werset do zapamiętania

Łk 4:18 – Duch Pana nade mną, ponieważ namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

„Udowodnij to!”

Zapytaj grupę: „Słyszeliście kiedyś, jak ktoś się chwali, jaki jest wspaniały? Czasem ludzie chwalą się tylko po to, żeby zwrócić na siebie uwagę innych. Czasami będzie tak, że ktoś powie wam, że potrafi robić coś wyjątkowego, i będzie to prawda, a nie przechwalanie się. Skąd wiedzieć, czy ktoś mówi prawdę, czy się chwali?”. Można im powiedzieć: „Udowodnij to!”.

Dzisiaj zagramy w taką grę. Wybierz jedno dziecko, które wylosuje kartkę z koszyka. Niech przeczyta zdanie z kartki. Wówczas grupa zawoła: „Udowodnij to!”. Zadaniem tej osoby jest opowiedzieć reszcie, co musiałaby zrobić, żeby udowodnić im, że potrafi zrobić to, co twierdzi. Kiedy kartki się skończą, na koniec zapytaj: „Jakie rzeczy zrobił Jezus, żeby udowodnić, że naprawdę jest Bogiem?” (cuda, wyjątkowe nauczanie).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w klasy

Zapisz poszczególne słowa wersetu dużymi literami na osobnych kartkach. Przyklej kartki taśmą do podłogi – tak, by były rozrzucone, ale na tyle blisko, żeby dało się jednym skokiem dotrzeć do kolejnego słowa wersetu. Zadaniem uczniów jest przeskoczyć po słowach w odpowiedniej kolejności, aby ułożyły się w werset. Niech każde dziecko po kolei wykona zadanie.

Ćwiczenie: Udowodnij to!

Przed lekcją zapisz na kartkach zdania opisujące wyjątkowe talenty albo umiejętności, które będą zrozumiałe dla twojej grupy. Powinny to być rzeczy, które da się udowodnić. Przykład: „Umiem świetnie grać na pianinie (albo innym instrumencie)” albo „Biegam najszybciej z całej klasy”.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz (jeśli fałsz, to dlaczego?)

1. Jezus zazwyczaj nauczał na ulicach.
(Fałsz. Zazwyczaj nauczał w miejscowych synagogach).
2. Jezus był bardzo popularny dzięki swojemu nauczaniu i temu, że uzdrawiał ludzi. (Prawda)
3. W synagodze w Nazarecie Jezus cytował proroka Izajasza. (Prawda)
4. W tej samej synagodze opowiedział ludziom o dwóch prorokach: Jonaszu i Micheaszu. (Fałsz. O Eliaszu i Elizeuszu).
5. Wszyscy lubili Jezusa. (Fałsz. Pewnego razu rozgniewali się na Niego wszyscy w synagodze).

5) Zastosowanie lekcji

Popularny? Tak, Jezus był popularny. Był popularny – nie wszędzie, ale wśród wielu ludzi.

Jakie są dwa powody, dlaczego Jezus powinien nie tylko być popularny, ale być Panem i Mistrzem? Jak możecie pokazać Jezusowi, że jest dla was ważny, niezależnie od tego, czy inni Go lubią, czy nie?

Motyw opowieści: Wielu ludzi zaczęło chodzić za Jezusem ze względu na Jego nauczanie i cuda.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:
Prawda czy fałsz

Dzieci będą zgadywać, które zdania są prawdziwe, a które fałszywe. Możesz wymyślić więcej prawdziwych i fałszywych zdań.

Przygoda numer 61

Mk 4:35-41 i Mt 14:22-27

**Motyw opowieści: Jezus okazał swoją moc,
kiedy uciszył szalejącą burzę.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Jezioro Galilejskie położone jest na wysokości 212 m pod poziomem morza. Otaczają je wzgórza i góry. Dlatego często zdarzają się na nim gwałtowne burze.
- „Druga strona jeziora” leżała w odległości około 9,66 km. Głębokość wody wynosi tam 46-61 m.
- Uczniowie Jezusa byli doświadczonymi rybakami, ale kiedy rozszalała się burza, spanikowali.
- Ewangelista Marek opowiada najpierw o serii przypowieści, a potem o serii dzieł Jezusa. To, co robił Jezus, potwierdzało Jego słowa. Z czterema wyjątkami wszystkie cuda Jezusa opisane są przed fragmentem Mk 8:27. Ta część Ewangelii wg św. Marka ukazuje władzę Jezusa nad przyrodą (4:35-41), opętaniem (5:1-20), nieuleczalnymi chorobami (5:25-34) i śmiercią (5:21-34).
- Po całym dniu nauczania Jezus zasnął w tylnej części łodzi. Dwunastu apostołów płynęło razem z Nim. Dołączyły do nich inne łodzie.
- Uczniowie nazywali Jezusa „Nauczycielem”, ale nie rozumieli Jego nauczania. Nie rozumieli, że Jezus ma władzę nad wiatrem i falami. Jezus skarcił ich za to, że tak bardzo się bali.
- Ich reakcja, wyrażona pytaniem „Kim on jest?” świadczy o tym, że dalej nie rozumieli, kim jest Jezus. Jezus zapytał: „Jak to jest, że nie macie wiary?”. Wiedział o tym, że nadal nie rozumieli Jego władzy i mocy.

Oś czasu:

Śłużba Jezusa Chrystusa

©Copyright 2017 Jim Cook

Przygoda numer 61
Strona 305

2) Rozpocznij lekcję

Powtórzmy sobie wszystkie epoki, o których do tej pory się uczyliśmy.

- Czy potraficie wymienić kolejne epoki, o których się uczyliśmy?
(początki, początki narodu, objęcie ziemi w posiadanie, zjednoczone królestwo, podzielone królestwo, zabrany z domu, powrót do domu, początki życia Jezusa i służba Jezusa Chrystusa)
- Jakich ludzi żyjących w tych czasach spotkaliśmy?
 1. Początki: Adam i Ewa, Lucyfer, Kain, Abel i Noe.
 2. Początki narodu: Abraham, Sara, Izaak, Rebeka, Jakub, Józef, Mojżesz i faraon.
 3. Wejście do Ziemi Obiecanej: Jozue, Gedeon i Samuel.
 4. Zjednoczone królestwo: Saul i Dawid.
 5. Podzielone królestwo: Jeroboam, Eliasz i Elizeusz.
 6. Zabran z domu: Jeremiasz, Daniel i Ezechiel.
 7. Powrót do domu: Ezdrasz i Daniel.
 8. Początki życia Jezusa: Anna, Symeon, Maria, Józef i Jezus.
 9. Służba Jezusa Chrystusa: Szatan, Jan Chrzciciel, uczniowie, Nikodem, kobieta przy studni i Jezus Chrystus.

3) Wyłóż lekcję

Opowiedz grupie o sytuacji, w której bardzo się bałeś. Niech dzieci również opowiedzą o takich sytuacjach ze swojego życia.

Powiedz, że na tej lekcji będziecie rozmawiać o strachu i o mocy Jezusa.

Jakie poprzednie lekcje mówiły o Bożej mocy? (Lekcja 1: Wieczny Bóg; Lekcja 25: Plagi i Lekcja 27: Exodus).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Gra w piłkę

Ustaw dzieci w kręgu. Potrzebna wam będzie mała piłka. Niech dzieci turlają piłkę między sobą. Kiedy jedno dziecko złapie piłkę, niech odpowie na część pytania. Na tym etapie nie poprawiaj ich, jeśli udzielą błędnej odpowiedzi. Niech dziecko, które odpowiedziało, poturla piłkę do kolejnej osoby, która odpowie na następne pytanie.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

To był długi dzień. Jezus przez cały czas nauczał lud. Był zmęczony i pewnie potrzebował odpocząć od tłumów. Razem z dwunastoma apostołami wsiadł do małej łodzi. Mieli do pokonania około 9,5 km. Jezus był bardzo zmęczony i zasnął na poduszce z tyłu łodzi. Niektórzy z uczniów byli doświadczonymi rybakami. Dobrze znali Jezioro Galilejskie. Byli wyćwiczeni w rozpoznawaniu warunków pogodowych.

Wsiedli do łodzi i zaczęli płynąć na drugi brzeg. Popłynęły za nimi inne łodzie. Kiedy wypłynęli na jezioro, zerwała się straszna burza. Ponieważ Jezus dalej spał, uczniowie obudzili Go i zapytali, czy w ogóle Go obchodzi, że toną.

Wiał straszny wiatr i rzucały nimi rozszalałe fale. Zapadła noc. Wszyscy byli zmęczeni. Kiedy Nauczyciel się obudził, kazał wiatrowi i falom się uspokoić – i natychmiast tak się stało. Fale, które zalewały wszystkich w łodzi, zamieniły się w gładką taflę wody. Szalejący wiatr się uspokoił. Wiatr i fale natychmiast posłuchały rozkazu Nauczyciela.

Wszyscy to widzieli. Dwunastu apostołów zastanawiało się, jak to się stało, że wiatr i fale posłuchały Jezusa. Byli zadziwieni! Jezus zapytał ich: „Jak to jest, że nie macie wiary?”. Nie rozumieli, że nie nadszedł jeszcze czas śmierci Nauczyciela. Ale kiedy nastała cisza, byli pod wielkim wrażeniem, świadczącym tak naprawdę o ich braku wiary.

W obliczu nieuchronnego niebezpieczeństwa i zupełnego wyczerpania Jezus pokazał swoją władzę i moc. W obliczu nieuchronnego niebezpieczeństwa okazał się brak wiary i strach uczniów. Pamiętajmy, że to byli doświadczeni rybacy!

Kontrast był dość oczywisty: władza i moc Jezusa z jednej strony i doświadczenie rybaków z drugiej. Jezus właśnie skończył nauczać lud, a teraz udzielił lekcji swoim najbliższym naśladowcom. Jego przekaz był jasny: On ma moc. W przyszłości uczniowie mieli oglądać więcej przejawów Jego mocy, ale teraz przekonali się o Jego władzy i byli pod wrażeniem. Innego razu byli na tym samym jeziorze bez Jezusa i On przyszedł do nich, idąc po wodzie.

Ćwiczenie: Odgrywanie ról

- Niech dwanaście osób z grupy (jeśli jest na tyle liczna) dołączy do ciebie i udawajcie, że jesteście na łodzi.
- Kilka innych osób niech odgrywa rolę wiatru.
- Inni niech udają, że są falami zalewającymi łódź.
- Odgrywając tę historię, niech każda grupa okazuje: strach (uczniowie), siłę (wiatr) i totalny chaos, który musiał panować na łodzi, zanim Jezus uspokoił wiatr i fale.

Werset do zapamiętania

Mk 4:40 – Wtedy powiedział do nich: Czemu się tak boicie? Jak to jest, że nie macie wiary?

Uwielbienie

Różne części świata mają odmienne style uwielbienia. Zamyśłem programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

Kiedy ostatnio bardzo się czegoś baliście? Chyba wszyscy byliśmy w takich sytuacjach. Co by było, gdybyście byli na placu zabaw i starsze dzieci zaczęłyby wam dokuczać? Co by się musiało stać, żebyście poczuli się bezpiecznie? (Gdyby ktoś przyszedł im z pomocą – kolega, nauczyciel itp.)

Gdyby do waszego domu włamał się złodziej, co by się musiało stać, żebyście poczuli się bezpiecznie? (Gdyby zjawiała się policja i aresztowała złodzieja). Kiedy znajdziemy się w sytuacji, która powoduje w nas strach, czujemy się bezpiecznie, kiedy przyjdzie nam z pomocą ktoś lub coś silniejszego od tego, czego się obawiamy. Właśnie tak się stało w czasie burzy na jeziorze! Jezus pokazał, że jest silniejszy od wiatru i fal, które zatapiały łódź. Nikt wcześniej nie dokonał takiego cudu! Jezus był jedyną osobą, która mogła po prostu przemówić do wiatru i fal, a one Go posłuchały.

Czy myślicie, że Bóg umieścił tę historię w Biblii tylko po to, żeby zrobić na nas wrażenie burzą i zachowaniem uczniów? Myślę, że Bóg chciał nas nauczyć czegoś, co pomoże nam w naszym życiu.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: W kółko

Usiądźcie w kręgu i włącz muzykę. Podawajcie sobie zapisaną na kartce jedną frazę wersetu do zapamiętania. Kiedy muzyka się zatrzyma, niech osoba trzymająca kartkę spróbuje wyrecytować tę frazę. Powtarzajcie to, aż wszystkie frazy zostaną zapamiętane. Następnie zróbcie tak samo z całym wersem.

Ćwiczenie

Pomyślcie o czymś, co budzi w was strach. Może to być coś dużego albo małego. Niezależnie od tego, co to jest, możemy być pewni dwóch rzeczy:

1. Bóg wie o naszych obawach
2. Bóg jest większy i silniejszy od wszystkiego, czego się boimy.

Czy chcecie zaufać Bogu, że się o was zatroszczy? Jeśli tak, zapiszcie na kartce odpowiedź na pytanie, czego się boicie.

4) Analiza lekcji

Poproś ochotników, żeby na tablicy lub widocznym dla wszystkich dużym arkuszu papieru wypisali pięć najważniejszych wniosków z dzisiejszej lekcji.

Na przykład:

1. Jezus przez cały dzień nauczał lud.
2. Uczniowie nazywali Jezusa „Nauczycielem”, ale nie rozumieli Jego nauczania.
3. Na rozkaz Nauczyciela wiatr i fale natychmiast się uspokoiły.
4. Jezus pokazał swoją moc i władzę nad światem.
5. Uczniowie byli pod wrażeniem tego, co się stało, a Jezus zapytał, gdzie jest ich wiara.

5) Zastosowanie lekcji

Jezus nie chce, żeby to, co się dzieje, nas przytłaczało. Ma władzę i moc, żeby nam pomóc – tak, jak pomógł uczniom i ich ochronił.

Zapiszcie na kartce jedną rzecz, której się boicie, i poproście Boga, żeby dał wam wiarę, aby stawić jej czoła.

Motyw opowieści: Jezus okazał swoją moc, kiedy uciszył szalejącą burzę.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pięciu skrybów

Poproś o pięciu ochotników, którzy wyjdą do przodu i wypiszą pięć najważniejszych rzeczy, których nauczyliście się na tej lekcji. Zapytaj grupę, dlaczego te rzeczy są ważne.

Przygoda numer 62

Łk 8:26-39

Motyw opowieści: Jezus okazał swoją moc, kiedy wyrzucił wiele złych duchów.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Kraina Gadareńczyków była położona na południowy wschód od Jeziora Galilejskiego, w pobliżu Dekapolis, czyli Dziesięciu Miast. Tych dziesięć greckich miast nie należało do żadnego kraju. Były samorządne. Ze względu na swoje zwyczaje Żydzi nie hodowali świń, ale Grecy – tak. Gdy Jezus wyszedł na brzeg Jeziora Galilejskiego, natychmiast wybiegł Mu naprzeciw opętany człowiek. Demony od razu rozpoznały Jezusa, bo są wysłannikami Szatana. Mają dużą moc i niszczą wszystko dookoła.
- Demony wykrzyknęły: „Nie dręcz mnie!”. Wiedziały, że Jezus ma nad nimi władzę.
- Imię „Legion” jest słowem związanym z armią rzymską, która okupowała tę okolicę. W armii rzymskiej „legion” składał się z 6 tysięcy żołnierzy. Oznacza to, że ten człowiek był opanowany przez wiele demonów.
- „Otchłań” uważano za miejsce, w którym znajdowała się woda.
- Na prośbę demonów Jezus wypędził je z tego człowieka i pozwolił im wejść w duże stado znajdujących się w pobliżu świń. Świnie natychmiast popędziły do wody i utopiły się. Mieszkający w okolicy ludzie się przestraszyli.
- Uwalniając tego człowieka od demonów, Jezus poszerzył swoją służbę o okolicę zamieszkaną przez pogan. Jego działalność nie była skierowana tylko do Żydów, ale także do pogan. Jest to pierwsza opisana w Ewangeliach sytuacja, w której Jezus przybył do okolicy zamieszkaną przez pogan.

Oś czasu:

Służba Jezusa Chrystusa

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij, że poznajecie główne wątki Biblii. Chociaż Biblia zawiera wiele historii, wszystkie wiążą się z jednym wiodącym tematem lub opowieścią. To historia nadziei. Żeby ją sobie utrwalić i zobaczyć ją we wszystkich lekcjach, powtórzymy sobie poprzednie lekcje. Zapytaj: „**Jakie najważniejsze biblijne wydarzenia poznaliśmy do tej pory?**”.

- Bóg istniał zawsze i ma wielką moc.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co na niej jest.
- Lucyfer, czyli Szatan, zwiódł Adama i Ewę. Zgrzeszyli, okazując nieposłuszeństwo Bogu.
- Bóg zesłał na cały świat potop, który zabił wszystkich na ziemi. Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, ponieważ Noe był prawym człowiekiem.
- Bóg złożył Abrahamowi wyjątkowe obietnice.
- Jakub walczył z aniołem Pana i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Bóg prowadził Izraelitów zsyłając plagi i uwalniając ich z niewoli. Bóg dał im kodeks
- moralny zwany Dziesięcioma przykazaniami, którego mieli przestrzegać. Z Bożą pomocą Izrael wszedł do Ziemi Obiecanej.
- Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia ześle nowego Króla.
- Królestwo zostało podzielone na dwa z powodu grzechów Salomona.
- Izrael i Juda zostali uprowadzeni do Asyrii i Babilonu.
- Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury i świątynię.
- Między Starym a Nowym Testamentem wiele się zmieniło.
- Narodził się Jezus.
- Wydarzenia z pierwszych lat życia Jezusa świadczą o tym, że był kimś bardzo wyjątkowym.
- Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, żeby byli Jego oddanymi naśladowcami.
- Za Jezusem chodziło coraz więcej ludzi.
- Jezus okazał swoją wielką władzę nad burzą i demonami.

3) Wyłóż lekcję

Na tej lekcji opowiemy o opętanym człowieku, którego życie zupełnie się zmieniło. Po raz kolejny przekonamy się, że Bóg ma wielką moc.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Główne wydarzenia

Powtarzanie wiadomości jest ważną częścią nauki.

Wypisano tu dwanaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na oddzielnym kawałku papieru lub kartonu. Niech dzieci ułożą je w porządku chronologicznym.

Podziel grupę na małe, dwu-, trzyosobowe drużyny. Mierz czas, w którym każdej drużynie uda się ułożyć wydarzenia we właściwym porządku. Zwycięzcy otrzymują pochwałę.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Zaraz po tym, jak Jezus uciszył burzę na Jeziorze Galilejskim, On i Jego uczniowie przeprawili się na przeciwny brzeg. Nie była to okolica zamieszkiwana przez Żydów. Zwana była ona krainą Gadareńczyków i leżała na południowy wschód od Jeziora Galilejskiego. Jej mieszkańcy nie byli Żydami. Mieszkali tam Grecy. Jezus chciał rozszerzyć swoją działalność na pogan, a nie ograniczać swojej służby do Żydów. Chciał, żeby wszyscy dowiedzieli się, że jest Mesjaszem.

Kiedy przybyli na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, naprzeciw wybiegł im dziwny człowiek. Nie nosił ubrań i nie mieszkał w domu. Mieszkał na cmentarzu. Przez to, że był opętany, często dostawał konwulsji. Strażnicy musieli łączyć go łańcuchami, żeby nie wyrządził krzywdy sobie ani innym ludziom.

Kiedy zobaczył Jezusa, głośno zawołał, żeby wszyscy go usłyszeli. Jezus nakazał już złym duchom, żeby wyszły z tego człowieka, ale on błagał Jezusa, żeby zgodził się na coś innego. Jakby demony wiedziały, co się dzieje, ale nie chciały wyjść z opętanego. Jezus zapytał go, jak się nazywa, a on odpowiedział „Legion”, ponieważ był opętany przez wiele demonów. Złe duchy wiedziały, że Jezus zsyła je na wieczne męki, więc błagały Jezusa, żeby pozwolił im wejść w świnię. Wiedziały, że Jezus ma nad nimi władzę. Wiedziały, kim był i że ich przeznaczeniem jest wieczność w piekle. Wiedziały też, że Jezus ma nad nimi władzę właśnie w tym momencie. Jezus pozwolił im wejść w świnię, które natychmiast popędziły do wody i utopiły się, bo świnię nie umieją pływać.

Wszyscy okoliczni mieszkańcy poprosili Jezusa, żeby stamtąd odszedł. Naprawdę się przestraszyli. Stracili świnię, które hodowali, i obawiali się, że to nie koniec. Ale opętany wrócił do zdrowych zmysłów. Chciał nawet pójść za Jezusem. Założył ubrania i zaczął normalnie się zachowywać. Ponieważ inni mieszkańcy chcieli, żeby Jezus opuścił ich okolicę, Jezus wsiadł do łodzi i odpłynął. Wcześniej człowiek, z którego wypędził demony, zapytał Go, czy może popłynąć z Nim. Błagał Jezusa, żeby go ze sobą zabrał. Ale Jezus mu nie pozwolił. Miał dla niego inny plan.

Jezus powiedział mu, żeby wrócił do siebie i opowiadał wszystkim, jak wielkie rzeczy zrobił dla niego Bóg. Tak właśnie zrobił. Opowiadał wszystkim mieszkańcom miasta i swojej rodzinie o tym, co Bóg dla niego zrobił.

Ćwiczenie: Jezus ma władzę nad wszystkim

- Ten etap życia Jezusa pokazuje nam, że Jezus ma władzę nad demonami, śmiercią i światem przyrody.
- Zapytaj grupę: „Które z poprzednich lekcji też pokazywały Bożą wielką moc?”
(Lekcja 1: Wieczny Bóg; Lekcje 25–26: Plagi; Lekcja 36: Wejście do Ziemi Obiecanej i Lekcja 52: Narodziny Jezusa Chrystusa).

Werset do zapamiętania

Łk 4:36 – A wszystkich ogarnęło zdumienie i rozmawiali między sobą: Cóż to za słowo? Bo z władzą i mocą rozkazuje duchom nieczystym, a one wychodzą.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

„Czy ktoś wie, co to znaczy, że jedna osoba ma władzę nad drugą?” Zadać pytanie, żeby zorientować się, co dzieci przez to rozumieją. „Kto ma władzę nad wami? (Rodzice, nauczyciele, dziadkowie, policjanci itd.) Tylko jedna osoba ma władzę nad WSZYSTKIM. Czy wiecie, kto to jest? Tak – to Bóg! On stworzył świat i wszystko, co na nim jest, i ma władzę nad wszystkim, co stworzył. Pamiętajcie, jak na poprzedniej lekcji nauczyliśmy się o tym, jak Jezus przemówił do wiatru i fal, a one Go POSŁUCHAŁY? Burza posłuchała swojego Stwórcy – natychmiast i w pełni. Dlaczego? Bo miał nad nią WŁADZĘ!

W czasach biblijnych krajami rządzili królowie. Mieli najwyższą władzę. Ludzie nawet im się kłaniali, żeby pokazać, że ich szanują. Nikt na całym świecie nie ma władzy nad Bogiem! Nikt nigdy jej nie miał i nie będzie miał. Pokłońmy się naszemu wspaniałemu Bogu i wychwalajmy Go za Jego władzę”. Pokaż dzieciom, co zrobić: pokłoń się do ziemi i powiedz: „**Jesteś jedynym Bogiem, godnym wszelkiej chwały, jesteś wszechmocny i będę Ci posłuszny**”. Przypomnij dzieciom, że kiedy tak robimy, mówimy do samego Boga. Możesz robić przerwę po każdej frazie i zachęcić dzieci, żeby powtarzały za tobą. Dodaj coś od siebie – psalmy są pełne pomysłów!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Sztafeta

Utwórz dwie drużyny. Zapisz werset do zapamiętania dużymi literami około 9 m od nich. Niech zawodnicy kolejno podbiegają do wersetu i głośno odczytują kolejne słowo, tak żeby wszyscy usłyszeli. Kiedy zawodnik przeczyta swoje słowo, wraca do grupy i klepie w ramię kolejną osobę, która będzie odczytywać następne słowo. Grajcie tak długo, aż wszyscy zapamiętają cały werset.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny. Niech w ciągu minuty każda drużyna zapisze jak najwięcej informacji z tej lekcji – łącznie z władzą Jezusa nad demonami. Oto kilka propozycji:

- Kraina Gadareńczyków leżała na południowy wschód od Jeziora Galilejskiego.
- Mieszkańcy krainy Gadareńczyków nie byli Żydami.
- „Legion” jest słowem związanym z armią rzymską. Rzymski legion mógł składać się z nawet 6 tysięcy żołnierzy.
- Jezus posłał demony w świnie, które popędziły do wody.
- Ludzie prosili Jezusa, żeby odszedł.
- Uzdrawiony człowiek opowiadał wszystkim o wielkich rzeczach, jakich dokonał Jezus.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Jednominutowa lista

Niech w ciągu minuty każda drużyna wypisze jak najwięcej informacji zdobytych w trakcie tej lekcji.

Kiedy czas minie, porównajcie listy i zdecydujcie, kto wypisał więcej faktów. Podkreśl, że szukacie faktów.

5) Zastosowanie lekcji

Ten człowiek stał się kimś nowym... Przemienionym. To Jezus go przemienił – i zrobił to całkiem sam. Demony wyszły z niego na rozkaz Jezusa.

Kiedy Jezus przemienił tego człowieka, stał się on Jego odważnym świadkiem. Jeśli Jezus was przemienił, na jakie sposoby możecie być Jego odważnymi świadkami? Wymieńcie jedną lub dwie osoby, dla których możecie zrobić to co ten człowiek... Opowiedzieć im o tym, co dobrego zrobił dla was Jezus.

Motyw opowieści: Jezus okazał swoją moc, kiedy wyrzucił wiele złych duchów.

Przygoda numer 63

Mk 2: 1-11; J 8:48-59 i 10:22-23

Motyw opowieści: Jezus nauczał, że jest jedno z Bogiem.

Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Jezus czynił wiele dobrego w szabat – np. uzdrowił człowieka z niepełnosprawnością w J 5:1-15.
- Ponieważ stało się to w szabat, niektórzy ludzie zaczęli sprzeciwiać się Jezusowi. W odpowiedzi na ich sprzeciw Jezus odparł, że On i Jego Ojciec działają przez cały czas. Jego przeciwników jeszcze bardziej to rozgniewało – tak bardzo, że chcieli Go zabić.
- Jezus twierdził, że jest jedno z Ojcem. Ponieważ Jego przeciwnicy twierdzili, że wierzą Ojcu, mieli do wyboru tylko dwie opcje: 1. uwierzyć Jezusowi albo 2. oskarżyć Go o bluźnierstwo.
- W J 8:48 przeciwnicy Jezusa powiedzieli, że jest Samarytaninem. Chcieli Go w ten sposób znieważać, bo Żydzi przeważnie gardzili Samarytanami. Byli uważani za „rasę mieszaną”.
- Jezus nie próbował się usprawiedliwiać wobec oskarżeń. Odwołał się do Ojca jako swojego sędziego. Wiedział, że jeśli ich oskarżenia są fałszywe, Ojciec Go z nich oczyści i udaremni te zarzuty, wykazując, że są daremne.
- Jezus utożsamiał się z „Ja Jestem”, istniejącym przed Abrahamem. Reakcją Żydów było chwycenie za kamienie, żeby Go zabić. Zrobili to, ponieważ Jezus ogłosił się Bogiem.
- Stwierdzając, że Bóg jest Jego Ojcem, Jezus nauczał, że jest równy Bogu i tak samo jak On ma Bożą naturę.
- W dziesiątym rozdziale Ewangelii wg św. Jana Jezus naucza, że ma moc, żeby ocalić każdego, kto w Niego uwierzy, od wiecznego oddzielenia od Boga.
- Proponował bezradnym owcom bezpieczeństwo, żeby nigdy się nie zgubiły.

Oś czasu:

Śłużba Jezusa Chrystusa

2) Rozpocznij lekcję

Aby powtórzyć wiadomości z poprzednich lekcji, wydrukuj następującą planszę:

Okres dziejów	Motyw opowieści	Pieśni	Wersety
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Przypomnijcie sobie ostatnich dziesięć lekcji. Dla każdej lekcji niech dzieci podadzą okres dziejów (100 punktów), motyw opowieści (200 punktów), pieśń (300 punktów) i werset do zapamiętania (400 punktów).

Zwycięska drużyna otrzymuje nagrodę. Zazwyczaj rywalizacja to dla dzieci świetna zabawa. Zaangażuj w nią całą grupę. W zależności od liczebności grupy możesz ustalić, że każde dziecko może odpowiedzieć tylko jeden albo dwa razy.

Łącznie można będzie zdobyć 11 000 punktów – 1000 punktów za każdą lekcję (100 za okres dziejów, 200 za motyw opowieści, 300 za piosenkę i 400 za werset).

3) Wyłóż lekcję

Niech grupa oceni prawdziwość poniższych stwierdzeń:

- Jezus jest trochę jak Bóg.
- Jezus nie jest Bogiem.
- Jezus jest Bogiem.

A teraz otwórzmy Biblię i posłuchajmy, co mówi o sobie sam Jezus.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

Utwórz dwie grupy liczące sobie po tyle samo osób. Możesz podzielić grupę według tego:

1. kto ma najwięcej rodzeństwa,
2. kto najmniej.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Jezus co najmniej trzy razy powiedział, że jest równy Bogu. Pewnego razu nauczał w pewnym domu w Kafarnaum w Galilei. Zebrał się wielki tłum, bo Jezus był bardzo popularny i ludzie zeszli się z całego miasta, żeby Go posłuchać. Czterech ludzi chciało przynieść do Jezusa sparaliżowanego przyjaciela, ale z powodu tłumu nie mogli dostać się do środka. W tych czasach wiele domów miało zewnętrzne schody prowadzące na płaski dach. Ci ludzie wnieśli swojego przyjaciela na dach i przebili się przez sufit, który był zrobiony ze słomy i gliny. Spuścili go stamtąd – zapewne na linach używanych do połowu ryb. Teraz wszyscy zauważyli tego człowieka – łącznie z Jezusem. Kiedy Jezus zobaczył ich wiarę, powiedział do sparaliżowanego człowieka: „Synu, twoje grzechy są ci przebaczone”. Nie spodobało się to niektórym Żydom, którzy pomyśleli sobie, że tylko Bóg może przebaczać grzechy. Jezus wiedział, co sobie myślą. Niektórzy myśleli, że Jezus bluźni, twierdząc, że ma prawo przebaczać grzechy. Ale Jezus wiedział, że ma władzę przebaczać grzechy, bo jest Bogiem.

Innego razu, w świątyni, Żydzi nazwali Jezusa Samarytaninem. Był to wyraz lekceważenia i pogardy. Zaatakowali Go też twierdząc, że jest opętany. Jezus nie próbował się usprawiedliwiać. Jego celem było oddanie chwały Jego Ojcu w niebie. Jezus powiedział im, że jeśli posłuchają tego, co mówi, nie zaznają śmierci. Żydzi pomyśleli, że to bluźnierstwo. Potem Jezus wspominał o kimś, kogo Żydzi bardzo szanowali – o Abrahamie. Abraham był ojcem ich wiary. Jezus powiedział im, że Abraham czekał na ten dzień i że „zanim Abraham był, ja jestem”. Oznajmił tym samym, że jest jedno z Bogiem. Może to być najbardziej radykalne stwierdzenie w całej Biblii. Jezus powiedział tym przywódcom religijnym, że istniał przed Abrahamem, a więc jest Bogiem. Zerwali się wtedy, żeby ukamienować Go na śmierć. Tak robili z bluźniercami. Ale Jezus przeszedł między nimi i odszedł.

Innego razu, w zimie – najprawdopodobniej było to w grudniu – Jezus przyszedł do Jerozolimy. Żydzi chcieli wiedzieć, czy jest Mesjaszem. Zapytali Go o to, a Jezus jasno im odpowiedział: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy”. Kiedy Żydzi to usłyszeli, znowu chcieli Go ukamienować. Nie wierzyli, że Jezus jest Jedno z Bogiem i że jest Mesjaszem. Ponieważ Żydzi próbowali Go zabić, był to ostatni raz, kiedy Jezus nauczał publicznie. Po tych wydarzeniach wycofał się do okolicy za Jordanem.

Ćwiczenie: Trzy sceny

- Scena 1: Dom
Niech jedna trzecia grupy opowie, kto tam był, co zrobił lub powiedział Jezus, i komu się to nie podobało. Dlaczego im się to nie podobało?
- Scena 2: Świątynia
Niech jedna trzecia grupy opowie, kto tam był, co zrobił lub powiedział Jezus, i komu się to nie podobało. Dlaczego im się to nie podobało?
- Scena 3: Zima w Jerozolimie
Niech jedna trzecia grupy opowie, kto tam był, co zrobił lub powiedział Jezus, i komu się to nie podobało. Dlaczego im się to nie podobało?

Werset do zapamiętania

J 10:28 – A ja daję im życie wieczne i nigdy nie zginą ani nikt nie wydrze ich z mojej ręki.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

Zapytaj: „Czy spotkaliście kiedyś kogoś sławnego?”. Niech dzieci odpowiadzą na to pytanie. W telewizji jest program zatytułowany *Kryptonim szef*. Działa to tak: zamiast siedzieć w ekskluzywnym biurze w dużym mieście prezes albo właściciel firmy postanawia dowiedzieć się, jak wygląda praca zwykłego pracownika jego firmy. Może to być np. właściciel MacDonal'd's. „Zatrudnia się” jako pracownik robiący hamburgery w miejscowej restauracji MacDonal'd's. Oczywiście żaden z pracowników tej restauracji nie wie nawet, jak się nazywa właściciel całej firmy. Po prostu dostali tam pracę i robią hamburgery. Prezes pracuje razem ze zwykłymi ludźmi, udając przeciętnego pracownika. Rozmawia z innymi pracownikami i pyta ich, jak im się pracuje. Wyobraźcie sobie, jak by się zdziwili, gdyby pod koniec tego „eksperymentu” dowiedzieli się, kim jest! Czy wcześniej wiedzieli, z kim mają do czynienia? Być może zauważyli coś, co na to wskazywało, jeśli byli czujni, ale możliwe też, że nie mieli pojęcia. A teraz pomyślmy o tym, co by było, gdyby to Bóg tak zrobił: jak byście się czuli, gdybyście odkryli, że sam Bóg jest wśród was, na ziemi? Zobaczmy w Biblii, co się stało w tej sytuacji.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Głuchy telefon

Zapamiętajcie ten werset, grając w głuchy telefon. Ustawcie się w jednej linii. Wyszepcz do ucha pierwszej osoby fragment wersetu, ona niech powtórzy go kolejnej, a ta następnej, – aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Tak samo zrób z drugim, trzecim fragmentem, aż opanujecie cały werset.

4) Analiza lekcji

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Wróćcie do punktowanego teleturnieju biblijnego z początku lekcji.

- Za 100 punktów: Ile scen opisaliśmy? (trzy)
- Za 200 punktów: Którzy autorzy Ewangelii opowiedzieli o tych wydarzeniach? (św. Marek i św. Jan)
- Za 300 punktów: Gdzie się to działo? (w domu i w świątyni)
- Za 400 punktów: Co twierdził Jezus? (On i Ojciec są jedno)
- Pytanie bonusowe za 500 punktów: Jaki jest temat tej lekcji? (Jezus nauczał, że jest jedno z Bogiem)

Ćwiczenie: Biblijny teleturniej

Ćwiczenie jest kontynuacją powtórzenia wiadomości z początku lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Po raz pierwszy spotykamy się z tym, że niektórzy ludzie nie lubili Jezusa. Niektórzy religijni ludzie byli Mu przeciwni. Traktowali to tak poważnie, że chcieli Go zabić.

Czy są sytuacje, w których wyrządzanie krzywdy innym jest dobre? Jasne, że nie. Krzywdzenie innych nigdy nie jest dobre. Jeśli jest ktoś, kogo próbowaliście skrzywdzić, przeproście go. Jezus spotykał się ze sprzeciwem, ale nadal jest Bogiem i przebacza grzechy.

**Motyw opowieści: Jezus nauczał,
że jest jedno z Bogiem.**

Przygoda numer 64

J 9:1-41

Motyw opowieści: Kiedy Jezus uzdrowił niewidomego, uraziło to niektórych przywódców religijnych.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Izajasz prorokował, że Mesjasz będzie przywracał ślepym wzrok (Iz 42:7). W ósmym rozdziale Ewangelii wg św. Jana Jezus powiedział, że jest „światłością świata”. To uzdrowienie jest wyjątkowe, bo Jezus dał temu człowiekowi światło.
- Uczniowie mieli problem teologiczny. Wierzyli, że wszelkie cierpienie jest powodowane grzechem. Myśleli, że albo on zgrzeszył w łonie matki, albo zgrzeszyli jego rodzice. Jezus wyjaśnił, że nie zgrzeszyli ani on, ani oni. Fizyczna ślepotą tego człowieka nie była spowodowana przez grzech.
- „Dzień” oznacza czas przeznaczony Jezusowi przez Ojca na pełnienie Jego woli. „Noc” jest końcem tego czasu. W tym przypadku „nocą” była zbliżająca się śmierć Jezusa.
- Kiedy Jezus obłożył oczy niewidomego błotem zrobionym z ziemi i śliny, mogło to przypominać, że człowiek został stworzony z prochu ziemi. Najprawdopodobniej Jezus użył błota nie w celach leczniczych, a jako środek do rozwinięcia wiary tego człowieka. Stamtąd niewidomy poszedł do sadzawki Siloam, która znajdowała się na południowo-zachodnim krańcu Jerozolimy. Przy tej sadzawce przejrzał na oczy.
- Faryzeusze stwierdzili, że uzdrawiając tego dnia, Jezus naruszył szabat. Oskarżyli nawet Jezusa o to, że jest grzesznikiem.
- Faryzeusze byli podzieleni pod względem tego, co myśleli o Jezusie. Uzdrawiony człowiek uważał Jezusa za proroka. Jego rodzice bali się powiedzieć cokolwiek – i o uzdrowieniu, i o Tym, który tego dokonał.
- Faryzeusze zaatakowali wiarę tego człowieka i jego rodzinę. Nawymyślali mu.

2) Rozpocznij lekcję

Zbierz wszystkie pieśni, których się nauczyliście, i odtwórz lub zagraj kilka z nich.

Dzieci powinny być w stanie śpiewać poznane pieśni razem z tobą.

Po zaśpiewaniu kilku pieśni zagrajcie w „Jaka to melodia?”. Uczniowie będą próbowali połączyć pieśń z biblijną przygodą, która najlepiej do niej pasuje. Kiedy dzieci będą odpowiadać, zachęcaj je i bądź bardzo wyrozumiały.

Celem tego ćwiczenia jest to, aby dzieci łączyły poznane pieśni z biblijnymi wydarzeniami. Nie trać z oczu tego nadrzędnego celu.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Jaka to melodia?

Odtwórz lub zagraj pieśni, których nauczyliście się w czasie poprzednich przygód z Biblią. Niech dzieci zgadują, które biblijne historie najlepiej pasują do danej pieśni.

Jeśli czas pozwoli, możesz zapytać, czy są w tych pieśniach jakieś słowa albo frazy, których nie rozumieją.

3) Wyłóż lekcję

Poproś, żeby każdy zapisał na kartce odpowiedź na pytanie „**Co sprawia, że czujesz się ważny?**”. Niech zapiszą tylko jedną rzecz. Kto chce, niech przeczyta grupie, co napisał.

Następnie powiedz: „**Myśląc o tym, co zapisaliście, jak można by zdefiniować, co to znaczy «czuć się ważnym»?**”.

Później zapytaj grupę, jak Jezus definiował „bycie ważnym”.

Opowiedz historię

Jezus szedł drogą ze swoimi uczniami, kiedy zauważyli niewidomego człowieka. Uczniowie byli ciekawi, dlaczego jest niewidomy. Zakładali, że albo zgrzeszył on, albo jego rodzice. Jezus szybko odpowiedział, że nikt z nich nie zgrzeszył. Następnie zmienił temat. Powiedział uczniom, że muszą pełnić wolę Bożą, dopóki jest dzień. Wyjaśnił, że dzień to czas, przez który jest na świecie. Jezus nie miał na myśli dosłownego, dwudziestoczworgodzinnego dnia. Mówił o swoim życiu na ziemi.

Rozmawiając z uczniami o służeniu Bogu, dopóki trwa dzień, Jezus nałożył na oczy niewidomego ślinę zmieszaną z ziemią i powiedział mu, żeby zmył ją w sadzawce Siloam w południowo-zachodniej części Jerozolimy. Człowiek ten zrobił dokładnie to, co nakazał mu Jezus, i natychmiast zaczął widzieć! Kiedy zobaczyła to reszta mieszkańców Jerozolimy, byli pod wielkim wrażeniem. Zнали tego człowieka. Wiedzieli, że jest niewidomy od urodzenia i że przez całe życie żebrał o jedzenie na ulicach. Niektórzy zaczęli mówić, że to nie on, ale on potwierdził, że to on.

Zaprowadzili go więc do faryzeuszy. Zaczęli mu zadawać trudne pytania. Większość faryzeuszy twierdziła, że Jezus nie może być od Boga, bo uzdrowił niewidomego w szabat. Ale inni faryzeusze nie zgadzali się z większością. Kłócili się między sobą. Następnie faryzeusze wezwali na rozmowę rodziców tego człowieka. Rodzice nie chcieli odpowiadać na pytania faryzeuszy, więc powiedzieli im, żeby pytali o uzdrowienie ich syna, a nie ich. Faryzeusze znowu go wezwali i zaczęli mu zadawać więcej trudnych pytań: „Co ci zrobił?”, „Jak otworzył ci oczy?”. Uzdrowiony pomyślał, że faryzeusze też chcą zostać uczniami Jezusa. To ich bardzo rozgniewało, więc wyrzucili go na ulicę. Po prostu nie wierzyli, że Jezus jest od Boga i że ma moc, by dokonać tego cudu – szczególnie w dzień święty.

Jezus znalazł go na ulicy po tym, jak faryzeusze wyrzucili go ze spotkania. Zapytał go: „Czy wierzysz w Syna Bożego?”. Uzdrowiony poprosił Jezusa, żeby pokazał mu, kto jest Synem Bożym, żeby mógł w Niego uwierzyć. Jezus powiedział, że to On jest Synem Bożym. Uzdrowiony od razu w Niego uwierzył i uwielbiał Boga. Jezus powiedział mu, że przyszedł, żeby wyjaśnić ludziom Boże wskazówki. Usłyszeli to niektórzy faryzeusze i znowu się zdenerwowali. Zrozumieli, że Jezus nazywa ich ślepych.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Ważne fakty o Jezusie

Zanim zaczniesz opowiadać, podziel grupę na dwa zespoły.

- Zespół 1: Odpowiedzcie na pytanie: Jakich ważnych rzeczy na temat Jezusa nie rozumieli faryzeusze?
- Zespół 2: Odpowiedzcie na pytanie: Jakie ważne rzeczy na temat Jezusa zrozumiał uzdrowiony niewidomy?

Po opowiedzeniu historii niech dzieci zapiszą dwie odpowiedzi na zadane pytanie, a potem podzielą się nimi.

Werset do zapamiętania

J 8:12 – Jezus znowu powiedział do nich: Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość życia.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamyśłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

Zagramy w grę „Prawda czy fałsz”.

Będę mówić różne zdania z lekcji. Niektóre będą prawdziwe, a inne nie. Jeśli zdanie jest prawdziwe, niech wszyscy zawołają „Prawda!”. Jeśli nie jest prawdziwe, krzyknijcie „Fałsz!”. Słuchajcie uważnie, bo niektóre zdania będą trudne.

1. Niewidomy nie widział, bo popełnił straszny grzech. (Fałsz)
2. Jezus zabrał go do lekarza po lekarstwo. (Fałsz)
3. Jezusowi zależało na tym niewidomym człowieku. (Prawda)
4. Niewidomy żebrak był kimś ważnym w swoim mieście. (Fałsz)
5. Faryzeusze wypytывali niewidomego o Jezusa po tym, jak został uzdrowiony. (Prawda)
6. Faryzeusze cieszyli się razem z nim, że zaczął widzieć. (Fałsz)
7. Niewidomy zrobił to, co nakazał mu Jezus. (Prawda)
8. Niewidomy uwierzył w to, co powiedział Jezus, i był wdzięczny. (Prawda)
9. Jezus powiedział, że najgorsza ślepotą jest wtedy, kiedy nic nie widzimy na oczy, jak niewidomy, o którym tu mowa. (Fałsz)
10. Faryzeusze uwierzyli w to, co mówił Jezus. (Fałsz)

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Graffiti

Aby pomóc dzieciom nauczyć się na pamięć tego wersetu, możesz posłużyć się graffiti. Zapisz każde słowo tego wersetu na osobnej kartce papieru. Następnie w dwu-, trzyosobowych grupach niech dzieci ułożą je we właściwej kolejności. Kiedy grupie uda się ułożyć werset w dobrej kolejności, prawdopodobnie dzieci będą już go pamiętały.

4) Analiza lekcji

Podsumujcie lekcję w małych grupach. Jakich jest siedem najważniejszych faktów lub wniosków z tej lekcji? Niech w każdej mniejszej grupce dzieci znajdzie się jeden dorosły. Niech dzieci zastanawiają się nad odpowiedzią. Pomagajcie im, kiedy będzie taka potrzeba.

- Uczniowie chcieli wiedzieć, kto zgrzeszył: ten człowiek czy jego rodzice?
- Jezus uzdrowił niewidomego, nakładając na jego oczy błoto ze śliny i ziemi, a potem posyłając go, żeby się obmył w sadzawce Siloam.
- Faryzeuszom nie podobało się, że Jezus uzdrowił niewidomego – zwłaszcza że uzdrowił go w szabat.
- Faryzeusze podzielili się w kwestii tego człowieka.
- Faryzeusze dwa razy wypytywali o te wydarzenia uzdrowionego i raz jego rodziców.
- Uzdrawiony uwierzył w Syna Bożego i oddał Mu chwałę.
- Faryzeusze zrozumieli, że Jezus uważa, że są ślepi na to, co robi.

5) Zastosowanie lekcji

Po raz kolejny widzimy, że niektórzy ludzie nie lubili Jezusa. Niektórzy religijni ludzie Mu się sprzeciwiali. Życie tego człowieka zostało całkowicie przemienione przez Jezusa i oddał on cześć Jezusowi.

Jeśli wierzycie w Jezusa, też możecie uwielbiać Boga. Jakie są dwa albo trzy sposoby, na jakie możemy pokazać Bogu, że chcemy Go uwielbiać?

Motyw opowieści: Kiedy Jezus uzdrowił niewidomego, uraziło to niektórych przywódców religijnych.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Siedem głównych faktów

Podziel grupę na mniejsze zespoły po dwie lub trzy osoby. Niech w tych zespołach omówią siedem głównych idei z tej lekcji, wypisanych po lewej stronie. W młodszych grupach lub jeśli dzieci nie potrafią czytać, będą przy tym potrzebować pomocy.

Przygoda numer 65

Łk 15:11-32 i Łk 18:9-14

Motyw opowieści: Jezus przebaczył zbłąkanemu synowi, samolubnemu bratu i pokornemu poborcy podatków.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Historia o „synu marnotrawnym” jest tak naprawdę opowieścią o dwóch synach. Jeden był grzesznikiem, a drugi uważał, że to, co robi, czyni go sprawiedliwym. Najgorsi grzesznicy widzieli siebie w „podłym” synu, a najlepsi w tym „sprawiedliwym”. I jedni, i drudzy potrzebowali nawrócenia i przebaczenia.
- Młodszy syn ukazuje naszą naturalną skłonność do życia w grzechu i dogadzania sobie. Starszy brat jest obrazem obłudnych ludzi, którzy uważają się za lepszych od innych.
- Kiedy młodszemu synowi skończyły się pieniądze, zatrudnił się przy pasieniu świń. Żydzi uważali świnie za nieczyste i nawet ich nie dotykali. To, że młodszy syn zajmował się świniami, oznaczało, że upadł w życiu bardzo nisko. Jako Żyd nie mógł już opaść niżej.
- Młodszy syn roztrwonił cały majątek, oprzytomniał i skruszony wrócił do ojca, oczekując, że zostanie jednym z jego sług. „Ojciec” jest tu wspominany przynajmniej dwanaście razy i jest centralną postacią tego fragmentu.
- Starszemu bratu było bardzo trudno powitać młodszego. Ale ojciec był pełen współczucia i przyjął swojego syna z otwartymi ramionami. Urządził nawet dla niego wielką ucztę.
- Jezus opowiedział przypowieść o poborcy podatków i faryzeuszu po to, aby nikt nie polegał na własnej sprawiedliwości i nie gardził innymi. Bóg przyjmuje skruszonego grzesznika – niezależnie od jego życiowej sytuacji. Bóg jest wyznacznikiem sprawiedliwości.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci o pomoc w przypomnieniu sobie poprzednich wersetów do zapamiętania. Możesz zapytać: „Kto pamięta, co mówi (werset)?”.

- Przygoda 51: Księga Daniela 2:44
- Przygoda 52: Ewangelia wg św. Łukasza 2:11
- Przygoda 53: Ewangelia wg św. Mateusza 1:16
- Przygoda 54: Ewangelia wg św. Łukasza 2:52
- Przygoda 55: Ewangelia wg św. Mateusza 4:4
- Przygoda 56: Ewangelia wg św. Jana 1:29
- Przygoda 57: Ewangelia wg św. Mateusza 4:19
- Przygoda 58: Ewangelia wg św. Jana 3:16
- Przygoda 59: Ewangelia wg św. Jana 4:24
- Przygoda 60: Ewangelia wg św. Łukasza 4:18
- Przygoda 61: Ewangelia wg św. Marka 4:40
- Przygoda 62: Ewangelia wg św. Łukasza 4:36
- Przygoda 63: Ewangelia wg św. Jana 10:28
- Przygoda 64: Ewangelia wg św. Jana 8:12

3) Wyłóż lekcję

Wyobraźcie sobie, że wasz najlepszy przyjaciel uciekł z domu. Wyobraźcie sobie, że wyrządził wiele zła swoim rodzicom i złamał wiele praw naszego kraju.

Co by było, gdyby ktoś, kto jest wam bliski, zrobił coś bardzo złego? Jak byście zareagowali? Czy przyjęlibyście go z miłością i przebaczeniem? Czy opowiadalibyście innym znajomym, że nie jesteście tacy źli, jak on? Dzisiejsza historia pomoże nam zrozumieć Bożą miłość i przebaczenie dla wszystkich.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie wersetów

Oto czternaście ostatnich wersetów do zapamiętania. Podziel grupę na dwie drużyny, których zadaniem będzie podanie jak największej liczby wersetów z listy. Daj im na to pięć minut i zachęć do współpracy w ramach drużyn.

Możesz trochę pomagać.

Opowiedz historię

Dwaj synowie wychowali się w tym samym domu i mieli tych samych rodziców. Pewnego dnia młodszy syn zażądał swojej części spadku. Zazwyczaj dzieci dostają spadek po rodzicach dopiero po ich śmierci. Ale on chciał dostać swój spadek szybciej. Jako młodszemu synowi należała mu się jedna trzecia spadku. Starszy syn miał odziedziczyć dwie trzecie majątku. Najstarszy potomek zawsze dostawał najwięcej.

Kiedy młodszy syn dostał pieniądze, odszedł z domu i udał się do dalekiego kraju. Bezmyślnie wydał wszystkie pieniądze na lekkomyślne życie – a kiedy skończył, nic mu nie zostało. Nic nie zainwestował i nie użył mądrze ani grosza.

Kiedy pieniądze się skończyły, oprzytomniał. Pasł nawet świnie, czego nie zrobiłby żaden Żyd. Było tak źle, że chciał nawet jeść to samo co świnie. Znalazł się na dnie. Postanowił wrócić do domu i poprosić swojego tatę o przebaczenie. Nawrócił się. Wiedział, że to, co zrobił, było niedobre. Kiedy wrócił do domu, miał nadzieję, że tata pozwoli mu zostać jednym z jego sług. Wiedział, że nie zasługuje na więcej.

Kiedy tata zobaczył go z daleka, wybiegł mu na spotkanie. Przytulił go, ucałował i obaj się rozpłakali. Ojciec powiedział jednemu ze sług, żeby przygotował wielką ucztę, żeby uczcić powrót jego syna. Młodszy syn wrócił do domu, pragnąc przebaczenia. Ojciec obdarzył go najwyższą miłością i przebaczeniem. Wszyscy się cieszyli.

Starszy brat pracował jak zwykle na polu. Wracając, zastanawiał się, co to za święto. Kiedy się dowiedział, był tak zły, że nie chciał nawet wejść do domu. Ojciec wyszedł, żeby z nim porozmawiać. Tłumaczył mu, że wszystko, co posiada, należy do niego – starszego syna. Mógł robić z tym, co chciał. Kiedy młodszy brat wrócił do domu, wydanie uczy z tej okazji było czymś właściwym.

Ojciec wiedział, jak ważne jest, żeby okazywać miłość oraz przebaczenie. Młodszy syn żałował tego, co zrobił, i pragnął tego przebaczenia – a Ojciec obdarzył go miłosierdziem i przebaczeniem. Starszy syn nie okazał miłości, miłosierdzia ani przebaczenia.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Trzy ważne sceny

Zanim zaczniesz opowiadać, podziel grupę na trzy zespoły.

- Scena 1: Kontrast między dwoma synami.
Wymień dwie cechy każdego z synów.
- Scena 2: Co zrobił młodszy syn?
Opowiedz grupie o tym, dlaczego młodszy syn odszedł i co z kolei skłoniło go do powrotu.
- Scena 3: Reakcja ojca.
Opowiedz grupie, co najbardziej podziwiasz w tym, jak zachował się ojciec w tej sytuacji.

Po opowiedzeniu historii niech dzieci zapiszą kilka faktów lub obserwacji z przydzielonej im sceny i podzielą się nimi.

Werset do zapamiętania

Łk 15:10 – Podobnie, mówię wam, będzie radość przed aniołami Boga z jednego pokutującego grzesznika.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

Podziel grupę na dwie drużyny. Jedna grupa niech wczuje się w sytuację młodszego brata – syna marnotrawnego. Druga niech wczuje się w sytuację brata starszego. Powiedz: „**Chcę, żebyście wyobrazili sobie, że to wy jesteście tym synem**”.

Opisz każdej grupie syna, w którego sytuacji ma się postawić. Młodszy: Myślisz tylko o sobie i chcesz, żeby wszystko było tak, jak ty sobie wyobrażasz. Nie dbasz o przestrzeganie zasad. Jesteś głupi i marnujesz pieniądze swojego taty. Kiedy wszystko wydałeś, jest ci bardzo przykro. Uświadamiasz sobie, jak źle zrobiłeś i jak zraniłeś tym swojego tatę.

Starszy: Starasz się przestrzegać zasad i ciężko pracować. Jesteś dumny z tego, że nie jesteś taki jak brat. Nie masz cierpliwości do ludzi, którzy nie przestrzegają zasad. Zdenerwowałeś się, kiedy wasz tata przebaczył bratu.

Czy to, co robisz – dobrego czy złego – może zmienić to, jak tata cię kocha? Obaj synowie – nie (obaj źle się zachowali, a ich ojciec nadal ich kocha. Uodowodnił to!).

Czy ostatecznie oddaliście cześć waszemu Ojcu? Syn marnotrawny – tak (uświadomił sobie, na co zasłużył, i przyszedł do ojca w pokorze). Starszy syn – nie (rozniewał się na ojca i powiedział mu to).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie

Powtórzcie werset kilka razy, a potem podziel grupę na dwie drużyny. Niech każda z nich ustawi się w rzędzie naprzeciwko tablicy lub kartki papieru położonej na krześle. Pierwszej osobie z każdej drużyny daj coś do pisania. Niech podbiegnie do tablicy i zapisze pierwsze słowo wersetu, a następnie wróci na koniec kolejki. Następne dziecko niech zapisze kolejne słowo i tak dalej, aż zapisany zostanie cały werset.

Aktywność biblijna

Czy okazaliście szacunek waszemu ojcu i oddaliście mu cześć? Syn marnotrawny – nie (roztrwonił ciężko zarobione pieniądze taty, zniszczył reputację rodziny swoim grzesznym zachowaniem, odszedł od rodziny ze złych powodów). Starszy syn – nie (skrytykował ojca za okazanie łaski).

4) Analiza lekcji

Niech dzieci uproszczą dzisiejszą lekcję do maksymalnie dziesięciu wyrazów, streszczając ją własnymi słowami. Jakie są ich odpowiedzi? Prawdopodobnie upraszczając lekcję do maksymalnie dziesięciu słów powiedzą np.:

- Ta przypowieść mówi o Bożej miłości i przebaczeniu.
- Starszy brat był przekonany o swojej własnej sprawiedliwości.
- Młodszy syn żałował i pragnął przebaczenia.
- Obaj synowie potrzebowali miłości i przebaczenia.
- Młodszy syn stracił pieniądze, ale zyskał zdrowy rozsądek.
- Kontrast pomiędzy tymi dwoma synami jest bardzo wyraźny.
- Ojciec powitał zbłąkanego syna w domu.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Uproszczenie

Uproszczenie może być przydatną grą dla dzieci. Możesz dać każdej drużynie jedną lub dwie minuty na wybranie dziesięciu najważniejszych słów z tej lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Być może jest ktoś, komu nie przebaczyliście – kto potrzebuje waszego przebaczenia. Nadal czujecie gorycz i gniew na to, co ten ktoś zrobił wam albo waszej rodzinie. Pytanie nie brzmi: „Czy możecie mu przebaczyć?”. Pytanie brzmi: „Czy mu przebaczycie?”.

A może wy odeszliście od Boga i potrzebujecie Jego miłości i przebaczenia? Nasz Ojciec w niebie jest pełen łaski i przebaczenia. Przebacza wszystkim, którzy się do Niego zwracają. Tym, którzy żałują swoich grzechów i proszą o przebaczenie, Jezus Chrystus daje przebaczenie i życie.

**Motyw opowieści: Jezus przebaczył
zbłąkanemu synowi, samolubnemu bratu
i pokornemu poborcy podatków.**

Przygoda numer 66

Łk 16:19-31

Motyw opowieści: Robaki i ogień są wieczne. Nawróć się!

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Jezus w mocnych słowach ostrzegł ludzi przed odwracaniem innych od wiary w Boga.
- Kara za odwrócenie się od Boga jest sroga.
- W odniesieniu do piekła użyty jest obraz wysypiska śmieci, trawionego ciągłymi pożarami, pełnego larw i robaków. To obraz strasznego bólu i cierpienia.
- Robaki reprezentują cierpienie wewnętrzne, a ogień zewnętrzne męki. Piekło jest miejscem niekończącego się cierpienia dla osoby niewierzącej.
- Bogacz w Łk 16, doświadczał ogromnego cierpienia w płomieniach piekła. Chciał nawet, żeby Abraham ostrzegł jego braci przed realnością tego potwornego miejsca.
- Bogacz w dalszym ciągu wydawał się uważać Łazarza za mniej godnego od siebie.
- Odpowiedź Jezusa była prosta: aby uniknąć miejsca wiecznego cierpienia, piekła, należy z uwagą słuchać Pisma Świętego.
- Ludzie po życiu tu, na ziemi, wciąż będą mieć jakieś ciała.
- Niektórzy trafią do miejsca pocieszenia i bezpieczeństwa. Inni trafią do miejsca cierpienia i agonii.
- Kiedy ludzie umierają, nie zapadają po prostu w sen w stanie nieświadomości. Nie zostają spaleni lub unicestwieni.
- Biblia ostrzega ludzi i mówi, jak uniknąć tego miejsca cierpienia.
- Trzeba się nawrócić, aby uniknąć miejsca cierpienia.

2) Rozpocznij lekcję

Pomyślmy o wszystkich lekcjach, które przestudiowaliśmy do tej pory i sprawdźmy, czy potrafimy odpowiednio je uporządkować. Oto niektóre motywy:

1. Bóg jest bardzo mocny.

5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.

10. Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.

15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.

20. Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.

25. Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.

30. Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.

35. Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

40. Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

45. Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed tym, jak przyszedł na świat.

50. Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury.

55. Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.

60. Wielu ludzi zaczęło chodzić za Jezusem ze względu na jego nauczanie i cuda.

65. Jezus opowiada historię o tym, jak kochający Ojciec przebaczył zbłąkanemu synowi, samolubnemu bratu i pokornemu poborcy podatków.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie motywów

Zapisz te zdania na kawałkach papieru, a następnie je wymieszaj. Nie zapisuj numerów lekcji. Podziel dzieci na dwie lub trzy drużyny, w zależności od wielkości grupy. Zmierz czas potrzebny każdej grupie na ułożenie tematów we właściwej kolejności.

3) Wyłóż lekcję

Poproś dzieci, aby uzupełniły zdanie: „Piekło to miejsce _____

”.

Pozwól uczniom opowiedzieć, jaki jest ich obraz piekła. Następnie wyjaśnij, że wspólnie zajrzą do Biblii, aby dowiedzieć co Biblia mówi o piekle.

Opowiedz historię

Był sobie pewien bogacz. Miał drogie ubrania i wydawał pieniądze, na co tylko chciał. Ten człowiek żył w totalnym luksusie. Był też pewien biedak. Miał na imię Łazarz. Jedynym pożywieniem, jakie jadł Łazarz, były resztki tego, czego nie dojadł bogacz. Łazarz prawdopodobnie czekał pod śmietnikiem, żeby zbierać resztki jedzenia i nie głodować. Najlepszymi przyjaciółmi Łazarza były psy, z którymi jadał.

Obaj ci ludzie zmarli. Bogacz był w ogromnym bólu, gdy spojrzał do góry i zobaczył Łazarza razem z Abrahamem. Byli w spokojnym i bezpiecznym miejscu. Bogacz zawołał do Abrahama i błagał go, żeby ten posłał do niego Łazarza z kroplą wody, aby mógł się choć trochę schłodzić. Bogaczowi było bardzo gorąco, był w ogromnym bólu i agonii. Abraham przypomniał bogaczowi, że ten żył wcześniej w luksusie, a Łazarz w ubóstwie. Poza tym Abraham zwrócił mu uwagę, że pomiędzy nimi rozciąga się przepaść nie do przejścia. Nikt nie mógłby przejść z jednej strony na drugą. Bogacz uciekł się do błagania. Prosił, żeby Abraham posłał Łazarza, aby ten ostrzegł jego pięciu braci. Nawet cierpiąc ogromny ból, bogacz dalej odnosił się do Łazarza z wyższością.

Abraham powiedział bogaczowi, że jego pięciu braci ma Mojżesza i proroków, czyli Biblię tamtego czasu. Jego bracia mogli słuchać Mojżesza i proroków, jeśli potrzebowali ostrzeżenia. Bogacz był pewien, że jego bracia nie słuchali Biblii, ale gdyby ktoś zmartwychwstał, na pewno by go posłuchali. Abraham zapewnił bogacza, że Mojżesz i prorocy byli wystarczającym ostrzeżeniem dla jego pięciu braci, którzy wciąż jeszcze żyli.

Przeznaczenie każdego z tych mężczyzn było zapieczętowane. Bogacz miał życie pełne luksusów, ale nie słuchał Pisma. Z całą pewnością go nie przestrzegał. Skończył w miejscu cierpienia, nie dlatego że był bogaty i takim jak on należy się czasem kara. Skończył w miejscu cierpienia, ponieważ nie słuchał Mojżesza i proroków.

A biedny Łazarz doświadczał wiecznego szczęścia, nie ponieważ był biedny i potrzebował ulgi. Był nagradzany w wieczności, ponieważ słuchał Mojżesza i proroków. Kiedyś miał za przyjaciół jedynie psy. Teraz jego przyjacielem na wieczność był Abraham, z którym przebywał w bardzo szczęśliwym miejscu. Łazarz miał teraz spokój i bezpieczeństwo. Miał wieczne pocieszenie.

Kiedy Jezus opowiadał tę historię, przypominał swoim naśladowcom, że jest miejsce wiecznego cierpienia oraz jest miejsce bezpieczeństwa i szczęścia.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Nauczanie Jezusa o piekle

Poproś dzieci o odnalezienie nauczania Jezusa o piekle. Poproś, żeby podsumowały jednym słowem opis piekła z każdego fragmentu.

- Mt 8:11-12
- Mt 13:40-42
- Mt 22:13
- Mt 23:33
- Mt 25:30, 41, 46
- Mk 9:47-48

Co możemy wywnioskować na temat piekła z tych nauczania Jezusa?

Werset do zapamiętania

Mt 25:46 – I odejdą ci na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Hosanna* Paula Baloché'a.

Aktywność biblijna

Lekcję warto odegrać w formie scenki teatralnej. Wybierz uczniów, którzy będą Abrahamem, Łazarzem, bogaczem, aniołami, pięcioma braćmi, ludźmi w niebie, ludźmi w piekle (zaangażuj wszystkich uczniów). Po opowiedzeniu historii, poproś ich o odegranie scenki. O ile to możliwe, przygotuj rekwizyty: elementy odzieżowe reprezentujące bogactwo (dla bogacza), białe (takie jak pasy materiału do obwiązania „ran” Łazarza), czerwony, pomarańczowy oraz żółty papier do zaanimowania (reprezentujący ogień piekielny). Użyj wyobraźni i zachęcaj uczniów do kreatywnego wykorzystania rekwizytów. Bądź narratorem, wypełniając luki i popychając historię do przodu. Podczas kiedy narrator opowiada historię, dzieci odgrywają opisywaną scenę. Przypomnij młodym aktorom, że piekło to prawdziwe miejsce z prawdziwym cierpieniem.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy maskującej wyznacz na podłodze duży kwadrat o boku około metra. Połącz taśmą przeciwległe narożniki, tworząc „X” w środku kwadratu. Jeśli masz wielu uczniów i wystarczającą przestrzeń, przygotuj drugi kwadrat. Przydziel każdej części numer (1, 2, 3, 4). W niewielkiej odległości przyklej kawałek taśmy oznaczający miejsce, z którego należy wykonać rzut. Podziel uczniów na dwie drużyny. Każdy rzuca woreczkiem gimnastycznym w jedno z pól. (Możesz wykonać taki woreczek samodzielnie, wsypując suchą fasolę do skarpety i zawiązując szczelnie jej końcówkę gumką. Pustą końcówkę skarpety naciągnij na zawiązaną część z fasolą.) Jeśli uczeń potrafi poprawnie wyrecytować werset z pamięci, jego drużyna zdobywa liczbę punktów zgodnie z numerem pola, na który wrzucił woreczek.

4) Analiza lekcji

Poproś uczniów, aby przemyśleli elementy lekcji, które chcieliby zabrać do domu. Następnie uczniowie odliczają od jednego do pięciu, dzieląc się na grupy. Numer 1 mówi, jaka jest główna rzecz, której nauczył się z dzisiejszej lekcji. Każda z pięciu grup powinna dostać szansę, aby podzielić się jedną główną rzeczą, której nauczyła się na zajęciach.

Przykładowe refleksje:

- Piekło jest prawdziwym miejscem pełnym cierpienia i agonii.
- Niebo jest prawdziwym miejscem pocieszenia i bezpieczeństwa.
- Ludzie mają ciała, które żyją nadal po tym życiu, albo w miejscu cierpienia, albo w miejscu raju.
- Po śmierci ludzie nie przestają tak po prostu istnieć ani nie są po prostu spaleni. Nie doświadczają też żadnego rodzaju reinkarnacji.

5) Zastosowanie lekcji

Jezus nauczał i uzdrawiał ludzi. Dawał im pocieszenie. W niektórych momentach, kwestionował ich wierzenia. Jezus konfrontował przywódców religijnych odnośnie do piekła – robił to kilkakrotnie.

Bogacz i jego pięciu braci odmówiło słuchania Pisma Świętego. Czy jest jakakolwiek część Pisma Świętego, którego ty nie chcesz słuchać? Jeśli tak, musisz się nawrócić, odwrócić się od swojego nieposłuszeństwa, wyznać swój grzech Bogu i żyć w sposób, który podoba się Bogu.

**Motyw opowieści: Robaki i ogień są wieczne.
Nawróć się!**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: powtórka

Daj dzieciom pięć minut na podzielenie się główną rzeczą, której nauczyły się z tej lekcji. Jeśli klasa liczy więcej niż pięcioro dzieci, pozwól, żeby każda z grup podzieliła się swoją refleksją z pozostałymi.

Przygoda numer 67

Mt 4:23-24 oraz J 11:1-45

Motyw opowieści: Jezus Chrystus panuje nad śmiercią.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Jezus nie tylko głosił, czynił też wiele cudów. O Jego cudach głośno było w całym Izraelu, a nawet w sąsiadujących krajach.
- Kiedy Jezus uzdrawiał ludzi, uwiarygodniało Go to jako proroka.
- Cuda Jezusa miały prowadzić ludzi do odwrócenia się od ich grzechów, nie tylko do lepszego zdrowia.
- Wielkie tłumy zaczęły podążać za Jezusem ze względu na Jego cuda.
- Łazarz był szczególnym przyjacielem Jezusa, który mieszkał w Betanii, niedaleko Jerozolimy. O Łazarzu możemy przeczytać tylko w dwóch rozdziałach Biblii, J 11 oraz 12.
- Łazarz bardzo się rozchorował i jego siostry, Maria i Marta, posłały po Jezusa. Wiedziały, że Jezus może uzdrowić ich brata, ponieważ widziały jak uzdrawiał innych ludzi. Jezusa i Jego uczniów nie było w pobliżu Betanii.
- A jednak gdy Jezus usłyszał, że Łazarz choruje, nie przyszedł od razu. Opóźnił swoją podróż o dwa dni i powiedział, że ta choroba jest na chwałę Bożą.
- Maria i Marta nie rozumiały, dlaczego opóźnił swoje przyście o dwa dni. W tym czasie Łazarz zmarł. Kiedy Jezus dotarł do Betanii, Łazarz nie żył już od czterech dni.
- Jezus wzbudził Łazarza z martwych, kiedy przybył na miejsce i powiedział rodzinie Łazarza: „Jam jest zmartwychwstanie i żywot”. Odtąd wiedzieli, że Jezus ma władzę nad chorobami, a nawet śmiercią.

Oś czasu:

Śłużba Jezusa Chrystusa

©Copyright 2017 Jim Cook

Przygoda numer 67
Strona 335

2) Rozpocznij lekcję

Z biblijnej historii o nadziei, wynika osiem istotnych prawd. Poproś dzieci, żeby zapoznały się z tymi prawdami, zapamiętały je w kolejności i nauczyły się krótko opisać każdą z nich.

1. Bóg. Na początku, był potężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył ludzi, aby byli jego szczególnymi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii oznacza oddzielenie.
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedynego Syna, który przeżył doskonałe życie.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chryście.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy Mu ufają.

3) Wyłóż lekcję

Śmierć przyjaciela lub członka rodziny może być bardzo smutnym doświadczeniem. Jeśli któreś z dzieci chce opowiedzieć o śmierci przyjaciela lub członka rodziny, pozwól mu na to. Jeśli nikt nie chce się wypowiedzieć, to też w porządku. Być może ty chciałbyś podzielić się takim doświadczeniem lub doświadczeniami związanymi ze śmiercią.

Dzisiejsza lekcja dotyczy śmierci brata. To było smutne doświadczenie. W tej lekcji zobaczymy, że Jezus jest potężniejszy niż śmierć.

W jakich innych lekcjach, które przerobiliśmy, widzieliśmy potęgę Boga? (Lekcja 1: Wieczny Bóg; Lekcja 27: Przejście przez Morze Czerwone; Lekcja 61: Jezus ucisza burzę; Lekcja 62: Jezus ma moc nad wieloma demonami).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Osiem istotnych prawd

Zapisz osiem istotnych prawd na kawałkach papieru i ułóż je pustą stroną do góry. To samo zrób z krótkimi opisami. Następnie podziel uczniów na dwie lub trzy drużyny i poproś ich o ułożenie prawd i ich opisów w odpowiedniej kolejności. Zmierz czas każdej drużynie i nagródź najszybszą z nich.

Przypomnij dzieciom, gdzie w Biblii mogą odnaleźć przedstawione prawdy.

Pewna rodzina, dwie siostry i jeden brat byli bliskimi przyjaciółmi Jezusa. Nie byli jednymi z dwunastu apostołów, ale znali Jezusa bardzo dobrze. Maria, jedna z sióstr, uwielbiła nawet Jezusa wylewając na Jego stopy drogocenny olejek. Maria i jej siostra, Marta, wysłały wiadomość do Niego, że ich brat, Łazarz, bardzo się rozchorował.

Gdy Jezus dowiedział się, że Łazarz niedomaga, powiedział swoim uczniom, że nie będzie to śmiertelna choroba. Powiedział im też, że ta choroba jest na chwałę Bożą. Tak więc Jezus kontynuował nauczanie przez kolejne dwa dni, mimo że Łazarz był bardzo chory. Kiedy Jezus skończył nauczanie, oznajmił uczniom, że pójdą razem do Judei zobaczyć się z Łazarzem. Uczniowie myśleli, że Jezus oszalał. Przecież właśnie w Judei i Jerozolimie chciano go zabić. Tam, gdzie przebywali, byli wystarczająco daleko od Jerozolimy, aby uniknąć poszukiwania przez Jego potencjalnych zabójców.

Jezus powiedział uczniom ponownie, że musi wykonywać swoją pracę, dopóki jest widno. Innymi słowy, musiał pracować dla Boga tak długo, jak tylko mógł – zanim umrze. Potem wspomniał uczniom, że Łazarz zasnął, i uczniowie pomyśleli, że to pewnie dobrze. Przecież jeśli Łazarz był bardzo chory, to potrzebował odpoczynku. Ale nie to Jezus miał na myśli. Powiedział swoim uczniom, że Łazarz umarł. Nikt z nich poza Jezusem tego nie wiedział. Tomasz odpowiedział im, że skoro Jezus nie zmieni już zdania na temat wyprawy w pobliże Jerozolimy, umrze tam razem z Jezusem. Mimo że później Tomasz wątpił, czy iść do Jeruzalem razem z Jezusem, okazał Mu wielką lojalność.

Kiedy Jezus był blisko domu Marii, Marty i Łazarza, Marta przybiegła do niego. Powiedziała mu, że gdyby tylko był tutaj, kiedy jej brat chorował, wtedy na pewno by nie umarł. Jezus powiedział do niej: „Jam jest zmartwychwstanie i żywot, a kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze”. Zaraz potem Maria przybiegła do Jezusa na przedmieścia Betanii. Powtórzyła dokładnie to samo co jej siostra. Powiedziała Jezusowi, że gdyby tylko przybył do nich wcześniej, jej brat na pewno by nie umarł. Jezusa bardzo zasmuciła ich niewiara, ale powiedział im znowu, że będą oglądać chwałę Bożą. Kiedy dotarli do grobu, w którym złożony był Łazarz, Jezus poprosił, aby odsunięto kamień, którym zamknięto grobowiec. Ktoś powiedział, że Łazarz będzie już śmiertelnie, bo jest z grobie już od czterech dni. Ale Jezus pomodlił się, a potem zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź!”. I momentalnie Łazarz wyszedł. On żył. Jezus pokazał swoim przyjaciółom, że ma władzę nad śmiercią.

Ćwiczenie: Wiara lub niewiara

Poproś dzieci, aby wstały lub podniosły rękę, kiedy widzą wiarę lub niewiarę w zachowaniu uczniów i przyjaciół Jezusa.

Poproś, żeby wyjaśniły, dlaczego widzą wiarę w Jezusa lub zwątpienie w Niego.

Werset do zapamiętania

J 11:25 – Rzekł jej Jezus: Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise My Love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

„Czy ktoś, kogo dobrze znałeś, zmarł już i odszedł do nieba?” (Możesz podzielić się doświadczeniem utraty przyjaciela lub krewnego). Daj dzieciom czas na podzielenie się swoimi doświadczeniami. „Jak się czułeś po utracie osoby, która tak wiele dla ciebie znaczyła? A pięć minut później, kiedy ta osoba była już w obecności Boga, jak myślisz, jak czuła się TA OSOBA? O czym myślała? A o czym ty myślałeś? Jaka ogromna różnica w perspektywie!” (wyjaśnij znaczenie słowa „perspektywa” – to, JAK widzisz daną rzecz. Dwie osoby mogą mieć przed oczyma to samo zdarzenie i widzieć dwie zupełnie inne rzeczy, w zależności od ich perspektywy). Porozmawiajcie o różnicy między byciem w niebie a byciem na ziemi. W dzisiejszej historii zobaczymy, jak odmiennie Maria, Marta, Jezus i Łazarz widzieli tę samą sytuację, dołączmy do nich!

Po lekcji wróć do dyskusji. Zapytaj dzieci: „Co myślały i czuły Marta i Maria? Co mógł myśleć i czuć Łazarz? Co myślał Jezus? Kto miał właściwy pogląd na śmierć Łazarza i jego powrót do życia?”

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Bitwa na karty

Podziel grupę na dwie lub trzy drużyny. Każda drużyna otrzymuje zestaw kart. Każda karta jest zapisana jednym słowem z wersetu do zapamiętania. Drużyny mają za zadanie jak najszybciej ułożyć karty w odpowiedniej kolejności.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”

1. Kto to Maria i Marta?
2. Kto to Łazarz?

Pytania „Co”

1. Co stało się z Łazarzem?
2. Co Tomasz ogłosił pozostałym uczniom?

Pytania „Kiedy”

1. Kiedy Jezus przyszedł do Łazarza?
2. Kiedy Łazarz zmartwychwstał?

Pytania „Gdzie”

1. Gdzie mieszkali Łazarz, Marta i Maria?
2. Gdzie był Jezus, kiedy dowiedział się, że Łazarz choruje?

Pytania „Dlaczego”

1. Dlaczego uczniowie bali się iść do Jerozolimy?
2. Dlaczego Jezus nie bał się iść do Jerozolimy?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Kostka pytań

Podziel grupę na dwie drużyny. Przygotuj kostkę z jednym z poniższych słów na każdym z boków: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”. Drużyna rzuca kostką i otrzymuje pytanie z kategorii, która znajduje się na górnej ścianie kostki.

Na przykład jeśli po rzucie na górze kostki znajduje się „dlaczego”, drużyna odpowiada na jedno z pytań z tej kategorii. Nauczyciel może wymyślać własne pytania do lekcji. Ważne tylko, aby pytania były bezpośrednio powiązane.

5) Zastosowanie lekcji

Jezus zademonstrował swoją władzę nad śmiercią. Zapytaj dzieci: „Czy ktokolwiek tutaj ma władzę nad śmiercią? Czy ktoś poza tym pomieszczeniem zademonstrował swoją władzę nad śmiercią?”

Zaproś grupę do złożenia swojej wiary w Jezusie i Jego mocy.

Motyw opowieści: Jezus Chrystus panuje nad śmiercią.

Przygoda numer 68

J 12:12-46 oraz Za 9:8-9

Motyw opowieści: Entuzjastyczny tłum wita Jezusa wjeżdżającego do Jerozolimy.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Wielki tłum zgromadził się w Jerozolimie, aby świętować Paschę. Przy ostatniej okazji Jezus odrzucił rolę politycznego przywódcy, ale podczas Jego wjazdu do Jerozolimy tłumy ludzi zaczęły myśleć, że być może właśnie teraz rozpocznie się Jego panowanie. Ludzie krzyczeli „Hosanna”, co oznacza „uratuj, proszę”, albo „ratuj, teraz”.
- Gdyby Jezus chciał wzbudzić podejrzenia Rzymian, wjechałby do Jeruzalem na koniu bojowym. Wjeżdżając do Jeruzalem na osiołku, rozbroił ich jednak. Król jadący na osłęciu nie wydawał się stwarzać zagrożenia. Wjazd Jezusa do Jeruzalem był zapowiedziany przez Zachariasza setki lat wcześniej.
- „Córka Syjonu” (w. 15), to poetyckie odniesienie do ludzi z Jerozolimy.
- Kiedy działy się te rzeczy, uczniowie nie byli w stanie uchwycić ich znaczenia. Zrozumieli je dopiero, gdy Jezus powstał z martwych.
- Naoczni świadkowie wskrzeszenia Łazarza dodawali energii rozentuzjazmowanemu tłumowi. Rzymianie zaczęli rozumieć, że ten wielki tłum wymyka się im spod kontroli.
- Ziarno pszenicy było ilustracją, którą Jezus odczytywał jako prorocтво nadchodzącej śmierci. Jego śmierć miała przynieść wielki plon.
- Następnie Jezus wypowiedział kolejne prorocтво. Potwierdził, że będzie „wywyższony ponad ziemię”. To prorocтво z werseu 32 wskazywało na to, że umrze i wstanie z martwych.

2) Rozpocznij lekcję

<u>Okres:</u>	<u>Osoby:</u>	<u>Wydarzenie:</u>
Początki	Bóg	Bóg stwarza wszystko
Początki	Adam i Ewa	Grzech
Początki	Noe	Potop
Początki	Źli ludzie	Pomieszczenie języków
Początki narodu	Abraham	Wyjątkowe obietnice od Boga
Początki narodu	Mojżesz	Plagi
Objęcie ziemi w posiadanie	Jozue	Wejście do Ziemi Obiecanej
Objęcie ziemi w posiadanie	Gedeon	Błędne koło grzechu
Zjednoczone królestwo	Dawid	Wyjątkowy król na zawsze
Podzielone królestwo	Eliasz i Elizeusz	Wyjątkowi prorocy w Izraelu
Zabrany z domu	Jeremiasz, Daniel, Ezechiel	Izrael wysłany do Asyrii
Powrót do domu	Nehemiasz i Ezdrasz	Izrael powraca do Ziemi Obiecanej
Powrót do domu	Daniel	400 lat przemian
Początki życia Jezusa	Maria i Józef	Narodzenie Jezusa
Służba Jezusa Chrystusa	Dwunastu apostołów	Jezus powołuje dwunastu apostołów
Służba Jezusa Chrystusa	Jezus	Cuda Jezusa
Służba Jezusa Chrystusa	Ślepiec	Uzdrowieńcza moc Jezusa
Zdrada i śmierć	Jezus Chrystus	Wjazd do Jerozolimy

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Połącz okresy, osoby i wydarzenia

Przygotuj trzy sterty karteczek. Jedna sarta powinna zawierać karteczki z „okresami”, druga z „osobami”, trzecia z „wydarzeniami”. Każda sarta powinna mieć osiemnaście karteczek. Zmieszaj karteczki i poproś dzieci o poukładanie ich w taki sposób, żeby każdy wiersz zawierał odpowiedni okres, osoby i wydarzenie. Na przykład w poprawnym ułożeniu w jednym wierszu będą „Początki”, „Bóg” i „Bóg stwarza wszystko”.

3) Wyłóż lekcję

W czasie, o którym mówimy, Jezus był bardzo popularny. Gdybyś w swojej klasie miał „Konkurs popularności”, na co zwracałoby uwagę głoszący? Co powoduje, że ktoś staje się popularny?

Jakie są pozytywne strony popularności?

Jakie są złe strony popularności?

Spisek przeciw Jezusowi i Łazarzowi narastał. Główni żydowscy liderzy religijni nie byli zadowoleni z faktu, że tak wielu Żydów stawało się uczniami Jezusa. Następnego dnia, po uczcie Paschy, tłum usłyszał, że Jezus przyjeżdża do Jerozolimy. Zebrali więc gałązki palmowe i krzyczeli „Uratuj nas, teraz!”, podczas gdy Jezus wjeżdżał do Jerozolimy. Wcześniej na prośbę Jezusa uczniowie zdobyli oślątko, na którym mógł wjechać do Jerozolimy. Nie wiedzieli tego w tamtym momencie, ale w ten sposób wypełniali prorocтво, które Zachariasz zapisał setki lat wcześniej.

Jezus stawał się bardzo popularną osobą. Wielu ludzi myślało, że właśnie w tym momencie ustanowi swoje królestwo. Wcześniej Jezus odrzucał ten pomysł, ale teraz wydawało się, że w końcu nadszedł czas. Żydowscy przywódcy religijni bali się, ponieważ Jezus stawał się tak popularny, że tracili oni wielu ze swoich naśladowców.

Rzymianie bali się, bo ten cały „ruch Jezusa” wymykał się im spod kontroli. Z jednej strony wielu ludzi było ogromnie podekscytowanych popularnym Jezusem. Ale z drugiej nie każdy czuł to samo, zwłaszcza żydowscy przywódcy religijni i rzymscy władcy.

Kiedy był w Jerozolimie, Jezus wypowiedział dwa prorocтва, które większości... czy może nawet wszystkim, umknęły. Powiedział ludziom, że ziarno pszenicy musi upaść na ziemię i obumrzeć, zanim przyniesie wielki plon. Ogłosił to, ponieważ wiedział, że On będzie musiał wkrótce umrzeć, mimo że w tym momencie był tak popularny. Powiedział też ludziom, że będzie podniesiony z ziemi. W ten sposób mówił o swoim nadchodzącym zmartwychwstaniu po śmierci. Uczniowie zrozumieli to wszystko po zmartwychwstaniu, ale podczas kiedy się to działo, byli zupełnie zagubieni. Nie mieli pojęcia, o co w tym wszystkim chodzi.

Niektórzy Grecy chcieli zobaczyć Jezusa, więc posłali wiadomość przez Jego uczniów. Jezus odpowiedział im, że nadszedł czas, kiedy będzie uwielbiony. Kiedy to powiedział, głos z nieba powtórzył to, co Jezus właśnie oznajmił swoim uczniom. Głos powiedział: „I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię”. Kiedy tłum usłyszał ten głos, grzmiał jeszcze głośniejsze.

Po wypowiedzeniu tych rzeczy Jezus wycofał się z tłumy i się ukrył. Był ogromnie popularny, a jednak ludzie nie wierzyli w Niego. Nie wiedzieli, kim tak naprawdę jest. Izajasz opisał to 700 lat wcześniej: „Kto uwierzył wieści naszej, a ramię Pana komu się objawiło?”. Tymczasem Jezus wiedział, że to już Jego ostatnie dni na ziemi. Nadchodziła godzina Jego śmierci.

Ćwiczenie: Ziarno pszenicy

Przynieś na zajęcia ziarenko pszenicy. Kiedy to ziarno pszenicy jest zasiewane w ziemi, wygląda, jakby umierało. Ale kiedy już zakiełkuje i wyrośnie ponad ziemię, wytwarza o wiele więcej nasion. Wytworzone w ten sposób nasiona można ponownie zasiać albo wykorzystać do pieczenia chleba. Podkreśl, że ziarenko pszenicy jest małe. Musi być zakopane w ziemi, zanim może się rozmnożyć.

Werset do zapamiętania

J 12:24 – Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli ziarno pszeniczne, które wpadło do ziemi, nie obumrze, pojedynczym ziarnem zostaje; lecz jeśli obumrze, obfity owoc wydaje.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

„Kopiąc głębiej”

Jeśli możesz, przynieś na zajęcia łopatkę, która posłuży jako pomoc wizualna w tym ćwiczeniu. Odczytaj zdanie, a uczeń, jeśli potrafi „kopać głębiej”, żeby odkryć głębsze znaczenie, może podnieść rękę i trzymając łopatkę, udzielić swojej odpowiedzi.

1. Jezus poprosił uczniów, żeby przyprowadzili osiołka, na którym mógłby wjechać do Jerozolimy. (Było to wypełnienie proroctwa zapisanego przez Zachariasza setki lat wcześniej. Na osłach jeździły osoby ubogie, nie królowie).
2. Jezus powiedział, że ziarno pszenicy musi wpaść do ziemi i obumrzeć, aby wydać plon. (Mówił o swojej własnej śmierci).
3. Tłumy ludzi machały gałązkami palm i chwaliły Go, kiedy wjeżdżał do Jerozolimy. (Ludzie uwielbiali Jego cuda, ale nie wiedzieli ani nie wierzyli w to, kim tak naprawdę jest).
4. Jezus powiedział, że będzie wyniesiony nad ziemię. (Mówił o swoim zmartwychwstaniu po śmierci).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Maszyna szyfrująca

Na kartce papieru zapisz kolejne cyfry od 1 do 22 dla każdego ze słów wersetu do zapamiętania. Obok każdej z cyfr zapisz kolejne słowo wersetu z dowolnie przedstawianymi, zmieszanymi literami. Poproś dzieci, aby rozszyfrowały każde zakodowane słowo po kolei.

Przykłady:

1. przaadęw zaprawdę
2. liśje jeśli

Aktywność biblijna

Ta historia pełna jest rzeczy, które znaczyły dużo więcej, niż mogło się wydawać na pierwszy rzut oka. Tak jak górnik w kopalni złota lub węgla musi kopać długo i głęboko, żeby dotrzeć do złota, węgla, czy czegokolwiek cennego, my również musimy być gotowi dokopywać się do tego, co Bóg chce nam przekazać przez swoje Słowo.

4) Analiza lekcji

Na podstawie przykładów z życia naśladowców Jezusa oceń siebie w skali od 1 do 6.

• Podążanie za przykładem Jezusa	1	2	3	4	5	6
• Rozumienie Bożego Słowa	1	2	3	4	5	6
• Wiara w Jezusa	1	2	3	4	5	6
• Gotowość do odmówienia sobie egoistycznych zachcianek	1	2	3	4	5	6
• Oddawanie chwały Bogu	1	2	3	4	5	6
• Trzymanie się z dala od złych relacji	1	2	3	4	5	6
• Odpowiadanie na Boże prowadzenie	1	2	3	4	5	6
• Całkowite oddanie Bogu	1	2	3	4	5	6

5) Zastosowanie lekcji:

Niektórzy podążali za Jezusem, bo był popularny. Inni podążali za Nim, bo pokładali w Nim wiarę. Czy zaufałeś już zupełnie Jezusowi Chrystusowi?

Czy podążasz za nim tylko ze względu na to, co może dla ciebie zrobić, czy ponieważ wierzysz w Niego?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Siatka wzrostu

Powiedz grupie dzieci, że przykład Jezusa może pomóc nam oceniać nasze własne życie. Dzieci powinny uzupełnić wykres zgodnie ze skalą (1 = niska ocena; 6 = wysoka ocena).

Motyw opowieści: Entuzjastyczny tłum wita Jezusa wjeżdżającego do Jerozolimy.

Przygoda numer 69

Mt 23:37–24:31

Motyw opowieści: Dwa dni po triumfalnym wjeździe do Jerozolimy Jezus naucza o przyszłych wydarzeniach.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Jezus wkraczał do Jeruzalem w wielkim cierpieniu. Wiedział, że będzie odrzucony. Wiedział też, że będzie jeszcze czas, w którym znów będzie mile widziany (Za 12:10). Kiedy Jezus powiedział „Błogosławiony, który przychodzi w imię Pana! Błogosławimy wam z domu Pańskiego”, cytował Ps 118:26. Prawdopodobnie odnosił to do początku Jego tysiącletniego królestwa.
- Kiedy Jezus opuścił obszar świątyni, powiedział uczniom, że nie zostanie w niej nawet kamień na kamieniu. Sprowokowało to dyskusje wśród uczniów. Zadali Jezusowi dwa bezpośrednie pytania: 1. Kiedy to się stanie? i 2. Jaki będzie znak Twojego przyjścia i końca wieku?
- Pierwszą odpowiedzią Jezusa była przestroga, aby uczniowie nie pozwolili komukolwiek wprowadzić się w błąd. Poszukiwanie znaków z łatwością mogłoby doprowadzić do ich zwiedzenia. Ten czas wyróżni się ludźmi, którzy będą podawać się za Chrystusa, wojnami, głodem i trzęsieniami ziemi.
- Znaki w Mt 24:4-8 korespondują z siedmioma pieczęciami w Obj 6.
- „Ohyda spustoszenia”, o której mówił Daniel (9:27) i o której prawdopodobnie mówi tutaj Pan Jezus, zdaje się odnosić do czasu, kiedy antychryst wejdzie do świątyni, postawi w niej obraz samego siebie i wyda polecenie, aby go wielbić (2 Tes 2:4.; Obj 13:14-15).
- Zaraz po tym czasie rozpaczy Pan powróci na ziemię wśród wielkich znaków na niebie. Przyjście Chrystusa będzie oczywiste dla wszystkich.

2) Rozpocznij lekcję

Biblia podkreśla osiem podstawowych pojęć, które pojawiają się wielokrotnie. Uczyliśmy się o tych pojęciach na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy mogą je wymienić i powiedzieć coś o każdym z nich:

1. Bóg. Na początku, był potężny Bóg. (Lekcja 1: Odwieczny Bóg; Lekcja 27: Wyjście z Egiptu; Lekcja 40: Panowanie Dawida)
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył też mężczyznę i kobietę, aby byli Jego szczególnymi przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój naród).
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu. Nie zrobili tego, co powiedział im Bóg. (Lekcja 7: Początki ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz-Barnea; Lekcja 43: Królestwo podzielone).
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć, w Biblii oznacza oddzielenie. (Lekcja 8: Rodowód śmierci; Lekcja 16: Wieża Babel; Lekcja 46: Wygnańcy z Izraela i Judy).
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedyne Syna, który przeżył doskonałe życie. (Lekcja 9: Obiecany zwycięzca nad Szatanem; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 52: Narodzenie Jezusa Chrystusa).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Zapewnienie pokrycia długu; Lekcja 32: Dzień odkupienia; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 56: Głoszenie Jana).
7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chrystusie. (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Wąż z brązu; Lekcja 58: Przywódca religijny; Lekcja 61: Jezus ma władzę nad wzburzonym morzem).
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy mu ufają. (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w epoce ciemności; Lekcja 56: Głoszenie Jana Chrzciciela).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórzeniowe: Osem podstawowych prawd Ewangelii – jedna kompletna historia

Podkreśl, że tych osiem pojęć Ewangelii powtarza się w całym Piśmie Świętym. Są one kluczowe w przekazywaniu dzieciom jednej kompletnej opowieści o zbawieniu, którą znajdujemy w Biblii. Tych osiem prawd będziemy podkreślać regularnie.

Zapytaj uczniów, czy mogą przypomnieć sobie, w jaki sposób tych osiem prawd pojawiało się w poprzednich sześćdziesięciu ośmiu lekcjach, które już przerobiliśmy.

3) Wyłóż lekcję

Czy kiedykolwiek zastanawiasz się, co stanie się na końcu czasu? Uczniów też to zastanawiało i zadawali Jezusowi pytania o koniec czasu.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Na Górze Oliwnej Jezus spoglądał na Jeruzalem ze swoimi uczniami i płakał. Tak bardzo ciążyli Mu na sercu ci ludzie. Chciał, żeby mieszkańcy Jeruzalem i całego Izraela przyjęli go i uwielbili. On naprawdę przyszedł do swoich, a swoi Go nie przyjęli.

Kiedy Jezus opuścił teren świątyni, powiedział swoim uczniom, że nie zostanie z niej kamień na kamieniu. Prawdopodobnie trudno było w to uwierzyć, ponieważ Kolumnada Salomona, czyli długi szpaler kolumn, liczyła 476 m długości. Było w niej 160 kolumn, rozciągających się na 281 m długości. Na pewno jeśli ta świątynia miała być zburzona, musiałoby się stać coś naprawdę poważnego. To zdanie obudziło na nowo ich ciekawość na temat przyszłości, więc jeden z uczniów zapytał Go: „Kiedy to się stanie?”. Inne pytanie brzmiało: „Jaki będzie znak Twojego przyjścia i końca tego wieku?”.

Jezus od razu ostrzegł ich przed zwodzicielami. To była Jego pierwsza odpowiedź. Powiedział, że będą ludzie, którzy będą podawać się za Chrystusa, ale tak naprawdę będą oszustami. Każdy powinien na nich uważać. Później, Jezus powiedział im, że przyjdą czasy wojen i wieści wojennych, głodów i trzęsień ziemi. Będzie wiele nienawiści. Ale Dobra Nowina o królestwie będzie też głoszona na całym świecie. I wtedy nadejdzie koniec.

Powiedział im, żeby byli gotowi uciekać w góry, kiedy usłyszą o spustoszeniu świątyni. To miał być bardzo trudny czas. Prawdopodobnie antychryst miał wejść do świątyni, postawić w niej własną podobiznę i nakazać wszystkim oddawać mu hołd. Antychryst jest dokładnym przeciwieństwem Jezusa Chrystusa. On zmusi ludzi, żeby go uwielbiali. Jezus odnosił się do słów wypowiedzianych przed Danią setki lat wcześniej. Apostoł Jan pisał później o tych samych wydarzeniach.

W czasach ostatecznych miało być więcej cierpienia niż kiedykolwiek wcześniej. Gdyby te dni nie zostały skrócone, nikt by nie przetrwał. Jezus pozostawił uczniów ze słowami zachęty. Ze względu na tych, którzy uwierzą, ten ciężki czas na końcu wieku zostanie skrócony.

Jezus zakończył tę ilustrację. Powiedział swoim naśladowcom, że nadejdzie Pan. Nie nadejdzie w sposób, w jaki się Go spodziewano. Każdy powinien być gotowy na Jego nadejście, kiedykolwiek by to nie było. Każdy, kto uważał się za naśladowcę Chrystusa, powinien być zawsze gotowy i czuwać. Jezus, Pan, nadejdzie raz jeszcze.

Ćwiczenie: Model świątyni

Stwórz model świątyni do pokazania uczniom lub przedstaw im zdjęcia obszaru świątyni.

Werset do zapamiętania

Mt 24:24 – Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, o ile można, zwieść i wybranych.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

„Przygotuj się!”. Zagramy dzisiaj w grę. Niech każdy zamknie oczy i wyobrazi sobie coś takiego: twoja mama i tata wyszli do sklepu, żeby zrobić zakupy dla całej rodziny. Nie będzie ich przez kilka godzin i zostawili ci listę rzeczy do zrobienia, zanim wrócą. Wyobrazimy sobie dwa różne podejścia do tematu i możliwe sposoby zachowania.

- Decydujesz się poleżeć albo pograć w gry przez długi czas, ponieważ nie potrzebujesz aż tyle czasu na wykonanie tych zadań. Oglądasz ulubiony program telewizyjny i zasypiasz. Gdy się budzisz, zdajesz sobie sprawę, że twoi rodzice mogą wrócić do domu łąda moment, a ty nawet nie zacząłeś jeszcze swoich zadań z listy! O nie! Jak się czujesz? (Pozwól dzieciom odpowiedzieć. Możliwe reakcje: strach, pośpiech, szukanie drogi na skróty, żeby wszystko udało się zakończyć; nadzieja, że nikt cię nie przyłapie, wstyd, że być może sprawisz im zawód).

- Decydujesz się wykonać rzeczy z listy od razu i masz dużo czasu, żeby zrobić je naprawdę dobrze. Właściwie kiedy wszystko już skończyłeś, zauważasz, że są jeszcze jakieś chwasty w ogrodzie do wypielenia, więc robisz rodzicom przyjemną niespodziankę tym dodatkowym zadaniem. Niedługo nadchodzi czas, kiedy mogą wrócić do domu, jak się czujesz? (Możliwe odpowiedzi: szczęśliwy, zadowolony, że mogę uszczęśliwić rodziców, nie mogę się doczekać aż przyjadą i pokażę im, jak byłem posłuszny).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Wpis w dzienniku Pisma Świętego

Przygotuj kartkę, którą dzieci mogą zabrać do domu. W lewej kolumnie na stronie umieść kolejne dni tygodnia: niedziela, poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota.

Na górze strony zatytułuj kolumny: czas ćwiczenia, czas sprawdzania.

Dzieci powinny pracować nad zapamiętaniem wersetu każdego dnia i zapisywać, kiedy ćwiczyły i kiedy sprawdzały swoją znajomość wersetu. Uzupełniony dziennik należy przynieść za tydzień.

Tego typu zadania zachęcają do zapamiętywania wersetów i posłuszeństwa przez cały tydzień, nie tylko podczas zajęć.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny.

- Jedna drużyna, np. „czerwoni”, dostaje czerwone kartki. Druga drużyna, np. „żółci”, dostaje żółte kartki.
- Każda drużyna ma za zadanie zapisać na swoich kartach od trzech do pięciu pytań dla przeciwnej drużyny.
- Każde pytanie ma odnosić się do dzisiejszej lekcji.
- Kiedy pytania są już zapisane, każda drużyna ma od pięciu do siedmiu minut na udzielenie odpowiedzi na zadane pytania. Drużyna „czerwona” odpowiada na pytania drużyny „żółtej”, a „żółta” na pytania drużyny „czerwonej”.

5) Zastosowanie lekcji:

Jezus wiedział, co niesie przyszłość. Podaj dwie rzeczy, o które ty masz obawy w przyszłości. Teraz oddaj je Jezusowi i zaufaj Mu. On zna przyszłość i troszczy się zarówno o przyszłość całego świata, jak i twoją. Pomódl się i poproś Go, żeby dał ci pokój i zaufanie do Niego.

Motyw opowieści: Dwa dni po triumfalnym wjeździe do Jerozolimy Jezus naucza o przyszłych wydarzeniach.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Sprawdzian drużynowy

Po ustalonym czasie zbierz karty lub kartki papieru i przyznaj drużynom punkty za najlepsze pytania i odpowiedzi. Zaleca się obecność dwóch nauczycieli w każdej klasie. Jeśli na sali jest dwóch dorosłych, każda drużyna powinna mieć po jednym z nich za kapitana.

Przygoda numer 70

Łk 22:7-20 i J 14:1-27

Motyw opowieści: Jezus daje uczniom cenne instrukcje i podnoszące na duchu obietnice.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Ostatni posiłek, jaki Jezus zjadł ze swoimi uczniami, nazywa się wieczerzą paschalną. Mimo to Jan pisze o czasie, w którym umarł Jezus, jako dokładnym czasie, w którym zabijano baranki paschalne na posiłek (J 19:14). Prawdopodobnie Pascha była ośmiodniowym świętem. Cały tydzień był „paschalny”.
- Zgodnie z tradycją to kobiety nosiły w tamtych czasach wodę, więc mężczyzna niosący wodę musiał się wyróżniać. To w domu tego człowieka uczniowie i Jezus spożyli swój ostatni wspólny posiłek. Wygląda na to, że człowiek ów był nawrócony. Nawet przygotowując się do śmierci, Jezus dokonywał cudów.
- Święto Paschy upamiętniało ucieczkę Izraela z Egiptu, gdy zabito baranki, a ich krew umieszczano na drzwiach domu każdej wierzącej rodziny.
- Jezus nauczał swoich uczniów, że jedzenie chleba i picie wina były symbolicznym początkiem Nowego Przymierza. Te symbole pokazywały, że ciało i krew Jezusa są konieczne dla ustanowienia Nowego Przymierza.
- Wino i chleb symbolizowały złamanie ciała i przelaną krew Baranka Bożego, który miał zabrać grzechy świata. Jezus zapowiedział uczniom, że to ostatni posiłek, jaki z nimi spożywa.
- Nowe Przymierze przynosiło odrodzenie dla narodu żydowskiego oraz wszystkich, którzy uwierzą w Baranka Bożego. Wierzący w erze Kościoła również mają w nim udział.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 67: Władza Jezusa nad śmiercią

1. Co Jezus miał na myśli mówiąc o „zmartwychwstaniu”?
2. Przeczytaj J 11:25.
3. Jezus Chrystus ma panowanie nad śmiercią.
4. Podziękuj Bogu, że Jezus pokonał śmierć.

Przygoda numer 68: Triumfalny wjazd Jezusa

1. Dlaczego Jezus wjechał do Jerozolimy na osiołku?
2. Przeczytaj Za 9:8-9.
3. Rozentuzjasmowany tłum witał Jezusa w Jeruzalem.
4. Módl się, by podążać za Chrystusem, nawet gdy nie jest to popularne.

Przygoda numer 69: Prorocze słowa na Górze Oliwnej

1. O jakich przyszłych wydarzeniach Jezus mówił swoim uczniom?
2. Przeczytaj Mt 24.
3. Dwa dni po triumfalnym wjeździe Jezus rozmawiał z uczniami o przyszłych wydarzeniach.
4. Módl się o głęboką świadomość tego, że On zna przyszłość.

3) Wyłóż lekcję

Czy bałeś się kiedyś przyszłości? Jakie wydarzenia napawają cię strachem? W tej lekcji zobaczymy, że Jezus ma bardzo pokrzepiające rzeczy do powiedzenia o przyszłości.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie:
**Pytaj, czytaj,
rozmawiaj, módl się**

Dobra strategia utrwalająca materiał z poprzednich trzech; lekcji skupia się na czterech głównych elementach:

1. Zadaj pytanie
2. Czytaj Biblię.
3. Rozmawiaj o tym.
4. Módl się do Boga.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Był to czas radosnego świętowania w Jerozolimie. Wielu ludzi przybyło do miasta na tygodniowe obchody Paschy. Wielu ludzi bardzo chciało zobaczyć Jezusa i miało nadzieję, że dokona dla nich jakiegoś cudu. Ale nie każdy cieszył się na widok Jezusa. Przywódcy żydowscy ciągle zastanawiali się, jak Go zabić. I to wtedy się stało... Szatan wszedł w Judasza, jednego z uczniów. Judasz więc zostawił jedenastu apostołów, żeby uknuć spisek z religijnymi przywódcami, którzy chcieli wtedy zabić Jezusa. Nie mogli w to uwierzyć... jeden z uczniów Jezusa gotowy Go zdradzić! Był tak popularny, że nigdy nie wyobraziliby sobie takiego obrotu rzeczy.

Nadszedł dzień spożywania paschalnego baranka. Przypominało to wszystkim o tym, jak Izrael był w Egipcie i jak udało mu się stamtąd wydostać. Przez wiarę Izraelici nanieśli wtedy krew baranka na framugi swoich drzwi i anioł ominął każdy taki dom. Jezus powiedział Piotrowi i Janowi, żeby przygotowali posiłek, a oni od razu chcieli wiedzieć, gdzie będą jeść. Jezus powiedział im, że zobaczą człowieka niosącego dzban z wodą, i to jego powinni zapytać, czy mogą przygotować posiłek u niego. W tamtych czasach mężczyzna niosący dzban z wodą był wyjątkowym widokiem. Przeważnie to kobiety nosiły wodę.

Znaleźli tego człowieka, a on pokazał im duży pokój na piętrze jego domu. Mogli tam przygotować posiłek paschalny. Kiedy wszyscy apostołowie i Jezus dotarli już na miejsce, Jezus powiedział im, że długo czekał na ten posiłek. Kiedy wziął chleb, pobłogosławił go, połamał i podawał im mówiąc: „To jest moje ciało, które daję za was. Jedzcie je na moją pamiątkę”. To samo zrobił z kielichem po kolacji, mówiąc: „Ten kielich to nowe przymierze zapisane moją krwią, krwią, która się za was wylewa”.

Następnie Jezus ostrzegł ich, że jeden z nich Go wyda. Zdrajca był w tym czasie przy stole. Uczniowie od razu zaczęli wypytywać siebie nawzajem i stali się wobec siebie podejrzliwi. Myśleli: „Który z nas Go wyda?”. Jezus powiedział Piotrowi, że modlił się o niego, a on odpowiedział Jezusowi, że zrobiłby dla niego wszystko. Jezus rzekł mu, że zanim kogut zapieje trzy razy, ten trzy razy się Go wyprze.

Jezus powiedział też swoim uczniom o pokoju, jaki z nimi pozostawi. Powiedział im, że przygotowuje specjalne miejsce dla nich, gdzie będą mogli być z Nim. Objawił im też, że to On jest jedyną prawdą, jedyną drogą i jedynym, który daje życie.

Ćwiczenie: Świętowanie

Przynieś na zajęcia szczególne danie lub przekąski. Pozwól dzieciom zjeść posiłek lub przekąski, zanim opowiesz historię. Później opowiedz historię o ostatniej wieczerzy Jezusa z Jego apostołami.

Werset do zapamiętania

J 14:6 – Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

Wiesz co? Ci z nas, którzy przyjmują Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, wybiorą się pewnego dnia na fantastyczną wycieczkę! Pewnego dnia pójdziemy do nieba! Gdybyś wybierał się na szczególną wyprawę tu, na ziemi, mógłbyś sprawdzić, jak tam będzie, na wiele sposobów. Może już byłeś tam, gdzie masz jechać. Może znasz kogoś, kto tam był i mógłbyś zadać mu wiele pytań o to miejsce. Mógłbyś też zajrzeć do Internetu i zobaczyć, jak tam jest. Jeśli chodzi o naszą wyprawę do nieba, mamy wskazówki co do tego, jak tam będzie, od samego Boga! Powiedział nam w Biblii, że będzie tam tak fantastycznie, że nikt nie jest w stanie nawet wyobrazić sobie tego, jak cudownie tam będzie. Mówi nam, że przygotowuje to miejsce dla nas. Bóg przygotowuje dla nas to miejsce! Spróbujmy przypomnieć sobie, co jeszcze Boże Słowo mówi nam o niebie. Nauczyciel powinien pozwolić uczniom udzielić odpowiedzi: ulice ze złota, bramy z pereł, doskonałość, żadnego grzechu, żadnych łez, żadnej śmierci, zawsze z Jezusem, itd. Stwórzcie razem widoczną dla wszystkich listę rzeczy, które Biblia mówi o niebie. Jezus wiedział, że umrze w cierpieniu, ale wiedział też, że wkrótce będzie w niebie. To dawało Mu wielki pokój i nam też może przynieść wielki pokój.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Gra w klasy

Dużymi literami zapisz na kartkach papieru frazy z wersetu do zapamiętania. Przyklej je na podłodze w przypadkowym układzie, jednak wystarczająco blisko siebie, aby kolejnych części wersetu można było osiągnąć w jednym kroku. Dzieci powinny skakać na słowa wersetu w odpowiedniej kolejności od początku do końca. Pozwól każdemu dziecku przynajmniej raz wyskakać cały werset.

Ostatnia wieczerza Jezusa z Jego uczniami

Czy byłeś kiedyś na jakiejś wyprawie? Rozmyślanie, jak świetnie będziemy się na niej bawić, jest ekscytujące! Może wybierasz się do przyjaciół albo krewnych. Może wyjeżdżasz na wyjątkowe wakacje.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz. Jeśli zdanie nie jest prawdziwe, wyjaśnij dlaczego.

1. Pascha trwała zwykle cały tydzień. (Prawda)
2. Zwyczajowo w tamtych czasach to mężczyźni nosili wodę. (Fałsz. Zwyczajowo to kobiety nosiły wodę).
3. Pascha to święto upamiętniające przejście Izraela przez Morze Czerwone. (Fałsz. Pascha upamiętnia dzień, w którym Izraelici skropili framugi swoich drzwi krwią baranka i w ten sposób uniknęli śmierci).
4. Jezus powiedział Piotrowi i Janowi, żeby przygotowali wieczerzę paschalną. (Prawda)
5. Kiedy Jezus powiedział, że jeden z uczniów Go zdradzi, wszyscy wiedzieli, że chodzi o Judasza. (Fałsz. Wszyscy podejrzewali siebie nawzajem).

5) Zastosowanie lekcji

Wyobraź sobie duży dom... bardzo duży dom... ogromny dom, który jest niesamowicie udekorowany. Wyobraź sobie, że ten dom został przygotowany właśnie dla ciebie. Jezus powiedział swoim uczniom, że przygotował dla nich bardzo wyjątkowe miejsce.

Co możesz zrobić, żeby przygotować się na wejście do tego niezwykłego miejsca przygotowanego przez Jezusa?

Motyw opowieści: Jezus daje uczniom cenne instrukcje i podnoszące na duchu obietnice.

Wskazówki dla nauczyciela

**Ćwiczenie utrwalające:
Prawda czy fałsz?**

Dzieci dobrze się bawią, odgadując, czy dane zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe. Możesz wymyślić dla dzieci kilka dodatkowych zdań od siebie.

Przygoda numer 71

Mt 26:1-56

Motyw opowieści: Judasz zdradza Jezusa.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Przeciwno Jezusowi uknuto rozmyślny spisek. Bez tego spisku, żadne zarzuty nie byłyby Mu postawione.
- Święci Mateusz i Marek spisali tę historię jako coś, co wydarzyło się zaraz po ostatniej wieczerzy. Kontrast jest oczywisty: oddanie Marii i zdrada Judasza.
- Judasz prawdopodobnie zdradził Jezusa, ponieważ spodziewał się politycznego przejęcia władzy i obalenia rzymskich rządów. Judasz był skarbnikiem uczniów. Kiedy zdał sobie sprawę, że Jezus nie ustano-
wi swojego królestwa w taki sposób, jakiego się spodziewał, Judasz postanowił wydać Jezusa za trzy-
dzieści srebrników, cenę wyzwolenia niewolnika.
- Judasz wydał Jezusa poprzez pocałunek w ogrodzie, znak dla Rzymian, że to właśnie Ten, którego mają
aresztować.
- Judasz wskazał na Jezusa nie dlatego że trudno było go rozpoznać, ale ponieważ wkrótce miał się stać
Jego formalnym oskarżycielem w obliczu prawa.
- Piotr odciął ucho sługi najwyższego kapłana, Malchusa. Starał się zapobiec klęsce. Nie zdawał sobie
sprawy, że Jezus musi umrzeć, aby odnieść zwycięstwo.
- Królestwo Boże miało wzrastać nie przez miecz, ale przez wiarę i posłuszeństwo.
- Przywódcy religijni mogli aresztować Jezusa o jakiegokolwiek porze. Postanowili zrobić to w nocy, po-
nieważ w nocy tłumy nie były obecne.
- Rada żydowska zasugerowała karę śmierci, która została zatwierdzona przez Rzymian.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnijmy sobie okresy czasu, o których uczyliśmy się do tej pory:

- Jakie były to okresy, po kolei? (Początki, Początki narodu, Objęcie ziemi w posiadanie, Zjednoczone królestwo, Podzielone królestwo, Zabran z domu, Powrót do domu, Początki życia Jezusa Chrystusa, Służba Jezusa Chrystusa)
- Czy możesz wymienić niektóre postacie, które poznaliśmy w tych okresach?
 1. Początki: Adam i Ewa, Lucyfer, Kain, Abel, Noe
 2. Początki narodu: Abraham, Sara, Izaak, Rebeka, Jakub, Józef, Mojżesz, Faraon
 3. Objęcie ziemi w posiadanie: Jozue, Gedeon, Samuel
 4. Podzielone królestwo: Saul, Dawid
 5. Królestwo podzielone: Jeroboam, Eliasz, Elizeusz
 6. Zabran z domu: Daniel, Ezechiel
 7. Powrót do domu: Ezdrasz, Daniel
 8. Początki życia Jezusa Chrystusa: Anna, Symeon, Maria, Józef, Jezus
 9. Służba Jezusa Chrystusa: Szatan, Jan Chrzciciel, uczniowie, Nikodem, kobieta przy studni, Jezus Chrystus
 10. Zdrada i śmierć Jezusa Chrystusa: Jezus Chrystus, uczniowie, Judasz

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Rzut piłką

Zbierz swoją grupę dzieci w okręgu, przygotuj małą piłkę. Pozwól dzieciom delikatnie turlać piłkę do siebie nawzajem. Kiedy dziecko złapie piłkę, niech odpowie na część pytania. Nie poprawiaj dzieci od razu, jeśli udzielą złej odpowiedzi. Pozwól każdemu, kto chce brać udział, złapać piłkę, a następnie od-turlać ją do innej osoby w grupie, która odpowie na kolejne pytanie.

3) Wyłóż lekcję

Pomyśl o przyjacielu, który cię zdradził. Zaufałeś mu, a on odwrócił się od ciebie. Myślałeś, że jest twoim przyjacielem, ale kiedy najbardziej go potrzebowałeś, on zostawił cię samego, a nawet opowiadał o tobie kłamstwa.

Jezus Chrystus miał takiego przyjaciela.

Opowiedz historię

W środę Jezus opowiadał uczniom o dniach ostatecznych. Powiedział im, że na koniec czasu niektórzy będą musieli pójść w ogień piekielny, a inni będą żyć szczęśliwie w niebie. Ci, którzy wierzą i dokonują aktów miłosierdzia, zmierzają do nieba. Mówił im, że nie trzeba mieć żadnych pieniędzy albo jakichś specjalnych zdolności. Trzeba tylko widzieć głębokie duchowe i materialne potrzeby i zaspokajać je. Ludzie, którzy tak żyją, nauczał Jezus, będą kiedyś w niebie.

Kiedy Jezus skończył mówić o tym, powiedział uczniom, że będzie niedługo zdradzony i ukrzyżowany. Pewna kobieta wylała na stopy Jezusa bardzo drogie olejki zapachowe. Uczniowie byli oburzeni. Myśleli, że te olejki trzeba było sprzedać, a pieniądze ze sprzedaży przeznaczyć na pomoc ubogim. Jezus upominał uczniów, że nie będzie wśród nich już zbyt długo. Mniej więcej w tym czasie Judasz szukał sposobności, żeby zdradzić Jezusa. Umówił się z faryzeuszami na konkretną sumę pieniędzy za wydanie Jezusa (trzydzieści srebrników).

W czwartek zaczęli szukać miejsca na kolację z okazji Święta Przaśników. Jezus powiedział im, gdzie zjedzą ten wyjątkowy posiłek. Tego wieczora Jezus i Jego uczniowie zebrali się na tę szczególną, ostatnią wieczerzę. Jezus powiedział im o Jego ciele, które będzie złamane, i Jego krwi, która wyleje się wkrótce na ziemię. Podawał im połamany chleb, który symbolizował Jego złamane ciało. Wszyscy jedli. Potem, podawał im kielich z winem, który symbolizował Jego krew, która miała być wylana na ziemię. Wszyscy pili. Potem Jezus powiedział uczniom, że jeden z nich go zdradzi. Judasz zapytał, czy to o niego chodzi.

Po posiłku uczniowie i Jezus poszli niedaleko, na Górę Oliwną, aby się modlić. Ale Judasz poszedł po rzymskich żołnierzach, żeby móc wydać Jezusa i dostać umówione pieniądze. Kiedy Jezus modlił się na Górze Oliwnej, Jego uczniowie nie potrafili nie zasnąć. Nawet po tym, jak Jezus kilka razy poprosił ich, żeby nie zasypiali, oni ciągle zapadali w sen. Działo się tak do czasu, kiedy Judasz przyszedł z rzymskimi żołnierzami, którzy zabrali Jezusa. Judasz powiedział rzymskim żołnierzom, że ten, którego pocałuje, to właśnie Jezus. Dzięki temu żołnierze mogli być pewni, że będą wiedzieć, kogo dokładnie mają zabrać do aresztu. Jezus nie opierał się podczas aresztowania, ale Piotr chwycił miecz i odciął ucho jednego sługi. W swoim miłosierdziu Jezus uzdrowił ucho sługi najwyższego kapłana. Kiedy żołnierze aresztowali Jezusa, reszta uczniów rozproszyła się, porzucając Go.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie:

Chronologia ostatniego tygodnia życia Jezusa Chrystusa

Podziel grupę na dwie drużyny. Celem każdej drużyny jest uporządkować w odpowiedniej kolejności wydarzenia z ostatniego tygodnia życia Jezusa Chrystusa, przed ukrzyżowaniem.

- Jezus wzbudza z martwych swojego przyjaciela w Betanii.
- Uczniowie dostają pozwolenie na pożyczanie osiołka, tak jak powiedział im Jezus.
- Jezus wjeżdża do Jerozolimy na osiołku.
- Jezus mówi swoim uczniom o czasach ostatecznych.
- Pewna kobieta wylewa drogocenny olejek na stopy Jezusa.
- Ostatnia wieczerza.
- Jezus i Jego uczniowie idą modlić się na Górę Oliwną.
- Judasz zdradza Jezusa.

Werset do zapamiętania

Mt 26:56 – Ale to wszystko się stało, aby się wypełniły Pisma prorockie. Wtedy wszyscy uczniowie go opuścili i uciekli.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

Jeśli możesz, przynieś na zajęcia słownik. Przynieś też co najmniej sześć małych przekąsek, ale tę część zachowaj w sekrecie! Przed zajęciami zapisz każde z poniższych słów na osobnym kawałku papieru lub karcie: zdradzić, pokora, skarbnik, agonía, ciemność, podporządkować się.

Poproś ochotników, aby wybrali po jednej karcie i odszukali słowo, które jest na niej zapisane, w słowniku. Następnie poproś ich o przeczytanie definicji ze słownika na głos przed całą grupą. Nauczyciel (lub uczeń, jeśli jest w stanie to zrobić) zapisuje na każdej z kart definicję ze słownika. Po zapisaniu definicji powiedz: „Usłyszymy dzisiaj te słowa albo ich synonimy w naszej historii. Kiedy usłyszysz jedno z tych słów albo jego opis, podnieś kartę z odpowiednim słowem”. Kiedy opowieść będzie już skończona, wróć do omówienia każdego z tych słów i jego definicji.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Naokoło

Poproś dzieci, żeby usiadły w kółku i włącz muzykę. Podczas, gdy gra muzyka, dzieci podają sobie nawzajem fragment wersetu do zapamiętania na kartce. Kiedy muzyka się zatrzymuje, ktokolwiek trzyma aktualnie kartkę, próbuje powtórzyć wypisaną na niej frazę z pamięci. Powtarzaj zatrzymywanie muzyki, aż wszystkie części wersetu będą zapamiętane. Następnie zrób to samo z całym wersem do zapamiętania.

4) Analiza lekcji

Ochotnicy z grupy zapisują na tablicy lub na dużym arkuszu papieru, tak, żeby każdy mógł widzieć, pięć najważniejszych rzeczy z tej lekcji.

Na przykład:

1. Jezus ostrzegał ludzi przed piekłem w środę.
2. W czwartek uczniowie i Jezus zjedli ostatnią wieczerzę w specjalnym miejscu, które wybrał Jezus.
3. Judasz zdradził Jezusa za trzydzieści srebrników.
4. Uczniowie nie potrafili nie zasnąć w ogrodzie, kiedy mieli się modlić.
5. Jezus nie odwodził się przemocą za przemoc, kiedy był aresztowany przez rzymskich żołnierzy.

5) Zastosowanie lekcji

W lekcji 45 dowiedzieliśmy się, że Jezus będzie zdradzony. W jaki sposób Jezus został zdradzony przez Judasza, a w jaki przez innych uczniów? Nauczyciel powinien przeczytać grupie fragment z Iz 53 i przypomnieć wszystkim, że to ta część Pisma Świętego wypełnia się w dzisiejszej opowieści. Izajasz napisał te słowa 700 lat przed narodzeniem Jezusa. Zdrada Jezusa była czymś, o czym Bóg wiedział z wyprzedzeniem.

Motyw opowieści: Judasz zdradza Jezusa.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pięciu skrybów

Zaproś pięciu różnych ochotników do zapisania każdej z pięciu najważniejszych rzeczy do zapamiętania z tej lekcji. Zapytaj dzieci w grupie, dlaczego uważają te rzeczy za ważne.

Przygoda numer 72

Mt 27:1-24

Motyw opowieści: Jezus był niewinny, ale tłumy krzyczały „Ukrzyżuj Go!”.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Żydowscy przywódcy religijni musieli przekonać rzymskie władze, aby te skazały Jezusa na ukrzyżowanie, ponieważ sami nie mieli władzy, która pozwalałaby im to zrobić.
- Aby być skazanym na śmierć, Jezus musiał stanąć przed rzymskim zwierzchnikiem, Piłatem. Piłat zarządzał Cezareą, ale akurat był wyjątkowo w Jerozolimie ze względu na szczególną okazję. Piłatowi przedstawiono jeden zarzut wobec Jezusa. Mówiono, że uważa się za króla Żydów. Żydzi aresztowali Jezusa za bluźnierstwo, ale ten zarzut nic nie znaczył dla Rzymian. Natomiast jeśli Jezus nazywał siebie królem, Rzymianie musieli zareagować.
- Judasz zdał sobie sprawę, że nie powinien był wydawać Jezusa, ale w tym momencie było już za późno. Postanowił pozbyć się pieniędzy, które przypominały mu tylko o jego grzechu.
- Ani Poncjusz Piłat, ani rzymski zarządca Judei, ani Herod Antypas, rzymski zwierzchnik Galilei, nie znaleźli w Jezusie żadnej winy. Niemniej, żeby usatysfakcjonować Żydów, Piłat wydał Jezusa na ukrzyżowanie.
- Kiedy Piłat zapytał Jezusa, czy to On jest królem Żydów, odebrał Jego odpowiedź jako pozytywną. Piłat zdawał sobie sprawę, że taki król to żadne zagrożenie dla Rzymu, i próbował wypuścić Jezusa. A jednak tłumy nie chciały o tym słyszeć.
- Zwyczajowo w Paschę wypuszczano jednego z więźniów. Recydywista o imieniu Barabasz i Jezus zostali przedstawieni jako możliwi do ułaskawienia. Piłat myślał, że Żydzi wybiorą Jezusa, którego przecież kochali. Ale tłum nie chciał o tym słyszeć, wołał „Ukrzyżuj Go!”. Kiedy Piłat powtórnie zapytał tłum, co z Nim zrobić, krzyczeli tylko głośniejsze „Ukrzyżuj Go!”.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij grupie, że uczycie się cały czas o tej samej, spójnej opowieści biblijnej. Jest wiele wątków i pomniejszych historii w Biblii, ale wszystkie one są związane z większą opowieścią i tematem przewodnim Biblii. To opowieść o nadziei. Żeby pomóc twojej grupie poznać tę opowieść i połączyć wszystkie poprzednie lekcje w całość, powtórzmy przerobione lekcje. Zapytaj: „**Jakie są główne wydarzenia w Biblii, o których uczylimy się do tej pory?**”.

- Bóg istniał od zawsze i ma ogromną moc.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co jest na niej.
- Lucyfer, czyli Szatan, zwiódł Adama i Ewę.
- Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, ponieważ Noe był sprawiedliwy.
- Bóg dał szczególne obietnice Abrahamowi.
- Jakub zmagał się z aniołem Bożym i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Bóg wyprowadził Izraelitów z Egiptu.
- Bóg ustanowił prawo moralne, Dziesięć przykazań.
- Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia pośle kogoś, kto będzie królem na zawsze.
- Królestwo zostało podzielone na dwie części ze względu na grzech Salomona.
- Izrael i Juda na wygnaniu w Asyrii i Babilonie.
- Żydzi powrócili z wygnania, aby odbudować świątynię i mury miasta.
- Pomiędzy Starym a Nowym Testamentem wiele się zmieniło.
- Narodził się Jezus.
- Wczesne wydarzenia w życiu Jezusa naznaczyły Go jako szczególną osobę.
- Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, aby byli Jego oddanymi naśladowcami.
- Jezus pokazał swoją wielką moc i panowanie nad burzą i demonami.
- Jezus wjechał do Jeruzalem w okrzykach tłumu wielbiącego Boga.
- Judasz zdradził Jezusa.

3) Wyłóż lekcję

Niektórzy ludzie są bardzo wymagający. Chcą czegoś, i to już zaraz. Czy spotkałeś kiedyś kogoś, kto był bardzo wymagający? Jak czułeś się w takim otoczeniu?

Niektórzy ludzie w Jerozolimie byli bardzo wymagający. Chcieli śmierci Jezusa, mimo że On nie zrobił nic złego.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Główne wydarzenia

Powtarzanie jest istotną częścią nauki. Przedstawiona lista zawiera dziewiętnaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na kawałku papieru i poproś dzieci o ułożenie ich w odpowiedniej kolejności. Pozwól im pracować razem w małych grupach po dwie, trzy osoby.

Zmierz czas potrzebny każdej z drużyn na ułożenie wydarzeń w odpowiedniej kolejności. Najszybsza grupa otrzymuje nagrodę.

Opowiedz historię

Czwartkowy wieczór był pełen wydarzeń dla Jezusa. Jezus zjadł ostatnią wieczerzę z uczniami, przy której przypomniał im o Jego nadchodzącym ukrzyżowaniu. Judasz zdradził Jezusa. Uczniowie nie potrafili nie przysypiać, kiedy Jezus prosił ich o trwanie z Nim w modlitwie. Rzymscy żołnierze przyszlizli, żeby aresztować Chrystusa. Wszyscy uczniowie, przestraszeni, uciekli. Potem rzymscy żołnierze zabrali Jezusa przed kilku niesprawiedliwych sędziów.

Do rzymskich żołnierzy dołączyła żydowska policja. Razem związali Jezusa i przyprowadzili go do Annasza, który był wtedy najwyższym kapłanem. Piotr śledził ich z oddali, żeby zobaczyć, gdzie zaprowadzą Jezusa. Kiedyś ktoś rozpoznał Piotra jako naśladowcę Jezusa, natychmiast zaprzeczył. Po tym, jak Jezus stanął przed Annaszem, rzymscy żołnierze i policja zabrali Go do aktualnego najwyższego kapłana, Kajfasza, i przed Radę Najwyższą. Tam próbowano znaleźć zarzuty przeciw Jezusowi, które zapewniłyby Mu skazanie na śmierć. Jedna osoba za drugą przychodziły z fałszywymi oskarżeniami, ale nic z tego nie było wiarygodne.

Dalej rzymscy żołnierze i żydowska policja zabrali Jezusa do Piłata, zarządzającego Judeą. Ich oskarżenia skupiły się na czymś, co Jezus powiedział wcześniej – że jest królem. Ludzie myśleli, że to sprowokuje rzymskiego zarządcę. Piłat zapytał więc Jezusa, czy faktycznie jest królem, na co Jezus odpowiedział: „Ty tak powiedziałeś”. Podczas przesłuchania Piłat odkrył, że Jezus jest z Galilei. Po dalszym przesłuchaniu Piłat oznajmił przywódcom żydowskim, że nie znalazł w Nim żadnej winy. A ponieważ Jezus był z Galilei, Piłat posłał Go do zarządcy Galilei, Heroda, który był w tym czasie w Jerozolimie. Kiedy Herod przesłuchiwał Jezusa, ten nie odpowiadał na jego pytania. Tymczasem rzymscy żołnierze wyśmiewali się z Jezusa i dokuczali Mu. Nałożyli na Niego nawet królewskie szaty i udawali, że niby jest królem. Herod również naśmiewał się z Niego i ostatecznie wysłał Go z powrotem do Piłata, zarządcy Judei.

Kiedy Jezus po raz drugi stanął przed Piłatem, ludzie dołączyli do naśmiewania się. Mówili też Piłatowi: „Skaż Go na śmierć na krzyżu!”. Byli głośni i stanowczy. Ciągłe krzyczeli: „Skaż Go na śmierć na krzyżu!”. Piłat trzykrotnie powiedział tłumowi, że nie znalazł żadnej winy w Chrystusie. Ale lud naciskał i ostatecznie ich głosy przeważały.

Piłat zadeklarował niewinność w tej sprawie i przekazał Jezusa, aby wykonano na Nim wyrok śmierci na krzyżu. Zanim Piłat odesłał Jezusa, wymierzono Mu karę chłosty i pobito. W żartach żołnierze założyli Mu na głowę koronę z cierni. Następnie zaprowadzili Go na Golgotę, gdzie mieli Go ukrzyżować.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Pięć sal sądowych

Pomiędzy czwartkowym wieczorem a piątkowym porankiem Jezus stanął przed co najmniej pięcioma różnymi sądami, które Go osądzały:

- Annasz
(J 18:12-24)
- Kajfasz
(Mt 26:57-64)
- Poncjusz Piłat
(Łk 23:1-6)
- Herod
(Łk 23:8-11)
- Poncjusz Piłat
(ponownie)
(Łk 23:13-23 i Mt 27:24-26)

„Ukrzyżuj Go!”

Kiedy tłumy krzyczały „Ukrzyżuj Go!”, tak naprawdę krzyczały „Zabij Go na krzyżu!”.

Werset do zapamiętania

1 Kor 5:7b – (...) na naszą Wielkanoc jako baranek został ofiarowany Chrystus.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise My Love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

Zapytaj dzieci: „Czy zdarzyło ci się być oskarżonym o coś, czego nie zrobiłeś?” (Pozwól na udzielenie odpowiedzi) „Jak się wtedy czułeś? Kiedy Jezus został oskarżony przed sądem, czy był winny?” (Nie). Czy Jezus zrobił kiedykolwiek coś złego?” (Nie). „Czy próbował wyklócać się ze swoimi oskarżycielami? Dlaczego nie? Zobaczmy jak mógł się wtedy czuć...”. Wybierz jednego ochotnika, który będzie „oskarżonym”. Nauczyciel będzie prowadził „oskarżanie” ochotnika. Powiedz grupie, że każdy może wypowiedzieć swoje fałszywe oskarżenie, ale ochotnik nie może powiedzieć nic na swoją obronę. Możliwe oskarżenia: „Janek ukradł coś ze sklepu” albo „Marta wpadła w szkole w tarapaty za bicie kogoś innego, myślę, że powinniśmy powiedzieć o tym jej rodzicom” (Bądź kreatywny i poproś dzieci, aby dołączyły do ciebie i twoich oskarżeń. Mogą powiedzieć np. „Tak, ja widziałem, jak on to robił!”, albo „To nie wszystko, widziałem, jak robiła coś jeszcze gorszego!”. Po tym, jak ochotnik zostanie oskarżony o dwie lub trzy rzeczy, poproś inną osobę do roli „oskarżonego”. Pozwól kilku osobom odegrać rolę „oskarżonego”. Jeśli zabraknie chętnych, pozwól, aby dzieci oskarżyły ciebie, nauczyciela, o kilka rzeczy. Zaznacz jak trudno jest nie bronić się, kiedy wiesz, że nie zrobiłeś nic złego).

Powiedz: „Bawiliśmy się tutaj w małą grę bez żadnych konsekwencji”. Jak dużo trudniej byłoby nie bronić się w PRAWDZIWYM procesie? Co gdybyś był oskarżony i wiedziałbyś, że dostaniesz porządne lanie, jeśli nauczyciel uwierzy w to, co o tobie opowiadają? Albo gdybyś był oskarżony w sądzie i prawdopodobną karą byłaby śmierć? To byłaby zupełnie inna sytuacja.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Wyścig sztafet

Utwórz dwie drużyny. Zapisz werset do zapamiętania dużymi literami i umieść go około 10 m od każdej z drużyn. Każde dziecko po kolei podbiega do wersetu do zapamiętania i czyta kolejne słowo na głos tak, aby wszyscy słyszeli. Kiedy dana osoba odczyta słowo, biegnie z powrotem do swojej drużyny, dotyka następnej osoby w kolejce, a ta powtarza całą sekwencję. Biegamy, aż wszystkie słowa wersetu zostaną odczytane na głos. Powtarzaj ćwiczenie, aż każde dziecko zapamięta zadany werset.

Aktywność biblijna

Przygotuj krzyż z papieru. Nauczcie się wersetu do zapamiętania. Poproś dzieci, żeby usiadły na krzesłach w kole. Niech każdy zamknie oczy. Połóż krzyż pod którymś krzesłem. Osoba, pod której krzesłem jest krzyż, może powtórzyć werset. Jeśli dziecku uda się zrobić to poprawnie, kładzie krzyż pod krzesłem innego dziecka. Kontynuuj zabawę, aż każdy będzie miał okazję powiedzieć werset.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny. Daj każdej z nich minutę na napisanie jak największej liczby zdań na temat przesłuchań Jezusa przed niesprawiedliwymi sędziami. Oto kilka pomysłów:

- Po aresztowaniu Jezusa uczniowie uciekli od Niego. Piotr śledził Go z pewnej odległości, ale mimo to zaprzeczył, że zna Jezusa, kiedy ktoś zapytał, czy jest Jego przyjacielem.
- Jezus najpierw został postawiony przed żydowskimi kapłanami, Annaszem i Kajfaszem.
- Później Jezus został przyprowadzony do rzymskiego zarządcy – Piłata.
- Rzymscy żołnierze i zarządcy, a także przywódcy żydowscy i inni Żydzi naśmiewali się z Jezusa i dokuczali Mu.
- Piłat podkreślił swoją niewinność, ale skazał Jezusa na śmierć, mimo iż wiedział, że On nie zrobił niczego złego.

5) Zastosowanie lekcji

Czy wydaje ci się sprawiedliwe to, że winny oskarżeniom Barabasz został ułaskawiony, a niewinna osoba, Jezus Chrystus został uznany za winnego i skazany na śmierć? Nie, nie wydaje się to sprawiedliwe. Sprawiedliwość miała wkrótce wypełnić się na krzyżu. Nie wyglądało na to, żeby sprawiedliwość wypełniała się w tych sądach. Wymień jeden sposób, w jaki wkrótce miała wypełnić się sprawiedliwość.

Motyw opowieści: Jezus był niewinny, ale tłumy krzyczały „Ukrzyżuj Go!”.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie lekcji: Jednominutowa lista

Daj dwóm zespołom po minucie na wymienienie jak największej liczby faktów dotyczących lekcji. Po upływie jednej minuty porównaj listy i sprawdź, kto ma więcej faktów. Upewnij się, że dzieci pamiętają, że szukasz faktów.

Ćwiczenie: Sprawiedliwość

Sprawiedliwość wypełniła się, gdy Jezus umarł na krzyżu i zmazał nasze winy (1 J 1:9).

Przygoda numer 73

Łk 23:26-38 oraz 1 Kor 5:7

Motyw opowieści: Jezus umarł na krzyżu za nasze grzechy.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Ukrzyżowanie było popularną karą śmierci dla kryminalistów. Była to jednak okrutna i zazwyczaj powolna egzekucja. Obywatel Rzymu nie mógł być ukrzyżowany. Była to kara przeznaczona dla łotrów.
- Szymon został zmuszony, żeby nieść krzyż, kiedy Jezus nie mógł go już udźwignąć.
- Od szóstej godziny, tj. południa, do dziewiątej godziny, czyli 15:00, ziemię ogarnęła ciemność.
- Zaslona w świątyni została przedarta na dwoje z góry na dół. Było to symboliczne i oznaczało, że zwykli ludzie mieli od teraz wolny dostęp do obecności Boga.
- Święty Łukasz podkreśla, że Jezus oddał swoje życie, nie zostało Mu ono zabrane. Łukasz wielokrotnie potwierdza niewinność Jezusa. W jednej z uwag Piłat wspomina też, że Herod nie znalazł w Nim winy. Dowódca rzymskich żołnierzy pod krzyżem również stwierdził niewinność Jezusa.
- Rzymski żołnierz nazwał Jezusa prawym człowiekiem i pokazał, że nie był On winny zbrodni, o które był oskarżany. Rzymski żołnierz uwielbił Boga.
- Święty Łukasz zauważa, że wiele osób, które widziało śmierć Jezusa, opłakiwało Go.
- Żaden z Ewangelistów nie zapisał żadnego przypadku, w którym jakaś kobieta przeciwstawiała się Jezusowi.
- Jezus został ukrzyżowany na Golgocie, prawdopodobnie wzgórzu poza Jeruzalem przy głównej drodze.
- Rzymski poeta Cyceon napisał: „Ukrzyżowanie to najbardziej okrutna i najbardziej ohydna tortura”.

2) Rozpocznij lekcję

Przygotuj grę powtórkową wyglądającą mniej więcej tak:

Okres czasu Fabuła Pieśni Wersety do zapamiętania

100 punktów 200 punktów 300 punktów 400 punktów

100 punktów 200 punktów 300 punktów 400 punktów

100 punktów 200 punktów 300 punktów 400 punktów

100 punktów 200 punktów 300 punktów 400 punktów

100 punktów 200 punktów 300 punktów 400 punktów

Wróćcie do ostatnich dziesięciu lekcji. Niech dzieci podadzą nazwę okresu dla każdej z tych lekcji (100 punktów), fabułę (200 punktów), pieśń (300 punktów) i werset biblijny dla każdej z tych lekcji (400 punktów).

Zwycięska drużyna otrzymuje drobną nagrodę. Konkurencja jest zwykle przyjemną częścią lekcji dla dzieci. Upewnij się, że każdy jest zaangażowany. Zależnie od liczebności twojej grupy możesz ograniczyć możliwość odpowiadania do jednego lub dwóch pytań na osobę. Limit może być konieczny, ponieważ w innym wypadku prawdopodobnie kilka osób odpowie na wszystkie pytania.

W sumie do przyznania jest 10 000 punktów, po 1000 dla każdej lekcji (100 za okres czasu, 200 za fabułę, 300 za pieśń i 400 za werset do zapamiętania).

3) Wyłóż lekcję

Ludzie używają krzyża na różne sposoby. Niektórzy używają go jako biżuterii. Inni – jako symbolu religijnego. Jeszcze inni używają krzyża jako amuletu przeciw wypadkom.

Co dla ciebie znaczy krzyż?

Co krzyż znaczy dla twoich przyjaciół?

Wskazówki dla nauczyciela

**Ćwiczenie na rozpoczęcie lekcji:
Biblijny teleturniej**

Podziel grupę na dwie równe drużyny. Po-działu możesz dokonać np. zgodnie z tym:

1. kto ma najwięcej braci i sióstr,
2. kto ma najmniej braci i sióstr.

Gra będzie kontynuowana jako podsumowanie na koniec tej lekcji.

W czwartkowy wieczór i piątkowy poranek presja, aby coś zrobić, pod którą był Piłat, narastała. Mógł wypuścić Jezusa i wzburzyć Żydów albo ukrzyżować Jezusa tak, jak żądał tego tłum. Wybrał to drugie.

Tak więc Jezus odszedł sprzed sądu Piłata na miejsce poza Jerozolimą zwane Wzgórzem Czaszki, czyli Golgotą. Musiał nieść własny krzyż, który ważył około 50 kg. Był ubiczowany i smagany ostrymi kawałkami szkła, drobnymi kawałkami kości i metalu. Był tak oszpecony, że stał się nie do poznania. Odarto Go z Jego ubrań. W drodze na Golgotę był wyszydzany, znieważany i wyśmiewany.

Gdy dotarł na Golgotę, Jezus został przybity do krzyża. Był piątek, około dziewiątej rano. Jeden z rzymskich poetów opisał krzyż jako „najokrutniejszą, najohydniejszą torturę”. Kiedy Jezus wisiał na krzyżu, rzymscy żołnierze rozdzielili między sobą Jego ubrania, rzucając o nie losy. Zaproponowali Jezusowi delikatny środek przeciwbólowy, ale On odmówił.

Zazwyczaj śmierć na krzyżu była powolna i długotrwała. Zdarzało się, że skazani umierali kilka dni. Niektórzy ludzie krzyczeli do Jezusa: „Ratuj się!”. Niektórzy wyśmiewali Go mówiąc: „Chwalił się, że w trzy dni odbuduje świątynię, a teraz nawet siebie nie potrafi uratować”. Inni szydzili i robili sobie z Niego żarty.

Od południa do około 15:00 ziemię ogarnął mrok. Potem, około 15:00, Jezus westchnął: „Mój Boże, mój Boże, dlaczego mnie opuściłeś?”. Po tych słowach wyzionął ducha. W tym momencie ziemia zadrżała. Również zasłona w świątyni przedarła się wtedy na dwoje. Jeden z rzymskich żołnierzy, który pilnował Jezusa, powiedział: „To musi być Syn Boży”.

Późnym popołudniem człowiek o imieniu Józef poszedł do Piłata i zapytał, czy może zabrać ciało Jezusa, aby złożyć je w grobie. Piłat zgodził się i Józef okrył ciało czystymi prześcieradłami, a następnie złożył je w grobie. Był to nowy grób, który zamknięto przytoczonym przed wejście głazem, aby ochronić ciało Jezusa.

Dokładnie tak, jak napisał Izajasz 700 lat wcześniej o śmierci Chrystusa: „Zaprawdę on wziął na siebie nasze cierpienia i nosił naszą boleść. A my uważaliśmy, że jest zraniony, uderzony przez Boga i utrapiony. Lecz on był zraniony za nasze występki, starty za nasze nieprawości. Kara dla naszego pokoju była na nim, a jego ranami zostaliśmy uzdrowieni”.

Ćwiczenie: Ludzie pod krzyżem

Wybierz ochotników i przeprowadź z nimi wywiad na temat tego, jak czuli się pod krzyżem na Wzgórzu Czaszki, czyli Golgotcie. Uczniowie wcielają się w role:

- Marii, matki Jezusa
- uczniów
- rzymskiego żołnierza
- jednego z prześmiewców z tłumu
- Szymona
- Józefa (który później poprosił Piłata o ciało Jezusa)

Werset do zapamiętania

1 P 3:18 – Gdyż i Chrystus raz za grzechy cierpiał, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przyprowadzić do Boga; uśmiercony w ciele, lecz ożywiony Duchem.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

„Pokaż i wiedz”. Przynies do pokazania uczniom tak wiele przedmiotów obrazujących, co naprawdę stało się w dzień ukrzyżowania Jezusa, jak tylko będziesz w stanie znaleźć. Na przykład: ponad piętnastocentymetrowe gwoździe, koronę cierniową wykonaną z gałęzi czegoś kolczastego, jak np. krzew róży, brudne łachmany, skórzany bicz, pusta pałka, którą mogli być okładani złoczyńcy.

Alternatywna opcja aktywności: Stwórz „Wykaz ofiar zamiennych”. Wy tłumacz uczniom, że podpiszą ten wykaz i zabiorą go ze sobą do domu. W domu dziecko powinno wytłumaczyć go rodzicom i jeśli rodzice wyrażą zgodę, członkowie rodziny po kolei będą przyjmować rolę „kozła ofiarnego”, ponoszącego karę za wszelkie złe zachowania pozostałych członków rodziny. Na przykład jeśli Janek zapisze się na pierwszy tydzień, a jego brat zostawi w tym czasie zabawkę w deszczu poza domem i dostanie za to zakaz oglądania telewizji na tydzień, to Janek będzie musiał przyjąć tę karę zamiast swojego brata, mimo że on nie zrobił niczego złego.

Przygotuj wykaz dla każdego dziecka i upewnij się, że jest w nim miejsce dla każdego członka rodziny jako „ofiary zamiennnej” na okres jednego tygodnia. Porozmawiaj z dziećmi o niesprawiedliwości tego systemu, ale też o tym, że Jezusowi nie zależało na dochodzeniu swoich praw, ale na nadaniu nam sprawiedliwości przed Bogiem! Chciał, żebyśmy pewnego dnia byli z Nim w niebie! Zachęć uczniów, żeby osobiście zapisali się na pierwszy tydzień tego ćwiczenia. Inni członkowie rodziny będą mogli nauczyć się w ten sposób, jak powinni je wykonywać.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Głuchy telefon

Nauczcie się wersetu, grając w „głuchy telefon”. Poproś, aby twoi uczniowie ustawili się w rzędzie, następnie wyszeptaj do ucha pierwszej osoby z brzegu fragment wersetu i poproś, żeby przekazała go kolejnej osobie. Poczekaj, aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Powtórz ten schemat z następnym fragmentem, i z kolejnymi, aż cały werset zostanie przez wszystkich powtórzony.

Ćwiczenie: Ofiara zamienna

Tydzień 1 – _____

Tydzień 2 – _____

Tydzień 3 – _____

Tydzień 4 – _____

Tydzień 5 – _____

Tydzień 6 – _____

4) Analiza lekcji

Kontynuuj grę powtórkową rozpoczętą na początku lekcji.

- Za 100 punktów: Kto pomógł Jezusowi nieść krzyż? (Szymon)
- Za 200 punktów: Kiedy Jezusa przybito do krzyża? (około 9:00 w piątkowy poranek)
- Za 300 punktów: Ilu złoczyńców zostało ukrzyżowanych z Jezusem? (dwóch)
- Za 400 punktów: Kto poprosił Piłata o ciało Jezusa po Jego śmierci? (Józef)
- Pytanie bonusowe za 500 punktów: Jaki jest motyw przewodni tej lekcji? (Jezus umarł na krzyżu za nasze grzechy)

5) Zastosowanie lekcji

Jezus Chrystus poniósł nasze grzechy na własnym ciele, na krzyżu. Był poniżany i torturowany za nas wszystkich. Proroctwa ze Starego Testamentu (z Iz 52, 53 i z Ps 22) ewidentnie napisane były o Jezusie Chrystusie setki lat przed Jego śmiercią.

W następnym tygodniu porozmawiamy o znaczeniu Jego śmierci. Teraz już idź do domu, pomyśl o tym i przyjdź z powrotem za tydzień. Jeśli chcesz, poświęć w tym tygodniu czas na rozmyślanie nad pytaniem: „Jakie znaczenie ma śmierć Jezusa Chrystusa właśnie na krzyżu?”.

Motyw opowieści: Jezus umarł na krzyżu za nasze grzechy.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe: Biblijny teleturniej

To ćwiczenie powtórkowe jest kontynuacją gry rozpoczętej na wstępie lekcji.

Przygoda numer 74

Łk 23:39-47

Motyw opowieści: Jezus Chrystus wybaczył winnemu.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Ewangelia wg św. Łukasza używa słowa „grzesznik” więcej razy niż wszystkie pozostałe Ewangelie. Znajdujemy je również po pięć razy w Ewangelii wg św. Mateusza i wg św. Marka. Święty Jan używa słowa „grzesznik” cztery razy, ale św. Łukasz używa tego zwrotu aż szesnaście razy. Na krzyżu był grzesznik, który potrzebował przebaczenia.
- Dwóch grzeszników przybito do krzyży, a Jezus był przybity do krzyża między nimi. Jeden z grzeszników obrażał Jezusa w paskudny, złośliwy sposób, bluźnił i znieważał Go.
- Drugi z grzeszników rozpoznał Boga w Jezusie (Łk 23:40) Złodziej ten złożył niesamowite wyznanie wiary. I właśnie wtedy, na krzyżu, Jezus miał okazję pokazać, że zbawienia nie zdobywa się przez bycie dobrą osobą. Ten grzesznik ewidentnie nie był dobrym człowiekiem.
- Jezus pokazał również, że zbawienie nie jest kwestią dobrych uczynków. Obecny tam grzesznik nie miał już czasu na żadne dobre uczynki, którymi mógłby zaskarbić sobie łaskę Boga.
- Jezus natychmiast odpowiedział złoczyńcy na krzyżu, że jeszcze tego dnia dołączy do Niego w chwale. Przebaczenie było natychmiastowe i zupełne. Nie było kwestią zasłużenia.
- Jezus dał swoje zapewnienie grzesznikowi, że tak właśnie się stanie. Jego odpowiedź nie była tylko kulturalną akceptacją prośby umierającego. Było to zapewnienie, że Bóg oferuje swoje przebaczenie każdemu, nawet złodziejowi, proszącemu i pokładającemu swoją wiarę w Jezusie Chrystusie.
- Według zapisu św. Łukasza ukrzyżowanie zawiera odniesienia do Psalmów i Księgi Izajasza. Mamy tu pięć takich paralel (Łk 23:24 odnosi się do Iz 53:12; Łk 23:35 do Ps 22:6-7; Łk 23:36 do Ps 69:21-22; a także Łk 23:46 do Ps 31:5 oraz Ps 22:1).

2) Rozpocznij lekcję

Zbierz wszystkie piosenki użyte do tej pory w 99 Przygodach w Wielkiej Historii Biblii i odtwórz kilka z nich. Niech grupa zaśpiewa piosenki wykorzystane w poprzednich lekcjach.

Po odtworzeniu kilku piosenek zagrajcie w „Jaka to melodia?”. Podczas zabawy uczniowie będą starali się dopasować odpowiedni tytuł oraz przygodę biblijną, do której najlepiej pasuje określony utwór.

Bądź ekstremalnie wyrozumiały i zachęcający, kiedy ktoś z grupy udziela odpowiedzi.

Celem tego ćwiczenia jest skojarzenie przez dzieci znanych im już utworów muzycznych z wydarzeniami w Biblii, o których się uczyliśmy. Bądź skupiony na tym podstawowym celu.

3) Wyłóż lekcję

Czy to może być takie proste?

Załóżmy, że czytasz Biblię po raz pierwszy w życiu i napotykasz fragment o bardzo złym człowieku, który nie zrobił nic dobrego, a Bóg obiecuje mu, że przyjmie go w swoim wspaniałym raju, tak po prostu, ze względu na jego szczere wyznanie wiary.

Co byś sobie pomyślał?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie powtórzeniowe: Jaka to melodia?

Odtwórz piosenki, których grupa nauczyla się przy okazji poprzednich przygód biblijnych. Dzieci powinny zgadywać, które przygody z biblijnej opowieści najlepiej pasują do danej odtwarzanej lub śpiewanej piosenki.

Jeśli wystarczy na to czasu, możesz też zapytać dzieci, czy w odtwarzanych piosenkach są jakiegolwiek słowa lub zdania, których dzieci nie rozumieją.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

To miejsce nazywano Wzgórzem Czaszki. Był piątek, tuż po dwunastej w południe. Odbywało się ukrzyżowanie trzech osób: dwóch złoczyńców i Kogoś, kto nigdy nie zrobił niczego złego. Tym Kimś był Jezus Chrystus i Jego krzyż był ustawiony pośrodku. Po każdej ze stron miał kryminalistę. Wszyscy krzyżowani doświadczali niewyobrażalnego bólu. Tak właśnie wygląda śmierć na krzyżu – jest to ból nie do zniesienia. Rzymianie używali tego rodzaju egzekucji, aby upokorzyć najgorszych przestępców.

Podczas gdy Jezus i dwóch złoczyńców wisiało na krzyżach w niewyobrażalnych cierpieniach, dwóch z nich rozpoczęło rozmowy, które miały być ich ostatnimi. Rozmawiali o Chrystusie, który wisiał między nimi. Jeden powiedział do Jezusa: „Zejdź z krzyża, jeśli naprawdę jesteś Mesjaszem. Uratuj siebie i nas!”. Drugi złoczyńca powiedział mu, żeby zamilkł. Wyjaśnił temu pierwszemu, że oni obaj dostali to, na co zasłużyli – karę śmierci, ale Jezus nie zrobił niczego złego.

Potem ten, który bronił Jezusa, odwrócił się do Niego i powiedział: „Wspomnij na mnie, kiedy wejdiesz do swojego królestwa”. Jezus odpowiedział zwyczajnie: „Jeszcze dziś będziesz ze mną w raju”. To było tak proste... wyznanie „wiary” z ust pokutującego złoczyńcy i zapewnienie mu miejsca w raju ze strony Jezusa. Ten człowiek nie zrobił nic, czym mógłby sobie na to zasłużyć, ani nie miał szansy zrobić już nic takiego w przyszłości. A jednak Jezus zobaczył jego pokutujące serce i usłyszał jego wyznanie wiary.

Kilka prostych słów z ust złego człowieka. Żadnego sprawiedliwego uczynku, żadnej pozycji odpowiedzialności religijnej. Z całą pewnością nie miał on żadnych zasług, którymi mógłby zasłużyć sobie na miejsce w wiecznej błogości.

Po prostu wiara... to wszystko. To było tak, jak za dni Mojżesza, kiedy Mojżesz podniósł węża z brązu i ci, którzy zostali ugryzieni przez jadowite węże, mogli zostać uzdrowieni przez wiarę, jeśli tylko spojrzeli na węża z brązu, którego Mojżesz podniósł w górę.

Po prostu wiara... to wszystko. Jak za dni Abrahama, kiedy Abraham uwierzył Bogu i to zostało mu policzone za sprawiedliwość.

Po prostu wiara... to wszystko. Tak jak za dni Kaina i Abla, kiedy Abel przez wiarę przyniósł Bogu najlepsze, co miał, w ofierze i Bóg to zaakceptował.

Po prostu wiara... nawet wiara kryminalisty. Jezus Chrystus szukał wiary w Niego i pokuty za złe uczynki. Jeden ze złoczyńców miał obie te rzeczy... i raj!

Ćwiczenie:

Poproś ochotników, aby napisali artykuły do lokalnej gazety i oddali je do publikacji w przyszłym tygodniu. Reporterzy powinni przeprowadzić wywiady z osobami takimi jak:

- Jezus
- dwóch złoczyńców

Na następnych zajęciach poproś dzieci, żeby przeczytały swoje artykuły prasowe i spróbowały je opublikować.

Werset do zapamiętania

Łk 23:42 – I powiedział do Jezusa: Panie, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

Jeśli możesz, przynieś na zajęcia różne klucze i kłódkę, do której jeden z nich pasuje. Wybierz klucze, które wyraźnie różnią się od siebie nawzajem. Pokaż klucze dzieciom i zapytaj: „Czy możecie wymienić kilka rzeczy, które ludzie uważają za klucz do życia wiecznego w niebie?”

Możliwe odpowiedzi: dobre uczynki, bycie ochrzczonym, chodzenie do kościoła, bycie dobrym człowiekiem, oddawanie pieniędzy organizacjom charytatywnym itd. Wytlumacz, że podobnie jak ta kłódka ma tylko jeden pasujący do niej klucz, który jest w stanie ją otworzyć, kluczem do nieba jest tylko jedna Prawda, którą znajdujemy w Bożym Słowie, tj. Biblii. Opowiedz pierwszą część historii o złodzieju na krzyżu, któremu obiecano dom w niebie z Jezusem u boku. Odnieś się do odpowiedzi udzielonych na początku zajęć. „Czy ten złodziej na krzyżu zrobił cokolwiek dobrego?” (Wymień kilka dobrych rzeczy, które potrafiliby sobie wyobrazić: odwiedzanie chorych w szpitalu, rozdawanie jedzenia głodnym ludziom itd.). Unieś w górę pierwszy klucz i powiedz: „To nie może być klucz do nieba”. Czy ten złoczyńca uczęszczał do kościoła? Nie. Czy był ochrzczony? Nie. Za każdym razem podnoś kolejny z kluczy i mów: „To nie mógł być klucz do nieba”. W takim razie, jeśli żadna z tych rzeczy nie była kluczem do nieba, co takiego UCZYNIŁ ten człowiek? Wróć do fragmentu, w którym złoczyńca pokutuje i wyznaje wiarę w Jezusa, i pozwól dzieciom zauważyć, że to właśnie był klucz do zamieszkania w niebie. Jeśli masz kłódkę, do której pasuje jeden z kluczy, możesz teraz pokazać ją i powiedzieć: „Tak jak ten klucz jest jedynym kluczem, który może otworzyć tę kłódkę, podobnie pokuta (szczerzy żal i skrucha za własne grzechy) i wiara w Jezusa jest jedyną rzeczą, którą akceptuje Bóg”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Graffiti

Aby pomóc dzieciom zapamiętać ten werset, można posłużyć się graffiti. Zapisz każde słowo wersetu na osobnej kartce papieru. Następnie poproś, aby dzieci w dwu- lub trzyosobowych grupach ułożyły je w odpowiedniej kolejności. Zanim każda grupa ułoży już werset we właściwej kolejności, prawdopodobnie wszyscy nauczą się go na pamięć.

4) Analiza lekcji

Przeanalizujcie lekcję w małych grupach. Jakich jest siedem głównych faktów lub konceptów, które wynikają z tej lekcji? Jeden dorosły powinien dołączyć do każdej małej grupy dzieci. Pozwólcie dzieciom dokonać większości odkryć. Pomagajcie tylko, kiedy będą tego potrzebować.

- Dwóch kryminalistów, którzy zasługiwali na śmierć, było ukrzyżowanych z Jezusem.
- Jezus nie zrobił niczego złego i nie zasługiwał na karę śmierci.
- Ból doświadczany na krzyżu był nie do zniesienia.
- Dwóch złoczyńców zaczęło rozmawiać o Jezusie.
- Jeden z nich żartował z Jezusa i powiedział Mu, żeby zszedł z krzyża.
- Drugi ze złoczyńców zwrócił się do Jezusa z wiarą.
- Jezus zaprosił pokutującego kryminalistę do wiecznego raju.

5) Zastosowanie lekcji

Zadaniem domowym z zeszłego tygodnia było zastanowienie się, jakie znaczenie ma śmierć Jezusa Chrystusa. Omów ten temat z uczniami.

Znaczenie śmierci Jezusa Chrystusa jest takie: On ma moc i możliwość, żeby zaprosić do wiecznego szczęścia tych, którzy przychodzą do Niego w wierze, i tylko w wierze. Prosta wiara w to, kim On jest i co On uczynił, wystarczy.

**Motyw opowieści: Jezus Chrystus
wybaczył winnemu.**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Ćwiczenie
powtórkowe:
Siedem głównych
faktów**

Podziel klasę na dwu-, trzyosobowe grupy. Dzieci w grupie opowiadają sobie nawzajem o siedmiu głównych konceptach z dzisiejszej lekcji, które wymieniono po lewej. W przypadku młodszych dzieci lub dzieci, które jeszcze nie czytają, nauczyciel powinien im pomagać.

Przygoda numer 75

Łk 24:1-12; 36-43

**Motyw opowieści: Jezus zmartwychwstał.
Jezus panuje nad śmiercią.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Kobiety przyniosły do grobu wonności jako symbol miłości i szacunku.
- Gdy kobiety dotarły do grobu, zobaczyły wielki kamień odwalony sprzed wejścia i zauważyły brak ciała Jezusa. Dwóch mężczyzn w lśniących szatach, z pewnością aniołowie, pojawiło się przed nimi i powiedziało im, że Jezus Chrystus wstał z martwych, tak jak zapowiedział.
- Kobiety z odwagą weszły do grobu, ale wkrótce naszyły je wątpliwości. Kto coś robił przy grobie? Kto usunął Jego ciało? Czy to kapłani? Czy zabrali ciało, aby je zbezczścić?
- Podczas kiedy kobiety pamiętały, co powiedział Jezus, mężczyźni nie pamiętali Jego słów. Piotr pobiegł i zobaczył pusty grób, wtedy zastanawiał się, jak to się mogło stać.
- Później Jezus objawił się dwóm osobom w drodze. Jego ciało nie mogło być tylko wyobrażeniem, jak ciało ducha, bo uczniowie mogli go dotknąć, widzieli też, jak jadł. Niemniej Jego ciało było inne niż nasze, ponieważ potrafił pojawiać się i znikać. Miał doskonałe, uwielbione ciało, które jest nieśmiertelne.
- Gdy Jezus zmartwychwstał, zrobił to, czego nie dokonała i nie dokona już żadna inna osoba. Pokonał śmierć. To dowodzi, że to On jest wielkim „Zgniataczem Szatana” (Rdz 3:15).
- Gdy Jezus zmartwychwstał, pokazał swoim naśladowcom wszystkie fakty Starego Testamentu, które potwierdzały, że to On jest prawdziwym Mesjaszem.
- Ze względu na Jego śmierć i zmartwychwstanie przesłanie o pokucie i przebaczeniu miało być głoszone na całym świecie przez tych, którzy uwierzyli.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci, aby pomogły ci z poprzednimi wersetami do zapamiętania. Zapytaj: „Kto pamięta co mówi werset zapisany w...?”.

- Przygoda 61: Mk 4:40
- Przygoda 62: Łk 4:36
- Przygoda 63: J 10:28
- Przygoda 64: J 8:12
- Przygoda 65: Łk 15:10
- Przygoda 66: Mt 25:46
- Przygoda 67: J 11:25
- Przygoda 68: J 12:24
- Przygoda 69: Mt 24:24
- Przygoda 70: J 14:6
- Przygoda 71: Mt 26:56
- Przygoda 72: 1 Kor 5:7
- Przygoda 73: 1 P 3:18
- Przygoda 74: Łk 23:42

3) Wyłóż lekcję

Przygotuj salę lekcyjną na imprezę. Grupa będzie dzisiaj świętować. Odtwarzaj imprezową playlistę, podczas gdy grupa wchodzi do sali. Na stole mogą znajdować się przekąski, a nawet drobne upominki dla każdej osoby.

Powiadom grupę, że dzisiaj będziecie świętować. W czasach biblijnych uczniowie byli smutni, gdy Jezus umarł. Ale ich smutek obrócił się w świętowanie. Dlaczego?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie rozpoczynające lekcję: Przypomnienie wersetów

Lista zawiera ostatnich czternaście wersetów do zapamiętania. Podziel dzieci na dwie drużyny i sprawdź, która z nich jest w stanie przypomnieć sobie więcej wersetów. Za wyrecytowanie wersetów z lekcji wcześniejszych niż ostatnie czternaście, przyznaj drużynie dodatkowe punkty.

Daj każdej z drużyn po pięć minut i przypomnij im, że mają pracować razem. Możesz udzielić obu grupom kilku odpowiedzi.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Po tym, jak Jezus został umieszczony w nowym grobowcu w piątkowe popołudnie, miasto się uspokoiło. Wśród tych, którzy podążali za Jezusem, nastał ogromny smutek. W niedzielny poranek kilka kobiet poszło na cmentarz, gdzie był On pochowany. Z jakiegoś powodu miały przy sobie wonności pogrzebowe, które przygotowały wcześniej celem namaszczenia. Kiedy dotarły do grobu, dwóch mężczyzn pojawiło się przed nimi jakby znikąd. Otoczyła ich wielka światłość. Musieli być aniołami. Kobiety były oszołomione i upadły na ziemię. Aniołowie zadali pytanie: „Dlaczego szukacie żyjącego na cmentarzu?”. Aniołowie przypomnieli im w ten sposób o czymś, co Jezus powiedział, kiedy byli jeszcze w Galilei. Będzie oddany w ręce grzeszników, zabity na krzyżu, a potem powstanie z martwych. Gdy aniołowie przypomnieli im słowa Jezusa, wszystko nagle nabrało sensu. Przypomniały sobie, co zapowiedział.

To było na tyle ze spokoju w mieście! Kobiety pobięły z powrotem, by przekazać dobre wieści apostołom, że Jezus powstał z martwych, tak jak to zapowiadał! Ci nie uwierzyli w ani jedno słowo. Ale Piotr i Jan pobiegli do grobu. Jan biegł szybciej niż Piotr. Kiedy Piotr dotarł do grobu, był skonsternowany. Spojrzał w głąb grobu i zobaczył tylko kilka pogrzebowych szat... i tyle.

Później Jezus objawił się dwóm mężczyznom na drodze do Emaus, około 11 km od Jeruzalem. Pokazał się Piotrowi. Zmartwychwstały Chrystus pokazał się również przynajmniej pięciu kobietom.

Jezus Chrystus powstał z martwych. To On jest tym Pogromcą Szatana, którego Bóg obiecał Adamowi i Ewie. Jego obietnice się spełniły. Śmierć straciła swoją potęgę. W momencie Jego zmartwychwstania Bóg Ojciec pokazał, że ma moc nad Szatanem.

Z początku uczniowie myśleli, że zmartwychwstanie Jezusa to jakaś bajka. Nie wierzyli. Skonsternowani wczesnymi zeznaniami kobiet, poszli do grobu, żeby sprawdzić, ile w tym prawdy. Następnie doświadczyli spotkania ze zmartwychwstałym Chrystusem i zobaczyli osobiście, że On powstał z martwych. Wiedzieli, że On był Bogiem i oddali mu swoje życie na służbę na podstawie tych dwóch prostych faktów: Jezus Chrystus powstał z martwych i On miał panowanie nad śmiercią!

Ćwiczenie: Maria Magdalena

Zaproś ochotników. Do odegrania scenki będą potrzebni ochotnicy do poniższych ról:

- Maria Magdalena i cztery inne kobiety
- Piotr, Jan i inni uczniowie
- Anioł

Po opowiedzeniu historii poproś ochotników o jej odegranie.

Werset do zapamiętania

Łk 24:6 – Nie ma go tu, ale powstał z martwych. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, gdy był jeszcze w Galilei.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

Jako chrześcijanie celebруемy jeden dzień w roku bardziej od innych. Czy wiesz jaki to dzień? To niedziela wielkanocna! Niedziela wielkanocna upamiętnia dzień, w którym Jezus powstał z martwych. Zamożny człowiek o imieniu Józef poprosił o możliwość pochowania Jezusa. Jego przyjaciółki przyniosły wonności, aby namaścić zwłoki zgodnie ze zwyczajami pogrzebowymi. W tamtym czasie żydowskim zwyczajem było owijanie ciała zmarłego w pasy lnianego materiału, które następnie polewano wonnościami, sprawiającymi, że materiał sztywniał i stawał się twardy jak gips wokół złamanej ręki.

Pokaż uczniom patyk lub ołówek i powiedz, że wyobrazicie sobie, że to ręka lub noga. Jeśli masz plaster, owiń nim patyk klejącą stroną do ZEWNĄTRZ, tak, aby nie przykleił się do patyka. Opowiedz resztę historii, a kiedy do-trzesz do części, w której uczniowie znajdują puste szaty Jezusa, zsuń plaster z patyka i pokaż wszystkim pustą przestrzeń w jego wnętrzu, tam gdzie wcześniej znajdował się patyk. Ubrania pozostały, ale Jezusa już w nich nie było. On zmartwychwstał!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie

Powtórzcie werset kilka razy. Następnie podziel uczniów na dwie lub więcej drużyn. Poproś, aby utworzyły kolejki przed tablicą lub kawałkiem papieru na krześle. Połóż coś do pisania przed każdą z drużyn. Pierwsze dziecko z każdej kolejki podbiega do tablicy, aby zapisać pierwsze słowo wersetu i wrócić na koniec kolejki. Następne dziecko z drużyny zapisuje następne słowo i biegnie na koniec kolejki. Powtarzajcie czynność, aż cały werset zostanie zapisany. Pozwól każdej drużynie ukończyć zadanie, zanim zaczniecie grę od początku.

4) Analiza lekcji

Poproś dzieci, żeby streściły tę lekcję w dziesięciu lub mniej słowach, używając własnych określeń. Jakie są ich odpowiedzi? Streszczenia dzieci mogą wyglądać mniej więcej tak:

- Jezus Chrystus zmartwychwstał.
- Jezus Chrystus żyje.
- Śmierć nie ma panowania nad Jezusem.
- Po trzech dniach Jezus zmartwychwstał.
- Jezus pokazał się wielu ludziom po swoim zmartwychwstaniu.
- Grób nie mógł zatrzymać Chrystusa.
- Jezus ma większą moc niż Szatan.
- Jezus jest wielkim Pogromcą Szatana.

5) Zastosowanie lekcji

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest dowodem, że Bóg daruje Dobrą Nowinę wszystkim, którzy złożą swoje zaufanie w Nim. On jest Wszechmogącym Stwórcą, który pragnie osobistej relacji z każdym z nas. Tak jak Adam i Ewa zgrzeszyli, tak też zgrzeszył każdy z nas i każdemu z nas brak Bożej chwały. Nasza kara jest fizyczna i duchowa, i jest wieczną śmiercią w Jeziorze Ognia. Ale Bóg okazał swoją miłość w tym, że kiedy jeszcze byliśmy grzesznikami, Chrystus umarł za nas. Powstał z martwych, abyśmy my mogli żyć. Zaufaj Mu!

**Motyw opowieści: Jezus zmartwychwstał.
Jezus panuje nad śmiercią.**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Ćwiczenie
powtórzeniowe:
Streszczenie**

Streszczanie może być bardzo pomocną grą dla dzieci. Nauczyciel wyznacza każdej dwu-, trzyosobowej drużynie około jednej lub dwóch minut na wymyślenie jak najbardziej treściwego podsumowania lekcji w dziesięciu słowach.

Przygoda numer 76

Łk 24:13-35 oraz 1 Kor 15:3-8

Motyw opowieści: Jezus ukazał się wielu ludziom po Jego zmartwychwstaniu.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Ze względu na tygodniowe obchody Paschy w Jeruzalem było wielu Żydów z całego narodu izraelskiego. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa miały wpływ nie tylko na uczniów Jezusa; cały naród był zainteresowany. Wieści o śmierci Jezusa rozniosły się po imperium rzymskim.
- W 1 Kor 15:3 św. Paweł pisze, że przekazuje dalej to, co zostało mu okazane, a więc chrześcijańskie wyznanie wiary musiało powstać przed 55 rokiem n.e. Kiedy dokładnie św. Paweł poznał to wyznanie wiary? Najbardziej prawdopodobne wyjaśnienie znajdujemy w Ga 1, gdzie Paweł pisze, że spędził dwa tygodnie z Piotrem i Jakubem upewniając się co do przesłania Ewangelii. Paweł mówi, że było to około trzech lat po jego nawróceniu. Zatem wyznanie wiary istniało co najmniej od tego momentu, czyli trzech lat po nawróceniu św. Pawła, które z kolei prawdopodobnie miało miejsce około roku lub dwóch po śmierci Jezusa. To niesamowity ślad w historii, ale aby wyznanie wiary mogło zostać św. Pawłowi przekazane podczas jego pobytu w Jeruzalem, musiało być formowane jeszcze wcześniej.
- O Aleksandrze Wielkim czytamy dopiero z dokumentów spisanych 300 lat po jego śmierci, a w przypadku Jezusa mamy konsensus wśród badaczy, że twierdzenia o zobaczeniu zmartwychwstałego Jezusa zostały spisane już dwa lata po tych wydarzeniach!
- Tak jak św. Paweł, Jakub znał los, który spotykał tych, którzy z judaizmu przeszli na chrześcijaństwo. Po tym, jak stał się jednym z głównych liderów wczesnego Kościoła, Jakub umarł śmiercią męczeńską za swoją wiarę. Mamy tu więc przykłady dwóch mężczyzn, którzy nie wierzyli w Jezusa, ale niedługo po Jego śmierci uwierzyli, że Jezus jest Bogiem w ciele. Dokonali radykalnej zmiany przekonań, mimo że wiedzieli, iż ich decyzja będzie wiązała się z ogromnym prześladowaniem, a nawet makabryczną śmiercią.

2) Rozpocznij lekcję

Pomyślmy o wszystkich lekcjach, które przestudiowaliśmy do tej pory, i sprawdźmy, czy potrafimy odpowiednio je uporządkować. Oto niektóre motywy:

1. Bóg jest bardzo mocny.

5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.

10. Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.

15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.

20. Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.

25. Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.

30. Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.

35. Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

40. Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

45. Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed tym, jak przyszedł na świat.

50. Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury.

55. Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.

60. Wielu ludzi zaczęło chodzić za Jezusem ze względu na jego nauczanie i cuda.

65. Jezus opowiada historię o tym, jak kochający Ojciec przebaczył zbłąkanemu synowi, samolubnemu bratu i pokornemu poborcy podatków.

70. Jezus daje uczniom cenne instrukcje i pokrzepiające obietnice.

75. Jezus wstaje z martwych. Jezus ma moc nad śmiercią.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie motywów

Zapisz te zdania na kawałkach papieru, a następnie je wymieszaj.

Nie zapisuj numerów lekcji na kawałkach papieru. Podziel dzieci na dwie lub trzy drużyny, w zależności od rozmiaru grupy. Zmierz czas potrzebny każdej grupie na ułożenie tematów we właściwej kolejności.

3) Wyłóż lekcję

Przedyskutuj następujące zdanie ze swoją klasą: „Jeśli Chrystus zmartwychwstał, to nic innego nie ma znaczenia. Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, to nic innego nie ma znaczenia” – Jaroslav Pelikan. Przeczytajmy razem o ludziach, na których zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa miało ogromny wpływ.

Gdy Jezus umierał na krzyżu, poprosił św. Jana, aby ten zajął się Jego matką. Zrobił to, ponieważ św. Jakub nie był obecny na miejscu. Święty Paweł nie opłakiwał śmierci Jezusa, ale wręcz okrutnie prześladował pierwszych chrześcijan. Oba tych mężczyzn oddało później swoje życie za Jezusa Chrystusa. Jakub został zamordowany za swoją wiarę przez Heroda w Jerozolimie, zaś Paweł zmarł samotnie w celi więziennej w Rzymie. Co ich odmieniło?

Kobiety były pierwszymi świadkami pustego grobu. W tamtych czasach kobiet nie uważano za wiarygodne źródło. Gdyby św. Paweł i ewangelisci zmyślali całą tę historię, nie opisaliby kobiet jako pierwszych świadków naocznych opustoszałego grobu. Żaden godny zaufania autor by tego nie zrobił. To, że napisano o kobietach jako pierwszych świadkach pustego grobu, świadczy o tym, że św. Paweł i Ewangelisci wiedzieli, iż świadectwo tych kobiet było prawdziwe.

W 1 Liście do Koryntian św. Paweł pisze, że zmartwychwstały Jezus Chrystus objawił się kilku osobom, małej grupie i dużej grupie ludzi. Bez wymieniania ich z imienia pisze on do Koryntian, że większość z tych ludzi jeszcze żyje. Gdyby św. Paweł i ewangelisci wymyślali jakiś mit, nie napisaliby, że tak wielu ludzi, którzy widzieli zmartwychwstałego Jezusa, nadal żyje. Pojawiłoby się zbyt wiele wzajemnie wykluczających się zeznań, jeśli byłaby to tylko zmyślona historia. Właściwie św. Paweł mówi tutaj: „Jeśli wątpisz, że Jezus Chrystus wstał z martwych, możesz śmiało porozmawiać z każdym z naocznych świadków. Oni widzieli Go, kiedy im się ukazał, i mogą o tym opowiedzieć”.

Dwóch mężczyzn na drodze do Emaus wiedziało, że grób jest pusty, ale nie rozumiało znaczenia tego faktu. Byli pełni smutku i zagubieni. Jednak zmartwychwstały Chrystus spotkał się z nimi na drodze i wyjaśnił im wszystkie Pisma, które odnosiły się do Niego. Na koniec dyskusji byli przekonani, że Jezus jest Chrystusem i że On powstał z martwych.

Liczba świadków, ponad 500 osób, przekonuje nas, że Chrystus naprawdę zmartwychwstał. Wczesny Kościół doświadczał ogromnego wzrostu swojej liczebności. Wielu ludzi było świadkami tego faktu. Ci, którzy porzucili Pana Jezusa, oddawali później za Niego życie. Ci, którzy nie dotarli nawet pod Wzgórze Czaszki, udali się w różne części świata, aby dzielić się tą Dobrą Nowiną. Dlaczego? Bo wiedzieli, że Jezus Chrystus zmartwychwstał.

Ćwiczenie: Naoczni świadkowie

Poproś ochotników, aby wymienili kilku ludzi, którzy widzieli zmartwychwstałego Jezusa.

Co wiemy o tych ludziach przed zmartwychwstaniem?

- Wątpliwości
- Konsternacja
- Porzucili Chrystusa

Co wiemy o nich po zmartwychwstaniu?

- Pewność
- Solidarność
- Oddawali życie za zmartwychwstałego Chrystusa.

Werset do zapamiętania

Łk 24:27 – I zaczynając od Mojżesza i wszystkich proroków, wykładał im, co było o nim napisane we wszystkich Pismach.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Arise my love* zespołu Newsong.

Aktywność biblijna

Sala sądowa

Podczas dzisiejszych zajęć grupa będzie udawała, że jest na sali sądowej z sędzią. Pytanie, którego dotyczy dzisiejsza rozprawa, to: „Prawda czy fałsz: Czy Jezus naprawdę powstał z martwych?”

Wyznacz jednego ucznia, by odegrał rolę sędziego. Inni mogą być świadkami w sprawie, ławą przysięgłych, jakkolwiek wygląda zwyczajny proces sądowy w kraju, w którym mieszkają dzieci z grupy.

Sędzia powinien rozpocząć: „Spokój na sali. Zebraliśmy się tutaj, aby rozstrząść kwestię tego, czy Jezus Chrystus faktycznie powstał z martwych”.

Każdy ze świadków podchodzi naprzód i dzieli się jakimś faktem dotyczącym zmartwychwstania z dzisiejszej lekcji (Zajrzyj do sekcji: „Opowiedz historię”, jeśli potrzebujesz pomysłów). Uczniowie powinni wejść w role prawdziwych, naocznych świadków (mówiąc na przykład: „Ja widziałem Jezusa na własne oczy”, jako jeden z 500 świadków, albo „Jestem jednym z uczniów, których w Wieczerniku odwiedził Jezus po tym, jak wrócił do życia”). Po wszystkich wypowiedziach sędzia zamyka sprawę, mówiąc: „Po przytoczeniu tak wielu dowodów w sprawie wydaję werdykt: Jezus naprawdę zmartwychwstał!”

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy masykującej wyznacz na podłodze duży kwadrat o boku około metra.

Połącz taśmą przeciwległe narożniki, tworząc „X” w środku kwadratu. Jeśli masz wielu uczniów i wystarczającą przestrzeń, przygotuj drugi kwadrat. Przydziel każdej części numer (1, 2, 3, 4).

W niewielkiej odległości przyklej kawałek taśmy oznaczający miejsce, z którego należy wykonać rzut. Podziel uczniów na dwie drużyny. Każdy uczeń rzuca woreczkiem gimnastycznym w jedno z pól. (Możesz wykonać woreczek gimnastyczny samodzielnie, wysypując suchą fasolę do skarpety i zawiązując szczelnie jej końcówkę gumką. Pustą końcówkę skarpety naciągnij na zawiązaną część z fasolą). Jeśli uczeń potrafi poprawnie wyrecytować werset z pamięci, jego drużyna zdobywa liczbę punktów zgodnie z numerem pola, na który wrzucił woreczek.

4) Analiza lekcji

Zapytaj uczniów, jakie są główne myśli z dzisiejszych zajęć, które chcieliby zabrać ze sobą do domu. Następnie poproś grupę, aby odliczyła od jednego do pięciu. Po kilku minutach grupa numer 1 dzieli się wybranymi przez siebie głównymi myślami z lekcji. Każda z pięciu grup powinna mieć szansę podzielić się wybraną główną myślą.

Główne wątki mogą brzmieć mniej więcej tak:

- Wielu ludzi widziało zmartwychwstałego Chrystusa.
- Mężczyźni i kobiety opowiadali, co widzieli w związku ze zmartwychwstałym Chrystusem.
- Mężczyźni, którzy porzucili Jezusa, oddali swoje życie zmartwychwstałemu Chrystusowi.
- Jezus umarł, został pochowany i zmartwychwstał za nasze grzechy.

5) Zastosowanie lekcji

Gdy dwóch mężczyzn na drodze z Jeruzalem do Emaus zorientowało się, kim był zmartwychwstały Chrystus, dowiedzieli się od Niego, że „pokuta i przebaczenie grzechów powinny być zwiastowane w Jego imieniu wszystkim narodom”.

- Znajdź jedną osobę, z którą podzielisz się Dobrą Nowiną.
- Powiedz jednej osobie, że jest Bóg, który przebacza grzechy tym, którzy ich żałują i odwracają się od nich.

Motyw opowieści: Jezus ukazał się wielu ludziom po Jego zmartwychwstaniu.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające: Powtórzenie

Daj dzieciom około pięciu minut na wyłożenie głównej myśli z zajęć. Jeśli grupa liczy więcej niż pięcioro dzieci, reprezentanci grup dzielą się wybraną myślą z pozostałymi.

Przygoda numer 77

**Mt 28:16-20; Mk 16:15; Łk 24:44-48;
J 20:21; Dz 1:8**

Motyw opowieści: Jezus powiedział swoim naśladowcom wiele razy, aby przekazali Jego przesłanie wszystkim ludziom.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Przy co najmniej trzech różnych okazjach po zmartwychwstaniu Jezus nakazał swoim uczniom, aby zanieśli przesłanie o Jego śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu całemu światu.
- Najważniejsze elementy Wielkiego Posłannictwa to:
 - Uczniowie zostali wysłani przez Jezusa.
 - Pan Jezus zakładał, że uczniowie będą podróżować.
 - Głoszenie lub docieranie z Ewangelią było nakazane.
 - Uczniowie mieli zanieść Ewangelię do każdego narodu.
 - Szczera pokuta człowieka i przebaczenie Boga były w centrum tego przesłania.
 - Przesłanie wynika z rozumienia Pisma Świętego.
 - Uczniowie mieli autorytet od Boga, aby iść z Ewangelią na cały świat.
 - Przesłanie Ewangelii było boskiego pochodzenia, skoncentrowane na Chrystusie, oparte na Piśmie, trynitarnie i wspomagane przez zmartwychwstałego Chrystusa.
- Korzenie Wielkiego Posłannictwa odnajdujemy również w Starym Testamencie. Fragmenty takie jak Rdz 12:1-3 oraz Ps 96:3 nakazują Bożym ludziom dzielenie się Bożym przesłaniem ze wszystkimi narodami.
- „Obietnica z Genesis 12:3 spełnia się, kiedy misjonarze chrześcijańscy docierają z Ewangelią do wszystkich rodzin na ziemi” – John Piper.

2) Rozpocznij lekcję

Z tej biblijnej historii o nadziei, wynika osiem istotnych prawd. Poproś dzieci, żeby zapoznały się z tymi prawdami, zapamiętały je w kolejności i nauczyły się, jak krótko opisać każdą z nich.

1. Bóg. Na początku był potężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył ludzi, aby byli jego szczególnymi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć, w Biblii oznacza oddzielenie.
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedynego Syna, który przeżył doskonałe życie.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chrystusie.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy Mu ufają.

3) Wyłóż lekcję

Spytaj grupę: „**Jakie są najistotniejsze wiadomości, jakie przekazali wam wasi rodzice?**”. Pozwól dzieciom opowiedzieć o najważniejszych rzeczach, których dowiedziały się od rodziców.

Następnie zapytaj: „**Czy kiedykolwiek potrzebowaliście przypomnienia tego, co mieliście zrobić?**”. Ponownie pozwól dzieciom omówić odpowiedzi.

Dzisiejsza lekcja dotyczy bardzo ważnej wiadomości, którą Jezus Chrystus przekazał swoim uczniom. Wielu ludzi nazywa ją Wielkim Posłannictwem. Słowo „posłannictwo” oznacza „ważne zadanie do spełnienia, podejmowane dla dobra innych”. Jezus dał swoim naśladowcom zadanie do wykonania. Jakie to zadanie?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie na początek lekcji: Osem istotnych prawd

Zapisz osiem istotnych prawd na kawałkach papieru i ułóż je pustą stroną do góry. To samo zrób z krótkimi opisami. Następnie, podziel uczniów na dwie lub trzy drużyny i poproś ich o ułożenie prawd oraz ich opisów w odpowiedniej kolejności. Zmierz czas każdej z drużyn i nagródź najszybszą z nich.

Przypomnij dzieciom w grupie, gdzie w Biblii mogą odnaleźć te prawdy.

Opowiedz historię

Co najmniej 500 osób widziało zmartwychwstałego Chrystusa, i wiedziały, że On żyje. Co ci ludzie mieli z tym zrobić? Czy Jezus miał dla nich jakieś zadanie? Czy chciał, żeby siedzieli tylko w Wieczerniku, aż przyjdzie po nich powtórnie, jak zapowiedział?

Nie... nie... nie! Miał dla nich poważne zadanie. Co najmniej trzy razy w różnych kontekstach zlecił im to samo zadanie do wykonania. Po zmartwychwstaniu Jezus spotkał się z jedenastoma uczniami na górze w Galilei. Jezus zaproponował miejsce spotkania i jedenastu tam przybyło. Kiedy dotarli na górę, Jezus spotkał się z nimi, a oni Go uwielbili. Na szczycie góry w Galilei Jezus powiedział uczniom, że ma autorytet, aby dać im zadanie. Zadanie to polegało na czynieniu uczniami ludzi ze wszystkich narodów. Powiedział, że On będzie z nimi i ich nie zostawi. Dał nawet trzy konkretne sposoby, według których uczniowie mieli czynić innych uczniami: mieli iść, chrzcić i nauczać.

W innej sytuacji jedenastu uczniów siedziało przy stole. Kilku ludzi powiedziało im, że Jezus żyje. Widzieli Go i rozmawiali z Nim. Ale jedenastu im nie uwierzyło. Wkrótce potem Jezus ukazał im się i zganił za niewiarę. Chciał, żeby Mu wierzyli, ale oni nie wierzyli, przynajmniej jeszcze nie teraz. Dalej Jezus powiedział im, żeby szli na cały świat głosić Ewangelię wszystkim narodom. Podobnie jak Jezus zrobił to w północnej Galilei, tak i teraz dał im zadanie do wykonania. Jezus powiedział im, że tak jak Jego posłał Ojciec, tak On posyła swoich uczniów. Wysyła ich do ludzi na całym świecie z przesłaniem o przebaczeniu.

Ostatni raz, kiedy uczniowie widzieli zmartwychwstałego Chrystusa, miał miejsce na Górze Oliwnej, zaraz za Jeruzalem. Jezus ukazał im się znowu. Zastanawiali się nad nadchodzącym królestwem Jezusa. „Czy to teraz Jezus ustanowi swoje królestwo na ziemi?” – myśleli. Wtedy ponownie Jezus stwierdził, że ma dla nich zadanie do wykonania. Mieli być Jego świadkami w Jeruzalem, Judei, Samarii i po krańce świata. Uczniowie mieli roznosić przesłanie o Nim w coraz to szerszych kręgach. Wiadomość nie była przesłaniem wyłącznie do ich miasta, Jeruzalem, była też skierowana do ich regionu, Judei; do odrzuconych mieszkańców Samarii. Uczniowie mieli poważne zadanie do wykonania nazywane „Wielkim Posłannictwem” albo wspaniałą misją mówienia innym o Jezusie Chrystusie. Dzieci też mogą wykonywać to zadanie. Mogą mówić innym dzieciom i dorosłym o tej wspaniałej przynoszącej nadzieję nowinie... To nadzieja dla każdego, kto pokutuje i pokłada wiarę w Jezusie!

Wskazówki dla nauczyciela

Opowiedz historię. Ćwiczenie: Trzy wzmianki o Wielkim Posłannictwie

Zwróć uwagę na to, że podano co najmniej trzy lokalizacje dotyczące Wielkiego Posłannictwa. Jezus spotkał się z uczniami na górze w Galilei.

- Mt 28:16-20

Święci Marek, Łukasz i Jan mówią o górnym pokoju. Możliwe, że ci trzej pisarze nie opisywali tej samej sytuacji.

- Łk 24:44-48
- J 20:21
- Mk 16:15

Święty Łukasz mówi Teofilowi, że uczniowie byli na Górze Oliwnej, kiedy Pan ich spotkał.

- Dz 1:8

Werset do zapamiętania

Mt 28:19 – Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank You* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Zapytaj dzieci ze swojej grupy czy komukolwiek z nich przydarzyło się w tym tygodniu coś naprawdę świetnego. Daj im swobodnie odpowiedzieć na to pytanie. Dzieci lubią dzielić się tym, co dzieje się w ich życiu. Porozmawiaj z nimi, jak ekscytujące jest dzielenie się dobrymi wieściami. Co, gdyby któreś z nich знаło sekret pozwalający wyleczyć każdy rodzaj raka (albo inną chorobę, którą kojarzą twoi podopieczni)? Czy zachowaliby to dla siebie? Nie! Oczywiście, że nie!

Co, gdybyś nie wiedział jak dokładnie wyjaśnić to, co już wiesz? Czy nie próbowałbyś nic powiedzieć? Nie! To zbyt ważne, żeby zatrzymywać to dla siebie! A co, gdybyś znał jedyny pewny sposób na dostanie się do nieba po śmierci? Czy nie jest to o niebo ważniejsze niż kilka lat więcej tu, na ziemi? Tak! Dlatego więc nie dzielimy się Ewangelią z ludźmi wokół nas? Prawdopodobnie pojawia się w nas strach. Poćwiczmy opowiadanie tej historii tak, żebyśmy byli gotowi opowiedzieć ją komuś innemu, kiedy nadarzy się taka okazja.

Podaj ośmiu uczniom osiem słów, które wymieniliśmy jako istotne prawdy na początku lekcji. Pozwól im wspólnie opowiedzieć tę historię. Zachęć dzieci, żeby ćwiczyły też w domu i były gotowe opowiedzieć tę najlepszą ze wszystkich radosną nowinę!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Bitwa na karty

Podziel grupę na dwie lub trzy drużyny. Każda drużyna otrzymuje zestaw kart. Każda karta jest zapisana jednym słowem z wersetu do zapamiętania. Drużyny mają za zadanie jak najszybciej ułożyć karty w odpowiedniej kolejności.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”

1. Kto widział zmartwychwstałego Chrystusa?

2. Kto był w Wieczerniku?

Pytania „Co”

1. Co było zadaniem, które Jezus dał swoim uczniom?

2. Co Jezus powiedział uczniom na Górze Oliwnej?

Pytania „Kiedy”

1. Kiedy Jezus objawił się uczniom?

2. Kiedy uczniowie zastanawiali się nad nadchodzącym królestwem Jezusa?

Pytania „Gdzie”

1. Gdzie jest Galilea?

2. Gdzie jest Góra Oliwna?

Pytania „Dlaczego”

1. Dlaczego dzieci mogą wykonywać to samo zadanie dzielenia się Dobrą Nowiną?

2. Dlaczego niektórzy z uczniów nie wierzyli, że Jezus powstał z martwych?

5) Zastosowanie lekcji

Wszyscy mamy zadanie do wykonania. To zadanie nazywa się Wielkim Posłannictwem i zostało nam zlecone przez Jezusa Chrystusa. Zapytaj: „**Kto chciałby opowiedzieć historię Jezusa Chrystusa?**”

Wybierz ochotników spośród uczniów i pozwól im opowiedzieć o ośmiu istotnych prawdach.

Motyw opowieści: Jezus powiedział swoim naśladowcom wiele razy, aby przekazali Jego przesłanie wszystkim ludziom.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórzeniowe: Kostka pytań

Podziel grupę na dwie drużyny. Przygotuj kostkę z jednym z poniższych słów na każdym z boków: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”. Kiedy drużyna rzuca kostką, otrzymuje pytanie z kategorii, która znajduje się na górnej ścianie kostki. Na przykład jeśli na górze kostki po rzucie znajduje się „dlaczego”, drużyna odpowiada na jedno z pytań z tej kategorii. Możesz wymyślać własne pytania do lekcji. Ważne tylko, aby pytania były bezpośrednio związane z lekcją.

Przygoda numer 78

1 Kor 15:3-8 oraz Dz 1:6-11

**Motyw opowieści: Jezus powrócił do nieba,
aby przygotować miejsce dla wierzących.**

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Ps 16:10 oraz Iz 58:8-10 potwierdzają, że Jezus umarł za nasze grzechy, został pogrzebany i powstał z martwych.
- Ewangelia jest zwięźle przedstawiona w 1Kor 15:3-8. Jezus Chrystus umarł za nasze grzechy, został pogrzebany i powstał z martwych.
- Fakt pogrzebania poświadczał Jego śmierć. Fakt, że inni Go widzieli, potwierdzał Jego zmartwychwstanie.
- 500 świadków wspomnianych w 1 Liście św. Pawła do Koryntian, jako ci, którzy widzieli Jezusa, to również ci, którzy otrzymali Wielkie Posłannictwo w Mt 28:18-20 oraz Dz 1:3-11. Ponieważ większość tych świadków jeszcze żyła, kiedy Paweł pisał listy, można było wypytać ich o zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Jezusa.
- Ludziom, którzy wierzyli w Boga, powiedziano, że mają czynić uczniami wszystkie narody (Mt 28:18-20). Niemniej jednak mieli poczekać na moc Ducha Świętego (Dz 1:8). Moc Boża była zarezerwowana dla tych, którzy mieli dla Niego działać.
- Uczniowie chcieli wiedzieć, kiedy Jego królestwo przyjdzie na ziemię. Ale Jezus dążył, aby uczniowie byli najpierw Jego świadkami. Królestwo miało przyjść później, praca dla Niego miała być priorytetem.

2) Rozpocznij lekcję

<u>Okres:</u>	<u>Osoby:</u>	<u>Wydarzenie:</u>
Początki	Bóg	Bóg stwarza wszystko
Początki	Adam i Ewa	Grzech
Początki	Noe	Potop
Początki	Źli ludzie	Pomieszanie języków
Początki narodu	Abraham	Wyjątkowe obietnice od Boga
Początki narodu	Mojżesz	Plagi
Objęcie ziemi w posiadanie	Jozue	Wejście do Ziemi Obiecanej
Objęcie ziemi w posiadanie	Gedeon	Błędne koło grzechu
Zjednoczone królestwo	Dawid	Wyjątkowy król na zawsze
Podzielone królestwo	Eliasz i Elizeusz	Wyjątkowi prorocy w Izraelu
Zabrany z domu	Jeremiasz, Daniel, Ezechiel	Izrael wysłany do Asyrii
Powrót do domu	Nehemiasz i Ezdrasz	Izrael powraca do Ziemi Obiecanej
Powrót do domu	Daniel	400 lat przemian
Początki życia Jezusa	Maria i Józef	Narodzenie Jezusa
Służba Jezusa Chrystusa	Dwunastu apostołów	Jezus powołuje dwunastu apostołów
Służba Jezusa Chrystusa	Jezus	Cuda Jezusa
Opozycja	Ślepiec	Uzdrowieńcza moc Jezusa
Zdrada i śmierć	Jezus Chrystus	Wjazd do Jerozolimy
Zwycięstwo i życie	Zmartwychwstały Chrystus	Pusty grób

3) Wyłóż lekcję

Jezus Chrystus zostawił wierzącym zadanie do wykonania. Tym zadaniem było zanieśenie Dobrej Nowiny całemu światu. Niemniej Jezus opuścił ziemię, aby wykonać inne zadanie.

Jak myślisz, co Jezus może robić w niebie?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Połącz okresy, osoby i wydarzenia

Przygotuj trzy sterty karteczek. Jedna sarta powinna zawierać karteczki z „okresami”, druga z „osobami”, trzecia z „wydarzeniami”. Każda sarta powinna mieć osiemnaście karteczek. Zmieszaj karteczki i poproś dzieci o poukładanie ich w taki sposób, żeby każdy wiersz zawierał odpowiedni okres, osoby i wydarzenie. Na przykład w poprawnym ułożeniu w jednym wierszu będą: „Początki” „Bóg” i „Bóg stwarza wszystko”.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Zmartwychwstały Chrystus przygotowywał się do opuszczenia ziemi. Wiedział, że ma czterdzieści dni, aby podzielić się ostatnimi przesłaniami z Jego najbliższymi przyjaciółmi. Powiedział im kilkakrotnie, że ma dla nich zadanie do wykonania. Mieli przekazywać dalej wieści o tym, jak umarł, został pochowany i powstał z martwych; rozpowszechnić to przesłanie na krańce ziemi. Każdy potrzebował tej wiadomości, nie tylko Żydzi.

Czterdziestego dnia po swoim zmartwychwstaniu Jezus przygotowywał się do opuszczenia swoich przyjaciół. Dał im ostatnie zadanie do wykonania: mieli czekać w Jerozolimie na obiecanego Ducha Świętego. Zanim jednak odszedł, Jego uczniowie mieli pytanie do Niego. W przeszłości zadawali mu pytania takie jak: „Kto z nas jest największy?” „Który z nas będzie liderem, kiedy Ty będziesz już u Ojca?”. Nawet ich matki włączały się w tę dyskusję. Tym razem pytanie dotyczyło ustanowienia Jego królestwa. Uczniowie byli ciekawi, czy już wkrótce królestwo Chrystusa będzie na ziemi. Gdyby tak miało być, byli na to gotowi. Wiedzieli, że Jezus ma wszelką moc. On właśnie pokonał śmierć. Nikt nigdy wcześniej nie dokonał czegoś takiego.

Odpowiedź Jezusa była interesująca. Powiedział, że nie będzie im dane wiedzieć, kiedy nadejdzie królestwo. To, na czym mieli się skupić, to zadanie, które im powierzył i teraz powierza ponownie: „Będziecie moimi świadkami” – to Jego ostatnie słowa. Następnie na ich oczach został uniesiony do nieba. To musiał być niesamowity widok: zobaczyć, jak Jezus podnosi się z ziemi i znika między chmurami!

Gdy Jezus dotarł do nieba, usiadł po prawicy Ojca. Obiecał, że będzie modlił się za wierzących, i to właśnie czyni. Zasiadł na najbardziej uprzywilejowanym miejscu – po prawicy Wszechmogącego Boga! Tysiąc lat wcześniej Dawid zapowiedział, że tak właśnie się stanie.

Teraz Jezus jest naszym Arcykapłanem na zawsze.

On jest Arcykapłanem pełnym współczucia... On rozumie nasze słabości, ponieważ był kuszony tak, jak my jesteśmy kuszeni.

On jest wystarczającym Arcykapłanem... Daje pełnię zbawienia tym, którzy przechodzą do Niego w wierze.

On jest wiernym Arcykapłanem... Ze względu na krew, którą przelał, Bóg akceptuje Jego zapłatę za nasze grzechy. Jezus jest wspaniałym Arcykapłanem!

Ćwiczenie: Jeden Pan, jedna wiara, jedno zadanie

Poproś całą klasę, aby odszukała w tekście ostatnie słowa Jezusa do Jego uczniów.

Poproś o to, zanim zaczniesz opowiadać historię, a później zapytaj: „Co Jezus nakazał swoim uczniom?”

- „Bądźcie moimi świadkami”.

Zapytaj klasę po przeczytaniu historii: „Co robi teraz Jezus dla wszystkich wierzących?”

- Modli się o nich.
- Zbawia tych, którzy pokładają w Nim zaufanie.
- Współczuje nam w naszych słabościach.

Werset do zapamiętania

Dz 1:8 – Ale przyjmiecie moc Ducha Świętego, który zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Przynies na lekcję podręcznik do historii. Spójrzcie razem na wydarzenia, które kojarzą twoi uczniowie. (Na przykład: życie jakiegoś lidera politycznego; wojna w twoim kraju, która miała miejsce wiele lat temu; wydarzenie sportowe, które miało miejsce, zanim urodziły się dzieci w twojej grupie; cokolwiek, co twoi uczniowie przyjmują za pewny fakt). Zadać pytania o omawiane wydarzenie i zapytać, czy treści w podręczniku są prawdziwe, czy fałszywe (prawdziwe). „Skąd to wiemy?” (Widzimy to w podręcznikach do historii, mamy o tym wiele zapisków; zabytki). „Skąd wiemy, że świadkowie tych wydarzeń mówią prawdę?” (Musimy im zaufać, byli na miejscu). Czy ty mógłbyś napisać książkę o tym wydarzeniu?” (Mógłbyś, ale musiałbyś sprawdzić wcześniejsze dokumenty na ten temat, żeby się upewnić, że piszesz prawdę). „A jeśli chodzi o coś, co wydarzyło się wczoraj w szkole? Czy mógłbyś napisać o tym?” (Tak). „Co byłoby łatwiejsze?” (Napisanie o tym, co zdarzyło się w szkole). „Dlaczego? BO BYŁES TAM OSOBIŚCIE! Ludzie, którzy są naocznymi świadkami danego wydarzenia, są najbardziej wiarygodnym źródłem informacji. Policzymy, ile osób było świadkami wniebowstąpienia Jezusa”. Przeczytajcie 1 Kor 15:3-8.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Maszyna szyfrująca

Na kartce papieru zapisz kolejne cyfry od 1 do 25 dla każdego ze słów wersetu. Obok każdej z cyfr zapisz kolejne słowo wersetu z dowolnie poprzestawianymi, zmieszanymi literami. Poproś dzieci w grupie, aby rozszyfrowały każde zakodowane słowo po kolei.

Przykłady:

1. yjmprzecie	przyjmiecie
2. omc	moc
3. tszapi	zstąpi
4. udjie	Judei

4) Analiza lekcji

Na podstawie przykładów z życia naśladowców Jezusa oceń siebie w skali od 1 do 6.

• Podążanie za przykładem Jezusa	1	2	3	4	5	6
• Rozumienie Bożego Słowa	1	2	3	4	5	6
• Chęć bycia misjonarzem	1	2	3	4	5	6
• Gotowość do dzielenia się wiarą	1	2	3	4	5	6
• Znajomość ośmiu istotnych prawd	1	2	3	4	5	6
• Opowiadanie innym o ośmiu istotnych prawdach	1	2	3	4	5	6
• Odpowiadanie na Boże prowadzenie	1	2	3	4	5	6
• Generalne oddanie Bogu	1	2	3	4	5	6

5) Zastosowanie lekcji

Wszyscy mamy zadanie do wykonania. To zadanie nazywa się Wielkim Posłannictwem i zostało nam zlecone przez Jezusa Chrystusa.

Zapytaj: „**Kto chciałby opowiedzieć historię Jezusa Chrystusa?**”.

Wybierz ochotników spośród uczniów i pozwól im opowiedzieć o ośmiu istotnych prawdach.

Motyw opowieści: Jezus powrócił do nieba, aby przygotować miejsce dla wierzących.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Siatka wzrostu

Powiedz uczniom, że przykład Jezusa powinien pomóc nam oceniać nasze własne życie. Dzieci powinny uzupełnić wykres zgodnie ze skalą (1 = niska ocena; 6 = wysoka ocena).

Ćwiczenie: Osiem istotnych prawd

Powtórzyliśmy zastosowanie lekcji względem poprzedniej z jednego ważnego powodu. Wszyscy wierzący powinni trudzić się zadaniem, które powierzył nam Jezus, dzieci również. Każde dziecko może być Małym Misjonarzem (MM)!

Przygoda numer 79

Dz 2:14-42

Motyw opowieści: Uczniowie Jezusa mówią innym ludziom, dlaczego powinni zaufać Jezusowi.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Święty Piotr mówił innym, że cuda, jakich dokonywał Jezus, były Bożym potwierdzeniem, że Jezus jest Bogiem.
- Ukrzyżowanie Jezusa nie było przypadkiem. Był to Boży plan. Jezus musiał umrzeć na krzyżu za grzechy wszystkich ludzi.
- Śmierć nie mogła utrzymać Jezusa – On zwyciężył śmierć. To kolejny znak, że Jezus jest Mesjaszem. Święty Piotr mówił innym, że śmierć nie mogła zatrzymać Jezusa.
- Ciało Jezusa nie zostało w grobie. Było zmartwychwstałe i uwielbione.
- Proroctwo z Ps 16:8-11 potwierdza zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Jezusa.
- Obecność „grobu Dawida” w Dz 2:25-31 podkreśla, że Dawid mówił o zmartwychwstaniu kogoś innego, a nie siebie samego.
- Świadkowie (w. 32) poświadczali zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Jezusa.
- Zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Jezusa potwierdzało, że jest On największym Synem Dawida (Ps 110:1; Dz 2:30-31).

2) Rozpocznij lekcję

Biblia podkreśla osiem podstawowych pojęć, które pojawiają się w niej wielokrotnie. Uczyliśmy się o tych pojęciach na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy mogą je wymienić i opowiedzieć o każdym z nich.

1. Bóg. Na początku, był potężny Bóg. (Lekcja 1: Odwieczny Bóg; Lekcja 27: Wyjście z Egiptu; Lekcja 40: Panowanie Dawida).
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył też mężczyznę i kobietę, aby byli jego szczególnymi przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój naród).
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu. Nie zrobili tego, co powiedział im Bóg. (Lekcja 7: Początki ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz-Barnea; Lekcja 43: Królestwo podzielone).
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć, w Biblii oznacza oddzielenie. (Lekcja 8: Rodowód śmierci; Lekcja 16: Wieża Babel; Lekcja 46: Wygnańcy z Izraela i Judy).
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedyne, unikalnego Syna, który przeżył doskonałe życie. (Lekcja 9: Obiecany zwycięzca nad Szatanem; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 52: Narodzenie Jezusa Chrystusa).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Zapewnienie pokrycia długu; Lekcja 32: Dzień odkupienia; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 56: Głoszenie Jana; Lekcja 73: Ukrzyżowanie Jezusa).
7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chrystusie. (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Wąż z brązu; Lekcja 58: Przywódca religijny; Lekcja 61: Jezus ma władzę nad wzburzonym morzem; Lekcja 4: Dlaczego Jezus umarł na krzyżu?).
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy mu ufają. (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w epoce ciemności; Lekcja 56: Głoszenie Jana Chrzciciela; Lekcja 75: Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa).

3) Wyłóż lekcję

Co powstrzymałoby cię przed opowiedzeniem swoim przyjaciołom o Jezusie Chrystusie?

Wskazówki dla nauczyciela

**Ćwiczenie powtórzeniowe:
Osiem prawd Ewangelii – jedna kompletna historia**

Podkreśl, że tych osiem pojęć Ewangelii powtarza się w całym Piśmie Świętym. Są one kluczowe w przekazywaniu dzieciom jednej kompletnej opowieści o zbawieniu, którą znajdujemy w Biblii. Zapytaj dzieci, czy mogą przypomnieć sobie, w jaki sposób tych osiem prawd pojawiało się w poprzednich siedemdziesięciu ośmiu lekcjach, które już przerobiliśmy.

Opowiedz historię

Jezus Chrystus umarł... To wiemy. Powstał z martwych trzeciego dnia... To wiemy. Wstąpił do nieba po czterdziestu dniach... To wiemy. Dziesięć dni po tym, jak Jezus wstąpił do nieba, św. Piotr wygłosił mowę do międzynarodowej grupy słuchaczy w Jeruzalem, w rezultacie czego ogromna liczba ludzi stała się wierzącymi.

A stało się to tak. Duża grupa naśladowców Jezusa była zebrana w jednym miejscu około dziewiątej rano. Nagle zaczęli mówić innymi językami. Nikt nie rozumiał, co się właściwie działo. Niektórzy myśleli, że ci ludzie są pijani. Inni nie byli pewni, co o tym myśleć. Jak ludzie z Galilei mogli mówić tymi wszystkimi językami? We wszystkich językach mówili też to samo: mówili o wielkich cudach, których dokonał Bóg i chwalili Go.

Następnie św. Piotr wstał i przemówił do tłumu. Wspierali Go pozostali apostołowie. Pierwszą rzeczą, którą zrobił św. Piotr, było zacytowanie starotestamentalnego proroka – Joela. Zapowiedział on, że Bóg wyleje swojego Ducha na ludzi w czasach ostatecznych. Nie wszystko, o czym mówił Joel, wypełniło się tego dnia, ale zaczynało się właśnie wypełniać. Święty Piotr powiedział też zebranym, że jest to część przemyślanego planu Boga.

Plan był następujący: Jezus został zdradzony przez ludzi, którzy wzięli prawo we własne ręce. Ci ludzie przybili Jezusa do krzyża i umarł On bardzo bolesną śmiercią. Ale Bóg rozwiązał więzy śmierci wokół ciała Jezusa Chrystusa i wskrzesił Go z martwych. Śmierć nie mogła zatrzymać Jezusa Chrystusa. Piotr znów zacytował Stary Testament, w którym Dawid powiedział w jednym z psalmów: „Nie zostawisz bowiem mojej duszy w piekle ani nie dopuścisz swemu Świętemu doznać zniszczenia”. W ten sposób Dawid oznajmiał, że Jezus powstanie z martwych. On nie miał pozostać w grobie albo w piekle.

Słuchacze św. Piotra nie wiedzieli, co robić. Byli mocno poruszeni tym, że ten Jezus był zmartwychwstały i żywy. Piotr powiedział tej grupie ludzi, aby pokutowała za swoje grzechy i odwróciła się od nich. Ten Jezus jest Panem i Zbawicielem i On ma moc przebaczyć grzech, kiedykolwiek ktoś pokutuje i pokłada swoją wiarę w Jezusie Chrystusie. Zmieńcie się! Tego tylko dnia, około 3000 ludzi uwierzyło zwiastowaniu św. Piotra i stało się wierzącymi. Zostali wyznawcami wiary chrześcijańskiej.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Mapa

Poinformuj uczniów, że osoby z tych krajów miały okazję usłyszeć Ewangelię w swoim własnym języku:

- Partowie
- Medowie
- Elamici – pochodzący z regionu Persji
- mieszkańcy Mezopotamii, tj. Syrii
- Judei, tj. Izraela
- mieszkańcy Kapadocji w Azji Mniejszej
- mieszkańcy Pontu w Azji Mniejszej
- Frygijczycy i mieszkańcy Pamfilii, tj. mieszkańcy dwóch prowincji w Azji Mniejszej
- Egipcjanie (Afryka)
- Libijczycy (Afryka)
- Kreteńczycy (Morze Śródziemne)
- Arabowie (Bliski Wschód)

Werset do zapamiętania

Dz 2:38 – Wtedy Piotr powiedział do nich: Pokutujcie i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na przebaczenie grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Daj każdemu uczniowi małą kartkę papieru. Zapytaj: „**Jaka jest najlepsza wiadomość, jaką jesteś w stanie sobie wyobrazić?**”. Zapisz odpowiedź na swojej kartce. (Zainspiruj ich pomysłami w stylu: wynalezienie lekarstwa na nieuleczalną dotąd chorobę; koniec wojny; ustanowienie rekordu świata przez ulubionego sportowca itd.).

Pomyśl, gdyby ta informacja była prawdziwa i byłbyś pierwszą osobą, która się o tym dowiedziała! Co byś wtedy zrobił? (Powiedział innym ludziom). Pozwól dzieciom podzielić się z innymi tym, co mają na swoich karteczkach. Jakie to cudowne: dzielić się dobrymi wieściami z pozostałymi ludźmi! Dokładnie tak czuł się św. Piotr wiele wieków temu.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Wpis w dzienniku Pisma Świętego

Przygotuj kartkę, którą dzieci mogą zabrać do domu. W lewej kolumnie na kartce umieść kolejne dni tygodnia: niedziela, poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota.

Na górze strony zatytułuj kolumny: czas ćwiczenia, czas sprawdzania.

Dzieci powinny pracować nad zapamiętaniem wersetu każdego dnia i zapisywać kiedy ćwiczyły oraz kiedy sprawdzały swoją znajomość wersetu. Uzupełniony dziennik należy przynieść za tydzień.

Tego typu zadania zachęcają do zapamiętywania wersetów i samodyscypliny przez cały tydzień, nie tylko podczas zajęć.

4) Analiza lekcji

Podziel klasę na dwie drużyny.

- Jedna drużyna, np. „czerwoni”, dostaje czerwone kartki. Druga drużyna, np. „żółci”, dostaje żółte kartki.
- Każda drużyna ma za zadanie zapisać na swoich kartach od trzech do pięciu pytań dla drużyny przeciwnej.
- Każde pytanie powinno odnosić się do dzisiejszej lekcji.
- Kiedy pytania są już zapisane, każda drużyna ma od pięciu do siedmiu minut na udzielenie odpowiedzi. Drużyna „czerwona” odpowiada na pytania drużyny „żółtej”, a „żółta” na pytania drużyny „czerwonej”.

5) Zastosowanie lekcji

Wszyscy mamy zadanie do wykonania. To zadanie nazywa się Wielkim Posłannictwem i zostało nam zlecone przez Jezusa Chrystusa. Zapytaj: „**Kto chciałby opowiedzieć historię Jezusa Chrystusa?**”

Wybierz ochotników spośród uczniów i pozwól im opowiedzieć o ośmiu istotnych prawdach.

Motyw opowieści: Uczniowie Jezusa mówią innym ludziom, dlaczego powinni zaufać Jezusowi.

Wskazówki dla nauczyciela

Sprawdzian drużynowy

Po odpowiednim czasie, nauczyciel zbiera karty i przyznaje drużynom punkty za najlepsze pytania i odpowiedzi.

Zaleca się obecność dwóch nauczycieli w każdej klasie. Każda drużyna powinna mieć po jednym z nich za kapitana.

Ćwiczenie: Ośiem istotnych prawd

Powtórzyliśmy zastosowanie lekcji z poprzednich dwóch przygód z jednego ważnego powodu: Wszyscy wierzący powinni trudnić się zadaniem, które powierzył nam Jezus, dzieci również. Każde dziecko może być Małym Misjonarzem (MM)!

Przygoda numer 80

Dz 2:42-47; 4:1-12; 5:42

Motyw opowieści: Naśladowcy Jezusa spotykają się, modlą się, uwielbiają, czytają Biblię, spędzają razem czas i głoszą.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Po tym, jak św. Piotr głosił Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie i nawróciło się 3000 ludzi, wczesny Kościół poszukiwał sposobów wcielenia tych nowych wierzących we wspólnotę Kościoła.
- 3000 nowych wierzących kontynuowało swoje oddanie Ewangelii. Nie mamy żadnych informacji o tym, aby któryś z nich odwrócił się od wiary.
- Wczesny Kościół opierał się na czterech podstawowych praktykach:
 1. Biblijne nauczanie. „Doktryny apostołskie” to określenie odnoszące się do doktryn, które głosili właśnie apostołowie. Ale nie oznacza to, że oni je sobie wymyślili.
 2. Społeczność. Ludzie we wczesnym Kościele dzielili się ze sobą wszystkim. Dzielili wspólny czas modlitwy, wspólne trudności i dobra materialne.
 3. Łamanie chleba lub Wieczerza Pańska. Pan Jezus, zanim poszedł na krzyż, poprosił: „Czyńcie to na moją pamiątkę”. Uczniowie wprowadzili zwyczaj wspólnego łamania chleba. Podczas posiłku przy stole wspominali złamane ciało Chrystusa i Jego przelaną krew.
 4. Modlitwa. Nowi wierzący kochali się modlić i trwać w modlitwie.
- Wczesny Kościół był też oddany ewangelizacji, którą wyróżniały dwie prawdy. Po pierwsze, Jezus był zmartwychwstały. Bóg wskrzesił Jezusa Chrystusa z martwych. Po drugie, Jezus Chrystus jest jedyną drogą do Boga. Nie ma wielu ścieżek do Boga.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 77: Wielkie Posłannictwo

1. Co Jezus nakazał swoim uczniom?
2. Przeczytaj Mt 28:19.
3. Jezus Chrystus dał swoim uczniom zadanie do wykonania.
4. Poproś Boga, aby pomógł nam czynić uczniami wszystkie narody świata.

Przygoda numer 78: Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa

1. Jezus odszedł z tej ziemi i wstąpił do nieba. Kto to widział?
2. Przeczytaj Dz 1:6-11.
3. Podczas gdy uczniowie na to patrzyli, Jezus wstąpił do nieba, ponad chmurami.
4. Módl się, żebyśmy umieli podążać za ostatnimi wskazówkami wstępującego w niebo Pana.

Przygoda numer 79: Święty Piotr głosi Ewangelię

1. Dlaczego św. Piotr zaczął nauczać?
2. Przeczytaj Dz 2:14-22.
3. Uczniowie Jezusa powiedzieli innym ludziom, dlaczego powinni zaufać Jezusowi.
4. Módl się, żebyśmy wiernie przekazywali Ewangelię.

3) Wyłóż lekcję

Gdybyś miał założyć swój własny Kościół, jakie rzeczy byłyby najważniejsze, aby mógł on dobrze funkcjonować?

Jakie są najważniejsze aspekty szkoły niedzielnej w kościele?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Ćwiczenie na
rozpoczęcie lekcji:
Pytaj, czytaj,
rozmawiaj, módl się**

Powtarzając treści z ostatnich trzech lekcji, skupimy się na czterech głównych elementach.

1. Zadaj pytanie.
2. Przeczytaj fragment Pisma Świętego.
3. Porozmawiaj na temat przeczytanego fragmentu.
4. Módl się z uczniami.

Opowiedz historię

Wow! Kościół rozrastał się naprawdę szybko! 3000 ludzi uwierzyło jednego dnia! To bardzo wielu nowych wierzących jak na jeden Kościół w przeciągu jednego dnia. Apostołowie mieli naprawdę niełatwe zadanie do wykonania. Ostatnim zadaniem, jakie dał im Pan Jezus, było czynienie ludzi z różnych narodów uczniami. Teraz mieli świeżo nawróconych ludzi, którzy musieli być pokierowani w uczniostwie. Pięć podstawowych praktyk pomogło tym nowo nawróconym ludziom żyć chrześcijańskim życiem.

Słowo Boże było fundamentem wczesnego Kościoła, na którym dopiero co nawróceni chrześcijanie budowali swoje życie. Apostołowie nauczali, a ludzie słuchali. Właściwie nie tylko słuchali, ale też trwali w nauczaniu apostołów. Ciągłe słuchali i chcieli tylko więcej i więcej biblijnej nauki.

Wczesny Kościół trwał też we wspólnocie. Oznaczało to, że dzielili się wieloma rzeczami. Dzielili się swoimi potrzebami modlitewnymi i zmaganiem. Dzielili się swoimi majątkami i dzielili tę samą wiarę. Wzrastali w jedność. Nie mogliby trwać w jedność, gdyby nie to, co mieli wspólnego. Funkcjonowali tak, jakby to, co przydarzało się jednemu z nich, przydarzało się wszystkim. Byli związani ze sobą nawzajem i to pomagało im żyć jako chrześcijanie.

Nie ustawiali w łamaniu chleba. Ostatnim życzeniem Jezusa Chrystusa przed pójściem na krzyż było to, aby upamiętniali Jego złamane ciało i przelaną krew. Apostołowie przekazywali dalej to ostatnie życzenie Jezusa. Chcieli, aby wszystko, co robią, skupiało się na Jezusie Chrystusie i wykonanej przez Niego pracy. Wieczerza Pańska była ich sposobem na przypominanie sobie tego, kim jest Jezus i czego dokonał.

Nie ustawiali też we wspólnej modlitwie. Pan powiedział im, że Jego dom powinien być nazywany domem modlitwy i oni wzięli to na serio. Modlili się o wszystko i modlitwa była podstawową praktyką, którą cieszył się wczesny Kościół i która pomagała pierwszym chrześcijanom żyć chrześcijańskim życiem.

Pierwszy Kościół był skoncentrowany na ewangelizacji. Pragnął, aby każdy wiedział, że ten Jezus, którego niedawno ukrzyżowano, był teraz zmartwychwstały. Nie był już martwy. Pierwsi chrześcijanie chcieli też, aby każdy wiedział, że „nie ma innego imienia pod niebem, przez które moglibyśmy być zbawieni”. Nie ma wielu ścieżek do Boga, jest tylko jedna droga, którą Bóg utorował przez osobę Jezusa Chrystusa. On jest jedynym pośrednikiem, a nie tylko jednym z wielu.

Życie w pierwszym Kościele było ekscytujące i pełne wzrostu. Przybywało nowych wierzących, którzy chcieli żyć chrześcijańskim życiem.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Życie chrześcijańskim życiem

Poproś grupę o napisanie lub powiedzenie, w jaki sposób chciałaby zastosować tych pięć podstawowych praktyk chrześcijańskich w swoim życiu. Niech ochotnicy podzielą się swoimi myślami. Zapisz ich pomysły dla każdej z pięciu praktyk. Następnie zachęć dzieci, by konsekwentnie stosowały „Piątkę Wierności” w swoim życiu.

- Nauczanie biblijne
- Wspólnota
- Łamanie chleba
- Modlitwa
- Ewangelizacja

Werset do zapamiętania

Dz 2:42 – Trwali oni w nauce apostołów, w społeczności, w łamaniu chleba i w modlitwach.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Życie i służba we wczesnym Kościele. Budowanie Kościoła

Przed zajęciami wykonaj „kawałki” kościoła z brązowego papieru. Kawałki powinny wyglądać jak najbardziej podobnie do cegieł lub klocków. Na każdym z nich wypisz nazwę jednej z praktyk opisywanych w dzisiejszej lekcji. Jeśli masz dużą grupę i wystarczająco dużo papieru, przygotuj po kilka elementów z tą samą inskrypcją, np. „nauczanie biblijne”, „wspólnota” i pozostałe trzy.

Zadaj następujące pytania: **„Jak buduje się Kościół? Z cegieł, drewna albo kamienia? Budynki kościelne tak, ale prawdziwy Kościół jest zbudowany z ludzi, niezależnie od tego, gdzie spotykają się na nabożeństwie. Jak był zbudowany pierwszy Kościół w Nowym Testamencie?”**

Pozwól dzieciom wymienić pięć podstawowych praktyk z tej lekcji. Porozmawiajcie o tym, jak wasz Kościół praktykuje każdą z tych rzeczy. Podczas kiedy odpowiadają, poproś, żeby podchodziły i układały papierowe „cegły” na podłodze tak, aby „zbudować” na podłodze coś w kształcie kościoła.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Gra w klasy

Dużymi literami zapisz na kartkach papieru frazy z wersetu do zapamiętania. Przyklej je na podłodze w przypadkowym układzie, jednak wystarczająco blisko siebie, aby kolejnych części wersetu można było dosięgnąć w jednym kroku. Dzieci powinny skakać na słowa wersetu w odpowiedniej kolejności od początku do końca. Pozwól każdemu dziecku przynajmniej raz wyskakać cały werset.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz (Jeśli zdanie jest fałszywe, powiedz dlaczego)

1. Kościół powiększył swoją liczebność o 3000 osób jednego roku (Fałsz. Kościół powiększył się o 3000 osób jednego dnia).
2. Ludzie we wczesnym Kościele słuchali z uwagą nauczania apostołów. (Prawda)
3. Ludzie w pierwszym Kościele nie uważali, że dzielenie się ich dobrami materialnymi to dobry pomysł. (Fałsz. Oni uważali, że to bardzo dobry pomysł).
4. Nowo powstały Kościół praktykował Wieczerzę Pańską każdego tygodnia. (Fałsz. Biblia nie mówi nam nic na temat tego, jak często odbywała się Wieczerza).
5. Ewangelizację mogli prowadzić tylko apostołowie. (Fałsz. Wielu ludzi dzieliło się Dobrą Nowiną).

5) Zastosowanie lekcji

Rozwińmy się w naszych Pięciu Przefantastycznych Praktykach. Wybierz jedną z pięciu praktyk. Powiedz komuś innemu w klasie, co wybrałeś. Następnie powiedzcie sobie nawzajem jak planujecie rozwinąć się w tej konkretnej praktyce w waszym życiu. Niech dzieci podzielą się ze sobą nawzajem. Na koniec pomódl się o ich wzrost i rozwój w praktykowaniu chrześcijańskiego życia.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające:
Prawda czy fałsz?

Dzieci dobrze się bawią, odgadując, czy dane zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe. Możesz wymyślić kilka dodatkowych zdań od siebie.

Motyw opowieści: Naśladowcy Jezusa spotykają się, modlą się, uwielbiają, czytają Biblię, spędzają razem czas i głoszą.

Przygoda numer 81

Dz 8:1-39

Motyw opowieści: Filip głosi Ewangelię osobie z Samarii i etiopskiemu urzędnikowi.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Etiopczyk, o którym mowa w Dz 8, był prawdopodobnie czarnoskórym poganinem, który mieszkał około 2500 km od Jerozolimy; w kraju, który był politeistyczny. Był kastratem i urzędnikiem państwowym. Kastraci nie mogli uczestniczyć w publicznych formach uwielbienia według prawa mojszowego.
- Dopiero co Szczepan został ukamienowany za wiarę. Saul był na miejscu zdarzenia, gratulując jego zabójcom i dając im swoje przyzwolenie. To zdarzenie rozpoczęło ogromne prześladowania. Wielu chrześcijan, za wyjątkiem apostołów, było rozproszonych i musiało uciekać ze swoich domów w Jerozolimę.
- Ze względu na prześladowania Filip udał się do Samarii, na północ od Jerozolimy, żeby głosić Ewangelię. Niemniej, prowadzony przez Boga, zawędrował do Gazy, na południowy zachód od Jerozolimy, aby tam opowiedzieć o Chrystusie etiopskiemu urzędnikowi.
- Szczepan (Dz 6-7) i Filip (Dz 8) mieli wiele wspólnego. Obaj są wspomniani w Dz 6:5 jako należący do Siódemki. Nawet ich imiona są częścią tej samej narracji z Dz 6:8–8:40.
- Pan pokierował Filipa do konkretnej lokalizacji – „drogi na pustkowiu”. Właśnie tam spotkał on konkretnego człowieka, który czytał Iz, rozdział 53, ale nie rozumiał tej treści.
- Filip wykorzystał okazję do głoszenia Ewangelii etiopskiemu urzędnikowi, który nie mógł zrozumieć o czym mówi Iz 53:7-8. Pozwoliło to Filipowi na opowiedzenie mu Dobrej Nowiny, zaczynając od tego fragmentu. Urzędnik nawrócił się i został od razu ochrzczony.
- Filip użył Starego Testamentu, aby przyprowadzić tego urzędnika do wiary w Jezusa Chrystusa.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnijmy sobie okresy, o których uczyliśmy się do tej pory:

- Jakie były to okresy, po kolei? (Początki, Początki narodu, Objęcie ziemi w posiadanie, Zjednoczone królestwo, Podzielone królestwo, Zabrane z domu, Powrót do domu, Początki życia Jezusa Chrystusa, Służba Jezusa Chrystusa, Zdrada i śmierć Jezusa Chrystusa, Zwycięstwo i życie, Kościół)
- Czy możesz wymienić niektóre postacie opowieści, które poznaliśmy w tych okresach?
 1. Początki: Adam i Ewa, Lucyfer, Kain, Abel, Noe.
 2. Początki narodu: Abraham, Sara, Izaak, Rebeka, Jakub, Józef, Mojżesz, faraon.
 3. Objęcie ziemi w posiadanie: Jozue, Gedeon, Samuel.
 4. Zjednoczone królestwo: Saul, Dawid.
 5. Podzielone królestwo: Jeroboam, Eliaasz, Elizeusz.
 6. Zabrane z domu: Daniel, Ezechiel.
 7. Powrót do domu: Ezdrasz, Daniel.
 8. Początki życia Jezusa Chrystusa: Anna, Symeon, Maria, Józef, Jezus.
 9. Służba Jezusa Chrystusa: Szatan, Jan Chrzciciel, uczniowie, Nikodem, kobieta przy studni, Jezus Chrystus.
 10. Zdrada i śmierć Jezusa Chrystusa: Jezus Chrystus, uczniowie, Judasz.
 11. Zwycięstwo i życie: zmartwychwstały Chrystus, św. Piotr, apostołowie.
 12. Kościół: Jezus Chrystus, św. Piotr.

3) Wyłóż lekcję

Prześladowanie zmusiło wielu członków pierwszego Kościoła do ucieczki ze swoich domów. Czy niezależnie od tego, czy musiałbyś zostawić swój dom, czy nie musiałbyś go zostawiać, byłbyś gotowy dzielić się Ewangelią o Jezusie Chrystusie? Dlaczego? Dlaczego nie?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Rzut piłką

Zbierz grupę w okręgu i przygotuj małą piłkę. Pozwól dzieciom turlać piłkę delikatnie do siebie nawzajem. Kiedy dziecko złapie piłkę, niech odpowie na część pytania. Nie poprawiaj dzieci od razu, jeśli udzielą złej odpowiedzi. Pozwól każdemu, kto chce, złapać piłkę, a następnie odturlać ją do innej osoby w grupie, która odpowie na kolejne pytanie.

Szczepan właśnie został ukamienowany ze względu na wiarę w Jezusa Chrystusa. Saul pochwalał jego zabójców i uważał, że dobrze zrobili. To wydarzenie zapoczątkowało ogromne prześladowania. Wielu wierzących z Jerozolimy musiało opuścić domy. Filip, przyjaciel Szczepana, zostawił swój dom i wyruszył do Samarii, aby tam dzielić się Dobrą Nowiną o Jezusie Chrystusie. Samaria znajdowała się na północ od Jerozolimy. Był tam pewien człowiek o imieniu Szymon, który zniewalał wszystkich swoją magią. Młodzi i starzy byli pod ogromnym wrażeniem jego magicznych sztuczek. Podczas pobytu Filipa w Samarii wielu ludzi nawróciło się do Jezusa Chrystusa i zapomniało o Szymonie. Nawet on sam nawrócił się do Chrystusa i został ochrzczony. Szymon był magikiem, zwanym też „wielkim czarnoksiężnikiem”.

Po tym, jak „czarnoksiężnik” nawrócił się do Chrystusa, chciał kupić moce, jakie mieli apostołowie. Święci Piotr i Jan zganili go jednak i powiedzieli, że nie da się kupić Bożego daru za pieniądze.

Piotr i Jan poszli z powrotem do Jerozolimy. Po drodze głosili Dobrą Nowinę w innych miastach i wsiach Samarii. W tym samym czasie Bóg pokierował Filipa na odludną drogę. Był tam pewien etiopski urzędnik, który czytał Stary Testament i nie potrafił go zrozumieć. Fragment, który akurat czytał, mówił: „Uciśniony i gnębiony, ale nie otworzył swoich ust. Jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust. Został zabrany z więzienia i z sądu. Kto wypowie jego pokolenie? Został bowiem wyrwany z ziemi żyjących i zraniony za przestępstwo mojego ludu”.

Urzędnik zaprosił Filipa na swój powóz i zapytał: „Powiedz mi, proszę, o kim mówi tu prorok. O sobie samym czy o kimś innym?”

Filip wykorzystał okazję i podzielił się z etiopskim eunuchem przekazem o tym, jak zaufać Jezusowi Chrystusowi. Następnie urzędnik zatrzymał swój powóz i Filip ochrzcił go. To, że etiopski urzędnik złożył swoją wiarę w Chrystusie, było wyjątkowym, Bożym cudem. Zaraz potem wydarzył się kolejny cud. Nagle Pan zabrał Filipa i etiopski urzędnik nie widział go już nigdy więcej. Ale jechał dalej drogą, radując się nową wiarą w Jezusa Chrystusa.

Tak więc na północ od Jerozolimy przynajmniej jedna wioska w Samarii w całości nawróciła się do Jezusa Chrystusa. Na południowy zachód od Jerozolimy nawrócił się natomiast jeden etiopski mężczyzna. Ewangelia szerzyła się na obrzeżach Jerozolimy. Wierzący głosili Dobrą Nowinę w nietypowych miejscach, i także ludziom spoza narodu izraelskiego.

Ćwiczenie:

Dwa zwiastowania, jeden cel

Podczas gdy opowiadasz historię, uczniowie mają za zadanie wysłyszeć odpowiedzi na dwa pytania:

- Co te dwie okazje na zwiastowanie Ewangelii, które napotkał Filip, miały ze sobą wspólnego?
- Co w tych okazjach na zwiastowanie Ewangelii, które napotkał Filip, było inne?

Werset do zapamiętania

Iz 53:7 – Uciśniony i gnębiony, ale nie otworzył swoich ust. Jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Scenka. „Wyobraźmy sobie, że jesteśmy na tej odludnej drodze na pustkowiu wiele lat temu”. Wybierz jedno dziecko do odegrania roli Filipa; jedno, które będzie etiopskim urzędnikiem; po jednym do roli woźnicy, św. Piotra, św. Jana i być może kilku innych osób w powozie. Święty Piotr, św. Jan i Filip zaczynają, nauczając razem w Samarii. Druga scena odbywa się na pustynnej drodze z Filipem i Etiopczykiem. Pomóż dzieciom odegrać scenkę na bazie omówionej historii. Pomóż im wczuć się w emocje, które towarzyszyły temu specjalnemu okresowi w życiu pierwszego Kościoła. Upewnij się, że podkreślasz radość, jaka miała miejsce przy nawróceniu każdej pojedynczej osoby.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Naokoło

Poproś dzieci, żeby usiadły w kółku i włączyły muzykę. Podczas, gdy gra muzyka, dzieci podają sobie na kartce fragment wersetu do zapamiętania. Kiedy muzyka się zatrzymuje, ktokolwiek trzyma aktualnie kartkę, próbuje powtórzyć wypisaną na niej frazę z pamięci. Powtarzaj zatrzymywanie muzyki, aż wszystkie części wersetu będą zapamiętane. Następnie zrób to samo z całym wersem do zapamiętania.

4) Analiza lekcji

Ochotnicy z grupy zapisują na tablicy lub brystolu pięć najważniejszych rzeczy z dzisiejszej lekcji tak, aby każdy mógł je widzieć:

Na przykład:

1. Cała samarytańska wioska uwierzyła w Jezusa Chrystusa.
2. Bóg pokierował Filipem w taki sposób, aby ten mógł podzielić się Ewangelią o Jezusie Chrystusie.
3. Samarytanie i Etiopczycy potrzebowali Ewangelii.
4. Filip był posłuszny Bogu, kiedy ten gdzieś go posyłał.
5. Kiedy Filip dzielił się Ewangelią, używał fragmentów Pisma Świętego.

5) Zastosowanie lekcji

Filip był posłuszny Panu, kiedy ten pokazywał mu, gdzie ma iść i co mówić.

Wymień dwie osoby, co do których wydaje ci się, że Pan chce, abyś podzielił się z nimi Ewangelią. Módl się o nich. Podziel się z nimi Dobrą Nowiną. Może nawet użyjesz „ośmiu istotnych prawd”, żeby pomóc im zrozumieć misję Jezusa i zaufać Mu.

Motyw opowieści: Filip głosi Ewangelię osobie z Samarii i etiopskiemu urzędnikowi.

Wskazówki dla nauczyciela

**Ćwiczenie utrwalające:
Pięciu skrybów**

Zaproś pięciu ochotników do zapisania każdej z pięciu najważniejszych rzeczy do zapamiętania z lekcji. Zapytaj dzieci, dlaczego uważają te rzeczy za ważne.

Przygoda numer 82

Dz 9:1-19

Motyw opowieści: Bóg radykalnie zmienia życie Saula.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Łukasz opisuje nawrócenie Saula trzy razy: w Dz 9; 22; 26.
- Saul był z Jerozolimy, ale podróżował nawet do odległego Damaszku, aby tam prześladować chrześcijan. Mowa Szczepana (Dz 7) mogła spowodować zintensyfikowanie wysiłków Saula, aby wyeliminować chrześcijan. Jeśli to, co mówił Szczepan, jest prawdą, to cały zakon straciłby swoją wagę; prawo, na którym Saul tak mocno polegał jako wierzący Żyd.
- Saul spotkał zmartwychwstałego Jezusa twarzą w twarz. Kiedy się to stało, Saul zadał dwa pytania: „Kim jesteś?” i „Co mam robić?”. Nawrócenie Saula było radykalne i dramatyczne. Wiele nawróceń jest cichych i nie aż tak spektakularnych.
- Ludzie podróżujący z Saulem słyszeli jakiś odgłos, ale nie rozumieli głosu. Saul usłyszał i zrozumiał mówiący do niego głos. Zobaczył też oślepiające światło.
- „Cierń w ciele” Saula (2 Kor 12:7) był prawdopodobnie wadą wzroku. Moment na drodze do Damaszku mógł być początkiem jego problemów ze wzrokiem.
- Ananiasz otrzymał wizję, w której został poinstruowany, aby znaleźć Saula przy ulicy Prostej, która była jedną z dwóch równoległych ulic łączących wschodnie i zachodnie mury Damaszku. Miał go znaleźć w domu Judy.
- Wierzący zostali nazwani „świętymi” po raz pierwszy w Dziejach Apostolskich (1:13). *Hagios*, czyli „oddzieleni” jest użyte również w Rz 1:1; Ef 1:1 i Flp 1:1.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij grupie, że uczycie się ciągle o tej samej, spójnej opowieści biblijnej. Jest wiele wątków i pomniejszych historii w Biblii, ale wszystkie one są związane z większą opowieścią i tematem przewodnim Biblii. To opowieść o nadziei. Żeby pomóc grupie poznać tę opowieść i połączyć wszystkie poprzednie lekcje w całość, powtórzmy przerobione lekcje. Zapytaj: „**Jakie są główne wydarzenia w Biblii, o których uczyliśmy się do tej pory?**”

- Bóg istniał od zawsze i ma ogromną moc.
- Bóg stworzył ziemię i wszystko, co jest na niej.
- Lucyfer, czyli Szatan, zwiódł Adama i Ewę.
- Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, ponieważ Noe był sprawiedliwy.
- Bóg dał szczególne obietnice Abrahamowi.
- Jakub zmagał się z aniołem Bożym i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Bóg wyprowadził Izraelitów z Egiptu
- Bóg ustanowił prawo moralne, Dziesięć przykazań.
- Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia pośle kogoś, kto będzie królem na zawsze.
- Królestwo zostało podzielone na dwie części ze względu na grzech Salomona.
- Izrael i Juda na wygnaniu w Asyrii i Babilonie.
- Żydzi powrócili z wygnania, aby odbudować świątynię i mury miasta.
- Pomiędzy Starym a Nowym Testamentem wiele się zmieniło.
- Narodził się Jezus.
- Wczesne wydarzenia w życiu Jezusa naznaczyły Go jako szczególną osobę.
- Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, aby byli Jego oddanymi naśladowcami.
- Jezus pokazał swoją wielką moc i panowanie nad burzą i demonami.
- Jezus wjechał do Jeruzalem w okrzykach tłumu wielbiącego Boga.
- Judasz zdradził Jezusa.
- Jezus umarł, został pogrzebany i zmartwychwstał.
- Jezus ukazał się wielu osobom.
- Jezus wstąpił do nieba.

3) Wyłóż lekcję

Nawrócenie zaczyna się od zmiany sposobu myślenia, które skutkuje wiarą. Nasz serce zostaje przemienione, tak aby odzwierciedlać inne życie.

Czy przypominasz sobie kogoś, kto przeżył radykalną zmianę w swoim życiu, ponieważ nawrócił się na chrześcijaństwo?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Główne wydarzenia

Powtarzanie jest istotną częścią nauki. Przedstawiona lista zawiera dziewiętnaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na kartce i poproś dzieci o ułożenie ich w odpowiedniej kolejności. Pozwól im pracować razem w małych grupach po dwie lub trzy osoby.

Zmierz czas potrzebny każdej z drużyn na ułożenie wydarzeń w odpowiedniej kolejności. Najszybsza grupa otrzymuje nagrodę.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

W historii Kościoła nikt inny, poza Jezusem Chrystusem, nie miał tak ogromnego wpływu na rozwój chrześcijaństwa jak św. Paweł. Saul deptał po piętach wierzącym z pełną nienawiścią. Jeździł blisko i daleko, aby ich prześladować, skazując ich nawet na śmierć. Saul był religijnym człowiekiem. Pobierał nauki u jednego z najbardziej cenionych nauczycieli żydowskich w Jerozolimie. Był oddany prawu starotestamentalnemu. Był też faryzeuszem, co oznaczało, że był nie tyle religijny, co bardzo religijny. W kwestii chrześcijan nie wykazywał żadnej tolerancji. Stali w opozycji do jego przekonań i musieli być zabijani. To właśnie stało się ze Szczepanem. Ukamienowano go na śmierć w obecności Saula.

Pewnego dnia, w drodze do Damaszku, kiedy Saul miał zamiar kolejnych chrześcijan i zadać im ból, zobaczył oślepiające światło i usłyszał głos. Zrozumiał, co mówił głos, choć jego towarzysze go nie rozumieli. Widzieli jednak światło. Głos z nieba zapytał Saula: „Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz?”. Widocznie Saul rozpoznał głos jako Boży, bo zapytał: „Kim jesteś, Panie?”. Głos odpowiedział: „Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz”.

Wtedy Saul zadał kolejne pytanie: „Co chcesz, żebym zrobił?”. Głos z nieba powiedział mu, gdzie ma się udać. Ponieważ Saul stracił tymczasowo wzrok, jego towarzysze podróży zaprowadzili go do Damaszku, gdzie zatrzymał się w domu Judy, przy ulicy Prostej. Bóg poprzez wizję poinstruował pewnego wierzącego z Damaszku, aby ten odnalazł Saula i pomógł mu. Ten wierzący miał na imię Ananiasz i bardzo się przestraszył. Wiedział, co Saul robił z chrześcijanami. Każdy to wiedział. Ale posłuchał głosu Boga, poszedł na ulicę Prosta, znalazł dom Judy i porozmawiał z Saulem. Kiedy tylko zaczął do niego mówić, Saul odzyskał wzrok. Od razu powstał, został ochrzczony i spożył posiłek.

Saul został z wierzącymi w Damaszku na krótki czas, a potem od razu zabrał się do pracy. Zaczął głosić, że Jezus jest Chrystusem. Nikt z wierzących nie wiedział, co z tym zrobić. Byli mocno zdziwieni! Wiedzieli, że Saul próbował zniszczyć Kościół, a teraz otwarcie wyznawał, że Jezus jest Chrystusem. Była to co najmniej radykalna przemiana.

Po jakimś czasie głoszenia Ewangelii przez Saula Żydzi chcieli go zabić. Widzieli go jako zdrajcę, który odwrócił się od nich. Kiedyś prześladował chrześcijan, a teraz uwielbiał ich Pana.

Opowiedz historię.

Aktywność: Dwa ważne pytania, na które każdy musi odpowiedzieć

Opowiadając tę historię, poproś dzieci, by posłuchały dwóch ważnych pytań. Niech również przedyskutują, jak odpowiedziałyby na te dwa ważne pytania, gdyby Bóg je im zadał.

- Kim jesteś, Panie?
- Co chcesz, abym zrobił?

Werset do zapamiętania

Dz 9:15 – Lecz Pan powiedział do niego: Idź, bo on jest moim wybranym naczyniem, aby zanieść moje imię do pogan, królów i synów Izraela.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Podziel klasę na dwie grupy. Pierwszej z nich daj za zadanie wyłapanie z opowieści informacji o Saulu przed jego spotkaniem z Jezusem na drodze do Damaszku. Drugą grupę poproś o znalezienie wskazówek dotyczących przemiany Saula po jego spotkaniu z Jezusem.

Po przeczytaniu Dz 9:1-19 poproś ochotnika o opowiedzenie usłyszanej historii z jak największą dokładnością. Poproś kogoś z pierwszej grupy o opisanie Saula przed spotkaniem z Jezusem, a potem ochotnika z drugiej grupy o opisanie Saula po spotkaniu z Jezusem.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Wyścig sztafet

Utwórz dwie drużyny. Zapisz werset do zapamiętania dużymi literami i umieść go około 10 m od każdej z drużyn. Każde dziecko po kolei podbiega do wersetu do zapamiętania i czyta kolejne słowo na głos, aby wszyscy słyszeli. Kiedy dana osoba odczyta słowo, biegnie z powrotem do swojej drużyny, dotyka następnej osoby w kolejce, a ta powtarza czynność. Biegamy, aż wszystkie słowa wersetu zostaną odczytane na głos. Powtarzaj ćwiczenie, aż każde dziecko zapamięta zadany werset.

4) Analiza lekcji

Podziel klasę na dwie drużyny. Daj obu drużynom jedną minutę na spisanie jak największej liczby stwierdzeń na temat nawrócenia Saula. Poniżej kilka przykładów:

- Saul pojechał z Jerozolimy do Damaszku, aby prześladować chrześcijan.
- Towarzysze podróży Saula widzieli światło i słyszeli głos, ale nie rozumieli, co mówi głos.
- Saul widział światłość i słyszał głos. Saul rozumiał, co mówi głos.
- Saul zadał Panu dwa ważne pytania: „Kim jesteś, Panie?” i „Co mam zrobić?”.
- Ananiasz bał się pomagać Saulowi, ponieważ wiedział, co Saul robił z innymi chrześcijanami.

5) Zastosowanie lekcji:

Ci, którzy nawrócili się do Chrystusa, chcą pokazywać to swoim codziennym życiem.

Podaj przynajmniej jeden sposób, w jaki wierzący mogą reprezentować w codziennym życiu swoje nawrócenie i wiarę w Chrystusa.

Motyw opowieści: Bóg radykalnie zmienia życie Saula.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające: Jednominutowa lista

Nauczyciel daje każdej z drużyn minutę na zapisanie jak największej liczby zdań na temat faktów, o których uczniowie słyszeli podczas dzisiejszej lekcji.

Po minucie porównaj listy i policz, kto spisał więcej faktów. Upewnij się, że dzieci wiedzą, że liczą się tylko fakty.

Przygoda numer 83

Dz 10:1-48

Motyw opowieści: Nikt nie jest „nieczysty”.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Cezarea była zlokalizowana na wybrzeżu Morza Śródziemnego. Około 50 km od Joppy, największego i najważniejszego miasta portowego w Izraelu. Cezarea pełniła funkcję stolicy Imperium Rzymskiego w Judei. To w tym mieście po raz pierwszy pojawili się chrześcijanie z pogan i pierwszy nieżydowski Kościół.
- Rzymski oficer był centurionem. Dowodził setką żołnierzy. Korneliusz stacjonował w Cezarei, ale prawdopodobnie wkrótce miał wracać do Rzymu. Jego nawrócenie było więc kamieniem milowym w rozprzestrzenianiu się Ewangelii w Rzymie.
- Korneliusz śnił, że odwiedzi go posłaniec od Boga. Następnego dnia św. Piotr był głodny i miał wizję. W wizji Bóg pokazał św. Piotrowi, że nie powinien nazywać nikogo „nieczystym”. Wizja powtórzyła się trzykrotnie.
- Podczas gdy św. Piotr zastanawiał się nad znaczeniem tej wizji, suwerenny Bóg przysłał do jego drzwi trzech wysłanników Korneliusza. Następnego dnia wyruszyli w dwudniową podróż. Św. Piotr zabrał ze sobą niektórych wierzących z Joppy.
- Korneliusz był religijny i szczery. Mimo to był duchowo oddzielony od Boga. Święty Piotr wyjaśnił mu, że służba Chrystusa oznacza sąd lub zbawienie. Kluczem do zbawienia jest wiara w Jezusa Chrystusa.
- Korneliusz i jego rodzina złożyli zaufanie w Jezusie Chrystusie, otrzymali przebaczenie win i zostali ochrzczeni. Bóg nikogo nie faworyzuje, ale honoruje wiarę każdego, z jakiegokolwiek narodu by nie pochodził.

2) Rozpocznij lekcję

Przygotuj grę powtórkową wyglądającą mniej więcej tak:

Okres	Fabula	Pieśni	Wersety do zapamiętania
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów

Wróćcie do ostatnich dziesięciu lekcji. Niech dzieci podadzą nazwę okresu dla każdej z tych lekcji (100 punktów), fabułę (200 punktów), pieśń (300 punktów) i werset biblijny dla każdej z tych lekcji (400 punktów).

Zwycięska drużyna otrzymuje nagrodę. Rywalizacja jest zwykle przyjemną częścią lekcji dla dzieci. Upewnij się, że każdy jest zaangażowany. Zależnie od liczności twojej grupy możesz ograniczyć możliwość odpowiadania do jednego lub dwóch pytań na osobę. Limit może być konieczny, ponieważ w innym wypadku prawdopodobnie kilka osób odpowiedziałoby na wszystkie pytania.

W sumie do przyznania jest 10 000 punktów, po 1000 dla każdej lekcji (100 za okres, 200 za fabułę, 300 za pieśń i 400 za werset do zapamiętania).

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj: „Co trzeba zrobić, żeby dostać się do nieba?”

- Czy szczerść wystarczy?
- Czy wystarczy bycie religijnym?
- Czy wystarczy bać się Boga?

W dzisiejszej lekcji poznamy kogoś, kto spełniał wszystkie powyższe wymagania. A jednak z perspektywy Boga nie było to wystarczające.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie na rozpoczęcie lekcji: Biblijny teleturniej

Podziel grupę na dwie równe drużyny. Podziału możesz dokonać zgodnie z tym:

1. kto ma najwięcej braci i siostr,
2. kto ma najmniej braci i siostr.

Gra będzie kontynuowana w podsumowaniu na koniec tej lekcji.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Działo się to około trzeciej po południu. Korneliusz był człowiekiem, który czcił Boga, pomagał ludziom i dużo się modlił. Był oficerem z Rzymu i dowodził setką żołnierzy w Cezarei, rzymskiej stolicy Judei. Większość rzymskich żołnierzy nie była tak dobra jak ten człowiek. W każdym razie tego popołudnia Korneliusz miał wizję od Boga. W wizji Korneliusz usłyszał, że ma posłać do Joppy, aby znaleźć niejakiego Piotra, który mieszka w domu garbarza Szymona.

Tak więc Korneliusz posłał dwóch sług i jednego żołnierza z misją. Opowiedział im dokładnie o wizji, jaką otrzymał. Trzech wysłanników opuściło Cezareę i udało się do Joppy, była to około dwudniowa podróż. Kiedy dotarli do Joppy, odnaleźli dom Szymona.

To, co w tym wszystkim było interesujące, to fakt, że św. Piotr też dostał wizję od Boga. Zobaczył w niej wielki koc, który zstępował z nieba na czterech linach. Na kocu były najróżniejsze zwierzęta, ptaki, gady. Głos mówił św. Piotrowi, aby zabijał i jadł. Normalnie, jako Żyd, św. Piotr nie mógłby tego zrobić. Nie było to koszerne jedzenie. Co ciekawe, wizja powtórzyła się trzy razy, a potem koc został uniesiony do nieba. Piotr był ciekawy, ale nie rozumiał, co to wszystko miało znaczyć... aż do czasu, gdy do jego drzwi zapukało trzech wysłanników z Cezarei. Bóg powiedział św. Piotrowi, aby poszedł z nimi do Cezarei.

Następnego dnia wysłannicy, św. Piotr i kilku wierzących z Joppy wyruszyli do Cezarei. Gdy św. Piotr zobaczył Korneliusza, ten opowiedział mu o wizji, którą otrzymał od Boga. To wtedy św. Piotr zrozumiał przesłanie wizji o zwierzętach. Powiedziała mu jasno, że Bóg nie ma ulubieńców. Nie ma znaczenia, kim jesteś ani skąd jesteś. Piotr był tylko prostym rybakiem i Żydem, a Korneliusz był wysoce wyedukowanym rzymskim żołnierzem. W innych okolicznościach tych dwóch mężczyzn nigdy by się nie zaprzyjaźniło. Ale ponieważ Bóg poruszył ich okoliczności w potężny sposób, tych dwóch mężczyzn zostało przyjaciółmi i św. Piotr podzielił się Ewangelią Jezusa Chrystusa.

Święty Piotr powiedział Korneliuszowi oraz jego rodzinie, że Jezus został ukrzyżowany i umarł. Trzeciego dnia jednak Bóg wzbudził Go z martwych. Było wielu świadków tych zdarzeń i zostało im powierzone zadanie ogłaszania Dobrej Nowiny o Jego śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu. A ci świadkowie to niejedyni świadkowie; prorocy Starego Testamentu również opowiadali o przebaczeniu, jakie miał przynieść Mesjasz. Korneliusz uwierzył w Dobrą Nowinę o przebaczeniu przez Jezusa Chrystusa i został ochrzczony. Mimo że wielbił Boga, potrzebował przebaczenia, które tylko Jezus mógł mu dać.

Ćwiczenie: Koc piknikowy

Przynieś na zajęcia koc wypełniony różnymi rodzajami jedzenia, którego grupa nie chciałaby zjeść.

Powiedz grupie, że św. Piotr patrzył na te wszystkie rodzaje jedzenia, których w życiu by nie zjadł. Ta lekcja dotyczyła jednak nie jedzenia, a ludzi.

Zapytaj twojej klasy: „Czy są jacyś ludzie, których nie lubisz albo uważasz, że są od ciebie gorsi?”. Bóg nie chce, żebyśmy patrzyli na kogośkolwiek z góry.

Werset do zapamiętania

Dz 10:43 – Temu wszyscy prorocy wydają świadectwo, że przez jego imię każdy, kto w niego wierzy, otrzyma przebaczenie grzechów.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Co ma znaczenie dla Boga, co nie ma dla Niego znaczenia.

Podziel swoją klasę na kilka grup (ilość i liczebność grup będą zależeć od liczebności twojej klasy). Każda grupa ma trzy minuty, żeby wymyślić jak najlepiej odpowiedzi na pytanie: „Jakie rzeczy, które dla nas mają czasem zbyt duże znaczenie, dla Boga nie znaczą nic?”. Możliwe odpowiedzi: gdzie ktoś mieszka, skąd ktoś pochodzi, jakie ubrania nosi, jak dużo ktoś ma pieniędzy, jak bystry ktoś jest, jaki ma kolor skóry, włosów itd.

Po trzech minutach, pozwól każdej z grup podzielić się jedną rzeczą, która przysłała im do głowy. Poproś grupy, aby podzieliły się kolejną jedną rzeczą itd., aż skończą im się pomysły. Podsumuj ćwiczenie, przypominając dzieciom, że człowiek patrzy na wygląd zewnętrzny, ale Bóg patrzy na serce.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Głuchy telefon

Nauczcie się wersetu, grając w „głuchy telefon”. Poproś, aby uczniowie ustawili się w rzędzie, następnie wyszeptaj do ucha pierwszej osoby z brzegu fragment wersetu i poproś, żeby przekazała go kolejnej osobie. Poczekaj aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Powtórz ten schemat z kolejnym fragmentem i z następnymi, aż cały werset zostanie przez wszystkich powtórzony.

4) Analiza lekcji

Kontynuuj grę powtórkową rozpoczętą na początku lekcji.

- Za 100 punktów: Gdzie mieszkał Korneliusz? (w Cezarei)
- Za 200 punktów: U kogo przebywał św. Piotr? (u Szymona, garbarza)
- Za 300 punktów: Ile razy Korneliusz widział swoją wizję (jeden), a ile razy swoją wizję widział św. Piotr? (trzy)
- Za 400 punktów: Ilu ludzi Korneliusz posłał do Joppy? (dwóch sług i jednego żołnierza)
- Pytanie bonusowe za 500 punktów: Jaki jest motyw tej lekcji? (Nikt nie jest „nieczysty”)

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Ćwiczenie
powtórkowe:
Biblijny teleturniej**

To ćwiczenie powtórkowe jest kontynuacją gry rozpoczętej na początku lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Niektórzy ludzie mówią, że wystarczy w coś wierzyć i być dobrą osobą. Korneliusz wierzył w Boga, modlił się i robił dobre rzeczy. A jednak nie wystarczyło to do zbawienia.

Osiem słów, których nauczyliśmy się jako podsumowania spójnej, biblijnej opowieści o Bogu, to: Bóg, człowiek, grzech, śmierć, Chrystus, krzyż, wiara i życie. Ta historia pokazuje nam, że wiara w Jezusa Chrystusa i to, co uczynił, jest kluczowa.

Robienie dobrych rzeczy nie wystarcza, w innym wypadku Korneliusz nie potrzebowałby Bożego przebaczenia.

Motyw opowieści: Nikt nie jest „nieczysty”.

Przygoda numer 84

Dz 11:19-30

Motyw opowieści: Powstaje nowy Kościół w Antiochii, w Syrii.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- W Antiochii, w Syrii, właściwie po raz pierwszy w historii Kościoła wierzący ewangelizowali pogan. Samarytanie w Dz 8 byli częściowo Żydami. Etiopski eunuch (Dz 8) czytał właśnie Iz 53. Nawet Korneliusz (Dz 10) pierwszy wykazał się inicjatywą, żeby usłyszeć Ewangelię od św. Piotra.
- Ze względu na męczeństwo Szczepana (Dz 8:1-2) Ewangelia rozprzestrzeniała się w Samarii, Fenicji, na Cyprze i w Antiochii.
- Ewangelia dotarła z Jerozolimy do Antiochii, ważnego kosmopolitycznego miasta w imperium rzymskim. Powstał tu mieszany żydowsko-pogański Kościół, który wysyłał misjonarzy.
- Antiochia w Syrii była trzecim pod względem wielkości miastem w imperium rzymskim. Tylko Rzym i Aleksandria miały większą populację. Był to ważny punkt na mapach handlowych, miejsce ogromnej różnorodności kulturowej.
- Niektórzy naśladowcy Chrystusa z Judei poszli tam i głosili Ewangelię greckojęzycznym poganom.
- Kościół w Jerozolimie wysłał Barnabę, aby odwiedził Kościół w Antiochii. Kiedy zobaczył tamtejszą mieszankę kulturową, w tym wielu pogan, poprosił Saula o pomoc w nauczaniu.
- Kościół w Antiochii stał się modelem dla innych Kościołów, posyłając Saula i Barnabę z misją.
- Błogosławieństwo dla wszystkich narodów zaczęło się od Abrahama (Rdz 12) i było kontynuowane przez całą resztę Pisma Świętego.

2) Rozpocznij lekcję

Zbierz wszystkie piosenki użyte do tej pory w 99 *Przygodach w Wielkiej Historii Biblii* i odtworzyć kilka z nich. Grupa powinna być w stanie zaśpiewać piosenki wykorzystane w poprzednich lekcjach.

Po odtworzeniu kilku piosenek i odśpiewaniu przez grupę zagrajcie w „Jaka to melodia?”. Podczas gry uczniowie dopasowują odpowiedni tytuł oraz przygodę biblijną, do której najlepiej pasuje dany utwór.

Bądź wyrozumiały i zachęcający, kiedy ktoś z grupy udziela odpowiedzi.

Celem tego ćwiczenia jest skojarzenie przez dzieci znanych im już utworów muzycznych z wydarzeniami w Biblii, o których się uczyliśmy. Nauczyciel powinien pozostać skupiony na tym podstawowym celu.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Ćwiczenie
powtórzeniowe:
Jaka to melodia?**

Odtwórz piosenki, których grupa nauczyła się przy okazji poprzednich przygód biblijnych.

Jeśli wystarczy na to czasu, możesz też zapytać dzieci, czy w odtwarzanych piosenkach są jakiekolwiek słowa lub zdania, których nie rozumieją.

3) Wyłóż lekcję

Gdybyś miał założyć Kościół, komu najpierw byś o tym powiedział? Kogo poprosiłbyś o przewodnictwo w twoim nowym Kościele? Dzisiejsza historia pokaże nam dobry przykład tego, jak założyć nowy Kościół, i powie coś o przywództwie.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Wszystko zaczęło się od śmierci Szczepana. Rozpoczęły się wielkie prześladowania chrześcijan. Wydawało się, że chrześcijan można karać z pierwszego lepszego powodu. Wielu wierzących opuściło więc Jerozolimę. Dotarli w odległe miejsca jak Fenicja i Antiochia. Niektórzy dotarli do odległego miejsca w Afryce zwanego Cyrena, inni dopłynęli nawet do wyspy na Morzu Śródziemnym. Wierzący próbowali zapewne zachować wiarę, nie tracąc przy tym życia. Ta strategia doprowadziła do ogromnego wzrostu Kościoła.

Nie znamy nawet imion konkretnych chrześcijan, ale wiemy, że jacyś wierzący dotarli do Antiochii w Syrii. Zaczęli mówić poganom, czyli nie-Żydom, o Jezusie Chrystusie i wielu z nich nawracało się. Był to początek nowego Kościoła w trzecim największym mieście imperium rzymskiego. Tak wielu ludzi nawracało się do Chrystusa, że dowiedział się o tym Kościół w Jerozolimie. Wraz z tym wysłali Barnabę, aby sprawdził jak funkcjonuje ta wspólnota wierzących. Barnaba był dobrym człowiekiem, który prowadził życie zupełnie oddane Bogu. Coraz więcej ludzi nawracało się do Chrystusa.

Barnaba potrzebował pomocy. Poszedł więc po Saula, który mieszkał w Tarsie, w dzisiejszej Turcji. We dwóch prowadzili i nauczali grupę wierzących w Antiochii przez cały rok. Przesłanie ich Pana było dla nich najważniejsze. Chcieli szerzyć Dobrą Nowinę o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Wielu z tych, którzy widzieli zmartwychwstałego Jezusa, ciągle żyło i być może niektórzy z nich byli w tej okolicy. Wiedzieli, że Jezus Chrystus został przybity do krzyża, pochowany, a potem powstał z martwych. To w tym pokładali wiarę... Wiarę w to, kim jest Jezus (Bogiem), i wiarę w to, co On uczynił (zapłacił cenę za ich grzech na krzyżu). Ich wiara była tak silna, że wierzący właśnie w Antiochii, w Syrii, po raz pierwszy zostali nazwani „chrześcijanami”.

Ostatecznie Saul i Barnaba otrzymali jeszcze więcej pomocy od trzech innych liderów. Razem ich pięciu prowadziło wzrastającą wspólnotę w Antiochii. Przywództwo Kościoła składało się teraz z Żyda z Cypru (Barnaby), czarnoskórego mężczyzny z Afryki (Symeona), Rzymianina z północnej Afryki; Żyda który był prawdopodobnie z Galilei (Manaena) i wykształconego Żyda z Turcji (Saula). Bóg dał temu nowemu Kościołowi pieczęć aprobaty. To było niesamowite!

Pewnego dnia tych pięciu liderów modliło się i pościło. Duch Święty powiedział im, żeby odłączyli dwóch z nich, Pawła i Barnabę, do bardzo ważnej pracy. Mieli być misjonarzami wysłanymi przez Kościół w Antiochii.

Ćwiczenie: Imiona pierwszych założycieli Kościoła

Opowiedz historię i zapytaj klasę, były imiona pierwszych założycieli Kościoła.

Odpowiedź: nie znamy ich imion. Była to po prostu grupa wierzących, która rozprzestrzeniała przesłanie Jezusa Chrystusa. Pierwsi wierzący byli aktywni w przekazywaniu swojej wiary. Kościół w Jerozolimie wysłał Barnabę, sprawdzonego lidera. Natomiast imiona pierwszych założycieli tego Kościoła nie są nam do dzisiaj znane. Bóg może wspomagać się ludźmi, którzy nie są bardzo znani.

Werset do zapamiętania

Dz 11:24 – Był to bowiem mąż dobry, pełen Ducha Świętego i wiary. I przybyło Panu mnóstwo ludzi.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Przed zajęciami, wyszukaj od pięciu do dziesięciu nazwisk osób, które były sławne około od pięćdziesięciu do siedemdziesięciu pięciu lat temu, o których twoi uczniowie prawdopodobnie nie słyszeli. Wybierz słynne osoby z różnych dziedzin: polityków, sportowców, bohaterów narodowych. Cel jest taki, aby uświadomić dzieciom, że ziemską sławę jest chwilowa, ale ludzie, którzy robią rzeczy dla Boga, będą wynagrodzeni w wieczności.

Zapytaj dzieci: „**Czy możecie wymienić nazwiska jakichś sławnych ludzi?**”. Poproś, żeby wytłumaczyły, z czego dana osoba jest znana. Zapisuj wymienione przez nich nazwiska na tablicy. Kiedy już będziesz mieć co najmniej pięć nazwisk wymienionych przez dzieci, zacznij dopisywać wybrane przez ciebie znane osoby sprzed od pięćdziesięciu do siedemdziesięciu pięciu lat. Zapytaj uczniów, czy słyszeli kiedyś o... (odczytaj po kolei imiona i nazwiska). Po odczytaniu listy krótko opisz z czego znana była wówczas ta osoba.

Cel: „Pięciu starszych zboru w dzisiejszej historii zostało wymienionych w Biblii. Nawet najbardziej znani ludzie będą kiedyś zapomniani. Ale Bóg nigdy nie zapomni tych, którzy kochają Go i służą Mu”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Graffiti

Aby pomóc dzieciom zapamiętać werset, można posłużyć się też graffiti. Zapisz każde słowo wersetu na osobnej kartce papieru. Następnie, poproś, aby dzieci w dwu- lub trzyosobowych grupach ułożyły je w odpowiedniej kolejności. Zanim każda grupa ułoży werset w prawidłowej kolejności, prawdopodobnie wszyscy nauczą się go na pamięć.

4) Analiza lekcji

Przeanalizujcie tę lekcję w małych grupach. Jakich jest siedem głównych faktów, które wynikają z dzisiejszej lekcji? W każdej małej grupce dzieci powinien znaleźć się jeden dorosły. Niech dzieci dokonują większości odkryć. Pomagaj tylko, jeśli zajdzie taka konieczność.

- Śmierć Szczepana zapoczątkowała prześladowanie Kościoła.
- Wierzący uciekli z Jerozolimy i rozeszli się w miejsca tak odległe jak Afryka i Cypr.
- Antiochia była trzecim największym miastem w imperium rzymskim. Tylko Rzym i Aleksandria były większe.
- Imiona pierwszych założycieli Kościoła w Antiochii nie są znane.
- Kościół w Jerozolimie posłał Barnabę, aby ten zweryfikował, co dzieje się w Antiochii.
- Barnaba zabrał ze sobą Saula, aby ten pomógł mu prowadzić Kościół.
- Barnaba i Saul znaleźli jeszcze trzech liderów uzdolnionych do roli przywództwa dla tego Kościoła.

5) Zastosowanie lekcji

Szerzenie Ewangelii Jezusa Chrystusa było sposobem, w jaki wzrastał wczesny Kościół.

Opowiedz tę samą Ewangelię jednej lub dwóm osobom. Użyj ośmiu istotnych prawd, aby wytłumaczyć ten prosty, ale przemieniający życie przekaz.

Motyw opowieści: Powstaje nowy Kościół w Antiochii, w Syrii.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórzeniowe: Siedem głównych faktów

Podziel klasę na dwu-, trzyosobowe grupy. Dzieci w grupie opowiadają sobie nawzajem o siedmiu głównych conceptach z dzisiejszej lekcji, które wymieniono po lewej. W przypadku młodszych dzieci lub dzieci, które jeszcze nie czytają, nauczyciel powinien im asystować.

Przygoda numer 85

Dz 13:4–14:27

Motyw opowieści: Kościół w Antiochii wysyła pierwszych misjonarzy.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Święty Paweł i Barnaba przyjęli nowe zadanie od Boga. Wybrali też swojego asystenta, Jana Marka. Jan Marek był kuzynem Barnaby. Ich zadaniem było zanieść Ewangelię do innych krajów.
- Ich pierwszym celem był Cypr, z którego pochodził Barnaba. To na Cyprze Saul po raz pierwszy został nazwany Pawłem. Salamina na wschodnim wybrzeżu Cypru była ich pierwszym przystankiem. W Salamynie mieszkała spora grupa Żydów. Z Salaminy wyruszyli na Pafos, około 160 km dalej.
- Na Pafos spotkali Bar-Jezusa, oszusta i czarodzieja. Święty Paweł skonfrontował się z nim, w wyniku czego lokalny zarządca od razu uwierzył w Jezusa Chrystusa. Odtąd św. Paweł zdaje się głównym liderem, poza czasem spędzonym przez nich w Jerozolimie.
- Z Cypru odpłynęli do Pergii w Pamfilii (południowa Turcja). Tutaj Jan Marek opuścił ekipę i wrócił do Jerozolimy. Święty Paweł pomyślał, że Janowi Markowi brakowało odwagi i zaangażowania, ale później odzyskał respekt do niego i przyznał, że potrzebuje Jana Marka do pracy misyjnej (2 Tm 4:11).
- Z Pergii wyruszyli na północ do Antiochii Pizydyjskiej. Byli zaproszeni, aby przemawiać w synagodze. Paweł przeczytał dwa fragmenty Pisma Świętego ze Starego Testamentu. Najpierw z Ksiąg Mojżesowych, a potem proroków.
- Paweł i Barnaba wrócili do domu tą samą drogą, odwiedzając nowo nawróconych, aby dodać im otuchy.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci, aby pomogły ci z poprzednimi wersetami do zapamiętania. Zapytaj: „Kto pamięta co mówi werset zapisany w ...?”.

- Przygoda 71: Mt 26:56
- Przygoda 72: 1 Kor 5:7
- Przygoda 73: 1 P 3:18
- Przygoda 74: Łk 23:42
- Przygoda 75: Łk 24:6
- Przygoda 76: Łk 24:27
- Przygoda 77: Mt 28:19
- Przygoda 78: Dz 1:8
- Przygoda 79: Dz 2:38
- Przygoda 80: Dz 2:42
- Przygoda 81: Iz 53:7
- Przygoda 82: Dz 9:15
- Przygoda 83: Dz 10:43
- Przygoda 84: Dz 11:24

3) Wyłóż lekcję

Gdybyś miał zacząć wyprawę misyjną, kogo zaprosiłbyś do udziału w tej inicjatywie? Kogo poprosiłbyś o przywództwo w misji? Jakie cechy chciałbyś widzieć w takiej osobie?

Dzisiejsza historia daje nam dobry przykład tego, jak można zacząć inicjatywę misyjną i jak działa przywództwo.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie rozpoczynające lekcję: Przypomnienie wersetów

Lista zawiera ostatnich czternaście wersetów do zapamiętania. Podziel dzieci na dwie drużyny i sprawdź, która z nich jest w stanie przypomnieć sobie więcej wersetów.

Za wyrecytowanie wersetów z lekcji wcześniejszych niż ostatnie czternaście, przyznaj drużynie dodatkowe punkty. Daj każdej z drużyn pięć minut i przypomnij im, że mają pracować razem.

Możesz udzielić obu grupom kilku podpowiedzi.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Kościół w Antiochii w Syrii był pierwszym w historii... Żaden inny Kościół nie wysyłał dotąd misjonarzy, nie robił tego nawet Kościół w Jerozolimie. Kierowani Duchem Świętym wybrali dwóch liderów, którzy mieli zostać misjonarzami. Święty Paweł i Barnaba byli pierwszymi misjonarzami, podczas gdy Szymon, Lucjusz, Manaen i być może inni doglądali kościoła w Antiochii.

Oto jak zaczęła się pierwsza podróż misyjna. Paweł i Barnaba opuścili Antiochię i udali się do najbliższego miasta portowego. Stamtąd odpłynęli na Cypr. Barnaba mieszkał w Jerozolimie, zanim przybył do kościoła w Antiochii, ale naprawdę pochodził z Cypru. Znał więc odpowiednie miejsca, w które mogli się udać. Kiedy dopłynęli do Cypru, poszli do synagogi w Salaminie i ogłaszali Słowo Boże. Jan Marek również pojechał z nimi, aby być pomocnikiem św. Pawła i Barnaby. To właśnie na Cyprze imię Saula zostało zmienione na „Paweł”.

Z Salaminie dotarli do Pafos, gdzie zarządca wyspy chciał usłyszeć Słowo Boże. Pewien magik chciał temu przeszkodzić, ale św. Paweł zganił czarodzieja. Po tym zarządca uwierzył w Jezusa Chrystusa. Nie tylko uwierzył, ale był pełen entuzjazmu z powodu przesłania nadziei w Jezusie Chrystusie. Później misjonarze udali się do Perge, które znajdowało się w południowej części dzisiejszej Turcji. Kiedy tam dotarli, Jan Marek zawrócił do Jeruzalem. Święty Paweł uważał, że brakowało mu odwagi i zaangażowania.

Z Perge dotarli do Antiochii Pizydyjskiej w górach. Tam św. Paweł czytał fragmenty z Prawa i ksiąg prorockich. Chciał, żeby ludzie zrozumieli przesłanie Starego Testamentu o Jezusie Chrystusie. Przesłanie mówiło o tym, że Bóg wzbudził Jezusa Chrystusa z martwych. Paweł cytował Psalm 2 i 16 oraz to, co napisał Izajasz. Chciał, żeby ludzie wiedzieli, że Stary Testament mówi wiele o Jezusie. Ludzie nawracali się.

Święty Paweł i Barnaba poszli jeszcze w kilka innych miejsc, a potem zawrócili do domu. Celowo wracali tą samą drogą, aby móc zachęcać nowych uczniów Jezusa do pozostania wiernymi Panu. Dzięki Bożej łasce wyruszyli i dotarli bezpiecznie do domu. Gdy wrócili do swojego Kościoła w Antiochii, zdali sprawę innym wierzącym z tego, co Bóg robił w różnych narodach świata. Opowiedzieli im, jak drzwi wiary były szeroko otwierane dla wszystkich ludzi. Potem zostali przez jakiś czas w Antiochii.

Ćwiczenie:

Mapa

Dobrze byłoby, gdybyś mógł zlokalizować na mapie kierunek, w którym podążali św. Paweł i Barnaba w swojej pierwszej podróży misyjnej.

Werset do zapamiętania

Dz 13:47 – Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you Sovereign Grace Music*.

Aktywność biblijna

Części historii.

Przed zajęciami przygotuj kawałki papieru z tymi wersetami:

- Dz 13:1-5
- Dz 13:6-8
- Dz 13:9-12
- Dz 13:13-19
- Dz 13:20-25
- Dz 13:26-29
- Dz 13:30-37
- Dz 13:38-41
- Dz 13:48-52

Podziel klasę na dziewięć grup. Zależnie od rozmiaru twojej klasy możesz mieć po kilkoro dzieci w każdej grupie albo każde z dzieci może mieć własny fragment do opracowania.

Nauczyciel lub jego asystent również może się zaangażować, zależnie od wieku uczniów. Ich zadaniem jest przeczytanie historii raz jeszcze i narysowanie tego, co wydarzyło się w wymienionych wersetach.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset

Powtórzcie werset kilka razy. Następnie podziel uczniów na dwie lub więcej drużyn. Poproś drużyny, aby utworzyły kolejki przed tablicą lub kawałkiem papieru na krześle. Połóż coś do pisania przed każdą z drużyn. Pierwsze dziecko z każdej kolejki powinno podbiec do tablicy, zapisać pierwsze słowo wersetu i wrócić na koniec kolejki. Następne dziecko z drużyny zapisuje kolejne słowo i biegnie na koniec. Powtarzajcie czynność, aż cały werset zostanie zapisany.

Pozwól każdej drużynie ukończyć zadanie, zanim zaczniecie grę od początku.

Aktywność biblijna

Daj każdej grupie po dziesięć minut na przygotowanie rysunku, a następnie po minucie na opisanie każdej ze scen na forum całej klasy. Powieś obrazki w sali i pozwól pierwszym uczniom wchodzącym na kolejne zajęcia opowiedzieć ci tę historię na podstawie tego, co widzą na obrazkach.

4) Analiza lekcji

Poproś dzieci, żeby streściły lekcję w dziesięciu lub mniej wyrazach, używając własnych słów. Jakie są ich odpowiedzi? Streszczenia dzieci mogą wyglądać mniej więcej tak:

- Święty Paweł i Barnaba byli pierwszymi misjonarzami.
- Pierwsi misjonarze pojechali na Cypr i do Turcji.
- Pierwsi misjonarze głosili Jezusa.
- Wielu pogan uwierzyło w Chrystusa.
- Jan Marek w pewnym momencie zrezygnował z podróży.
- Święty Paweł i Barnaba wrócili tą samą drogą.
- Kościół w Antiochii jako pierwszy wysłał misjonarzy.
- Saul stał się Pawłem na Cyprze.

5) Zastosowanie lekcji

Podziel klasę na dwie drużyny. Drużyny ustawiają się w linii, około 10 m od siebie nawzajem. Pierwsza osoba w kolejce siada po turecku z rękami na ziemi. Druga osoba oplata jej brzuch swoimi nogami. Kolejne osoby robią to samo z osobą przed nimi. Razem niosą przesłanie, które mają dostarczyć na metę. Tym przesłaniem jest Ewangelia Jezusa Chrystusa, ale muszą współpracować.

Drużyna, która pierwsza przekroczy linię mety, wygrywa. Współpracujcie, aby dostarczyć przesłanie aż do mety.

Motyw opowieści: Kościół w Antiochii wysłał pierwszych misjonarzy.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórzeniowe: Streszczenie

Streszczanie może być bardzo pomocną grą dla dzieci. Możesz dać każdej dwu-, trzyosobowej drużynie około jednej lub dwóch minut na wymyślenie jak najbardziej treściwego podsumowania lekcji w dziesięciu słowach.

Przygoda numer 86

Dz 15:1-35

Motyw opowieści: Fałszywi nauczyciele próbują dodać wymagania do Ewangelii.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Niektórzy wierzyli, że aby dostąpić zbawienia, należy przestrzegać prawa Mojżeszowego. Nalegali, aby obrzezanie było traktowane jako konieczne do usprawiedliwienia. Święty Paweł i Barnaba nie zgadzali się z tym stanowiskiem.
- Paweł i Barnaba podróżowali z Antiochii do Jeruzalem. Przejeżdżali przez Fenicję i Samarię. W tych regionach Paweł i Barnaba dzielili się szczegółowo tym, czego Bóg dokonywał wśród pogan. Wszyscy wierzący bardzo się z tego cieszyli.
- Kiedy św. Paweł i Barnaba dotarli do Jerozolimy, Rada Jerozolimska zebrała się, aby ostatecznie rozstrzygnąć kwestię zbawienia wyłącznie przez wiarę. Po wysłuchaniu poglądów św. Piotra oraz świadectw ze służby św. Pawła i Barnaby św. Jakub uznał, że poganie, którzy stają się chrześcijanami, nie muszą przestrzegać prawa Mojżeszowego, aby dostąpić usprawiedliwienia. Ta decyzja została przekazana Kościołowi w Antiochii, z którego wywodzili się fałszywi nauczyciele.
- Święty Piotr argumentował, że Duch Święty został dany poganom (Dz 10:44-46) tak samo jak i Żydom (Dz 2:4; 11:15).
- Po przemówieniu św. Piotra św. Paweł i Barnaba opowiedzieli o cudownych rzeczach, które Bóg czynił wśród pogan.
- Święty Jakub, widocznie będący głównym pastorem Kościoła w Jerozolimie, wydał orzeczenie podsumowujące. Rada Jerozolimska prawdopodobnie chciała czegoś więcej niż tylko doświadczeń św. Piotra, Pawła i Barnaby. W związku z tym św. Jakub zacytował Pismo Święte, a dokładnie fragment z Am 9:11-12.
- Liderzy Kościoła w Jerozolimie i cały Kościół potwierdzili, że poganie nawróceni do Boga nie powinni mieć innych wymagań dodanych do wiary, aby dostąpić zbawienia.

2) Rozpocznij lekcję

Pomyślmy o wszystkich lekcjach, które przestudiowaliśmy do tej pory i sprawdźmy, czy potrafimy odpowiednio je uporządkować. Oto niektóre motywy lekcji:

1. Bóg jest bardzo mocny.
5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.
10. Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.
15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.
20. Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.
25. Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.
30. Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.
35. Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.
40. Bóg wybrał Dawida na króla.

Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

45. Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed tym, jak przyszedł na świat.
50. Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury.
55. Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.
60. Wielu ludzi zaczęło chodzić za Jezusem ze względu na jego nauczanie i cuda.
65. Jezus opowiada historię o tym, jak kochający Ojciec przebaczył zbłąkanemu synowi, samolubnemu bratu i pokornemu poborcy podatków.
70. Jezus daje uczniom cenne instrukcje i pokrzepiające obietnice.
75. Jezus wstaje z martwych. Jezus ma moc nad śmiercią.
80. Naśladowcy Jezusa spotykają się, aby modlić się, uwielbiać, czytać Biblię i być w społeczności ze sobą nawzajem.
85. Fałszywi nauczyciele próbują dodać wymagania do Ewangelii.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Powtórzenie motywów

Zapisz te zdania na kawałkach papieru, a następnie wymieśzaj. Nie zapisuj numerów lekcji na kartkach. Podziel dzieci na dwie lub trzy drużyny, w zależności od rozmiaru grupy. Zmierz czas potrzebny każdej grupie na ułożenie tematów we właściwej kolejności.

3) Wyłóż lekcję

Wielu ludzi myśli, że aby pójść do nieba, trzeba mieć wiarę i robić dobre rzeczy. Dlaczego ktoś mógłby myśleć, że bycie dobrą osobą albo posłuszeństwo wobec Biblii jest ważne, jeśli chce iść do nieba?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Wkrótce w Kościele w Antiochii pojawili się fałszywi nauczyciele. Nauczali oni, że aby być wierzącym, należy przestrzegać pewnych części prawa Mojżeszowego. Było to dla nich bardzo ważne, ponieważ sami byli Żydami. Jednak św. Paweł i Barnaba mocno przeciwstawiali się takiej nauce.

Debata rozgorzała na tyle, że Kościół zdecydował się wysłać św. Pawła, Barnabę i kilku innych do Jerozolimy, aby zobaczyć, co apostołowie i starsi Kościoła mają do powiedzenia w tej sprawie. W drodze z Antiochii do Jerozolimy św. Paweł i Barnaba dzielili się tym, co Bóg robił wśród pogan. Wszyscy bardzo się z tego cieszyli.

Kiedy św. Paweł i Barnaba dotarli do Jerozolimy zostali życzliwie przyjęci przez apostołów i starszych. Zwołano naradę, którą rozpoczął św. Piotr. Mówił o tym, co Bóg robi pośród pogan. Piotr oznajmił Radzie Jerozolimskiej, że Duch Święty został dany poganom, podobnie jak Żydom. Jego poglądy były bardzo ważne, ponieważ był bliskim przyjacielem Pana oraz jednym z pierwszych apostołów.

Później przemówili niektórzy z fałszywych nauczycieli. Debata rozgorzała. Przez jakiś czas padały argumenty z obu stron. Paweł i Barnaba podzielili się tym, co Bóg robił wśród pogan w krajach, w których byli, aby głosić. Całą salę ogarnęła zupełna cisza.

Ciszę przełamał dopiero św. Jakub, powstając, aby przemówić. Wygląda na to, że to on był liderem Kościoła w Jerozolimie. Stwierdził, że Bóg w wyraźny sposób pokazał, że chce, aby osoby spoza kręgu Izraela były przyjmowane do Kościoła, że Żydzi nie powinni utrudniać poganom nawrócenia. Słowa św. Jakuba były przeszywające i zamykały, jak się wydawało, debatę. Święty Piotr, Barnaba, św. Paweł i św. Jakub zgodzili się, że zbawienie przychodzi tylko przez wiarę, a nie przez wiarę i przestrzeganie jakiejś części prawa.

Apostołowie i starsi zboru doszli do porozumienia i całemu Kościołowi wydało się to dobre. Pierwszy poważniejszy problem doktrynalny został rozwiązany. Aby upewnić się, że wszyscy wiedzą o powziętej decyzji, Kościół w Jerozolimie wysłał św. Pawła i Barnabę z powrotem do Antiochii z listem wyjaśniającym. Kiedy Kościół w Antiochii usłyszał nowiny, wszyscy poczuli ulgę i ucieszyli się.

Ćwiczenie: Czas narady

Uformuj w dwie drużyny. Drużyna A powinna argumentować, dlaczego ważne jest, aby wierzyć Bogu i robić dobre rzeczy dla osiągnięcia zbawienia. Drużyna B powinna znaleźć argumenty na to, że Biblia uczy czegoś innego.

Pełnij funkcję moderatora. Czas narady powinien być wolny od wyśmiewania się z innych osób i dokuczania. Dyskusja powinna skupiać się wokół tematu zbawienia przez łaskę lub nie przez łaskę.

Werset do zapamiętania

Dz 15:7 – A gdy był wielki spór o to, Piotr powstał i powiedział do nich: Mężowie bracia, wiecie, że Bóg już dawno wybrał mnie spośród was, aby z moich ust poganie usłyszeli słowa ewangelii i uwierzyli.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Modlitwa wiary

Zapytaj dzieci: „**Czemu lub komu powierzyłeś swoją duszę? Co zaprowadzi cię do nieba? Jak rozmawiamy z Bogiem?**”.

Napiszemy dzisiaj list do Boga. Wyrazimy naszą wiarę w to, że do zbawienia potrzebujemy tylko Jego. Nie włożymy tego listu do skrzynki pocztowej, ale gdybyś miał wysłać list do Boga, co byś napisał? Poświęć kilka minut na rozmowę o tym, jak ważne jest wyrażanie naszych myśli w modlitwie do Boga. Pisanie jest też dobrym sposobem na uświadomienie sobie, w co tak naprawdę wierzysz. To inny rodzaj komunikacji.

Daj dzieciom propozycje jak mogą zacząć. Podkreśl, że pisanie listu do Boga jest jak modlitwa, to po prostu rozmowa z Bogiem. Nie próbuj używać trudnych słów, zwyczajnie powiedz Bogu, co masz na sercu. Jeśli ktoś chce podzielić się swoim listem, możesz pozwolić kilku dzieciom na przeczytanie tego, co napisały.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy masykującej wyznacz na podłodze duży kwadrat o boku około metra. Połącz taśmą przeciwległe narożniki, tworząc „X” w środku kwadratu. Jeśli masz wielu uczniów i wystarczającą przestrzeń, przygotuj drugi kwadrat. Przydziel każdej części numer (1, 2, 3, 4).

W niewielkiej odległości przyklej kawałek taśmy oznaczający miejsce, z którego należy wykonać rzut. Podziel uczniów na dwie drużyny. Każdy z nich rzuca woreczkiem gimnastycznym w jedno z pól. (Możesz wykonać taki woreczek samodzielnie, wsypując suchą fasolę do skarpety i zawiązując szczelnie jej końcówkę gumką. Pustą końcówkę skarpety naciągnij na zawiązaną część z fasolą). Jeśli uczeń potrafi poprawnie wyrecytować werset z pamięci, jego drużyna zdobywa liczbę punktów zgodnie z numerem pola, na który wrzucił woreczek.

4) Analiza lekcji

Nauczyciel powinien zapytać uczniów, jakie są główne wnioski z dzisiejszych zajęć, które chcieliby zabrać ze sobą do domu. Następnie prosi grupę, aby odliczyła od jednego do pięciu. Po kilku minutach grupa numer 1 dzieli się wybranymi przez siebie głównymi myślami z lekcji. Każda z pięciu grup powinna mieć szansę podzielić się wybraną myślą.

Główne myśli mogą brzmieć mniej więcej tak:

- Bóg chce, aby Żydzi i poganie uwierzyli w Jezusa Chrystusa.
- Zbawienie nie wynika z „wiary + dobrych uczynków”, ale tylko z wiary.
- Mimo że pojawili się fałszywi nauczyciele, liderzy Kościoła i apostołowie, rozwiązali pierwszy problem doktrynalny w jedności.
- Święty Paweł i Barnaba byli narzędziami w rękach Boga, aby rozprzestrzeniać Ewangelię i utrzymywać Kościół na dobrym kursie doktrynalnym.
- Święty Piotr, św. Jakub, św. Paweł i Barnaba byli przywódcami wczesnego Kościoła.

5) Zastosowanie lekcji

Aby stać się wyznawcą Chrystusa, należy przyznać, że zbawienie jest tylko z wiary, a nie ze względu na uczynki. Nauczyciel powinien pokazać zastosowanie lekcji poprzez Ga 2:16; fragment, który św. Paweł napisał na krótko po Radzie Jerozolimskiej. „Wiedząc, że człowiek nie jest usprawiedliwiony z uczynków prawa, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i my uwierzylimy w Jezusa Chrystusa, abyśmy byli usprawiedliwieni z wiary Chrystusa, a nie z uczynków prawa, dlatego że z uczynków prawa nie będzie usprawiedliwione żadne ciało”.

Motyw opowieści: Fałszywi nauczyciele próbują dodać wymagania do Ewangelii.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające: Powtórzenie

Wyznacz dzieciom około pięciu minut na wyłonienie głównej myśli z zajęć. Jeśli grupa liczy więcej niż pięcioro dzieci, reprezentanci grup dzielą się wybraną myślą z pozostałymi.

Przygoda numer 87

Dz 16:1–18:22

Motyw opowieści: Święty Paweł i jego towarzysze wyruszają do Syrii, Turcji i Grecji.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Święty Paweł i Barnaba nie zgadzali się co do tego, kto powinien dołączyć do nich w czasie drugiej podróży misyjnej. Barnaba chciał, aby towarzyszył im Jan Marek, który opuścił ich podczas pierwszej podróży misyjnej, a św. Paweł miał odwrotne zdanie. W końcu obaj misjonarze wyruszyli w oddzielne podróże misyjne. Barnaba zabrał Jana Marka i odpłynął na Cypr. Paweł zabrał Sylasa i pojechał do Syrii, dzisiejszej Turcji i Grecji. Później Paweł wypowiadał się dobrze o Barnabie, więc ich przyjaźń nie osłabła (1 Kor 9:6, Kol 4:10).
- Ani św. Piotr, ani Barnaba, ani Jan Marek nie pojawiają się więcej w Dziejach Apostolskich. Sylas był jednym z reprezentantów wysłanych przez Kościół w Jerozolimie do Kościoła w Antiochii z decyzją w sprawie przestrzegania prawa Mojżeszowego. Był też rzymskim obywatelem, prorokiem i prawdopodobnie znał grekę. Razem św. Paweł i Sylas wzmocnili Kościół podczas drugiej podróży misyjnej.
- Na początku swojej drugiej podróży misyjnej św. Paweł poznał Tymoteusza, wierzącego z drugiego pokolenia. Wygląda na to, że jego ojciec – Grek, był niewierzący. Jego matka była chrześcijanką. Tymoteusz został jednym z najbardziej zaufanych współpracowników św. Pawła.
- Gdy św. Paweł przejechał przez tereny dzisiejszej Turcji, Pan przemówił do niego w wizji: „Chodź do Macedonii i pomóż nam”. Tak więc św. Paweł i jego towarzysze podróży udali się do Macedonii (w północnej Grecji), gdzie odwiedzili Filipię i Boreę.
- Po czasie spędzonym w Macedonii św. Paweł udał się do Aten i rozprawiał z greckimi filozofami. Był też w Koryncie, gdzie pozostał ponad pół roku. Później wrócił do Jerozolimy i Antiochii.

2) Rozpocznij lekcję

Z biblijnej historii o nadziei wynika osiem ważnych prawd. Poproś dzieci, żeby zapoznały się z tymi prawdami, zapamiętały je w kolejności i nauczyły się krótko opisać każdą z nich.

1. Bóg. Na początku był potężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył ludzi, aby byli jego szczególnymi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii oznacza oddzielenie.
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedyne Syna, który przeżył doskonałe życie.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chrystusie.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy mu ufają.

3) Wyłóż lekcję

W drugiej podróży misyjnej św. Pawła widzimy pewnych ludzi, o których św. Paweł troszczył się szczególnie i którzy stali się jego bliskimi przyjaciółmi. Są to osoby takie jak Syłas, Tymoteusz, Lidia i inni, które poznajemy w jego drugiej podróży misyjnej. Przyjaciele św. Pawła mieszkali w różnych krajach.

Jakie są cechy, których św. Paweł mógł szukać w przyjacielu?

- Wiarygodność?
- Gotowość do podróży?
- Boże nastawienie?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie na początek lekcji: Osiem istotnych prawd

Zapisz osiem prawd na kartkach i ułóż je pustą stroną do góry. To samo zrób z krótkimi opisami. Następnie podziel uczniów na dwie lub trzy drużyny i poproś o ułożenie prawd i ich opisów w odpowiedniej kolejności. Zmierz czas każdej drużyny i nagródź najszybszą z nich.

Przypomnij dzieciom w grupie, gdzie w Biblii mogą odnaleźć te informacje.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie: Mapa

Dobrze byłoby, gdybyś przyniósł mapę, na której wskazałbyś uczniom, kierunek geograficzny, w jakim podążali św. Paweł i Syłas podczas drugiej podróży misyjnej.

Krótko po tym, jak list Rady Jerozolimskiej został dostarczony do Kościoła w Antiochii, św. Paweł i Barnaba zaczęli rozmawiać o tym, aby odwiedzić Kościoły założone przez nich w pierwszej podróży misyjnej i zobaczyć, jak się mają. Obaj uważali, że to dobry pomysł. Różniło ich tylko jedno: Barnaba zamierzał zabrać w podróż swojego kuzyna, Jana Marka, który porzucił ich w pierwszej podróży misyjnej, a św. Paweł nie chciał mieć z nim nic wspólnego. Każdy więc poszedł swoją drogą. Barnaba i Jan Marek popłynęli na Cypr. Paweł i jego nowy towarzysz podróży, Syłas, wyruszyli do dzisiejszej Turcji.

Na początku podróży św. Paweł i Syłas spotkali na swojej drodze Tymoteusza. Był to wierzący, którego matka i babka również były chrześcijankami. Tymoteusz dołączył do św. Pawła i wkrótce stał się dla niego jednym z najbardziej zaufanych przyjaciół i partnerów w służbie. Gdy ekipa misyjna dotarła do zachodniej Turcji, Pan ukazał się św. Pawłowi w wizji. Paweł zobaczył mężczyznę z Macedonii, w północnej Grecji, który mówił: „Chodź do Macedonii i pomóż nam”. Było to coś więcej, niż na swoją drugą podróż misyjną zaplanował św. Paweł. Planował tylko wzmocnić Kościoły założone podczas pierwszej podróży misyjnej. Jednak Bóg otworzył dużo większe drzwi do służby, które doprowadziły ich najpierw do Grecji, a potem dalej w głąb Europy.

Przeplłynęli przez Morze Egejskie z Turcji do Grecji i szukali miejsca modlitwy. Znaleźli i miejsce modlitwy, i kobietę sprzedającą drogie ubrania. Miała na imię Lidia. Nawróciła się w Filippi. Niestety, jak zwykle, jacyś wichrzyciele przybyli do miasta i podburzyli ludzi przeciw św. Pawłowi i Syłasowi. Wtrącono ich przez to do więzienia, ale oni dalej uwielbiali Boga. Pewnej nocy nastąpiło trzęsienie ziemi i wszystkie kajdany więźniów zostały skruszone. Stróż więzienny wystraszył się, ale św. Paweł powiedział mu, że wszyscy więźniowie są dalej w więzieniu. To przykuło uwagę stróża. Zapytał: „Co mam zrobić, aby być zbawionym?”. Ostatecznie cała rodzina więziennego stróża złożyła swoją wiarę w Jezusie Chrystusie.

Potem św. Paweł dotarł do Aten, gdzie mocno zaniepokoiła go obecność wszystkich pogańskich bóstw. Debatował z tamtejszymi filozofami. Później udał się do Koryntu i widocznie pomyślał, że to bardzo ważne, aby tam na jakiś czas pozostać. Został więc w Koryncie na ponad półtora roku. Wzmacniał lokalny Kościół i wspierał wiele nowych osób, które nawracało się do Jezusa. Czas drugiej podróży misyjnej dobiegł końca i Paweł udał się w podróż powrotną do Cezarei, a stamtąd do swojego domu w Antiochii.

Werset do zapamiętania

Dz 16:31 – A oni odpowiedzieli: Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Podziel dzieci na pięć grup:

1. Bez oczu (dzieci zasłaniają oczy rękami).
2. Bez uszu (dzieci zatykają uszy palcami).
3. Bez głosu (dzieci zakrywają sobie usta).
4. Bez rąk (dzieci trzymają ręce za plecami).
5. Bez nóg (dzieci siedzą po turecku na podłodze).

Powiedz: „Zaśpiewajmy tę piosenkę raz jeszcze i zobaczmy, czy możemy wielbić Boga na różne sposoby”.

Jeśli jesteś w grupie „bez oczu”, spróbujesz uwielbiać Boga z zamkniętymi oczami. Jeśli jesteś w grupie „bez głosu”, możesz klaskać i się poruszać, ale nie możesz używać swojego głosu. Wykonajcie piosenkę jeszcze raz. Upewnij się, że dzieci przestrzegają zasad. Po zakończeniu piosenki zapytaj:

- Czy trudno było uwielbiać Boga z tymi ograniczeniami?
- Czy udało ci się znaleźć sposób, żeby uwielbić Boga mimo to?

Powiedz: „**Czasem czujemy się jak św. Paweł i Syłas, związani trudnymi okolicznościami. Tak jak św. Paweł i Syłas znaleźli sposoby na uwielbienie Boga, tak samo my możemy znaleźć powody do wielbienia Boga niezależnie od tego, przez co przechodzimy albo gdzie jesteśmy**”. Jeśli macie jeszcze czas, zaśpiewajcie piosenkę ponownie.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Bitwa na karty

Podziel grupę na dwie lub trzy drużyny. Każda drużyna otrzymuje zestaw kart. Każda karta jest zapisana jednym słowem z wersetu do zapamiętania. Drużyny mają za zadanie jak najszybciej ułożyć karty w odpowiedniej kolejności.

Aktywność biblijna

Zaproś dzieci do wspólnego wykonania znanej piosenki uwielbieniowej. Może to być *Jezus kocha mnie, to wiem* albo jakakolwiek inna prosta, dobrze znana dzieciom piosenka. Zachęć dzieci, żeby klaskały i poruszały się w rytm muzyki.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”

1. Kto został nowym bliskim przyjacielem św. Pawła po drugiej podróży misyjnej?

2. Kto podróżował ze św. Pawłem?

Pytania „Co”

1. Co św. Paweł robił w więzieniu w Filipi?

2. Co św. Paweł robił w Atenach?

Pytania „Kiedy”

1. Kiedy św. Paweł zdecydował się wyruszyć do Grecji i Macedonii?

2. Kiedy św. Paweł udał się w swoją drugą podróż misyjną?

Pytania „Gdzie”

1. Gdzie położona jest Macedonia?

2. Gdzie leżą Ateny i Korynt?

Pytania „Dlaczego”

1. Dlaczego św. Paweł został uwięziony w Filipi?

2. Dlaczego św. Paweł debatował z greckimi filozofami w Atenach?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Kostka pytań

Podziel grupę na dwie drużyny. Przygotuj kostkę z jednym z poniższych słów na każdym z boków: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”. Gdy drużyna rzuca kostką, otrzymuje pytanie z kategorii, która znajduje się na górnej ścianie kostki. Na przykład jeśli na górze kostki po rzucie znajduje się „dlaczego”, drużyna odpowiada na jedno z pytań z tej kategorii. Możesz wymyślać własne pytania do lekcji. Ważne tylko, aby pytania były bezpośrednio powiązane z lekcją.

5) Zastosowanie lekcji

Podziel klasę na dwie drużyny. Drużyny ustawiają się w linii, około 10 m od siebie nawzajem. Pierwsza osoba w kolejce siada po turecku z rękami na ziemi. Druga osoba oplata jej brzuch swoimi nogami. Kolejne robią to samo z osobą przed nimi. Razem niosą przesłanie, które mają dostarczyć na metę. Tym przesłaniem jest Ewangelia Jezusa Chrystusa, le muszą współpracować.

Drużyna, która pierwsza przekroczy linię mety, wygrywa. Współpracujcie, aby dostarczyć przesłanie aż do mety.

Motyw opowieści: Święty Paweł i jego towarzysze wyruszają do Syrii, Turcji i Grecji.

Przygoda numer 88

Dz 18:23–19:41

Motyw opowieści: Święty Paweł spędza dużo czasu w pogańskim mieście, Efezie.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Kiedy św. Paweł dotarł do Antiochii, wydaje się, że spędził tam niewiele czasu i wyjechał w trzecią podróż misyjną. Od razu udał się do Efezu, gdzie przebywał od dwóch do trzech lat z czterech spędzonych ogółem. Trzecia podróż misyjna prawdopodobnie trwała od 53 do 57 roku n.e.
- Efez, jedno z największych miast w imperium rzymskim, był centrum kultu Artemidy i Diany oraz magii. Na początku drugiej podróży św. Paweł spotkał Tymoteusza, przyjaciela na całe życie. Trzecia podróż misyjna zaczęła się od zapoznania Apollosa, wybitnego nauczyciela biblijnego.
- Świątynię Artemidy uznawano za jeden z siedmiu cudów świata antycznego. Świątynia była czterokrotnie większa niż Partenon w Atenach.
- Wielu ludzi w Efezie nabrało bojaźni Bożej, nawróciło się i spaliło magiczne księgi. Wartość rynkową tych ksiąg szacowano na 50 000 srebrników, czyli bardzo dużą sumę pieniędzy. Demetriusz, złotnik z Efezu, wszczął protesty przeciw wpływowi św. Pawła na zanik kultu Artemidy.
- Cuda, których dokonywał św. Paweł, były podobne do tych, których dokonywał św. Piotr. Obu mężczyzn było błogosławionych przez Boga.
- W rezultacie imię Jezusa było szanowane. Wielu lokalnych chrześcijan było zaangażowanych wcześniej w magię i spirytyzm. Teraz otwarcie wyznawali to jako niegodziwość.
- Strategią Demetriusza była próba pobudzenia żądzy pieniądza w ludziach. Nie spierał się z doktryną, której nauczał św. Paweł.

2) Rozpocznij lekcję

<u>Okres:</u>	<u>Osoby:</u>	<u>Wydarzenie:</u>
Początki	Bóg	Bóg stwarza wszystko
Początki	Adam i Ewa	Grzech
Początki	Noe	Potop
Początki	Żli ludzie	Pomieszanie języków
Początki narodu	Abraham	Wyjątkowe obietnice od Boga
Początki narodu	Mojżesz	Plagi
Objęcie ziemi w posiadanie	Jozue	Wejście do Ziemi Obiecanej
Objęcie ziemi w posiadanie	Gedeon	Błędne koło grzechu
Zjednoczone królestwo	Dawid	Wyjątkowy król na zawsze
Podzielone królestwo	Eliasz i Elizeusz	Wyjątkowi prorocy w Izraelu
Zabrany z domu	Jeremiasz, Daniel, Ezechiel	Izrael wysłany do Asyrii
Powrót do domu	Nehemiasz i Ezdrasz	Izrael powraca do Ziemi Obiecanej
Powrót do domu	Daniel	400 lat przemian
Początki życia Jezusa	Maria i Józef	Narodzenie Jezusa
Służba Jezusa Chrystusa	Dwunastu apostołów	Jezus powołuje dwunastu apostołów
Służba Jezusa Chrystusa	Jezus	Cuda Jezusa
Opozycja	Ślepiec	Uzdrowieńcza moc Jezusa
Zdrada i śmierć	Jezus Chrystus	Wjazd do Jerozolimy
Zwycięstwo i życie	Zmartwychwstały Chrystus	Pusty grób
Kościół	Jezus i apostołowie	Kościół w Jerozolimie

3) Wyłóż lekcję

Kiedy św. Paweł głosił w Efezie, wpadł w tarapaty przez wytwórców srebrnych bożków. Ci ludzie poza figurkami sprzedawali również księgi magiczne. Byli bardzo źli na św. Pawła.

Co mogło spowodować tak duże wzburzenie tej grupy ludzi?

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Połącz okresy, osoby i wydarzenia

Przygotuj trzy sterty karteczek. Jedna sarta powinna zawierać karteczki z „okresami”, druga z „osobami”, trzecia z „wydarzeniami”. Każda sarta powinna liczyć dwadzieścia karteczek. Zmieszaj karteczki i poproś dzieci o poukładanie ich w taki sposób, żeby każdy wiersz zawierał odpowiedni okres, osoby i wydarzenie. Na przykład w poprawnym ułożeniu w jednym wierszu będą „Początki”, „Bóg” oraz „Bóg stwarza wszystko”.

Święty Paweł dopiero co wrócił z drugiej podróży misyjnej, a już był gotów na kolejną. Po krótkim czasie w Antiochii wyjechał do Frygii i Galacji w centralnej części współczesnej Turcji. Jego celem jawił się jednak Efez, będący potężnym węzłem handlowym oraz centrum pogańskiego kultu religijnego. Wielu wierzących w Efezie przyjęło nawet pewne pogańskie praktyki do swojego życia. Rzeczy takie jak praktykowanie magii i uwielbianie figurek bogini Artemidy były ważne dla wielu ludzi, nawet tych, którzy uważali się za chrześcijan.

Świątynia Artemidy była ogromna. Miała wymiary 73 na 127 m – była cztery razy większa niż Partenon w Atenach. Świątynia była magnesem na pieniądze. Wielu ludzi sprzedawało i kupowało rzeczy związane z Artemidą. To zapewniało im stabilność finansową. A ponieważ Efez był tak dużym miastem, z ponad 200 000 mieszkańców, pieniądze, które kult Artemidy przyciągał do miasta, były naprawdę duże.

Kiedy św. Paweł dotarł do Efezu, głosił i wielu ludzi stało się wierzącymi. Jego osoba stała się tak znana, że ludzie przynosili swoje chusteczki i szaliki z nadzieją, że jeśli dotknie ich św. Paweł, zostaną uleczeni ze swoich chorób. Niektórzy magicy w Efezie próbowali nawet podszywać się pod św. Pawła i kopiować jego cuda. Siedmiu synów pewnego człowieka próbowało tak postępować i zły duch, którego chcieli przepędzić, odpowiedział im: „Znam Jezusa i słyszałem o św. Pawle, ale kim wy jesteście?”

Niektórzy Efezjanie myśleli, że ich miasto zaraz się rozpadnie. Gdyby Rzym usłyszał o zamieszkach, żołnierze na pewno dotarli, by tutaj i wstrzymali ich działalność handlową. Bali się, że ich bardzo dochodowy biznes może się skończyć. Ludzie biegali po ulicach i wołali: „Wielka jest Artemida z Efezu!”. Zmartwiony zamieszkami urzędnik uspokoił wszystkich. Potem św. Paweł udał się do innych części greckiego świata. Podważył światopogląd Efezjan. Wielu wierzących pokutowało i paliło swoje magiczne księgi i bożki.

Zwiastowanie św. Pawła przekonywało wierzących, że nie powinni akceptować kultu Artemidy albo pieniędzy, które zarabiano na sprzedawaniu jej figurek. Wierzący mieli teraz inny światopogląd i styl życia. Nie tolerowali już fałszywych bożków i wielu wierzących całkowicie nawróciło się do Pana. Teraz uwielbiali tylko Pana Jezusa. W końcu oczyszczony Kościół stał się mocniejszy i wzrastał.

Ćwiczenie: Mapa

Na przyniesionej mapie zobrazuj uczniom generalny kierunek, w którym podążał św. Paweł w trzeciej podróży misyjnej.

Werset do zapamiętania

Dz 19:19 – I wielu z tych, którzy się zajmowali sztukami magicznymi, zносиło księgi i paliło wobec wszystkich. Obliczono ich wartość i stwierdzono, że wynosi pięćdziesiąt tysięcy srebrników.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Przygotuj na zajęcia zwykły słownik lub urządzenie z dostępem do Internetu. Pomóż uczniom wyszukać definicje słów: „czarna magia”, „czary”, „magia”. Ludzie w Efezie mieli ogromny problem z czarnoksiężnictwem i wróżbiarstwem.

- Dlaczego te rzeczy były niewłaściwe dla chrześcijan? Utwórz listę powodów, które dzieci zapiszą na tablicy. Wiele przesądów opiera się na czarnej magii. To przekonania oparte na strachu i kłamstwach, a nie na Bożym Słowie.
- W jakie przesady ludzie wierzą dzisiaj? Zapisz odpowiedzi na tablicy.

Jeśli to możliwe, podziel się wersem na temat fałszywych przekonań. Przypomnij uczniom, żeby zawsze zestawiali twierdzenia i czyny z tym, czego naucza Boże Słowo.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Maszyna szyfrująca

Na kartce papieru zapisz kolejne cyfry od 1 do 26 dla każdego ze słów wersetu do zapamiętania. Obok każdej z cyfr zapisz kolejne słowo wersetu z dowolnie poprzeszewanymi, zmieszanymi literami. Poproś dzieci w grupie, aby rozszyfrowały każde zakodowane słowo po kolei.

Przykłady:

2. leiwu	wielu
7. aliwomjza	zajmowali

4) Analiza lekcji

Na podstawie przykładów z życia naśladowców Jezusa oceń siebie w skali od 1 do 6.

• Podążanie za przykładem Jezusa	1	2	3	4	5	6
• Rozumienie Bożego Słowa	1	2	3	4	5	6
• Gotowość do bycia misjonarzem	1	2	3	4	5	6
• Gotowość do dzielenia się swoją wiarą	1	2	3	4	5	6
• Moje wybory	1	2	3	4	5	6
• Przekazywanie innym ośmiu istotnych prawd	1	2	3	4	5	6
• Gotowość do odwrócenia się od złych uczynków	1	2	3	4	5	6
• Generalne oddanie Bogu	1	2	3	4	5	6

5) Zastosowanie lekcji

Podziel klasę na dwie drużyny. Drużyny ustawiają się w linii, około 10 m od siebie nawzajem. Pierwsza osoba w kolejce siada po turecku z rękami na ziemi. Druga osoba oplata jej brzuch nogami. Kolejne osoby robią to samo z osobą przed nimi. Razem niosą przesłanie, które mają dostarczyć na metę. Tym przesłaniem jest Ewangelia Jezusa Chrystusa, ale muszą współpracować.

Drużyna, która pierwsza przekroczy linię mety, wygrywa. Współpracujcie, aby dostarczyć przesłanie aż do mety.

Motyw opowieści: Święty Paweł spędza dużo czasu w pogańskim mieście, Efezie.

Wskazówki dla nauczyciela

Siatka wzrostu

Powiedz grupie dzieci, że przykład Jezusa powinien pomóc nam oceniać nasze własne życie. Dzieci powinny uzupełnić wykres zgodnie ze skalą (1 = niska ocena; 6 = wysoka ocena).

Ćwiczenie:

Praca zespołowa

Ustaw klasę w dwóch rzędach oddalonych od siebie o około 10 m. Pierwszy członek grupy siada ze skrzyżowanymi nogami i opiera ręce na ziemi. Drugi członek zespołu owija nogi wokół talii pierwszego członka zespołu. Trzeci i czwarty członek zespołu robią to samo.

Przygoda numer 89

Dz 26:1-31

Motyw opowieści: Święty Paweł zostaje aresztowany za swoją wiarę i staje przed kilkoma rzymskimi sędziami.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Herod Agryppa II był bratankiem Heroda Antypasa, który miał okazję spotkać Jezusa podczas Jego procesu, ale nie uwierzył w Niego. Agryppa II usłyszał Ewangelię od św. Pawła, ale uważał ją raczej za miłą rozrywkę. Agryppa II był członkiem dynastii, która rządziła w Rzymie od 40 roku p.n.e. do około 100 roku n.e. Był on mediatorem między Rzymem a Palestyną.
- Święty Paweł zaprezentował już argumenty za tym, aby zawierzyć Jezusowi Chrystusowi, przed Festusem (Dz 25:6-12). Teraz był gotowy na rozmowę z Agryppą. Jego prezentację można łatwo podzielić na trzy główne części:
 - Po pierwsze, św. Paweł powiedział Agryppie o swoim życiu przed nawróceniem do Chrystusa (Dz 26:1-11). Paweł był członkiem bardzo surowego odłamu religii judaistycznej, był przecież faryzeuszem. Paweł był tak przeświadczony o tym, że faryzeusze mają rację, a chrześcijanie się mylą, że wkładał wiele wysiłku w prześladowanie chrześcijan, nawet poprzez popieranie zabójstw.
 - Po drugie, św. Paweł opowiedział Agryppie własną historię nawrócenia; jak to się stało, że uwierzył w Chrystusa (Dz 26:12-17). Jego życie zmieniło się w drodze do Damaszku, gdy usłyszał głos i zobaczył światłość. Gdy życie św. Pawła się zmieniło, zdarzyło się pięć rzeczy, o których Agryppa musiał usłyszeć; 1. jego oczy zostały otwarte; 2. odwrócił się od ciemności do światłości; 3. odwrócił się od mocy Szatana do mocy Boga; 4. otrzymał przebaczenie; 5. został włączony w społeczność ludzi, którzy byli od Boga oddzieleni.
 - Po trzecie, św. Paweł powiedział Agryppie o jego życiu po uwierzeniu w Chrystusa. Poza tym był posłuszny niebiańskiej wizji, jaką otrzymał i podróżował teraz po małych i wielkich miastach, opowiadając o nowej wierze w Chrystusa.

2) Rozpocznij lekcję

Biblia podkreśla osiem podstawowych pojęć, które pojawiają się w niej wielokrotnie. Uczyliśmy się nich na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy mogą je wymienić i powiedzieć coś o każdym z nich.

1. Bóg. Na początku, był potężny Bóg. (Lekcja 1: Odwieczny Bóg; Lekcja 27: Wyjście z Egiptu; Lekcja 40: Panowanie Dawida; Lekcja 83: Nawrócenie Saula).
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył też mężczyznę i kobietę, aby byli jego szczególnymi przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój naród; Lekcja 83: Nawrócenie Korneliusza).
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu. Nie zrobili tego, co powiedział im Bóg. (Lekcja 7: Początki ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz-Barnea; Lekcja 43: Królestwo podzielone; Lekcja 88: Trzecia podróż misyjna św. Pawła).
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii symbolizuje oddzielenie. (Lekcja 8: Rodowód śmierci; Lekcja 16: Wieża Babel; Lekcja 46: Wygnańcy z Izraela i Judy).
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedyne Syna, który przeżył doskonale życie. (Lekcja 9: Obiecany zwycięzca nad Szatanem; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 52: Narodzenie Jezusa Chrystusa; Lekcja 75: Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa; Lekcja 78: Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Zapewnienie pokrycia długu; Lekcja 32: Dzień odkupienia; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 56: Głoszenie Jana; Lekcja 73: Ukrzyżowanie Jezusa).
7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chrystusie. (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Wąż z brązu; Lekcja 58: Przywódca religijny; Lekcja 61: Jezus ma władzę nad wzburzonym morzem; Lekcja 74: Dlaczego Jezus umarł na krzyżu?; Lekcja 86: Rada Jerozolimiska).
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy mu ufają. (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w epoce ciemności; Lekcja 56: Głoszenie Jana Chrzciciela; Lekcja 75: Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa; Lekcja 83: Nawrócenie Saula).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórzeniowe: Osiem podstawowych prawd Ewangelii – jedna historia

Podkreśl, że tych osiem pojęć Ewangelii powtarza się w całym Piśmie Świętym. Są one kluczowe w przekazywaniu dzieciom jednej kompletnej opowieści o zbawieniu, którą znajdujemy w Biblii. Tych osiem prawd będziemy podkreślać regularnie. Zapytaj dzieci, czy mogą przypomnieć sobie, w jaki sposób tych osiem prawd pojawiało się w poprzednich osiemdziesięciu ośmiu lekcjach, które już przerobiliśmy.

3) Wyłóż lekcję

Jaka jest historia twojej wiary? Czy możesz ją opowiedzieć?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Święty Paweł musiał stanąć przed Festusem, nowo wybranym zarządcą prowincji, w nadmorskim mieście, Cezarei. Żydom nie podobało się, że Paweł ciągle mówi o Jezusie i jego zmartwychwstaniu, więc postawili go przed sądem. Festus potwierdził, że nie rozumiał wiary św. Pawła w zmartwychwstanie.

Król Agryppa, prawnuk Heroda Wielkiego i jego żona, Berenice, byli w Cezarei, aby odwiedzić Festusa. Ze względu na 5000 rzymskich żołnierzy stacjonujących w Cezarei byli tam też wysoko postawieni dowódcy. Wysłuchanie św. Pawła byłoby dla Agryppy i jego żony okazją do pochwalenia się swoim statusem społecznym. Kilka dni później Festus powiedział Agryppie, że ma w swojej pieczy człowieka więźnia pozostawionego przez poprzedniego zarządcę, Feliksa. Festus przyznał, że nie wie, co z nim zrobić, więc Agryppa zgodził się przesłuchać go osobiście.

Następnego dnia Agryppa i Berenice weszli do Wielkiej Sali Rozpraw w Cezarei, aby przesłuchać św. Pawła. Mieli uroczyste wejście w towarzystwie wszystkich najważniejszych dowódców. Następnie Agryppa poprosił św. Pawła, aby przedstawił swoją historię.

Ten opisał jakie było jego życie, zanim uwierzył w Chrystusa. Był bardzo religijnym człowiekiem, gorliwym faryzeuszem. Faryzeusze przestrzegali każdej części prawa Mojżeszowego. On nie tylko przestrzegał całości starotestamentalnych praw, ale też prześladował tych, którzy tego nie robili.

Potem św. Paweł powiedział Agryppie, że podróżował do Damaszku, kiedy nagle zobaczył jaskrawe światło i usłyszał głos z nieba, który do niego przemówił. Paweł odpowiedział dwoma pytaniami: „Kim jesteś, Panie?” i „Co mam zrobić?”. I w tamtym momencie uwierzył w Chrystusa, a ludzi, których dotąd prześladował, teraz chciał widywać.

Po tym, jak św. Paweł stał się wierzącym, zrozumiał, co Stary Testament, prorocy i Mojżesz mówili o tym, co miało nastąpić: Pisma mówiły, że Chrystus musi cierpieć, a potem wstać z martwych. Paweł zrelacjonował tylko to, co prorocy głosili setki lat wcześniej; dlatego był w więzieniu. Żydom nie podobało się, że św. Paweł zwiastował Ewangelię o Chrystusie. Agryppa pomyślał o tym i powiedział św. Pawłowi, że ten prawie przekonał go, aby został chrześcijaninem. Agryppa wstał z krzesła sędziowskiego i powiedział wszystkim, że św. Paweł nie zrobił nic, co zasługiwałoby na karę.

Ćwiczenie: Twoja własna historia

Podczas, kiedy opowiadasz historię św. Pawła, poproś dzieci, żeby zapisały, jaki był, zanim został chrześcijaninem, i jak wyglądało jego życie po tym, jak stał się chrześcijaninem. Poproś, żeby zapisały to w trzech kolumnach tabeli:

- Kolumna 1 – zanim św. Paweł stał się chrześcijaninem
- Kolumna 2 – jak św. Paweł stał się chrześcijaninem
- Kolumna 3 – jakie było życie św. Pawła po zostaniu chrześcijaninem

Zachęć dzieci, żeby zrobiły taką samą tabelę dla siebie. Niech opiszą własną historię, jeśli przeżyły historię nawrócenia.

Werset do zapamiętania

Dz 26:18 – Dla otworzenia ich oczu, aby odwrócić ich od ciemności do światła, od mocy szatana do Boga, aby otrzymali przebaczenie grzechów i dziedzictwo między uświęconymi przez wiarę we mnie.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music jest utworem rekomendowanym dla tej lekcji.

Aktywność biblijna

Opowiadanie mojej historii nawrócenia.

Podczas tego ćwiczenia uczniowie będą dalej pisać własną historię wiary, aby móc opowiedzieć ją innym. Powinni przygotować tabelę z trzema kolumnami, tak jak w przypadku historii św. Pawła. Daj im poćwiczyć opowiadanie swojej historii wiary osobie z klasy, od razu, na miejscu. Możesz zacząć od opowiedzenia klasie swojej historii wiary. Przypomnij dzieciom, że „jesteśmy błogosławieni, aby być błogosławieństwem”. Otrzymaliśmy Dobrą Nowinę Ewangelii, musimy się nią dzielić!

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Wpis w dzienniku Pisma Świętego

Przygotuj kartkę, którą dzieci mogą zabrać do domu. W lewej kolumnie na stronie umieść kolejne dni tygodnia: niedziela, poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota.

Na górze strony zatytułuj kolumny: czas ćwiczenia, czas sprawdzania.

Dzieci powinny pracować nad zapamiętaniem wersetu każdego dnia i zapisywać, kiedy ćwiczyły oraz kiedy sprawdzały swoją znajomość wersetu. Uzupełniony dziennik należy przynieść za tydzień.

Tego typu zadania zachęcają do zapamiętywania wersetów i posłuszeństwa przez cały tydzień, nie tylko podczas zajęć.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny.

- Jedna drużyna, np. „czerwoni”, dostaje czerwone karty. Druga drużyna, np. „żółci”, dostaje żółte karty.
- Każda drużyna ma za zadanie zapisać na swoich kartach od trzech do pięciu pytań dla drużyny przeciwnej.
- Każde pytanie ma odnosić się do dzisiejszej lekcji.
- Kiedy pytania są już zapisane, każda drużyna ma od pięciu do siedmiu minut na udzielenie odpowiedzi na zadane pytania. Drużyna „czerwona” odpowiada na pytania drużyny „żółtej”, a „żółta” na pytania drużyny „czerwonej”.

5) Zastosowanie lekcji

Ćwiczenie: Historia wiary

Nauczyciel może zadać opisanie swojej historii jako zadanie domowe i omówić je w kolejnym tygodniu. Pomóż dzieciom opisać własną historię wiary. Pamiętaj, że mogą nie mieć jeszcze historii nawrócenia do opowiedzenia. Niektóre dzieci mogą nie chcieć dzielić się swoją historią.

Poproś dzieci, aby napisały lub opowiedziały: 1. co zrobiły, co nie było miłe Bogu; 2. jak uwierzyły w Jezusa Chrystusa i 3. jak niezwykle jest być prawdziwym chrześcijaninem.

Motyw opowieści: Święty Paweł zostaje aresztowany za swoją wiarę i staje przed kilkoma rzymskimi sędziami.

Wskazówki dla nauczyciela

Sprawdzian drużynowy

Po odpowiednim czasie zbierz karty i przyznaj drużynom punkty za najlepsze pytania i odpowiedzi. Zaleca się obecność dwóch nauczycieli na każdej lekcji. Jeśli na sali jest dwóch dorosłych, każda drużyna powinna mieć po jednym z nich za kapitana.

Przygoda numer 90

Jud 1:3-20 oraz Kol 1:15-22

Motyw opowieści: Wiara była bardzo ważna dla pierwszych chrześcijan.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Prześladowania i męczeństwo w drugiej połowie I wieku.
 - 64 rok n.e. – cesarz Neron spalił Rzym i obwinił o to chrześcijan.
 - 66–68 rok n.e. – apostołowie Piotr i Paweł zostali straceni przez Nerona.
 - 70 rok n.e. – rzymski generał Tytus zniszczył Jerozolimę i świątynię.
 - 80 rok n.e. – rabbi Gamaliel II wypędził chrześcijan z synagog.
 - 81–96 rok n.e. – cesarz Domicjan wygnał apostoła Jana na wyspę Patmos.
 - 96 rok n.e. – ostatnia księga Biblii (Objawienie św. Jana) napisana na Patmos.
- Każdy apostoł poza św. Janem został poddany egzekucji.
 - św. Jakub – ścięty przez Heroda Agryppę I,
 - św. Piotr – ukrzyżowany do góry nogami,
 - św. Paweł – ścięty przez Nerona w Rzymie,
 - św. Andrzej – ukrzyżowany przez rzymskiego zarządcę,
 - św. Filip – ukamienowany,
 - św. Natanael – spalony na stosie lub ścięty,
 - św. Tomasz – zadźgany włóczniami w Indiach,
 - św. Mateusz – spalony na stosie lub ścięty,
 - św. Jakub Młodszy – ukamienowany,
 - św. Szymon Zelota – przepiłowany na kawałki,
 - św. Juda Tadeusz – ukrzyżowany, zabity siekierą lub ukamienowany,
 - św. Jan – wygnany na Patmos, gdzie mieszkał w jaskini.

2) Rozpocznij lekcję

Przygoda numer 87: Druga podróż misyjna św. Pawła

1. Co św. Paweł kazał zrobić strażnikowi więziennemu w Filipi?
2. Przeczytajcie Dz 16:31.
3. Wiara w Pana Jezusa jest jedyną drogą do nieba.
4. Podziękujcie Jezusowi, że On jest drogą, prawdą i życiem.

Przygoda numer 88: Trzecia podróż misyjna św. Pawła

1. Z czego słynął Efez?
2. Przeczytajcie Dz 19:19.
3. Bóg nie chce, aby wierzący ludzie byli zaangażowani w bałwochwalstwo.
4. Módl się, aby wierzący uwielbiali tylko Pana Jezusa Chrystusa.

Przygoda numer 89: Święty Paweł przed rzymskimi sądami

1. Co św. Paweł powiedział Agryppie?
2. Przeczytajcie Dz 26:18.
3. Święty Paweł stał się wierzącym przez wiarę.
4. Módl się, by być w stanie dać świadectwo przed kimkolwiek.

3) Wyłóż lekcję

Pod koniec życia apostołów wielu z nich poważnie martwiło się tym, że fałszywi nauczyciele już nauczali w Kościele.

Dlaczego fałszywi nauczyciele chcieli wejść do Kościoła i zmienić jego doktrynę?

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie:
**Pytaj, czytaj,
rozmawiaj, módl się**

Dobra strategia utrwalająca materiał z poprzednich trzech lekcji skupia się na czterech głównych elementach:

1. Zadaj pytanie.
2. Czytaj Biblię.
3. Rozmawiaj o tym.
4. Módl się do Boga.

Opowiedz historię

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Wiara

Poproś uczniów, żeby powiedzieli, co oznacza pojęcie „wiera”. Mogą używać własnych słów. Poproś dzieci, żeby zapisały lub opowiedziały sobie nawzajem, czym jest wiara. Czy dzieci są w stanie powiedzieć nauczycielowi i sobie nawzajem, co apostołowie nazywali „wiarą”?

„Wiara” była kluczowym pojęciem we wczesnym nauczaniu Kościoła. „Wiara” oznaczała najistotniejsze nauczania Jezusa i apostołów skupione wokół tego, kim jest Jezus i co osiągnął przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Wielu apostołów było zmartwionych tym, że fałszywi nauczyciele wkradali się do Kościoła ze swoimi fałszywymi doktrynami. Kościół rósł tak szybko i tak wiele rzeczy działo się w całym chrześcijańskim świecie, że fałszywi nauczyciele z łatwością zdobywali wysoki status w Kościele.

Święty Juda był bratem Jezusa. Pisał o fałszywych nauczycielach, kiedy mówił, że wierzący powinni „walczyć” albo gorliwie zabiegać o wiarę, która została już raz przekazana wierzącym. Święty Juda troszczył się o wiarę. Wiara oznaczała najistotniejsze nauczania Jezusa i apostołów skupione wokół tego, kim jest Jezus i co osiągnął przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Juda mówił wierzącym, aby ciężko pracowali oraz gorliwie zabiegali o tę prawdę. Bał się, że fałszywi nauczyciele mogliby przyjść, a wierzący po prostu przyjąłby ich nieprawdziwe nauczania, w żaden sposób im się nie przeciwstawiając.

Jedna grupa fałszywych nauczycieli mówiła, że Bóg jest daleki i odseparowany od rodzaju ludzkiego. To z pewnością nie było prawdą. Bóg nie jest daleki lub zdystansowany w stosunku do ludzi. On chce mieć osobistą relację z każdym człowiekiem.

Jedna grupa mówiła, że świat materialny jest zły, a świat duchowy dobry. Ta grupa też się myliła. Nie ma niczego złego w świecie materialnym.

Inna grupa twierdziła, że ciało Jezusa nie było prawdziwym, fizycznym ciałem. Ta grupa bardzo się myliła. Pamiętaj, przebitą bok Jezusa krwawił. Normalnie też jadł. To musiało być prawdziwe ciało.

Były też inne grupy, które twierdziły, że mają swój kawałek prawdy. Apostołowie byli tym mocno zaniepokojeni. To dlatego tak ważne jest trzymanie się tylko wiary. Wiary prawdziwej, czyli najistotniejszych nauczania Jezusa i apostołów skupionych wokół tego, kim jest Jezus i co osiągnął przez swoją śmierć i zmartwychwstanie.

Apostoł Jan ujął to w następujący sposób: „Każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga”. Apostoł Paweł powiedział to tak: „On (Jezus) jest przed wszystkim i wszystko istnieje dzięki Niemu”. Apostoł Piotr powiedział to inaczej: „On (Jezus) nasze grzechy na swoim ciele poniósł na drzewo, abyśmy obumarli grzechom, żyli dla sprawiedliwości”.

- 1 J 4:2
- Kol 1:17
- 1 P 3:24

Werset do zapamiętania

Kol 1:19 – Ponieważ upodobał sobie Ojciec, aby w nim zamieszkała cała pełnia.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *Jesus, Thank you* zespołu Sovereign Grace Music.

Aktywność biblijna

Prawdziwe czy fałszywe?

Znajdź grafikę fałszywego banknotu. Przynieś na zajęcia kilka kopii oraz zdjęcie prawdziwego banknotu, ale nie pokazuj go od razu. Zapytaj uczniów: „Czy to prawdziwe banknoty, czy fałszywki?”. Pozwól dzieciom odpowiedzieć.

Jeśli uważają, że banknoty są fałszywe, poproś, żeby powiedziały czemu. Po kilku minutach pokaż im zdjęcie prawdziwego banknotu i poproś je, żeby porównały prawdziwy z fałszywym. Sprawdź, czy są w stanie wskazać różnice. Zapytaj: „Co ułatwia nam rozpoznanie fałszywki?”. Odpowiedź: „Zestawienie z prawdziwym banknotem”.

Paralela do nauczania: skąd możemy wiedzieć, co jest fałszywą nauką? (Przez zestawienie i porównanie z Bożym Słowem i prawdą).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Gra w klasy

Dużymi literami zapisz na kartkach frazy z wersetu do zapamiętania. Przyklej je na podłodze w przypadkowym układzie, jednak wystarczająco blisko siebie, aby kolejnych części wersetu można było osiągnąć w jednym kroku. Niech dzieci skaczą na słowa wersetu w odpowiedniej kolejności od początku do końca. Pozwól każdemu z nich przynajmniej raz wyskakać cały werset.

4) Analiza lekcji

Prawda/fałsz. (Jeśli zdanie jest fałszywe, wyjaśnij dlaczego).

1. Wczesny Kościół zawsze wiedział, kto jest fałszywym nauczycielem. (Fałsz. Fałszywi nauczyciele próbowali rozpowszechniać fałszywą doktrynę).
2. Juda nie był bratem Jezusa. (Fałsz. Był bratem Jezusa).
3. Kilku apostołów pisało o wierze. (Prawda)
4. „Wiara” oznacza prawdę o tym, kim jest Jezus i co osiągnął przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. (Prawda)
5. Wcześni chrześcijanie tak bardzo troszczyli się o „wiarę”, że byli gotowi oddać za nią życie. (Prawda)

5) Zastosowanie lekcji

Wymień dwie główne prawdy dotyczące wiary i przekaz je koledze.

1. Jezus jest Synem Bożym, który żył w ciele na ziemi.
2. Jezus Chrystus umarł za grzechy wszystkich ludzi. Przez Jego śmierć i zmartwychwstanie każdy może mieć życie wieczne.

Motyw opowieści: Wiara była bardzo ważna dla pierwszych chrześcijan.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające: Prawda czy fałsz?

Dzieci dobrze się bawią, odgadując, czy określone zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe. Możesz wymyślić dla dzieci kilka dodatkowych zdań od siebie.

Zastosuj lekcję. Aktywność:

Powtórz Historię wiary. Wyślij dzieci do domu z zadaniem, by powiedziały komuś, na czym polega wiara.

Przygoda numer 91

1 Tes 4:13-18 oraz J 14:1-3

Motyw opowieści: Jezus powróci po tych, którzy Mu uwierzyli.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- W 1 Liście do Tesaloniczan św. Paweł zapewniał, że adresaci jego listu nie doświadczą gniewu Boga (1 Tes 1:10; 5:9). Fakt bycia uratowanym od gniewu Boga jest pewny. Czas tego ratunku nie został jasno określony.
- Kościół w Tesalonikach właśnie został założony i przeżywał ataki za to, w co wierzył.
- Święty Paweł odpowiadał na troski ludzi w Kościele: nie chciał, żeby trwali w niewiedzy. Z pewnością Bóg chciał, aby ci wierzący wiedzieli, co stanie się z ich bliskimi.
- Nie ma absolutnie żadnej nadziei dla tych, którzy nie są wierzącymi. Jest jednak ogromna nadzieja dla tych, którzy wierzą. Wierzący mają wręcz zachęcać siebie nawzajem błogosławioną nadzieją, że pewnego dnia ci z nas, którzy znają Chrystusa, będą z Nim w niebie.
- „Tych, którzy zasnęli” nie naucza o półświadomym odejściu. Sen jest tu opisem śmierci.
- Piszący Nowy Testament pod natchnieniem Ducha Świętego uważali powtórne przyjście Chrystusa za bardzo ważną prawdę. Jest ono wspomniane 318 razy w 260 rozdziałach Nowego Testamentu; średnio raz na każde dwadzieścia pięć wersetów.
- Kiedy Pan powróci, wyda głośny rozkaz przy wtórze trąb. Ci, którzy umarli w Chrystusie, powstaną najpierw; ci, którzy żyją, będą następni.

2) Rozpocznij lekcję

Przypomnij grupie, że uczycie się ciągle o tej samej, spójnej opowieści biblijnej. Jest wiele wątków i pomniejszych historii w Biblii, ale wszystkie one są związane z większą opowieścią i tematem przewodnim Biblii. To opowieść o nadziei. Żeby pomóc twojej grupie poznać tę opowieść i połączyć wszystkie poprzednie lekcje w całość, powtórzmy przerobione lekcje. Zapytaj: „**Jakie są główne wydarzenia w Biblii, o których uczyliśmy się do tej pory?**”

- Bóg istniał od zawsze i ma ogromną moc. On stworzył ziemię i wszystko, co jest na niej.
- Lucyfer, czyli Szatan, zwiódł Adama i Ewę. Oni zgrzeszyli.
- Bóg oszczędził Noego i jego rodzinę, ponieważ Noe był sprawiedliwy.
- Bóg dał szczególne obietnice Abrahamowi.
- Jakub zmagał się z aniołem Bożym i otrzymał nowe imię: Izrael.
- Bóg wyprowadził Izraelitów z Egiptu.
- Bóg ustanowił prawo moralne, Dziesięć przykazań.
- Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia pośle kogoś, kto będzie królem na zawsze.
- Izrael i Juda na wygnaniu w Asyrii i Babilonie.
- Żydzi powrócili z wygnania, aby odbudować świątynię i mury miasta.
- Pomiędzy Starym a Nowym Testamentem wiele się zmieniło.
- Narodził się Jezus.
- Wczesne wydarzenia w życiu Jezusa naznaczyły Go jako szczególną osobę.
- Jezus wybrał dwunastu mężczyzn, aby byli Jego oddanymi naśladowcami.
- Jezus pokazał swoją wielką moc i panowanie nad burzą i demonami.
- Jezus wjechał do Jeruzalem w okrzykach tłumu wielbiącego Boga.
- Judasz zdradził Jezusa.
- Jezus umarł, został pogrzebany i zmartwychwstał.
- Jezus ukazał się wielu ludziom.
- Jezus wstąpił do nieba.
- Kościół rośnie i głosi Jego przesłanie.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie: Główne wydarzenia

Powtarzanie jest istotną częścią nauki. Przedstawiona lista zawiera dziewiętnaście wydarzeń. Zapisz każde wydarzenie na kartce i poproś dzieci o ułożenie ich w odpowiedniej kolejności. Pozwól im pracować razem w małych grupach po dwie lub trzy osoby. Zmierz czas potrzebny każdej z drużyn na ułożenie wydarzeń w kolejności. Najszybsza grupa otrzymuje nagrodę.

3) Wyłóż lekcję

Ta seria lekcji nazywa się 99 Przygód w Wielkiej Historii Biblii. Co przynosi ci prawdziwą nadzieję? Jakaś osoba? Jakaś rzecz? Jakaś gra?

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Zanim Jezus opuścił ziemię, obiecał, że wróci. Mówił, że przygotuje wspaniałe miejsce w niebie, w którym będą mieszkać wierzący. Co więcej, to szczególne miejsce będzie trwało wiecznie.

Dawno temu pewni ludzie w północnej Grecji bardzo się tym zmartwili. Zastanawiali się, co stanie się z wierzącymi po śmierci. Dokąd pójdą? Co będą robić? Takie były niektóre ich zmartwienia. Święty Paweł powiedział im też, że umarli w Chrystusie powstaną jako pierwsi.

A stanie się to tak. Jezus już poszedł do nieba. Pewnego dnia powróci po wierzących tak, jak to zapowiedział. Wiemy to, ponieważ On nigdy nie kłamie, zawsze mówi prawdę. On dotrzyma słowa. Odgłos trąb będzie sygnalizował Jego przyjście. Kiedy powróci, zbierze wszystkich wierzących. Umarli w Chrystusie powstaną najpierw, a potem my, którzy jeszcze żyjemy, do nich dołączymy. Potem wszyscy razem zawsze będziemy z Panem. Nie będzie żadnych etapów „pomiędzy”. Wierzący będą albo tu, na ziemi, albo z Panem, w niebie.

Powinno to być ogromną nadzieją dla wszystkich wierzących. Czasami nazywa się to nawet „błogosławioną nadzieją”. To oznacza, że jest nadzieja, która jest radosna. Nie będzie żadnych łez. Nie będzie żadnego bólu. Nie będzie żadnej choroby. Nie będzie już nawet żadnej śmierci. Śmierć zniknie na zawsze. Pamiętaj, jak mówiliśmy o „niszczycielu Szatana”? To Ten, który zmiażdżył głowę starego węża, Szatana. Jezus zrobił to, aby wierzący nie mieli już żadnego powodu do smutku. To będzie wspaniałe miejsce szczęścia!

Już blisko 2000 lat wierzący czekają i mają nadzieję na powrót Jezusa. Wielu myślało, że powróci szybciej. Ale to, że jak dotąd nie przyszedł, nie oznacza, że nie powróci. Kiedy On zdecyduje przyjść, będzie to wspaniały dzień. Każdy, kto ma tę nadzieję w Chrystusie, jest szczęśliwy i lub błogosławiony.

Wierzący na zawsze zamieszka z Jezusem. On da wierzącym ciała, które nie będą się starzeć i niszczyć. On da wierzącym ciała, które nie podlegają śmierci. On transformuje nasze ziemskie ciała, by były jak Jego uwielbione ciało. Cóż za radosna nadzieja!

**Opowiedz historię.
Aktywność:
Dwa pogrzeby**

Zadaj klasie następujące pytania na koniec opowiadania historii. Jakie słowa opisują osobę, która umarła i która nie ma nadziei? A jakie słowa opisałyby osobę, która zmarła z wielką nadzieją?

Werset do zapamiętania

J 14:3 – A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, żebyście, gdzie ja jestem, i wy byli.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Do tej lekcji proponujemy *There is a hope* zespołu Keswick.

Aktywność biblijna

Czy zdarzyło ci się być w domu, podczas gdy twoi rodzice byli w pracy lub wyszli gdzieś na kilka godzin? Wyobraźmy sobie, że jesteś w domu w sobotnie popołudnie, a twoja mama dała ci kilka zadań do wykonania, podczas kiedy nie będzie jej w domu. (Stwórzcie listę zadań odpowiednią dla wieku dzieci w klasie). Powiedziała też, że masz wykonać wszystkie te zadania, zanim wolno ci grać w gry, oglądać telewizję, czytać książki czy cokolwiek innego. Wiesz, że nie będzie jej CAŁE popołudnie, bo ma do zrobienia duże zakupy i planuje też odwiedzić na chwilę twoją babcię. Myślisz: „Jest program telewizyjny, który naprawdę chcę zobaczyć i jeśli spróbuję wykonać WSZYSTKIE te zadania najpierw, to nie zdążę go obejrzeć. Mogłbym wykonać niektóre z zadań, zanim rozpocznie się program, a kiedy się kończy, wykonać resztę zadań”. Tak więc, mimo że twoja mama dała ci bardzo konkretne wytyczne, stwierdzasz, że ty wiesz lepiej i wykonujesz jedno zadanie, po czym zasiadasz przed telewizorem. Program trwa godzinę, więc powinieneś mieć jeszcze dużo czasu, zanim wróci twoja mama. Nagle, w połowie programu, słyszysz klucz w zamku drzwi i widzisz, jak do domu wchodzi twoja mama! O nie! Siedzisz przed telewizorem, a większość twoich zadań nie jest jeszcze zrobiona! Wyobraź sobie zdziwienie i zawód na twarzy twojej mamy, kiedy widzi, że jej nie posłuchałeś. Potem wyobraź sobie twoje zaskoczenie i zawód, kiedy słyszysz, jak mówi: „Tak bardzo mi przykro, że nie posłuchałeś mnie i nie wykonałeś swoich zadań. Tak mi przykro, że nie będziesz mógł spędzić reszty dnia u swojego najlepszego przyjaciela w domu”. Co?! O tym nie wiedziałem! „Wiem, że nie wiedziałeś – mówi twoja mama. – Spotkałam jego mamę w sklepie i zaprosili cię do siebie. Mają dzisiaj przyjęcie. Powiedziałam jej, że zaraz wrócę do domu i cię przywiozę, a potem pojedę do babci. Ale skoro wybrałeś nieposłuszeństwo, będziesz musiał zostać w domu i dokończyć swoje zadania”.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie utrwalające werset: Naokoło

Poproś dzieci, aby usiadły w kółku i włączyły muzykę. Podczas gdy gra muzyka, dzieci podają sobie nawzajem fragment wersetu do zapamiętania na kartce. Kiedy muzyka się zatrzymuje, ktokolwiek trzyma aktualnie kartkę, próbuje powtórzyć wypisaną na niej frazę z pamięci. Powtarzając zatrzymywanie muzyki, aż wszystkie części wersetu będą zapamiętane. Następnie zrób to samo z całym wersem do zapamiętania.

4) Analiza lekcji

Podziel klasę na dwie drużyny. Daj im minutę na zapisanie jak największej liczby zdań na temat powtórnego przyjścia Jezusa po wierzących. Oto kilka możliwości:

- Zanim Jezus opuścił ziemię, obiecał, że przyjdzie znów.
- Pewnego dnia Jezus powróci po wierzących, tak jak zapowiedział.
- Odgłos trąb będzie sygnalizował powrót Jezusa.
- Już blisko 2000 lat wierzący czekają i mają nadzieję na powrót Jezusa.
- Wieczne miejsce wierzącego będzie przy Jezusie.
- To radosna nadzieja wiedzieć, że Jezus ma dla nas miejsce w niebie, gdzie będziemy z Nim cały czas.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie powtórzeniowe: Jednominutowa lista

Daj każdej z drużyn minutę na zapisanie jak największej liczby zdań na temat faktów, o których słyszeli podczas dzisiejszej lekcji. Po minucie porównaj listy i policz kto spisał więcej faktów. Upewnij się, że dzieci wiedzą, że liczą się tylko fakty.

5) Zastosowanie lekcji

„Błogosławiona nadzieja” powinna wzbudzić w każdym chęć zajrzenia w głąb siebie. Powinna sprawić, że myślimy, że Jezus mógłby powrócić dzisiaj.

Jaka jest jedna rzecz, którą mógłbyś poświęcić, gdybyś wiedział, że Jezus powróci dzisiaj?

**Motyw opowieści: Jezus powróci po tych,
którzy Mu uwierzyli.**

Przygoda numer 92

Rz 14:10-12; 1 Kor 3:15; 2 Kor 5:10

Motyw opowieści: Wierzący zostaną rozliczeni i wynagrodzeni za wierną służbę.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Po powrocie Jezusa na ziemię i przed jego powrotem jako króla Jezus dokona rozliczenia z życia tych, którzy mu zaufali, oraz ich wynagrodzi.
- Osoby szczerze wierzące w Jezusa nie staną przed potępiającym sądem, ale całość ich życia zostanie poddana ocenie.
- Każdy szczerze wierzący chrześcijanin stanie przed sędziowskim tronem Chrystusa, aby zdać sprawę ze swojego życia. Nagrody zostaną podarowane tym, których życie zostanie pozytywnie ocenione na podstawie gruntownej analizy przez Boga. Niektórzy słabi w wierze chrześcijanie nie otrzymają żadnej nagrody.
- Istnieje popularny motyw „Wielkiego dnia sądu”, kiedy to wierzący i niewierzący staną wspólnie przed Bożym tronem, oczekując Jego decyzji odnośnie do ich losu na wieczność. Taki pogląd jednak jest wyrazem niezrozumienia różnic między sądem nad wierzącymi i niewierzącymi.
- W 1 Liście do Koryntian Paweł pisze o czasie rozliczenia w odniesieniu do chrześcijańskich nauczycieli (1 Kor 3:12-15), w drugim zaś liście (2 Kor 5:10) rozciąga fakt owego czasu także na pozostałych chrześcijan, zasadniczo ten sam temat porusza w swoim liście do Kościoła w Rzymie (Rz 14:12).
- Przedmiotem czasu rozliczenia nie będzie samo zbawienie, ponieważ wierzący zostali ocaleni jedynie poprzez łaskę (Ef 2:8-9).
- Dobre dzieła otrzymają pochwałę od Boga (1 Kor 4:5 oraz Ef 6:8). Czyny bezwartościowe spotkają się z naganą (1 Kor 3:15 oraz Kol 3:25).

2) Rozpocznij lekcję

Przygotuj tablicę punktacyjną do wglądu prezentującą się w następujący sposób:

Oś czasu	Motyw opowieści	Piosenki	Wersety do zapamiętania
----------	-----------------	----------	-------------------------

100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
-------------	-------------	-------------	-------------

100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
-------------	-------------	-------------	-------------

100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
-------------	-------------	-------------	-------------

100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
-------------	-------------	-------------	-------------

100 punktów	200 punktów	300 punktów	400 punktów
-------------	-------------	-------------	-------------

W nawiązaniu do każdej z ostatnich dziesięciu lekcji pozwól dzieciom określić dla każdej lekcji: oś czasu (100 punktów), motyw opowieści (200 punktów), piosenkę (300 punktów) oraz wers do zapamiętania (400 punktów).

Dla zwycięskiej drużyny przygotuj nagrodę. Współzawodnictwo jest dla dzieci dobrą zabawą, zatem postaraj się zaangażować je wszystkie w odpowiedni sposób. W zależności od wielkości grupy określ limit odpowiedzi do jednej lub dwóch na każde dziecko; w innym wypadku kilkoro dzieci odpowie na wszystkie pytania.

W sumie do przyznania jest 10 000 punktów, po 1000 dla każdej lekcji (100 za okres, 200 za fabułę, 300 za pieśń i 400 za werset do zapamiętania).

3) Wyłóż lekcję

Wyobraź sobie, że masz kochającego ojca i kochającą matkę. Zrobiłeś właśnie coś, co ich zawiodło. Jaka będzie ich odpowiedź?

1. Skarcą twoje postępowanie z miłością.
2. Wydziedziczą cię z rodziny i zakazą powrotu do domu.

W trakcie dzisiejszej lekcji rozważymy to, jak nasz kochający Ojciec w niebie rozlicza nasze zachowanie, jeśli należymy do Jego rodziny.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Rozpocznij lekcję
Ćwiczenie:
Zagadki biblijne

Podziel klasę po równo na dwie drużyny. Zespoły mogą być podzielone na zasadzie:

1. dzieci, które mają na sobie coś czerwonego lub niebieskiego,
2. wszyscy inni.

Podziel zespoły po równo. Gra się odbędzie pod koniec lekcji.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Jako chłopiec zostałem wychowany w domu przez dwoje kochających rodziców. Zawsze o mnie dbali. Pracowali ciężko i kochali mnie mocno.

Pewnego razu postanowiłem nie być im posłuszny. Zamiast pójść do szkoły poszedłem grać w gry z moimi przyjaciółmi. Moi rodzice myśleli, że jestem w szkole, ponieważ rano włożyłem szkolny mundur i wyszedłem z domu, udając, że zmierzam do szkoły. Cały ten dzień z kolegami upłynął nam radośnie na graniu, wszyscy zignorowaliśmy lekcje w szkole. Nie wiedzieliśmy tylko, że wychowawca wezwał naszych rodziców, aby zapytać ich, czemu byliśmy nieobecni na zajęciach. Wróciłem do domu normalnie, o tej samej porze, o której zawsze wracam ze szkoły. Rodzice zapytali mnie, jak było w szkole. Odpowiedziałem, że dobrze, nie mając pojęcia, że oni już wiedzą, że dziś mnie w niej nie było. Usiedli obok i wyjawili mi, że wszystkiego się dowiedzieli, po czym ponownie zapytali, jak było w szkole. Musiałem wtedy odpowiadać szczerze, powiedziałem im, że zamiast iść do szkoły poszedłem pograć. Cóż, rodzicom niezbyt się to spodobało, dali mi szlaban na granie z kolegami na następne dwa tygodnie, mając nadzieję, że wyciągnę z tego nauczkę. Szkoła w tym wszystkim była ważna, ale jeszcze ważniejsze było powiedzenie prawdy.

Tego dnia zawiodłem moich rodziców. Okłamałem ich, próbując ukryć przed nimi nasz „dzień zabawy i grania”. Przyznałem im rację w tym, że zrobiłem źle, i wyznałem, że nie chcę już tak się zachowywać. Moi rodzice oczywiście nadal mnie kochają, nie wyrzucili mnie z domu.

Tak właśnie postępuje niebiański Ojciec ze swoimi dziećmi. Człowiek wierzący jest nagradzany za dobre uczynki, których dokonuje na co dzień, ale też karcony za swoje złe występki. Ojciec nigdy nie wyrzuca wierzącego ze swojej rodziny, nigdy! Gdy wierzący, stojąc przed Bożym sądem, zdaje sprawę ze swoich czynów, których dokonał w życiu, może mieć pełne zaufanie, że niebiański sędzia wyda sprawiedliwy wyrok i dokona uczciwego rozliczenia. Nigdy nie wyśle on prawdziwie wierzącego człowieka do piekła, odda także każdemu wierzącemu nagrodę według jego dobrych uczynków. Tak właśnie niebiański Ojciec traktuje swoje dzieci.

Opowiedz historię. Aktywność: Monolog

Zamiast tej historii możesz opowiedzieć swoją własną. Celem jest pomóc dzieciom zobaczyć, że Ojciec niebiański nie osądza ani nie potępia wierzącego.

Werset do zapamiętania

2 Kor 5:10 – Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za to, co czynił w ciele, według tego, co czynił, czy dobro, czy zło.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Gdy Bóg sędzi, zna każdą jedną rzecz, która się wydarzyła, niezależnie od tego, co ludziom się wydaje. Nikt nie będzie w stanie go oszukać ani przekonać o swojej niewinności. Poproś dzieci, aby zastanowiły się o swoich „niebiańskich sprawozdaniach”. Niech oceniają samych siebie w kwestiach, które są ważne dla Boga. Jeśli widzicie, że w pewnych z nich nie miewacie się dobrze, tak jak powinniście, teraz właśnie jest czas, aby dokonać zmian i poprawy, zanim „niebiańskie sprawozdanie” zostanie spisane.

1. Dzielenie się Dobrą Nowiną Ewangelii (1 Tes 2:19-20).
2. Bycie wiernym i ufnym wobec Boga (robiąc to, co słuszne), nawet jeśli inni was wyśmiewają (1 Kor 9:24-25).
3. Nauczanie innych Biblii: może być to coś bardzo prostego, jak np. podzielenie się tym, czego się dowiedzieliście, a w przyszłości może zostanie pastorem albo nauczycielem (1 P 5:1-4).
4. Unikanie pokus i wybieranie dróg Bożych (Jk 1:12).

Jeśli masz czas, możesz wykonać prostą koronę.

Wskazówki dla nauczyciela

Pamięć Ćwiczenie z wersem: Głuchy telefon

Naucz tego wersetu, używając gry „Głuchy telefon”. Poproś klasę, by ustawiła się w rzędzie, a następnie szepnij pierwszej osobie fragment wersetu, niech powtórzy frazę następnej osobie. Róbcie to tak długo, aż wszyscy powtórzą pierwszy fragment. Następnie wykonaj to samo z drugą i trzecią częścią, i tak dalej, aż dzieci zapamiętają werset.

Ćwiczenie biblijne: Niebiańskie świadectwo

Kiedy chodzisz do szkoły, otrzymujesz świadectwo na koniec roku. Kiedy dotrzemy do nieba, ci, którzy wierzący będą oceniani w podobny sposób, otrzymując nagrody za dobre rzeczy lub tracąc nagrody za złe rzeczy.

4) Analiza lekcji

- Pytanie za 100 punktów: Czy wierzący kiedykolwiek zostanie potępiony? (Nie)
- Pytanie za 200 punktów: Czy wierzący będzie rozliczony przez Chrystusa? (Tak)
- Pytanie za 300 punktów: Czy wierzący i niewierzący będą sądzeni w tym samym czasie? (Nie)
- Pytanie za 400 punktów: Jak Bóg będzie rozliczał wierzącego? (Miłosierdzie i uczciwie)
- Pytanie bonusowe warte 500 punktów! Jaki jest główny temat całej tej lekcji? (Wierzący będą rozliczeni i wynagrodzeni za wierną służbę).

Wskazówki dla nauczyciela

**Powtórz lekcję
Ćwiczenie:
Zagadki biblijne**

To ćwiczenie powtórkowe jest kontynuacją gry z początku lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Nagrody za wierną służbę wobec Ojca w niebie otrzymają jedynie osoby wierzące. Nie ma zaś żadnego potępienia dla tych, którzy żyją w Chrystusie. Ale być może jest w tej szkółce dziecko, które pozostaje poza wiarą w Chrystusa i nie zostanie ocenione w ten sposób. Zostanie osądzone i skazane. Czy ta osoba chciałaby teraz zostać chrześcijaninem?

Ci, którzy są naprawdę wierzący, muszą pokazywać swojemu Ojcu, że kochają Go i oddają Mu cześć każdego dnia.

Motyw opowieści: Wierzący zostaną rozliczeni i wynagrodzeni za wierną służbę.

Przygoda numer 93

**Dn 9:24-27; Mt 24:15-21;
Obj 6-19**

Motyw opowieści: Siedem lat ucisku przyjdzie na ziemię.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Sąd Boży nad ludem żydowskim nie będzie kompletny, dopóki nie nastanie w przyszłości siedem lat ucisku.
- Największym widocznym znakiem podczas ucisku będzie obrzydliwość czyniąca spustoszenie, która była zapowiedziana przez proroka Daniela (9:27). Odnosi się to do zakłócenia kultu żydowskiego, który będzie przywrócony podczas ucisku.
- Dn 9:26 mówi o śmierci Mesjasza; zostanie on zabity przez jego własny lud. Jego wieczne panowanie na ziemi przyjdzie później.
- Siedemdziesiąt tygodni Daniela będzie trwać, zanim Jezus Chrystus powróci na ziemię. Jezus uprzedził, że będzie to czas wielkiej niedoli nazwany też czasem wielkiego ucisku.
- Czternaście rozdziałów księgi Objawienia św. Jana (Apokalipsy) zawiera kilka przerażających szczegółów na temat wypełniania się siedemdziesięciu tygodni Daniela.
- W mowie na temat czasów ostatecznych (Mt 24-25), którą Jezus wygłosił na krótko przed swoim ukrzyżowaniem, szczegółowo omawia czas wypełnienia siedemdziesięciu tygodni.
- Daniel został przesiedlony do Babilonu podczas siedemdziesięcioletniego wygnania, będącego czasem kary Bożej względem ludu żydowskim. Daniel modlił się, gdy nagle Anioł przyszedł do niego z wizją o siedemdziesięciu tygodniach i wyjaśnił Boży plan odnośnie do przyszłości ludu Bożego.
- Podczas ucisku antychryst ustanowi podobiznę samego siebie dla każdego, aby oddawano jej cześć, co uczyni kult w świątyni ohydny.

2) Rozpocznij lekcję

Zbierz wszystkie piosenki użyte do tej pory w 99 *Przygodach w Wielkiej Historii Biblii* i odtwórz kilka z nich. Niech grupa zaśpiewa piosenki wykorzystane w poprzednich lekcjach.

Po odtworzeniu kilku piosenek, zagrajcie w „Jaka to melodia?”. Podczas zabawy uczniowie będą starali się dopasować odpowiedni tytuł oraz przygodę biblijną, do której najlepiej pasuje określony utwór. Nauczyciel powinien być ekstremalnie wyrozumiały i zachęcający, kiedy ktoś z grupy udziela odpowiedzi.

Celem tego ćwiczenia jest skojarzenie przez dzieci znanych im już utworów muzycznych z wydarzeniami w Biblii, o których się uczyliśmy. Pozostań skupiony na tym podstawowym celu.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe: Jaka to melodia?

Odtwórz piosenki, których klasa nauczyla się w trakcie poprzednich biblijnych przygód. Dzieci powinny odgadnąć, które przygody w Historii biblijnej pasują do piosenki, która jest grana lub śpiewana. Jeśli czas na to pozwoli, nauczyciel możesz również zapytać, czy są jakieś frazy lub słowa w piosence, których dzieci nie rozumieją.

3) Wyłóż lekcję

Szatan ma moc, ale nie posiada jej tyle, ile ma Bóg. W dzisiejszej lekcji zobaczymy, że Szatan rozpocznie bardzo niepokojący czas na ziemi.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Był bardzo pośpenny dzień, gdy to wszystko się wydarzyło. Było co prawda wiele tragicznych dni, ale gdy nowy władca doszedł do władzy, zwrócił na siebie uwagę własnego kraju i całego świata, zdobywał coraz więcej mocy, aż w końcu większość rządów świata była gotowa poddać się pod jego kontrolę. Nie wszyscy to przeczuwali, ale jego władza rozrastała się na cały świat.

Na początku wszystko zapowiadało się dobrze, przez krótką chwilę panował pokój. Gdy to wszystko się zaczęło, wszedł do świątyni w Jerozolimie i ogłosił, że nie tylko cały świat znajduje się pod jego władzą, ale wszyscy powinni oddawać mu cześć. Był on dokładnym przeciwieństwem Jezusa Chrystusa... został nawet ogłoszony antychrystem.

Rozpoczął wojnę przeciwko tym, którzy czcili Chrystusa; jego zwolennicy z całego świata sprawili, że stało się to bardzo trudne dla wierzących, a wielu z nich zostało skazanych na śmierć. W połowie trwania jego przymierza z ludzkością ponownie wszedł do świątyni żydowskiej, co prorok Daniel nazwał „ohydą spustoszenia”. Daniel przepowiedział, że przez te siedem lat będą mieć miejsce nieporównywalny ucisk i udręka. Na krótko zanim Jezus zawisł na krzyżu, mówił wiele o tym czasie ucisku.

Jan poświęcił połowę swojej księgi Objawienia temu właśnie siedmioletniemu okresowi. Wydawało się, że nie ma nadziei, a czas końca jest bliski. Pomimo pozornego sukcesu tego władcy jego panowanie miało być krótkotrwałe; był jednak potworem, który uczynił sprawy tak złymi, że wielu ludzi chciało uciec na wzgórze, aby się przed nim ukryć.

Opowiedz historię. Aktywność: Oszustwo

Wybierz kogoś do odgrywania roli oszusta. Zapytaj: „**Co robią oszuści?**”. **Co robiłaby osoba, która próbuje zająć miejsce Jezusa Chrystusa?**”. Opowiedz o takich przykładach oszustwa jak fałszowanie pieniędzy, lub imitacja produktów żywnościowych.

Werset do zapamiętania

2 Tes 2:4 – Który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co się nazywa Bogiem lub co jest przedmiotem czci, tak że zasiądzie w świątyni Boga jako Bóg, podając się za Boga.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Prawda czy fałsz? Przynieś różne przedmioty, jedno autentyczne, a drugie w formie fałszywej ich kopii. Zaprezentuj klasie. Na przykład prawdziwy kwiatek oraz jego sztuczny odpowiednik; prawdziwy oraz plastikowy owoc. Użyj swojej wyobraźni, aby wymyślić inne podobne przykłady, np. podrobiony banknot.

Następnie zademonstruj wszystkie przedmioty klasie. Niech wskażą, który z nich jest prawdziwy, a który fałszywy. Czy wiedziałeś, że ludzie, którzy są szkoleni, aby rozpoznawać fałszywe banknoty, nie przechodzą szkolenia na temat wyglądu fałszywek? Wyuczani są na temat rzeczywistych banknotów na tyle, że jednocześnie rozpoznanie podrobionych jest dla nich łatwe. Tak samo działa to współcześnie. Istnieje wiele fałszywych rzeczy, o których wszyscy mówią, że są one prawdziwe. Musimy spędzić dużo czasu na czytaniu i studiowaniu Biblii, tak że kiedy pojawi się fałszywa idea lub osoba, będziemy mogli porównać to, co mówią, z prawdą, którą znajdujemy w Słowie Bożym.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werset.

Aktywność: Graffiti

Graffiti może również pomóc dzieciom nauczyć się wersetu. Napisz każde słowo tego wersetu na osobnym kawałku papieru. Następnie poproś dzieci, by ułożyły słowa w kolejności w grupach po dwoje lub troje. Kiedy każda grupa będzie mogła ułożyć werset we właściwej kolejności, prawdopodobnie oznaczać to będzie, że dzieci nauczyły się wersetu.

4) Analiza lekcji

Powtórkę lekcji przeprowadźcie w małych grupach. Jakie jest siedem głównych faktów wynikających z tej lekcji? Niech jeden dorosły dołączy do każdej z mniejszych grup dzieci, ale jednocześnie pomaga uczniom tylko wtedy, gdy jest to konieczne.

- Jeden przywódca będzie zdobywał coraz większą władzę.
- Czas kryzysu wywołany przez jego rządy będzie większy niż kiedykolwiek.
- Prorok Daniel w 9 rozdziale księgi ogłaszał, że okres ten będzie nieporównywalny do wszystkich innych światowych kryzysów.
- Jezus opowiadał o czasie nieporównywalnego kryzysu apostołom podczas mowy o czasach ostatecznych (Mt 24, Mt 25).
- Jan poświęcił w spisywaniu Księgi Objawienia jej połowę tym wydarzeniom.
- Antychryst nie będzie jednak ostatecznym zwycięzcą i władcą świata.

5) Zastosowanie lekcji

Oszustwo jest znakiem rozpoznawczym diabła – Szatana we własnej osobie. Zawsze nim było. Dlatego wskażcie jedną albo dwie sytuacje, kiedy zachowaliście się nieuczciwie, oszukując albo nie wyjawiając całej prawdy. Kiedy wyznacie je, przyznajcie Bogu, że zachowaliście się źle, i podziękujcie Panu Jezusowi, że on jest prawdą.

**Motyw opowieści: Siedem lat ucisku
przyjdzie na ziemię.**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Powtórka lekcji
Ćwiczenie: Siedem
głównych faktów**

Podziel klasę na grupy składające się z dwóch lub trzech zawodników. Dzieci mają opowiedzieć sobie nawzajem o siedmiu głównych pomysłach z lekcji, które są wymienione po twojej lewej stronie. Pomóż młodszemu lub nieczytającym dzieciom.

Przygoda numer 94

Ap 19:11-19; Ap 20:1-6

Motyw opowieści: Jezus powróci na ziemię, aby królować razem z tymi, którzy w Niego wierzyli.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Doktryna ponownego przyjścia Chrystusa jest bardzo dobrze ugruntowana w Piśmie: Ps 2:1-9; 24:7-10; 96:10-13; 110; Iz 9:6-7; Jr 23:1-8; Ez 37:15-28; Dn 2:44-45; 7:13-14; Oz 3:4-5; Am 9:11-15; Mi 4:7; Za 2:10-12; 12; 14:1-9; Mt 19:28; 24:27-31; 25:6, 31-46; Mk 13:24-27; Łk 12:35-40; 17:24-37; 18:8; 21:25-28; Dz 1:10-11; 15:16-18; Rz 11:25-27; 2 Tes 2:8; 2 P 3:3-4; Jud 14-15; Obj 1:7-8; 2:25-28; 16:15; 22:20.
- Wydarzenia opisane w Obj 20 są chronologicznym opisem drugiego przyjścia Chrystusa w Obj 19 i obrazują literalne ziemskie królestwo rządzone przez Chrystusa przez następne 1000 lat.
- Pochwycenie Kościoła, które było omawiane w lekcji 92, nie jest tożsame z tym wydarzeniem. Żaden ze szczegółów powtórnego przyjścia nie jest taki sam, jak ten z pochwycenia, odnośnie do którego Chrystus nigdy nie powiedział, że przyjdzie na ziemię. To przypowieści na temat drugiego przyjścia właściwie przedstawiają Chrystusa, który faktycznie stawia stopy na ziemi i panuje z ziemi.
- Biały koń jest symbolem nadchodzącego triumfu, jego jeździec nazwany jest Wiernym i Prawdziwym, może być to jedynie Pan Jezus.
- Oczy Jezusa są jak płomienie ognia, co mówi nam, że nadchodzi, aby sądzić grzech. Wiele tytułów i koron, które nosi, znaczy, że ma On pełny autorytet ku temu.
- Gdy Chrystus powróci na ziemię, uwięzi Szatana na tysiąc lat tak, że nie będzie mógł już zwodzić narodów.
- Zostanie jednak uwolniony na krótki czas w trakcie panowania Chrystusa nad światem wraz z jego wiernymi.

2) Rozpocznij lekcję

Poproś dzieci, aby przypomniały, co mówią wersety przyporządkowane do odpowiednich zajęć:

- Przygoda 60: Łk 4:18
- Przygoda 61: Mk 4:40
- Przygoda 62: Łk 4:36
- Przygoda 63: J 10:28
- Przygoda 64: J 8:12
- Przygoda 65: Łk 15:10
- Przygoda 66: Mt 25:46
- Przygoda 67: J 11:25
- Przygoda 68: J 12:24
- Przygoda 69: Mt 24:24
- Przygoda 70: J 14:6
- Przygoda 71: Mt 26:56
- Przygoda 72: 1Kor 5:7
- Przygoda 73: 1P 3:18
- Przygoda 74: Łk 23:42
- Przygoda 75: Łk 24:6
- Przygoda 76: Łk 24:27
- Przygoda 77: Mt 28:19
- Przygoda 78: Dz 1:8
- Przygoda 79: Dz 2:38
- Przygoda 80: Dz 2:42
- Przygoda 81: Iz 53:7
- Przygoda 82: Dz 9:15
- Przygoda 83: Dz 10:43
- Przygoda 84: Dz 11:24
- Przygoda 85: Dz 13:47
- Przygoda 86: Dz 15:7
- Przygoda 87: Dz 16:31
- Przygoda 88: Dz 19:19
- Przygoda 89: Dz 26:18
- Przygoda 90: Kol 1:19
- Przygoda 91: Mt 16:18
- Przygoda 92: J 14:3
- Przygoda 93: 2 Kor 5:10
- Przygoda 94: 2 Tes 2:4

3) Wyłóż lekcję

Na poprzedniej lekcji opowiedzieliśmy o pewnym złym przywódcy, który w istocie był antychrystem i prawdziwym potworem. Zanim rozpoczniemy lekcję, powiedzcie, jaki według was powinien być mądry i doskonały przywódca oraz jakie działania go charakteryzują.

Wskazówki dla nauczyciela

Rozpocznij lekcję.

Ćwiczenie: Powtórka wersetów

Tutaj znajdziesz trzydzieści pięć ostatnich wersetów. Podziel dzieci na dwie drużyny i zobacz, który zespół może zacytować najwięcej wersetów. Punkty bonusowe powinny zostać przyznane, jeśli każda drużyna może wyrecytować więcej niż ostatnie trzydzieści pięć wersetów. Daj zespołom pięć minut do pracy razem. Możesz zapewniać pomoc.

Opowiedz historię

Antychryst ogłosił się bogiem, co sprawiło, że cały świat był zobowiązany oddawać mu cześć. Zakazał on żydom czczenia Boga w świątyni Jerozolimskiej. Pan Jezus nie mógł już dłużej spoglądać na tego oszusta.

Opuścił ponownie wspaniałości nieba, powracając na ziemię na pięknym białym rumaku, ubrany był w białą szatę, która była jakby nasączona krwią, a na niej napis: „Król królów i PAN Jezus Chrystus”. Miał jeszcze jedno wyjątkowe imię, którego nikt nie znał: nazywano go „Słowem Boga”. Jego oczy jakby płonęły ogniem, za Nim podążały miliony niebiańskich orszaków ubranych w białe szaty, a na głowie miał wspaniałą koronę. Widok króla królów oraz wszystkich Jego towarzyszy był naprawdę niezwykły.

Szykowała się wielka bitwa, „Słowo Boga” i miliony zastępów nieba przeciwko bestii, fałszywemu prorokowi oraz wszystkim, którzy go czcili.

Bestia oraz jej fałszywy prorok zostali pokonani i wrzuceni na wieczność do ognistego jeziora przez Słowo Boga, którego mieczem zostali całkowicie pokonani. Bitwa była wielkim pokazem Bożego gniewu nad tymi, którzy go odrzucili. Większość świata podążyła za bestią i jej fałszywym prorokiem, jednak ponownie Bóg okazał swoją suwerenność i potęgę. Światowi przywódcy sądzili, że mogą wybrać, za kim mogą podążyć i komu oddawać cześć. Kiedy nadszedł ten, który był „Słowem Boga”, bitwa okazała się rozstrzygająca. Wszyscy, którzy poszli za Szatanem, zostali pokonani.

Jezus wygrał bitwę, a Szatan stracił kontrolę nad całą swoją światową rebelią. Został wrzucony na zawsze do jeziora ognia. Wszyscy, którzy za nim poszli, w tym zła Bestia oraz jej fałszywy prorok, również zostali pokonani. Jezus Chrystus królował niepodzielnie i suwerennie, tak jak na początku stworzenia po tym, jak zwyciężył ponownie nad zwodzicielem, Szatanem.

Wskazówki dla nauczyciela

Opowiedz historię. Aktywność: Przyjście Jezusa Chrystusa

Poproś dzieci, aby podczas opowiadania tej historii przypomniały sobie:

- jak wygląda Jezus Chrystus,
- coś, co robi Jezus Chrystus,
- jedną rzecz związaną z Ostatnią bitwą.

Werset do zapamiętania

Obj 19:11 (UBG) – Potem zobaczyłem niebo otwarte, a oto koń biały, a ten, który na nim siedział, nazywa się Wiernym i Prawdziwym i w sprawiedliwości sędzi i walczy. Jego oczy były jak płomień ognia, a na jego głowie było wiele koron. I miał wypisane imię, którego nikt nie zna, tylko on sam.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Przed lekcją wykonaj trzy tabliczki z napisami.

Był rok 1815, Francja walczyła o dominację z resztą Europy. Doszło do bitwy między armią Napoleona i Wellingtona, która okazała się rozstrzygająca dla całej wojny. Sprzymierzone państwa europejskie walczyły o ziemię, które uznawały za własne. Bitwa była zacięta i długa; po drugiej stronie rzeki ludzie czekali na ostateczny wynik bitwy. Sygnał został nadany kodem przy pomocy błysków światła. Litery uzyskane ze świetlnego kodu oznaczały: „W-e-l-l-i-n-g-t-o-n”. (Niech pierwsze dziecko podniesie teraz swoją tabliczkę). Nadchodzi kolejny wyraz! „P-o-k-o-...” (Niech drugie dziecko podniesie swoją tabliczkę). Wkrótce gęsta mgła pokryła rzekę i reszta świateł nie była już dostrzegalna. Wszystko skończone, Napoleon przyjdzie zabrać nas do niewoli i nie ma nikogo, kto nas obroni! Ale chwila! Mgła opadła, a sygnał stał się znów widoczny: W-e-l-l-i-n-g-t-o-n. (Pierwsze dziecko podnosi tabliczkę). Nadchodzi kolejny wyraz!. „P-o-k-o-n-a-l” (Niech drugie dziecko podniesie swoją tabliczkę) „N-a-p-o-l-e-o-n-a” (Niech trzecie dziecko podniesie swoją tabliczkę). TAK!!! Wellington pokonał Napoleona! Całe znaczenie przekazu świateł zmieniło się, kiedy zobaczyli całą wiadomość! Na początku myśleli, że Wellington (ich generał) został pokonany przez Napoleona, ale wkrótce dowiedzieli się końcówki wiadomości: WYGRALI!

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werset.

Aktywność: Graffiti

Graffiti może również pomóc dzieciom nauczyć się wersetu. Napisz każde słowo tego wersetu na osobnym kawałku papieru. Następnie poproś dzieci, by ułożyły słowa w kolejności w grupach po dwoje lub troje. Kiedy każda grupa będzie mogła ułożyć werset we właściwej kolejności, prawdopodobnie oznaczać to będzie, że dzieci nauczyły się wersetu.

Ćwiczenie biblijne

Przed zajęciami przygotuj trzy kartki. Na pierwszej z nich napisz dużymi literami „Wellington (-a)”. Na drugiej napisz „pokonał”. Na trzeciej napisz „Napoleona”. Rozdaj kartki różnym dzieciom i poinstruuj je, kiedy powinny podnosić swoją kartkę.

4) Analiza lekcji

Niech dzieci streszczą lekcję w w maksymalnie dziesięciu wyrazach, używając własnych słów. Jakie są ich odpowiedzi? Gdy dzieci streszczą opowieść z tej lekcji, najpewniej powiedzą coś podobnego:

- Bestia i fałszywy prorok pokonani przez Jezusa.
- Szatan ostatecznie zniszczony.
- Kara jeziora ognia dla tych, którzy podążyli za Szatanem.
- Jezus Chrystus w bitwie okazał wielką siłę.
- Ci, którzy wierzą w Chrystusa, będą z Nim panować na zawsze.
- Jezus Chrystus jest Słowem Boga.
- Jezus jest wierny, prawdomówny i potężny.
- Szatan jest niewierny, zakłamany i ma ograniczoną moc.

5) Zastosowanie lekcji

Ci, którzy podążyli za Szatanem, zostali ostatecznie pokonani i wysłani do bardzo złego miejsca zwanego piekłem. Twoją decyzją jest, kogo będziesz naśladować i czcić. Czy pójdziesz za wiernym, prawdziwym i wszechmocnym, któremu oddasz cześć?

A może zdecydujesz się naśladować, czcić i być posłusznym niewiernemu zwodzicielowi zwanemu Szatanem? To twój wybór, kogo ty wybierzesz.

**Motyw opowieści: Jezus powróci na ziemię,
aby królować razem z tymi, którzy
w Niego wierzyli.**

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Przejrzyj
ćwiczenie z lekcji:
Uprość**

Uproszczenie może być przydatną grą dla dzieci. Daj każdemu dwu- lub trzyosobowemu zespołowi jedną lub dwie minuty na wybranie dziesięciu najważniejszych słów z tej lekcji.

Przygoda numer 95

Dn 2:44-45 oraz Obj 20:1-6

Motyw opowieści: Jezus będzie panował na ziemi przez 1000 lat.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Jeśli przyjmimy literalną metodę czytania Objawienia, rozdział 20 jest prosty do odczytania. Mimo to na przestrzeni lat wyłoniły się trzy różne interpretacje:
 1. Postmillenializm. Wedle tego poglądu 1000 lat reprezentuje triumf Ewangelii prowadzący do drugiego przyjścia Chrystusa, który nastąpi po tysiącleciu. Pogląd ten optymistycznie zakłada, że Chrystus będzie panował 1000 lat na ziemi poprzez misję Kościoła. Idea odrzucona z powodu powstających antychrześcijańskich ruchów w wiekach XX i XXI.
 2. Amillenializm. Pogląd ten podważa jakiekolwiek tysiącletnie panowanie Chrystusa na ziemi. Prowadzenie to odnosi się raczej do wiary tych, którzy zaufali Chrystusowi, bądź tych, którzy znajdują się w niebie. Oba poglądy, ten i wcześniejszy nie są dosłowne (Jud 14–15; Obj 2:25-28; 19:11-20:6).
 3. Premillenializm. Pogląd utrzymujący, że Obj 20 mówi o dokładnym tysiącletnim panowaniu Chrystusa, które będzie miało miejsce po powrocie. Drugie przyjście zapoczątkuje 1000 lat panowania. Nazwa wskazuje na to, że powrót Chrystusa na ziemię będzie mieć miejsce przed okresem jego tysiącletnich rządów. Na poparcie tego stanowiska możemy znaleźć wiele wersetów mówiących o dosłownych rządach sprawiedliwości na ziemi: Ps 2; 24; 72; 96; Iz 2; 9:6-7; 11-12; 63:1-6; 65-66; Jr 23:5-6; 30:8-11; Dn 2:44; 7:13-14; Oz 3:4-5; Am 9:11-15; Mi 4:1-8; Za 8:1-8; 14:1-9; Mt 19:28; 25:31-46; Dz 15:16-18; Rz 11:25-27; Jud 14–15; Obj 2:25-28; 19:11–20:6.
- Zmartwychwstanie Jezusa dało nadzieję, że powróci On na ziemię ustanowić obiecane królestwo.

2) Rozpocznij lekcję

Zastanówmy się nad wszystkimi lekcjami i uporządkujmy je.

1. Bóg jest bardzo mocny.

5. Życie w ogrodzie było pełne przyjemności.

10. Grzech wpłynął na Boże stworzenie na wiele złych sposobów.

15. Ludzie byli źli. Bóg zesłał potop. Noe ufał Bogu i był Mu posłuszny.

20. Bóg chciał wypróbować Abrahama, czy złoży na ofiarę Izaaka. Zamiast Izaaka Bóg zapewnił jednak baranka.

25. Bóg zesłał plagi na Egipt, aby uwolnić Izraelitów.

30. Bóg nakazał Izraelitom zbudować namiot, w którym będą się z Nim spotykać i składać ofiary za grzechy.

35. Bóg chciał, żeby Jego wyznawcy byli wobec Niego całkowicie lojalni i Mu posłuszni.

40. Bóg wybrał Dawida na króla. Pewnego dnia Bóg ześle Człowieka, który będzie Królem na zawsze.

45. Prorocy mówili o Jezusie 700 lat przed tym, jak przyszedł na świat.

50. Żydzi wrócili do Jerozolimy, aby odbudować jej mury.

55. Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.

60. Wielu ludzi zaczęło chodzić za Jezusem ze względu na jego nauczanie i cuda.

65. Jezus opowiada historię o tym, jak kochający Ojciec przebaczył zbłąkanemu synowi, samolubnemu bratu i pokornemu poborcy podatków.

70. Jezus dał swoim uczniom wskazówki i pocieszające obietnice.

75. Jezus Zmartwychwstał; jest potężniejszy od śmierci.

80. Wyznawcy Jezusa spotykali się jako wspólnota na modlitwie i czytaniu Biblii.

85. Fałszywi nauczyciele próbowali dodać inne wymagania do Ewangelii.

90. Wiara była bardzo ważna dla pierwszych chrześcijan.

Wskazówki dla nauczyciela

Aktywność na rozpoczęcie lekcji: Powtórka linii czasu

Zapisz stwierdzenia na kawałkach papieru, a następnie wymieszaj je. Nie umieszczaj numeru lekcji na kartce papieru. Podziel dzieci na dwa lub trzy zespoły, w zależności od wielkości klasy. Zmierz, ile czasu zajmie każdemu zespołowi ułożenie stwierdzeń w odpowiedniej kolejności. Nie numeruj kartek.

3) Wyłóż lekcję

Jak by to było, gdyby Szatan został uwięziony na wieczność? Jak by to było, gdyby Pan Jezus panował na ziemi na zawsze?

Opowiedz historię

Bitwa została zakończona. Słowo Boga, Jezus Chrystus zwyciężył! Wtedy to Pan Jezus rozkazał aniołowi, aby zabrała węży – diabła, i wrzucił go do miejsca niewoli.

Następną rzeczą, jaką widział Jan, byli wszyscy wierzący, którzy zostali zabici podczas ucisku. Ci ludzie odmówili uznania panowania złego przywódcy oraz jego fałszywego proroka. Teraz Bóg wynagradzał ich za ich wiarę i wierność, i pozwolił im panować nad światem razem z Panem Jezusem. Otrzymali oni nowe zmartwychwstałe ciała, aby mogli panować z Jezusem.

Prorok Daniel przepowiedział tysiącletnie królestwo, zanim ono nastąpiło. Napisał: „Ale w dniach tych królów Bóg nieba wzbudzi królestwo, które nigdy nie będzie zniszczone. To królestwo nie przejdzie na inny lud, ale połamie i zniszczy wszystkie te królestwa, samo zaś będzie trwać na wieki. To, że widziałeś, jak kamień został odcięty z góry bez pomocy rąk i skruszył żelazo, brąz, glinę, srebro i złoto, oznacza, że wielki Bóg oznajmił królowi, co nastąpi potem. Sen jest prawdziwy i jego znaczenie pewne” (Dn 2:44-45). Teraz nastanie kolejne królestwo – królestwo wielkiego Boga, o którym mówiliśmy. To królestwo nie zostanie zniszczone i nie będzie miało końca.

Przez następne 1000 lat po powtórным przyjsciu Chrystusa nastanie pokój i bezpieczeństwo. Będzie mieć miejsce panowanie sprawiedliwości, jako że Jezus Chrystus będzie królem ziemi. Szatan nie będzie zwodzić i okłamywać ludzkości... będzie zamknięty w więzieniu. Władza Chrystusa na ziemi będzie doskonałą władzą.

Działania, które Szatan podejmuje teraz, aby zrujnować ziemię, nie będą mieć miejsca już wtedy. Wiemy, że okres trwania tej władzy będzie się rozciągał na 1000 lat. Jan w tej części Biblii napisał to sześć razy. Według treści tekstu widać, że był on pewien czasu panowania Chrystusa.

Wskazówki dla nauczyciela

Opowiedz historię. Aktywność: Dwie sceny

Poproś dzieci, by podczas opowiadania historii przypomniwały sobie:

- Jak wygląda ten czas dla Szatana,
- Jak wygląda ten czas dla ludzi na ziemi.

Jeśli to możliwe, pokaż obraz tej historii i poproś dzieci, aby opowiedziały, co widzą na tym obrazie. Powinny powiedzieć o rzeczach, które widzą, takich jak lew i owca leżące razem.

Werset do zapamiętania

Obj 20:6 (UBG) – Błogosławiony i święty ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad nimi druga śmierć nie ma władzy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Czy lubisz wyobrażać sobie różne rzeczy? Czasem mówimy, że ktoś ma głowę w chmurach. Nie śpisz, ale w swoim umyśle coś sobie wyobrażasz. Dziś całą klasą będziemy sobie wyobrażać czas, który jeszcze co prawda nie nadszedł, ale Biblia mówi wyraźnie, że w końcu nadejdzie. Nie wiemy, kiedy się to wydarzy, ale wiemy NA PEWNO, że się wydarzy, ponieważ mówi nam to Biblia, a Bóg nigdy nie kłamie. Pewnego dnia Jezus Chrystus powróci na ziemię jako król. Kto pamięta, jak przyszedł na nią po raz pierwszy? (jako niemowlę). Jednak następnym razem kiedy powróci, będzie niósł ze sobą władzę nad całym światem jako król. Wyobraźmy sobie świat z Jezusem jako królem.

Zamknij oczy i wyobraź sobie świat, w którym nigdzie nie można znaleźć diabła. Nie byłoby żadnych pokus do grzechu, żadnych złych ludzi, żadnych złych rzeczy do oglądania w telewizji, nikt nie starałby się skrzywdzić kogoś innego, żadnej przemocy. Jakie inne rzeczy sobie wyobrażacie jako część takiego życia (wysłuchaj odpowiedzi), co nie byłoby już częścią świata? Co byłoby odmienne od tego pierwotnego?

Rozdaj uczestnikom zajęć materiały; brystol albo dużą kartkę papieru i poproś, aby narysowali świat, który wyobrażają sobie jako ten, w którym ma miejsce tysiącletnia władza Chrystusa.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werset.

Aktywność: Rzut woreczkiem fasoli

Za pomocą taśmy maskującej zaznacz na podłodze duży kwadrat o boku około metra. Połącz przeciwległe rogi wewnątrz kwadratu taśmą, tworząc literę „X”. Jeśli masz miejsce i wielu uczniów, utwórz drugi kwadrat. Nadaj każdej sekcji wartość liczbową (1, 2, 3, 4). W pewnej odległości umieść linię taśmy, aby zaznaczyć miejsce, z którego uczeń będzie rzucał. Podziel dzieci na dwie drużyny. Każdy uczeń po kolei rzuca woreczkiem z fasolą do jednej z sekcji. (Możesz zrobić worek, wkładając fasolę do skarpety i zamykając ją szczelnie gumką. Weź długą część skarpety i zakryj nią część skarpety zawierającą fasolę). Jeśli dzieciom uda się poprawnie powiedzieć werset, ich drużyna zdobywa liczbę punktów za sekcję, do której wrzucono woreczek z fasolą.

4) Analiza lekcji

Zachęć do zastanowienia się nad najważniejszymi punktami lekcji. Podziel klasę na pięć grup, niech każda z nich zastanowi się nad tym i powie, co według nich było najważniejszym przesłaniem płynącym z tej lekcji. Mogą pojawić się następujące odpowiedzi:

- Szatan będzie uwięziony na 1000 lat po ponownym przyjsciu Jezusa na ziemię.
- Jezus będzie panował na ziemi przez tysiąclecie razem z tymi, którzy podczas czasu wielkiego ucisku za swoje świadectwo stali się męczennikami.
- Panowanie Jezusa na ziemi będzie doskonałe.
- Daniel przepowiedział 1000 lat, zanim się to wydarzy.
- Jan o tysiącletnim panowaniu Chrystusa wspomina w Obj 20 aż sześć razy.

Wskazówki dla nauczyciela

Powtórzenie lekcji

Daj dzieciom około pięciu minut na podzielenie się najważniejszą rzeczą, której się nauczyły. Jeśli w klasie jest więcej niż pięcioro dzieci, pozwól każdej z grup podzielić się ze sobą.

5) Zastosowanie lekcji

Od początku naszych lekcji dowiedzieliśmy się że Pan Jezus jest niezwykle potężny. Dziś dowiedzieliśmy się że jest potężny na tyle, aby uwięzić Szatana na 1000 lat swojego panowania na ziemi. Moc Boża może być wykorzystana do zniszczenia Szatana, tak samo jak do rządzenia w naszym życiu. Wskażcie rzeczy, w których chcielibyście, aby panował w waszym życiu Bóg; takie, gdzie najbardziej potrzebujecie jego mocy.

Motyw opowieści: Jezus będzie panował na ziemi przez 1000 lat.

Przygoda numer 96

Hbr 2:14-15; Obj 20:7-10

Motyw opowieści: Szatan będzie wrzucony do jeziora ognia na zawsze.

1) Przed zajęciami przestuduj zagadnienia lekcji:

- Powtórne przyjście Chrystusa przyniesie ze sobą millenium, czyli 1000 lat panowania na ziemi. Będzie to czas wielkiego błogosławieństwa.
- Po 1000 lat Szatan zostanie wypuszczony z więzienia i będzie próbował kusić narody, aby podążyły za nim zamiast za Chrystusem.
- Uwolnienie Szatana będzie skutkować wielką rebelią przeciwko władzy Jezusa Chrystusa na ziemi. W wielkiej bitwie staną przeciwko sobie armie „liczne jak piasek morski”.
- Wielu wyzna w czasie panowania Chrystusa, że jest On zbawicielem. Jednak płytkość ich wyznania spowoduje, że zostaną zwiedzeni.
- Do tej bitwy narody zgromadzą się ze wszystkich stron. Gog i Magog mogą reprezentować tych, którzy przegrają bitwę.
- Armie otoczą ukochane miasto Boga – Jerozolimę. W odpowiedzi prędko spadnie na nie ogień z nieba.
- Po tym, jak Szatan i jemu wierni zostaną pokonani, będą wrzuceni do jeziora ognia, gdzie doświadczą wiecznej męki.
- Morze ognia i siarki nie symbolizuje anihilacji (unicestwienia), ponieważ bestia i fałszywy prorok realnie w nim egzystują od 1000 lat po swojej porażce podczas drugiego przyjścia.

2) Rozpocznij lekcję

Biblia podkreśla osiem podstawowych pojęć, które pojawiają się wielokrotnie. Uczyliśmy się o tych pojęciach na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy mogą je wymienić i powiedzieć coś o każdym z nich:

1. Bóg. Na początku istniał tylko wszechpotężny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył ludzi, aby byli jego bliskimi przyjaciółmi
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta odmówili posłuszeństwa Bogu.
4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za ich nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii odnosi się do oddzielenia.
5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedynego Syna, który żył doskonałym życiem.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata.
7. Wiara. Ktokolwiek pokłada nadzieję w Chrystusie, Bóg go przyjmuje.
8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy pokładają w nim wiarę.

3) Wyłóż lekcję

Zapytaj klasę: „Czy pamiętacie „Pogromcę Szatana” z lekcji o trzecim rozdziale Księgi Rodzaju?”.

Przypomnienie: Lekcja 9 (Obietnica zwycięstwa nad Szatanem) to lekcja, w której nauczyliśmy się istotnej prawdy: „Bóg obiecał wysłać specjalną osobę która zmiażdży Szatana”.

Zobaczmy, jak Szatan będzie unicestwiony na zawsze; wrzucony do jeziora ognia, gdzie będzie męczony przez wieczność. Bóg obiecał Adamie i Ewie „Pogromcę Szatana”.

Ostateczna klęska Szatana i jego wieczny los w piekle pójda w ślad za tysiącletnim panowaniem Chrystusa na ziemi.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Ćwiczenie na rozpoczęcie lekcji: Osiem podstawowych prawd

Zapisz osiem podstawowych prawd na kartkach papieru i umieść je obrazkami do dołu. Zrób to samo z krótkimi opisami. Teraz stwórz dwa lub trzy zespoły i poproś je o ułożenie prawd i opisów we właściwej kolejności. Zmierz im czas i daj nagrodę zwycięskiej drużynie. Przypomnij klasie, gdzie te prawdy można znaleźć w Piśmie Świętym.

Opowiedz historię

Tysiącletnie panowanie Chrystusa na ziemi właśnie się zakończyło, a Szatan został wypuszczony ze swojej celi. Zgadnijcie, co po tym zrobił? To, co zwykł robić Szatan. Wrócił do zwodzenia ludzi za pomocą tej samej sztuczki, której użył przeciwko Adamowi i Ewie. Z jakiegoś powodu, nawet pomimo że 1000 lat rządów Chrystusa było piękną rzeczą, ludzie z różnych narodów podążyli za wielkim zwodzicielem.

Ponownie Szatan stanął na czele ogólnoświatowej rebelii. Zbierał coraz więcej wyznawców poprzez oszustwa i kłamstwa. Miliony ludzi będą go słuchać i podążać za nim. W istocie pójdzie za nim tak wielu ludzi, że ich liczba będzie niepoliczalna.

Armie Szatana otoczą Jerozolimę i wielkiego Króla Jezusa. Na to wszystko odpowiedzią Jezusa będzie zesłanie ognia z nieba, który zniszczy Szatana po raz ostatni. W przeszłości Szatan został już pokonany. Tym razem został wrzucony w jezioro ognia. I po raz pierwszy jest to miejsce, w którym pozostanie na zawsze, dołączy do Bestii i fałszywego proroka z czasu ucisku. Byli oni w tym strasznym miejscu przez 1000 lat, a teraz ich odrażający przywódca, Szatan, dołączy do nich na wieki.

Od tego momentu wiecznym domem Szatana będzie jezioro ognia. Będzie uwięziony w nowej celi, gdzie doświadczać będzie wiecznej udręki. Jego niegdyś potężna armia zostanie zniszczona i wysłana do miejsca pełnego robaków.

Przez tysiące lat zły kusił ludzi, aby zostali jego wyznawcami... aby oddawali mu hołd... kwestionowali dobroć Boga. Udręka Szatana będzie wieczna i świadoma. Będzie to ostateczny rozrachunek Boga z Szatanem i definitywny koniec Szatana. „Potomstwo kobiety” całkowicie zmiażdży głowę węża.

Wskazówki dla nauczyciela

Opowiedz historię.

Aktywność: Zagłada Szatana

Poproś dzieci, aby, gdy opowiadasz tę historię, zapamiętały ją:

- Lekcja 9: Obietnica zwycięstwa nad Szatanem. Bóg obiecał zesłać szczególną Osobę, która zmiażdży Szatana.
- Lekcja 52: Narodziny Jezusa Chrystusa. Narodził się Boży Syn. Miał na imię Jezus.
- Lekcja 55: Kuszenie przez Szatana. Szatan kusił Jezusa. Jezus nie zgrzeszył.
- Lekcja 73: Ukrzyżowanie Jezusa. Jezus umarł na krzyżu za nasze grzechy.
- Lekcja 75: Zmartwychwstanie Jezusa. Jezus powstał z martwych. Jezus ma władzę nad śmiercią.

Werset do zapamiętania

Obj 20:10 (UBG) – A diabeł, który ich zwodził, został wrzucony do jeziora ognia i siarki, gdzie jest bestia i fałszywy prorok. I będą męczeni we dnie i w nocy na wieki wieków.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Czy byliście kiedykolwiek na rybach? Skąd wiecie, jaki typ przynęty powinniście zamocować na haku? (robaki, inne małe ryby albo może coś innego – celem, który masz osiągnąć, jest pokazanie dzieciom, że należy użyć takiej przynęty dla ryb, które chcesz złapać, aby była ona dla nich atrakcyjna). Doświadczony rybak zna właściwy wabik który „złapie” rybę, jaką chce złowić. Co się stanie, jeśli na haku zawieszysz biżuterię? Czy ryby będą chciały złapać coś takiego? A może butelka wina, myślicie, że na to się coś złapie? (oczywiście że nie!) Ale jeśli zamiast udania się na ryby popatrzymy na Szatana, który chce „złowić” kogoś, i ten ktoś nie jest rybą, a osobą? Jakiego typu „wabika” diabeł użyje? Z pewnością nie robaka! Użyje czegoś, co będzie tę osobę kusić, na przykład właśnie drogiej biżuterii, alkoholu, sławy albo czegoś innego. Od początku czasu, kiedy kusił Adama i Ewę w ogrodzie, był zwodzicielem, i nawet na końcu nie zmienił swojego zwyczaju. Zobaczmy, co ten starodawny wąż zamierza na końcu czasów.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werset.

Aktywność: Bitwa na karty z Pismem Świętym

Podziel klasę na grupy po dwie lub trzy osoby. Daj każdej grupie zestaw kart. Na każdej karcie znajduje się jedno słowo z wersetu. Grupy powinny spróbować ułożyć słowa z wersetu pamięciowego we właściwej kolejności.

4) Analiza lekcji

Pytania „Kto”

1. Kim jest Bestia?
2. Kogo Szatan kusił na końcu czasu panowania Chrystusa?

Pytania „Co”

1. Co Szatan zrobił na końcu czasów?
2. Co jest tego cechą charakterystyczną?

Pytania „Kiedy”

1. Kiedy Bestia i fałszywy prorok zostali wrzuceni do jeziora ognia?

2. Kiedy Szatan został wrzucony do jeziora ognia?

Pytania „Gdzie”

1. Gdzie znajdowała się stolica podczas tysiącletniego Królestwa Chrystusa?

2. Gdzie Szatan zaatakował?

Pytania „Dlaczego”

1. Dlaczego Szatan ciągle zwodzi ludzi?
2. Dlaczego nie będzie już więcej wojny?

Wskazówki dla nauczyciela

Przegląd aktywności: Kostka pytań

Podziel klasę na dwa zespoły. Przygotuj kostkę z następującymi naklejkami na każdej ścianie: „kto”, „co”, „kiedy”, „gdzie”, „dlaczego”. Gdy kostka zostanie rzucona do jednej z drużyn, odpowiedzą one na pytanie, które znajduje się na kostce. Na przykład jeśli wypadnie słowo „dlaczego”, drużyna odpowie na pytanie „dlaczego”. Możesz wymyślać własne pytania z lekcji, ale muszą one dotyczyć tej lekcji.

5) Zastosowanie lekcji

Nikt nie chce zostać ukarany. Nikt nie chce zostać ukarany na zawsze w udręce. Szatan jest zatracony właśnie w takiej karze. Wieczne potępienie jest czymś, czego można uniknąć tylko w jeden sposób: poprzez śmierć, pogrzebanie i Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

Motyw opowieści: Szatan będzie wrzucony do jeziora ognia na zawsze.

Przygoda numer 97

2 Tes 1:8-7; Obj 15:11-15

Motyw opowieści: Niewierzący zostaną wrzuceni do jeziora ognia na wieczność.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Wydarzenia wokół wielkiego białego tronu sądu są wyraźnie powiązane z tysiącletnim panowaniem Chrystusa na ziemi (Obj 20:1-6).
- Wielki biały tron różni się od innego tronu wspomnianego w Objawieniu trzydzieści razy. Celem białego tronu jest sądenie umarłych. Wszyscy ludzie staną przed Bogiem zasiadającym na tym tronie.
- Z innych ksiąg wiemy, że zmarli wierzący zostali osądzeni przed Trybunałem Pańskim i teraz z nim przebywają.
- Święci Starego Testamentu zostaną wzbudzeni i nie będą sądzeni. Dlatego musimy wywnioskować, że przed wielkim białym tronie sądzeni będą grzeszni umarli.
- Podstawą ich sądu będą ich uczynki, które ich nie ocalą. Będą świadczyć jedynie o ich upadłym stanie zasługującym na karę.
- W odniesieniu do wersetu 5 grzeszni umarli nie będą wskrzeszeni jeszcze przez 1000 lat po pierwszym przyjsciu i pierwszym zmartwychwstaniu, w którym nie będą mieć udziału.
- Nauczanie o wiecznej karze w Piśmie jest wyraźnie przedstawione. Niewierzący zostaną wtrąceni do jeziora ognia na zawsze razem z Szatanem i jego aniołami.
- Nauczanie Pisma prezentuje tylko dwie możliwości: spędzanie wieczności w niebie z Panem Jezusem Chrystusem albo wieczne cierpienie w jeziorze ognia razem z Szatanem. Nie ma innej opcji.
- Moc Szatana nie będzie trwała wiecznie, zostanie potępiony na wieki razem z niewierzącymi.

2) Rozpocznij lekcję

Wskazówki dla nauczyciela

<u>Okres</u>	<u>Postacie</u>	<u>Wydarzenie</u>
Początek	Bóg	Bóg stworzył wszystkie rzeczy
Początek	Adam i Ewa	Grzech
Początek	Noe	Ogólnoświatowy potop
Początek	Grzeszni ludzie	Pomieszane języki
Początek narodu	Abraham	Szczególne obietnice od Boga
Początek narodu	Mojżesz	Plagi
Objęcie ziemi w posiadanie	Jozue	Wkroczenie do ziemi obiecanej
Objęcie ziemi w posiadanie	Gedeon	Cykl grzechu
Zjednoczone królestwo	Dawid	Wyjątkowy król na zawsze
Podzielone królestwo	Eliasz i Elizeusz	Wyjątkowi prorocy Izraela
Zabrani z domu	Jeremiasz, Ezechiel, Daniel	Izrael zesłany do Babilonu
Powrót do domu	Nehemiasz i Ezdrasz	Powrót Izraela do Ziemi Świętej
Powrót do domu	Daniel	400 lat przemian
Początki życia Jezusa	Maria i Józef	Narodziny Jezusa
Działalność Jezusa	Dwunastu apostołów	Jezus powołuje dwunastu apostołów
Działalność Jezusa	Jezus	Cuda Jezusa
Opozycja wobec Jezusa	Ślepy człowiek	Uzdrowicielska moc Jezusa
Zdrada i śmierć	Jezus Chrystus	Wjazd do Jerozolimy
Zwycięstwo i życie	Zmartwychwstały Jezus	Pusty grób
Kościół	Jezus i apostołowie	Kościół w Jerozolimie
Przyszłe wydarzenia	Szatan i Jezus	Wielki ucisk

Dopasuj okresy, osoby i wydarzenia:

Przygotuj trzy sterty karteczek.

Jedna sarta zawiera karteczki z „okresami”, druga z „osobami”, trzecia z „wydarzeniami”.

Wymieszaj i poproś dzieci, aby przypisały poprawny czas do właściwych ludzi i wydarzeń.

Na przykład w poprawnie dopasowanej grupie karteczek obok karteczki „początek” powinna znaleźć się karteczka „Bóg” oraz „Bóg stworzył wszystkie rzeczy”.

3) Wyłóż lekcję

Założ toę i weź w rękę młotek. Zapytaj: „Czy byliście kiedyś na sali sądowej? Widzieliście może program w telewizji ze scenami na sali rozpraw? Sędzia zasiada za dużym biurkiem. Jest to trochę straszne – zwłaszcza jeśli zdamy sobie sprawę, że ma on autorytet, aby zamknąć skazanego w więzieniu. Dzisiejsza historia przedstawi nam bardzo straszną salę sądową, gdzie sędzią będzie Pan Jezus”.

Opowiedz historię

Niedługo po tym, jak Szatan zostanie wrzucony do jeziora ognia, stanie się, co następuje. Wieczny sędzia otworzy zapisy z każdego życia, jednak ci, którzy wierzyli w Jezusa, nie będą tam obecni, oni otrzymali już swoje nagrody.

Ci, którzy nie wierzyli w Jezusa i nie ufali mu, zostaną osądzeni według swoich uczynków i wrzuceni do piekła. Nikt nie zostanie ocalony przez własne czyny, w Piśmie wyraźnie napisano, że tylko ci, którzy utrzymują osobistą relację z Jezusem, będą zachowani od tego sądu.

Gdy karanie się zakończy, Bóg zakończy sąd. Jezioro ognia jest ostatecznym miejscem dla wszystkiego, co występne. Szatan będzie w jeziorze ognia, bestia będzie w jeziorze ognia, fałszywy prorok będzie w jeziorze ognia, demony będą w jeziorze ognia, śmierć będzie w jeziorze ognia, grób będzie w jeziorze ognia, i wszystkie imiona, które nie znajdują się zapisane w księdze Baranka, tam będą.

To przez wiarę utożsamiamy się z Jezusem Chrystusem; ci, którzy nie wyznają, że jest On Panem, nie mają nadziei, drugiej szansy i żadnego odwołania. Sąd będzie wieczny i ostateczny. Będzie to także miejsce wielkiej udręki dla tych, którzy nie zaufali Jezusowi.

Na tym wielkim białym tronie Święty i sprawiedliwy Bóg nie dopuści, aby grzech nie został ukarany. Bóg jest łaskawy, litościwy i cierpliwy, ale mimo to wciąż Święty i sprawiedliwy.

Wskazówki dla nauczyciela

Opowiedz historię.

Ćwiczenie:

Jaki jest Bóg?

Poproś dzieci, aby, gdy opowiadasz tę historię, przypomniły sobie, jaki jest Bóg. Na przykład:

- Bóg jest kochający. Kocha ludzi. Bóg jest święty. Nienawidzi grzechu.
- Bóg jest miłosierny. Zapewnia ludziom sposób na uniknięcie kary. Bóg jest Bogiem gniewu. Jego święty gniew nienawidzi grzechu.
- Bóg jest cierpliwy. Często opóźnia wykonanie swojego gniewu. Bóg jest sprawiedliwy. Jego kara przeciwko grzechowi musi być wykonana.

Werset do zapamiętania

Obj 20:15 (UBG) – Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

„I zobaczyłem wielki biały tron i zasiadającego na nim, sprzed którego oblicza uciekła ziemia i niebo, i nie znaleziono dla nich miejsca. I zobaczyłem umarłych, wielkich i małych, stojących przed Bogiem, i otwarto księgi. Otwarto też inną księgę, księgę życia. I osądzeni zostali umarli według tego, co było napisane w księgach, to znaczy według ich uczynków. I wydało morze umarłych, którzy w nim byli, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli. I zostali osądzeni, każdy według swoich uczynków. A śmierć i piekło zostały wrzucone do jeziora ognia. To jest druga śmierć. I jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia”.

Wszyscy ci, którzy tłumią w sobie wiedzę o Bogu (poprzez niewiarę w Dobrą Nowinę Jezusa Chrystusa i nieufanie mu), będą cierpieć za rzeczy, które uczynili. Ich karą będzie wieczne oddzielenie od Jezusa. Jeśli odrzucą go przy dogodnej okazji, będą od niego odseparowani na wieczność.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werseł.

Aktywność:
Łamigłówka z Pisma Świętego

Napisz słowa wersetu na górze kartki papieru. Następnie ponumeruj kartki dla każdego słowa w wersecie. Obok numerów napisz zakodowane słowo do wersetu. Wyzwaniem dla dzieci jest odszyfrowanie każdego słowa z wersetu we właściwej kolejności.

Ćwiczenie biblijne

Gdy Jan był więźniem, Bóg dał mu wgląd w przyszłość poprzez fascynującą wizję; to było tak, jakby został zabrany do nieba. Mógł zobaczyć, co się tam wydarzy i co wydarzy się na ziemi – tak jakby widział to na własne oczy! Zapisał to wszystko w księdze. Część jego wizji obejmowała to, co stanie się po wrzuceniu Szatana do Jeziora Ognia i Siarki.

4) Analiza lekcji

Opierając się na życiorysach tych, którzy podążali za Chrystusem, oceń siebie w tej tabeli.

• Naśladowanie Jezusa	1	2	3	4	5	6
• Rozumienie Bożego słowa	1	2	3	4	5	6
• Pragnienie zostania misjonarzem	1	2	3	4	5	6
• Gotowość do dzielenia się wiarą	1	2	3	4	5	6
• Wybory, jakie podejmuję	1	2	3	4	5	6
• Opowiadanie innym ośmiu fundamentalnych prawd	1	2	3	4	5	6
• Pragnienie odrzucenia złych uczynków	1	2	3	4	5	6
• Całkowite oddanie się Bogu	1	2	3	4	5	6

Wskazówki dla nauczyciela

Działanie przeglądowe:

Siatka wzrostu

Poinstruuuj klasę, że przykład Jezusa powinien pomóc nam ocenić nasze własne życie. Dzieci powinny wypełnić poniższą tabelę (1 = nisko; 6 = wysoko).

5) Zastosowanie lekcji

Nikt nie chce zostać ukarany na udrękę na zawsze. Szatan jest pogrążony w tej karze. Wiecznego potępienia możesz jednak uniknąć tylko w jeden sposób. Poprzez śmierć, pogrzebanie i Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

Motyw opowieści: Niewierzący zostaną wrzuceni do jeziora ognia na wieczność.

Przygoda nr 98

2 P 3:3-7 oraz Mt 24:35

Motyw opowieści: Bóg zniszczy niebo i ziemię wielkim ogniem.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Blisko czasu sądu wielkiego białego tronu dla niewierzących Bóg zniszczy obecny skażony grzechem świat i niebiosą potężnym ogniem.
- Do tego czasu potop za czasów Noego był największą klęską, jaka spotkała ludzkość kiedykolwiek. Jednak klęska ta była niczym wobec nadchodzącego ognia, który spali całą ziemię.
- Tam, gdzie czytamy o tym, że spłoną niebiosy, najpewniej nie chodzi o to, że zniszczone zostanie miejsce, w którym przebywa Bóg. Powinniśmy odczytać to w taki sposób, że ludzkie oko nie ujrzy już nieba.
- Słowo odnosi się wyłącznie do woli Bożej. Bóg wyda jeden rozkaz, a wszystko będzie zniszczone.
- 2 P 3:7, 10 oraz 12; są jedynymi miejscami w Nowym Testamencie, gdzie zobrazowane jest ostateczne zniszczenie.
- Wyroki łączące ogień z powrotem Pana znajdujemy w Starym Testamencie (Iz 66:15-16 i Ml 4:1).
- Za dni Noego sąd przyszedł w postaci wód powszechnego potopu, w czasach ostatecznych gniew przyjdzie przez ogień.

2) Rozpocznij lekcję

Z biblijnej historii o nadziei wynika osiem istotnych prawd. Poproś dzieci, żeby zapoznały się z tymi prawdami, zapamiętały je w kolejności i nauczyły się krótko opisać każdą z nich.

1. Bóg. Na początku był potężny Bóg. (Lekcja 1: Odwieczny Bóg; Lekcja 27: Wyjście z Egiptu; Lekcja 40: Panowanie Dawida; Lekcja 83: Nawrócenie Saula).
 2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy. Stworzył też mężczyznę i kobietę, aby byli jego szczególnymi przyjaciółmi. (Lekcja 3: Stworzenie wszechświata; Lekcja 4: Stworzenie ludzi; Lekcja 24: Mojżesz prowadzi swój naród; Lekcja 83: Nawrócenie Korneliusza).
 3. Grzech. Mężczyzna i kobieta byli nieposłuszni Bogu. Nie zrobili tego, co powiedział im Bóg. (Lekcja 7: Początki ludzkiego grzechu; Lekcja 33: Niewiara w Kadesz - Barnea; Lekcja 43: Królestwo podzielone; Lekcja 88: Trzecia podróż misyjna św. Pawła).
 4. Śmierć. Bóg ukarał mężczyznę i kobietę za nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii symbolizuje oddzielenie. (Lekcja 8: Rodowód śmierci; Lekcja 16: Wieża Babel; Lekcja 46: Wygnańcy z Izraela i Judy; Lekcja 98: Sąd wielkiego białego tronu).
 5. Chrystus. Bóg zesłał swojego jedynego Syna, który przeżył doskonałe życie. (Lekcja 9: Obie-
- cany zwycięzca nad Szatanem; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 52: Narodzenie Jezusa Chrystusa; Lekcja 75: Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa; Lekcja 78: Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa; Lekcja 96: Królestwo Jezusa Chrystusa).
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy świata. (Lekcja 11: Zapewnienie pokrycia długu; Lekcja 32: Dzień odkupienia; Lekcja 45: Proroctwa o nadchodzącym Mesjaszu; Lekcja 56: Głoszenie Jana; Lekcja 73: Ukrzyżowanie Jezusa).
 7. Wiara. Bóg przyjmuje każdego, kto pokłada swoją wiarę w Chrystusie. (Lekcja 13: Kain i Abel; Lekcja 34: Wąż z brązu; Lekcja 58: Przywódca religijny; Lekcja 61: Jezus ma władzę nad wzburzonym morzem; Lekcja 74: Dlaczego Jezus umarł na krzyżu?; Lekcja 86: Rada Jerozolimską; Lekcja 90: Ostatnie lata I wieku po Chrystusie).
 8. Życie. Bóg daje życie wieczne tym, którzy mu ufają. (Lekcja 5: Życie w raju; Lekcja 38: Jasne światła w epoce ciemności; Lekcja 56: Głoszenie Jana Chrzciciela; Lekcja 75: Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa; Lekcja 83: Nawrócenie Saula; Lekcja 95: Powrót Chrystusa jako Króla).

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie przeglądowe:

Osiem podstawowych prawd – jedna pełna historia

Podkreśl te osiem pojęć Ewangelii w całym Piśmie Świętym. Są one podstawą do opowiedzenia dzieciom jednej historii odkupienia zawartej w Biblii. Będziemy regularnie podkreślać te osiem prawd. Poproś dzieci, aby zastanowiły się, w jaki sposób te osiem zasad Ewangelii zostało podkreślonych w pierwszych dwięćdziesięciu ośmiu lekcjach, które przerabialiśmy.

3) Wyłóż lekcję

Wyobraźcie sobie, że wszystkie bomby na świecie wybuchają w jednym momencie. Najpewniej wyobrażasz sobie mnóstwo ognia, gorąca i kompletnie zniszczoną ziemię wraz z jej atmosferą.

Opowiedz historię

Wszystkie galaktyki, niebiosy i ziemia, z wszystkim, co się na niej znajduje, zostały uformowane i stworzone przez słowo Boga. Bóg stworzył atmosferę, gwiazdy, słońce i księżyc, wszystkie ryby i ptaki, drzewa i lasy. On stworzył to wszystko jedynie swoim Słowem. Jego Słowo jest wszechpotężne, może stworzyć coś z niczego.

Gdy Boże stworzenie stało się wyjątkowo niegodziwe, Bóg ukarał je potopem, który zesłał swoim słowem. Jedyni ludzie, którzy przeżyli potop, to Noe i jego rodzina.

W czasie ostatecznego końca Bóg zniszczy ziemię i niebo wielkim ogniem z nieba. To tak jakby zmasowany atak nuklearny dotknął całą ziemię, tak jak całą ziemię dotknął potop. Ogień ten dokona całkowitego zniszczenia wszystkiego, dlatego że Bóg wie, że wszystko jest skażone grzechem i tego grzechu chce się pozbyć. Spali wszystko, mimo że na samym początku było to dobre. Ogień ten będzie świadectwem jego sądu nad grzechem. Bóg musi ukarać wszystko, co jest skażone grzechem.

Wskazówki dla nauczyciela

Opowiedz historię.

Aktywność: Sąd Boży

Przypomnij z pomocą klasy inne sądy, które studiowaliśmy. Wniośki: Bóg zawsze karze grzech i jego skazające skutki.

- Lekcja 8:
Pochodzenie śmierci
- Lekcja 10:
Grzech ma negatywne skutki
- Lekcja 15:
Wielki potop
- Lekcja 16:
Wieża Babel
- Lekcja 34:
Wąż z brązu
- Lekcja 66:
Jezus naucza o piekle

Werset do zapamiętania

Mt 24:35 (UBG) – Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Wszepczętny Bóg może uczynić wszystko! Zobaczmy więc, w jak wielu rzeczach możemy dostrzec to, że odpowiedzialne za nie jest Słowo Boże. Daj czas na odpowiedzi i przygotuj się na podanie kilku przykładów, które pomogą klasie zacząć, np.:

- Rdz 1–2,
- plagi egipskie,
- przejście przez Morze Czerwone,
- cuda ST i NT itd.

Listę umieść w jednym miejscu sali. Zagrajcie w grę, w której uczeń wybiera jeden z zapisanych przykładów. Dzieci będą odgrywać scenki na podstawie wybranego przykładu, a reszta klasy musi odgadnąć, co przedstawiają.

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werset.

Aktywność: Dziennik Pisma Świętego

Przygotuj dla dzieci kartkę do zabrania do domu, która będzie zawierała w lewej kolumnie dni tygodnia: niedziela, poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek i sobota. Na górze umieść czas ćwiczeń i czas powtórek. Dzieci powinny pracować nad tym wersem do zapamiętania każdego dnia i zaznaczać w swoim dzienniku, kiedy ćwiczyły werset i kiedy go powtarzały. Dzieci powinny przynieść ten dziennik na zajęcia w następnym tygodniu. Ten rodzaj aktywności zachęci dzieci do zapamiętywania Pisma Świętego i posłuszeństwa przez cały tydzień, a nie tylko w trakcie lekcji.

4) Analiza lekcji

Podziel grupę na dwie drużyny.

- Jedna drużyna, np. „czerwoni”, dostaje czerwone kart. Druga drużyna, np. „żółci”, dostaje żółte karty.
- Każda drużyna ma za zadanie zapisać na swoich kartach od trzech do pięciu pytań dla przeciwnej drużyny.
- Każde pytanie ma odnosić się do dzisiejszej lekcji.
- Kiedy pytania są już zapisane, każda drużyna ma od pięciu do siedmiu minut na udzielenie odpowiedzi na zadane pytania. Drużyna „czerwona” odpowiada na pytania drużyny „żółtej”, a „żółta” na pytania drużyny „czerwonej”.

5) Zastosowanie lekcji

Bóg stworzył wszystko swoim Słowem. Bóg ukarze wszystko swoim Słowem, gdy ześle na ziemię i niebo ogień.

Opisz jedną rzecz na temat sądu Bożego, która sprawia w tobie chęć uniknięcia go.

Motyw opowieści: Bóg zniszczy niebo i ziemię wielkim ogniem.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe:

Powtórka w dwóch zespołach

Po upływie odpowiedniego czasu nauczyciel zbierze karty lub kartki i nagrodzi punktami najlepsze pytania i najlepsze odpowiedzi z każdej drużyny. Jest wskazane, aby w każdej klasie było dwóch dorosłych nauczycieli. Jeśli są dwie osoby dorosłe, jedna z nich powinna być liderem każdego zespołu.

Przygoda nr 99

Obj 21:1–22:5

Motyw opowieści: Wszyscy, którzy zaufali Jezusowi, wejdą do wieczności w raju z Bogiem.

1) Przed zajęciami przestudiuj zagadnienia lekcji:

- Po wielkim sądzie Bożym nad światem uczyni On nowe niebo i nową ziemię (Rz 8:18-21; 2 P 3:7-13).
- Sceny opisane w tych wersach pokazują radość i triumf odkupionego Kościoła. Wszystkie dręczące go konflikty wygasną, a wrogowie zostaną zniszczeni.
- Bóg postanowił, że wszyscy, którzy będą w nim żyć wiecznie, nie będą już znać żadnego typu słabości, bólu czy cierpienia. W jego pełnej Chwały obecności będzie tylko wieczna radość.
- Nowe Jeruzalem będzie wysokie, rozległe i długie. Będzie miejscem idealnym do życia w nim na zawsze. Specjalne mury i bramy będą wyglądać wspaniale i majestatycznie.
- Boża chwała będzie oświecać miasto, czyniąc z niego miejsce świętości i sprawiedliwości. Miasto będzie całkowicie wolne od zła i grzechu.
- Tylko ci, których imię znajdzie się w księdze Baranka, zamieszkają w Nowym Jeruzalem, a to są tylko ci, którzy wierzyli w Jezusa i złożyli w nim swoje zaufanie.
- Nie będzie potrzebna żadna świątynia ani kościół, ponieważ sam Pan będzie tam obecny.
- Finalne słowa Jana są także właściwą konkluzją całej Biblii. Anioł poświadcza Janowi wiarygodność tych słów. Należyta odpowiedzią na nie jest uwielbianie Boga.

2) Rozpocznij lekcję

Podsumowaniem wszystkich zajęć może być zabawa.

Podziel grupę na dwie drużyny i wykorzystaj karty, które miałeś przygotowane na każdą z dziewięćdziesięciu dziewięciu lekcji. Karty te powinny mieć coś na swojej zewnętrznej stronie (obrazek, wers biblijny, motyw opowieści lub coś w tym stylu), co określa historię. Potrzebne będą dwa zestawy takich kart:

198 kart (dwa zestawy kart po dziewięćdziesiąt dziewięć przygód każdy)

Rozłóż je w całym budynku, tak aby dzieci znalazły jak najwięcej z nich. Nie pozwól, aby gracze widzieli, jak je rozstawiasz.

Zasady gry:

- każda drużyna powinna poszukać kart w wyznaczonej strefie,
- dzieci powinny przynosić naraz tylko jedną kartę,
- jeśli z powrotem zostaną przyniesione dwie takie same karty, wtedy drużyna, która je posiada, oddaje jedną z nich drużynie, która nie ma żadnej,
- gdy wszystkie karty zostaną znalezione, każdy zespół powinien wspólnie pracować nad uporządkowaniem historii,
- pierwsza drużyna, która ułoży wszystkie dziewięćdziesiąt dziewięć kart w odpowiedniej kolejności, otrzymać nagrodę.

3) Wyłóż lekcję

Ostatnia opowieść kończy się wspaniałymi wieściami. Odkąd grzech skażający ziemię i niebo przepadł, Bóg zapewnił nowy, wolny od grzechu raj, w którym On sam przebywa i żyje. Wyobraźcie sobie, jak ten raj może wyglądać, niech klasa wymieni od pięciu do ośmiu pomysłów.

Przyjrzyjmy się teraz biblijnej relacji o nowym raju.

**Wskazówki dla
nauczyciela**

**Aktywność
powtórkowa:
dziewięćdziesiąt
dziewięć obrazków –
jedna**

Spraw, by to ćwiczenie podsumowujące było dobrą zabawą. Upewnij się, że wszystkie dzieci są zaangażowane w zbieranie kart. Upewnij się również, że współpracują ze sobą podczas układania ich w kolejności. Wszystkie dzieci muszą w tym uczestniczyć, w przeciwnym razie stracą punkty dla swojej drużyny.

Opowiedz historię

**Wskazówki dla
nauczyciela**

Pierwsza ziemia i wszystko, co na niej się znajdowało, przepadło. Teraz Bóg stworzy nowego typu niebo i ziemię. Pozwólcie mi opowiedzieć, jak będzie to wyglądać, myślę że naprawdę wam się spodoba. Nie będzie już nigdy żadnego smutku ani łez; byliście kiedyś smutni albo nieszczęśliwi? Cóż, w nowej ziemi już nigdy nie będziecie. Nie będzie już nikogo, kto by umarł; czy ktoś z waszych bliskich kiedyś odszedł? W nowej ziemi to się już nigdy nie wydarzy. Czy kiedykolwiek coś kogoś z was bolało albo boli? Tam nie będziecie czuć już żadnego bólu. Będzie to „strefa wolna od bólu”. Będzie tam tylko pokój, szczęście i radość. Naprawdę spodoba wam się to miejsce, ci, którzy zaufali Jezusowi Chrystusowi, będą tam żyć na zawsze! To nie będzie jedynie tymczasowy dom. To będzie wieczny dom.

Teraz opowiem wam, jak ten dom będzie wyglądał. Będzie on jasny i lśniący. Nie będzie już żadnej ciemności; czy kiedykolwiek ktoś z was bał się ciemności? W tym miejscu nie będziecie o tym musieli myśleć, bo ciemność przepadnie już na zawsze! Będzie to ogromna przestrzeń do życia; 2253 km długości, szerokości i wysokości. Będzie pełne czerwonych rubinów, zielonych szmaragdów, niebiesko-szafirowych i fioletowych kryształów. Wszystkie te wspaniałe kamienie zapewnią wspaniałą kolorowy wystrój dla naszego nowego domu. Ale dalej zapowiada się to jeszcze lepiej: z tronu Boga będzie przepływać przez centrum tego nowego domu kryształowa rzeka. Dojrzałe owoce będą po obu stronach rzeki i każdy będzie mógł się nimi cieszyć. Ten nowy dom nie będzie potrzebował słońca, księżyca ani gwiazd, ponieważ Bóg będzie tam przebywał na zawsze. On będzie tym jasnym i lśniącym światłem, które sprawia, że nigdy nie będzie ciemno.

Nic brudnego ani skalanego nigdy nie dostanie się do naszego nowego domu. Nie będzie zanieczyszczenia ani niczego złego, co mogłoby nam zaszkodzić.

Tron Boży będzie na samym środku, Będziemy mieć możliwość z nim rozmawiać i uwielbiać go cały czas. Nie będzie to ani nudne ani monotonne, będzie to zaś najlepsza rzecz jaka kiedykolwiek zaistniała. Pomyśl tylko: piękny nowy dom, gdzie panuje wieczny spokój i bezpieczeństwo... piękny nowy dom, gdzie na wieki panuje miłość i szczęście!

Ale ten nowy dom przygotowany jest tylko tym, którzy położyli zaufanie w Jezusie. Dzięki ich zaufaniu do Jezusa Bóg w nowym domu na zawsze opiekuje się wierzącymi i ich chroni.

Ćwiczenie:

„Księga Życia Baranka”

Wykonaj książkę, która na okładce podpisana jest „Księga Życia Baranka”.

Powiedz dzieciom, że ta książka nie jest tą prawdziwą, a jedynie tym, jak sobie ją wyobrażamy... Wewnątrz książki miej puste strony.

Zapytaj dzieci: „Czy twoje imię jest zapisane w księdze takiej jak ta w niebie?”. Zaznacz to, że strony są puste. Jedyne sposoby, aby zostać tam zapisanym, to położyć zaufanie jedynie w Chrystusie i wierze w Niego.

Wers do zapamiętania

Obj 22:5 (UBG) – I nocy tam nie będzie, i nie będzie im potrzeba lampy ani światła słońca, bo Pan Bóg będzie im świecił i będą królować na wieki wieków.

Uwielbienie

Różne części świata mają różne style uwielbienia. Zamysłem tego programu jest wybór pieśni uwielbieniowych najlepiej pasujących do treści danej lekcji. Zamieszczono tu rekomendacje pieśni. Na ogół muzykę do nich znaleźć można na: www.itunes.com. Możesz też wybrać inną pieśń związaną z tym tematem.

Aktywność biblijna

Niech dzieci spojrzą i przeczytają 1 Kor 2:9, jeśli to możliwe. Jeśli dzieci są zbyt małe, przeczytaj ten werset głośno. Następnie zadaj następujące pytania:

(Po każdym pytaniu pozwól trojgu lub czworgu dzieciom udzielić odpowiedzi, a potem niech wszyscy razem odpowiedzą: „Niebo będzie lepsze niż to!”)

1. Jakie jest najpiękniejsze miasto na świecie?
2. Jakie jest najpyszniejsze jedzenie, jakie zjedliście?
3. Jaka jest najpiękniejsza muzyka, jaką kiedykolwiek słyszeliście?
4. Jaka jest najfajniejsza pogoda?
5. Jaka jest najszczęśliwsza rzecz na świecie, jaką najbardziej lubisz robić?

Biblia naucza, że nie jesteśmy sobie w stanie wyobrazić, jak cudowne będzie niebo, mimo że fajnie jest próbować to sobie wyobrazić!

Zróbmy listę rzeczy, o których Biblia mówi, że NIE będzie ich w niebie... Grzech, smutek, łzy, śmierć, ból (wszystko, co złe).

Wskazówki dla nauczyciela

Zapamiętaj werset.

Aktywność: Skok

Napisz dużymi literami frazy wersetu na kartkach papieru. Na podłodze przyklej wymieszane kartki, ale na tyle blisko, aby kolejne słowa były dostępne na skok. Dzieci powinny wchodzić po jednym słowie na raz w odpowiedniej kolejności, aby złożyć werset. Pozwól każdemu dziecku na skakanie po wersie.

4) Analiza lekcji

1. Bóg. Na samym początku był tylko jedyny potężny wieczny Bóg.
2. Człowiek. Bóg stworzył wiele rzeczy, w tym kobiet i mężczyzn, aby byli mu szczególnie bliskimi przyjaciółmi.
3. Grzech. Mężczyzna i kobieta zbuntowali się przeciwko Bogu, nie stosowali się do Bożych nakazów.
4. Śmierć. Bóg ukarał ludzi za ich nieposłuszeństwo. Śmierć w Biblii odnosi się do oddzielenia.
5. Chrystus. Bóg zesłał na ziemię swojego jedynego Syna aby ten żył doskonałym życiem.
6. Krzyż. Jezus umarł na krzyżu za grzechy całego świata.
7. Wiara. Bóg przyjmuje wszystkich, którzy pokładają swoją wiarę w Jezusie.
8. Życie. Jezus daje życie wieczne tym, którzy w niego wierzą.
9. Konkluzja. Bóg pragnie zaoferować życie wieczne każdemu, kto pragnie zaufać Jezusowi (Bogu) oraz temu, co uczynił (umarł na krzyżu za nasze grzechy). Da on życie wieczne wszystkim tym, którzy w niego wierzą.

5) Zastosowanie lekcji

Ten nowy dom zarezerwowany jest dla pewnych szczególnych ludzi. Nie musisz być bogaty albo sławny, aby w nim zamieszkać. Nie musisz być ani znanym politykiem, ani sportowcem. Jedyne, co musisz zrobić, to uwierzyć w Jezusa Chrystusa i w to, że umarł za twoje grzechy. Jeśli podejmiesz zobowiązanie wiary, Jezus da ci w nim miejsce do życia.

Motyw opowieści: Wszyscy, którzy zaufali Jezusowi, wejdą do wieczności w raju z Bogiem.

Wskazówki dla nauczyciela

Ćwiczenie powtórkowe:
osiem słów lub pojęć – jedna kompletna historia

Istnieje osiem podstawowych pojęć, które są podkreślane w całej Biblii. Badaliśmy te prawdy na poprzednich lekcjach. Zapytaj dzieci, czy potrafią je wymienić i opowiedzieć trochę o każdej z nich.